

Giới thiệu Sát Thủ Hoàng Phi Là Sói

Sát Thủ Hoàng Phi Là Sói thuộc truyện ngôn tình sắc, khi cô là sát thủ nhà nghề, nhân vật thế giới nguy hiểm cấp A, giết người lấy tiền, ngoài ngàn dặm bách phát bách trúng. Cô xuyên không trở thành con gái của sói, uống sữa của sói hiểu ngôn ngữ sói, một đôi mắt đẹp tỏa ra lục quang sâu kín. "Đi theo ta đi! Mặc kệ trong gió trong mưa, cuối cùng ta sẽ không vứt bỏ người." "Vĩnh viễn không buông tay?" Hắn gật đầu —— "Lời hứa đáng giá nghìn vàng!" Sóng gió nổi lên, khói báo động, trăm kỹ binh đập gang sơn, cuối cùng được nhân gian đều cười vui mừng! Hãy tiếp tục đọc truyện để khám phá thêm nhé.

Bạn đang đọc truyện *Sát Thủ Hoàng Phi Là Sói* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(chấm)Net**.

Chương 1: Mở Đầu 1- Người Kịch Tình, Ta Lại Ra Tay

Nước M, Washington, Broken Fallon hotel, tầng 57.

Ánh mặt trời gay gắt sau giữa trưa, người phụ nữ mặc quần trắng lười biếng ngủ dậy bò từ trên giường xuống, kéo cái lưng mỏi, xoa đôi mắt nhèm nhèm buồn ngủ đi đến phía trước cửa sổ.

Khẩu súng bắn tia Russia Vsk-94 còn đặt ở nơi đó, một cơn gió theo khe hở nhỏ trên cửa sổ tiến vào, âm thanh vù vù.

Khanh Như Ý thò người ra trước, một cơn gió tiếp cận tới thấu kính của khẩu súng.

500m bên ngoài căn phòng, phía sau rèm cửa mỏng manh, một đôi tình nhân lửa thịt đang quấn quýt dùng phương thức nguyên thủy nhất để biểu đạt tình yêu.

Cô có thể nhìn rõ ràng cô kia rơi giọt mồ hôi vì vui thích, còn có gương mặt sáng khoái của người đàn ông, khẽ lên khẽ xuống, hình như cô có thể nghe được âm thanh si ngấm.

"Có làm hay không!" Khanh Như Ý rất bất đắc dĩ, cầm đệm ở trên băng súng vẫn níu nơ: "Ta thật sự là quá nhân từ!" Vừa nói xong vừa lấy ngón tay đặt vào chỗ bóp cò, theo súng trường nhắm ngay mục tiêu —— "Sẽ lập tức lấy đầu người, lại còn muốn cho người thời gian làm lần vận động cuối cùng của con người! Hiệp hội sát thủ thế giới thật muốn thưởng huy chương cho ta!"

Khi đang nói chuyện, Như Ý bắt đầu hoạt động ngón tay của mình.

"Nhưng người cũng đã quá lâu! Từ sáng sớm đến buổi trưa, ta ngủ một giấc, các người vẫn còn tiếp tục, thật là khiến người bội phục!"

Theo đốt ngón tay hai tiếng "Lộp bộp" vang lên, đôi mắt long lanh lại nhìn thấu kính.

Nhưng nhìn thấy nhân vật mục tiêu ôm cô gái vào trong ngực chân vòng một vòng bốn phía bắn ra cao triều, Như Ý sẽ không chờ lâu!

Ngón trở linh xảo bóp cò súng, hầu như không cần nhắm quá nhiều, một viên đạn liền xuyên thấu qua ống hãm thanh bay thẳng đi ra ngoài.

Cô sẽ không nhìn nơi kia nhiều, đóng cửa sổ, thu súng, sau đó lần nữa lại ngã lên giường tiếp tục ngủ.

Được rồi! Cô thừa nhận, trong mười năm cô chưa bao giờ thất thủ vượt qua cả sát thủ chuyên nghiệp, Khanh Như Ý có chút quá lười.

Chưa nghe nói qua sát thủ nào trong quá trình thi hành nhiệm vụ còn có thể ngủ trước, cũng không nghe nói sát thủ nào sau khi nhiệm vụ thi hành chấm dứt còn có thể ngủ lại một giấc!

Nhưng chính là Khanh Như Ý, có một chút lười, có một chút nghịch ngợm, có một chút phách lối, cũng có một chút xiu tự phụ.

Bạn đang đọc truyện *Sát Thủ Hoàng Phi Là Sói* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 2: Mở Đầu 2 – Nhật Ký Sát Thủ Hoàng Phi

Từ bá chủ Nước M, rồi đến quốc gia thứ ba thế giới, tên của cô sớm bị liệt vào trong hồ sơ cơ mật cấp một cao nhất, là nhân vật tuyệt đối nguy hiểm.

Sở dĩ nguy hiểm, kỹ thuật bắn súng của cô tinh chuẩn vô địch và một năm ít nhất có 5 nhiệm vụ không bao giờ thất thủ, trọng yếu nhất là trong 10 năm, cho tới nay cũng không có bất cứ người nào biết tướng mạo của cô, số tuổi giới tính cùng tài liệu liên quan.

Chỉ bằng cái tên Khanh Như Ý này mới kết luận cô là nữ, nhưng có người nói, tên thật hay giả chưa chắc, làm sao kết luận nam hay nữ !

.....

Cả đêm ngon giấc, sáng sớm hôm sau khi tỉnh lại, đài truyền hình New York đã bắt đầu đề cập đến sự kiện nhân vật quan chức nào đó bị bắn chết.

Cô nhún nhún vai, thái độ không liên quan đến mình, mặc quần áo, đội tóc giả, hóa trang, rồi sau đó nhắc hành lý lên tự nhiên mà đi.

Quản lý khách sạn vẫn còn lấy lòng cô gái Trung Quốc thuần mỹ này nhưng không biết, nguồn gốc của vụ án bắn giết oanh động châu Mỹ, đang từ dưới mí mắt mình nghênh ngang rời đi.

.....

Hướng m phía tây trấn nhỏ Phuket xe bus dừng ở ven đường, Khanh Như Ý mới vừa đi xuống xe bị hấp dẫn bởi tiệm bán sách cũ bên đường nhỏ.

Trước mắt bên trong sách Anh văn cũ, một quyển sách bìa da tím xiêu xiêu vẹo vẹo bị gạt ra, nhẹ mở ra là bản sao viết chữ viết phồn thể của Trung Quốc cổ xưa.

Lúc này Như Ý ngẩn ngơ mà yêu thích bỏ tiền mua, về nhà lật xem thì chỉ cảm thấy mặc dù bản sao này vô cùng cũ kỹ, lại cảm giác trầm trọng mười phần, cầm trong tay trầm lắng, lại vẫn ẩn lộ ra hương mực.

Gọi là bản sao, chính là chữ trên tờ giấy kia cũng không phải là Hoạt Tự Ấn Loát.

(Vào thời Tống (cách đây khoảng 900 năm) tại Hồ Bắc phát minh gia Tắt Thăng (một người bình dân sống và làm việc tại một xưởng điêu khắc) thông qua nhiều lần thực tiễn đã phát minh ra loại kỹ thuật ấn loát hoạt tự, ông dùng chữ khắc lên bùn (loại bùn dùng để đóng gạch), mỗi chữ một miếng, đem nung cho khô. Sau đó chuẩn bị một khay sắt, trên khay sắt đó có rắc hương tuyền, sáp nến, tro giấy..., 4 cạnh của khay sắt được kẹp bởi một khung sắt, trong khay sắt đó xếp cho kín chữ đã được khắc, đem nung trên lửa, dùng một tấm kim loại bằng phẳng để nén các chữ trong khay xuống.)

Đây vốn chữ khải nhỏ tinh tế, là do một người tự tay lấy bút lông viết thành sách, dù sao trong nét phẩy có một loại ý vị đặc biệt.

Nhẹ nhàng lật một tờ, nhưng trên trang sách chứa đựng một vương triều cổ đại cô cũng không biết.

Đọc qua nửa tờ, đột nhiên mệt mỏi.

Khanh Như Ý dùng sức gõ đầu, sao không có truy đuổi vội vàng lại buồn ngủ như vậy.

Bất đắc dĩ xoay cổ tay để cổ thư xuống bên góc tủ đầu giường, lúc cảm không cẩn thận tuột tay, thì ra là cổ thư này còn có tầng vỏ bọc bên ngoài.

Mà bìa sách rơi xuống, cô mơ hồ nhìn thấy bìa mặt ở trong đó màu tím, vài cái chữ to tinh tế ghi ——

Nhật ký sát thủ Hoàng phi!

Bạn đang đọc truyện *Sát Thủ Hoàng Phi Là Sói* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 3: Tám Vũ Cơ Khảo Thân Xinh Đẹp

Editor: Maria Nyoko

Hương hào mỹ tửu dạ quang bôi

Ban tứ quần thần phẩm kì vị

Kim đỉnh phan hương thêm nhục quế

Mỹ nhân khinh sam vũ phân phi!

(Giải nghĩa: đồ ăn ngon, rượu ngon trong chén lưu ly, ban cho quần thần thưởng thức, thịt dê nấu trong nồi vàng thêm hương quế, mỹ nhân múa nhẹ như bay)

Đại Hoang Lịch, Khương Quốc, Nguyên Khang năm 21, giao thừa.

Giao thừa Khương Quốc có hai ý nghĩa, thứ nhất là lễ mừng năm mới, thứ hai, chính là sinh thần của Khương Hoàng.

Nguyên Khang hai mươi tuổi kể vị, cho tới khi chấm dứt, đã ở ngôi vị hoàng đế đến hai mươi một năm.

Hắn vốn không phải hôn quân lãng phí không để ý dân chúng chết sống, chỉ là khi Khương Quốc truyền tới thế hệ hắn thì đã không thể bằng sức một mình hắn có thể cứu vớt được.

Hắn dùng thời gian hai mươi một năm trên triều chính, nhưng thói nát đã ăn sâu bén rễ vào quốc gia mặc cho hắn xoay chuyển tình thế như thế nào, cũng không làm nên chuyện gì.

Rốt cuộc, ở giao thừa năm Nguyên Khang 21, hắn buông tha.

Đêm nay, quốc khố dốc túi ra, nghe nói ngay cả một viên dạ minh châu cuối cùng cũng cầm đi đổi ra tiền.

Sau đó những đồng tiền kia biến thành mỹ tửu giai yển, biến thành ca múa tạp kỹ, biến thành từng tiếng "Thương", cũng trở thành ánh sáng pháo hoa rực rỡ đầy trời, xa hoa lãng phí đến cực điểm!

Xuyên qua bầu trời màu sắc kia, ở phía dưới, là tám vũ cơ mị hoặc.

Đó là lễ vật của Mạnh Quốc, mỗi ngày đều dòm ngó Khương Quốc như con mồi trong túi, đưa quà sinh thần cho Khương Hoàng.

Biết rõ là mật thám, biết rõ là nữ nhân của hắn ở bên gối để giám thị! Khương Hoàng không muốn thu, nhưng cũng không thể không thu!

Hôm nay Khương Quốc, đã không có nửa điểm năng lực lấy được toàn bộ quốc thổ Đại Hoang, đối kháng với Mạnh Quốc không ngừng phát triển.

Người ta kêu kêu ngón tay, cũng có thể để cho Khương Quốc của hắn núi lở đất tan.

Ầm!

Xoạt!

Một tràng pháo hoa bay thẳng lên trời, một đóa Mầu Đan kiều diễm nhô lên cao, làm nổi bật lên tám vũ cơ phía dưới đang đập tuyết bạc nhảy múa lại càng thêm xinh đẹp.

Nguyên Khang cười ha ha, giờ ly rượu đầy hương về phía các vũ cơ, những vũ cơ kia vốn là tỏa ra thành một đường lập tức xúm lại đi tới.

Eo ếch uyển chuyển giống như linh xà uốn lượn vặn vẹo, tám người vây thành vòng tròn càng ngày càng nhỏ, sa mòng quần quanh theo gió bay lên, Nguyên Khang thấy, những Vũ Cơ kia ngay cả y phục phía dưới cũng không mặc.

Bạn đang đọc truyện *Sát Thủ Hoàng Phi Là Sói* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở wWw.EbookFull.Net.

Chương 4: Tám Nữ Nhân Dụ Tình, Hấp Dẫn

Sa mòng bay lên, không chỉ thấy dáng người linh lung, còn có da thịt trắng nõn mượt mà, cùng với nụ hoa sắp nở.

Nguyên Khang hít sâu một cái, hơi ngửa đầu uống hết rượu trong chén.

Ngay sau đó ném chén đi, trong không gian tuyết bay nhẹ nhàng cùng pháo hoa rực sáng tạo một đường vòng cung đẹp mắt.

Rồi sau đó "Bốp" một tiếng rơi xuống đất, vỡ nát thanh thúy.

Các vũ cơ uốn éo càng vui mừng, một người trong đó đánh sát Nguyên Khang thì thấy hắn cũng đưa tay qua, liền nở nụ cười, định nâng chân sau lên vòng bên hông hắn.

Chân kia cùng lên, váy áo tùy thời cũng trượt lên, bắp đùi trơn bóng lố lểu, tầng bên trong không rõ ràng lớn mật hiển hiện, rùng rậm giữa hai chân mở ra con đường u tối thẳng đón lấy tầm mắt Nguyên Khang, lúc mở lúc đóng, trần trụi cực hấp dẫn.

Sự can đảm của nàng kéo theo người khác cũng không cam chịu yếu thế, bọn vũ cơ hoàn toàn quên mất đây là một bữa tiệc giao thừa vui vẻ, hoàn toàn quên mất còn có Hoàng Phi, Quý Nhân, công thần cùng gia quyến.

Ở trong mắt các nàng, cũng chỉ có nam nhân trước mắt này đại biểu cho một hoàng quyền đã xuống dốc lại sắp đi về phía tử vong.

Còn nhiệm vụ của các nàng —— trở thành nữ nhân của hắn! Giám thị hắn! Trông coi hắn!

Mị vũ dần dần thay đổi mùi vị, có người nắm tay Nguyên Khang xé áo mình, có người dán chặt bầu ngực cao thẳng vào sống lưng Nguyên Khang, có người dùng cái lưỡi thom tho không ngừng hôn cắn cổ hắn.

Còn có người nằm quỳ trên mặt đất, một bàn tay nhỏ nhắn mềm mại theo Hoàng Bào thăm dò thẳng lên trên, trước chạm đến mềm, lại cảm giác cái kia cứng rắn.

Đợi đến cái kia kiên đỉnh căng chặt đến cực hạn, đầu ngón tay không ngừng trêu đùa đỉnh cao nhất.

Nguyên Khang "Khàn" một tiếng hít một hơi lạnh, rồi sau đó lại tự động rên rỉ.

Chúng phi thần bốn phía không nhìn nổi, trong lúc nhất thời nghị luận lộn xộn.

Nữ tử đều quay đầu đi chỗ khác, các nam nhân khiển trách thái giám mau tới trước khuyên can.

Đáng tiếc, đâu còn khuyên được.

Đợi đại thái giám đi tới giữa sân múa thì thân dưới Nguyên Khang Chính bị nắm chặt đến cuộn trào phải thở gấp liên tục.

Bạn đang đọc truyện *Sát Thủ Hoàng Phi Là Sói* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 5: Phóng Túng, Thở Gấp Phập Phồng!

Chiều nay toàn bộ rượu ngon lâu năm rót vào trong cơ thể tích tụ vào thời khắc này phát huy tác dụng, cuộc đời Đế Vương trung niên này chưa từng phóng túng, cuối cùng cánh tay dài mở ra, ôm toàn bộ tám vũ cơ đè xuống dưới.

Những nữ tử kia trải qua huấn luyện nghiêm khắc hoàn toàn hiểu như thế nào mới có thể thỏa mãn nhu cầu lớn nhất của nam nhân, trợn trợn tiếng cười duyên ở bên trong, có người đã thấy đùi thon dài đẹp để quán lên cổ Nguyên Khang.

Mùi thơm cơ thể nữ nhân tự đến, men say càng đậm.

Cứ như vậy phóng túng một lần đi! Nguyên Khang liều mạng dùng một chút thanh tỉnh cuối cùng khuyên giải mình!

Một mồi hai mươi năm, đã quyết định buông tha, vậy thì sẽ không còn mong muốn cái gì là lưu danh thiên cổ, một đêm này sẽ để cho hắn đang hoàn toàn trở thành một hôn quân, gồng xiềng hoàng quyền cùng đạo đức, tất cả vứt bỏ đi!

Chợt cúi người mạnh một cái, hung hăng đè hai nữ tử ở phía dưới.

Nụ hôn mạnh mẽ lại vội vàng không mang theo thương tiếc chút nào rơi vào trên người vũ cơ, hôn người này lại đổi người khác, chỉ trong chớp lát, tám nữ tử kiều mị ở những nơi y phục tụt xuống gần đầy hông ngân.

Tiếng thở gấp liên tiếp, trong lúc này, so với pháo hoa trên cao còn phải nóng rực hơn.

Dục vọng Nguyên Khang đã tới cực điểm, ngón tay nhanh chóng rút ra từ trong cơ thể một nữ tử, ngược lại chuẩn bị kéo quần áo của mình.

Chỉ là tay kia mới vừa chạm đến Hoàng Bào, còn không kịp kéo xuống, chỉ nghe Đại Thái Giám ở bên cạnh gấp đến độ xoay quanh kêu to ——

"Hoàng thượng, đây đều là người Mạnh Quốc!"

Chỉ một câu, như sấm đánh một kích tới Nguyên Khang.

Về mặt những vũ cơ kia vốn phóng túng, trong nháy mắt theo một tiếng hô này tỉnh lại.

Tất cả động tác bọn vũ cơ cố gắng kêu lên dục vọng của hắn trong nháy mắt trở nên tái nhợt, tất cả trêu đùa cùng kích tình đều dừng lại ở mỗi hạn quốc gia đã bại trận.

"Cút ngay ——" chợt đẩy chúng cơ, Nguyên Khang còn chưa tỉnh rượu lắc lắc đứng dậy. Cũng không quản hình dáng mình không ngay ngắn, càng không kể là say ngất đến không thấy rõ mọi người.

"A ——" hần giữa đầu lên trời, tùy tâm hét lên một tiếng, rung khắp phía chân trời.

Bạn đang đọc truyện *Sát Thủ Hoàng Phi Là Sói* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full.Net**.

Chương 6: Kịch Tình Cả Đêm, Giường Rong Thừa Hoan!

Editor: Maria Nyoko

Những Vũ Cơ kia sợ đến mức run rẩy thành một đoàn, Nguyên Khang xộc xệch đi hai bước, mượn cảm giác say tức giận mà nói:

"Không phải là muốn Khương Quốc của Trầm sao! Không phải là Mạnh Quốc muốn các người giám thị ở bên gối Trầm sao! Tốt! Trầm thành toàn người!"

Dứt lời, cánh tay vung mạnh lên, tiện tay đã bắt một nữ tử gần đây, rồi sau đó kẹp ở dưới nách, chạy như điên thẳng tới đề tẩm (Phòng ngủ của Vua).

Mọi người ở đây đều thờ dài một hơi, cuối cùng trận hoang dã này cũng chấm dứt, nếu tiếp tục nữa, thật không biết phát sinh chuyện ghê tởm nào!

Cả đêm gió cuốn mây bay, lửa dục cùng thù hận của Nguyên Khang đều phát tiết ra.

Mới bắt đầu nữ tử hầu hạ dưới thân do then thùng liên tục thờ gấp, càng về sau càng cắn răng nhịn đau, nhưng rất nhanh, nam nhân phát tiết giống như phun trào để cho nàng không nhịn đau được nữa.

Nàng liều mạng muốn thoát đi, tay đã chụp vào bên giường, rồi lại bị người liên tiếp đẩy ra.

"Hoàng thượng!" nữ tử khóc lóc cầu xin: "Đau quá rồi! Nô tỳ thật đau quá hoàng thượng! Van cầu ngài dừng lại! Hoàng thượng."

Một đêm này, Nguyên Khang giống như là tận tình đền nợ nước thù nhà.

Nữ tử ở trên giường hôn mê giống như là Mạnh Quốc chết tiết kia, phen này hần giày xéo không phải đang thỏa mãn mình, mà là đang chiến đấu vì quốc gia!

.

Giờ Thìn hôm sau, nguyên Khang từ trong từng trận nhứt đầu tỉnh lại.

Rượu lâu năm tác dụng rất chậm, hần dùng lực gõ hai cái trên đầu, lúc này mới khôi phục ý thức tỉnh táo.

Chỉ là vừa mới tỉnh táo, lập tức liền kinh hãi nhìn thấy trên giường rồng tràn đầy vết máu, còn có một cổ tay nữ nhân.

Đột nhiên nhớ tới chuyện đêm qua, nhớ mang máng mình tùy ý kéo một tám trong tám vũ cơ.

Lại đi quan sát mặt nữ tử kia, muốn phân rõ nữ tử Mạnh Quốc đưa tới đẹp đến trình độ nào, thuận tiện xác định còn sống hay không.

Nhưng, cái nhìn này, rốt cuộc Nguyên Khang lại rống lên nhảy lên trên long sàng.

"Xảo Ván?" Một tiếng thét kinh hãi, làm cung nhân hầu hạ bên ngoài từng bước tiến vào.

Bạn đang đọc truyện *Sát Thủ Hoàng Phi Là Sói* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 7: Nước Mất Nhà Tan

Làm sao Nguyên Khang cũng không nhớ rõ, rõ ràng đêm qua mình tiện tay kéo vũ cơ mà Mạnh Quốc đưa tới, nhưng tại sao lại thành cung nữ cận thị của mình?

Lại gõ đầu một cái nữa, cũng hoàn toàn không nhớ được chuyện đêm qua.

Bất đắc dĩ, chỉ đành phải hét lớn một tiếng:

"Truyền thái y ——"

Sau đó suy sụp ngồi ở trên giường rồng, vì phóng túng đêm hôm đó bắt đầu tự trách sâu sắc.

.....

May mắn có thái y cải tử hồi sinh, tánh mạng cung nữ Xảo Vân không đáng ngại. Lại có linh dược trong cung cứu trị, chỉ một hơn tháng, lại khỏe mạnh một lần nữa.

Nguyên Khang xuất phát từ tự trách, đối với cung nữ kia yêu thương càng tăng thêm.

Một tháng sau, thái y chẩn Xảo Vân có thai, Nguyên Khang mừng rỡ.

Nhưng, lúc này biên cảnh Khương Quốc đã bắt đầu chiến tranh, vài thành trì liên tiếp gặp phải quân đội Mạnh quốc dần bị đánh chiếm.

Đợi đến lúc Xảo Vân bình an sinh hạ một nữ nhi thì đại quân Mạnh Quốc đã tiến công đến gần Hoàng Thành, chỉ cần qua sông đào bảo vệ thành, Khương Quốc hoàn toàn thất bại!

Đêm đó lúc hoàng cung bị phá vỡ, Khương Hoàng Nguyên Khang và 18 tử sĩ hộ tống Xảo Vân cùng đưa bé xuôi theo mật đạo xuất cung. Rồi sau đó tự tay phong kín mật đạo, quyết định lấy thân Đế Vương đền nợ nước.

Trận tai họa lớn này, cuối cùng tự tay Nguyên Khang đẩy lên ngọn lửa ngất trời, tuyên bố kết thúc!

Trên Đại Hoang, không còn Khương Quốc nữa!

.....

Khanh Như Ý xác định mình bị liếm tỉnh!

Có cái lưỡi đang từng từng phát từng phát điên cuồng quét ngang mặt của nàng tể, ẩm ướt và trơn trượt, cũng rất ẩm.

Loại ẩm áp này cùng lạnh lẽo trên thân thể sinh ra đối lập rõ ràng, trong nháy mắt Khanh Như Ý tỉnh táo lại, theo bản năng hai mắt đột nhiên mở ra.

Vừa mở mắt, lại vừa lúc có bông tuyết rơi thẳng xuống, lạnh lẽo làm cho nàng không thể không khép mắt lại lần nữa.

Nhưng một cái chớp mắt ngắn, nhưng khiến nàng cảm thấy kinh ngạc, cái đó đang ra sức liếm mình.rõ ràng. Là một con sói!

Đúng, nàng sẽ không nhận lầm, mặc dù ban đêm, nhưng trong bộ lông trắng như tuyết xung quanh là đôi mắt lục quang sâu kín, rất rõ ràng đã bày ra thân phận của nó.

Bạn đang đọc truyện *Sát Thủ Hoàng Phi Là Sói* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 8: Có Sói Liếm Ta

Sói!

Khanh Như Ý tận lực giữ vững bình tĩnh cho mình, từ suy nghĩ đến hô hấp, cũng cố gắng bình ổn, không phản ứng quá khích chọc giận con sói này.

Đồng thời ngón tay khẽ nhúc nhích, cánh tay nhẹ giơ lên, xem thử xương cốt có bị thương hay không.

Nàng cũng không biết vì sao phải làm như vậy, chỉ ngủ một giấc mà thôi, nhiều nhất là ngủ thiếp đi trong một nháy mắt hơi chóng mặt đó.

Tại sao vừa mở mắt ra đã thấy một mình mình ở cánh đồng tuyết mênh mông cùng làm bạn với bạch lang?

Đã như vậy, nhất định là xuất hiện vấn đề ở chỗ nào đó.

Nàng có thể bị người hại, thủ pháp hại người bao gồm bỏ thuốc, cũng có khả năng là súng thuốc mê.

Tóm lại trong một giấc ngủ này, nhất định là xảy ra một ít chuyện, hơn nữa chuyện này thành công lừa gạt được mình.

Nghĩ đến, là cao thủ trong cao thủ!

Suy nghĩ trấn định lại, càng có nhiều tinh lực đi suy tư, cũng có càng nhiều tinh lực hơn thông qua âm thanh, vị giác, xúc cảm để đoán xem mình đang ở khu vực nào.

Mùi máu tanh! Trước hết xộc vào mùi chính là mùi máu tươi!

Mùi vị này nàng rất quen thuộc, nhiều lần làm nhiệm vụ đều lấy mùi vị này để kết thúc.

Đó là mùi vị người chết, rất nhiều người chết, mười người trở lên!

Trong lúc nghĩ như vậy, khẽ cố gắng nâng cánh tay cũng truyền tới cảm giác kỳ quái.

Nàng không nhúc nhích được!

Không phải bởi vì bị thương, mà là bị một lớp đồ trói buộc thật chặt.

Giống như là vật liệu may mặc, hoặc là chăn bông quấn xung quanh.

Một ít Bạch Lang đang liếm mặt nàng như cũng cảm thấy nàng từ từ thanh tỉnh, vì vậy thu hồi cái lưỡi ẩm áp, lui về sau hai bước.

Nhiều năm sống kiếp sát thủ, khiến Khanh Như Ý rất nhạy cảm đối với cảm giác thân cận và xa cách.

Một nháy mắt lúc Bạch Lang lui về phía sau, vốn là đôi mắt đóng chặt đột nhiên mở ra lần nữa.

Nàng muốn động thân, muốn bày một tư thế lấy phòng thủ làm chủ ứng đối nguy cơ trước mặt.

Nhưng vốn là động đậy rất nhẹ nhàng, hôm nay làm, lại khó như lên trời.

Bạn đang đọc truyện *Sát Thủ Hoàng Phi Là Sói* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 9: Tất Cả Đều Là Người Chết, Tất Cả Đều Là Sói

Editor: Maria Nyoko

Nàng sử dụng toàn lực, không những động cũng không được mà nhúc nhích cũng chẳng thành, trong lúc đó một tiếng kêu khẽ cũng hóa thành giọng mềm mại "a a", giống như là từ trong cổ họng hài nhi phát ra, nhỏ bé khiến gần cốt người tê dại.

Đầu óc Khanh Như Ý nổ vang một tiếng 'Ồng', lại nhìn con sói thì lúc này mới phản ứng được một vấn đề cực kỳ nghiêm trọng —— sao con sói này lớn như vậy?

Tầm mắt của người có quy tắc tỷ lệ nhất định, quy tắc này cùng chiều cao có quan hệ tuyệt đối. Chiều cao sẽ ảnh hưởng đến chỗ nhìn tới vật, với chính mình thì cực kỳ nhỏ, loại lớn nhỏ này sẽ tiếp tục ảnh hưởng đến trong lòng, cảm giác bị áp bức cũng theo đó mà đến.

Tựa như Khanh Như Ý hiện tại, theo ý nàng, hoặc là con sói này lớn như thể so với hai con cọp, hoặc là chính thân thể mình nhỏ như đứa con nít.

Nàng có chút lờ mờ phát giác ra, không ngừng phỏng đoán hai loại tình huống này loại nào có khả năng sẽ lớn hơn một chút.

Nhưng theo thân thể cảm thấy không ngừng tràn ngập đại não, những thứ kia cùng quá khứ hoàn toàn khác nhau cảm giác tứ chi bắt đầu làm khắp cả người nàng phát rét.

Miền cường nghiêng đầu, nhưng thấy bốn phía bên cạnh rất nhiều thi thể bị tàn phá ngã đầy đất, nói không rõ là có bao nhiêu, chỉ nhìn thấy có chút chất lỏng màu đỏ sẫm còn từ trong thi chảy thể cuộn cuộn đang từng chút thấm nhuộm cánh đồng tuyết mênh mông.

Đất thuần trắng, sớm đã nhuộm không phân biệt ra sắc màu vốn có !

Đây là cánh rừng, phủ đầy tuyết, có từng mảng cây khô trắng kiêu cao vút mà đứng. Còn cây tùng mạnh mẽ, làm cho vùng trắng bạc này thêm vài vệt xanh tối.

Có một phụ nữ trẻ cách gần nàng, cánh tay hơi cong tựa như đang nắm cả thân thể của nàng, đầu nghiêng về phía nàng, vẻ mặt đã động lại lộ ra khổ sở, còn có sự không muốn sâu đậm.

Nàng nhìn thấy có một thanh đao nhọn cắm thẳng vào nơi ngực phụ nhân đó, trên chuôi đao một đóa Thiên Sơn Tuyết Liên khiến nó càng thêm lộ ra vẻ lẫm liệt bén nhọn.

Lúc này, có một tiếng sói hú dội thẳng vào tai.

Hai mắt Khanh Như Ý trợn to lần nữa nhìn về hướng một phía khác, chỉ thấy Bạch Lang này đang ngửa đầu lên, cái cổ như tuyết trắng, dài trộn lẫn sự hung bạo.

Bạn đang đọc truyện *Sát Thủ Hoàng Phi Là Sói* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(chấm)Net**.

Chương 10: Bị Sói Ăn Tươi

Một tiếng rú cao hơn một tiếng, nửa khắc sau, từ bốn phương tám hướng cánh đồng tuyết đều có bóng dáng màu trắng vội vã mà đến.

Chỉ trong chốc lát, ở trước mặt nàng đã hiện lên sau con Bạch Lang đứng thành hình quạt.

12 lục quang sâu kín từ trong mắt đám sói bắn ra, đều không nhìn hướng khác, đều là hướng về phía nàng.

Khanh Như Ý tuyệt vọng nhắm mắt lại, đời này nàng đã từng nghĩ tới vô số kiểu chết. Sát thủ nhà nghề, đầu đeo ở trên dây lưng quần, tùy thời đều có thể dâng mạng.

Nàng cũng không sợ cái chết, lấy tiền giết người, nghề nghiệp như vậy sớm đã tích tụ quá nhiều oán khí cho nàng.

Làm vậy sẽ phải trả lại đây! Đối với nàng mà nói, lúc nào cái chết cũng có thể xảy ra.

Nhưng như thế này, nàng chưa bao giờ nghĩ tới lúc ý thức cực độ thanh tỉnh bị một đám sói ăn tươi sống hết!

Thậm chí nàng có thể nhìn thân thể biến mất từng chút xíu, thậm chí có thể nhìn đến quá trình một cái tay, một cái chân bị đám sói kia ngậm lên miệng, sau đó nhai, nuốt xuống.

Trận ghê tởm từ đáy lòng đánh tới, có một loại sợ hãi chưa bao giờ có ở trong dạ dày nàng cuộn trào mạn mẽ, nàng muốn ói!

Con sói dẫn đầu một mực liếm mặt nàng đi tới, đợi đến khi đứng trước người thì mắt Khanh Như Ý đóng chặt rồi cuộc vẫn mở mắt ra.

Nàng không có cách nào nhắm mắt chờ chết, hướng chỉ là trong một không khí quý dị.

Vốn tưởng rằng, đám sói đến có nghĩa là kết thúc sinh mạng.

Vốn tưởng rằng, những thi thể bên cạnh bị tàn phá không chịu nổi chính là kết quả mình sẽ phải gặp phải.

Vốn tưởng rằng, cuối cùng rồi mình sẽ giống bọn họ, trở thành thức ăn trong miệng Bạch Lang.

Nhưng, nàng sai lầm rồi!

Khanh Như Ý chết cũng không ngờ, con bạch lang mọi người đều sợ lại hạ thân xuống trước mặt nàng, lấy lông cổ mình từng phát từng phát cọ mặt của nàng.

Giương mặt đã sớm đông cứng bị cọ xát dần dần khôi phục, ở trên mặt xanh trắng cũng nổi lên huyết sắc, trong nháy mắt, nàng không cảm giác được cái lạnh nữa.

Bạn đang đọc truyện *Sát Thủ Hoàng Phi Là Sói* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full . Net**.

Chương 11: Bạch Lang Hết Sức Thân Thiện

Bạch Lang tựa như thấy rõ thân thể nàng biến hóa, vì vậy ngồi dậy, nghiêng đầu hướng về phía sau rống lên mấy tiếng, những con sói khác cũng cùng tiến

lên.

Rất kỳ quái, vốn Khanh Như Ý phải sợ hãi khi đám sói lại gần, lại trong lúc bất chợt đã buông xuống toàn bộ phòng bị.

Muốn một sát thủ để xuống phòng bị, không thể nào hay là dưới tình huống xảy ra như vậy càng không thể nào.

Chỉ vì —— nàng không cảm thấy sát khí!

Đúng! Sát thủ quen thuộc nhất hơi thở, trừ mùi máu tanh đại biểu cho tử vong, còn lại, chính là sát khí.

Trong 27 năm, cơ hồ mỗi một ngày đều phân biệt an toàn hay không bằng hai chữ "Sát khí".

Tất cả đám người tiếp xúc qua, một khi cảm ứng được sát khí, đó chính là sống còn.

Sát khí vô hình, nhưng có thể cảm giác. Đó là một loại cảm giác đặc biệt, rất trừu tượng, cũng là bản năng sát thủ nhà nghề bảo vệ tánh mạng.

Hiện tại ở nơi này, trong một đám Bạch Lang Khanh Như Ý không cảm thấy nửa điểm sát khí. Ngược lại, nàng cảm giác cho chúng nó hết sức hữu nghị.

Còn có con kia vì nàng làm ấm người, trong ánh mắt mang theo tràn đầy từ ái, tựa như một mẫu thân đang nhìn mình mới vừa ra đời, ưa thích như vậy, đều là cung chiêu.

Nàng cứ như vậy bị sói mang đi, cứ như vậy trở mắt nhìn một con sói lăm bằm bao lấy chân găm người nàng, sau đó đem nàng thả vào trên lưng của một con sói khác.

Sau đó, bọn họ vác nàng lội qua đất tuyết, xuyên qua rừng Tùng, cách xa những thi thể thất linh bát toái (thân thể bị chia ra từng phần) kia, từng bước từng bước, đi tới hướng vào rừng rậm.

.....

Khanh Như Ý cứ như vậy trở thành một thành viên trong bầy sói, mới vừa 100 ngày tuổi nàng bắt đầu một cuộc sống hoàn toàn mới trong thế giới khác.

Ở thế kỷ hai mươi mốt nghe nói rất nhiều nữ lang, hồ nữ ví dụ bắt đầu ở trên người nàng diễn luyện, đây là một quá trình rất kỳ lạ, lúc đầu để cho nàng từ bài xích, dần dần, lại cũng bắt đầu hưởng thụ.

Bạch Lang vì nàng làm ấm người vừa mới sinh một ổ sói con, đáng tiếc, những sói con kia vốn sinh ra đã kém cỏi, ba ngày lại tiếp chết hết ba.

Bạn đang đọc truyện *Sát Thủ Hoàng Phi Là Sói* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full . Net**.

Chương 12: Sói Mẹ Sói Ca Ca Sói Tỷ Tỷ

Khanh Như Ý đến để cho nàng lần nữa phát huy mẫu tính tràn lan, sữa sói, là thứ sinh tồn duy nhất nữ hài tử dựa vào.

Mùa đông ban đêm cực lạnh, sáu Bạch Lang sẽ tự động làm thành một vòng tròn vòng nàng ở bên trong, dùng bộ lông dày trên thân thể dán lên thân thể của nàng để giữ ấm.

Lại lớn một chút, có răng, liền có Bạch Lang sẽ tìm tới đưa trái cây đến trước mặt nàng.

Đã thích ứng với tiểu thân thể này Như Ý bắt đầu cảm những trái cây này tốn hơi thừa lời, bọc bụng.

Sói là động vật quần cư, một nhóm tổng cộng có sáu con. Hai con sói cái, bốn con sói đực.

Chung đụng lâu ngày rồi, Khanh Như Ý bắt đầu có thể hiểu được một chút trao đổi giữa bọn họ.

Do cạn cùng sâu, vừa lúc ba tuổi, nàng đã hoàn toàn có thể tự do trao đổi cùng bọn họ.

Lang Ngừ, có thể nghe hiểu, cũng sẽ nói! cho cuộc sống nàng tăng thêm rất nhiều niềm vui thú!

Nàng trông nom nãi mình lớn lên gọi sói cái là mẹ, sói cái cũng hướng nàng phát ra âm tiết đơn giản, nàng nghe giống như là Nữ Nữ.

Còn có một tỷ tỷ, cùng bốn ca ca, đều là hài tử của sói mẹ.

Nghe nói sói ba bệnh chết sớm, huynh muội năm người bọn họ theo mẫu thân sống qua ở trong rừng rậm Mê Tung này.

Không sai, rừng rậm Mê Tung!

Lúc này vừa nhìn thì biết là rừng vô tung, không có người có thể được đi ra.

Nghe nói từng có rất nhiều người trong lúc vô tình xông vào, nhưng đến cuối cùng hoặc là mệt chết, hoặc chính là tinh thần hồng mắt cuối cùng điên mất.

Tóm lại, từ xưa đến nay, không có bất cứ một con người có thể từ nơi này sống mà đi ra.

Khanh Như Ý không hỏi Bạch Lang có thể đi ra ngoài hay không, bởi vì nàng biết, bọn họ rốt cuộc không giống nàng, chỗ này mới thật sự thích hợp là nơi bầy sói sinh tồn.

Ba năm qua, nàng đã tiếp nhận sự thật "Thời không chuyển hoá" này rồi, cũng nhớ mang máng lúc vừa mới tỉnh lại từ quần áo ăn mặc của mấy người chết ở bên cạnh mình, cũng đoán được, Cái này gọi là "Thời không chuyển hoá", thật ra thì chính là một lần "Trở lại quá khứ".

Bạn đang đọc truyện *Sát Thủ Hoàng Phi Là Sói* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở wWw.EbookFull.Net.

Chương 13: Sói Ca Ca Rất Thương Nàng

Lần này trở lại quá khứ, nàng từ sát thủ nhà nghề thế kỷ hai mươi mốt biến thành một đứa con nít.

Rồi sau đó lưu lạc với bầy sói, lại trở người thành trong truyền thuyết —— Dã Nhân.

Sói cái nói cho nàng biết, nhiều năm trước kia có một nhóm người xông nhầm vào rừng rậm Mê Tung, không đợi bọn họ ý thức được hoàn cảnh đặc biệt mang đến nguy cơ, sau đó một nhóm người nhất nhất đuổi đến giết chết.

Lúc ấy nàng vẫn được mẫu thân bảo hộ ở trong ngực, cũng không khóc, nhóm người kia cho là tất cả mọi người đã chết, lúc này mới tìm đường cũ chạy.

Nhưng nơi nào còn chạy! Sói cái hừ lạnh nói, tất cả mọi người tiến vào rừng rậm Mê Tung chỉ có một con đường chết.

Giết nhiều người như vậy, ông trời dĩ nhiên là sẽ báo ứng.

Từ đó Khanh Như Ý coi như là biết một chút chân tướng thân thế, nhưng biết cùng không biết thực chất không có gì khác nhau.

Nàng vẫn không biết thân thế này vốn thân phận là người nào, chứ đừng nói vì một ít người nhà báo thù rửa hận.

Không thể không nghĩ tới rồi đi, chỉ là nàng còn quá nhỏ, nhỏ như vậy vốn không có hơi sức tìm kiếm đường ra ở trong rừng rậm.

Hướng chi, Mê Tung, thật sự là Mê Tung.

Nàng rốt cuộc không có bản lãnh sói, cũng không có lỗ mũi bén nhạy như vậy. Như Ý cảm thấy, mình tối đa cũng hoạt động ở nơi cư trú trong khu vực rộng ba dặm một chút, đi xa hơn, sợ là không trở lại.

Nhưng luôn muốn ăn thứ gì đó, theo thân thể từng ngày lớn lên, những thứ quả dại kia đã không thể thỏa mãn nhu cầu của thân thể trưởng thành.

Nàng bắt đầu suy nghĩ thương lượng một chút cùng nhóm sói ca ca lấy chút thịt tới cho nàng!

Bốn vị sói ca rất thích người tiểu muội muội này, mặc dù đáng đáp nàng hoàn toàn bất đồng với chúng nó, nhưng người tiểu muội muội này hết sức đáng yêu, hơn nữa chung đụng đã lâu, thế nhưng một đôi mắt cũng sẽ dâng lên lục quang sâu kín ở trong đêm tối.

Nghe nói muội muội muốn ăn thịt, chỉ trong chớp lát bốn con Bạch Lang liền săn được một con hươu hoang dã

Bạn đang đọc truyện *Sát Thủ Hoàng Phi Là Sói* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở EbookFull.Net.

Chương 14: Thật Xin Lỗi, Ta Quên Các Người Sợ Lửa

Tốc độ bọn họ lột da rất nhanh, sau dăm ba phút đã lột lớp ngoài sạch trơn.

Như Ý quyết miệng nhìn loại tàn nhẫn máu tanh này, có chút không thích, nhưng cũng hiểu, đây chính là chuỗi xích sinh vật chân thật nhất .

Ngươi không thể bởi vì hươu nai đẹp mắt một chút đáng yêu một chút yếu thế một chút, đã cảm thấy nó nên được bảo hộ tội nghiệp nhất.

Trong tự nhiên từng loài vật tồn tại đều có ý nghĩa đặc biệt, mà từng giống bị loài vật khác xâm lược cùng cắn nuốt cũng là tồn tại tất nhiên.

Bọn họ không ăn, thì phải chết đói. Cho nên, động vật ăn thịt không có lựa chọn nào khác.

Thân thể hơn ba tuổi nhỏ bé thật sự quá yếu, Như Ý phí hết lực mới nhặt mấy nhánh cây .

Trong cánh đồng hoang vu, không có đá lửa, cũng may bây giờ đã là mùa hạ, không hề có tuyết đọng rải đầy, thời điểm ánh nắng xuyên thấu qua cành lá rậm rạp chiếu xuống, vẫn là rất mãnh liệt .

Nàng bắt chước cổ nhân đánh lửa, tay nhỏ bé cũng mau hiện ra vết nước phỏng thì rốt cuộc có ngọn lửa nhảy lên.

Nhưng, rốt cuộc Khanh Như Ý còn là bỏ quên mình đang cùng sống sinh vật gì.

Lửa, vốn là kẻ thù của sói.

Đồng lửa mới đốt, những Bạch Lang kia vốn vây ở chung quanh giúp đỡ nàng xé thịt nai "Lả tả" mấy tiếng đồng thời chạy đến nơi xa.

Nhìn lại nàng thì trong ánh mắt có sợ hãi, đề phòng, còn có tức giận sâu đậm.

Không lâu lắm, có bạch ảnh nhanh chóng hướng đồng lửa lướt đến! Mang theo một mảng lớn nhánh cây điên cuồng vỗ vào trong đồng lửa kia.

Nàng nhận ra là sói cái, vội vàng kêu lên:

"Mẹ!"

Sói cái hung hăng trừng mắt nhìn nàng, rồi sau đó gào thét:

"Mau dập tắt lửa đi !"

Như Ý lập tức phản ứng kịp ý vị ánh lửa đối với bầy sói mà nói là như thế nào, vì vậy vội vàng đứng dậy, cố gắng nắm bùn đất trên mặt đất lên ném vào đồng lửa.

Rốt cuộc dập tắt thì những Bạch Lang ở nơi xa kia mới từng bước đi về.

Nàng vội vàng xin lỗi:

"Thật xin lỗi thật xin lỗi, ta quên các ngươi sợ lửa! Ta không có ác ý, chỉ là ta quá đói, muốn nướng một ít thức ăn!"

Bạn đang đọc truyện *Sát Thủ Hoàng Phi Là Sói* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 15: Năm Tám Tuổi, Xảy Ra Biến Cố

Một lần kia, trừ sói cái ở bên ngoài, chừng hơn một tháng năm con Bạch Lang lại không đề ý nàng.

Mỗi ngày nàng không ngừng nói xin lỗi, càng không ngừng cố gắng theo chân trao đổi với chúng nó, hơn ba mươi hôm sau mới chậm rãi hòa hoãn xuống.

Từ đó Khanh Như Ý với cũng không dám nổi lửa, nước và quả dại vẫn là thức ăn chủ yếu chống đỡ sinh mạng nàng.

Cho nên nàng rất gầy, đặc biệt gầy, nàng gầy đến hầu như không có hơi sức huấn luyện để thân thể này từ từ khôi phục trạng thái kiếp trước.

Lúc lớn hơn, nàng có một thời gian đặc biệt cố chấp muốn rời khỏi.

Thường là thừa dịp đám sói đều đi ra ngoài kiếm ăn, một mình một hướng chạy như điên.

Đáng tiếc, mỗi một lần đều thất bại.

Rừng rậm Mê Tung không ra được, huống chi, nàng quá gầy yếu, chạy một lúc lại mệt mỏi. Coi như biết đường, cũng không thể từ nơi này đi ra ngoài bằng sức của mình.

Thật ra thì không phải nàng không nghĩ tới việc nói với sói mẹ đưa nàng ra ngoài, Khanh Như Ý luôn cho rằng, những Bạch Lang này biết đường đi ra khỏi rừng rậm.

Nhưng nàng mở miệng thật khó khăn, sói cái quá tốt đối với nàng, hoàn toàn là mẫu thân yêu thương với đứa bé mình sinh ra.

Còn có một tỷ tỷ bốn ca ca, cũng che chở nàng giống như trân bảo.

Sói tỷ tỷ đã từng vì hái một trái cây lớn nhất cao nhất đầu cành, không cẩn thận từ trên cây té xuống, chân bị đau hơn hai mươi ngày mới khỏi.

Có một lần nàng tùy hứng chạy trốn, không cẩn thận rơi vào ao đầm, là sói ca ca liều mạng mình nguy hiểm cũng xuống lội nàng lên.

Khanh Như Ý luôn nghĩ, nếu như những Bạch Lang này đều là người, nàng sẽ rất vui vẻ sinh hoạt chung một chỗ cùng bọn họ.

Những người giết người lấy tiền, làm cho bọn họ đi chết đi!

Đáng tiếc. Rốt cuộc nàng là người, rốt cuộc bọn họ là bầy sói.

.

Cuộc sống này vẫn duy trì đến năm nàng tám tuổi!

Khanh Như Ý vĩnh viễn cũng không quên được mùa thu năm tám tuổi ấy, nữ hài ngồi ở dưới cây khô bới hạt thông, bị một hồi tiếng đao kiếm va chạm binh binh choang choang khiến nàng ngẩng đầu lên

Bạn đang đọc truyện *Sát Thủ Hoàng Phi Là Sói* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(chấm)Net**.

Chương 16: Cuối Cùng Cũng Nghe Thấy Âm Thanh Của Loài Người

Tiếng đao kiếm đến gần lại có tiếng người truyền vào tai.

Có một nam tử đang kêu:

"Giao ra thiên hạ lệnh! Nếu tiếp tục chạy nữa nguoi cũng sẽ đổ máu đến chết!"

Trong lòng nàng mừng như điên, đây là âm thanh loài người! Đã tám năm chưa từng nghe qua âm thanh loài người!

Theo bản năng đứng dậy, mặc dù nhóm người kia cũng đang nhanh chóng đến gần bên nàng, nhưng nàng còn ở phía trước mấy bước, chỉ vì mau một chút tiến gần đến đồng loại của mình.

Đây là một loại vui sướng khó có thể hình dung, tựa như gần quê thì sốt ruột, rồi lại so với cảm giác kia còn nóng lòng hơn vạn lần.

Nhưng rất nhanh, nàng phát hiện nhóm người kia cũng không phải mình muốn tiếp cận là có thể tiếp cận.

Tốc độ vung đao múa kiếm đó khiến ánh mắt nàng hỗn loạn, ngày trước ngoài xem phim võ hiệp trên TV, Khanh Như Ý quen lấy vũ khí nóng để kiểm soát người khác, cho tới bây giờ cũng chưa từng chân chính thấy qua cao thủ tỷ thí bằng binh khí.

Nàng có chút dờ dẫm.

Đúng là giật mình, đối diện là một nhóm người áo đen cùng một người mặc áo tím.

Người mặc áo tím lấy một địch. Không sai biệt lắm 20, nửa bên tay áo cánh tay trái tất cả đều là máu, áo bào tím đã nhuộm thành màu đen.

Còn không kịp thấy hình dạng người này rõ ràng như thế nào, chợt thấy trên bầu trời có một vật rơi thẳng xuống hướng nàng.

Nàng theo bản năng liền đưa tay đón, cái hộp nhỏ hình chữ nhật bị nắm chặt ở trong tay, rồi sau đó liền nghe thấy một cái âm thanh tự nhiên mà đến

"Chạy mau!"

Vội vàng, chỉ nhìn thấy người hô là nam tử mặc áo tím đang quay đầu nhìn về phía bên nàng.

Khanh Như Ý cũng không biết là thế nào, thế nhưng hết sức nghe lời!

Hắn nói chạy, nàng bỏ chạy!

Cũng không quản là về phương hướng nào, tóm lại, chính là xoay người bỏ chạy.

Mới vừa chạy chưa được hai bước, chỉ nghe phía sau có âm thanh lớn đuổi giết chạy thẳng tới mình.

Nàng không ngốc, tuy nói sinh sống tám năm trong bầy sói, nhưng làm người thì vẫn phải suy nghĩ

Bạn đang đọc truyện *Sát Thủ Hoàng Phi Là Sói* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full . Net**.

Chương 17: Nam Nhân Mặc Áo Tím Thần Bí

Chính mình vừa chạy, đối phương đuổi theo, rất rõ ràng, nhóm người kia đánh nhau là vì vật trong tay nàng.

Khanh Như Ý không biết bên trong cái hộp nhỏ chính là cái gì, lại dứt khoát lựa chọn tin tưởng nam tử mặc áo tím đó, hơn nữa liều mạng mình giúp hắn!

Điều này thật sự là rất có ý quyết định!

Trong lúc nhất thời, cảm xúc mạnh mẽ trong cơ thể đã yên lặng nhiều năm lại bị nhen nhóm.

Giống như lập tức trở về năm tháng làm nhiệm vụ giết người lấy tiền !

Cũng không biết chạy bao lâu, dần dần, âm thanh người phía sau càng ngày càng nhỏ, cuối cùng dứt khoát biến mất không thấy gì nữa.

Bước chân Khanh Như Ý cũng dừng lại, thở nhẹ mấy hơi, một tia cười tà cũng theo đó tràn trên môi.

Mấy năm này sống cuộc sống hoang dã, tuy nói khổ, nhưng vẫn là để cho nàng rèn luyện một chút bản lĩnh đặc biệt.

Nói thí dụ như di chuyển nhanh chóng, nói thí dụ như có thể nhìn ban đêm, mười ngón tay nhanh hơn sắc bén giống nhau móng vuốt sói .

Mặc dù bởi vì thân thể, nàng không thể chạy trong thời gian dài.

Nhưng sức bật cùng tốc độ di chuyển giống như Bạch Lang, vẫn thể hiện trên người nàng hết sức hoàn mỹ!

Hơn nữa nơi này là Mê Tung rừng rậm, nàng quẹo bên trái lách bên phải, rất dễ dàng mà có thể bỏ rơi nhóm người đó, hơn nữa bảo đảm đối phương chết cũng không tìm được.

Thấy an toàn không lo, Như Ý bắt đầu trở về theo đường cũ.

Những năm này, nàng đã học được một chút kỹ xảo phân biệt đường ở trong rừng rậm Mê Tung.

Tuy nói đi không xa, nhưng phạm vi hai ba dặm, vẫn không có vấn đề.

Trở về, rất nhanh sẽ lại trở về nơi tranh đấu trước nhóm người kia.

Nhìn thẳng sang, nhưng thấy cây đại thụ mình từng ngồi dựa qua kia , nam tử mặc áo tím kia đã ngồi trên đất.

Máu chảy đầy đất, sắc mặt hắn trắng bệch.

Như Ý đi lên trước, đứng ở trước mặt hắn, sau đó đưa gì đó trong tay lên phía trước, cũng không nói thêm cái gì, trực tiếp kéo chỗ xiêm áo vai trái hắn.

Nam tử kia vốn là đang nhắm mắt dưỡng thần, nhưng có thể chính xác nhận lấy vật trong tay của nàng khi đang nhắm mắt, hơn nữa miệng khẽ mở, nói:

"Cám ơn." Liên không nói nữa

Bạn đang đọc truyện *Sát Thủ Hoàng Phi Là Sói* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 18: Một Nam Một Nữ, Nhếch Nhác!

Nhưng cuối cùng lại mờ mắt, thấy Như Ý kéo xiêm áo hần, cũng không cự tuyệt, ngược lại là giật giật cánh tay, để cho nàng kéo dễ dàng hơn chút.

Đôi Tay Như Ý nhanh như móng vuốt, áo bào tím gấm dèo dai ở trong tay của nàng giống như là tờ giấy, xé ra liên rách.

Nàng liệu không sai, trên thân người này vết thương nặng nhất ở vai trái. Là bị binh khí đâm một cái, rất sâu, máu chảy không ngừng.

Nàng hơi nhú lông mày, suy nghĩ trong chốc lát, lại bỏ đi.

Không lâu lắm trở về lần nữa, nắm trong tay một xấp đầy cỏ dại không biết tên.

"Trước tiên giúp vết thương của người ngừng chảy máu, chảy như vậy nữa, người sẽ không toàn mạng!" Vốn là mừng như điên đã từ từ lạnh nhạt xuống, Khanh Như Ý không hề nửa vội vã muốn bản thân trao đổi cùng đồng loại, trực giác nói cho nàng biết, thân phận của người này không bình thường, mà trước mắt chủ yếu nhất, là muốn vết thương hần ngừng chảy máu.

"Cô này tên gì ta cũng không biết." Vừa nói, tay lại không ngừng, đã bắt đầu xử lý trên vết thương. "Cầm máu vẫn tốt, bình thường ta bị thương đều là dùng cái này. Người yên tâm, không có độc."

Nam tử mặc áo tím lúc này mới có phản ứng, cũng là một nụ cười khổ, sau đó mở miệng nói nhỏ, hai chữ kia:

"Cám ơn."

Nàng giương mắt nhìn một chút, rồi lại lập tức buông tầm mắt.

Nam tử này thập phần đẹp mắt, chỉ ngắm một chút, để cho nàng có chút tự ti mặc cảm.

Không phải bởi vì dáng dấp mình xấu xí, trên thực tế nàng vốn cũng không biết hiện tại gương mặt mình là cái dạng gì.

Chính mình một cái xiêm áo từ tể còn không có rách đến độ chẳng thể rách hơn, vẫn còn rất lớn không vừa người.

Ở nơi này tuy nói nhuộm đầy vết máu, lại bị mình kéo áo bào tím phá tay áo, quả thật nàng không khác một tên ăn xin lắm.

Hoặc là nói, còn không bằng một tên ăn xin.

Xiêm áo này là nam trang, năm đó Bạch Lang lột xuống trên thân người chết ở đó.

Bạn đang đọc truyện *Sát Thủ Hoàng Phi Là Sói* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 19: Đồ Vật Vô Cùng Quan Trọng

Tám năm nàng cũng chỉ có một bộ y phục có thể che kín thân thể, là nam trang hay là nữ trang, nàng đã không có lựa chọn.

Chỉ là hôm nay đã rách đến không thể chịu nổi bất kỳ lời kéo nào nữa, Như Ý không dám tưởng tượng khi nàng không vật che kín thân thể thì sống được như thế nào.

Chẳng lẽ thật muốn học dã nhân, bện cành cây lá cây làm quần áo sao?

Trong lúc nhất thời chán nản lại nổi lên, động tác cũng liền nặng nề một chút.

Nam tử kia "Khàn" một tiếng hít một hơi khí lạnh, thế này nàng mới ý thức được, mình làm đau người ta.

"Thật xin lỗi." Nàng dừng một chút, lại nói: "Đã lâu mới băng bó, tay có chút cứng nhắc. Nhóm người kia đã bị ta dẫn đi, nơi này là rừng rậm Mê Tung, một khi bọn họ xông vào, không có đường có thể đi ra. Coi như muốn trở lại chỗ này, cũng là hy vọng xa vời. Cho nên hãy yên tâm, bây giờ người rất an toàn."

Đang nói chuyện, lại xé một mảnh vải từ áo khoác hần xuống, thoa thảo dược lên vết thương rồi quấn lại.

Nam tử muốn nói cảm ơn, nhưng lời đến khóe miệng, hình như nhớ tới mình đã nói hai lần, lại nuốt xuống.

Như Ý cũng không đề ý, tiện tay lại bắt đầu xem những vết thương khác trên người hắn.

Nam tử mặc áo tím tựa như rất hưởng thụ, dứt khoát dựa vào cây khô một chút, sau đó mở hai cánh tay ra, cứ mặc cho nàng loay hoay.

"Đây là cái gì?" Rốt cuộc cảm thấy không khí có chút xấu hổ, Như Ý dứt khoát chỉ chỉ cái hộp mình cầm về hỏi hắn: "Rất quan trọng sao? Vì nó ngay cả mạng cũng không cần!"

Người nọ gật đầu, lần này lại không nói cảm ơn, mà là đổi câu mới mẻ ——

"Không phải rất quan trọng, là cực kỳ quan trọng!"

"Vậy tại sao còn đưa cho ta?" Nàng giật mình lại không hiểu, "Người có biết ta là người tốt là người xấu? Ngộ nhờ ta lấy đồ này chạy mất cũng không trở về nữa, hoặc ta là đồng đảng nhóm người kì vậy làm sao bây giờ?"

Lúc này nàng mới tám tuổi, mặc dù một thân đơn bần không chịu nổi, nhưng bộ dạng cặp mắt tròn tròn vẫn rất đẹp mắt.

Bạn đang đọc truyện *Sát Thủ Hoàng Phi Là Sói* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(dot)Net**.

Chương 20: Rừng Rậm Mê Tung Là Đi Ra Không Được

Nam tử mặc áo tím buồn cười, nhưng kia cười hóa đến bên môi, nhưng vẫn là dính mấy phần bất đắc dĩ cùng khổ sở:

"Ta không có lựa chọn nào khác." Hắn nói: "Mới vừa rồi loại tình huống đó người cũng thấy đấy, ta muốn sao tin tưởng người, hoặc là cũng chỉ có thể là một cuộc tử chiến. Trên người ta có thương tích, này 18 người là cao thủ hàng đầu, ta cũng không thừa nhận vì mình có thể đánh được bọn họ. Đến lúc đó mất mạng, đồ cũng mất, quá tiện nghi bọn hắn."

"Không thể đi ra khỏi rừng rậm Mê Tung được!" cặp mắt nàng nhìn chằm chằm hắn, lạnh lùng nói ra một sự thật: "Người. Nên biết nơi này là nơi nào. không có người có thể đi ra khỏi rừng rậm Mê Tung, cho nên, vật kia coi như cho đối phương, chỉ là vận mạng của bọn họ vài năm về sau ở trong cánh rừng này hóa thành một đồng xương khô."

Nàng cho là lời nói của mình sẽ làm người đàn ông này nhận rõ sự thật rằng mình vừa mới phạm vào một sai lầm như thế nào, thế nhưng nói hết lời, lại thấy đối phương rất hồ hững lắc đầu, sau đó mang theo một loại khí phách tự tin nói với nàng:

"Đường là do người đi! Còn ở khu rừng này! Không có chuyện gì là tuyệt đối, cho nên ta không thể cho đối phương một chút hi vọng nào!" Dứt lời, dừng lại một hồi lâu, lại nhìn nàng, lại nói: "Mà người. Thật chỉ là một sự trùng hợp, cũng là một lần đánh cược của ta. Xem ra ta đã đoán đúng! Người đã trở lại!"

Khanh Như Ý không hỏi nữa, nàng bắt đầu cảm thấy người này là kẻ điên, hoặc chính là một triết học gia.

Nói một tràng đạo lý, nhưng không hữu dụng.

Nàng sinh sống tám năm ở nơi này, thấy được quá nhiều xương khô thịt vụn, cũng chưa từng thấy người nào có thể thoát khỏi khu rừng rậm này.

Ở nơi trước mắt này cho dù có nhiều tự tin hơn cũng không đáng tin cậy, nếu không đáng tin, nàng cũng không muốn tốn nhiều hơi sức cãi cọ.

Vết thương trên người người này rất nhiều, chỉ một cánh tay thì có 5, 6 vết đao, cũng may là không nặng lắm.

Đã rất lâu nàng không làm những việc này, khó tránh khỏi có chút cứng nhắc, nhưng cũng may rất nhanh đã có cảm giác.

Bạn đang đọc truyện *Sát Thủ Hoàng Phi Là Sói* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full . Net**.

Chương 21: Soái Ca! Bá Vương!

Nam tử mặc áo tím nhìn thủ pháp nàng băng bó thông thạo, trong lúc nhất thời sinh ra mấy phần tò mò trước mặt đứa bé này.

Nếu tò mò, nhất định là phải quan sát.

Bây giờ bị nhìn như vậy, Như Ý cảm thấy xấu hổ, dần dần cũng có chút tức giận.

Tránh cũng không tránh thoát, dứt khoát cũng đứng lên ánh mắt cũng nhìn lại chăm chăm.

Chẳng những chăm chăm, hơn nữa còn muốn xem kỹ. Từ trên xuống dưới, rất không khách khí!

Ngay lúc nhìn chăm chú, nàng mới cẩn thận nhìn nam tử trước mặt.

Người này cùng lắm mười tám mười chín tuổi, thân hình thon dài, một thân áo khoác màu tím đậm đã nhuộm dần vết máu.

Có từng trận mùi tanh kéo tới, khiến người có loại kích động muốn tránh lui ba thước.

Giống như là hấn cực kỳ yêu thích màu tím, ngay cả buộc tóc, đai lưng cũng là màu tím.

Một đôi mắt thâm thúy kiệt xuất nhất trên đời được khắc trên mặt, mặc dù hơi mệt mỏi, vẫn lóe nhuệ quang.

Lúc này người đang dựa vào thân cây, bởi vì đầu vai mới vừa đáp thảo được nên lộ ra, tay áo cũng bị nàng xé rách để bôi thuốc.

Trên người đầy vết máu cùng bùn đất, thậm chí ngay cả trên người cũng có hai phiến lá khô trên cây rơi xuống.

Vốn là bộ dạng cực kỳ chật vật, nhưng cho dù như thế, nam tử này vẫn có khí phách và tôn quý!

Cái loại ngạo nghễ đó trong lúc lơ đãng bộc lộ ra ngoài sẽ khiến người khác phát rét, dù nàng không thừa nhận cũng không được, mình bị loại khí thể này chấn kinh.

Trực giác nói cho nàng biết, người này tuyệt đối không thể khinh thường.

Đồng thời quan sát, động tác cũng không dừng lại. Chỉ chốc lát sau, vết thương lộ ra bên ngoài đã cũng xử lý thỏa đáng.

Về phần nửa người dưới của hấn có vết thương hay không, vậy coi như thật xin lỗi nàng không nguyên ý quản!

Tay dừng lại, Khanh Như Ý không biết nên làm những gì hoặc là nói những gì.

Tám năm làm bạn cùng sói, ít nhiều gì đã để nàng quên mất nên giao tiếp cùng người khác như thế nào.

Bạn đang đọc truyện *Sát Thủ Hoàng Phi Là Sói* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **wWw.EbookFull.Net**.

Chương 22: Người Khác Đề Sợ Ta, Nhưng Người Không Phải Sợ!

Trong lúc đang nói chuyện, có đến vài lần nàng cũng không nhận được khiến bật thốt lên một tiếng sói gầm.

Nữ tử ngồi dưới đất, trong tay cầm chiếc lá khô vụn qua vụn lại. Nam tử mặc áo tím thấy bộ dáng nàng như vậy, hấn nhún vai liền nở nụ cười.

Nàng ngẩng đầu tròn mắt, gương mặt không vui. Nhưng ngay khi ánh mắt giận dữ của nàng quét qua thì nam nhân kia lại giống như phản xạ có điều kiện cũng tròn mắt nhìn nàng.

Trước kia cho tới bây giờ Khanh Như Ý đều không biết rằng có một ngày mình có thể dựa vào ánh mắt cùng vẻ mặt làm người ta sợ, nàng có thủ đoạn giết người hạng nhất, nhưng chơi loại vẻ mặt này lại đúng là không phải sở trường..

Trước mắt bị một người trừng lại, đến lúc đó theo bản năng liền lui về sau.

Chính nàng cũng có chút khi dễ loại hành vi này, nhưng người trước mặt này cái loại khí thế áp chế thật không phải thổi phồng lên, Khanh Như Ý cảm giác mình hết sức không có khí phách, thật không có khí phách!

"Người sợ ta?" Hắn đột nhiên mở miệng, dọa nàng giật mình.

Như Ý liền giật mình, rồi sau đó lấy ánh mắt làm ra vẻ hỏi thăm.

Nàng không biết nên đáp thế nào, mình lui về phía sau là lui về phía sau, bị cái nhìn kia trừng c có chút tim đập nhanh là sự thực.

Nhưng muốn nói là sợ, nhưng cũng không đến mức như thế.

"Không phải sợ!" Nam tử duỗi tay về phía nàng, cũng không hỏi, liền cầm lấy bàn tay nhỏ bé bần thủ.

Trái tim Khanh Như Ý âm áp, tám năm nay đây là lần đầu tay được người khác cầm, cảm giác quen thuộc đã lâu tràn về, trong lúc nhất thời tràn đầy vui sướng.

"Không phải sợ." Hắn nhắc lại một lần nữa, sau đó nói: "Rất nhiều người sợ ta, nhưng người vẫn còn con nhỏ, người không cần sợ!"

Nàng ngẩn ra, bật thốt lên hỏi ngược lại:

"Nếu như mà ta không phải đứa bé, có phải nhất định phải sợ người hay không?"

Nam tử kia rất nghiêm túc suy nghĩ một chút, sau đó nói:

"Cũng không phải là phải! Chỉ là người khác đều sợ, từ từ, ta cũng cho rằng như vậy!"

Hắn nói xong, nhưng vẫn lấy cái hộp trên đất tới, sau đó mở ra

Bạn đang đọc truyện *Sát Thủ Hoàng Phi Là Sói* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở wWw.EbookFull.Net.

Chương 23: Có Thể Hiệu Lệnh Thiên Hạ

Khanh Như Ý nhìn sang, thấy trong hộp chứa một bài tử đen sẫm, không lớn, vừa lúc có thể cầm trong lòng bàn tay.

"Vật này gọi là thiên hạ lệnh!" Nam tử mặc áo tím tự giải thích: "Nó là một vật tượng trưng, có nó, danh chánh ngôn thuận hiệu lệnh thiên hạ. Ta cho là bắt vào tay, chỉ là không ngờ."

Lời nói dừng lại, trong ánh mắt lộ ra mấy phần tỉnh mịch. Lúc mở miệng, cũng là nâng lên một tia cười hơi tà ý, sau đó nhìn nàng, giống như nhắc nhở nàng, nói:

"Có lúc, đáng sợ nhất không phải kẻ địch, mà là đồng bạn bên cạnh người đối với người rất vâng mệnh! bọn hắn lại phản bội sau lưng, trực tiếp có thể dẫn đến cái chết của người!"

Khanh Như Ý cau mày thật chặt, lời giống vậy, rất nhiều năm trước, Sư Phụ dạy nàng thương pháp cũng từng nói qua.

Sư phụ chết trong tay ở đồng nghiệp của nàng, nghe nói tên sát thủ kia nhận nhiệm vụ, tiền thưởng là 50 triệu.

Mà dấu vết, lại là do sư tỷ đồng môn của mình tiết lộ.

Sau này, nàng sẽ không cần người đồng hành. Mặc kệ là sinh hoạt hàng ngày, hay là nhiệm vụ giết người lấy tiền, nàng chỉ có một mình.

Nàng cảm thấy người này là bị đồng bạn làm hại, nhưng lúc này Khanh Như Ý cũng không hề tò mò nữa.

Chỉ là tay nàng bị hắn cầm trong lòng thật chặt, sau đó âm thanh run run hỏi hắn:

"Cái gì gọi là thiên hạ lệnh? Ai là người hiệu lệnh thiên hạ? Người có nói cho ta biết thế hay không, rốt cuộc tình hình bên ngoài là sao? Bây giờ là thời đại nào?"

Vấn đề liên tiếp ném ra, nói xong Khanh Như Ý thở mạnh mấy hơi thở.

Tám năm rồi, những vấn đề này rối rắm trong lòng nàng tám năm.

Mãi cho đến hôm nay mới coi như có một người chân chính để cho nàng có thể hỏi, chục năm, thiên hạ, rốt cuộc bây giờ mình sinh hoạt ở thế giới như thế nào?

Tựa như nhìn ra nàng khăn trương, nam tử mặc áo tím nắm tay của nàng thật chặt, nhưng không biết loại này khăn trương là từ đâu mà đến.

Bạn đang đọc truyện *Sát Thủ Hoàng Phi Là Sói* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 24: Nếu Là Sói, Tại Sao Lại Nói Tiếng Người

Đối với chuyện nàng hỏi hẳn cũng không hiểu ra sao, hẳn không thể nghĩ tới chuyện xảy ra với Khanh Như Ý, nhưng cũng hiểu hình như nàng không đơn giản chỉ là lạc đường ở trong rừng rậm như thế này.

"Nói một chút đi!" Hắn hơi nhíu lông mày, "Chuyện gì xảy ra với ngươi?" Lập tức nghiêng đầu, suy nghĩ một hồi lâu, còn nói: "Mới vừa rồi xem đáng về ngươi trốn chạy, tốc độ cực nhanh. Những người đó đều có khinh công thượng thừa, nhưng cũng không đuổi kịp ngươi."

Nàng cười khổ:

"Tám năm chạy theo sói, sao có thể không nhanh được."

Người kia ngẩn ra, không biết lời nàng là có ý gì. Nhưng cũng không hỏi, chỉ là ánh mắt nghi hoặc.

Khanh Như Ý giật giật khoe miệng, người trước mặt này có thể khiến nàng bày tỏ ham muốn.

Cũng không biết là do quá lâu không thấy con người, hay là ở nguy nan trước mặt người này biểu hiện trấn định..., hoặc là lòng nàng có toan tính.

Tóm lại, nàng muốn nói cho hắn biết tám năm nay chính mình lớn lên như thế nào.

Vì vậy, hẳn biết nàng được sói nuôi lớn, biết nàng cho tới bây giờ cũng không đến thế giới bên ngoài, cũng biết vì sao nàng gãy thành ra như vậy, là bởi vì nhiều năm ăn trái cây.

Nhưng khi nghe chuyện xưa này xong, nam tử mặc áo tím đột nhiên nở nụ cười, rồi sau đó cũng là nói:

"Sự cố này thật buồn cười! Vậy cuối cùng ngươi là ai? Nói với ta một câu chuyện cũ như vậy, vì cái gì vậy?"

Nàng kêu lên:

"Ngươi không tin?"

Đối phương đáp:

"Không phải là không tin, mà là không thể tin! Nếu quả thật là cho tới bây giờ cũng không đến bên ngoài, vậy thì tại sao ngươi nói được ngôn ngữ của con người?"

Nàng liền giật mình, lập tức ý thức được bên trong lời mình nói có chỗ sơ hở.

Không sai, nếu quả thật là sống ở nơi này, không có khả năng nàng biết nói chuyện.

Nhưng rốt cuộc là Khanh Như Ý, nhiều năm sống kiếp sát thủ nhà nghề nàng luyện thành người tinh táo cơ và bình tĩnh ứng phó.

Giật mình nửa giây cũng chưa tới, liền nghe nàng đáp:

"Bởi vì thỉnh thoảng trong rừng rậm cũng sẽ có kẻ xông vào như ngươi vậy, bọn họ nói, ta đi theo học." .

Bạn đang đọc truyện *Sát Thủ Hoàng Phi Là Sói* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(chấm)Net**.

Chương 25: Bảy Nước, Bá Chủ Thiên Hạ!

Thật ra thì lời này cũng không coi là chặt chẽ, chỉ là đối phương cũng không hỏi nữa, mà là đã nắm tay của nàng đưa đến trước mặt mình cẩn thận lật xem

Khanh Như Ý không nói, nàng hiểu, đối phương đang nghiệm chứng chuyện nàng đã nói có thật hay không.

Cũng may nàng không sợ, tám năm sống cùng sói đây là sự thật, mặc kệ là từ tay của nàng, hay là bất kỳ một bộ vị nào từ thân thể nàng, cũng có thể chứng thực chuyện này.

Đặc biệt là mười móng tay, vừa nhọn vừa cứng, hoàn toàn không khác móng vuốt sói.

Như Ý đã từng nghĩ tới, nếu như có một ngày mình có thể trở lại xã hội loài người, một đôi móng tay, giữ lại, hay là bỏ đi?

Người nọ nhìn thật lâu, từ đôi tay đến vóc người, rồi đến bàn chân trần trụi. Rốt cuộc ánh mắt rơi vào lục quang sâu kín bên trong hai mắt của nàng tuy là tinh táo như hắc, đều không thể không chấn động.

Tuyệt đối không phải là mắt loài người có khả năng có, giống như là con sói đôi đang đứng giữa rừng trong đêm khuya, đang tìm kiếm thức ăn.

Nhưng nữ hài này không hung dữ, tuy nói cũng lạnh một chút, thế nhưng bây giờ trong lục quang sâu kín là linh động khác thường. Bên trong lóe lên ham học hỏi, còn có một loại cảm xúc tựa như mong đợi.

"Quả thật là sói nữ." Hắc khê mở miệng, chỉ một câu, lại đổi lại tinh thần Khanh Như Ý chán nản suy sụp.

"Về thiên hạ này, nói với người thế nào đây. Hơn nhiều năm trước kia, trên Đại Hoang diễn ra một trận ác chiến, cuối cùng thiên hạ chia làm bảy phần. Bao gồm: Khương, Mạnh, Triệu, Tề, Phong, Triều, Sở là bảy nước cùng phân chia đại lục, chỉ là."

Hắn tùy ý giật giật khóe miệng, lại nói:

"Chỉ là tám năm trước Khương Quốc đã bị Mạnh Quốc thôn tước, cho nên, hiện tại thiên hạ này có sáu nước bá chủ, ai cũng muốn định đoạt, ai cũng nói không có mưu tính."

Lời hắn nói cũng không phải dễ hiểu, Khanh Như Ý nghĩ, nếu như mình không biết cái gì, vậy thì rất có thể bị hắn nói cho hồ đồ.

Dù sao cũng là một thế giới không biết, tất cả có tồn tại trong lịch sử hay không, cũng là chuyện không xác định, nàng có thể tiếp nhận một chút xem sao.

Bạn đang đọc truyện *Sát Thủ Hoàng Phi Là Sói* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 26: Người Là Người, Không Phải Sói

Nhưng. Nàng nghe đã hiểu!

Cái này có thể nói là tình hoa, trong nháy mắt khiến tâm sự của nàng trong tám năm hoàn toàn thông suốt.

Chậm nhắm mắt, nặng trĩu đi vào giấc mộng đêm lặp lại như lúc đầu.

Nàng còn nhớ rõ hôm đó trong phòng thơm hương hoa hồng, còn nhớ rõ cả phòng tỏa ánh đèn kiêu diễm, còn có gấu Teddy ôm vào trong ngực, còn có. bản 《Nhật ký sát thủ hoàng phi》.

Tờ thứ nhất có ghi ——

Từ hải Bát Hoang quay cuồng đến một năm, đổi mất thiên hạ, không có mình chủ có thể ngạo thị quần hùng một tay che trời.

Cuối cùng năm năm hỗn chiến, chia làm bảy phần, Khương, Mạnh, Triệu, Tề, Phong, Triều, Sở các cứ một phương.

Trong đó, quốc thổ của Mạnh Quốc là lớn nhất, chiếm 80 thành trì.

Khương Quốc thứ hai, cầm 50 thành.

Tiếp đó là Triệu, năm 40 thành.

Các quốc gia khác chia đồng đều, đều chia 30 thành để an gia định quốc.

Tất cả giống như những việc mà nam tử trước mặt này nói như vậy.

Nàng vẫn không nghĩ thông suốt cuộc tại sao mình tỉnh dậy lại trở thành một đứa trẻ, cái vấn đề này nàng nghĩ tám năm, chẳng lẽ, hôm nay chính là đáp án?

Nhưng phía sau nhật ký kia viết cái gì nhỉ?

Như Ý nhắm hai mắt liều mạng nhớ lại, nghĩ tới nghĩ lui, cũng là nhớ tới mình tờ thứ nhất, cái cảm giác nặng trĩu đi vào giấc ngủ sẽ đến, mở mắt ra, cũng đã ở chỗ này rồi.

Thấy nàng rất lâu không lên tiếng, nam tử mặc áo tím cho là vì mình cảm khái trong lòng, vì vậy ánh mắt nhu hòa xuống, thu hồi sự nghi ngờ, thanh âm hạ thấp nói cùng nàng:

"Người là người, không phải sói, cho nên không nên sống ở nơi này. Có nguyện ý đi theo ta hay không?"

Mắt nàng sáng lên, có một loại vui sướng đột xuất tràn tới chạy lên não, hơn nữa không chút do dự biểu lộ thông qua ánh mắt.

Nhưng vẫn hỏi ngược lại:

"Người nguyện ý dẫn ta đi sao?"

Người nọ chống mặt đất đứng dậy, sau đó không nói câu nào, cứ như vậy nắm tay của nàng bước chân hướng về một phương hướng.

Bạn đang đọc truyện *Sát Thủ Hoàng Phi Là Sói* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở wWw.EbookFull.Net.

Chương 27: Dần Dần Dâng Lên Tuyệt Vọng

Thật ra thì, Khanh Như Ý cảm thấy hành vi này rất ngốc.

Đặc biệt là nàng biết rất rõ vốn không thể đi ra khỏi Mê rừng rậm Tung được, lại còn có thể đi theo đối phương đi về phía trước, càng ngốc hơn!

Nhưng nàng không không chế được!

Cái cảm xúc "Muốn đi ra ngoài" lại một lần nữa hồi phục trong cơ thể nàng, hơn nữa lần này không phải tự mình mong ước nữa, mà là có một người đang cùng mình đứng lên hoàn thành nhiệm vụ này, điều này làm cho nàng không thể không sinh ra mong đợi đối với lần hành động này.

Chỉ tiếc, rốt cuộc mong đợi là mong đợi, bọn họ đi từ khi trời sáng tới trời tối, đôi mắt bốn phía, vẫn là rừng rậm mênh mông bát ngát.

Đáng sợ hơn, lúc ban đầu rõ ràng là đi hướng Bắc, nhưng khi dừng lại thì, lại là hướng Nam.

"Đáng chết!" Nam tử mặc áo tím gầm nhẹ một tiếng, khiến trong lòng Khanh Như Ý dần dần sinh ra tuyệt vọng.

Chỉ thờ dài nhìn rừng rậm Mê Tung, chẳng lẽ trọn đời nàng, cũng không có cách nào đi ra ngoài sao?

Dần dần, phía trước có vô số ánh sáng xanh lá xuất hiện.

Bước chân Như Ý đi về phía trước ngừng lại, đồng thời cánh tay giương ra, kéo người kia cũng đứng lại.

Những lục quang kia từng chút di động đến trước mặt bọn họ, từ xa đến gần, rốt cuộc mặt đối mặt thì thân hình sáu Bạch Lang khiến mắt Khanh Như Ý lập tức ướt.

Nam tử mặc áo tím cũng không sợ, mặc dù lúc những con sói kia đang nhìn hắn thì trên người nổi trợn gai ốc, cái loại đề phòng cùng địch ý không nói nên lời.

Nhưng hắn cũng chỉ nhìn về phía bọn họ, không tiến lên, cũng không lui về phía sau. Nhìn chăm chăm một hồi lâu, mới nghiêng đầu hỏi Như Ý:

"Chính là bọn họ đã nuôi lớn người,?"

Như Ý gật đầu, đầu vừa động, có hai giọt lệ liền rơi xuống.

Mở miệng ra, cũng không phải là ngôn ngữ loài người, âm thanh kia là tiếng của sói khiến nam tử mặc áo tím hết sức ngạc nhiên.

Nhưng, trong âm thanh biểu đạt ý tứ hẳn nghe không hiểu, vì vậy dứt khoát ngồi xếp bằng tại chỗ, bình tĩnh nhìn người đối thoại với sói, lại có một tư vị khác.

Bạn đang đọc truyện *Sát Thủ Hoàng Phi Là Sói* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 28: Tình Cảm Của Người Và Sói

Như Ý không biết nên giải thích hành vi của mình như thế nào, thật ra nàng sớm biết bày sói vẫn luôn theo hai người bọn họ.

Cũng không phải lúc đi lại những con sói đã làm ra tiếng vang, đây chẳng qua là một loại cảm giác, là ấn tượng tám năm nàng sống chung cùng chúng nó.

"Người muốn rời đi?" Lôi nói, là Sói mẹ nói.

Coi nàng như nữ nhi mình, mặc dù trong giọng nói mang theo oán giận cùng căm tức, nhưng ánh mắt vẫn từ ái, cũng tận lực làm cho âm thanh mình nhẹ nhàng.

Khanh Như Ý hít sâu một hơi, tám năm ở nơi này đề tài này từng đề cập tới không chỉ một lần, nhưng hôm nay khiến nàng cảm thấy gần mơ ước như vậy.

Nàng biết, bày sói đi ra, nàng luôn cho rằng, chỉ có những Bạch Lang này có thể đi ra khỏi rừng rậm Mê Tung được.

"Đúng vậy." Rốt cuộc quyết tâm nói ra hai chữ này, trong lúc nhất thời cảm thấy nhẹ nhõm. Vì vậy mở miệng lần nữa, tận lực vì mình tranh thủ hi vọng nhiều hơn: "Mẹ, cuối cùng ta là người không phải là sói, ta không thể nào vĩnh viễn sống ở nơi này, ta cũng không thể nào mỗi ngày dựa vào ăn hoa quả để sống."

Nàng vừa nói vừa đưa cánh tay ra, lại dùng một cái tay khác kéo tay áo rộng thùng thình lên:

"Mẹ xem." Cánh tay nhỏ nhỏ mảnh khảnh tựa như cánh khô rơi xuống trên đất, nam tử mặc áo tím cũng quay đầu lại nhìn, trong chớp nhoáng này, hẳn cảm thấy chỉ cần bàn tay mình nắm lấy, dùng chút hơi sức, cánh tay nhỏ này sẽ đứt.

Câu nói kế tiếp không cần nói, sói cái đã hiểu ý tứ Như Ý.

Một tiếng rên rỉ, sáu Bạch Lang đồng loạt tiến lên trước, bao bọc vây quanh nàng.

Sói cái dùng lưỡi của mình càn không ngừng liếm cánh tay Như Ý, giống như có thể khiến cánh tay này trở nên trắng kiện, trở nên có lực.

Như Ý hít mũi một cái, tám năm ăn nuôi dưỡng, tám năm gắn bó cùng mẹ, đã để nàng cùng chúng nó có tình cảm thâm sâu cốt tủy.

Hôm nay nàng phải đi, nói thật, nhưng thật ra là không bỏ được.

Bạn đang đọc truyện *Sát Thủ Hoàng Phi Là Sói* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 29: Tám Năm Rồi, Rốt Cuộc Bọn Họ Phải Đưa Nàng Đi Ra Ngoài

"Mẹ." Nàng lấy tay nắm cổ của sói cái, thân mật cọ tới cọ lui. "Mẹ người yên tâm, mặc kệ ta đi tới đâu, người đều là mẹ ta, các người đều là người thân nhất của ta. Nữ Nhi đời này dựa vào các người mới có thể sống sót, phần ân huệ này, Nữ Nhi sẽ không quên."

Nước mắt của nàng tuôn rơi, ướt một mảng lông lớn của Bạch Lang.

Lại ôm tỷ tỷ và ca ca.

Bọn họ cũng biết, tiểu muội của mình muốn rời đi. Tám năm tình cảm, đến hôm nay nên nói lời từ biệt rồi.

Đại ca luôn luôn nói ít lời nhất cũng phát ra từng tiếng tru nhỏ, Như Ý nghe được, nó đang nói:

"Đi ra ngoài phải cẩn thận tất cả, nếu như không được, hãy trở lại. Ca ca huấn luyện bọn họ thích ứng với lửa, cho người nướng thịt ăn."

Như Ý nhìn không được, "Oa" một tiếng khóc lớn, sáu con sói một người ôm nhau, phần tình cảm này ngay cả nam tử mặc áo tím kia nhìn, đều không khỏi than nhẹ.

Ai nói thú vật vô tình, có lúc, tình cảm so với con người chân thật rất nhiều.

"Đừng khóc." Hắn đứng dậy đi tới bên bày sói, vươn tay vuốt vuốt sau ót Như Ý dơ dáy bẩn thỉu. "Ta sẽ chăm sóc người."

Những lời này không biết có tính là cam kết không, chỉ là đáy lòng Như Ý một mực nhớ nhiều năm.

Ở nơi thế giới xa lạ này, thứ nhất nói ra khỏi miệng phải chiếu cố nàng, nàng cố chấp cho là, đời này mình nên đi theo hắn như vậy.

"Nữ Nữ, chúng ta tiễn cho người đi ra ngoài!" Rốt cuộc, sói cái nói chuyện. Mặc dù mang theo nòng nặc bắt đắc dĩ cùng không muốn, nàng lại nói:

"Nữ Nữ, mẹ tiễn đưa cho người đi ra ngoài!"

Thật ra thì bọn họ cũng không biết mẹ là có ý gì, nhưng Như Ý cố ý gọi như vậy, bọn họ cũng theo nàng.

Nhớ đến, cũng không kém tấm lòng của mẫu thân là bao nhiêu đâu!

Như Ý khóc càng lớn hơn, nàng biết những lời sói cái nói xong không dễ dàng cỡ nào.

Tám năm rồi, rốt cuộc nàng đợi nó nói muốn đưa mình đi ra ngoài.

Bạn đang đọc truyện *Sát Thủ Hoàng Phi Là Sói* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 30: Ta Để Cho Người Dập Đầu

Chẳng qua chỉ là một khắc hưng phấn nhất, bỗng tất cả lại thay thế bằng thương cảm.

.....

Bạch Lang dẫn mọi người ra khỏi rừng rậm Mê Tung bằng phương pháp rất đặc biệt, lần đầu tiên Như Ý thấy.

Thì ra, trong rừng này có rất nhiều đồng loại của bọn nó.

Bọn họ thông qua phương hướng đặc biệt, năng lực phân biệt mùi từng bước tiến về phía trước, mỗi lần đi hơn mười dặm, sẽ đứng lại, sau đó đồng loại gọi đồng loại nơi đó giúp một tay.

Cứ như vậy, tổng cộng có 26 nhóm Bạch Lang thay nhau dẫn đường.

Người nhà của nàng cũng theo, mệt mỏi, liền dừng lại nghỉ ngơi một chút, ăn một chút quả dại. Một nhọc, ở trong rừng cây tùy tiện tìm mảnh đất ngồi một lát thôi.

Cho đến ngày thứ năm, rốt cuộc qua một bụi gai cùng một cái ao đầm, thấy được một con đường nhỏ thông ra ngoài rừng.

Như Ý khó nén hưng phấn, cao giọng hét lên một tiếng "Ngao", chạy con đường kia đi ra ngoài.

Bầy sói cũng bắt đầu chạy, nam tử mặc áo tím dùng khinh công đi theo ở phía sau, sau nửa ngày, cuối cùng đồng bằng rộng lớn hiện ra trước mắt.

Như Ý ở ven rừng rậm đột nhiên dừng lại, sau một phen thờ đốc, đột nhiên cảm thấy mình không có dũng khí xoay người nói hẹn gặp lại cùng người thân đường dực nàng tám năm.

Hai bên cứ giằng co như vậy, rốt cuộc sói cái mở miệng trước, gọi nàng một tiếng:

"Nữ Nữ!"

Thân thể Như Ý run lên, chợt quay người lại, sau đó "Bùm" một tiếng quỵ xuống đất, trịnh trọng dập đầu lạy ba cái.

Đối với loại đại lễ này, thật ra thì nàng cũng không quen. Thế kỷ hai mươi mốt trong tư tưởng loài người, hoàn toàn không có chút quan hệ nào cùng loại hành vi dập đầu này.

Nhưng rốt cuộc là truyền thừa dân tộc Trung Hoa hơn năm nghìn năm, đại ân sâu vô cùng thì vô luận là người nào, có thể nghĩ tới nhất biểu đạt thành khẩn chân thật nhất, chắc rằng là lễ dập đầu cổ xưa.

Được thôi, lại quay người lại, lau khô nước mắt, không nhìn sau lưng nữa cũng không nghe tất cả.

Nam tử mặc áo tím kia đứng ở bên cạnh, lúc này cũng khuyên bảo.

Bạn đang đọc truyện *Sát Thủ Hoàng Phi Là Sói* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(chấm)Net**.

Chương 31: Mặc Kệ Trong Gió Trong Mưa, Ta Sẽ Không Buông Tha Người

Hắn nói ——

"Người phải nghĩ kỹ, bước ra khỏi đây, sẽ không thể quay đầu. Mặc kệ bên ngoài hiểm ác, ngươi chỉ có thể thích ứng mà thôi."

Vừa nói xong, duỗi tay qua lau đi vết bẩn trên mặt của nàng. Lại không nghĩ rằng, sau khuôn mặt nhợt nhạt lại là dung nhan tuyệt đẹp.

Hắn cười, sau đó dặt tay của nàng, nghiêm túc nói:

"Vậy hãy đi cùng ta thôi! Mặc kệ trong gió trong mưa, ta sẽ không buông tha ngươi."

Như Ý ngăn ra, hỏi:

"Không bao giờ buông tha?"

Hắn gật đầu ——

"Lời hứa đáng giá nghìn vàng!"

.....

Ra khỏi rừng rậm Mê Tung, hơn vài chục dặm vẫn là đường nhỏ trong rừng.

Chỉ là hai bên không còn là rừng rậm vô tận, đều là ba năm hàng cây khô thưa thớt mà thôi.

Lúc vào cuối mùa thu, mặt đất đầy lá vàng khô, chân dẫm lên vang tiếng lạo xạo.

Khanh Như Ý cảm giác mình cho tới bây giờ chưa từng vui mừng như vậy, cho dù là ở kiếp trước, cho dù là kiếm được vạn tiền, nàng chưa từng có vui mừng như vậy.

Thân thể gầy nhom tựa như chứa đầy năng lượng, vẫn bị người dặt tay cũng không an phận mà muốn rút ra.

Nam tử mặc áo tím nhìn bộ dáng nàng như vậy, cảm thấy buồn cười, xung quanh tiểu tử này hết sức yên lặng, liền yên lòng buông tay ra, nhìn nàng nhảy qua nhảy lại đạp lên lá khô trên đất.

Giữa trưa nắng gắt chiếu thẳng vào mặt đất, gió hanh khô, kết hợp với đũa nhỏ trước mặt này tạo nên cảnh tượng thú vị cho hắn. Trong lúc nhất thời, bắt đầu hắn cũng cảm thấy, thật ra thì ngày ngày cứ đi qua như vậy, cũng không phải không thể!

"Ngươi không vui vẻ phải không?" Thấy hắn vẫn không nói, Khanh Như Ý quay đầu lại, tự mình lui về, đồng thời mở miệng nói: "Mới vừa rồi ngươi cười, ta thấy được! Ngươi cười rất đẹp mắt, cũng không có dọa người như vậy."

Khỏe miệng nam tử mặc áo tím cứng đờ, có chút không biết nên trả lời câu hỏi của nàng như thế nào.

Giống như lần đầu tiên có người nói nụ cười của hắn đẹp mắt, cũng là lần đầu tiên có người dám can đảm dùng loại giọng điệu này nói chuyện cùng hắn.

Bạn đang đọc truyện *Sát Thủ Hoàng Phi Là Sói* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(chấm)Net**.

Chương 32: Người Đã Nói Không Buông Tha Ta, Không Thể Đổi Ý

Càng ngạc nhiên hơn, chính hắn cũng không tức giận.

"Chúng ta chạy ra từ trong rừng rậm Mê Tung! Chẳng lẽ ngươi không vui mừng sao?" Nàng hỏi lần nữa, "Ngươi phải biết, từ trước tới nay chúng ta là người đầu tiên ra khỏi rừng rậm Mê Tung!"

"Vậy thì như thế nào?" Hắn hỏi ngược lại, bước đi chậm rãi, chú ý đến tốc độ của nàng.

"Như thế nào?" nàng nhắm mắt, giống như bị hỏi khó.

Đúng! Vậy thì như thế nào?

Thấy nàng không nói, sắc mặt vui mừng cũng dần dần vơi đi, nam tử mặc áo tím có chút không nhịn được, rồi lại không thể không nhắc nhở nàng sự thật một lần nữa:

"Thế giới bên ngoài không giống trong rừng rậm, lúc ban đầu ngươi sẽ cảm thấy rất mới mẻ, lâu ngày rồi, thì có rất nhiều thứ cần thích ứng, học tập, đối diện. Có một ít chuyện ngươi sẽ hờ hững tiếp nhận, nhưng có một ít chuyện ngươi có thể sẽ hết sức kháng cự."

"Ta hiểu!" Nàng gật đầu, tiếp tục nói: "Ta có chuẩn bị tâm tư, nếu đi ra, vậy thì tất cả đều hoàn toàn mới. Ta sẽ dụng tâm để học tập, mà ngươi. . . ."

Dừng một chút, lại nói: "Ngươi đã nói sẽ không buông tha ta đấy, không phải sao?"

Nàng nghiêng đầu, một bên mặt nghiêng về một bên vô cùng nghiêm túc hỏi hắn vấn đề này.

Một đôi mắt nhanh chóng lộ ra linh quang, giống như là đang nói: ngươi phải nhớ kỹ, không thể đổi ý !

Nam tử mặc áo tím theo bản năng đưa tay về nàng một đầu, sau đó gạt đầu một cái:

"Nhớ !"

.

Đêm khuya, hơn nửa trên trời u ám, vàng trắng khuyết bị mây che kín, nửa điểm ánh sáng cũng không xuyên qua được.

Hai người dừng lại, nam tử mặc áo tím móc thứ gì từ trong lòng ngực ra ngoài, , hắn ném thẳng hướng bầu trời.

Như Ý thấy phải sửng sò, cho đến khi vật kia mang theo một tiếng vang khuất vào trời cao, rồi sau đó một áng lửa ánh lên thì mới hiểu được, thì ra là pháo sáng.

"Là tín hiệu khói của ta, buổi tối thì hiệu quả sẽ tốt hơn." Hắn giải thích, đồng thời kéo Như Ý ngồi vào trên một khối đá lớn ven đường. "Trước nghỉ một lát, đoán chừng tối đa một canh giờ sẽ có người đến đón chúng ta!".

Bạn đang đọc truyện *Sát Thủ Hoàng Phi Là Sói* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 33: Học Cách Làm Một Con Người

"Là người của ngươi sao?" Như Ý tránh hòn đá kia ra, thói quen sẽ ngồi trên đất.

Nam từ mặc áo tím đột nhiên đưa tay bắt lấy cánh tay nàng, kéo nàng dậy.

"Người làm gì thế?" Nàng không hiểu, "Không phải nói cần nghỉ ngơi sao?"

"Nghỉ ngơi cũng phải ngồi lên tảng đá kia! Vừa ra khỏi rừng rậm, thói quen sinh hoạt nhất định phải thay đổi! Người bình thường ở tình huống phải lựa chọn cũng sẽ không ngồi trên chiếu, người qua đây, ngồi vào bên cạnh ta!"

Hắn giống như một đạo sư, mấy câu nói đã nói cho nàng đạo lý làm "Người".

Chỉ là đạo lý này lại làm tâm Như Ý run lên, nhìn lại tảng đá đủ lớn cho 2 người ngồi, lại nhìn mình vốn định ngồi xuống mặt đất.

Rất dễ nhận thấy, trên tảng đá sạch sẽ hơn.

Nàng bị sao vậy?

Có loại ảo não cùng buồn bực chợt đến, lông mày nhíu chặt tới gần hờn đá kia, cũng là ở trong lòng càng không ngừng hỏi mình ——

Chẳng lẽ tám năm làm sói, đã quên làm một người phải như thế nào sao?

Thói quen ngồi trên chiếu, thói quen sử dụng móng tay cùng hàm răng, cũng quen lau tay bản lên y phục của mình.

Cũng may, hoàn hảo nàng cũng không có thói quen vừa mở miệng chính là gầm mấy tiếng sói!

Nàng còn biết nói chuyện, cuối cùng là một chút vui mừng.

"Cám ơn người." Thu hồi nụ cười cả ngày, trên mặt của nữ tử lại vô ý tạo một tầng băng sương che kín.

Hắn nhìn, chợt có một cảm giác là đang soi gương.

Thật ra thì nữ hài rất giống hắn, bọn họ yêu thích yên tĩnh không thích động, vui mừng lạnh nhạt không thích náo nhiệt, cho dù có vui mừng ngán ngùi, cũng rất mau cũng sẽ bị chìm vào lạnh lẽo.

Hắn là thân bất do kỷ, nhưng còn nàng?

"Nữ hài tử nên cười nhiều, có thể so với bộ dáng người bây giờ khá hơn một chút."

Hắn không nhịn được lên tiếng nhắc nhở, lại nghe được nàng một tiếng khiển trách:

"Người không phải cũng dùng gương mặt lạnh lùng! Còn nói ta!" .

Bạn đang đọc truyện *Sát Thủ Hoàng Phi Là Sói* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 34: Bất Chợt Có Tiếng Vó Ngựa

"Người mới bao lớn!" Hắn vô ý tranh luận vấn đề hắn là nam nàng là nữ, chỉ là nhắc nhở nàng biểu hiện cảm xúc nghiêm trọng không hợp số tuổi.

Khanh Như Ý liền giặt mình, theo bản năng đáp hắn:

"Sói mẹ nói nuôi ta tám năm, chính là tám tuổi!" Lờ ra khỏi miệng, bắt đầu hồi tưởng kiếp trước, lúc tám tuổi mình đang làm những gì.

Mà đáp án, là nàng ở tiểu học!

Không sai, sát thủ cũng được đi học, sát thủ cũng có bạn học tiểu học!

Sát thủ cũng cần cuộc sống, kiếm được tiền cũng giống như người bình thường đi tiêu hết đấy!

Nàng cách ngày đó lâu lắm rồi, lâu đến nỗi đã quên mình lúc tám tuổi phải là ộ dạng như thế nào.

Hai người đều không nói nữa, một cúi đầu nhìn chằm chằm mặt đất nhớ lại trước kia, một ánh mắt sâu kín nhìn thẳng phương xa yên tĩnh mà ngồi.

Ước chừng một canh giờ, có tiếng vó ngựa truyền đến.

Như Ý phản xạ nhanh chóng nâng đầu lên, trong nháy mắt, trong mắt lục quang chột sáng. Ngay sau đó một tia sắc bén đặt lên mặt, thân thể nữ tử hơi cong, một cái tay cũng thu năm ngón tay lại, giống như một lưỡi dao sắc bén.

Ánh mắt nam tử mặc áo tím lướt qua, cũng run sợ lên.

Trong chớp nhoáng này, từ trên người nữ tử hần nhìn thấy một cổ cường đại sát khí, đột xuất, không có bất kỳ dấu hiệu nào.

"Người làm gì đây?" Hần nhúu chặt hai chân mày hỏi: "Đây là muốn liều mạng với người đó?"

Thân thể Như Ý chấn động, dường như không hề hay biết phản ứng theo bản năng mình.

Chờ lời của đối phương hỏi ra, thể này mới ý thức được là mình quá nhạy cảm.

Kiếp trước lúc làm sát thủ lưu lại tật xấu, mặc dù sống qua ngày cùng người bình thường không có gì khác biệt, nhưng không ai biết, mỗi thời mỗi khắc nàng không khỏi đề phòng. Thậm chí lúc đang ngủ, cho dù là có một cọng tóc rơi vào trên mặt của nàng, trong mộng cũng sẽ ngay lập tức thức tỉnh hoặc là phòng thủ hoặc là đánh ra một quyền.

"Không phải liều mạng!" Nàng ổn định tinh thần, đáp: "Ta nghe tiếng vó ngựa đến, hơn nữa còn là rất nhiều tiếng vó ngựa. Đây là hoang dã, đột nhiên có nhiều người như vậy, dĩ nhiên là phải đề phòng!"

Bạn đang đọc truyện *Sát Thủ Hoàng Phi Là Sói* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(dot)Net**.

Chương 35: Mươi Hắc Y Nhân, Gọi Hần Là Tôn Chủ

"Đó là người của ta!" Giọng điệu của hần không phải tốt, nhưng vẫn ngồi ở trên tảng đá không động, chỉ là nhắc nhở nàng: "Không cần tự biến mình thành khăn trương như vậy, bộ dáng người mới vừa rồi, khiến ta nghĩ người là bị người thuần dưỡng thành sát thủ!"

Lòng của nàng "Bùm" phập phồng một cái, như có chút kinh, có chút sợ, còn có một chút hoảng như vậy.

Chỉ là sắc mặt như thường, đồng thời lạnh lùng nói:

"Chỉ là ta ở trong rừng rậm có chút tật xấu, bình thường có âm thanh kỳ quái, tám chín phần là mãnh thú xâm lấn."

"Ta hiểu rõ." Hần nhàn nhạt đáp, âm thanh lạnh lạnh khiến người nghe không nghe ra sự tin tưởng.

Chỉ là Như Ý cảm thấy hần phải tin, lời của mình không có cạm bẫy, mà cuộc sống tám năm cũng đúng là như vậy.

Trong rừng rậm Mê Tung, tất cả đều không biết. Bạch Lang tất nhiên hung mãnh, nhưng vẫn thường gặp phải hổ báo ... Mãnh thú, nàng không thể không phòng.

Suy nghĩ đến chỗ này, tiếng vó ngựa kia cũng tiến gần.

Mười con khoái mã dừng lại trước mặt bọn họ thì mười tên nam tử hắc y phía trên cũng nhảy xuống ngựa, quỳ xuống.

"Tôn chủ!" Mười người, nhất tề một âm thanh, để cho nàng rung động nho nhỏ.

Không phải bởi vì động tác cùng âm thanh chinh tề, chỉ là nàng có chút đề ý danh xưng kia.

Tôn chủ, Tôn chủ đại biểu cái gì chứ ?

Nghiêng đầu nhìn về phía người bên cạnh, chỉ thấy một mặt lạnh lùng một lần nữa, còn có cái loại tôn quý cùng khí phách.

Hoặc là nói, cái khí thế lộ ra tự trong xương vẫn luôn ở đây, chỉ là vào giờ khắc này hoàn toàn biểu hiện ra.

Như Ý có chút hoảng hốt, cảm giác ánh mắt êm ái cùng mỉm cười những ngày qua chỉ là mây khói.

Đi ra rừng rậm Mê Tung, hiện thực những ngày kia đã qua, hần, có lẽ chính là một thân phận khác rồi.

"Đứng lên đi!" Quả nhiên, âm thanh cao quý này giống như là nhất hô bách ứng toàn quân trong phim truyền hình. Vừa nhấc tay áo, mười người phía trước đều là tả đứng dậy.

Bạn đang đọc truyện *Sát Thủ Hoàng Phi Là Sói* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full . Net**.

Chương 36: Hoàn Toàn Thất Bại, Toàn Quân Bị Diệt!

Trong đó đầu chín người vẫn buông xuống, chỉ một người tiến lên một bước, đầu cúi xuống với nam tử mặc áo tím trước mặt một chút, lại nói:

"Thuộc hạ vô năng! Xin Tôn chủ trách phạt!"

Nam tử mặc áo tím nhìn hướng kia, cũng không nói phạt, cũng không nói không phạt, chỉ nói:

"Sự tình đến mức độ nào?"

Thân thể người nọ rét run, lập tức nói tiếp:

"Hoàn toàn thất bại. Toàn quân bị diệt!"

Khanh Như Ý chỉ cảm thấy vì mấy câu này, không khí chung quanh càng ngày càng đè nén. Thậm chí sau khi đối phương nói ra bốn chữ toàn quân bị diệt, nam tử mặc áo tím luôn luôn trấn định lạnh tanh cũng cúi đầu phát ra một tiếng gào thét.

Nàng nhanh chóng xoay đầu, nhìn hấn kinh ngạc.

Chỉ thấy đôi mắt thâm thúy đang dấy lên lửa nóng hùng hực, có sự phẫn nộ vô tận.

Theo bản năng bước một bước sang bên cạnh, giống như ngọn lửa kia sẽ lao ra khỏi hốc mắt cắn nuốt lấy nàng.

Nhưng cũng chỉ trong một chớp mắt, quá ngắn, ngắn đến lúc động tác nàng bước mới vừa làm một nửa, mà trên mặt của người kia liền khôi phục bình tĩnh.

Lửa giận trong mắt cũng dập tắt trong nháy mắt, công phu trở mặt, giống như mới vừa rồi sự biến hóa trên người của hấn đều là ảo giác của nàng.

Cặp mắt nung đỏ lại thay thế bởi băng hàn lạnh lạnh, đám mây u ám lúc này cũng trôi ra xa, cả vùng đất lập tức điểm một mảnh xanh nhạt.

Hấn đứng dậy, với đối diện mười người đang đứng một hồi lâu, rồi sau đó mở miệng nữa, nói:

"Đi thôi! Về Thiên sơn!"

Ra lệnh một tiếng, trong đó chín người xoay người lên ngựa, còn một người khác dắt ngựa cho nam tử mặc áo tím, sau đó nhìn Như Ý một chút, hỏi

"Tôn chủ! Vị này là."

"Ân nhân cứu mạng." Hấn tự nhiên trả lời, một câu ân nhân cứu mạng nói như chuyện đương nhiên.

Khanh Như Ý thế này mới ý thức được thì ra giữa mình cùng hấn vẫn có y một điểm quan hệ như vậy, nàng cứu hấn, Bạch Lang lại dẫn bọn họ đi ra khỏi rừng rậm Mê Tung.

Tính toán ra, một câu ân nhân, cũng không quá.

Sau đó tự mình xoay người, đi theo hấn cưỡi chung một con ngựa

Bạn đang đọc truyện *Sát Thủ Hoàng Phi Là Sói* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(dot)Net**.

Chương 37: Con Ngựa Nổi Điên

Lúc này có người mở miệng kêu một tiếng:

"Hài tử kia! Ngươi. . . ." Lại nói một nửa, lập tức nhớ tới người ta đi cùng Tôn chủ mình, vì vậy tiến lên xoay chuyển lời nói, nói cùng nam tử mặc áo tím: "Tôn chủ! Thuộc hạ mang nàng đi!"

Nam tử mặc áo tím quay đầu lại nhìn Như Ý một cái, nhìn lại một chút mười con ngựa lớn, xác định nàng không cười được.

Lại không nói có thể cười hay không, riêng lấy chiều cao nàng mà nói, căn bản là với không tới con ngựa.

"Ta mang nàng đi!" Chỉ một câu, rồi sau đó nhẹ nhàng linh hoạt nhảy vọt lên lưng ngựa. Sau đó vờn tay hướng Như Ý: "Đưa tay cho ta!"

Nàng rất nghe lời, ngược đầu đưa tay tới.

Đối phương tăng một lực, lập tức kéo nàng đến trước người mình.

Khanh Như Ý cười ngựa, hơn nữa cười rất khá, chỉ là nguyên nhân ở chiều cao không thể không cười cùng người khác.

Loại cảm giác này làm nàng có chút không dễ chịu, cũng không biết không được tự nhiên là bởi vì hôm nay mình yếu đuối như vậy, hay bởi vì nam tử mặc áo tím ung dung ngồi ở sau lưng này.

Dù sao thì cả người cũng không được tự nhiên, không được tự nhiên người muốn gãy dựa, mà động một cái, con ngựa cũng hung bạo.

Không sai, là hung bạo!

Khanh Như Ý vừa đi lên, vốn là con ngựa cao to thành thành thật thật lại bắt đầu không an phận xoay quanh tại chỗ.

Xoay xoay, liền bắt đầu nhỏ giọng hí.

Âm thanh càng lúc càng lớn, đến cuối cùng gần như hí vang lên.

Hơn nữa xao động cũng càng ngày càng quá mức, từ xoay quanh phạm vi nhỏ đến chạy, dừng thì nâng cao vó trước liều mạng muốn bỏ rơi người trên lưng mình.

Nam tử mặc áo tím nắm chắc dây cương, một cái tay ôm chặt thân thể nhỏ bé của Như Ý.

Con ngựa kia nổi điên, thấy dây cương bị người giữ, lại vừa không bỏ rơi người xuống, dứt khoát như là lên con điên phóng tới phía trước.

Mười tên hộ vệ áo đen bị hù dọa một hồi lâu, vội vàng lập tức đuổi theo.

Nhưng ngựa chạy bình thường làm sao như ngựa phát điên, dần dần, cũng kéo dài khoảng cách

Bạn đang đọc truyện *Sát Thủ Hoàng Phi Là Sói* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full . Net**.

Chương 38: Hai Người Cùng Nhau Rơi Xuống Sơn Nhai

Bắt đầu có người bỏ ngựa dùng khinh công phóng tới phía trước, nhưng, ngựa điên của một cái, vọt vào bên trong rừng.

Từ rừng rậm Mê Tung ra ngoài, đoạn đường này địa thế đã hướng lên, thực tế là trèo ở trên núi rồi.

Hôm nay lại chạy, càng chạy thẳng tới phía trên được rồi mấy dặm.

Nam tử mặc áo tím muốn bỏ lại ngựa, thân thể muốn nhấc lên, lại giật mình con ngựa đột nhiên ngừng lại.

Ngựa thu thế, người lại thu lại không được, thẳng hướng phía trước bay ra ngoài.

Cũng may bầu trời có trăng, để cho hai người tinh tường thấy ngựa dừng nơi vách đá.

Như Ý thét một tiếng kinh hãi, chuẩn bị đưa cánh tay ra tìm đường sống.

Nhưng vừa động lại phát hiện, mình đang bị nam tử mặc áo tím kia ôm chặt chẽ, hoàn toàn núp ở trong ngực của hắn, không thể động đậy.

Nàng kinh hãi, chỉ cảm thấy tốc độ càng ngày càng nhanh, không khỏi đóng chặt mắt.

Ông trời!

Đáy lòng Như Ý thầm kêu. Sẽ không chơi ta như vậy chứ?

Đang suy nghĩ, đột nhiên dừng lại.

Nàng mở mắt ra xem, thấy là nam tử mặc áo tím kia cũng không biết từ khi nào từ chỗ nào lấy ra một cây chùy thủ.

Chùy thủ sắc bén cắm thẳng vào núi, giảm xóc một đoạn hạ tốc độ, sau đó từ từ dừng lại.

Nàng thở dài một hơi, ngẩng đầu liếc nhìn, liếc mắt khoảng cách đã vượt qua ba mươi thước.

"Còn có thể biến ra một cây chùy thủ!" bản tính nàng lại bắt đầu phát tác.

Trước kia bạn bè từng nói qua, Khanh Như Ý, chừng nào người có thể sửa lại cái tính kia vào thời điểm mấu chốt lại hỏi câu thiếu não, chính là một sát thủ. hết sức hoàn mỹ

Trước mắt, tính ấy lại xuất hiện, ngay cả nam tử mặc áo tím kia cũng hết sức bất đắc dĩ ——

"Vẫn cầm trong ống quần đấy!" Sau đó tay của hắn nắm thật chặt, lại nói: "Thật phục người, vào thời điểm này lại muốn hỏi cái này."

Nàng bĩu môi, thân thể giật giật bày tỏ kháng nghị:

"Người ôm lỏng một chút, xương ta đau."

"Lỏng một chút người liền té xuống!" Hắn không để ý nàng giãy giụa, đến lúc đó vẫn nhắc lên một hơi, sau đó nhỏ giọng nói: "Chúng ta phải đi lên rồi!" .

Bạn đang đọc truyện *Sát Thủ Hoàng Phi Là Sói* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở wWw.EbookFull.Net.

Chương 39: Thì Ra, Cảm Giác Có Người Bảo Vệ Tốt Như Vậy

Vừa mới dứt lời, đột nhiên nhỏ thanh chùy thủ cắm ở thân núi ra, Như Ý cảm thấy mình giống như là đang ngồi máy bay trực thăng đi lên.

Dưới tình huống không có bất kỳ một điểm tựa nào, hết sức rút thanh chùy thủ ra chống đỡ ở trên vách đá dựng đứng như vậy, người này lại có thể xông lên phía chân trời, trực tiếp vượt qua độ cao ba mươi thước .

Khanh Như Ý không còn kịp ngạc nhiên, chỉ là trong lúc bất chợt nàng có chút cảm động.

Thì ra tư vị có người bảo vệ cùng trông nom là tốt như vậy!

Cho tới bây giờ cũng chưa từng có thể nghiệm mới mẻ như thế!

Nàng - Khanh Như Ý sống hai mươi bảy tuổi đời trước, mặc kệ nhiệm vụ nhiều khó khăn, chỉ cần nhận, đều có thể chính mình hoàn thành.

Đời này miễn cưỡng coi như là qua tám năm, lại không nghĩ rằng, trừ thân thích sáu con sói, còn lại một người nguyện ý đưa một tay ra giúp cùng bảo vệ nàng.

Chuyện này. Thật sự là bất ngờ .

Lúc hai người đi lên, mười tên ác y đã đứng ở vách đá chờ đợi.

Như Ý đặc biệt nhìn trên mặt bọn hắn một chút, lại cũng không thấy nửa phần sầu lo.

Nghi vấn vừa mới bắt đầu, rồi lại lập tức nghĩ tới, đối phương chắc là hiểu bản lãnh Tôn chủ mình, một vách đá mà thôi, không làm khó được.

Không khỏi ở trong lòng suy đoán, nếu kiếp trước thân thể mình như vậy, ở nơi hiểm cảnh có thể thoát hiểm thành công sao?

Đáp án dĩ nhiên là phủ định.

Nàng am hiểu dùng súng, cũng không phải là truyền thuyết kinh công kia.

Lúc này, con ngựa điên đã bị người khổng chế, đứng trước ngay tại chỗ run lấy bầy.

Điều này làm cho Như Ý rất kỳ quái!

Nam tử mặc áo tím tránh ra, vắn đi lên phía trước. Con ngựa kia thấy nàng đi tới, run rẩy càng nhiều hơn.

Đến cuối cùng, hai chân phía trước "Bùm" một tiếng quỳ một cái, một cái liền ngã xuống đất.

Hắc y bị trường hợp này làm cho hết sức bất đắc dĩ, cũng không biết là ai nói một câu ——

"Chuyện gì xảy ra với súc sinh này? Giống như cừ non thấy sói vậy? Còn có thể sợ phát run!" .

Bạn đang đọc truyện *Sát Thủ Hoàng Phi Là Sói* được tải miễn phí tại Ww.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 40: Trên Người Của Nàng Có Hơi Thở Của Sói

Một câu nói, đột nhiên thức tỉnh hai người.

Một là Khanh Như Ý!

Một là nam tử áo tím!

Như Ý trợn to mắt, hoảng sợ nhớ tới câu nói kia.

Mà nam tử áo tím còn tiến lên một bước, một tay ôm chặt nàng, rồi sau đó chợt quay người, cái tay khác tìm thanh kiếm bên hông của hộ vệ gần nhất.

Một thanh trường kiếm bị hất rút ra, không cần suy nghĩ, dứt khoát tay vung lên, thẳng chém đầu ngựa!

Phốc!

Máu tươi bắn ra, dính khắp người một gã hộ vệ, vốn là nam tử lạnh lùng lại thành huyết nhân.

Nhưng cũng không có người ra vẻ cái gì với lần này, ngay cả một tiếng hét kinh hãi cũng không có.

Mười hai người, chỉ nghe hô hấp, yên tĩnh đáng sợ.

Chém ngựa cứng đầu cứng cổ, chuyện này vốn không nhưng chỉ trích nặng.

Nhưng chuyện mới vừa rồi, cho dù ai đều có thể nhìn hiểu, Tôn chủ bọn họ đột nhiên làm như vậy, thật ra là bởi vì câu nói mới vừa kia.

Nhưng bọn họ không nghĩ ra, "Cừ non thấy sói" lời này có vấn đề gì sao?

Chỉ là một con ngựa mà thôi, Tôn chủ sao động tác lớn như vậy?

Loại yên tĩnh này duy trì chừng nửa khắc, cuối cùng, là Khanh Như Ý phản ứng khiến mọi người phục hồi tinh thần lại.

Chỉ thấy nàng đột nhiên lấy đôi tay bưng bít trên mặt mình, đặc biệt là cặp mắt kia, bị ngăn cản cực kỳ chặt chẽ.

"Người làm gì đấy!" Nam tử mặc áo tím tiến lên một bước, dùng sức ngăn tay nàng.

Như Ý bưng bít, đầu ngón tay cũng đã lọt vào trong hốc mắt.

Đột nhiên bị hất kéo, mọi người đột nhiên há mồm.

"Đừng nghĩ nhiều như vậy." Có âm thanh trầm trầm mà vang lên ở bên tai nàng, người ấy cúi người, nói cùng nàng: "Sẽ rất nhanh tốt! Ra khỏi rừng rậm, từ từ, trên người cũng không có loại mùi kia rồi!"

Lời này vốn là hấn an ủi, nhưng nghe vào trong tai Như Ý, cũng là chứng thật lời nói hộ vệ kia.

Trên người nàng có mùi vị sói! Là khí tức trên người nàng khiến con ngựa kia bị sợ đến không dám lại gần nàng, thậm chí điên mất! .

Bạn đang đọc truyện *Sát Thủ Hoàng Phi Là Sói* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(chấm)Net**.

Chương 41: Hấn Đau Lòng Vì Nàng

Nữ tử ảo não ngồi xổm người xuống, hai cánh tay vòng chặc đầu gối, vùi đầu vào giữa hai chân.

Loại cảm giác này không có biện pháp dùng ngôn ngữ để biểu đạt, thậm chí nàng cũng không biết mình có tính là một con người không.

Hiện trường rất yên tĩnh, đêm tối không có một người nào dám nói một câu nói.

Một hồi lâu, cũng là nam tử mặc áo tím đến nay nàng cũng không biết tên lại vẫn bảo vệ cho nàng ngồi xổm xuống, đưa tay vò đầu nàng, nhẹ giọng nói:

"Không cần nhớ nhiều như vậy! sức sinh cùng sức sinh cũng là không như vậy! Nếu là Phong Trì của ta vẫn còn, không làm ra chuyện này."

Lời này nàng nghe được rõ ràng, Phong Trì nhất định là tọa kỵ của hắn, nhưng mà bây giờ lại đã không có ở đây.

Lúc ngẩng đầu lên, trong mắt không có lệ, chỉ là một mảng mờ mịt.

Nam tử mặc áo tím cũng không biết thế nào, chợt nổi lên một hồi đau lòng.

Hắn tùy ý phát phát tay, tâm tình có chút phiền muộn.

"Đi đến thành trấn phía trước tìm ngựa xe thôi!" Đứng dậy, cất cao giọng nói: "Bôn tôn chờ ở chỗ này."

"Tuân mệnh!" Cùng nhau vâng mệnh, một người trong hộ vệ đưa ngón tay chỉ một người, lại nói: "Người đi!"

Người nọ lên ngựa rồi đi.

"Trước đứng lên!" Nam tử mặc áo tím kéo Như Ý, vòng vòng bốn phía, đi tới sườn núi.

Hai người mới vừa bước lên, lập tức có người đi trước một bước, vừa đi vừa kéo xuống áo choàng phía sau mình trải trên sườn đất.

Như Ý nhìn một chút áo choàng gọn gàng sạch sẽ, cảm thấy thật ra thì cái này làm điều thừa.

Hai người bọn họ thậm chí so với kia sườn đất còn dơ bẩn hơn rất nhiều, tội gì trải lên một tầng?

Nhưng, nam tử mặc áo tím kia nhưng cũng không cảm thấy có nửa điểm không thích hợp, ngồi lên trên tấm áo choàng.

Rồi sau đó vỗ hai cái vị trí bên cạnh mình, ý bảo nàng cũng lại đây ngồi.

Như Ý không hề làm kiêu, chỉ là lúc đi sang ngồi vẫn còn có chút không tự tại.

Còn chín gã hộ vệ tự động vây quanh một vòng bên cạnh, có người từ trong bao quần áo tùy thân cầm lương khô ra đưa tới trước mặt nam tử mặc áo tím.

Bạn đang đọc truyện *Sát Thủ Hoàng Phi Là Sói* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 42: Ăn Một Miếng Phun Một Ngụm

Là bánh nướng, hắn nhận lấy, đưa một nửa cho Như Ý.

Nữ tử kinh ngạc nhìn nhận lấy, nâng niu trong tay, nhưng không biết ăn như thế nào.

Đã tám năm qua nàng chưa từng ăn đồ như vậy, mùi vị quen thuộc xông vào mũi, có một loại hấp dẫn mãnh liệt để cho nàng tự giác há miệng ra.

Cắn xuống một cái, vốn tưởng rằng sẽ ăn như hổ đói, thậm chí nàng còn dùng mắt liếc một cái phần còn dư trong tay nam tử mặc áo tím.

Đối phương rất có thể hiểu được tâm tư của nàng, tự giờ giờ tay lên, ý bảo ăn xong rồi cũng cho nàng.

Nhưng, thức ăn mới vừa đưa vào miệng, vội vã nhai nuốt xuống, mới vừa lướt qua cổ họng vào trong dạ dày, lập tức có một cỗ ghê tởm dâng trào trong cổ họng.

Cái loại ghê tởm đó để cho nàng không khống chế được, giống như là nhiều năm trước kia lang Tam ca thừa dịp lúc nàng ngủ tốt bụng dùng thịt tươi đút nàng.

Nữ tử đứng dậy, chạy hai bước đến trước một thân cây, ới rồi tỉnh rồi ngủ.

Trong dạ dày không có đồ gì, phun tới cuối cùng, cơ hồ đều là mật.

Có thể nôn còn không ngừng được, Như Ý thậm chí quỳ xuống đất, lấy một cái tay chống đỡ mặt đất, một cái tay khác dùng sức đưa vào cổ họng móc cái gì đó ra bên ngoài.

Nam tử mặc áo tím bảo hộ ở bên người, thấy chung nhũ lông mày không nói một câu, tay lại vỗ lưng của nàng, cho đến khi nàng dùng nôn mửa, ôm người vào trong ngực mặc kệ từng ngum từng ngum thở hổn hển.

Có hộ vệ đưa qua túi nước, nàng nhận lấy ực mạnh hai cái, lúc này mới coi như là giả phóng cái dạ dày không khỏe.

Có lòng dạ muốn từ trong rừng rậm ra ngoài, có lòng dạ muốn trải qua cuộc sống bình thường, lại không biết, nhiều năm chỉ ăn quả dại, đã để dạ dày nàng yếu ớt không chịu nổi, không thể ăn bất kỳ thức ăn có mùi tanh, cũng nuốt không trôi bất kỳ lương thực nào.

Khanh Như Ý bắt đầu hoài nghi quyết định của mình đến tận cùng là đúng hay sai, có lẽ đời này, nàng thật đã không còn thích hợp sống cuộc sống cùng mọi người.

Tựa như hiểu suy nghĩ trong lòng nàng, nam tử mặc áo tím nhẹ giờ tay lên nắm cả vai nàng, đến lúc đó không có khuyên nhủ, chỉ là nhẹ nói:

"Trở về tìm đại phu cho người".

Bạn đang đọc truyện *Sát Thủ Hoàng Phi Là Sói* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full.Net**.

Chương 43: Tốc Độ Của Nàng, Còn Nhanh Hơn So Với Mũi Tên

Nàng không lên tiếng nữa, giận tựa như dỗi trở lại ngồi xuống địa phương trước, rót một ngụm nước, sau đó nhắm mắt dưỡng thần.

Vẫn ngồi đến khi phía chân trời sáng tỏ, mở mắt lần nữa thì động tác đầu tiên là đưa hai tay của mình đến trước mặt.

Đôi tay nhỏ bé kia gầy tới da bọc xương gần đầy vết thương, đều là cuộc sống những năm trong rừng lưu lại.

Mười đầu ngón tay hết sức bén nhọn, móng tay lại vừa cứng, sắc bén thẳng cả dao găm.

Lúc này mặt trời mới lên, có con nai chạy qua từ bụi rậm.

Có hộ vệ hoan hô một tiếng, giờ mũi tên trong tay lên liền bắn tới.

Nhưng không đợi mũi tên kia cắm vào con nai, lại có cành cây đã cắm vào cổ con nai.

Do đó con nai ngã nhào, tên bắn ra vô ích, thẳng đứng trên cây khô, phát ra tiếng vang boong boong.

Nam tử mặc áo tím quay đầu nhìn nàng, thuận miệng liền nói:

"Người có giết. . . ." Một chữ ngậm tại khóe miệng, rốt cuộc không có nói ra.

Nàng hỏi:

"Giết cái gì?"

Hắn lắc đầu một cái, nói:

"Không có việc gì, người là hài tử."

Có người tiến lên lượm về con nai, nỏ lửa nung.

Mùi thơm mê người bay lên cao, Khanh Như Ý lại nắm lỗ mũi, lại liên tiếp mấy trận ghê tởm kéo tới.

Cuối cùng, hươu nung này ai cũng chưa ăn, nhưng lại không có một người lên tiếng trách nài.

Đội thêm nửa khắc, người tìm xe ngựa cũng đã trở lại.

Xe ngựa không lớn, nhưng ngồi hai người vẫn rất rộng rãi.

Hộ vệ trở về đưa một bọc quần áo tới trước mặt nam tử mặc áo tím, khom người nói:

"Tôn chủ thay trước đi! Hôm qua đi còn ban đêm, không mua được xiêm áo tốt. Vốn là cũng muốn tìm cho đứa nhỏ này một món, nhưng trấn quá nhỏ, cửa hàng thợ may duy nhất không bán xiêm áo hài tử."

Như Ý vội vàng khoát khoát tay, chủ động nói:

"Không có việc gì không có việc gì, các người không cần loncho ta, cảm ơn các người!"

Nam tử mặc áo tím nhìn nàng một cái, cũng mở miệng nói:

"Người không cần nói cảm ơn! Bọn họ vừa gọi ta một tiếng Tôn chủ, người vừa là ân nhân cứu mạng của ta, cần phải chăm sóc người vậy." .

Bạn đang đọc truyện *Sát Thủ Hoàng Phi Là Sói* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 44: mạnh , Tên Của Hắn!

Vừa nói chuyện vừa tránh ra, lên chiếc xe ngựa kia trước.

Nàng đợi bên ngoài nửa buổi, đợi người nọ vén rèm xe lên cúi tay về phía nàng thì đã thay quần áo bản rách nát.

Xe ngựa một đường, nàng không biết là muốn đi nơi nào. Nhưng nghĩ đến nhất định đối phương có mục tiêu, nàng không cần hỏi thăm, chỉ muốn đi theo là tốt rồi.

Người tìm đến xe ngựa đang trong trấn mưa một chút cá để ăn, thật ra Như Ý rất hoài niệm những thứ thức ăn ngày trước quen thuộc nhất, nhưng lại không dám ăn.

Ánh mắt rời khỏi những đồ kia, nhìn được hấp dẫn, đành chuyển tầm mắt sang nam tử mặc áo tím.

Người này mới đổi lên xiêm áo cũng là màu tím, chỉ là so với trước kia món đồ đó hơi nhạt nhẽo chút. Vải vóc rất bình thường, nhưng mặc ở trên người hắn lại vẫn quý khí mười phần.

Như Ý nghĩ xê dịch bên cạnh chút, kéo ra chút khoảng cách với hắn.

Đối phương nghiêng đầu nhìn nàng, lấy một tiếng "Ừ" phát ra chất vấn.

Nàng tự khoát khoát tay, nói:

"Không có gì, trên người ta bẩn quá rồi, ngồi xa một chút, tránh khỏi dơ bẩn người."

Hắn bắt đầu lắc đầu, nhưng cũng không bắt buộc, chỉ nói là:

"Người nhìn thêm chút nữa, trên đường không an toàn, chúng ta không thể dừng, chờ đến địa phương tốt."

Như Ý vén rèm lên, thuận miệng hỏi hắn:

"Chúng ta muốn đi đâu đây?"

Đôi phương không có trực tiếp đáp, chỉ hàm hồ nói:

"Đến người sẽ biết."

Nàng không hỏi nữa, trong lúc nhất thời, trầm mặc có chút xấu hổ.

Qua một hồi lâu, cũng là hán chủ động mở miệng, không hề báo trước nói:

"Mạnh, tên của ta."

Nàng giật mình, sửng sốt một lát, hỏi ngược lại:

"Mộng? Nằm mơ mộng?" Không hiểu vì sao một đấng mày râu muốn dùng cái tên mang tính nữ đến thế.

Thế nhưng hán lại lắc đầu:

"Không phải. Không phải là nằm mơ." Nói xong, cầm tay của nàng lên, mở ra lòng bàn tay, vẽ một chữ "Mạnh", sau đó hỏi nàng: "Hãy nhớ kỹ?"

Nàng gật đầu:

"Ừ, lúc này nhớ kỹ!" Ngắm lại, hình như nên trả lễ lại.

Bạn đang đọc truyện *Sát Thủ Hoàng Phi Là Sói* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full . Net**.

Chương 45: Nữ Nữ, Tên Của Nàng!

Nhưng sao có thể nói ra cái tên Khanh Như Ý này?

Từ nhỏ lớn lên cùng sói, tại sao có thể có tên như vậy?

Suy nghĩ một hồi lâu, cuối cùng nhẹ giọng nói:

"Sói mẹ gọi ta là Nữ Nữ."

"Nữ? Ừ, cái tên này rất tốt, về sau kêu người là Nữ Nữ."

Nàng gật đầu lia lịa, không chút nào che giấu mừng rỡ.

Có xưng hô với nhau, giữa bọn họ cũng coi là thân cận một chút đi!

Như Ý nghĩ như vậy, trên mặt lộ ý cười nhợt nhạt, đưa tay vén màn cửa sổ ra, tham lam nhìn về nơi xa. Thấy cảnh đẹp thì liền kéo lấy tay áo người bên cạnh, vui vẻ nói:

"Mạnh người xem! Nơi đó thật đẹp!"

Nhưng rất dễ nhận thấy, nam tử được kêu là Mạnh cũng không có nhã hứng như nàng. Gương mặt trầm như khối đá vụn nằm bất động dưới đáy biển, nắm trong tay thiên hạ lệnh, một lần một lần đụng chạm.

Từ từ, Như Ý cảm giác tâm sự của hán nặng nề, cũng chủ động xoay người lại, không hề thường phong ngắm cảnh nữa.

Trong xe ngựa lại bắt đầu yên lặng!

Ước chừng hai canh giờ, lúc nàng sắp ngủ thì chợt nghe được bên cạnh có người mở miệng, trầm giọng nói:

"Thật ra thì bây giờ người đối ý còn chưa kịp, ở trấn gần đây ta sẽ để người xuống, sẽ cho người một chút tiền, tự người sống cuộc sống của mình."

Người sắp ngủ đột nhiên mở mắt ra, lớn tiếng nói:

"Người không cần ta theo? Không phải nói vĩnh viễn sẽ không buông tha sao?" Trong lời nói mang theo nghi ngờ, oán giận, cùng không hiểu.

Hắn nghiêm túc nhìn nàng, từng chữ từng câu nói:

"Không phải buông tha, chỉ là muốn nói cho ngươi, đi theo ta không phải là chuyện tốt! Nữ Nử, ngươi không biết ta là người như thế nào, cũng không biết trước mặt sẽ phải gặp phải cuộc sống gì. Có lẽ ngươi cũng không nguyện ý, đến lúc đó ngươi sẽ phải hối hận."

Nàng lắc đầu, không đồng ý hắn đang nói.

"Cho dù ta tự đi, có thể có gì khác nhau đây?" Ngạo đầu, mắt sáng trong suốt nhìn hắn: "Rất có thể đến trần, ta sẽ bị người bán đi."

Bạn đang đọc truyện *Sát Thủ Hoàng Phi Là Sói* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở wWw.EbookFull.Net.

Chương 46: Cái Gì Ta Đều Sợ, Nhưng Lại Không Sợ Chết

Thế nhưng hắn lại bác nàng:

"Bị bán làm nô có thể là chuyện tốt ! Tôi thiếu tánh mạng không lo. Mà đi theo ta."

Nghe đến đó, Như Ý "Hi hi" một cái liền cười ——

"Thì ra là ngươi là đang lo lắng cái này!" Nàng ha ha mà cười, "Ngươi đang lo lắng ta sẽ sợ chết? Hay là nói ngươi sợ ta chết? Mạnh, mặc dù ta không biết ngươi là ai, nhưng nếu đi theo ngươi ra ngoài, tuyệt đối không có ý tưởng một mình rời đi. Coi như tánh mạng của ngươi trong thời khắc đều đầy rẫy đao quang kiếm ảnh, mà cái gì ta cũng sợ, nhưng lại không sợ chết, cũng không sợ đánh nhau. Nếu ta sợ, ở trong rừng rậm Mê Tung cũng sẽ không giúp ngươi. Nhiều người như vậy xách theo đao kiếm đuổi theo cũng không thể dọa ta sợ hãi, ta còn sợ cái gì?"

Lúc nói chuyện nàng tận lực thả nhẹ lời, giống như không quan tâm lắm

Thế nhưng hắn cũng không từ bỏ, mà là nhìn chăm chăm nữ tử trước mặt một hồi, hỏi nữa:

"Ngươi chắc chắn? Ngươi vẫn nhỏ như thế, đi theo ta cũng không phải con đường sáng lạng!"

Như Ý đưa tay nhỏ bé ra cầm tay hắn ——

"Ngươi có nghe nói qua chuyện dạy sói đánh cá hay không? Sói trưởng thành sẽ kiên quyết rời đi để sói con có năng lực sinh tồn độc lập, bởi vì nó biết nhất định phải để cho đứa bé mình học trở thành một con sói! Nếu như khi không phải sói, cũng chỉ có thể bị khi dễ rồi ! Ta là do sói nuôi lớn, ta tin chắc chỉ có sự cường đại của mình mới có thể bảo vệ mình. Ta cũng tin tưởng không thể tránh né tai họa, mà là phải dựa vào chiến thắng. Có lẽ đi theo ngươi sẽ có hung hiểm, nhưng mà ta lại tình nguyện làm sói trong vùng máu, cũng sẽ không đi làm dê nuôi trong sân chuồng!"

Lời của nàng đòi lấy đột nhiên Mạnh cười to! Tiếng cười kia từ cửa sổ xe bay ra, vẫn rất xa.

"Ngươi biết không?" Rốt cuộc cười ngừng, hắn đột nhiên quay đầu lại, trong ánh mắt mang một tia lăm lăm."Lời nói mới rồi, quyết không phải là một sói con nên nói ra!"

Như Ý đột nhiên cả kinh, thế này mới ý thức được chính xác là như vậy

Bạn đang đọc truyện *Sát Thủ Hoàng Phi Là Sói* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở [EbookFull\(chấm\)Net](http://EbookFull(chấm)Net).

Chương 47: Nha Đầu Ngốc, Ngươi Chạy Cái Gì

Chuyện sói bắt cá, nếu thật chưa bao giờ là một con sói, làm sao có thể biết thành ngữ mang theo ngụ ý như vậy.

Nữ tử bắt đầu lo lắng, bắt đầu không biết giải thích tất cả làm sao đây.

Đây là một sai lầm rất lớn, nam tử mặc áo tím này vốn nhiều nghi hoặc, nếu như vì vậy sinh ra địch ý, vì vậy rất có thể nàng khó giữ được tánh mạng.

Như Ý hiểu biết, nàng cũng không cho là lấy năng lực của mình bây giờ có thể đánh thắng được mười một người do nam nhân này dạy dỗ.

Đừng nói đánh không lại, sợ là chạy trốn cũng không có thể.

Nàng đề phòng rõ ràng, Mạnh nhìn sang thì nàng đang một tay nắm khung cửa sổ, một tay chuẩn bị vén rèm xe sau lưng.

"Làm cái gì vậy?" Mi tâm hần vừa nhíu, "Mới vừa còn nói không sợ chết muốn đi theo ta, thế nào, cái này không đợi ta đưa đến trong trấn, tự mình muốn nhảy xe?"

"Ta không lừa ngươi!" Nàng bật thốt lên —— "Ta thật sự lớn lên ở trong rừng rậm, thật sự là sống cuộc sống cùng sói. Ta không có lừa ngươi, ngươi không cần cảm thấy ta nói thành ngữ chuyện xưa liền cho rằng ta lừa gạt ngươi! Ta. Khụ khụ!"

Lời nói vừa vội vừa nhanh, cuối cùng còn dẫn theo hai tiếng khụ!

Mạnh bắt đầu dè dặt, tiến lên chụp lưng của nàng. Nhưng không nghĩ, Như Ý cho là hần muốn công kích, liền chạy trốn.

Chỉ một cái mảnh ngăn cách, nữ tử chạy đến ngoài xe, "Phanh" một tiếng đụng lưng hộ vệ đánh xe.

Bên ngoài người không ngờ xảy ra biến cố như vậy, bị một cái đụng này, thẳng nghiêng trước một cái, thiếu chút nữa liền té xuống xe.

Xe ngựa bị người đột nhiên dừng lại, dừng lại thì Như Ý đang khoanh cánh tay khảm trượng nhìn về phía Mạnh đã đến trước mặt nàng.

Cánh tay mảnh mai đến cơ hồ chỉ còn dư đầu khớp xương, lúc nàng chạy ra có va quệt với cái đỉnh trên thành xe, máu chảy một cánh tay.

"Ngươi chạy cái gì!" Mạnh giận đến rống nàng, đồng thời đưa tay bắt cánh tay nàng chảy máu.

"Ngươi nghĩ như thế nào?" Như Ý tránh, "Là muốn giết ta hay là muốn bắt ta? Ta nói không có lừa ngươi!"

Bạn đang đọc truyện *Sát Thủ Hoàng Phi Là Sói* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 48: Người Không Cần Sợ Ta

"Ai nói ngươi lừa ta!" Hần thật sự rất bất đắc dĩ đối với nữ tử này, "Chỉ là thuận miệng một câu, lại không có ý tứ trách ngươi. Ta lại không ngốc, bỏ đáng ngươi có phải lớn lên ở trong rừng rậm hay không, chẳng lẽ ta không nhìn ra được sao? Còn có những thứ kia ngươi có thể nói với sói, ta cũng không phải là người mù!"

Hộ vệ đánh xe nghiêng đầu nhìn bọn họ, Mạnh vùng tay lên, ý bảo tiếp tục tiến lên.

Như Ý không còn muốn trốn, Mạnh cũng dứt khoát ngồi xuống đối diện nàng, lại tự mình động thủ xé mảnh vải từ phía dưới áo khoác của mình.

"Đưa cánh tay cho ta!" Âm thanh khô khan lạnh lẽo, âm trầm khiến không người nào cự tuyệt.

Như Ý sững sờ, rồi sau đó nghe lời đưa tay qua.

Mắt nhìn thấy nơi bị thương được băng bó, máu không chảy nữa, đột nhiên cảm thấy mình hành động hết sức buồn cười.

Nàng Khanh Như Ý chưa sợ người nào cả, dù là năm đó nhận nhiệm vụ khó khăn nhất, dù là đã từng nhận nhiệm vụ giết sáu gã sát thủ hàng đầu, nàng cũng không sợ.

Nhưng hôm nay nàng sợ!

Lý trí mách bảo nàng, loại sợ này là bởi vì ý thức thực lực mình chênh lệch cùng đối phương, hơn nữa cảm giác sinh mạng bản thân sẽ nguy hiểm khi đối đầu.

Nhưng từ cảm tính, nàng lại bị cái khí phách cùng quý khí phát ra từ bên trong của nam nhân tên Mạnh này chấn nhiếp.

Có lẽ đó chính là nô tính, chính là truyền thừa mấy ngàn năm của người Trung Quốc, vừa nhìn thấy quân chủ sẽ tự động quỳ xuống.

"Ta nói, ngươi không cần phải sợ ta!" Đầu hắc cũng không ngân lên, giống như là biết trong lòng Như Ý đang suy nghĩ gì, mà nói: "Nếu quyết định phải làm một con sói, vậy cũng không nên sợ. Ở trên đời này, quả thật có cũng rất nhiều người sợ ta, nhưng Nữ Nữ, ta không hy vọng ngươi là một trong số bọn họ."

"Nhưng có lúc. Ta còn sợ ngươi." Nàng nói thật, đồng thời thở dài một cái.

Sau khi nói ra hình như cảm giác dễ dàng rất nhiều so với trước kia, chủ động thừa nhận nàng sợ hắc, ngẫm lại xem, thật ra thì không tính là mất mặt.

Bạn đang đọc truyện *Sát Thủ Hoàng Phi Là Sói* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(chấm)Net**.

Chương 49: Chúng Ta Vĩnh Viễn Cũng Không Lừa Gạt Nhau

Dù sao trước khác nay khác, bây giờ nàng cũng không phải là sát thủ nhà nghề bách phát bách trúng, một hài tử tám tuổi, lợi hại hơn nữa, có thể thế nào?

"Vào đi!" Vết thương được băng bó kỹ, hắc rất không khách khí dẫn nữ tử về trong xe.

Như Ý bấu môi một cái, quá gầy, đến mức bị bàn tay hắc cầm thật sự rất đau.

"Đồng ý ta!" Lăn nữa với ngời vào chỗ của mình trong buồng xe, hắc phủ đầu Như Ý, trịnh trọng mở miệng: "Về sau nếu không muốn nói chuyện, ngươi trực tiếp có thể nói cho ta biết ngươi không muốn nói, nhưng không nên gạt ta."

"Tốt!" Như Ý hưng hăng gật đầu, không nói được cảm giác gì, thế nào lại chợt có chút vui vẻ đấy. "Vậy ngươi có thể không gạt ta sao?"

Bên trong câu hỏi có mong đợi, chưa tính là điều kiện trao đổi, chỉ là hết sức tranh thủ đi.

Nhưng không nghĩ, Mạnh cũng gật đầu với nàng, cũng nói:

"Tốt!" Chỉ là cũng không đợi nàng vui vẻ, lập tức lại nói: "Chỉ là. Có lẽ nhiều thời điểm, ta sẽ lựa chọn không trả lời."

Như Ý: "."

Thôi!

Vốn cũng không trông cậy vào được đối xử giống nhau, bây giờ nàng lười so sánh tính toán.

Có thể ra khỏi rừng rậm Mê Tung chính là thành công, bước đầu tiên đã bước ra ngoài, nàng không có lý do gì không sống được.

Người này, nàng phải đi cùng ! Không vì cái gì khác, vì hắc là người đầu tiên tám năm qua nàng nhìn thấy!

Hơn nữa trực giác nói cho nàng biết, người này đáng tin!

Muốn ở nơi xa lạ sống sót thật tốt, cũng rất cần phụ thuộc một người đáng tin.

Nếu nàng khỏe mạnh cũng may, nhưng bây giờ thân thể này, ăn một chút có thể ói cá trời đất mù mịt, nàng thật sự không cho là mình có thể sống rất khá.

Huống chi nàng không biết thế giới này, hơn nữa kiếp trước cực kì kiêu ngạo về kỹ thuật bắn súng hàng đầu, ở nơi này hoàn toàn không thể thi triển.

Một khi lâm nguy, nàng nhất định là người yếu.

Người thông minh cũng biết xem xét thời thế, cũng hiểu được căn cứ điều kiện để phán đoán hoàn cảnh năng lực chịu đựng.

Sói cũng như thế! .

Bạn đang đọc truyện *Sát Thủ Hoàng Phi Là Sói* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full.Net**.

Chương 50: Đi Cùng Với Hấn, Có Cảm Giác An Toàn

Những năm này cuộc sống bầy sói, để cho nàng càng thêm hiểu được cái gì gọi là "Tự biết rõ" !

Sói cũng rất muốn làm Vương thú, nhưng sói biết mình là sói mà không phải con cọp, cho nên họ lựa chọn phụ thuộc Vương thú sinh tồn cũng vì mình quyết định đến lợi ích lớn nhất. Mà không phải liều mạng mình và đồng bạn, nhất định căn bản là ngồi không vững ở vị trí này.

Cho nên, nàng lựa chọn đi theo hấn.

Huống chi. Lại chuyển hướng nhìn người trước mặt.

Khanh Như Ý không thể không thừa nhận, nam tử mặc áo tím tự xưng là Mạnh cho nàng một loại cảm giác đặc biệt an toàn.

Thậm chí an toàn để cho nàng nguyện ý để mình dứt khoát lùi một chút, tựa như kiếp trước vậy, lúc thi hành nhiệm vụ cũng có thể ngủ một giấc.

Đó mới là nàng Khanh Như Ý, cả lo phát phờ, lùi biếng chậm lút.

Tất cả cơ trí cùng lưu loát đều chỉ dùng vào thời điểm mấu chốt, chỉ cần nàng không nói, không có ai nhìn ra được sát thủ nhà nghề có thể giết người trong nháy mắt.

Hiện tại, nàng rất chờ mong quay trở về sinh hoạt kia.

Nếu như vị Mạnh này nguyện ý không bỏ nàng theo như lời hấn nói, lời hứa đáng giá nghìn vàng.

Như vậy, phải đổi mặt toàn bộ nàng hết sức vui vẻ đều giao cho hấn, hấn dẫn đi đâu thì đi đó. Hấn làm cái gì, nàng cũng làm theo.

Hấn yêu màu tím, nàng cũng có thể tiếp nhận.

Như vậy, có lẽ cuộc sống sau này sẽ rất tốt đẹp!

Người chính là như vậy, có mong đợi, tâm tình sẽ vui vẻ.

Khi Khanh Như Ý hải lòng đóng chặt mắt dựa vào buồng xe ngủ thì khóe miệng có một tia cười chiếu vào mắt của Mạnh.

Nụ cười lại để cho hấn cảm thấy thật ra thì đây là một nữ tử rất đẹp mắt, chỉ cần nàng trừ đi thân dơ bẩn, có lẽ sẽ mang đến một kinh hi.

. Chỉ là bọn hấn ai cũng không biết, vui thích lúc đó vĩnh viễn đều không thay đổi được phải đổi mặt thực tế.

Khi nàng xuyên qua trọng sinh, cũng làm sói nữ tám năm, cuộc đời đã xảy ra thay đổi giá trị quan, cuộc sống cùng hấn xảy ra va chạm, hơn nữa không cách nào hài hòa tương dung thì phải đổi mặt lẫn nhau, chính là mỗi một lần đổi chọi gay gắt, còn có chần chờ đối với câu kia "không bao giờ bỏ nhau".

Bạn đang đọc truyện *Sát Thủ Hoàng Phi Là Sói* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở wWw.EbookFull.Net.

Chương 51: Chỗ Của Bồn Tôn, Phải Ở Chỗ Cao Nhất!

Núi Thiên Ngọc, hoàn toàn là dãy núi cao nhất trong sáu quốc gia.

Chỗ phía bắc, không coi là đứng hướng bắc, nhưng bởi vì quá cao, bắt đầu giữa sườn núi quanh năm phủ tuyết.

Xe ngựa của bọn họ chạy hai mươi mấy ngày, rốt cuộc dừng lại dưới chân Ngọc Sơn thì Mạnh mới nói với nàng:

"Chỗ của ta, đến!"

Như Ý ngẩng đầu lên, chỉ nhìn thấy núi này cao đến tận chân mây, có sương vòng quanh, không thể nhìn thấy đỉnh.

Nàng bắt đầu lau mồ hôi, bắt đầu xoa cánh tay gầy cùng dạ dày kêu vang bất cứ lúc nào bất cứ nơi đâu, tự ước lượng xem nàng có thể bò đi lên ngọn núi nguy nga cao vời như thế hay không.

"Nơi muốn đi là đỉnh núi sao?" Ôm một tia hi vọng hỏi, Như Ý đang cầu khẩn có thể nghe được hấn nói là không ở đỉnh núi, chỉ ở chỗ giữa sườn núi.

Nhưng, đôi phương lắc đầu, môi mỏng lạnh lùng nói:

"Chỗ của bọn tôi, làm sao có thể không ở đỉnh núi! Núi Thiên Ngọc, bắt đầu từ bây giờ ngươi, phải biết nó!"

Nàng than thở, thế nhưng hần lại tiến lên một bước chủ động kéo tay của nàng qua, lại nói:

"Có thể lên rất cao, thật sự không được, ta cũng ngươi."

.....

Khanh Như Ý thế, nàng thật đã tận lực! Thậm chí đã dùng cả tay chân, lấy tư thế một con sói để chạy lên đỉnh núi.

Mười tên hộ vệ đều nhìn sững sờ, ai cũng không ngờ nữ tử nghèo túng mấy phần so tên ăn xin kỳ quái đến đây.

Vẫn còn ở trong đường núi thì nàng chỉ ném cành cây là có thể cản mũi tên của xạ thủ đâm chết một nai con, mọi người biết rõ đứa nhỏ này rất không bình thường.

Hôm nay xem ra, thân thủ nàng không chỉ nhanh nhẹn, còn có hình thái như y hệt mãnh thú.

"Ta không được!" Rốt cuộc Như Ý dừng lại gần như ngã xuống mặt đất.

Đoạn đường núi này đã bắt đầu có tuyết, rất trơn, gian nan hơn là thật ra trên núi này thì không có đường.

Trừ nàng ra, những người còn lại dựa vào khinh công đi lên. Nếu không phải trong tám năm này nàng đi theo Bạch Lang học chút năng lực sinh tồn cơ bản nhất, sợ là đi con đường như vậy sẽ lao lực hơn.

Bạn đang đọc truyện *Sát Thủ Hoàng Phi Là Sói* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 52: Trời Ạ! Núi Này Quá Cao!

"Mạnh, ta tận lực, nhưng thật không lên được, ta thật đói." Nàng nói thật, nhìn trong mắt của hần đã dẫn theo cầu xin.

Có hộ vệ tiến đến phía trước, trước mặt nam tử mặc áo tím, khom người nói:

"Tôn chủ, thuộc hạ cũng nàng đi!"

Như Ý quay đầu nhìn sang chỗ khác, chỉ cảm thấy tướng mạo người này không kém nhiều cùng chín gã áo đen khác, vô cùng bình thường, ném vào trong đám người cũng không tìm được.

Đang suy nghĩ không thích để cho một nam nhân xa lạ cũng, đúng lúc Mạnh mở miệng, khó hiểu nàng sà lo.

"Bọn tôi tự mình thôi!" Chỉ một câu, người dễ dàng quỳ một gối xuống ngồi xổm trước người của nàng. "Đi lên!"

Như Ý cũng không khách khí, trực tiếp đến trên lưng của hần.

Dọc theo con đường này dùng rất nhiều thuốc bọn hộ vệ mang bên mình, Như Ý tựa đầu lại gần bả vai hần thì đã không ngửi thấy mùi máu tươi.

Thuốc kia rất tốt đối với vết thương kia, chưa tới một tháng, cánh tay trọng thương tuyệt không làm trở ngại hành động.

Nếu không phải chỗ cổ áo hần rộng mở còn có thể thấy vài bông băng bó bên trong, nàng không thể liên tưởng cái người dính máu khắp người trong rừng rậm Mê Tung là cùng một người.

Khinh công Mạnh cực tốt, đường núi càng lên càng dốc, đến cuối cùng gần như là dựng đứng.

Những hộ vệ áo đen kia bay lên thình thoảng còn phải lấy binh khí điểm mặt tuyết dùng để mượn lực, nhưng Mạnh còn cõng một người cũng là một hơi thẳng lên không có buông lỏng xuống.

Từ trong thân núi một cây tùng mọc lệch ra làm bàn đạp một cái, rồi sau đó liền chạy thẳng tới đỉnh núi.

Như Ý thừa nhận, thật ra thì nửa đoạn sau nàng gần như là đóng chặt mắt.

Ông trời! Cảm giác này đáng sợ gấp một vạn lần so với ngồi cáp treo.

Nàng không sợ độ cao, nhưng cũng không phải tuyệt đối không sợ độ cao.

Người to gan cũng có hạn độ, trên vách đá thẳng đứng trực diện không ngừng lên cao, chỉ nghe tiếng gió ở bên tai, cảm giác kia, giống như là bốn bề trong máy bay trực thăng đều không có che chắn.

Bạn đang đọc truyện *Sát Thủ Hoàng Phi Là Sói* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 53: Cung Nghênh Tôn Chủ!

Hai cánh tay chặt chẽ vòng chắc cổ nam tử mặc áo tím, cho tới bây giờ Khanh Như Ý cũng không có lệ thuộc vào một người mãnh liệt như thế.

Nhưng bây giờ không ý lại không được, dưới tình huống này, chỉ cần một chút xíu không may, hẳn là rơi xuống tan xương nát thịt.

Rốt cuộc, tốc độ mọi người đột nhiên tăng nhanh.

Sau khi xuyên qua một đám mây, vầng vàng rơi xuống đất bằng phẳng.

Như Ý thở dài ra một hơi, vừa buông tay từ trên lưng của hắn tuột xuống, sau đó hoạt động tứ chi có chút cứng ngắc, nhỏ giọng cùng hắn nói:

"Làm ta sợ muốn chết!"

Đối phương chỉ cảm thấy buồn cười, nhìn nàng khẽ kéo kéo khóe miệng, âm thanh cũng vô cùng thấp nói:

"Sợ cái gì, cuối cùng ta sẽ bảo hộ ngươi chu toàn là được."

Nàng tùy ý cười cười, ngẩng đầu lên lần nữa nhìn phía trước đi, nhưng thấy diện tích đỉnh núi này vô cùng lớn, giống như là nối liền dãy núi, tuy có cao có thấp, thật sự nối liền.

Cách hai bước là cửa đá đứng trong mây, sáu cây cột đá chạm khắc hoa văn có tám biển phía trên, đề chữ —— Đào Nhiên Cư!

Một cái tên thật sự là rất lịch sự tao nhã, nhưng khắc vào đỉnh tuyết sơn mây mù lượn quanh, lại trên cây cột đá cao chạm trời. Như ý nghĩ, giống như là Mạnh =, thanh nhã, nhưng không giấu được cao quý cùng kiêu ngạo.

Mạnh ở phía trước, Như Ý ở bên, mười tên hộ vệ áo đen theo sát phía sau, mọi người đi về cánh cổng.

"Đào Nhiên Cư" ba chữ to vừa qua đỉnh đầu, chợt từ bốn phương tám hướng đã có người thanh truyền đến.

Những người đó di động rất nhanh, cơ hồ không thấy rõ quá trình, tiếp theo một cái chớp mắt cũng đã có ba nam một nữ song song quỳ ở phía trước.

Như Ý có vài phần chú ý tới, cảm xúc những người này đối với xuất hiện Mạnh có ảnh hưởng nhất định.

Hình như là lại trở về trong con giận dữ giữa rừng núi đêm đó, ở nơi này giống nhau y hệt Thiên cung, yên lặng như hôm qua.

"Cung nghênh Tôn chủ!"

Bốn người cùng nhau mở lời, giọng điệu lạnh lẽo còn hơn tuyết sơn nguy nga, khắc nghiệt, lại đem trận trận đau lòng bày tỏ.

Bạn đang đọc truyện *Sát Thủ Hoàng Phi Là Sói* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(chấm)Net**.

Chương 54: Một Nữ Tử Kiêu Mị

"Tôn chủ!" nữ tử duy nhất đứng dậy, tiến lên một bước.

Như Ý nhìn, nhưng thấy nửa bà vai người nọ quấn vải, mặc dù bên ngoài khoác áo dài, nhưng vẫn là có nhiều dấu vết băng bó lộ bên ngoài.

"Mị nguyệt, đã tốt?" Mạnh mở miệng, mày kiếm khóa chặt, trong ánh mắt lộ ra mấy phần ân cần cùng lo lắng.

Người nào đó có chút không cao hứng rồi.

"Cám ơn Tôn chủ nhớ thương, Mị Nguyệt một cánh tay đau gì cũng là没事 lại." Nữ tử quyến rũ cười một tiếng, cặp mắt kia trắng trợn lưu chuyển tình ý câu hồn nhiếp phách, trong nháy mắt, tuyết Ngọc Sơn giống như đều muốn tan ra.

Người nào đó càng mất hứng.

"Không có việc gì là tốt." Mạnh tựa như không hề hay biết đối với quyến rũ của nữ tử to gan này, tầm mắt thản nhiên như cũ, không có bất kỳ biến hóa nào.

Người nào đó lập tức liền hải lòng.

"Tôn chủ!" Nàng kia kêu một tiếng, vẻ mặt đã âm trầm xuống, dẫn theo chút hận, dẫn theo chút đau lòng "Thất tuyệt cũng bị mất! Tôn chủ! Thất tuyệt cũng bị mất!"

Một câu nói, tất cả mọi người tại chỗ cũng hít sâu một hơi, rồi sau đó bắt đầu hết sức khống chế cảm xúc giận dữ.

Đây là lần thứ hai Như Ý nghe đến "Thất tuyệt", chỉ là nàng không biết rõ, Thất Tuyệt là cái gì.

Nghe giống như là người, hơn nữa còn là một tổ chức.

Đêm tối hộ vệ nói cho bọn họ toàn quân bị diệt, bây giờ người này lại lần nữa chứng thật "Toàn bộ bị diệt", xem ra, chuyện này với Mạnh và Đào Nhiên Cư mà nói, đều hết sức quan trọng.

Ở trên mặt Mạnh hiện ra đau lòng, thậm chí bàn tay giấu ở trong tay áo nắm lại thành quyền có chút run rẩy.

Đó là phản ứng khi vật quý giá bị mất, Như Ý rất muốn hỏi hắn Thất Tuyệt là ai, tại sao người đau lòng đến nỗi này.

Nhưng cuối cùng lời này không hỏi được, nàng thật sợ chọc tới người nọ mạnh mẽ vùng vẫy, rất có thể mình sẽ bị trực tiếp đánh rớt xuống vách núi.

"Là Chấp Kiếm trưởng lão từ trong đồng người chết đoạt một cái mạng thuộc hạ trở lại." Mị Nguyệt lại chuyển ánh mắt tới một người bên cạnh.

Bạn đang đọc truyện *Sát Thủ Hoàng Phi Là Sói* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 55: Chỗ Nào Đó Không Đúng Lắm

Người nọ hai mươi lăm, hai mươi sáu tuổi, gò má tuấn lãng, mặc cái áo ngắn xanh thẫm, đối lập hết sức rõ nét cùng nữ tử mặc quần dài đỏ tươi yêu mỹ bên cạnh.

Nghe Mị Nguyệt nói như vậy, người nọ cũng đứng lên tiến đến, gạt đầu khom người nói:

"Tứ Trường Lão vốn là phụng sự Đào Nhiên Cư, tương trợ cũng là việc nên làm!" Ngắn gọn một lời, thuận miệng thay đổi đại ân cứu mạng. Rồi sau đó nữa hướng về phía Mạnh nói: "Tôn chủ! Thất Tuyệt mới đã bắt đầu chọn lựa mười ngày trước, hôm nay được rèn luyện!"

Lại Thất Tuyệt!

Như Ý ngẩng đầu nhìn Mạnh một cái, nhưng thấy vẻ mặt của hắn đã khôi phục như thường.

Tựa như cái loại giận đó ở trong núi rừng, tới cũng mau, đi nhanh hơn.

Theo hắn bước nhanh lên trước, nhưng nghe hắn vừa đi vừa nói:

"Người có thể tra ra?"

Chấp trưởng lão đáp:

"Hồi Tôn chủ, là Dạ Tầm."

Đỉnh núi tĩnh lặng, gần hai mươi người đang đi lại, lại tĩnh lặng như cũ.

Một tiếng Dạ Tầm, khiến mười tên hắc y nhân hít một hơi lạnh khí.

Mạnh hỏi nữa:

"Người đâu?"

Chấp Kiếm đáp:

"Ồ tù thất!" Dừng một chút, tiếp tục nói: "Tôn chủ đến tù thất đi hay là rèn luyện cho Thất Tuyệt mới?"

"Thất Tuyệt mới đã đến đâu rồi?"

"Đã qua sáu tháp!"

"Vậy không thể ngừng, trước rèn luyện đi!"

Lời này nói ra, Mạnh lại không mở miệng, nhìn Như Ý một cái, rồi sau đó xoay bước lớn tới trước, chạy thẳng tới một mảnh sân trống cách đó không xa đây sương khói.

Như Ý vóc dáng lùn, hắn đi nhanh như vậy, nàng cũng chỉ có thể đi như chạy theo sát.

Nàng không phải có thói quen dạng này, nhưng hiện tại quả là không có tâm tư so đo.

Mấy người này đối thoại, tựa như để cho nàng mơ hồ cảm thấy có chút không thích hợp!

Mới vừa rồi nàng rất thích Đào Nhiên Cư, thế nào mới chỉ chốc lát, lại cũng có chút kháng cự?

Rất nhanh đến mảnh sân trống, diện tích gần bằng một sân đá banh khiến Như Ý lại một lần nữa cảm thán, đây núi này thật sự rất lớn.

Ở quảng trường chính đông, đối diện chỗ của bọn hắn, có đại điện sừng sững.

Bạn đang đọc truyện *Sát Thủ Hoàng Phi Là Sói* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 56: Đừng Sợ, Giết Người Mà Thôi!

Tòa điện này có hai tầng, trung tâm cửa điện, hết sức sang trọng.

Mặc dù khoảng cách như vậy không thấy rõ chi tiết, thế nhưng mặt ngoài một mảnh rườm rà, cũng lộ rõ uy nghiêm.

Lực chú ý của Như Ý cũng không có dừng lại quá lâu ở đại điện, rất nhanh, âm thanh giết chóc bên trái từng bước lại gần đã hấp dẫn nàng.

Nữ hài kinh ngạc nghiêng đầu sang chỗ khác, không hiểu tại sao ở chỗ Mạnh, còn có thể có cái loại chuyện này xảy ra.

Hắn là Tôn chủ nơi này, ai dám can đảm đánh nhau trước mặt hắn?

Nhưng, khi nhìn sang thì tuy cũng là Khanh Như Ý, cũng không thể không theo bản năng phát ra một tiếng kêu.

Mạnh nghiêng người sang, hướng về phía nàng nói:

"Đừng sợ!"

Nàng lại không tâm tư nghe hắn nói, mà là dời hai bước hướng bên cạnh, ánh mắt nhìn chăm chăm tới trước một ít người đang giết chóc bên này.

Nhóm người kia không sai biệt lắm chừng ba mươi, có có chút lớn, xem ra không quá lớn, nhỏ nhất dường như cũng bằng tuổi nàng bây giờ.

Cũng mặc kệ là ai, tay đều cầm lưỡi dao, mắt cũng không nháy mắt từng phát từng phát vung hướng người bên cạnh.

Có máu phun ra ngoài, thậm chí còn lẫn vào thịt bị binh khí cắt đi!

Càng ngày càng gần thì có người dẫn bọn họ vào đại điện vẫn còn chém giết.

Mùi máu tươi càng thêm nồng đậm, luồn vào mũi xông thẳng đến cổ, làm cho người ta ghê tởm không dứt.

Dĩ nhiên, Như Ý cũng sẽ không bởi vì mùi vị này mà sinh ra khó chịu, mặc kệ là hai mươi mấy năm kiếp trước sống kiếp sát thủ, hay là tám năm kiếp này làm con sói ở rừng rậm Mê Tung.

Máu, đã thành một bộ phận trong sinh mệnh nàng.

Để cho nàng kinh ngạc, những người này vui vẻ tàn sát người bên cạnh trong vùng máu.

Như Ý không biết nên làm sao để hình dung, khiếp sợ là khiếp sợ, nhưng nhiều hơn, cũng là một loại thương cảm số mệnh luân hồi.

Trường hợp như vậy, nàng quá quen thuộc.

Bạn đang đọc truyện *Sát Thủ Hoàng Phi Là Sói* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full.Net**.

Chương 57: Ta Không Sợ Máu, Cũng Không Sợ Người Chết

"Chúng ta đi nơi nào!" Đang suy nghĩ, có người dắt tay của nàng.

Như Ý ngẩng đầu xem, nhưng thấy Mạnh đang đưa ngón tay hướng về đại điện phía trước, vẻ mặt nghiêm túc và trang trọng, giống như nơi đó là một nơi hết sức trang nghiêm. Bọn họ đi, là hoàn thành một loại nghi thức.

Chỉ là Như Ý không thức thời nhú lông mày, hỏi hắn:

"Nơi đó là nơi nào?" Nửa chỉ ba mươi mấy người vừa chém giết vừa di chuyển đến gần đại điện. . . . Không đúng, bây giờ đã không phải ba mươi mấy rồi.

Đường còn chưa tới một nửa, vô số thi thể đã ngã ngổn ngang.

Ba mươi mấy người, đã không tới hai mươi.

"Những người này đang làm gì?" tiếng nói lạnh lẽo, đáp án đang ở trong lòng, nhưng vẫn là muốn hỏi.

Mạnh không có đáp thẳng, ánh mắt vẫn nhìn về phía phương xa, chỉ là dắt tay của nàng lại nắm thật chặt, trầm giọng nói:

"Muốn có được cuộc sống tốt, sẽ phải trả cái giá đáng kể. Thế giới này không có cùng nhau hưởng, cố gắng mấy phần, thì thu hoạch có mấy phần."

Như Ý nghiêng đầu nhìn hắn, muốn từ trong vẻ mặt của hắn tìm được một tia nghĩ một đằng nói một nẻo.

Nhưng, người này nói tới nói lui hoàn toàn chắc chắn, giống như hình ảnh những người kia đang liều sống liều chết là công cụ không có sinh mạng.

Mặc kệ gãy gĩa, chém giết, nhưng chuyện này lại bình thường, không có bất kỳ cái gì đáng cân nhắc.

"Cái giá phải trả là gì, thu hoạch là cái gì chứ?" Nàng vẫn suy nghĩ và muốn hỏi. Mặc dù biết rõ đáp án có thể sẽ không để mình quá thoải mái, nhưng đây chính là Khanh Như Ý, tình nguyện biết khổ, cũng không cần vui mừng hồ đồ.

Thế nhưng câu hỏi không đợi được câu trả lời, chỉ nghe một tiếng truyền tới bên chân.

Nàng cúi đầu nhìn, hẳn là một cặp mắt trừng trừng thất khiểu lẫn tới trước mặt.

Mạnh lòi nàng một cái, làm cho nàng cách xa một chút.

Chỉ là nữ tử lại lộ nụ cười khổ, sau đó vẫn mở miệng, tựa như không để ý chút nào nói:

"Không sao cả! Ta không sợ máu, cũng không sợ người chết! Ta chỉ là cảm thấy." Lại nói một nửa, nhưng vẫn không thể nói xong.

Tự khoát khoát tay, lại nói: "Không có việc gì."

Bạn đang đọc truyện *Sát Thủ Hoàng Phi Là Sói* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(dot)Net**.

Chương 58: Ta Ngồi Ở Bên Cạnh Người Đi!

Mạnh lấy ánh mắt hỏi thăm, nhưng Như Ý chỉ nói:

"Chính là cảm thấy chém giết quá nhiều, chỉ là, cái này không có gì." Rồi sau đó chỉ chỉ đại điện phía trước, chủ động nói: "Đi thôi!"

Hiện tại không nói thêm gì nữa, bên tai chỉ còn lại trận trận hô quát giết chóc càng ngày càng ít truyền tới.

Khi bọn hắn đi vào đại điện thì mười tên hắc y nhân đứng thành hai hàng, ai cũng không theo vào.

Mà ba nam một nữ tự xưng là Bốn Trướng Lão theo sát ở sau lưng Mạnh, cùng nhau lên chính giữa đại điện 24 bậc thang.

Như Ý đột nhiên nghĩ cười, bởi vì nàng cảm thấy, thật sự đại điện này bố trí hoàn toàn có chút điểm giống cổ cung điện Thái Hòa Bắc Kinh.

Trừ mấy bậc thang hơi nhiều, chính giữa phía trên cùng là cái ghế dựa vàng, thật giống như cửu ngũ chí tôn ngồi long ý (ngai vàng, hoặc ghế dựa cho vua).

Mà mình lúc này có vẻ có chút lúng túng, bị Mạnh nắm tay từng bước từng bước đi lên, đột nhiên trong đầu nàng thoáng qua lúc đại Hoàng đế lên ngôi.

Vội vàng lắc đầu một cái hất ra suy nghĩ lộn xộn lung tung, tinh thần trở lại, Mạnh đã ngồi ngay ngắn ở trong ghế.

Hắn vốn một thân quý khí, dù là sau khi trở lại Ngọc Sơn còn chưa kịp thay quần áo, nhưng bình thường vải bào mặc ở thân thể hắn, tôn quý như cũ vẫn hết sức phách lối.

Bốn Trướng Lão chia ra đứng hai bên ở trái phải hắn, vẻ mặt nghiêm nghị, ngay cả một nữ tử khúm núm cũng thu hồi ánh mắt câu nhân bất cứ lúc nào bất cứ nơi đâu.

Trong lúc nhất thời, không khí của nơi này khẩn trương làm cho người ta cũng không dám thở mạnh.

Như Ý không biết mình nên đứng ở chỗ nào, hắn đã buông tay cầm tay nàng ra, lúc này người đứng ở trước mặt, cùng hắn cách ra một chút khoảng cách.

Mạnh ngồi ở trong đó, hai bên đều trống không. Như Ý đột nhiên liền hừ nhẹ một tiếng, sau đó ngênh ngang ngồi xuống bên cạnh hắn.

Trên người quen có lười biếng hiện tại lại thể hiện ra, thậm chí nữ hài còn dựa vào thành ghế, bộ dáng kia khiến người ta cảm thấy nàng nhắm mắt lại là có thể ngủ.

Bạn đang đọc truyện *Sát Thủ Hoàng Phi Là Sói* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full . Net**.

Chương 59: Người Cho Ta Chút Hoa Quả Ướp Lạnh

Bốn Trướng Lão đều cau mày nghiêng đầu xem, Mị Nguyệt vươn tay ra, nhìn dáng dấp giống như là muốn dẫn nàng từ trên ghế xuống.

Như Ý mạnh mẽ nghiêng đầu, một ánh mắt lăm liết tuyệt không thua nhìn thẳng.

Chưa bao giờ đã Mị Nguyệt sợ sệt, nàng cũng trừng mắt lại, phản xạ lại thu tay về.

"Cứ ngồi như vậy đi!" Rốt cuộc, hần mở miệng, khó hiểu trong điện ẩn hiện khẩn trương.

Như Ý hướng về phía Mị Nguyệt giật giật khoe miệng, rồi sau đó quay đầu lại, tiếp tục lười biếng dựa vào.

Nhưng ánh mắt không rời cửa điện, vẫn nhìn về phía trước, rơi vào những thiếu niên kia đã sắp xông vào trong điện.

Người bên cạnh đang ngồi đột nhiên cười khẽ một tiếng, rồi sau đó làm ánh mắt bốn vị Trưởng Lão kinh ngạc, cùng Như Ý nói:

"Có phải nên làm cho người một bàn trái cây, bên cạnh người vừa ăn vừa nhìn hay không."

Lời nhạo báng, nhưng Như Ý cũng không có khách khí chút nào, trực tiếp gọi——

"Có thể!"

Mạnh cười một tiếng, giơ một tay lên, Bốn Trưởng Lão liền xoay người từ vòng sau điện đi ra ngoài.

Không đợi bao lâu, trở về thì trong tay đã bung một bàn táo cắt gọn.

"Cám ơn." Như Ý nhìn người nọ, cười ngọt ngào.

Mặc dù bây giờ bộ dáng nàng, cười không cười cũng không có gì khác nhau quá nhiều.

Nhưng về mặt này, tối thiểu cũng có thể biểu đạt ra tâm tình của mình.

Dù sao bất cứ lúc nào bất cứ nơi đâu nàng đều đối, dưới tình huống hiện tại chỉ có thể ăn trái cây, có thể có người đưa tới một bàn trái cây cắt gọn, thật sự là đáng cảm tạ !

Cùng quả táo ở trong miệng, lời của Mạnh lại từ từ lên, là ——

"Người đến thật không đúng lúc, thấy là sau khi Đào Nhiên Cư trải qua một cuộc đại kiếp tạm thời tiêu điều. Nhưng mà cục diện này sẽ trôi qua rất nhanh, lập tức có một đời thất tuyệt mới sinh ra, bọn họ không thể so là kém, vẫn là ta vui mừng có bảy chuỗi đào nhon!"

Như Ý nghe, theo bản năng liền đóng chặt cặp mắt

Bạn đang đọc truyện *Sát Thủ Hoàng Phi Là Sói* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full . Net**.

Chương 60: Thì Ra Là Một Tổ Chức Sát Thủ

Tự mình sinh ra loại kháng cự vô hình, còn có không đành lòng vẫn luôn để trong đáy lòng mà tìm kiếm đáp án, rốt cuộc trong lời hần nói được chứng thật.

Người này, một thân áo tím, quả nhiên công việc giống Khanh Như Ý kiếp trước như đúc.

Chỉ là, hần là chủ, chỉ phối nhiệm vụ cùng sinh mạng sát thủ.

Mà nàng, cũng may còn chưa có chấp tay của mình nhường mạng cho người ta.

Như Ý nên may mắn, nàng là sát thủ nhà nghề không tệ, nhưng nàng chỉ thuộc về mình, cũng không có phụ thuộc bất kỳ tổ chức nào.

Cho nên một thân một mình còn có thể nhận được nhiệm vụ, hoàn toàn phải quy công về kỹ thuật bắn súng bách phát bách trúng của nàng.

Thực lực chính là tất cả, lời này thật là chân lý.

"Có thể không nên như vậy hay không? Có thể buông tha hay không?" Suy nghĩ trong nội tâm cứ như vậy bật thốt lên."Chỗ này lấy tên Đào Nhiên Cư lịch sự tao nhã như vậy, tại sao có thể làm loại này. Loại chuyện này một trời một vực đây?"

Lời này giống như là đang nói o mông, hoặc như là đang làm bầm lẫu bầu.

Ngoài điện những thiếu niên kia vẫn giết chóc, đã có thể đếm được nhân số.

Mười, vèn vèn mười.

Nhưng chém giết so với trước thảm thiết nhiều lắm!

Người còn dư lại càng ít, thực lực càng mạnh.

Như Ý thấy mười người này giống như bị đánh thuốc kích thích bất chấp tất cả, trong lòng có ưu tư, thế nào cũng thoát khỏi không.

Sát thủ! Nàng hiểu, chính là Mạnh muốn tuyển chọn những người này thành sát thủ!

Phương thức như vậy không phải nàng chưa từng nghe nói, đó là thế kỷ hai mươi mốt xa xôi, có rất nhiều tổ chức sát thủ cũng sẽ lựa chọn phương pháp này.

Thậm chí ngay cả chính nàng, thời điểm mười mấy tuổi cũng suýt nữa bị một tổ chức thu dụng như vậy.

Cho nên nàng rất bài xích! Vô cùng bài xích!

Ở kiếp trước, nàng tuy là sát thủ mua mạng đổi tiền, nhưng Khanh Như Ý cũng có nguyên tắc ——.

Bạn đang đọc truyện *Sát Thủ Hoàng Phi Là Sói* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở www.EbookFull.Net.

Chương 61: Sát Thủ Cũng Có Nguyên Tắc

Thứ nhất, người Trung Quốc không giết;

Thứ hai, nàng cho rằng người tốt không giết;

Thứ ba, trên có người già, có con độc nhất không giết;

Thứ tư, nhà có đứa trẻ mười tuổi trở xuống không giết!

Đây là tự do của nàng, không có ai gò bó được.

Nàng là sát thủ nhà nghề, không phải đặc công quốc gia nắm trong tay.

Nàng chỉ cần giết người lấy tiền mà thôi, không chịu khống chế của bất kỳ tổ chức nào.

Tâm tình tốt, có nhiệm vụ thì nhận, tâm tình không tốt, cho nhiều tiền hơn nữa nàng cũng không đi.

Không có nhiệm vụ thì nàng chính là người thường, cũng muốn ăn cơm đi dạo phố, cũng xem phim Hàn, phim Mỹ, TVB (hãng phim nổi tiếng của Hồng Kông), cũng thích mua xa xỉ phẩm, cũng có bạn học thời tiểu học trung học đại học đấy!

Cho nên, nàng giết người lấy tiền có giới hạn, cho nên, thật ra Khanh Như Ý thì cũng không lãnh huyết (máu lạnh).

Huống chi có tám năm sinh mạng mới!

Sáu Bạch Lang để cho nàng biết cái gì là thân tình, cái gì là yêu thương không vụ lợi.

Nghiêm chính mà nói, có rất nhiều thứ qua tám năm cũng đã thay đổi.

Thậm chí nàng liên tiếp mấy năm nay cũng không nhớ lại chiến công bắn tia bách phát bách trúng ngày trước!

Thật lòng mà nói, là nàng muốn quên.

Cuộc sống mới nên có một diện mạo mới, nàng có thể có rất nhiều biện pháp sinh tồn, cũng không nhất định đi giết người.

Huống chi. Thật ra thì bây giờ nàng đã không thể xác định mình còn có bản hành có thể lo liệu nữa hay không.

Khanh Như Ý am hiểu nhất là dùng súng, công kích gần người chỉ là lúc vạn bất đắc dĩ bảo vệ tánh mạng, không tính cả lợi dụng.

Nhưng cái thế giới này còn có súng? Không có súng, nàng như mất một cánh tay.

Nhiều ký ức hiện ra theo âm thanh giết chóc ở ngoài điện vọng vào !

Trước thuận miệng nói một câu, tự động đã bị coi thường, cho tới bây giờ nàng cũng không nói ra câu kia "Có thể buông tha hay không".

Người, còn chuyên chú nhìn một màn kia ngoài điện, lạnh giống tượng đá.

Thôi!

Như Ý thờ dài từ đáy lòng!

Chỉ nói từ lúc mình lạc đường trong rừng rậm đến sau khi đi ra ràng buộc lại càng tới càng nhiều! .

Bạn đang đọc truyện *Sát Thủ Hoàng Phi Là Sói* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 62: Có Người Muốn Giết Nàng!

Mỗi người đều có một sinh mệnh, nàng tôn trọng tự do, lại không thể trông cậy vào thiên hạ này cũng đi theo người tự do.

Tựa như Mạnh từng nói, rất nhiều thứ là tranh thủ dựa vào chính mình.

Kiếp trước nếu nàng không có thực lực, tự do làm sao đến được?

Bốn khác, có phiền muộn chất đọng trong lòng, lung tung phức tạp, hết sức khó chịu.

Dứt khoát để đĩa trái cây xuống, đứng lên đi tới cửa!

Một cái chớp mắt này, Như Ý đang suy nghĩ, nếu không cải biến được, không bằng đến gần một chút!

Không thể cự tuyệt cũng chỉ có thể tiếp nhận, nàng muốn khoảng cách gần xem thật kỹ một trận tranh đấu kịch liệt một chút, ai sẽ trở thành người chiến thắng cuối cùng .

Trong lòng suy nghĩ, dưới chân liền bước nhiều tới vài bước.

Chợt nghe được sau lưng có âm thanh Mạnh quát to một tiếng ——

"Trở lại!"

Nàng cả kinh, đột nhiên hồi phục tinh thần lại, lại thấy một cái chân của mình đã nâng lên, đang muốn bước ra ngoài cửa.

Lúc này ngoài cửa đã có người xung phong liều chết đi vào, nàng xem không rõ ràng lắm người nọ như thế nào, chỉ là một gương mặt nhiều nhất mười mấy tuổi hoảng hốt.

Người nọ hiển nhiên đã giết người đến mức không phân biệt được Đông Nam Tây Bắc, giống như tất cả ngăn trở ở trước mặt hắn đều là kẻ địch.

Đặc biệt là Như Ý toàn thân nhóp nhách, càng làm cho hắn cảm thấy người trước mặt này cũng là đang tranh đoạt" sống còn " cùng mình.

Vì vậy không nói lộn xộn, gươm đao liền chặt.

Như Ý bị hắn dọa sợ hết hồn, sát khí ác liệt như vậy đầy cả tòa đại điện, lập tức đẩy từ vong tới trước mặt của mình.

Nàng muốn tránh, bước chân mới vừa dời một tấc, chỉ cảm thấy sau lưng có gió chạy nhanh đến.

Trong chớp mắt, mình đã bị ôm lấy, cũng lấy một tốc độ nhanh đến cực điểm lui về phía sau.

Nàng nhận biết tư vị người sau lưng, hương cam từng nhàn nhạt, là Mạnh.

Cùng lúc đó, lại có nhất đạo quang ảnh từ bên cạnh xẹt qua, cũng là chạy thẳng tới thiếu niên này gươm đao chém xuống.

"Đừng giết hân!" Như Ý la hét, mình thì bị ôm lần nữa ngồi trở lại trên ghế

Bạn đang đọc truyện *Sát Thủ Hoàng Phi Là Sói* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 63: Phạm Tội Có Luật Pháp, Luật Pháp Không Được Còn Có Thượng Đế

Khi nhìn lại thì thấy người mặc áo trắng trong bốn vị trưởng lão tiến lên phía trước.

Không giết người, chỉ là vung tay áo, nhẹ nhàng lấy binh khí của thiếu niên kia xuống.

Nàng thở phào một cái, chợt mở miệng nói:

"Thất Tuyệt, có bảy người chứ? Người muốn cho những người này đánh giết lẫn nhau, cuối cùng còn dư lại bảy! Cho nên, mỗi người bọn họ cũng như cừu địch, đều cùng cướp đoạt cơ hội sinh tử của kẻ địch. Người này, nhìn ta cũng như đồng loại!"

Mạnh không có trả lời, chỉ là ôm nữ hài thả lại bên cạnh ghế.

Trong lúc nhất thời, tổng cộng có bảy người lục tục ngã vào.

Có người còn có thể miễn cưỡng đứng thẳng, có người giết chết một kẻ địch sau cùng, kéo một thân bị thương từ bên ngoài bỏ vào.

Nàng vô ý nhìn, chuyện xưa phía sau không có chút mới mẻ nào, không gì khác chính là bảy người này trở thành thất tuyệt mới, thay thế những người đã chết đó, trở thành người làm cho Đào Nhiên Cư đáng chú ý.

Cực nhàm chán!

Tự đứng dậy, nghiêng đầu hướng Mạnh, nói:

"Ta có thể đi nghỉ ngơi không?"

Đối phương gật đầu, giơ tay lên, hướng về phía nữ tử đứng ở bên tay phải nói:

"Mị Nguyệt, mang Nữ Nữ đi nghỉ ngơi. Đi đi Thiên Vũ Các đi!"

Mị Nguyệt đầu tiên là ngần ra, sau đó cười một tiếng:

"Nữ Nữ! ha ha ~ thì ra là một nữ hài!"

Như Ý quyết định không so đo cùng với nàng, trong tọa đại diện này máu tanh xông vào mũi nàng, cảm giác chán ghét lên đến cực hạn.

Thật ra thì nàng rất muốn hỏi Mạnh một chút, người có quyền gì quyết định số mạng của những người này! Có quyền gì để cho bọn họ sống mái với nhau.

Nhưng không thể nói ra lời, bởi vì nàng không có quyền lợi thậm chí không có tư cách đi chất vấn người khác.

Kiếp trước nhiều nguyên tắc như vậy, nhưng nói cho cùng, nàng có quyền gì dùng súng kết thúc tánh mạng nhiều người như vậy?

Coi như người kia chết chưa hết tội, coi như tội ác vô cùng.

Nhưng còn có luật pháp!

Luật pháp không được còn có Thượng Đế!

Nàng không phải người chấp pháp, chuyện như vậy, cuối cùng chỉ là vì tiền

Bạn đang đọc truyện *Sát Thủ Hoàng Phi Là Sói* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Chương 64: Đi Điều Tra Một Chút Chuyện Tám Năm Trước

Mâu thuẫn!

Đây là lần đầu tiên Khanh Như Ý bởi vì hấn để người khác chết nên sinh ra mâu thuẫn như thế!

Nàng không tìm ra lý do xác thực để giải thích trạng thái trong lòng của mình, bởi vì yêu tự do? Bởi vì cuộc sống tám năm, bấy sỏi để cho nàng hiểu được người hữu tình?

Nói cho cùng, Hình như cũng không phải thì sao!

Nàng ở phía trước, Mị Nguyệt ở phía sau, hai người bước nhanh ra đại điện.

Chỉ mong nữ hài rời đi, nam tử mặc áo tím ngồi trên ghế cao khẽ gật đầu một cái.

Hắn không biết nữ hài này từ nay về sau sẽ chọn đi con đường gì, nhưng nếu có cơ hội, hấn nhất định phải nói cho nàng biết ——

Muốn sống, muốn sống được, chỉ không sợ chết là không đủ! Nàng phải đối mặt còn có rất nhiều rất nhiều, có ít thứ nhất định phải từ trong lòng trừ tận gốc, nói thí dụ như đồng tình, nói thí dụ như thương hại, lại nói thí dụ như một chút quan niệm ăn sâu bén rễ.

"Tôn chủ!" Bên cạnh có người nhỏ giọng nói chuyện, cũng là hoi Như Ý —— "Nữ hài kia phải"

Mạnh không cần quay đầu lại, liền biết đó là Truy Hồn áo lam một trong bốn vị trưởng lão!

bốn vị trưởng lão giống hấn, đều gần như ở cổ chấp đặc biệt thích đối với một màu sắc y phục.

Hấn thích tím, Mị Nguyệt yêu hồng, Ngự Phong luôn luôn áo trắng bông bênh, Chấp Kiếm mặc quần áo màu xanh, Truy Hồn thì màu lam.

Gần như thành ký hiệu tượng trưng của mấy người bọn hấn!

Đối với câu Truy Hồn hỏi, lần này, Mạnh không chỉ đưa tay xua xua mà không đáp.

Ngược lại, đến lúc đó cặp mắt hấn híp lại, bản thân trầm tư một hồi lâu, rồi sau đó mở miệng, cũng nói:

"Tra chuyện đứa bé của Khương Quốc tám năm trước một chút. Không phải có một bé gái vừa mới sinh hạ không thấy sao! Nghe nói người truy sát vào rừng rậm Mê Tung!"

Nói thế, Truy Hồn lập tức biến sắc, đáp:

"Thuộc hạ hiểu! Sau khi tuyển chọn Thất tuyệt, thuộc hạ tự mình đi làm!"

Bạn đang đọc truyện *Sát Thủ Hoàng Phi Là Sói* được tài miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tài miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(dot)Net**.

Chương 65: Không Thể Tồn Thương Nữ Nữ

Trừ phi cần thiết, nếu không sẽ không giao phó quá nhiều.

Nhưng lần này ngoại lệ, sau khi hấn đồng ý nhiệm vụ, lập tức liền nghe được người trên ghế mở miệng nói:

"Nhưng nhớ lấy, bất luận như thế nào, không thể tồn thương Nữ Nữ!"

.

"Những thứ kia là cái gì?"

Mị Nguyệt một thân đồ tươi quần dài đi tới đường nhỏ bên trái đại điện, đỉnh núi nổi dài liên tiếp.

Đi qua một nơi địa thế khá cao, Như Ý bỗng nhiên thò tay chỉ một hướng.

Đó là đỉnh núi ở phía tây, có một dốc thoải đi xuống, nhìn rất dài, vẫn kéo dài đến một ngọn núi khác thấp hơn một chút.

Rất dễ nhận thấy, ngọn núi cao nhất ở đây là núi Thiên Ngọc, vòng quanh núi nhỏ h cũng rất đầy đủ.

Nàng chỉ nhìn thấy đỉnh núi có rất nhiều kiến trúc cao ngất, giống như là tháp.

Nghe nàng hỏi, Mị Nguyệt cũng không kiêng dè, hơn nữa chủ động dừng bước lại, theo ngón tay Như Ý xem.

Rồi sau đó lập tức cười đáp:

"Ồ! Là tháp nha! không phải ngươi không biết tháp chứ?"

Nữ tử này một thân mị hoặc hồn nhiên, nói mỗi một chữ, mỗi nói một câu nào ánh mắt cũng sẽ luân chuyển, eo ếch lắc lư, giống như không xương.

"Ta đương nhiên biết đó là tháp." Như Ý vẫn nhìn chăm chăm chỗ kia, tiếp tục nói: "Ta muốn hỏi là tháp gì, có phải có quan hệ cùng những thứ giết người kia mới vừa rồi hay không."

"Nhé!" Mị nguyệt nheo một cái, một giọng run run bay tới, lập tức nụ cười giống như hoa nở động trên mặt. "Tiểu cô nương, ngươi quan tâm đối với chuyện tình của Đào Nhiên Cư sao!"

Một câu nói này nói xong Như Ý nổi gai ốc, nữ nhân thẳng thắn như vậy, thật đúng là kinh điển.

"Tháp lấy mạng!" Tuy nói ngữ điệu có chút châm chọc, nhưng Mị Nguyệt cũng không lừa gạt, rất dứt khoát chỉ hướng bên kia, nàng nói: "Những tháp kia, gọi tháp lấy mạng. Tổng cộng sáu tòa, mỗi tòa tháp đều không giống nhau. Có chỗ, tất cả đều là rắn; có chỗ, tất cả đều là độc; có chỗ, tất cả đều là dã thú; còn có. Đầy người!"

Bạn đang đọc truyện *Sát Thủ Hoàng Phi Là Sói* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full . Net**.

Chương 66: Lấy Mạng Tháp Chính Là Để Lấy Mạng

Editor: Maria Nyoko

Lần thứ hai mị nhãn lại nhìn Như Ý, tựa như mạng theo khiêu khích:

"Tiểu cô nương, nếu như ngươi bị ném tới Tháp này, ngươi có thể bình an đi ra sao? Ha ha ——"

Ngay sau đó một tiếng cười, phách lối đến cực điểm.

Như Ý hít một hơi thật sâu, lại chậm rãi thở ra, thật lâu, cuối cùng bình phục lại xuất hiện một cảm giác khó chịu.

"Ngươi cảm thấy rất tàn nhẫn sao?" Âm thanh Mị Nguyệt lại mơ hồ đến, "Tháp lấy mạng, chính là để lấy mạng! Người muốn ở Đào Nhiên Cư, nhất định phải qua được tháp lấy mạng, sau đó rèn luyện thực tế! Sống sót, sau này chính là cảm y hoa bào, có nó có tỳ."

"Dù chết ở đây?"

"Chết?" Nữ tử trừng mắt, "Chết chính là chết! một tám chiếu, một hồ cạn! Dĩ nhiên, những chuyện này là tự nguyện, không người nào cưỡng cầu!"

Như Ý đại lắc lư đầu:

"Làm sao có thể không cưỡng cầu? Chẳng lẽ còn có người tự nguyện tới nơi này tranh đấu ác liệt một cơ hội sống còn như vậy?"

"Dĩ nhiên!" Mị Nguyệt cho là chuyện đương nhiên, "Khi ngươi bị cắt đứt sự sinh tồn, thời điểm khi một người trong cái chết đột nhiên có một hy vọng sống sót, hơn nữa một khi sống lại, có thể mở mày mở mặt. Bọn họ có lý do gì không cống hiến vọng? Đối là ngươi, chẳng lẽ sẽ không đánh một trận sao?"

Như Ý không nói, lời này nghe giống như là cưỡng từ đoạt lý, nhưng suy nghĩ kỹ một chút, hình như lại đúng.

"Đi thôi, đưa ta đi nghỉ ngơi." Không muốn nhìn sáu tòa tháp cao, đều nói tháp chính là mộ phật gia, hôm nay xem ra, không chỉ là Phật gia, ở thế tục bên trong, vật kia cũng có khả năng trở thành phần mộ loài người.

Hai người một đường bảy quẹo tám chuyển, xuyên qua hai viện, chuyển qua một cái hành lang, nơi ở chỉ cách một đoạn ngắn.

Như ý nghĩ, hai người bọn họ tám phần cá là đến một chỗ khác Ngọc Sơn.

Chuỗi sơn mạch bố cục giống như là đại viện hoàng gia, có Ngọ môn, có đại điện, còn có tẩm cung chuyên môn dùng để nghỉ ngơi

Bạn đang đọc truyện *Sát Thủ Hoàng Phi Là Sói* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 67: Có Nữ Nhân, Chính Là Quá Coi Trọng Mình

"Cái người này thật đúng là buồn cười." Nghĩ đến quá nhàm chán, Mị Nguyệt lại bắt đầu đánh giá thân xiêm áo rách nát của Như Ý.

Lúc tới dọc theo đường đi cũng không có qua thành trấn, Mạnh từng muốn để hộ vệ đi mua xiêm áo giúp nàng đề đổi, nhưng Như Ý lại nói không có chỗ tắm, đổi mới rồi cũng là khó chịu!

Nàng biết bộ dáng mình xác thực không để người chào đón, nhưng lại cũng không cho là có thể bị người tùy tiện bình luận.

Huống chi là bình luận hoàn toàn không mang ý tốt, càng làm cho người không thể nhịn được nữa, cũng không cần nhịn!

"Làm sao người có tâm tình tốt tới cười nhạo ta như vậy?" Không đợi Mị Nguyệt nói tiếp nữa, Như Ý đã mở miệng yếu ớt, khoe môi cười như có như không.

Mị Nguyệt không ngờ nàng sẽ nói một câu như vậy, trong lúc nhất thời không muốn hiểu lời này là có ý gì.

Như Ý liếc nhìn nàng một cái, vui vẻ ở trên mặt càng sâu.

"Có nữ nhân! Chính là quá coi trọng mình, cảm giác toàn thể giới cũng chỉ có nàng tốt, bất kỳ một cái nào khác cũng không thể so với mình. Thế nhưng vị tỷ tỷ, hoặc là ta nên gọi đi! Làm sao người có thể có tâm tình tốt tới cười nhạo ta như vậy?"

Vừa nói vừa quay đầu đi, một phen quan sát Mị Nguyệt từ trên xuống dưới tỉ mỉ.

"Chà chà! Làm sao người chưa từng nghĩ, đợi đến lúc ta nở hoa rực rỡ thì dung nhan người đã già đi. Đến lúc đó đếm nếp nhăn sống qua ngày, còn có thể giấu cợt ai đó nữa?"

Nữ nhân kia giận đến toàn thân run run, đánh mất cơ hồ có thể khoét người cho đến chết.

Như Ý cũng cười rất hả hê!

Nàng biết đối phó người nào nên nói cái gì!

Có lúc giải quyết vấn đề không nhất định phải động thủ, không nhất định phải đi giết người!

Huống chi, không ai đưa tiền, làm cũng là làm không.

Mà sự tức giận lại xuất hiện làm sao bây giờ? Phải luyện thành có thể nhìn một chỗ yếu nhất của lòng người, để ý nhất một chỗ!

Chọn nơi đau nhất đi bóp một ít, tám chín phần có thể khiến họ tức chết! .

Chương 68:Mạnh có thể dẫn ta đi lên, lại có thể tha cho người giết ta?

Tựa như vị Mị Nguyệt một trong bốn vị Trưởng Lão Thiên Ngọc sơn này, tuy là trà trộn giang hồ vài chục năm, đã sớm luyện phòng ngự giống như tường đồng vách sắt, lúc Như Ý “kê khổ” như vậy, toàn thân cũng run run.

Người có khí thế, khó tránh khỏi sẽ phải sinh ra một loại ý niệm —— giết đối phương!

Mị Nguyệt này cũng không ngoại lệ!

Chỉ nghe nàng rống giận ——

"Có tin là ta giết người hay không!"

Như Ý lại nhún nhún vai, còn là bộ dáng không sao cả, lời nói ra lại càng tức người ——

"Tin! Đương nhiên tin! Dựa vào bản lĩnh ngươi, khẳng định giết ta giống nhau lật bàn tay. Nhưng là đáng tiếc! Ngươi có tâm lại không gan này! Nếu Mạnh có thể mang ta tới Ngọc Sơn này lên Đào Nhiên Cư, lại có thể tha cho ngươi tùy tiện tiện bởi vì mấy câu cãi vả liền giết ta?"

Lời này là sự thật, một cái tay Mị Nguyệt đã nâng lên tới bỏ người đành dừng lại

Bạn đang đọc truyện *Sát Thủ Hoàng Phi Là Sói* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 68

Hung ác trợn mắt nhìn Như Ý một cái, ngay sau đó xoay người rời đi!

"Ai! Còn phải mang ta đi nghỉ ngơi!" Nàng tăng cường tiếng hô, người phía trước chẳng những không có dừng bước, ngược lại thoát nhanh hơn.

Nhưng. Thiên Vũ Các ở nơi nào?

Bất đắc dĩ, xem ra cũng chỉ có thể chính mình tự đi tìm con đường.

Cũng may ngày này tuy Ngọc Sơn nói trời băng đất tuyết rét lạnh vô cùng, nhưng nàng có kinh nghiệm tám năm sống trong rừng rậm, đến cũng không cảm thấy cái gì.

Huống chi thỉnh thoảng người làm đi tới đi lui, chỉ là Như Ý không biết, mình nếu mở miệng muốn nhờ, những hạ nhân này có biết nàng là người nào? Sẽ mang nàng đi nghỉ ngơi?

"Ngây ngốc làm gì? Đi nhanh một chút!" Đang ngây người, chợt nghe được âm thanh Mị Nguyệt kia đã đi xa lại vòng vo trở lại, nhưng lại đã là một hướng khác.

Như Ý nghiêng đầu nhìn, chỉ thấy phía trước cách đó không xa một mảnh tuyết trắng mịn mờ, đang có một mảnh đồ tươi thướt tha mà đứng.

Đó không phải là Mị Nguyệt thì là ai!

Nàng nhíu mày, hướng về phía bóng dáng sáng rỡ này kêu cầu:

"Không phải tức giận mà chạy sao?"

Đối diện một cỗ sát khí truyền đến, đồng thời còn có âm thanh vạn lần không muốn——

Bạn đang đọc truyện *Sát Thủ Hoàng Phi Là Sói* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(dot)Net**.

Chương 69: Thật Ra Thì Mị Nguyệt Cũng Rất Đáng Yêu

Editor: Maria Nyoko

"Nha đầu chết tiệt kia ngươi vội vàng tới đây cho ta! Không đưa ngươi đến nơi vậy thì chính ta làm trái chỉ thị của Tôn chủ, muốn bị phạt! Ta không cần thiết bởi vì con nhóc ngươi chịu tội!"

Như Ý hết sức muốn cười to, nhưng vừa nghĩ lại, chọc giận nàng đối với mình thật không có chỗ tốt gì, lúc này mới già vờ.

Nhưng nén cười, đợi tới khi đi tới trước thì mặt đã đỏ lên.

Mị Nguyệt hung hăng liếc Như Ý một cái, không nói chuyện nữa, sải bước đi thẳng phía trước.

Cuối cùng người đi đến trong một sân nhỏ, còn không đợi Như Ý đi theo phía sau bước vào, chỉ nghe Mị Nguyệt quát lớn tiếng một tiểu nha đầu trong sân——

"Vị này là tiểu cô nương Tôn chủ mang về, các người chăm sóc cho tốt! Nhớ, coi như chủ tử!" Dứt lời, xoay người rời đi.

Ra cửa viện thì cố ý va chạm trên người Như Ý, nhưng không nghĩ, lần này giống như là đụng vào trên tảng đá, chính mình bắn ngược lại.

Mị Nguyệt kinh ngạc nhìn Như Ý, tựa như không ngờ nữ hài này gầy yếu giống như vừa đẩy liền ngã, tiểu thân thể lại có lực như vậy.

Không biết, cuộc sống ít năm trong rừng rậm Mê Tung, trong lúc vô tình Như Ý tăng thêm bản lĩnh tự vệ.

Mất thấy Mị Nguyệt "Cạch" một tiếng đụng vào một bên cửa, Như Ý có chút ngưng ngừng.

Nghĩ đưa tay đi đỡ, lại thấy chính mình một thân dơ bẩn, vuron tay ra liền lại rút trở về.

"Có ý gì sao!" thân thể Mị Nguyệt vặn một cái, trải qua 99 bước ngoặt sau cũng lại thành một đường thẳng. Đồng nhất vừa uốn éo, thấy Như Ý chấn động. "Chỉ là đụng người một chút mà thôi, nội lực ta cũng không dùng, khí tức người lớn như vậy sao?"

Khuôn mặt Mị Nguyệt hồng hào, vừa nói vừa đưa tay nhấn tới vết thương đầu vai mình.

Mới vừa rồi nàng bị bắn ra như vậy, lúc đó kéo tới vết thương có chút đau! Thật là không được lại mất!

Như Ý sớm mất tâm tư cùng nàng, chỉ cảm thấy mặc dù Mị Nguyệt này cho nàng cảm giác ban đầu thật sự là quá mỉa mai, một cái nhãn mày một nụ cười đều giống như đang quyến rũ người.

Bạn đang đọc truyện *Sát Thủ Hoàng Phi Là Sói* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 70: Tôn Chủ Nhất Định Là Cố Ý Chỉnh Ta!

Chỉ là suốt chặng đường tới đây, dần dần lại cảm thấy đối phương cũng không phải chán ghét như nàng nghĩ.

Mị là điểm quyến rũ, nhưng hình như là trời sanh, không đổi được.

Ngoài miệng tuy nói cũng không nhiều, nhưng nên làm vẫn phải làm, cũng không có thật ném nàng ở trong băng thiên tuyết địa.

Đến viện này, cùng nha đầu phân phó tỉ mỉ, tránh khỏi chậm trễ nàng.

"Ta cũng không phải cố ý vậy." Nàng nói thật, "Ta cũng sẽ không có nội công gì kia, chính người đụng, đừng trách ta!"

"Ông trời!" Mị Nguyệt ngửa đầu thờ dài, chỉ nói: "Tôn chủ nhất định là cố ý chỉnh ta! Làm sao lại giao nhiệm vụ nặng nề tiền người tới chỗ nghỉ ngơi cho ta như vậy!"

Ném xuống câu này, sau đó đi cũng như chạy trốn nha.

Như Ý cười đến đau bụng, trong nháy mắt, cảm giác Đào Nhiên Cư trên Ngọc Sơn, cũng không phải một chỗ chọc người giận.

Mặc dù nơi này trông coi tánh mạng quá nhiều người, nhưng vẫn có một ít người tương đối khả ái.

Nói thí dụ như Mị Nguyệt, cũng nói thí dụ như nam tử mặc áo trắng trong đại điện chỉ tháo bỏ binh khí tập kích mình, mà cũng không ra tay giết người.

Thật ra thì suy nghĩ một chút, nếu không phải nàng quá câu chấp bài xích "Tổ chức sát thủ" tồn tại loại này, cũng có thể trôi qua rất vui vẻ.

Trong sân nha đầu gọi là Ly Yên, năm nay mười lăm tuổi, ba năm trước đây bị Truy Hồn trưởng lão mua được từ bên ngoài.

Bởi vì không biết võ công, cho nên từ ba năm trước đây bị Truy Hồn công trên lưng đến đây, sẽ không có đi xuống núi.

Như Ý nghe thẳng bĩu môi, vừa nghĩ địa hình gần như là thẳng tắp, liền bắt đầu suy tính nếu như có một ngày mình muốn đi xuống, nên một người làm thế nào?

Ly Yên làm việc rất lưu loát, mắt cũng rất lanh lợi.

Chỉ trong chốc lát, cũng đã phân phó cho người làm chuẩn bị tắm nước.

Nước ở trong một cái thùng gỗ lớn, ở phía sau bình phong.

Như Ý thò người ra đi đến cạnh thùng, Ly Yên vội vàng nói:

"Cô nương yên tâm! Thùng mới, là vừa để người lấy ra từ trong tài kho."

Bạn đang đọc truyện *Sát Thủ Hoàng Phi Là Sói* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(chấm)Net**.

Chương 71: Lang Mẹ Lang Huynh Lang Tỷ, Rất Nhớ Các Người!

Nàng cười khẽ, thu tay trở lại.

Thật ra thì chỉ là muốn sờ sờ thùng này là làm từ gỗ gì, so với thùng gỗ ngâm nước thế kỷ hai mươi một có khác nhau ở chỗ nào không.

Về phần có phải sạch sẽ hay không. Cúi đầu nhìn qua nhìn chính mình, ngẫm lại ngày trong rừng rậm Mê Tung, chỉ có thể nói có nước nóng tắm đã là xa xỉ, nào còn có công cụ có người qua dùng hay không.

Ở kiếp trước những thứ này để cho nàng kén chọn, đã bị kiếp sống lang nữ tám năm này mãi cho đến bằng phẳng không cạnh.

Thế nào đều được, chỉ cần có thể còn sống, chính là trạng thái cuộc sống nàng bây giờ!

Cảm y ngọc thực, ngay từ lúc mấy năm trước nàng cũng đã tuyệt vọng.

Người làm núi Thiên Ngọc đều rất hiểu quy củ, cũng như thuyết phục Như Ý chuyện tắm này, Ly Yên cũng không có trực tiếp lên giúp nàng cởi áo, mà là rất lễ phép hỏi trước một cái:

"Nô tỳ có thể giúp cô nương thay quần áo rồi hả?"

Mặc dù Như Ý chỉ là một đứa bé tám tuổi, hơn nữa một thân rách nát.

Nhưng ở trên mặt Ly Yên, tuyệt đối nhìn không ra nửa điểm ghét bỏ cùng xem thường.

Khi Như Ý biểu đạt thói quen chỉ có một người thì lại khom người một cái, sau đó bước nhẹ trở lui.

Rốt cuộc có thể bỏ quần áo ngâm trong nước ấm, Khanh Như Ý cảm thấy trên thế giới này thật sự là không có chuyện nào hạnh phúc hơn so với chuyện này!

Tắm nước nóng, kiếp trước mỗi ngày đều có thể được hưởng thụ, hôm nay lại đã thành ham muốn xa xỉ tám năm, giờ khắc này, nàng thật hy vọng cứ như vậy ngâm dưới nước ấm áp chết đi.

Có lẽ vừa mở mắt, sớm là thế giới Xã Hội Chủ Nghĩa hiện đại hóa.

Đáng tiếc. Tất cả đều là hy vọng xa vời.

Thực tế để lại cho nàng, cũng chỉ là vết sẹo trên thân, từ đầu đến chân, từ cánh tay đến bắp chân, những vết sẹo kia giờ nào khắc nào cũng đang nhắc nhở nàng sự thực từng là lang nữ.

"Mẹ, ca ca, tỷ tỷ, rất nhớ các người!" Nhẹ nhàng một tiếng ngâm, thân thể trong nước trầm xuống nhưng đầu không có vào trong nước, không lâu lắm một lần nữa nổi lên.

Bạn đang đọc truyện *Sát Thủ Hoàng Phi Là Sói* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 72: Mỹ Nhân Nhẹ Nhàng Khoan Khoái Đi Tắm

Editor: Maria Nyoko

Cảm giác kia, giống như là chỉ một mình ngâm trong hồ ở trong rừng rậm Mê Tung.

Chỉ là, khi đó lạnh, lạnh đến mức nàng chỉ có thể đến ngâm mình vào mùa hè.

Nếu là mùa đông tuyết đọng, nước hồ sẽ kết thành băng, gỗ cũng không bẻ.

Cho đến giờ phút này Như Ý mới ý thức được, kiếp này, nàng có người thân.

Cái gọi là người thân, đó là dù nàng một mình ngàn dặm cũng có thể tâm tâm niệm niệm nhớ kỹ, bất cứ lúc nào bất cứ nơi đâu đều ghi tạc trong lòng, thật lâu không quên. Dù không phải là người!

Nàng cho là trở lại thế giới loài người, chính là hoàn toàn không nghĩ lại nữa.

Nhưng khi thật sự rời xa, lại phát hiện nhớ nhung sâu đậm, nàng, thật nhớ bọn họ.

Khanh Như Ý hiểu, nơi này một canh giờ, chính là hai giờ.

Đối với sát thủ nhà nghề mà nói, thời gian, là thứ quan trọng phải để trong lòng.

Cho dù là không có bất kỳ công cụ ghi chép thời gian bên cạnh, nàng đều có thể tính toán chính xác canh giờ ở trong lòng.

Một hơi tắm rửa, nàng tắm ba giờ rưỡi.

Nếu không nhờ có Ly Yên đi vào đôi qua năm lần nước, nàng chắc sẽ phải ngủ ở trong thùng tắm.

Rốt cuộc nhẹ nhàng khoan khoái đi tắm, ở trong bình phong tự lo mặc tiểu y không coi là phức tạp xong, lúc này mới đi ra đứng ở trước mặt Ly Yên.

"Cô nương chọn, nhìn thích bộ nào!" Tiểu nha đầu trong tay xách theo hai cái váy vải bông, một cái màu xanh lam, một cái màu hồng nhạt.

Cổ áo đính lông chồn, gấm thượng hạng, còn thêu đường viền hoa, béo gầy dài ngắn không khác với vóc người nàng, nhìn qua còn là mới tinh.

"Lúc cô nương tắm mới cắt, thời gian quá ngắn, có thể khôn vừa người. Ngài trước mặc vào, đại thẩm cắt may y phục sẽ tới giúp ngài đo thân."

Như Ý lác đầu một cái, quần áo có vừa người không, đối với nàng mà nói đã sớm không có vấn đề gì.

Tuy nói cắt xén phù hợp, dù là cho thêm nàng một thân trường bào đại nhân, chỉ cần sạch sẽ, nàng đều tùy tâm cảm tạ.

Bạn đang đọc truyện *Sát Thủ Hoàng Phi Là Sói* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(dot)Net**.

Chương 73: Chỉ Có Tôn Chủ Mới Mặc Màu Tím

Chỉ là nhìn nha đầu xách hai món, lại đột nhiên trong nội tâm khẽ động, thuận miệng liền nói:

"Tại sao là hai màu sắc này? Ta thích màu tím, có không?"

Ly Yên sững sờ, rồi sau đó lập tức mãnh liệt lắc đầu:

"Không có không có! Ở trên núi Thiên Ngọc chúng ta, cũng chỉ có Tôn chủ mới có thể mặc màu tím!"

Như Ý sinh lòng tò mò, hỏi nữa nàng:

"Đây là quy định sao?"

Nha đầu suy nghĩ một chút, đến lúc đó lắc đầu:

"Cũng không phải! Bởi vì Tôn chủ chỉ mặc đồ tím, cho nên người khác vì kiêng dè, không hề mặc nữa. Thường xuyên như vậy, đây là màu sắc đặc biệt của Tôn chủ!"

Như Ý cảm thấy câu trả lời này cũng có thể tiếp nhận, xem xét hai cái váy vải bông ngay trước mắt, rốt cuộc vẫn phải duỗi tay hướng cái màu xanh lam.

Ly Yên thấy, ngay lập tức để màu hồng nhạt qua một bên, sau đó hơi hạ eo đến đỡ giúp nàng.

Bởi vì cuộc sống quanh năm ở trong rừng rậm, tóc Như Ý hết sức không tốt, ,

Mặc dù nàng đã dùng xà phòng cố gắng tắm nhiều lần, nhưng mà vẫn như là cô khô xơ ở sau ốt. Làm cho người ta vừa nhìn, lập tức sẽ sở soạn hứng chí.

Trong phòng này có một cái gương nhỏ dài, tuy nói gương đồng mỏng lung không phải rõ ràng lắm, nhưng có còn hơn không, đối với một đời khanh Như Ý mà nói, đã là thật sự là khó có được xa xỉ phẩm.

Cho tới bây giờ cũng không có nhìn kỹ gương mặt này, hiện tại quan sát qua, chỉ cảm thấy nhỏ gầy không xem ra là xấu hay là đẹp.

Nhưng Ly Yên còn ở bên cạnh khen nàng:

"Cô nương thật là đẹp mắt! đôi mắt này, là đôi mắt đẹp nhất Ly Yên gặp qua."

Nàng không khỏi bật cười, thuận miệng phản bác:

"Nhìn hoàn hảo so với Mị Nguyệt?"

Tiểu nha đầu lập tức nhắm mắt, rõ ràng không dám nhận xét trường lão.

Huống chi thật là nàng không biết rốt cuộc ánh mắt của hai người cái nào đẹp mắt hơn một chút!

Trong đôi mắt của Mị Nguyệt giờ nào khắc nào cũng đang tán ra ánh sáng câu hồn nhiếp phách, làm cho người ta dễ dàng không dám nhìn tới.

Bạn đang đọc truyện *Sát Thủ Hoàng Phi Là Sói* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full.Net**.

Chương 74: Tôn Chủ Ở Tù Thất

Mà trước mặt tiểu cô nương này, có chút gầy đến dọa người, thế nhưng đôi mắt trong suốt như đáy hồ, giống như là suối ngọt trên Ngọc Sơn, thuần khiết có sự hồ loạn.

Huống chi, ở trong đó luôn sẽ mơ hồ có điểm lục quang, thần bí như vậy, có thể nào để cho người không lưu luyến nhìn lâu mấy lần.

"Y phục rất vừa người, là người cho người làm?" nàng lấy đề tài chuyển hướng, cũng không muốn nhìn lại trong gương đồng.

Người hoàn toàn gầy giống như quý, gương mặt hai bên đều là sụp xuống, càng nhìn càng buồn bực.

Ly Yên nghe nàng hỏi như vậy, cũng khẽ buông lỏng giọng điệu, trả lời ngay:

"Đúng vậy. Nô tỳ nhìn vóc người cô nương, mình suy tính một đại khái, để đại thẩm may xong đưa đến. Chúng ta cùng tú nương may trên núi Thiên Ngọc, thật nhiều người! Nếu cô nương thích xiêm áo gì, chính mình có thể nói họ. Ngài là ân nhân cứu mạng của Tôn chủ, họ không chậm trễ ngài!"

Như Ý tự nhún nhún vai, xem ra thời gian nàng tắm, cái thân phận "Ân nhân cứu mạng" này đã thành công truyền đạt.

"Mạnh đâu?" Tự bước đi thông thả đến cửa phòng, mở cửa hóng mát. "Thất Tuyệt rèn luyện kia, kết thúc sao?"

Ly Yên đầu tiên là sững sờ, ngay sau đó mới phản ứng được, thì ra vị cô nương này một tiếng "Mạnh" kia, là nói Tôn chủ.

Ông trời! còn là lần đầu nghe được có người gọi Tôn chủ như vậy! Ngay cả mấy Trưởng lão cũng không có lớn gan như vậy.

Nàng nghĩ muốn cải chính đại bất kính này, nhưng ngay sau đó liền nghĩ đến lúc Mị Nguyệt đưa nàng tới đúng là nói: hầu hạ như chủ tử!

Hơn nữa nàng cũng nghe nói vị cô nương này là Tôn chủ tự mình dẫn tới, vừa là ân nhân cứu mạng, nghĩ đến không thể đối đãi theo lẽ thường.

Vì vậy vội vàng cười, đáp:

"Thất tuyệt rèn luyện đã kết thúc, hiện tại chắc là cũng đi chữa trị! Mới vừa rồi nô tỳ còn nhìn thấy khiêng hai người." Tiểu nha đầu nói đến chuyện đầm đìa máu tươi như thế, lại tự nhiên mặt cũng không chớp." hiện tại Tôn chủ hẳn là ở tù thất."

Bạn đang đọc truyện *Sát Thủ Hoàng Phi Là Sói* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 75: Thăm Tra Phản Đồ Đào Nhiên Cư

Editor: Maria Nyoko

Như Ý nhanh chóng chuyển vòng một từ "Tù thất" ở trong đầu, sau đó liền nhớ tới, vừa vào sơn môn, nghe Chấp Kiểm trưởng lão nói ban đêm tra được người, và lại đã đưa đến tù thất.

Nghĩ đến, đó chính là một nơi thăm tra người.

"Tù thất ở đâu?" Nàng xoay người lại, hỏi nha đầu bên cạnh: "Hoặc là ngươi mang ta đi, hoặc là chỉ phương hướng cho ta, ta đi sang xem một chút!"

"Cô nương muốn đi tù thất?" Ly Yên có chút khó xử, nhưng cũng không kiên quyết phản đối, chỉ là tốt bụng nhắc nhở: "Đó là nơi thăm tra phản đồ Đào Nhiên Cư, lệ khí quá nặng, hay là cô nương không đi thì tốt hơn."

"Nhưng Mạnh ở nơi nào!" Như Ý quay đầu lại nhìn nàng: "Hắn có thể đi, ta tự nhiên cũng có thể đi! Hơn ba mươi người giết nhau chỉ còn bảy, ta đều nhìn, còn sợ lệ khí gì."

Dứt lời, cất bước đi ra bên ngoài.

Ly Yên bất đắc dĩ, cũng sẽ không khuyên, chỉ đi theo ở phía sau.

Mà nếu tính nhanh sẽ phát hiện vấn đề ——

"Mới vừa rồi thời điểm ta tám còn có thể nghe trong sân có người làm, thế nào sau một hồi một người đều không có?"

Ly Yên than nhẹ, mở miệng đáp:

"Bởi vì mọi người đều bị gọi đi tù thất rồi."

"Vậy sao ngươi không đi?" Nàng nói lên chất vấn.

Ly Yên lại nói:

"Bởi vì phải ở cùng với cô nương, cho nên Mị Nguyệt đặc biệt tới nói cho nô tỳ có thể không đi tù thất bên kia."

"Ồ!" Nàng gật đầu, "Vậy bây giờ ngươi theo ta đi đi! đến lúc đó ta rất muốn xem một chút, để cho mọi người tập hợp lại rồi thăm huấn (thăm tra và giáo huấn) là sao."

Nàng tự nhiên đến xem hay chỉ lý giải là thăm huấn, hoặc là sau thăm huấn chính là chết, hơn nữa còn thi hành tại chỗ.

Gọi toàn bộ mọi người đi, khả năng này chính là khiến tất cả mọi người tới xem một chút, kết quả của phản đồ.

Điểm này dễ hiểu! Đòi lại là nàng, sau khi bị người mình bán, nếu còn sống, chuyện thứ nhất phải làm chính là đòi lại một công đạo.

Mà công đạo trên đời như thế nào? —— cường giả! Cường giả dĩ nhiên chính là công đạo

Bạn đang đọc truyện *Sát Thủ Hoàng Phi Là Sói* được tải miễn phí tại Ww.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 76: Mùi Kỳ Quái

Nhưng, rốt cuộc nàng đã đoán sai.

Hoặc là nói, nàng đã đoán đúng kết cục, lại vạn vạn không ngờ rằng quá trình thăm thiết như thế nào.

Cái gọi là tù thất, hẳn là một tòa tháp gỗ bị phá hủy một nửa.

Trước tháp là một khoảng đất trống đứng đầy người, nữ có nam có, có người làm, cũng có một thân hắc y.

Như Ý đi phía trước nhìn, có thể nhìn rõ mờ thấy phía trước có một vệt màu đỏ tươi rất chói mắt.

Vậy hẳn là mì nguyệt.

Nhìn lại mọi người chung quanh, đều là một vẻ phần hận nhìn chăm chăm phía trước.

Trong không khí mờ hồ truyền đến mùi kỳ quái, tựa như thứ gì đó cháy khét, có một loại mùi vị theo gió mà đến.

Như Ý che lỗ mũi, trong thân thể không thể chịu đựng mùi vị kích thích như vậy, nhất thời không thể thừa nhận được.

Nhưng mặc dù trong lòng sôi trào ghê tởm, vẫn nghĩ cẩn thận phân biệt nơi bốc ra mùi này ở đâu.

Ly Yên ở bên cạnh muốn điu nằng, lại bị né tránh.

Cũng nói không ra là trực giác gì, loại mùi kỳ quái này khiến đáy lòng Như Ý vốn tồn tại một tia kháng cự mãnh liệt hơn vài phần.

Cũng không kịp nhìn ánh mắt kỳ quái người bên cạnh, chạy thẳng tới tháp.

Ly Yên ở phía sau đi theo, nhỏ giọng gọi nằng, nằng cũng không ngừng.

Chờ một mạch càng đi càng gần, vốn là từng trận gió lạnh băng lại chuyển thành từng cơn sóng hun nóng, từng đợt đập vào mặt.

Thứ mùi đó càng đậm, tựa như đốt củi đốt đang nướng thứ gì, vừa chua vừa thối, Như Ý mạnh mẽ chịu đựng mới có thể không nôn mửa trước mặt mọi người.

Nhất định phải điều dưỡng thân thể này một chút! ở đáy lòng nằng tự nhủ!

Luôn nghe thấy được chút gì liền muốn nôn, bình thường thức ăn cũng ăn không được, như vậy thật sự là muốn chết.

Đang suy nghĩ, chỉ thấy người trước mắt chợt lóe, vốn là còn đoạn khoảng cách thoáng một cái màu đỏ tươi đã đến trước mặt.

Như Ý ngẩng đầu, thấy chính là Mị Nguyệt mấy canh giờ trước còn cãi và cùng mình.

Kỳ quái là trong đôi mắt quẩn rũ của nằng không phân biệt nam nữ, cũng không toát mập mờ, mà là tràn đầy tức giận, ngoài tức giận, còn có điểm chút nước mắt

Bạn đang đọc truyện *Sát Thủ Hoàng Phi Là Sói* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(dot)Net**.

Chương 77: Ai Cho Người Tới Nơi Này!

"Ai cho người tới nơi này!" Mới vừa tới trước mặt, ánh mắt của Mị Nguyệt lập tức liền dựng đứng lên. Nhưng tận lực tức giận, giọng nói vẫn tận lực để thấp. Ngay sau đó chuyển nhìn Ly Yên, nói: "Ai cho người mang nằng tới chỗ này?"

Ly Yên vừa cúi đầu, nhỏ giọng đáp:

"Là cô nương nói tới, nô tỳ ngăn cản, nhưng không có ngăn lại. Mị trưởng lão chỉ nói tận lực không để cho cô nương chạy loạn, nhưng không có nói chính xác tuyệt đối không tới tù thất."

Mị Nguyệt hít sâu một cái, lửa giận không chỗ phát, chỉ đành phải uất ức nuốt trở vào.

Đây là quy củ Đào Nhiên Cư, hạ nhân tuyệt đối phục tùng thì không có lỗi, nhưng nếu như chủ tử không có phân phó, thì hạ nhân không nhất định phải làm, dù là sai lầm, cũng không thể tùy ý trách phạt.

Thật sự của nằng quên nói không để Như Ý tới đây, vậy cũng không biết có nên cấm nằng tới đây hay không.

Mình không có nói hạ nhân, Tôn chủ cũng không có nói với mình.

Nhưng.

"Vội vàng đưa nằng trở về đi!" Còn là phát phát tay, tận lực dùng thân thể của mình ngăn trở tầm mắt Như Ý không ngừng nhìn về phía trước, "Chỗ này người không nên ở!" Mị Nguyệt nhìn chăm chăm nằng, gần từng chữ: "Trở về Thiên Vũ Các của người đi, Đào Nhiên Cư không phải nơi thích hợp mọi người!"

"Các người đang làm gì?" Bị buộc thu hồi ánh mắt hiển nhiên rất không có khả năng Như Ý bị cảnh cáo của nàng hù được, ngược lại là vẻ mặt lạnh thấu xương trừng mắt ngược trở về, đồng thời nói: "Các người đang làm gì? Mạnh đang làm gì?"

Ly Yên ở bên cạnh kéo một cái, nói:

"Cô nương, cùng nô tỳ trở về!"

Nàng chợt há ra, cũng không lấy tay che mũi miệng, để cho mùi hôi chua xông thẳng đi vào.

Liều mạng át chế kích động muốn ói, kiên trì hỏi

"Ta muốn thấy Mạnh, người nói cho ta biết hắn đang ở đâu, hắn đang làm gì."

Mị Nguyệt thề, cho tới bây giờ nàng cũng không có gặp qua đứa trẻ cố chấp như vậy.

Bạn đang đọc truyện *Sát Thủ Hoàng Phi Là Sói* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full . Net**.

Chương 78: Giống Như Dê Nướng Nguyên Con Một Dạng Nướng Người

Editor: Maria Nyoko

Cho dù là sát thủ cả ngày liếm máu không biết ngày mai còn có thể thấy mặt trời hay không, cũng chưa từng có nửa điểm chần chờ đối với mệnh lệnh của các trưởng lão.

Vốn còn muốn khuyên đôi câu nữa, nhưng chợt nghĩ lại, màu sắc trang nhã trong ánh mắt rút đi, thay , bộ dáng thiên kiều bá mị kia chỉ Mị Nguyệt mới có.

"Muốn biết Tôn chủ ở nơi nào? Tốt! Ta cho người biết!" Nói xong, thân thể nghiêng một bên, trước tầm mắt Như Ý lại mở rộng, "Người xem——" ngón tay nhỏ nhắn mềm mại đưa lên trước, lại nói: "Phía sau giá lửa, nhìn kỹ! Tôn chủ ở nơi nào! Người hỏi đang làm gì, nghe cho kỹ, hắn đang nướng người!"

Trong dạ dày Như Ý chợt trào dâng cơn buồn nôn, một hóp nước chua liền ói ra tại chỗ.

Nhưng bước chân cũng không dừng lại, chẳng những không ngừng, ngược lại bằng tốc độ của một con sói, chạy thẳng tới giá lửa hùng hục đang trước cách đó không xa.

Mị Nguyệt bị bộ dạng nàng làm sợ hết hồn, theo bản năng mở miệng hướng về phía trước mặt hô:

"Chấp kiếm! Ngăn lại nàng!"

Âm thanh tới, bóng dáng nhỏ gầy vừa đến gần giá lửa lão đạo gần như ngã quỵ

Như ý xem qua rất nhiều kiểu chết, cũng đã gặp rất nhiều hình phạt nghiêm khắc.

Nhưng nàng đảm bảo, kiểu chết trước mắt này đúng là chưa hề thấy ở kiếp trước.

Chủ yếu nhất là, Mạnh ở trong mắt nàng luôn luôn cao quý, chính là người thực hiện hình phạt này.

Là Mạnh xem người như trâu bò xiên lại đặt trên giá, là Mạnh nâng cái giá kia lên cao, lại sai người đốt củi bên dưới.

Có người đứng ở trên bậc thang năm hai đầu, như nướng nguyên con dê bình thường thỉnh thoảng lại lật qua lật lại.

Người phía trên kia vẫn còn sống, chỉ là bị cái giá sắt xiên từ hai chân xuyên hoàn toàn thân thể, xiên ra tận xương quai xanh.

Mỗi chuyển động, đều sẽ có tiếng gào thảm thiết phát ra như tiếng sói gầm.

Bạn đang đọc truyện *Sát Thủ Hoàng Phi Là Sói* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 79: Mang Nàng Trở Về!

Tiếng kêu này vang dội đỉnh núi, thê lương đến ác quỷ cũng không dám đến gần, Như Ý liền lùi lại mấy bước.

Cái này vẫn không ngừng, áo của người nọ sớm bị nướng hết, bề mặt da đã bóng đến thối nát.

Nhưng lửa phía dưới cô tình được khống chế vừa vặn, ngọn lửa cháy vừa phải, cũng không phải đốt cháy hoàn toàn.

Nàng hiểu, cái này gọi là nướng! Khác với đốt!

Từ trên thân người kia thỉnh thoảng nhỏ ra mồ hôi vào đồng lửa phía dưới, "xèo xèo" mà vang lên, trong không khí tràn ngập mùi vị quái dị.

Hiện tại Như Ý mới hiểu được, thì ra là đó là mùi vị nướng người, nướng sống.

Nhìn không được, hai chân nàng mềm nhũn, quỳ xuống đất liền ói ra.

Loáng thoáng nghe âm thanh Mị Nguyệt truyền đến, tiêu điều lạnh lẽo——

"Chán ghét sao? Cái này để cho người nôn? Ta cho người biết, chính là cái người này, chính là cái người này gần như phá hủy hoàn toàn Đào Nhiên Cư! Thất Tuyệt cũng không còn dư lại một người, ngay cả Tôn chủ cũng suýt nữa dâng mạng! Ta cho người biết! Người này tội ác tày trời! Phản đồ như vậy đáng đời bị nướng tươi sống đến chết ——"

Lời nói Mị nguyệt giống như đang tiếp tục, một câu một câu lên án người kia là ác nhân đủ loại.

Thật ra thì Như Ý cũng hiểu, loại phản đồ này tồn tại là trí mạng nhất, hẳn tựa như một cây đao sống ở bên cạnh người, một khắc trước người còn tưởng là bằng hữu, tiếp theo một cái chớp mắt hẳn thì có thể hươ ra dao đâm đâm thẳng vào tâm của người.

Bất kỳ khốc hình đối với phản đồ mà nói, cũng không tính là quá mức!

Nàng ói, chỉ bởi vì không khống chế được dạ dày trong thân thể này.

Chỉ là không có biện pháp xem người thực hiện hình phạt này kết hợp chung một chỗ cùng một nam tử cao quý.

Đồng thời ói, trời đất mù mịt, cho đến khi nghe một tiếng rống to quen thuộc rồi lại lộ ra xa lạ——

"Mang nàng trở về!" Lúc này mới có người tiến lên ôm lấy nàng từ trên mặt đất, khoe miệng cũng bị che khăn gắm mùi vị mát mẻ.

Bạn đang đọc truyện *Sát Thủ Hoàng Phi Là Sói* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full.Net**.

Chương 80: Đối Đãi Với Phản Đồ, Khốc Hình Như Thế Nào Cũng Chẳng Quá Đáng!

Miền cường mở mắt xem, chỉ thấy người ôm lấy mình mặc áo bào xanh Cháp Kiếm trưởng lão.

Người này mặt mày cương nghị chánh khí, không nói cũng không cười, chỉ là ôm nàng bước nhanh đi trở về Thiên Vũ Các.

Như Ý giùng giàng nhìn phía sau, nhưng thấy được một bộ sam y tím đang đứng ở bên cạnh giá nướng, như đang nhìn nàng, vừa như đang nhìn tất cả mọi người tại chỗ.

Nữ hài từ từ đóng chặt mắt, chợt ý thức được, thật ra thì nam nhân gọi là mạnh, với nàng mà nói coi như là hết sức xa lạ.

Nàng không biết hẳn là người phương nào, nếu chỉ là một thủ lĩnh tổ chức sát thủ, nhưng vì sao nàng luôn thấy ở trên người của hắn một loại khí độ bất phàm đủ để bá tôn thiên thiên hạ!

Còn có cái Thiên Hạ lệnh, hẳn dùng mệnh đổi lấy, đến tột cùng là vì cái gì?

Tâm tư lộn xộn, cho đến khi Cháp Kiếm đưa nàng về Thiên Vũ Các sau lại vội vã rời đi, lúc này Ly Yên đưa nước đưa trà chăm sóc Như Ý, một chút cảm giác buồn nôn đã giải tỏa.

Tiểu nha đầu không biết bởi vì sao nàng không nhìn nổi khóc hình như vậy, vì vậy tốt bụng mở miệng khuyên lon nói:

"Cô nương, ngài không nên cảm thấy Tôn chủ quá ác. Chúng ta trên núi Thiên Ngọc hận nhất là phản đồ, người kia làm hại Thất Tuyệt, nghe nói còn suýt nữa hại Tôn chủ. Người như vậy, coi như tiếp nhận hình phạt nghiêm khắc gấp mười lần, đó cũng là không quá đáng!"

Nàng kinh ngạc ngẩng đầu, thẳng chống lại mắt Ly Yên ——

"Chuyện như vậy thường sẽ có? Làm sao người lại tỉnh táo như vậy?"

Tiểu nha lắc đầu:

"Làm sao có thể thường sẽ có! người Thiên Ngọc trên dưới một lòng, nhiều năm như vậy cũng có một phản đồ. Thế nhưng trước kia phản đồ là một trong năm Trưởng Lão, tất cả đại sự Tôn chủ đều không lừa gạt hấn, cho nên mới tạo thành tai hoạ lớn như vậy. Tất cả mọi người hận hấn!"

Không muốn tiếp tục nói về cái đề tài này nữa, Như Ý chỉ khoát khoát tay, ý bảo mình cần nghỉ ngơi một lát.

Bạn đang đọc truyện *Sát Thủ Hoàng Phi Là Sói* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 81: Cười Xem Sinh Tử Tồn Vong

Editor: Maria Nyoko

Nhưng lúc Ly Yên ra cửa nàng vẫn phải bổ sung một câu:

"Ta Không ói vì phải nhìn nướng người, chỉ là thân thể ta không tốt."

Trong nhà chỉ còn một mình thì nàng vui ở trên giường bắt đầu hoài nghi rốt cuộc mình từ trong rừng rậm Mê Tung đi ra là đúng hay sai.

Cùng sói làm bạn tám năm, nàng hoàn toàn từ bỏ trò chơi giết người ngày trước sao?

Thế cho nên không thể tiếp nhận việc hôm nay trên núi?

Thật ra thì ở trong rừng rậm Mê Tung trừ ăn không đủ no, trừ đi không có quần áo sạch sẽ mặc, những thứ khác, rất là không tệ.

Như Ý là cô nhĩ, chưa bao giờ biết người thân, gia đình chăm sóc như thế nào.

Ở trong rừng rậm, mỗi ngày buổi tối sói đại ca cũng để cho nàng gối lên bụng của mình ngủ.

Bụng sói ca nóng hầm hập, ấm áp, hết sức thoải mái.

Mà nàng cũng sẽ được ôm trong ngực sói tỷ tỷ, sau lưng tiếp xúc với sói mẹ, Nhị ca Tam ca Tứ ca sẽ dùng lông mình thật dày che chân nàng, chỉ sợ nàng đông lạnh.

Bao nhiêu ngày mùa đông cứ như vậy qua đi!

Ngoại tộc cũng có thể như thế, vì sao loài người phải như vậy?

Đây có lẽ là vấn đề na giải, trăm ngàn năm qua, loài người luôn có thể vì mình tìm ra lý do sinh ra quyết đấu.

Mà có đấu tất nhiên có tử vong, quy luật tự nhiên, cho dù ai cũng không biến đổi được.

Như Ý cười khổ, tự bản thân làm khổ mình. Thân thể bệnh tật, ngay cả tinh thần của mình cũng có vẻ bệnh theo, đây thật là không tốt lắm !

Nên giống như trước đây, cười xem sinh tử tồn vong, dùng thủ pháp xinh đẹp nhất giải quyết những thứ kia vì nàng có thể đổi lấy tiền bạc.

Khanh Như Ý ơi Khanh Như Ý, có một chút kiêu ngạo, có một chút tự phụ, còn có một chút lười biếng.

Nữ hài cười cười, tiện tay đã nắm trái cây trên bàn đưa vào trong miệng.

Lạnh sáng khoái ngọt dịu vào cổ, thành công áp chế từng cơn nôn mửa muốn dâng lên.

Bạn đang đọc truyện *Sát Thủ Hoàng Phi Là Sói* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(chấm)Net**.

Chương 82: Tiêu Gia, Tiêu Gia

Ly Yên vào nhà thì sau lưng có lão đầu xách theo thùng gỗ.

Nhưng thấy được lúc trước Như Ý còn về mặt chán nản ngồi ở trên giường nhỏ, đã có thể tự tại ăn trái cây.

Mặc dù biểu hiện được không rõ ràng lắm, nhưng một chút xú kinh ngạc vẫn phải có.

"Cô nương." Hai người đến gần, Ly Yên khẽ mở miệng, nói: "Tôn chủ phân phó đại phu tới xem mạch người."

Như Ý phối hợp đưa cánh tay ra để chẩn mạch, lão đầu kia thất mạch sờ soạn lại sờ, lặp lại mấy lần, cuối cùng là nhẹ "Ừ" một tiếng, sau đó để tay Như Ý trở lại, lại nói:

"Cô nương thân thể này sợ là phải điều trị dài mới được rồi. Từ tì vị đến tràng đạo cũng tổn hại hết sức nghiêm trọng, không chịu được thức ăn kích thích."

Thời gian nói chuyện, Mạnh từ ngoài cửa đi vào.

Như Ý nghiêng đầu xem hắn, chỉ thấy người nọ đã hoàn toàn không có giận dữ khiển trách nàng trở về như lúc ở tù thất bên kia vậy.

Người hoàn toàn trầm tĩnh, trong lúc đi lại tay áo dài vung lên, lộ ra tôn quý hoa lệ.

"Như thế nào?" Hắn , không nói nhiều, chỉ hỏi đại phu này một câu: "Như thế nào?"

Lão đầu đứng lên chào hắn một cái, mới vừa mở miệng nói:

"Không tốt."

"Sao không tốt?"

"Hồi Tôn chủ. Tiểu cô nương này thể hư mạch cạn, tì vị tràng đạo yếu kém vừa chạm vào liền nứt ra. Điều dưỡng cần một thời gian, nhưng nếu không có trân thuốc Tiêu gia, sợ là cũng không cách nào khỏi hẳn. Hơn nữa." Lão đầu dừng một chút, nhìn Mạnh một cái, thấy cũng không có phản ứng dị thường gì, lúc này mới lại nói tiếp: "Hơn nữa trên núi Thiên Ngọc quá lạnh, nếu muốn chữa trị thân thể, ở tại nơi này là không được. Tốt nhất có thể đi được Trung Nguyên bốn mùa rõ ràng, như vậy mới nuôi người được."

Nam tử mặc áo tím hít sâu một cái, hai môi khẽ nhúc nhích, giống như là lắm bầm cái gì, lại không lên tiếng.

Như Ý mắt tinh, chỉ một chút liền nhìn ra, hắn lắm bầm, hẳn là "Tiêu gia, Tiêu gia."

Bạn đang đọc truyện *Sát Thủ Hoàng Phi Là Sói* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 83: Ta Cho Là Người Sẽ Chết Vắn Ta

Kiếp trước vì giết người ở khoảng cách xa, từng luyện độc khuôn miệng hết sức xuất thần nhập hóa.

Vén vén từ trong kính có bội số lớn của súng bắn tia, là có thể thấy ngoài ngàn mét một phòng đầy người đang nói gì.

Cho nên, có lúc, nhiệm vụ Như Ý cũng không phải giết người, mà là theo dõi cơ mật.

Mạnh giọng tay, lệnh đại phu và Ly Yên tất cả đều đi ra ngoài.

Sau đó một mình ngồi vào trước giường Như Ý, nhìn nàng một cái, lấy thêm đĩa trái cây để ở một bên.

Hắn uy một hộp, nàng liền ăn một miếng.

Sắc mặt nàng như thường, cuối cùng Mạnh cũng là bất đắc dĩ cười khổ.

Hắn nói:

"Ta cho là ngươi sẽ chết vẫn ta."

Như Ý nhún vai:

"Không có gì chết vẫn, lập trường người bất đồng, mỗi nơi cũng đều có quy tắc trò chơi riêng. Phạm sai lầm, sẽ phải phạt. Ta cũng không phải loại người tốt, không có nhiều đồng tình như vậy. Nhưng khẳng định đối với tổ chức có bài xích, chỉ là không sao cả, nếu quyết định đi theo ngươi, những thứ này ta đều có thể tiếp nhận."

Nàng thân nhiên nói, cũng thành khẩn.

Mặc dù ngay cả Như Ý cũng biết, lời nói này nếu là tỉ mỉ đo lường nhất định lại có một đồng lớn kẻ hở.

Nếu thật là từ nhỏ lớn lên cùng sói, làm sao có thể nói ngôn ngữ phong phú như vậy lại là ngôn ngữ chuyên môn.

Cũng may, Mạnh không có hỏi.

Mặc dù không hiểu được vì sao không hỏi, nhưng có kinh nghiệm trên xe ngựa lần đó, Như Ý tình nguyện hẳn cả đời cũng không cần hỏi.

Dù sao có một số việc nàng không thể nào nói, có mấy lời hẳn càng không thể nào tin.

Hai người liền giữ vững như vậy, cũng rất tốt.

"Đại phu nói ngươi đều nghe được!" Mờ, cũng là vòng qua lời khi trước. Về việc nướng người như nướng thịt dê ở quảng trường tù thất, bọn họ cũng ăn ý lựa chọn dừng lại." Sợ là không thể đợi trên Thiên Ngọc sơn nữa rồi, cuối cùng ta cần phải chữa tốt cho ngươi trước tiên. Vừa lúc lần này ta cũng phải xuống núi đi, thì mang theo ngươi cùng nhau đi! Ngươi sẽ nhịn một chút."

Bạn đang đọc truyện *Sát Thủ Hoàng Phi Là Sói* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(dot)Net**.

Chương 84: Trong Mắt Ngươi Ta Chính Là Một Đứa Bé

Vừa mới dứt lời, Như Ý đã ý thức được bắt lấy tay áo của hắn gấp giọng nói:

"Vậy ngươi vẫn quay lại chứ? Còn có thể đồng thời mang ta trở về sao?"

Mạnh gật đầu:

"Dĩ nhiên."

"Ngươi dọa ta có phải hay không?" Lục quang sâu kín trong mắt nữ hài lại phát ra, " Trong mắt ngươi ta chính là một đứa bé, ngươi nhất định là dọa ta đấy! chờ xuống núi rồi, tùy tiện tìm một chỗ ném ta, ta muốn tìm ngươi cũng không có cửa, không có đường nào rồi. Hôm nay Ngọc Sơn thật sự là một nơi tốt, dù là thiên quân vạn mã đánh tới, sợ cũng không có mấy ai có thể đi lên đỉnh núi!"

Thuận miệng liền phát ra cảm khái của mình, cuối cùng, nàng chỉ là sợ hắn vứt bỏ mình.

Một người không phải là không thể sống, chỉ là sẽ rất khổ cực.

Nàng cũng không phải là sợ khổ cực, chỉ là có một người nguyện ý bảo vệ mình lại có năng lực bảo vệ mình xuất hiện, không tự chủ được hưởng thụ tư vị này.

Có chút ý lại, nhưng bây giờ cũng rất ấm lòng.

Còn đối với lý luận của "Đứa bé", Mạnh giải thích là:

"Ta nói rồi, sẽ không lừa ngươi. Ngươi cứu mạng của ta, lại bảo vệ thiên hạ lệnh, đối với Đào Nhiên Cư mà nói, ngươi là ân nhân! Huống chi, nếu ta mang ngươi từ trong rừng rậm Mê Tung ra ngoài, đối với ngươi thì có một phần trách nhiệm. Ban đầu cùng những Bạch Lang kia, ta cũng cam kết giống vậy!"

Như Ý khẽ thở phào một cái, mặc dù không rất thích cái thân phận ân nhân này, nhưng nếu như thân phận này có thể làm cho quan hệ nàng cùng hấn càng thêm kiên cố, nàng cũng không ngại.

"Nghỉ ngơi thật tốt." Hấn cầm đĩa trái cây ra, "Mặc dù trong dạ dày đều trống rỗng, nhưng ăn quá nhiều cũng không tốt. Ngươi yên tâm, thuốc của Tiêu gia chúng ta sẽ lấy được, chỉ cần điều dưỡng, không có gì là nuôi không tốt."

Hấn đứng dậy, nàng cũng không lưu nữa.

Cứ nhìn nam tử bước đi vững vàng từ bên cạnh mình từ từ đi xa, ở trong phòng, còn hương cam từng từ trên người hấn tản ra.

Mặc dù không đổi xiêm áo, nhưng tư vị vừa mới từ từ thất bên kia, lại không lưu lại nửa điểm trên người của hấn

Bạn đang đọc truyện *Sát Thủ Hoàng Phi Là Sói* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 85: Ca Ca, Là Tiêm Hội Tỷ Tỷ Trở Về Sao?

Như Ý liền dựa vào bên giường, cảm thấy bộ dạng này hết sức đẹp mắt.

Thì ra là sắc đẹp thay com cũng không chỉ nói nữ nhân, bữa ăn nam nhân, cũng là mỹ vị mười phần.

Đáng tiếc, bữa tiệc lớn này còn chưa có trở về, chỉ nghe thấy người mới đi ra cửa bỗng lên tiếng, mang chất vấn ——

"Làm sao ngươi ở chỗ này?"

Như Ý sững sờ, lại đoán không ra lời này là nói cho người nào nghe.

Cũng may nghi ngờ lập tức liền được giải đáp, chỉ nghe tiếng nói một nữ hài từ giòng giếng truyền đến ——

"Có phải Tiêm Hội tỷ tỷ trở lại hay không?"

Sau Mạnh quát khẽ:

"Nhanh trở về! Chuyện không nên hỏi thì không được hỏi."

Nữ hài rất cố chấp, vẫn không buông tha hỏi tới nói ——

"Tại sao Tiêm Hội tỷ tỷ trở lại cũng không nói cho ta biết, ca ca ngươi có thể không thích ta, nhưng Tiêm Hội tỷ tỷ đối đãi ta rất tốt. Nàng đã trở lại, không thể nào không muốn gặp ta!"

Một phen đối thoại, Như Ý nghe được như rơi vào trong sương mù, hoàn toàn không hiểu quan hệ người bên ngoài là như thế nào, lại càng không hiểu rốt cuộc có quan hệ cùng bản thân hay không.

Chỉ là nữ hài kia gọi Mạnh là ca ca, nghĩ đến hai người coi như không phải thân huynh muội, chắc cũng là quan hệ gần.

Nhưng âm thanh Mạnh luôn là lộ ra mơ hồ không vui, mặc dù còn tỉnh mạch như vậy, nhưng nàng nghe ra, đúng là có một chút không kiên nhẫn ở bên trong .

"Không phải Tiêm Hội tỷ tỷ, không cần dây dưa nữa, trở về đi thôi!" Một câu cuối cùng, âm thanh Mạnh đã trở nên lạnh nhạt, cũng không hề chứa một chút xú tình cảm.

Trong lòng Như Ý khẩn trương mãnh liệt, theo bản năng liền suy nghĩ, nếu như có một ngày hấn cũng dùng chính cái giọng điệu này đối với mình, nàng sẽ hoàn toàn coi như không thấy hấn bộc phát, còn xoay người rồi đi?

Nàng là có chút lệ thuộc vào hấn, là có chút thích đi theo bên cạnh hấn, cho dù là thập tử nhất sinh.

Nhưng tôn nghiêm vẫn còn, nếu hấn đối nàng được, như thế nào đều được. Cho dù là không được, cũng chỉ có một chút xú đáng giá lưu luyến.

Nhưng âm thanh vừa vặn kia, chính là đối đãi hoàn toàn xa lạ, cảm giác như vậy, là tuyệt đối không cho phép xuất hiện trong sinh mệnh nàng đấy! .

Bạn đang đọc truyện *Sát Thủ Hoàng Phi Là Sói* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 86: Ta Từ Phương Hương Của Nàng Ngủ Thấy Mùi Vị Sói

"Không phải vậy." Nữ hài kia đang nói chuyện, trong âm thanh có một loại quật cường kiên định. "Thiên Vũ các là chỗ ở Tiêm Hội tỷ tỷ, trừ phi nàng trở lại, nếu không ca ca không sẽ tặng chỗ này cho người khác! Ta không tin, ta phải vào xem một chút!"

Lúc nói lời này, âm thanh đã đến gần.

Như Ý phân tích được nhất định là vừa đi vừa nói, ngoài ý là, Mạnh không có can.

Sẽ để cho nàng lão đảo xông vào gian phòng Như Ý, mãi cho đến cách nàng năm bước, mới ngừng lại.

Không sai, là lão đảo, bởi vì nàng phát hiện, ánh mắt của tiểu cô nương này lại đóng chặt.

Bên cạnh nha hoàn dốt dĩnh lấy, nhưng tiểu cô nương kia vẫn không tự chủ được không ngừng lay động.

"Thật không phải là Tiêm Hội tỷ tỷ." Âm thanh nỉ non lên, trên mặt mới mười hai tuổi, thất vọng cùng oán giận một chỗ, rồi rầm phải hết sức đáng sợ.

"Người tốt cuộc là ai?" Nữ hài run rẩy vươn tay thẳng hướng chỉ Như Ý, phương hướng kia hết sức tinh chuẩn, khiến Như Ý cũng không khỏi hơi bị ngân ra. "Không cần khi dễ ta là người mù, đừng tưởng rằng ta cái gì đều nhìn không được mà có thể vào ở phòng của Tiêm Hội tỷ tỷ. Ánh mắt ta không tốt, lỗ mũi cũng rất linh! mùi vị trên người các người, mỗi người ta đều có thể phân biệt được. Người không phải là Tiêm Hội tỷ ——"

Một mặt nói xong, một mặt chuyển về phía sau, Đối diện với Mạnh đang đi vào.

Sau đó trách nặng ——

"Ca ca, đây là đã nữ nhân người đào đâu ra? Tại sao để cho nàng ở nơi này? người không cần Tiêm Hội tỷ tỷ rồi hả? Ca ca, đã nữ nhân này không thể, ta từ phương hướng của nàng ngủ thấy mùi vị sói!"

Như Ý chợt lạnh run, tiểu cô nương này nói lỗ mũi mình tốt, nhưng nàng lại không nghĩ rằng đã tốt đến loại trình độ này.

Trên người nàng có hơi thở của sói, chẳng lẽ đã nặng đến ngoài sức vật, người cũng có thể ngủ được rồi hả? .

Bạn đang đọc truyện *Sát Thủ Hoàng Phi Là Sói* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full.Net**.

Chương 87: Tiểu Hài Tử Mười Tuổi Bình Thường Là Thế Sao

"Nữ Nữ!" Trong lúc giật mình, có người kêu tên của mình.

Như Ý ngẩng đầu xem, nhưng thấy vẻ mặt Mạnh buồn rầu nhìn về phía nàng.

Nàng cười bất đắc dĩ, ý bảo với hắn không có việc gì.

Đối với cái sự thật này đã không cách nào thay đổi, nàng có thể lựa chọn tốt nhất, đừng tiếp nhận quá mức.

Thật ra thì suy nghĩ một chút, trên người có mùi sói cũng không tính là gì.

Trải qua mấy ngày nay, trạng thái của nàng đã từ từ khôi phục. Không giống lúc mới đi ra từ trong rừng rậm Mê Tung, đối với chuyện gì cũng nhạy cảm khác thường.

Có mùi sói, không sao, điều này để cho nàng nhớ rằng trong cuộc đời mình còn có thân nhân khác.

Cảm giác bây giờ lại là ấm áp, mà không bài xích nữa.

Có thể cảm giác được tâm tư của nàng biến hóa, ánh mắt Mạnh vốn mang theo ân cần cũng từ từ thoải mái, tiếp theo chuyển thành thương thức.

Người trong cuộc ngậm miệng không nói, đến lúc đó có người không nhìn nổi.

Ly Yên đi theo vào đứng ở bên cạnh Như Ý chủ động mở miệng, trong lời nói không thất lễ, nhưng cũng tựa như nhắc nhở mà nói:

"Tiểu thư ngài thật sự là hiểu lầm! Ở nơi này chỉ là một tiểu cô nương mới tám chín tuổi!"

Lời nói rất rõ ràng, tiểu cô nương mới tám chín tuổi, tại sao có thể là đã nữ nhân gì.

Ai nghĩ được, đại tiểu thư phản ứng cũng khá nhanh, vừa nghe nói người mà mình chỉ vào mới tám chín tuổi, lập tức liền nói câu:

"Đó chính là con gái riêng!"

Hi hi!

Như Ý thật sự không kèm được, trực tiếp cười ra tiếng.

Nụ cười này, lời nói này không thể không nhận.

Vì vậy dứt khoát mở miệng, nàng nói:

"Ca ngươi mới bấy lớn? Nhiều nhất là 20 mà thôi, chẳng lẽ ngươi cho là hán mười tuổi ra ngoài liền sinh được đứa bé sao?"

Lời nói này nàng hoàn toàn là thuận miệng nói ra, hoàn toàn là luận lý cùng thể giới quan của thế kỷ hai mươi mốt còn tồn tại trong lòng.

Nhưng không nghĩ, vèn vèn một câu "hán mười tuổi ra ngoài liền sinh được đứa bé sao", thì mang đến cho mọi người ở đây bao nhiêu chấn động.

Chỉ là cũng thành công mà kích thích vị đại tiểu thư kia được xoay người đi!

Lần này —— Như Ý thắng! .

Chương 88: Tôn chủ phu nhân

Mạnh cũng không ở lại, chỉ khoát tay áo về phía Như Ý, bắt đầu đi cười cười, cũng rời Thiên Vũ các.

Ly Yên thấy có chút ngây ngốc, cho đến khi xác định Tôn chủ đã rời đi, lúc này mới phục hồi tinh thần lại nói cùng Như Ý:

"Lần đầu thấy Tôn chủ cười!"

Như Ý không để ý lời này, chỉ là mở miệng hỏi

"Nha đầu kia là ai?"

Ly Yên bĩu môi, than nhẹ mà nói:

"Là muội muội Tôn chủ, gọi Lâm Mộng Hinh. Nhưng Tôn chủ đối với nàng vẫn không tốt lắm, ăn mặc dùng không thiếu, cũng chăm sóc tốt. Chỉ là thái độ vẫn lạnh nhạt, cũng chưa bao giờ chủ động nhìn nàng."

Câu nói kế tiếp không phải trọng điểm Như Ý muốn nghe, nàng chỉ chọn câu trước lại hỏi Ly Yên:

"Tôn chủ các người họ Lâm?"

Ly Yên suy nghĩ một chút, liền lắc đầu:

"Theo lý thuyết phải là họ Mộng, bởi vì bọn họ là thân huynh muội. Chỉ là chưa bao giờ có người biết dòng họ Tôn chủ, nô tỳ nghe cô nương gọi, cũng cảm thấy hết sức kinh ngạc."

Ngạc nhiên sao? Trong tâm nàng hỏi ngược lại.

Vốn là nàng đang suy nghĩ, cái chữ Mạnh này, hoặc là họ của hán, hoặc là tên của hán.

Nhưng bây giờ nghĩ lại, rất có thể cái gì cũng không phải, chỉ là vì mình hán lấy một cái tên, để cho nàng dùng khi nói chuyện.

"Như vậy. Tiêm Hối là ai đây?" Rốt cuộc vẫn hỏi một câu như vậy.

Trải qua một hồi vị đại tiểu thư kia quây, vốn là trong lòng nàng thật thích Thiên Vũ các, hiện tại đã giảm bớt nhiều.

Không ngờ ở viện nhỏ này còn có một câu chuyện cũ, cũng không biết có tính là thu hoạch ngoài ý muốn không.

Ly Yên thấy Tôn chủ mình hết sức coi trọng Như Ý, cũng thu lại những bận tâm khi trước, biết, có thể nói, chỉ cần nàng hỏi, cũng đều nói.

Nói thí dụ như về Tiêm Hội tỷ tỷ, nàng giải thích chính là:

"Cung Tiêm Hội, thì ra là chủ nhân Thiên Vũ các, ở chỗ này hơn một năm, đã từng Đã từng là nữ tử Tôn chủ thích nhất. Đây là chuyện người người đều biết, địa vị Cung Tiêm Hội ở trên Thiên Ngọc Sơn chính là Tôn chủ phu nhân. Mặc dù nàng cũng chưa thành thân cùng Tôn chủ, nhưng mọi người thấy nàng đều sẽ tôn một tiếng phu nhân." .

Chương 89: Dung mạo ta rất giống Cung Tiêm Hội?

Như Ý nghe được nhức đầu, lời nói Ly Yên vẫn còn tiếp tục:

"Quy củ trên Thiên Ngọc Sơn rất nghiêm, nô tài không dám nói lời thừa thải, huống chi muốn nói cũng không được tùy tiện nói. Những thứ này mọi người đều biết, những thứ khác thì ai cũng không thể nào biết được. Chỉ biết có một lần Tôn chủ mang nàng xuống núi, sau đó nàng cũng không trở lại nữa. Trên núi không ai dám hỏi, Thiên Vũ các vẫn nhân rồi, mọi người có nói đến thì cũng chỉ gọi tên, không ai xưng là phu nhân nữa. Hiện tại tính toán. . . . Hai năm rồi đi!"

"Cung Tiêm Hội đối với vị đại tiểu thư kia rất tốt?"

Ly Yên gật đầu:

"Dạ! Tôn chủ vẫn luôn lạnh nhạt tiểu thư, nhưng là Cung Tiêm Hội rất thích nàng, thường sẽ để cho nàng tới đây cùng nhau ăn cơm cùng nhau nói chuyện phiếm."

Đây cũng là toàn bộ câu chuyện, thấy Ly Yên không nói, Như Ý liền hiểu, từ trong miệng tiểu nha đầu này, không nghe được thêm một tin tức nào nữa.

Chỉ là nàng rất buồn bực, Thiên Vũ Các đã có một chuyện sâu xa như vậy, tại sao còn muốn nàng tới đây ở?

Không trách được ngày đó lúc Mị Nguyệt đưa nàng tới luôn dùng ánh mắt kỳ quái nhìn nàng, bây giờ nghĩ lại, nàng đến Thiên Vũ Các, tại trong lòng của tất cả mọi người đã có một dấu chấm hỏi đi!

"Cô nương không vui sao?" Ly Yên cúi đầu nhìn xuống nàng, tựa như trêu chọc một đứa bé: "Ngài nên vui mừng mới phải nha! Tôn chủ đối với cô nương tốt như vậy, đây là một chuyện tốt biết bao nhiêu."

Như Ý ngẩng đầu nhìn nàng, không khỏi bật cười:

"Người coi ta là cái gì? Mới vừa rồi còn nói rất rõ ràng cùng Đại tiểu thư kia ta mới tám chín tuổi mà thôi, sao lần này lại nghĩ khác đi vậy?"

Ly Yên dừng một chút, phản ứng giống như trong lời nói mình có chút không thỏa đáng, nhưng lại nhìn Như Ý một chút, vẫn không nhận được nói:

"Nhưng cảm giác bất đồng! Tôn chủ đối xử cô nương đúng là được, lúc nhìn cô nương cũng sẽ cười."

"Dung mạo ta rất giống Cung Tiêm Hội?" Như Ý đột nhiên hỏi một câu như vậy, nhưng chính mình cũng là lắc đầu.

Bạn đang đọc truyện *Sát Thủ Hoàng Phi Là Sói* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full . Net**.

Chương 88: Tôn Chủ Phu Nhân

Mạnh cũng không ở lại, chỉ khoát tay áo về phía Như Ý, bắt đầu dĩ cười cười, cũng rời Thiên Vũ các.

Ly Yên thấy có chút ngây ngốc, cho đến khi xác định Tôn chủ đã rời đi, lúc này mới phục hồi tinh thần lại nói cùng Như Ý:

"Lần đầu thấy Tôn chủ cười!"

Như Ý không để ý lời này, chỉ là mở miệng hỏi

"Nha đầu kia là ai?"

Ly Yên bĩu môi, than nhẹ mà nói:

"Là muội muội Tôn chủ , gọi Lâm Mộ Dung Hinh. Nhưng Tôn chủ đối với nàng vẫn không tốt lắm, ăn mặc dùng không thiếu, cũng chăm sóc tốt. Chỉ là thái độ vẫn lạnh nhạt, cũng chưa bao giờ chủ động nhìn nàng."

Câu nói kế tiếp không phải trọng điểm Như Ý muốn nghe, nàng chỉ chọn câu trước lại hỏi Ly Yên:

"Tôn chủ các người họ Lâm?"

Ly Yên suy nghĩ một chút, liền lắc đầu:

"Theo lý thuyết phải là họ Mộ Dung, bởi vì bọn họ là thân huynh muội. Chỉ là chưa bao giờ có người biết dòng họ Tôn chủ, nô tỳ nghe cô nương gọi, cũng cảm thấy hết sức kinh ngạc."

Ngạc nhiên sao? Trong tâm nàng hỏi ngược lại.

Vốn là nàng đang suy nghĩ, cái chữ Mạnh này, hoặc là họ của hắn, hoặc là tên của hắn.

Nhưng bây giờ nghĩ lại, rất có thể cái gì cũng không phải, chỉ là vì mình hắn lấy một cái tên, để cho nàng dùng khi nói chuyện.

"Như vậy. Tiêm Hội là ai đây?" Rốt cuộc vẫn hỏi một câu như vậy.

Trải qua một hồi vị đại tiểu thư kia quây, vốn là trong lòng nàng thật thích Thiên Vũ các, hiện tại đã giảm bớt nhiều.

Không ngờ ở viện nhỏ này còn có một câu chuyện cũ, cũng không biết có tính là thu hoạch ngoài ý muốn không.

Ly Yên thấy Tôn chủ mình hết sức coi trọng Như Ý, cũng thu lại những bận tâm khi trước, biết, có thể nói, chỉ cần nàng hỏi, cũng đều nói.

Nói thí dụ như về Tiêm Hội tỷ tỷ, nàng giải thích chính là:

"Cung Tiêm Hội, thì ra là chủ nhân Thiên Vũ các, ở chỗ này hơn một năm, đã từng. Đã từng là nữ tử Tôn chủ thích nhất. Đây là chuyện người người đều biết, địa vị Cung Tiêm Hội ở trên Thiên Ngọc Sơn chính là Tôn chủ phu nhân. Mặc dù nàng cũng chưa thành thân cùng Tôn chủ, nhưng mọi người thấy nàng đều sẽ tôn một tiếng phu nhân. "

Bạn đang đọc truyện *Sát Thủ Hoàng Phi Là Sói* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 89: Dung Mạo Ta Rất Giống Cung Tiêm Hội?

Như Ý nghe được như thế đầu, lời nói Ly Yên vẫn còn tiếp tục:

"Quy củ trên Thiên Ngọc Sơn rất nghiêm, nô tài không dám nói lời thừa thãi, huống chi muốn nói cũng không được tùy tiện nói. Những thứ này mọi người đều biết, những thứ khác thì ai cũng không thể nào biết được. Chỉ biết có một lần Tôn chủ mang nàng xuống núi, sau đó nàng cũng không trở lại nữa. Trên núi không ai dám hỏi, Thiên Vũ các vẫn nhân rồi, mọi người có nói đến thì cũng chỉ gọi tên, không ai xưng là phu nhân nữa. Hiện tại tính toán. . . . Hai năm rồi đi!"

"Cung Tiêm Hội đối với vị đại tiểu thư kia rất tốt?"

Ly Yên gật đầu:

"Dạ! Tôn chủ vẫn luôn lạnh nhạt tiểu thư, nhưng là Cung Tiêm Hội rất thích nàng, thường sẽ để cho nàng tới đây cùng nhau ăn cơm cùng nhau nói chuyện phiếm."

Đây cũng là toàn bộ câu chuyện, thấy Ly Yên không nói, Như Ý liền hiểu, từ trong miệng tiểu nha đầu này, không nghe được thêm một tin tức nào nữa.

Chỉ là nàng rất buồn bực, Thiên Vũ Các đã có một chuyện sâu xa như vậy, tại sao còn muốn nàng tới đây ở?

Không trách được ngay đó lúc Mị Nguyệt đưa nàng tới luôn dùng ánh mắt kỳ quái nhìn nàng, bây giờ nghĩ lại, nàng đến Thiên Vũ Các, tại trong lòng của tất cả mọi người đã có một dấu chấm hỏi đi!

"Cô nương không vui sao?" Ly Yên cúi đầu nhìn xuống nàng, tựa như trêu chọc một đứa bé: "Ngài nên vui mừng mới phải nha! Tôn chủ đối với cô nương tốt như vậy, đây là một chuyện tốt biết bao nhiêu."

Như Ý ngẩng đầu nhìn nàng, không khỏi bật cười:

"Người coi ta là cái gì? Mới vừa rồi còn nói rất rõ ràng cùng Đại tiểu thư kia ta mới tám chín tuổi mà thôi, sao lần này lại nghĩ khác đi vậy?"

Ly Yên dừng một chút, phản ứng giống như trong lời nói mình có chút không thỏa đáng, nhưng lại nhìn Như Ý một chút, vẫn không nhận được nói:

"Nhưng cảm giác bất đồng! Tôn chủ đối xử cô nương đúng là được, lúc nhìn cô nương cũng sẽ cười."

"Dung mạo ta rất giống Cung Tiêm Hội?" Như Ý đột nhiên hỏi một câu như vậy, nhưng chính mình cũng là lắc đầu.

Bạn đang đọc truyện *Sát Thủ Hoàng Phi Là Sói* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full.Net**.

Chương 90: Tại Sao Lại Có Cảm Giác Thiệt Thòi?

Làm sao có thể, người được Mạnh đề ý, không biết đẹp tới mức nào.

Bây giờ bộ dạng nàng xấu như quỷ, làm sao có thể lớn lên giống người ta.

Mỗi một ập tới, tay phát một đề Ly Yên đi ra ngoài.

Lúc một mình vui trên giường thì nàng bắt đầu cảm thấy Mạnh đối xử với nàng rất khác biệt.

Quá chăm sóc, quá quan tâm, cũng quá tốt, cảm giác như thể làm cho nàng cảm thấy không thực tế.

Coi như nàng là ân nhân cứu mạng của hắn, coi như nàng giúp hắn giữ được cái thiên hạ lệnh.

Nhưng vì cái gì nàng cảm giác trong ánh mắt hắn nhìn mình có một cảm giác như thiệt thòi?

.....

Bởi vì Như Ý không ăn thức ăn bình thường, có người bắt đầu bụng một bàn nhiều loại trái cây đến Thiên Vũ các .

Ly Yên sẽ cắt những quả này thành miếng nhỏ, tùy lúc Như Ý muốn ăn đều có thể bụng tới.

Không quá ba ngày, lại có người đưa tới xiêm áo tốt mấy lần, còn có một cái chăn lông chồn, nói là cho nàng đắp.

Như Ý rất muốn vận động, liền để Ly Yên tìm xiêm áo nhẹ nhàng cho nàng mặc, nhưng chờ đến khi nàng chạy thật thì lại phát hiện bộ dạng tiểu thân thể này, thật sự là không có khí lực.

Nàng biết chỗ Mạnh ở đơn độc trên một đỉnh núi, rất cao, cách Thiên Vũ Các một đoạn.

Mấy lần nàng đều muốn đi, nhưng suy nghĩ một chút quá xa, lại muốn leo lên sườn núi, không thể không từ bỏ.

Cuối cùng hôm nay quyết định khiêu chiến nơi kia, lại không nghĩ rằng, mới vừa chạy không tới một nửa, phải dừng lại thở mạnh.

Thở gấp thở gấp, liền nghe thấy sau lưng có người nói với nàng ——

"Xem người thật ngu ngốc, chạy mấy bước liền mệt mỏi như vậy, thật là quá ngu ngốc!"

Như Ý quay đầu lại, nhưng thấy hôm nay Mị Nguyệt lại đổi một thân váy khác màu đỏ tươi, thật mỏng, hoàn toàn không hợp với đỉnh núi lạnh lẽo tuyết phủ này.

Nữ nhân này!

Đáy lòng Như Ý gầm nhẹ, thật là trang điểm hết sức phách lối!

Nhất thời vui mừng, nàng cố ý muốn trêu một chút.

Như Ý cong eo ếch xuống chút giống cây cung, giống như là một tư thế xuất phát chạy, rồi sau đó đột nhiên tinh quang trong mắt chớp lóe, người hoàn toàn nhào trên người Mị Nguyệt.

Bạn đang đọc truyện *Sát Thủ Hoàng Phi Là Sói* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full.Net**.

Chương 91: Người Nào Gan Lớn Hơn

Đây là một điển hình sói bỏ nhào, thậm chí hai cái tay nàng còn cong thành hình móng.

Mị Nguyệt bị bộ dáng nàng làm giật mình, kêu lên một tiếng liền dùng khinh công lui về phía sau mấy bước.

Đổi lại vị trí Như Ý đứng ở trước nàng, cũng đối người cười nhạo.

"Lá gan của ngươi thật đúng là nhỏ!" nữ hài giữa mặt mà cười, còn hà hê nháy mắt.

Mị Nguyệt giận đến dậm chân ——

"Người nào nhất gan? Cho tới bây giờ Mị Nguyệt Ta chưa sợ cái gì! Rõ ràng chính là ngươi đánh lén, bày một dáng vẻ dã thú!"

"Bình Bất Yểm Trá!" Nàng vỗ vỗ tay, "Minh không được thì đừng bắt bình! Tìm những nguyên nhân khách quan kia có nghĩa lý gì?"

(Bình bất yểm trá: trong quân sự luôn phải lừa dối địch)

Mị Nguyệt chỉ cảm thấy một cổ tức giận xông lên đầu, sao tiểu nha đầu trước mắt này có thể làm người khác tức giận như vậy!

A a a a a! Cho tới bây giờ nàng cũng chưa từng thấy qua người đáng ghét như thế!

"Có bản lĩnh —— có bản lĩnh so với ta ai lớn gan hơn!" Nữ tử kiêu mị đỏ mặt kêu lên: "Đi so gan với ta! Dám sao?"

Như Ý nhún vai:

"Có gì không dám!"

Nhưng, chỉ chốc lát sau, nàng liền có chút hối hận.

Mị Nguyệt đáng chết kéo nàng đến bên ngoài sơn môn, trực tiếp đứng bên cạnh vách núi.

Đáy lòng Như Ý lại một lần nữa cảm thán, nếu như Đào Nhiên Cư có thể xây một đường núi, vậy thì không thể tốt hơn nữa.

"Đến đây đi, nhích sang bên! Đúng! Xa hơn điểm bên cạnh!" Mị Nguyệt cười hi hi nhìn Như Ý chần chừ, lớn lối nói: "Nếu so lá gan thì nên dứt khoát một chút! Chúng ta mỗi người đứng một chân ở bên ngoài, xem rốt cuộc là lá gan ai lớn hơn một chút!"

Như Ý bất đắc dĩ nhìn về phía nàng:

"Đây là tỷ thí sống chết sao?"

Mị Nguyệt "Cát" một tiếng, lại nói:

"Yên tâm, không chết được! nếu ngươi té xuống ta sẽ tự cứu ngươi đi lên!"

"Tốt lắm!" Như Ý gật đầu, dịch sang bên cạnh nửa bước. "Nếu tỷ thí, vậy bắt đầu đi!"

Nàng Khanh Như Ý cũng không cúi đầu trước người khác, ngày trước và hiện tại cũng giống vậy.

Bạn đang đọc truyện *Sát Thủ Hoàng Phi Là Sói* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full . Net**.

Chương 92: Có Người Nhảy Xuống Núi

Nói đi ra đứng một chân, nàng lại thật sự đi ra đứng một chân.

Nhưng lại không ngờ, có lòng hiếu thắng, chung quy là không phối hợp với thân thể.

Nữ hài tám tuổi gầy yếu thổi một cái là bay, ở nơi vách đá đỉnh núi, một ngọn gió từ dưới đi lên thổi tinh đầu óc của nàng.

Như Ý ý thức được mình sợ là lập tức thua, bởi vì nàng vốn đứng không vững.

Gió ở chân núi thật cuồng liệt, nàng chỉ có thể cố gắng nghiêng thân thể chếch về bên trong, lúc này mới có thể miễn cưỡng không bị thổi xuống vách đá.

Mị Nguyệt cũng nhìn ra nàng có cái gì không đúng, lập tức phản ứng kịp đề nghị của mình thật gây ra rắc rối.

Vì vậy vội vàng thu hồi chân của mình nhanh chạy về hướng Như Ý bên kia ——

"Mau trở lại, thu hồi chân lại! Ngươi đừng cử động, ta tới kéo ngươi!"

Cũng may động tác khá nhanh, lúc Như Ý nghiêng sẽ phải ngã chống vó xuống thì Mị Nguyệt giơ tay lên, một dải lụa màu tỵ trong tay áo bay ra, thẳng quần eo ếch Như Ý.

Sau đó tay hơi dùng lực một chút, túm người trở về.

Như Ý ngã nhào ở trên mặt tuyết, Mị Nguyệt rất nhanh thu dải lụa về, sau đó hai người ngồi đối mặt nhau, cũng che ngực thở hổn hển!

"Ta thua ngươi!" Một hồi lâu, Mị Nguyệt giơ tay đầu hàng. "Ai bảo ngươi gầy gò như vậy làm gì! Gió vừa thổi liền bay, thật là làm ta sợ muốn chết!"

Như Ý tròn mắt một cái, muốn nói: ngươi cho rằng ta vui lòng?

Nhưng lời còn chưa kịp nói, chỉ thấy bên cạnh có một bóng dáng chợt lóe, trong nháy mắt liền từ lướt tới bên cạnh vách núi, sau đó cũng không dừng lại, trực tiếp liền nhảy xuống phía dưới.

Mị Nguyệt đầu tiên là sững sờ, sau đó khoát khoát tay an ủi nàng:

"Không có việc gì! Không chừng là ai đó làm nhiệm vụ hơn nửa đêm, không cần."

Không đợi nói xong, chỉ nghe bên trong sơn môn có một âm thanh cuồng hô ——

"Tiểu thư! Tiểu thư!"

Hai người mới ý thức được, người nhảy xuống núi không phải đi thi hành nhiệm vụ, mà là người hết sức phiền toái lại mù mắt —— đại tiểu thư! .

Bạn đang đọc truyện *Sát Thủ Hoàng Phi Là Sói* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 93: Vu Không

"Ngươi ngồi đây!" câu nói Mị Nguyệt vừa dứt, rồi sau đó bóng dáng nhanh chóng chợt lóe, thẳng hướng lại nhào bên vách núi.

Lần này không chỉ là phóng dải lụa ở tay áo, mà là hoàn toàn phi thân xuống.

Như ý muốn nhếch nhếch miệng, kinh công truyền thuyết trong cổ đại nàng coi như đã biết, nhưng cứ như vậy tro mắt nhìn một nữ nhân tốt đi nhảy núi, để cho tim nàng có chút đập nhanh.

Mị Nguyệt đi xuống không bao lâu, nàng đếm tới khoảng năm giây liền bay trở lại.

Người đứng lại, tu hồi đài lăng trên tay, không khách khí chút nào quăng người trên mặt tuyết.

Chỉ nghe "Phanh" một tiếng, tiểu cô nương thét lên một tiếng .

"Tại sao ngươi đẩy tiểu thư nhà ta đi xuống!" Đột nhiên, nha hoàn đã chạy đến bên này chỉ vào Như Ý liền ném ra một câu nói như vậy.

Như Ý sững sờ, có chút không biết nàng đây là ý gì.

Nha đầu kia nhất quyết không tha, chỉ thẳng hướng nàng tiếp tục khóc nói:

"Không phải là thời gian trước tiểu thư nhà ta đi náo loạn Thiên Vũ các sao! Nhưng nàng cũng chỉ là nhận lầm người, cho ngươi là Cung phu nhân! Làm sao lòng dạ ngươi độc ác như vậy, lại muốn đẩy nàng xuống Thiên Ngọc Sơn!"

Lần này Như Ý nghe hiểu, nhưng cũng bị tức cười.

Người cổ đại tỏ ra thủ đoạn một chút thật đúng là không quá mới mẻ, chỉ là không ngờ chuyện như vậy thực sẽ rơi vào trên đầu nàng.

Tuy nói bắt đắc dĩ, nhưng nhất định giải thích một chút, vì vậy đã nói:

"Vu khống người khác cũng không nên dùng cách này! con mắt ngươi nhìn thấy ta đẩy nàng sao?" Vừa nói vừa chỉ đại tiểu thư vẫn ngồi ở trên đất lau nước mắt, lại nói: "Cao lớn hơn ta, chính là ta có lòng muốn đẩy, ngươi cảm thấy ta có thể động sao?"

Lời nói này nhấn mạnh, nhưng giảng đạo lý, nên nói vẫn phải là nói.

"Trưởng lão Mị Nguyệt cũng nhìn!" Đây là lần đầu tiên Như Ý dùng tôn xưng như thế đối với Mị Nguyệt, đối phương cười hi hi bày tỏ rất hài lòng. "Tất cả mọi người nhìn rõ ràng người nhảy xuống thế nào, sao lại thành ta đây!"

Bạn đang đọc truyện *Sát Thủ Hoàng Phi Là Sói* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full.Net**.

Chương 94: Tiểu Muội Muội Muốn Chết

Mị Nguyệt cười khanh khách, đi về phía trước hai bước ngồi xổm xuống, hướng về phía tiểu cô nương kia khẽ mở miệng, nói:

"Hiện tại đối ttiets mục đích rồi hả? Trước kia vẫn chỉ là tự mình trong phòng uống thuốc độc treo cổ, bây giờ còn học được ra ngoài gài tang vật hãm hại? Ai dạy ngươi? Hay tự mình suy nghĩ?"

Nói rồi đứng dậy, một đạo ánh mắt bén nhọn hướng tới nha hoàn mở mắt nói mò.

Nha đầu kia bị sợ đến quỳ xuống đất "Bùm" một tiếng, toàn thân không tự chủ được run rẩy.

Nhưng trong niệm lại không nhân rồi, bắt đầu vì mình tìm con đường sống ——

"Mị trưởng lão, ngài không thể giết nô tỳ! Nô tỳ hầu hạ tiểu thư, Tôn chủ nói rồi, muốn, phải đối đãi tử tế với ta...ta."

Như Ý kéo kéo áo choàng sau lưng, cũng lên trước mấy bước, lười biếng rút tay áo Mị Nguyệt ra, mở miệng nói ——

"Nhảy núi cái gì, không có tính sáng tạo rồi! Ngươi nếu muốn chết, phương pháp có thiên thiên vạn vạn. Nếu ngươi cảm thấy hứng thú, ta có thể dạy cho ngươi, bảo đảm thú vị hơn so với việc từ nơi này nhảy xuống!"

Nữ tử khóc lợi hại hơn, Mị Nguyệt lại tiến tới bên cạnh Như Ý, nhỏ giọng nói:

"Ngươi nói cho ta một chút các loại phương pháp này, ta muốn biết ta muốn biết!"

Như Ý còn chưa kịp quở trách nàng mấy câu, trước tới nay Cháp Kiếm luôn ột thân áo xanh cũng không biết từ đâu mà đến.

Hắn nhìn khiến Mị Nguyệt rất căm tức, bởi vì, đối phương là vì bảo hộ Lâm Mộng Hình.

Thật ra thì Cháp Kiếm cũng không có nói gì, chỉ là thanh thanh đạm đạm nói:

"Các ngươi đi về trước đi!"

Mị Nguyệt lại đột nhiên giận dữ, hừ lạnh một tiếng bật thốt lên, sau đó không khách khí mở miệng nói:

"Cháp Kiếm a Cháp Kiếm! Kể từ sau khi chết nàng, càng ngày ngươi càng thích cứu người! Đầu tiên là cứu ta bên ngoài, hiện tại lại tới bảo hộ tiểu muội muội muốn chết này! Đáng tiếc nha, người ta một lòng muốn chết, cũng sẽ không nhận phần tình này!"

Trực giác được chiến tranh giữa Cháp Kiếm cùng Mị Nguyệt hết sức căng thẳng, Như Ý không thể không chủ động kéo Mị Nguyệt rời khỏi.

Bạn đang đọc truyện *Sát Thủ Hoàng Phi Là Sói* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 95: Ta Là Yêu! Nhưng Không Phải Hồ Ly, Mà Là Sói!

Chỉ là vị đại tiểu thư kia lại đột nhiên ngưng khóc thút thít, gương mặt trống rỗng nhìn Như Ý, hung hăng nói:

"Ta biết rõ ngươi nhất định sẽ hại chết ta, ngươi muốn thay thế được Tiêm Hội tỷ tỷ, ngươi chính là con hồ ly tinh!"

Lời này khiến Như Ý đã muốn rời khỏi liền xoay người lại, vốn nên tức giận nhưng mà trên mặt lại tức khắc nở nụ cười đáng sợ.

Đi tới trước người của nàng, nhưng nghe được nữ hài tám tuổi từng chữ từng câu nói:

"Ngươi nói đúng rồi! Ta là tinh! Nhưng không phải hồ ly, mà là sói!"

.....

Một ngày kia, nghe nói Lâm Mộ Dung Hinh khóc toàn bộ một buổi chiều, cơm tối cũng không có ăn chỉ đi ngủ.

Ly Yên nói Tôn chủ đi qua xem, Như Ý vẫn cảm thấy Mạnh sẽ phải trở lại xem nàng.

Cuộc nháo kịch này mặc kệ nàng không bị oan uổng, hẳn cũng nên tới đây hỏi đôi câu.

Nhưng đợi một chút đến buổi tối ngày hôm sau, người nên xuất hiện lại không có xuất hiện.

Như Ý có chút bực mình, đuổi Ly Yên đi ngủ, mình lại khoác áo choàng đi dạo về sơn môn.

Vừa đến bên vách núi, vẫn là kinh phong tuyết cuốn, nhưng lại nhiều hơn một bóng dáng màu xanh.

Lại đến gần chút, nhưng thấy cặp chân người nọ ở bên ngoài vách núi, giống như là ngồi ngắm cảnh ở trên núi cao, bầu rượu trong tay từng hớp từng hớp rót vào mồm.

Như Ý nhìn hoa mắt, không dám đi đến gần quá gần.

Một thân áo xanh hẳn là trưởng lão Cháp Kiếm, nàng chỉ không hiểu, từ trước đến giờ, làm gì hơn nửa đêm không ngủ được chạy tới nơi này uống rượu.

Giống như là biết người đến phía sau là ai, ngồi ở bên vách núi nhấc cánh tay nắm bầu rượu lên trên, lạnh lùng nói:

"Ngươi cần uống không?"

Như Ý lắc đầu:

"Đừng! Ta uống lại muốn ói."

Người nọ đột nhiên quay đầu lại, nhìn chằm chằm Như Ý nhìn thật lâu, lúc này mới ném ra một câu:

"Ngày đó ngươi không nên ói! Nướng hẳn vẫn là nhẹ, nếu ta nói, nên ném tới trong nồi nấu. Nấu như thịt cho hóa ra tro, toàn bộ ném vào trong canh đi!"

.

Bạn đang đọc truyện *Sát Thủ Hoàng Phi Là Sói* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(dot)Net**.

Chương 96: Đào Nhiên Cư Các Ngươi, Quả Nhiên Đều Điên!

Một phen, khiến dạ dày Như Ý phản xạ.

Nữ hài từng bước lui về phía sau, giận đến toàn thân cũng run run.

"Bệnh thần kinh!" Nàng tức giận mắng: "Ngươi chính là điên!" Rồi sau đó vội vã chạy đi.

Thật ra thì, nàng muốn nắn nhất chính là mình, thân thể này thật không tốt.

Ói, đã đưa nàng về xã hội loài người, không thể thoát phiền phức được.

Những người này lại thích kích thích chuyện dạ dày nàng yếu ớt, thích nói lời nói để cho nàng vừa nghe liền muốn nôn mửa.

Bất đắc dĩ, hết sức bất đắc dĩ.

Àm!

Một đầu đâm vào bức tường thịt thom mát.

Tự nhận xui xẻo ngẩng đầu xem, nhưng thấy Mị Nguyệt đang đứng ở trước mặt nhìn mình.

Còn không đợi nàng mở miệng, liền nghe được đối phương hỏi:

"Có phải nhìn thấy Cháp kiếm đang uống rượu hay không?" Nữ tử có chút mất hồn, trong lời nói vẫn còn mang theo chút tự giễu.

Như Ý liền giật mình, theo bản năng gật đầu một cái, rồi lại nghe được Mị Nguyệt nói:

"Hắn mỗi ngày đều ở đây, ta cũng vậy mỗi ngày đều xa xa nhìn. Thật ra thì không có gì, ta chỉ là sợ hắn uống nhiều quá đột nhiên từ phía trên kia té xuống. Ta trốn ở chỗ này, ít nhất có thể cứu hắn một mạng."

Từ trước đến giờ Nữ tử xinh đẹp mị hoặc nói xong lại thất thanh mà khóc, Như Ý hoảng hồn, tăng cường lay cánh tay của nàng gấp giọng nói:

"Người đừng khóc người đừng khóc, Mị Nguyệt tốt về sau ta sẽ không chọc giận người, người đừng khóc."

Nàng quả nhiên cũng không khóc, chỉ là trên mặt còn vương thủy ngân.

Như Ý hỏi nữa:

"Người làm sao vậy?"

Mị Nguyệt ngửa đầu lên trời, giống như là đang suy tư.

Một hồi lâu, rốt cuộc lại nói:

"Người yêu đầu nhất của Cháp kiếm vì người phản bội mà chết, vì vậy, tim của hắn cũng chết theo rồi. Nàng là một trong thất tuyệt, là nữ tử duy nhất trong thất tuyệt. Là một người đẹp, ta cũng không so được!"

Nói xong, đột nhiên nhìn về phía Như Ý, ngược lại một bộ dáng yếu điệu mi hoặc tận xương cười ——

"Thật ra thì người cũng có thể gia nhập Đào Nhiên Cư đấy! Tư chất của người không kém, bồi dưỡng một chút, cũng là một thanh đao nhọn!"

"." Như Ý im lặng, một hồi lâu, hung hăng nhìn chằm chằm nàng nói: "Đào Nhiên Cư các người, quả nhiên mỗi một người đều là kẻ điên!" .

Bạn đang đọc truyện *Sát Thủ Hoàng Phi Là Sói* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full . Net**.

Chương 97: Chuyện Tám Năm Trước

Kẻ điên cứ là kẻ điên, nháo kịch vẫn là nháo kịch, hãm hại lại hãm hại.

Thế nhưng trên Thiên Ngọc Sơn, ở Đào Nhiên Cư, lại làm cho Như Ý dần cảm thấy mấy phần nhân tình.

Có đại tiểu thư kia luôn nhớ tới Cung Tiềm Hội, còn có Cháp Kiếm có tình với người yêu đã chết, còn có Mị Nguyệt cố chấp y hệt đối với Cháp Kiếm.

Như Ý bắt đầu cảm thấy, thật ra thì tổ chức sát thủ cũng không phải lạnh lùng vô tình, máu tanh phải giấu mặt.

Đoạn thời gian đó cố chấp bây giờ nghĩ lại, có lẽ là cần phải trải qua quá trình. Chịu đựng sau cơn mưa trời lại sáng, mặc dù không nhìn được cũng không trở thành vực sâu vạn trượng, nhưng trong lòng vẫn kỷ cực, đó là khẳng định.

.

Ban đêm, một lam ánh hời hả vụt qua đến trên núi đỉnh cao nhất Thiên Ngọc Sơn.

Bóng dáng kia như quỷ mị, tốc độ vụt qua nhanh như một đường thẳng, chỉ một trận gió, liền mơ hồ không thấy.

Rốt cuộc đứng lại thì đã đến trước một gian trúc phòng, khụy một gối, hướng về phía cửa phòng đóng chặt khẽ gọi một tiếng:

"Tôn chủ!" Là nam tử, âm thanh lại yếu ớt, vô cùng âm nhu.

Một hồi lâu, trong nhà cũng có âm thanh, là nói:

"Truy Hồn. Vào đi!"

Nghe thấy lời ấy, nam tử áo lam quỳ xuống đất nhanh chóng đứng dậy, giơ tay khẽ đẩy cửa phòng, bóng dáng lóe lên liền xông vào.

Mạnh còn chưa ngủ, đang vuốt vuốt tiểu cung tinh xảo trước bàn.

Toàn thân cây cung màu trắng ngà, đúng là dùng ngà voi để chế thành.

Vài chỗ uốn cong cũng bọc lông tơ, cũng là màu trắng, khiến cho một thanh lợi khí nổi bật tinh mỹ đáng yêu.

"Tra được?" Người đi vào, hần cũng không nhìn, chỉ nhàn nhạt hỏi.

Bên trong câu hỏi mang theo khẳng định, chuyện đầu đuôi, thật ra thì, đã sớm đoán được tám phần.

"Hồi Tôn chủ! Tám năm trước Mạnh quốc tấn công Khương, một lưới bắt hết hoàng tộc Khương Quốc. Chỉ có một sủng cơ của Khương Hoàng ôm đứa bé mới vừa sinh ra từ mật đạo chạy trốn. Tôn chủ, xác thực như ngài đoán, cuối cùng sủng cơ này chạy vào rừng rậm Mê Tung. Mạnh Quốc cũng đi theo xông vào, cuối cùng không người trở lại."

Bạn đang đọc truyện *Sát Thủ Hoàng Phi Là Sói* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full.Net**.

Chương 98: Rốt Cuộc Vẫn Thiếu Nợ Nàng

Động tác cầm cây cung dừng lại, hai mày kiếm nhíu lại, mi tâm nhíu lại thành đường.

"Hài tử kia là nữ hài?" Một hồi lâu, hần hỏi.

"Vâng" Truy Hồn đối đáp, dùng một chút, lại nói: "Tôn chủ! Nhỏ cô không nhỏ tận gốc, hậu hoạn vô cùng."

Bốp!

Đặt mạnh cây cung ngà voi tinh xảo trên bàn, tiếng vang trong ban đêm an tĩnh, có vẻ hết sức kinh hồn.

"Bồn tôn đã nói, không nên tổn thương Nữ Nữ." Hần lạnh lùng một tiếng, rốt cuộc giương mắt nhìn người đối diện, một hồi lâu, lại nhắc lại nói: "Chuyện này cực kỳ bí mật!"

Một câu cực kỳ bí mật, chính là muốn nuốt toàn bộ sự thật vào trong bụng.

Bất luận là người nào, đều không được nhắc lại, lại bàn về, truyền.

Quy củ trên Thiên Ngọc Sơn nghiêm, Truy Hồn hiểu, lời Tôn chủ nói chính là thánh chỉ, hần nói cực kỳ bí mật, vậy nhất định phải là cực kỳ bí mật!

Trưởng lão trẻ tuổi không nói thêm lời nào, chỉ cúi đầu khom người, rồi sau đó từng bước thối lui.

Chờ cửa phòng đóng lại lần nữa, lúc này đáy lòng không khỏi than nhẹ.

Nhỏ cô không nhỏ tận gốc, xác thực sẽ là vô cùng hậu hoạn!

.

Đúng, hậu hoạn vô cùng.

Mạnh làm sao không biết.

Nhưng thật muốn trừ đi nữ hài kia, hần không bỏ được.

Một hài tử nho nhỏ, đáng thương, vốn là công chúa cảnh kim chi ngọc diệp, nhưng lại không thể lớn lên trong hoàn cảnh đó.

Hắn Mạnh Từ Ca không phải người bác ái, thói quen từ nhỏ mà thành tính tình lạnh nhạt, hắn rất khó đối xử tốt hay có cảm tình với người khác.

Nhưng lúc hắn không có lối thoát, ánh mắt của tiểu hài kia lộ ra lục quang sâu kín, quả thật khiến hắn rung động không nhỏ.

Tiểu cô nương kia vốn rất xinh đẹp, lại người không giống người, sói không giống sói.

"Rốt cuộc vẫn thiếu nợ nàng!" Hắn nói nhỏ, cúi đầu cười khổ.

Thì ra là, sờ đi không so đo đối với những đối đáp và hành động kỳ quái của Như Ý, là vì hắn lờ mờ đoán được nữ hài lớn lên ở trong rừng rậm Mê Tung, tám chín phần là hài tử của Khương Quốc năm đó.

Bạn đang đọc truyện *Sát Thủ Hoàng Phi Là Sói* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(chấm)Net**.

Chương 99: Nữ Nữ, Hi Vọng Sau Đây Người Không Hận Ta

Khi đó hắn cũng chỉ là một thiếu niên 12 tuổi, trông mắt nhìn Khương cung cháy sạch không còn một móng.

Thuộc hạ Mạnh Quốc tiếc hận kiến trúc đẹp như vậy không thể giữ lại cho mình, Cẩm y vệ lại một đường truy sủng cơ cùng một nữ hài mới vừa sanh ra trốn chạy.

Mà sờ đi đối với lời nói và việc làm của Như Ý mà một con sói không thể biểu như thế cũng không kỳ quái, Mạnh Từ Ca chỉ cho là tám năm trước nhất định không chỉ có một người sống sót.

Rất có thể là có người đi theo sói cùng nhau nuôi lớn nàng, dạy nàng nói chuyện, giảng cho nàng chuyện xưa sói lấy cá như thế nào.

Thế nhưng người này chắc chắn là chết trước nàng, vì vậy liền có Nữ Nữ hôm nay.

Đưa tay cầm thanh cung trên bàn kia ở trong tay, hắn không ngủ vài đêm, tự tay tạo nên một vũ khí cho nàng.

Hôm đó từ trong rừng rậm ra ngoài, tay nàng hất một nhánh cây ném đi, chuẩn xác cắm vào cổ con hươu nhỏ đang chạy trốn.

Hắn liền nhìn ra, hài tử này đối với săn bắn, có một loại thiên phú bẩm sinh.

Có lẽ đây sẽ là thủ đoạn tuyệt sát để sau này nàng bảo vệ tánh mạng, nếu hắn nhìn ra, luôn luôn tính toán vì nàng sau này.

Thiếu người ta, thì phải tận lực đền bù.

Tuy nói năm đó là hai quân giao chiến thắng bại phải chấp nhận, nhưng với một đứa bé mà nói, còn tàn nhẫn chút.

Tám năm trước quốc gia của hắn muốn mệnh cả nhà của nàng, tám năm sau, quỷ thần khiến xui nàng lại cứu nhi tử của kẻ thù, lại bảo vệ Thiên hạ lệnh cho hắn, vì nó mà khắp thiên hạ đều điên cuồng.

Nói cho cùng, đây chính là số mệnh.

Mà nàng, chính là người bị số mệnh phái tới đòi nợ Mạnh Quốc của hắn.

"Nữ Nữ. . . ." Mạnh Từ Ca nói nhỏ, "Nếu như có thể không biết, thì cả đời cũng không cần biết! Ta đưa ngươi từ trong rừng rậm ra ngoài, là muốn cho ngươi ngày tháng tốt đẹp. Là một cuộc sống yên lặng, bình yên lớn lên. Nếu như. Nếu như có một ngày ngươi biết, hi vọng ngươi không bị thù hận che mắt, cũng không cần hận ta."

Cuối cùng thở dài một tiếng!

Không hận! Đây cũng là hi vọng xa xỉ nhất của hắn đối với nàng.

Bạn đang đọc truyện *Sát Thủ Hoàng Phi Là Sói* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full . Net**.

Chương 100: Thử Tên

Kia cây cung bằng ngà voi đưa tới trước mặt Như Ý thì nàng đang rối rắm với một chùm vải.

Là ăn? Hay không ăn đây?

Ăn đi! Quả này không có bao nhiêu thịt, không đầy bụng, lại muốn cho dạ dày mình no no một chút.

Không ăn, hiện tại quả là thừa!

Đời này không ăn vải, Như Ý không biết được nuốt vật này vào trong bụng, dạ dày yếu sẽ dùng phương thức kháng nghị gì.

Cho nên. Rất rối rắm a!

Cũng may rối rắm này rất nhanh sẽ thua hấp dẫn của cây cung, nhưng nghe được nữ hài phê bình một hồi, cầm cây cung đến trong sân di chuyển ba vòng.

Sau đó giờ tay, hướng về phía Mạnh Tử ca một thân áo tím mới tinh nói:

"Mạnh! Đồ đưa tới trên tay ta, chính là tặng cho ta chứ? Sẽ không chỉ là đưa ta xem một chút, một lát lại muốn đưa về?"

Hắn bật cười, chỉ nói nha đầu này rốt cuộc vẫn còn là một hài tử, một người có đồ chơi mới là có thể vui mừng như thế.

Vì vậy gật đầu, ở trong viện ngồi xuống ghế, mở miệng nói:

"Đưa cho người!"

Trong nháy mắt, trong mắt nữ hài vừa thoáng qua tia sáng kỳ dị.

Ánh mắt chứa lục quang sâu thẳm trong tuyết son mịn mờ, hắn là rực rỡ hết sức đẹp mắt.

Bây giờ Khanh Như Ý cũng không phải hài tử hoang dã trong rừng rậm là Mê Tung nữa, tuy nói tóc khô héo đang xoa sau ót, nhưng có quần áo tương xứng, da thịt cũng tắm rửa sạch sẽ lại lộ ra trắng trẻo, nếu như không để ý đến dáng vẻ gầy đến đáng sợ này, đứa trẻ này thật sự rất đẹp.

Giương một tay lên, trong tay áo là mũi tên ngắn tinh xảo.

Mỗi mũi tên không dài quá tay áo, đầu tiễn sắc bén, trong ánh mặt trời phản chiếu tinh quang.

Như Ý rất thông minh, lập tức ý thức được những mũi tên này chính là mũi tên chuyên dụng tinh xảo.

Vì vậy kéo dây cung ra, lạng găng mặt lên, rút cuốc hai cánh tay giờ lên, tên ngắn thẳng hướng mà bắn ——

Không lâu lắm, có người hồn hển chạy qua bên này, không đợi vào viện liền la hét ——.

Bạn đang đọc truyện *Sát Thủ Hoàng Phi Là Sói* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 101: Thật Là Nha Đầu Phách Lối

"Là người nào lớn mặt như thế, đã bắn đèn màu vừa mới treo xong xuống!"

Như Ý cười khê, vừa nhìn một gã sai vặt chạy vào giờ giờ cung trong tay mở miệng xin lỗi ——

"Thật xin lỗi! Vốn là ta muốn bắn con chim xuống! Nhưng Thiên Ngọc Sơn quá cao, căn bản không có con vật nào có thể bay qua tầng mây. Cho nên chỉ có thể tùy ý tìm mục tiêu thử đồ chơi mới một chút! Tạm được! Độ chính xác không tệ!"

Gã sai vặt kia giận đến sắc mặt tái xanh, cho tới bây giờ cũng chưa từng thấy nha đầu lớn lối như vậy!

Nhưng đang muốn cãi lại, lại phát hiện mình chạy tới nơi hử là Thiên Vũ các!

Chỗ này bắt đầu lúc nào lại có người ở rồi?

Nhưng, hôm nay kinh sợ hiển nhiên cũng không dừng lại.

Đang chần chờ có nên đi vào trong nữa hay không, vừa nhấc mắt, thấy một nam tử mặc áo tím ngồi ngay phía trước.

Một thân quý khí trong tiểu viện này tựa như lấp lánh ánh quang, làm cho người ta không tự chủ được cũng sẽ bị hấp dẫn, nhưng cũng không thể không ngừng bước ở khoảng cách xa.

Đó là một loại khí thể làm người khác phải quỳ bái, bất luận người là ai, ở trước mặt người này, cũng sẽ sinh ra kích động hai đầu gối chạm đất.

"Tôn, Tôn chủ!" Gã sai vật kia ngoa nguẩy hồi lâu mới phản ứng được người này lại chính là ngày này Ngọc Sơn chủ nhân!

Tôn chủ, hần nhỏ (ý nói về địa vị) như vậy căn bản không có cơ hội nhìn thấy.

Cho dù là trước đó vài ngày từ thất bên kia nướng người, tất cả người trên Thiên Ngọc Sơn bị yêu cầu tập trung đến trên quảng trường xem, hần cũng chỉ là ở mấy hàng phía sau đều nhìn không rõ bóng người đằng trước.

Thật ra thì, hần không biết Tôn chủ hình dạng thế nào .

Nhưng trên đỉnh núi này chỉ có một người mặc màu tím, đủ để chứng minh thân phận của đối phương.

Vì vậy, quý xuống, run rẩy, cũng không dám chất vấn Như Ý vì sao bắn cái đèn màu hần mới vừa treo đến lâu xuống .

"Dậy đi!" Mạnh Tử Ca khẽ mở miệng, trầm giọng mà nói. Lại nhìn đèn lồng trong tay gã sai vật kia xách theo đã phá hỏng, không khỏi tán thưởng: "Nữ Nử, người săn bắn chính xác rất tốt."

Bạn đang đọc truyện *Sát Thủ Hoàng Phi Là Sói* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 102: Xuống Núi

Nữ hài hà hề nhưong mây:

"Đó là đương nhiên!"

Từ ngày hôm đó, trên đỉnh Thiên Ngọc Sơn người người cũng biết, tiểu cô nương tại Thiên Vũ các bắt đầu luyện bắn tên rồi !

Thật ra thì rất nhiều người đến xem, nàng căn bản không cần luyện.

Chỉ cần độ chính xác của việc bắn tên đã để Tứ Đại Trường Lão có chút thần phục, luyện nữa, có thể luyện đến đâu?

Nhưng Như Ý vẫn kiên trì, hoặc là nói, thật ra thì nàng không phải đang luyện tập bắn tên, nàng chỉ là kéo căng dây cung rồi buông tay trong nháy mắt để đi tìm cảm giác quen thuộc đã lâu.

.....

Kiếp trước dùng súng bắn tia, bắt buộc cô phải có độ chính xác cao, cũng có được thiên phú.

Như Ý chỉ luyện bộ cung tên này ba ngày, đã xuất thần nhập hóa.

Mị Nguyệt lại nói:

"Người bằng bản lĩnh này, khắp thiên hạ không địch thủ!"

Mà Như Ý lại lắc đầu, nàng nói:

"Vẫn chưa được! Hơi sức của ta quá nhỏ, bằng không có thể bắn ra xa hơn!"

..... Ở đỉnh Thiên Ngọc Sơn đầy một tháng, một ngày kia, ánh nắng chói mắt quang đăng.

Trước son môn, Tứ Trưởng Lão đứng song song, ở phía trước, Mạnh Từ Ca dắt Như Ý.

"Nhất định phải xuống núi sao?" Nữ hài khề kéo bỗng chốc tay nhỏ bé bị hấn cầm, nhẹ giọng nói: "Thật ra thì người có thể phái người đi Tiêu gia gì đó đem mua thuốc là được, ta ở đây cũng có thể sống tốt."

Nam tử mặc áo tím lắc đầu:

"Không được!"

"Thật không được?"

"Thật!"

Như Ý buông tha, chỉ đành phải để mấy vị kia đưa tiễn. Ách, là trưởng lão tiền Tôn chủ bọn họ, phát tay nói hẹn gặp lại.

Mị Nguyệt không bỏ được, đi tới bên người nàng nhỏ giọng nói:

"Nha đầu chết tiệt kia, nếu như lẫn lộn ở bên ngoài không nổi, hãy trở lại!"

Như Ý nháy mắt mấy cái, đột nhiên kéo lỗ tai của nàng, cũng nhỏ giọng nói:

"Người yên tâm, ta nhất định sẽ trở về! Chỉ là người cũng không thể quá kinh sợ, thích nam nhân phải nhanh xuống tay!"

.

Chuyến đi này, còn có mười tên hộ vệ áo đen đi theo.

Mạnh Từ Ca công nàng xuống núi, vẫn là vách đá dựng đứng như vậy .

Chỉ là Như Ý không hề khép chặt mắt nữa, mà là rất hưởng thụ xem mình xẹt qua đám mây hạ xuống.

Mặc dù có thể như vậy, nàng hiểu, đó là tin tưởng!

Bạn đang đọc truyện *Sát Thủ Hoàng Phi Là Sói* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(dot)Net**.

Chương 103: Tề Quốc Hạc Minh Thành

Tề quốc Hạc Minh thành

Sáng sớm sương còn chưa tan, trong một cái hẻm trống, chỉ có độc nhất đại trạch Tiêu gia.

Có hạ nhân dậy sớm cầm cây chổi quét sạch lá khô trước cửa, mới có người tạt một thùng nước vào trên thềm đá, sau đó quỳ xuống dùng sức chà sạch mặt đất.

Chỉ chớp lát, trước cửa vốn cũng không coi là dơ dáy bản thiêu bị chà đến cực kỳ tinh khiết.

Lúc này quân sự mới hài lòng gật đầu, chỉ huy hạ nhân trở về.

Sẽ phải đi vào trong viện tử, vừa nghiêng đầu, liền nhìn một đầu khác của hẻm trống, giống như có xe ngựa đang đến gần.

Vốn là bóng hình không quá rõ ràng xuyên qua màn sương đến, lúc này hấn mới thấy rõ, xe ngựa kia rất lớn, bên ngoài còn có tấm màn màu tím vây quanh, vẫn buông xuống gần bánh xe, có vẽ hoa lệ khác thường.

Xe ngựa có hai con, bên trong người nào ngồi tạm thời không biết, chỉ đếm ra người hầu cỡi ngựa ở bên ngoài, tổng cộng có mười.

Đều áo đen giày đen, bội kiếm bên hông.

Quân sự biết đám người kia không dễ chọc, cũng biết đối phương nhất định là tới Tiêu gia.

Dù sao này ngõ hẻm là ngõ cụt, đất cũng bị Tiêu gia phủ giáp một phương mua, không còn người khác ở nơi này.

Phàm là có người lạ tiến vào, hoặc là lạc đường, hoặc là chính là chạy thẳng đến Tiêu gia.

Quần gia kia chừng bốn mươi tuổi, cũng coi như từng trải việc đời.

Tiêu gia nổi tiếng bởi kỳ được, chỉ dựa vào bí truyền tổ thượng truyền xuống cũng đã giàu gần nửa Tề quốc.

Huống chi gia tộc còn có buôn bán, người nào đến chỗ Tiêu Phuong cũng tự động cúi đầu mấy phần.

Thậm chí còn cách cửa mấy chục bước cũng đã xuống ngựa xuống kiệu!

Nhưng như hôm nay, xe ngựa chưa đến đại môn không thể dừng thì mới dừng bước, thật đúng là lần đầu.

"Xin hỏi, chư vị tới này muốn làm gì?" Quần gia cứng đầu đặt ra câu hỏi này, cũng không thể nào, liền cảm giác trong buồng xe xe ngựa kia loáng thoáng truyền đến một loại khí phách, hẳn không dám nhìn thẳng

Bạn đang đọc truyện *Sát Thủ Hoàng Phi Là Sói* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(dot)Net**.

Chương 104: Tiêu Gia Chào Đón

Một hồi lâu, nhưng thấy mình trưởng bị người nhẹ nhàng khơi lên một cái khe nhỏ, có ngón tay thon dài đang kẹp một lệnh bài đưa ra ngoài.

Hộ vệ áo đen xuống ngựa, tiến lên nhận lấy, đem tới quần gia kia, ngao thanh nói:

"Thiếp mời Tôn chủ nhà ta, còn không mau mau trình báo!"

Một câu nói, quần gia quả quyết đi "Mau mau trình báo" rồi!

Không lâu lắm, nhưng thấy cửa chính Tiêu gia mở rộng ra, có cả đám người làm vây quanh lão giả sáu vợ vả mà đến ngoài cửa.

Cùng lúc đó, ngoài cửa cũng có hộ vệ vén màn xe lên.

Có quá nhiều người sinh lòng tò mò nhìn chỗ này, nhưng thấy có một nam tử mặc áo tím từ phía trên nhẹ nhàng xuống, tóc đen giương nhẹ, áo bào dài phát nhẹ tạo nên vòng cung màu tím huyền ảo hòa vào làn sương.

Có một loại khí thế không cho người kháng cự mà đến, ép không có người nào không cúi đầu, không dám nhìn thẳng.

Cũng bởi vì điều này, nên bỏ lỡ lúc nam tử kia vừa quay người, không dấu vết cười, sau đó tự tay ôm một nữ hài trong buồng xe ra.

Mọi người ngẩng đầu lên lần nữa thì bên cạnh đối phương đã có một tiểu cô nương tám chín tuổi khéo léo đứng.

Cũng là một màu tím, chỉ là đổi kiểu dáng mặc lên người nàng, lại. Lại hiện ra sát khí lạnh lùng.

Có người rét, ngay sau đó liền ý thức được nữ hài kia quá gầy.

Gầy đến hốc mắt trũng sâu, gầy đến xương gò má cao thẳng, gầy đến cảm nhận, đến đôi tay nhỏ bé cũng gầy như cành khô.

Vốn là tiểu cô nương rất đẹp mắt, bị loại bệnh này có vẻ dẫn theo mấy phần kinh khủng.

Hơn nữa do trên người nàng tự nhiên mà tản ra hơi thở. Tựa như không quá giống hơi thở loài người, cũng ép người nhát gan không thể không dừng bước không dám tiến lên nữa.

Đến lúc đó lão giả vừa thấy người này liền đi mau hai bước, mới vừa qua cửa liền "Bùm" một tiếng quy xuống đất, sau đó lấy đầu gối bò về phía trước, đồng thời trong miệng gấp hô:

"Tôn chủ! Tiêu mỗ nghênh đón không kịp, mong rằng Tôn chủ bao dung!"

Bạn đang đọc truyện *Sát Thủ Hoàng Phi Là Sói* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(chấm)Net**.

Chương 105: Vào Tiêu Phủ

Mạnh Tử Ca hơi lắc lắc đầu, lấy ánh mắt ý bảo hộ vệ bên người, lập tức có người tiến lên hai bước nâng lão giả tự xưng Tiêu mỡ lên.

Lão Đầu Nhi còn không cam chịu, muốn quỳ, lại nghe được một âm thanh non nớt giòn giã truyền đến ——

"Bảo ngươi không cần quỳ cũng không cần quỳ, ngươi chấp nhất như vậy, rốt cuộc là nghe lời đầu, đây chính là không nghe lời rồi?"

Tiêu lão đầu sững sờ, theo bản năng nhìn âm thanh kia.

Chỉ thấy người nói chuyện chính là tiểu cô nương đứng ở bên cạnh nam tử mặc áo tím, lúc này nàng đang một tay dắt tay áo to lớn người bên cạnh, vừa lười biếng dựa trên người hắn.

Toàn thân giống như là không có xương, lười đến hận không thể nằm xuống ngay tại chỗ.

Hắn không dám nhiều lời, người có thể đi theo bên cạnh Tôn chủ Đào Nhiên Cư, không có một người nào là chọc nõi.

Dù nàng chỉ là một tiểu cô nương tám chín tuổi, nhưng nếu có thể như vậy, lại không thấy Tôn chủ bày tỏ có bất kỳ không ổn nào.

Vậy đã nói rõ, lần này hành động kia rất thỏa đáng!

Lão già lau mồ hôi, cũng sẽ không nói thêm cái gì, chỉ nghiêng người nhường cửa chính ra, sau đó nhẹ giọng nói:

"Tôn chủ xin mời!"

Trong lúc nhất thời, tất cả hạ nhân Tiêu phủ cũng đều tránh ra bên cạnh, từng người một cúi đầu ánh mắt rũ xuống đất, đẳng cấp chờ Gia chủ tự mình ra cửa tương nghênh, hơn nữa còn là quý nghênh khách vào viện.

Mạnh Tử Ca chỉ khẽ gật đầu, dắt lấy tay nhỏ bé của Như Ý, bước đi vào trong cửa.

Tiêu lão đầu ở bên theo sát phía sau, một bước cũng không dám tiến lên, nửa bước cũng không dám cách xa.

Lúc đến bước thứ bảy Mạnh Tử Ca hỏi một câu, là nói:

"Tiêu tiên sinh gần đây tốt không?"

Người phía sau khẽ run rẩy, mau mau trả lời:

"Tạ Tôn chủ nhớ thương, tất cả đều tốt!"

"Ừ." Hắn gật đầu, sẽ không hỏi.

Cho đến khi cả đám vào phòng khách, có người bày trà bánh, sau đó Tiêu lão đầu ý bảo tất cả thối lui.

Trong phòng khách lại không có người bên cạnh, lúc này Tiêu lão đầu mới lại xuôi tay đứng ở trước mặt của Mạnh Tử ca, một bộ dáng mặc kệ bị làm thịt.

Bạn đang đọc truyện *Sát Thủ Hoàng Phi Là Sói* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 106: Nữ Nữ Phải Nghe Lời!

Như Ý nhìn thú vị, một hớp uống trà giải khát, liền dẫn đầu mở miệng, là nói:

"Vị lão bá này, ngươi sợ Mạnh sao?"

Lời này hỏi đôi phương chết cũng không dám mở miệng trả lời.

"Mạnh", đây là một tên gọi à?

Lão đầu lau mồ hôi.

"Nữ Nữ phải nghe lời!" Người bên cạnh rút cuộc là không nhìn nổi, đưa tay vỗ đầu Như Ý. Nhẹ vô cùng, đều là trêu mếu. Sau đó lại nhìn lão giả trước mặt, lúc này mới coi như là chính thức mở miệng nói chuyện cùng hắn —— "Hôm nay tới quấy rầy, là có việc muốn cầu Tiêu phủ, mong rằng Tiêu tiên sinh ra tay tương trợ."

Nghe xong lời này, lão đầu kia lại quý xuống, trong miệng nói không ngừng:

"Tôn chủ ngài nói như thế nào! cả tòa Tiêu phủ đều là Tôn chủ ngài cứu trở về, đừng nói là có việc muốn cầu, dù là nhỏ hơn lão mang theo người của toàn phủ đi đánh giặc, chúng ta cũng chắc sẽ không nháy mắt một cái!"

Lại có hộ vệ áo đen tiến lên năn nỉ, ngay sau đó liền nghe được Mạnh Tử Ca mở miệng nữa nói:

"Nữ Nữ ốm yếu từ nhỏ, từ nhỏ ăn trái cây lớn lên, trong dạ dày chịu không nổi thức ăn bình thường, cho nên hết sức gầy yếu. Nghe nói. . . ."

"Tiêu mẫu hiểu!" Không đợi Mạnh Tử Ca nói xong, Tiêu lão đầu vội vàng một khom người, chủ động nói: "Tiêu phủ khác không có, trần thuốc đến lúc đó không ít, cũng có lang trung tốt nhất! Tôn chủ cứ việc yên tâm, dù là Tiêu gia ta dốc hết tất cả, cũng nhất định chữa bệnh tốt cho vị tiểu cô nương này."

Mạnh Tử Ca gật đầu, bày tỏ rất hài lòng.

Nhìn lại Như Ý một chút, lại thấy giống như là đang suy tư điều gì.

Một hồi lâu, nghe được Như Ý ra tiếng, cũng là hỏi Tiêu lão đầu ——

"Bệnh của ta có chữa được hay không? Muốn điều trị bao lâu?" lại chuyển hướng tới Mạnh Tử Ca "Trước người nói có chuyện phải làm, vậy có phải ném ta ở nơi này hay không?"

Hắn giờ mới hiểu được Như Ý đang lo lắng cái gì, không khỏi cười khổ ——

"Cũng không phải là ném người đến đây, đợi mấy ngày sợ cái gì! Ta đi làm xong việc sẽ trở lại đón người."

Bạn đang đọc truyện *Sát Thủ Hoàng Phi Là Sói* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 107: Tự Khinh Bĩ Mình

"Người sẽ giữ lời?"

"Đương nhiên!"

"Vậy. . . ." Như Ý nghiêng đầu suy nghĩ một chút, sau đó đưa ngón út tay phải ra: "Vậy người móc tay cùng ta!"

Lời kia vừa thốt ra, chính nàng cũng muốn xoay lại và miệng mình một cái.

Dầu gì linh hồn hơn 20 tuổi trưởng thành, chẳng lẽ sau khi vào thân thể của đứa nhỏ này, thật sự thành đứa bé?

Tự khinh bỉ mình!

Cùng so sánh, Mạnh Tử Ca vẫn duy trì khí phách.

Không sợ hãi, cũng kiên nhẫn.

Chỉ là thời điểm nàng đưa ngón út ra, hắn hết sức phối hợp cũng đưa tay tới tới.

Nhưng lại không nói gì!

Như Ý đột nhiên sinh ra một loại cảm giác, lúc này hắn không nói, đó chính là không đồng ý.

Nhưng ngẫm lại lúc trước hắn xác thực cũng đã nói để cho mình yên tâm, lại cảm thấy mình suy nghĩ nhiều.

Lời nói và việc làm của hai người khiến người khác thấy kỳ quái, khiến Tiêu gia Lão Đầu mở to hai mắt.

Tôn chủ Đào Nhiên Cư, trong chốn giang hồ không ai không biết là tổ chức đệ nhất sát thủ hiện thời.

Mặc dù đối với Tiêu gia có đại ân, nhưng hắn cũng không dám khoe khoang, lại không dám lấy kiêu ngạo.

Hiện tại, tận mắt nhìn thấy tình cảnh như vậy, Tiêu lão đầu đột nhiên suy nghĩ, đây có coi như là nhìn chuyên tư mật của người ta không? Có thể bị xử quyết tại chỗ hay không?

.....

Đêm nay, một nhóm Mạnh Tử Ca ở Tiêu gia.

Mọi người có riêng tâm sự mình, Tiêu gia trên dưới đều đoán người tới đến tột cùng là người nào, nhưng Gia chủ có phân phó, không nghị luận, nếu không loạn côn đánh chết.

Khanh Như Ý lại ảo não một chuyện, đáng chết, ban ngày hỏi Tiêu lão đầu thân thể của nàng điều trị bao lâu, đối phương hình như chưa trả lời.

Trong đêm nay, thật ra thì mọi người cũng không ngủ được, có người dứt khoát không ngủ.

Những năm này Như Ý cặn ngủ, thường thường là trong rừng rậm có một chút động tĩnh, Bạch Lang còn chưa có tỉnh, nàng tỉnh trước.

Lang đại ca luôn là đau lòng khuyên nàng không cần phải sợ, mọi việc đều có bọn họ, coi như nàng vẫn ngủ, bọn họ cũng sẽ che chở nàng

Bạn đang đọc truyện *Sát Thủ Hoàng Phi Là Sói* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(dot)Net**.

Chương 108: Tiêu Phủ Nhận Người Thân

Editor: Maria Nyoko

Nhưng hết cách rồi, thiên tính sát thủ, lúc ngủ là thân thể buông lỏng phòng ngự nhất. Muốn bảo vệ tánh mạng, thì phải nửa ngủ nửa tỉnh.

Kiếp trước nàng sống hai mươi mấy năm, hai mươi mấy năm nhìn mặt trời mọc mặt trời lặn, thoát nhìn là cái gì cũng có, nhưng kỳ thật, đối với nàng mà nói thứ xa xỉ nhất đó là "mặt trời ngày mai" !

Bởi vì cặn ngủ, cho nên hắn biết tất cả mười tên hộ vệ áo đen từ trên Ngọc Sơn xuống đều bảo hộ ở nàng trước cửa lúc ban đêm.

Bởi vì cặn ngủ, nàng cũng biết trời còn chưa sáng, Tam phu nhân ở viện bên kia cũng đã thức dậy, vội vã đi nơi khác.

Nhưng Như Ý không động, dù nàng cảm thấy lúc rời đi Tam phu nhân còn đặc biệt đến gần đứng một hồi lâu phía bên nàng, nàng vẫn lựa chọn tiếp tục ngủ.

Cho đến khi trời sáng rõ, nàng đứng dậy mở cửa phòng thì thấy Tiêu lão đầu mang theo thân quyến trên dưới toàn phủ cùng nhau đứng ở trước cửa phòng nàng, thậm chí trong mắt lão đầu kia còn ướt lệ.

Nữ hài chau mày, nàng sớm đoán được tám phần là Tiêu gia muốn làm chuyện gì, nhưng chưa hiểu rõ tại sao lại như vậy.

Không đợi nàng mở miệng, chỉ thấy Tiêu lão đầu tập tễnh đi mấy bước về phía trước, hạ nhân một bên mau chóng lại đỡ, cũng bị hắn hất ra.

Mãi cho đến khi đến trước mặt nàng, lúc này hai tay mới nắm cánh tay Như Ý, trong nháy mắt lão liền rơi lệ——

"Nữ nhi của ta! Ô ——"

Như Ý có chút ngu ngơ.

Ngay sau đó, nàng nhìn Tam phu nhân nhiều nhất chỉ ba mươi tuổi cũng đi theo tiến lên, khóc còn quá mức so với Tiêu lão đầu.

Nếu không phải một bên có nha đầu đỡ nàng, tám phần nàng sẽ phải ngã ngồi trên mặt đất.

"Hài tử!" lời này, do n Tam phu nhân kêu lên, tiêu điều lạnh lẽo, làm cho người ta nghe hết sức bận tâm."Nương khóc tám năm, cuối cùng là mong người trở lại. Hài tử, người cũng biết những năm này mẫu thân trôi qua những ngày này thế nào.".

Bạn đang đọc truyện *Sát Thủ Hoàng Phi Là Sói* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 109: Tất Cả Đều Do Mạnh An Bài

Như Ý giặt mình, ngẩng đầu lên lần nữa, nhưng thấy ở cửa đại môn của tiểu viện này, Mạnh Tử Ca đang mặc một bộ áo tím nhẹ nhàng mà đứng.

Thời tiết đã bắt đầu mùa đông, khiến gió buổi sáng lạnh thấu xương.

Như Ý đột nhiên cảm thấy, tất cả đều là hấn an bài!

Mang nàng tới Tiêu gia chữa bệnh, lại an bài một màn u mê hồ đồ nhận nữ nhi, sau đó, hấn có thể yên tâm rồi đi, ném nàng cho nhóm người này vốn không phải người nhà.

"Hài tử!" Tiêu lão đầu lại kêu một tiếng nữa, thành công lôi ánh mắt Như Ý trở lại.

Nàng thật rất hoài nghi, tám năm trước, tuổi lão đầu này cũng nên hơn năm mươi, Lại có thể sinh ra đứa bé như nàng sao?

Nhưng cái này không phải mấu chốt, nếu lấy kỳ được nổi tiếng của Tiêu gia, nói không chừng thật có phương diện tốt này.

Huống chi Tam phu nhân còn trẻ như vậy, khả năng này hoàn toàn có thể.

Sắp xếp lại suy nghĩ lung tung kia, đợi nàng xác định mình nên nói vài lời, vừa lên tiếng, cũng hỏi:

"Vây các người nói tình hình năm đó một chút đi! Thử xem hoàn cảnh ta biết có đúng hay không, chớ nghĩ sai!"

Lời vừa ra khỏi miệng, mắt theo bản năng liền đóng chặt.

Có thể nói như vậy, tỏ rõ nàng nhận!

Mặc kệ chuyện này có phải kỳ hoặc hay không, cũng không hỏi nguyên nhân vì sao Tiêu gia làm như vậy, nàng cũng chỉ muốn một lý do chặt chẽ, chi cần đối phương có thể cho, nàng liền gật đầu.

Quả nhiên, nghe nàng như vậy nói, trên dưới Tiêu gia có vẻ hết sức vui mừng.

Tiêu lão đầu càng thêm nức nở, nắm tay nàng khóc đến lợi hại hơn.

Đến lúc đó Tam phu nhân nức nở một phen cuối cùng hơi tỉnh táo lại, sau đó khăn lụa chấm khóe mắt, bắt đầu nói:

"Phụ thân người tuổi đã xế chiều, lúc sinh hạ người, phụ thân người vui mừng khôn xiết. Vốn muốn chờ người qua 100 ngày liền ôm đi miếu tạ Bò Tát, thật không nghĩ đến, vừa trắng rằm liền bị một đám cướp trộm người đi. Tiêu gia phái người đuổi theo, tiếp cận đến gần rừng rậm Mê Tung, lúc này những tên trộm đã mất tung tích."

Bạn đang đọc truyện *Sát Thủ Hoàng Phi Là Sói* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 110: Nếu Hấn Muốn Buông Tha, Nàng Có Thể Nói Gì

Editor: Maria Nyoko

Tam phu nhân than thở khóc lóc, giải thích từng chữ liên quan đến quan hệ huyết thống.

"Nương sinh hạ người lúc giữa hè, trong phòng quá nóng, vì vậy cửa sổ cũng mở ra, lúc này mới cho tặc nhân cơ hội lợi dụng. Nghĩ đến, những người đó có thù oán với phụ thân người, lúc này mới bế người đi."

Như Ý nghĩ, nếu như nàng là một cô nhi bình thường, phải thật vui mừng vì có một gia đình như vậy nhận, từ đó có cha thương mẹ yêu, còn có tiền tài cả đời dùng không hết.

Vậy mà, nàng không thể.

Nàng nhớ rõ tám năm trước vào ngày ủa đông đó, nàng tỉnh lại trong vũng máu mà ở đó có nhóm người bị chém giết.

Bấy giờ có một phụ nhân bộ dáng mấy phần tương tự với nàng, che chở ôm thật nàng chặt.

Người phụ nhân trước mặt vì muốn nhận nàng lại nói là giữa mùa hè, hiển nhiên bởi vì nàng vốn không thể nhớ mình ra đời như thế nào, trẻ sơ sinh vốn không có trí nhớ lớn lên.

Như Ý cúi đầu, hình như đã hiểu ra cái gì, hình như cái gì cũng không hiểu.

Ngẩng đầu lên nhìn về phía cửa viện một bóng dáng màu tím thoáng qua thì khóe môi nâng lên một nụ cười khổ bất đắc dĩ.

Cần gì chứ!

Muốn buông tha cứ việc nói thẳng, cần gì phải phí lực vì nàng an bài một nhà phú túc mỹ mãn như vậy.

Tuy từng có cam kết, mặc dù cam kết này nặng như nghìn vàng.

Nhưng hán muốn buông tay, nàng có thể nói gì?

"Ta biết rồi." Như Ý nhàn nhạt ra tiếng, "Phụ thân, mẫu thân, còn có những thân thích này, sau này các người chậm rãi giới thiệu cho ta đi! Ta. dối bụng."

Tựa như không ngờ nàng dễ dàng tin như vậy, thật ra thì một nhà Tiêu thị còn chuẩn bị giải thích rất rất nhiều, thậm chí Tam phu nhân còn nghĩ nếu nàng không tin, mình có thể ngồi phịch khóc ở tại chỗ.

Nhưng nàng cứ tin như vậy!

Không có một chút giấy giả, cũng không có một chút chất vấn.

Yên lặng, đón nhận một thân phận mới, cuộc đời mới.

Chỉ là, nàng cũng không vui mừng, một hài tử mới tám tuổi, khi tìm thấy cha nương, không phải nên ôm người thân mà khóc sao? .

Bạn đang đọc truyện *Sát Thủ Hoàng Phi Là Sói* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở wWw.EbookFull.Net.

Chương 111: Quả Nhiên Là Một Võ Kịch Bố Trí Tỉ Mỉ

Tại sao nữ hài này lạnh nhạt như thế, không vui không giận không nghi ngờ không hỏi?

Tiêu lão gia tử không hiểu, theo bản năng quay đầu nhìn về hướng cửa.

Chỉ một động tác này, đột nhiên Như Ý muốn cười to.

Mặc dù người kia vẫn đứng ở cửa viện đã rời đi, Tiêu lão gia tử nhìn vô ích, nàng lại nhìn thấy sự thật.

Tối hôm qua giày vò một đêm, sợ là vì cùng nhau diễn xuất tuồng nhận thân này chứ gì?

"Hài tử!" Vẫn là Tam phu nhân phá vỡ cục diện bế tắc, chủ động tiến lên kéo tay Như Ý, "Không phải nói dối bụng à, đi, nương dẫn người đi ăn cơm."

Như Ý không động, tay bị nắm chặt nhẹ nhàng vùng ra liền thu hồi lại.

Sau đó mở miệng, vẫn là giọng nói lạnh nhạt như vậy ——

"Không thể ăn cơm, cho ta chút trái cây đi!" Thấy Tam phu nhân giật mình, lại nói một lần với Tiêu lão gia, cuối cùng lại bỏ sung: "Ngày hôm qua ta hỏi người muốn trị bệnh bao lâu, người vẫn chưa trả lời."

Tiêu lão đầu nuốt một ngụm nước bọt, chỉ cảm thấy đứa bé trước mặt này cùng hôm qua khác nhau rất lớn.

Giờ phút này nàng, đã hoàn toàn không có phần phách lối có thể vừa nói vừa cười cùng Tôn chủ Đào Nhiên Cư.

Thay vào đó, cũng là một phần lạnh nhạt giống nhau như đúc với người tôn chủ kia.

Thậm chí Thậm chí có hơn chứ không kém.

Hắn nói không ra là cảm giác gì, chỉ cảm thấy cái loại lạnh nhạt đó cũng không chỉ ở âm thanh, vẻ mặt của nàng.

Hơn nữa từ trong xương tủy phát ra, xuyên thấu qua thân thể, khiến một loại lạnh lẽo dần dần phủ đầy cái tiểu viện này .

"Đại, đại khái hai năm đi!" Lời nói này không có sức.

Chuẩn bị khẳng định lặp lại một lần nữa, lại nghe được nữ hài trước mặt nhẹ nói:

"Ta biết rồi." Rồi sau đó xoay người trở về, một tiếng "Phanh", cửa phòng đóng lại lần nữa.

Người ngoài cửa hai mặt nhìn nhau, vẻ mặt lúng túng lan tràn, khiến nữ hài trong phòng cười càng thêm sâu.

"Quả nhiên là một vở kịch bố trí tỉ mỉ!" Như Ý nói nhỏ, cũng không nguyện đi đoán tất cả rốt cuộc là vì cái gì.

Bạn đang đọc truyện *Sát Thủ Hoàng Phi Là Sói* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 112: Một Ngày Nào Đó, Khanh Như Ý Nàng Sẽ Là Một Người Khác

Dù sao không đi được, thật sự nàng cần Tiêu gia chăm sóc.

Cũng may mới chỉ tám tuổi, cuộc đời của nàng, còn có nhiều thời gian có thể dùng để phung phí và chờ đợi.

Một ngày nào đó nàng sẽ khỏe mạnh, đợi đến lúc nàng có thể giương cánh bay lượn, Khanh Như Ý sẽ không phải phụ thuộc người khác.

Tất cả mọi chuyện, người khác có thể, nàng cũng có thể!

.

Nay ngày đông tuyết đã qua lâu, cũng không biết là có phải là vì phối hợp tâm tư một nữ hài tám tuổi kia không, rõ ràng là gió thổi hướng Bắc, những bông tuyết kia lại bay ngổn ngang, không hề có một chút quy tắc nào.

Mạnh Tử Ca ở lại Tiêu phủ hai ngày, cuối cùng lúc trời còn chưa sáng im hơi lặng tiếng rời đi.

Vẫn là chiếc xe ngựa lúc tới, vẫn là mười tên hộ vệ áo đen, nhưng trong xe ngựa, lại thiếu một nữ hài tám tuổi, đồng nhất cả người đi đường, cũng ít đi mấy phần cười nói.

Tiêu phủ không người đưa, chỉ Tiêu lão gia ở trong sân đập đầu một cái về phía cửa.

Trước khi đi Mạnh Tử Ca nhìn một hồi về chỗ của Như Ý, một hồi lâu, nhưng tay vẫn phát phát lên xe ngựa đạp tuyết đi.

Hèm nhỏ thật dài, không đợi đoàn người của đến trên đường, cửa phủ bên kia cũng đã không thấy được tung tích.

Chỉ nghe có được trện trện tiếng vó ngựa xa dần, trên mặt tuyết lưu lại dấu bánh xe cũng dần dần nhạt, chỉ chốc lát sau bị tầng tầng tuyết che phủ, che giấu tất cả dấu vết.

.

"Tôn chủ." Xe ngựa chợt dừng lại, người đánh xe quay đầu lại, đầu hướng về phía trong màn xe nói: "Cô nương. Cô nương ở bên ngoài."

Mạnh Tử Ca khẽ nhắm mắt, tiếp theo một tiếng thờ dài.

Rốt cuộc vẫn là không có tránh thoát, sở dĩ hắn ra cửa sớm như vậy, chính là quyết định trốn tránh không gặp. Lại không nghĩ rằng. Vẫn là không có tránh được.

Màn xe khẽ mở, nam nhân áo bào tím khom người ra, lại nhảy xuống xe.

Trên đầu nữ hài chờ ở đầu ngõ đã phủ một tầng tuyết thật dày.

Mi tâm Mạnh Tử Ca khẽ nhú, sau đó mau chóng tiến lên hai bước, đưa tay phui trên đầu nàng

Bạn đang đọc truyện *Sát Thủ Hoàng Phi Là Sói* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 113: Tại Sao Khi Đi Lại Không Nói Cho Ta Biết Một Tiếng

Một tầng tuyết rơi là tả, rơi vào trong mắt Như Ý, cảm giác đó giống như tám năm trước nàng mới vừa mở mắt thì cũng có từng bông tuyết lạnh lẽo rơi vào, ép nàng không thể không nhắm mắt lại lần nữa.

Nàng không thích nhớ lại như vậy, chỉ vì vừa nghĩ tới rừng rậm Mê Tung, ngay tiếp theo sẽ nhớ tới lời hấn cam kết với nàng.

Cái gì lời hứa đáng giá nghìn vàng, tới hôm nay, không phải là muốn chia lìa xa cách.

"Ta đã đợi ở nơi này một canh giờ." Nữ hài ngẩng đầu, chống lại một đôi mắt thâm thúy.

Bây giờ nàng đã không còn sợ hấn, Khanh Như Ý kiếp trước tiêu sái độc nhất trở về lần nữa, cho dù người này có khí phách thiên hạ, nàng cũng có thể cười một tiếng.

Chỉ là có một loại không cam lòng vui ở đáy lòng, du thể nào nàng cũng nghĩ không thông tại sao đối phương muốn vứt bỏ nàng.

Rõ ràng đều hoàn hảo, tại sao chỉ ngủ một giấc, cái thế giới của nàng nghiêng trời lệch đất cơ chứ?

"Tại sao khi đi không nói cho ta biết một tiếng." Nàng quyết định không hỏi vấn đề mà nàng muốn biết rõ nhất, chỉ lạnh nhạt nói: "Dầu gì quen biết một hồi."

Mạnh Tử Ca cúi đầu, Khanh Như Ý một thân tím nhạt hòa cùng với ánh nắng sớm, có vẻ có chút chói mắt.

Từ lúc xuống Thiên Ngọc Sơn, nàng cố chấp cũng lựa chọn mặc màu tím.

Cũng không cần những xiêm y mang trên núi xuống, dọc theo đường đi chọn một trần náo nhiệt, chạy thẳng tới hiệu may đi chọn đủ loại màu tím.

Hấn cũng không ngăn cản, tùy nàng lẫn qua lẫn lại.

Đối với nữ hài này, Mạnh Tử Ca quả thực là có thể sùng liền sùng, có thể cung chiều liền cung chiều.

Cánh tay bên cạnh giương lên, lấy áo choàng sau lưng xuống bao bọc thân thể nhỏ nhỏ của Như Ý.

Âm thanh Mạnh Tử Ca rất thấp, nhưng Như Ý nghe tiếng, hấn nói:

"Ta muốn để cho ngươi ngủ nhiều hơn một lát thôi."

Nàng giật giật môi, có một chút uất ức ——

"Vốn là không có ngủ, đoán được ngươi phải đi." Lần nữa nhìn chăm chăm hấn, nghiêm túc hỏi: "Ngươi muốn cho ta ở lại Tiêu gia sao?" .

Bạn đang đọc truyện *Sát Thủ Hoàng Phi Là Sói* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 114: Không Thể Không Đối Mặt Với Chia Ly

Nàng không nói trực tiếp vạch trần Tiêu gia không phải người nhà của nàng, chỉ hỏi hấn:

"Người muốn cho ta ở lại Tiêu gia sao?"

Mạnh Từ Ca trả lời là:

"Ta chỉ hi vọng người có thể có một mái nhà an ổn, hảo hảo điều dưỡng thân thể. Thấy thế nào, Tiêu gia là thích hợp nhất."

Vừa trầm mặc một hồi lâu, sau đó liền nghe Như Ý mở miệng, thì thào nói:

"Tiêu Tam phu nhân nói lúc ta sinh ra thì sau lưng có một nốt ruồi đỏ hình thoi. Trùng hợp, thật đúng là ta có." Nói xong, lắc đầu cười khổ. "Xem ra Ly Yên giúp ta thay quần áo, thật đúng là tỉ mỉ."

Một câu nói, rõ ràng nàng biết là Ly Yên lộ tin tức này cho hắn, cũng rõ ràng nói cho hắn biết, thật thật giả giả, thật ra thì trong lòng nàng hiểu rõ.

Nữ hài nói không ngừng, chỉ là giọng nói càng lúc càng nhỏ ——

"Nếu như người nguyện ý, vậy thì ta lưu lại. Nhưng Mạnh, ta nói cho người biết, ta rất thích trên Thiên Ngọc Sơn, rất thích Mị Nguyệt, nàng là người bạn đầu tiên của ta."

Thật ra thì. Ta cũng rất thích đi theo bên cạnh người.

Những lời này ở trong lòng, cuối cùng không thể nói ra.

Tay hắn kéo áo choàng bao lấy nàng liền dừng một chút, một hồi lâu, nhưng chỉ là một câu:

"Ta sẽ tới đón người." Hai người cũng không nói nữa.

Rốt cuộc nàng tựa bên cạnh góc tường trở mắt nhìn hắn lên xe ngựa, bánh xe chuyển động thì nữ hài đột nhiên đuổi theo, sau đó tại cửa sổ xe kéo lấy ống tay áo Mạnh Từ Ca, gấp giọng nói:

"Ngày hôm qua Tiêu gia đặt tên cho ta, ta không muốn cùng họ Tiêu gia. Vừa lúc Tam phu nhân họ Khanh, ta quyết định theo nàng, tự mình lấy một cái tên, gọi Như Ý. Mạnh, người phải nhớ kỹ, Khanh Như Ý, ta tên là Khanh Như Ý!"

Người bên trong cửa xe gật đầu một cái, trịnh trọng nói:

"Ta nhớ! Như Ý Như Ý, như ý nguyên! Trở về thôi! Như Ý."

Buông tay ra, trong mắt xuất hiện nước.

Nàng trở về tên của mình, nhưng không thể đổi mất một cuộc chia lìa

Bạn đang đọc truyện *Sát Thủ Hoàng Phi Là Sói* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(chăm)Net**.

Chương 115: Nàng Cướp Mất Quả Táo Của Ta!

Trực giác nói cho nàng biết, Mạnh Từ Ca sẽ không trở về nữa. Những lời thề ước chỉ nói một chút mà thôi, chỉ làm nàng tưởng thật thôi.

"Khanh Như Ý a Khanh Như Ý! Người đòi trước tiêu sái tự do, tại sao đến nơi này, liền sống ngọt ngào như vậy?"

Tự vầy vầy, trong mắt cũng nén lại, sẽ không nhìn phương hướng xe ngựa kia rồi đi một cách.

Xoay người trở về phủ, phía chân trời đã hiện ánh sáng.

Mới vừa vào cửa, chỉ thấy Tiêu lão gia chân chính——tiểu nam hài Tiêu Thuốc mới vừa ba tuổi đang ôm quả táo lớn hơn một nửa mặt so với hắn còn đang suy tư không biết nên hạ miệng từ nơi nào.

Thấy Như Ý trở lại cũng không lên tiếng, liền đỏ mắt nhìn.

Nàng đi qua bên người hắn, không khách khí quơ tay đoạt quả táo đến trong tay mình.

Sau đó ả cắn một cái "Hự" xuống.

Gần như cùng lúc đó, sau lưng "Oa" một hồi tiếng khóc truyền đến, nhưng nghe được Tiêu Thước giống tiểu đại nhân kêu rên ——

"Ô ô! Cha! nương! Nữ nhân này cướp quả táo của ta! ! A a a a! Nàng cướp quả táo a!"

Lập tức có tiểu nha đầu đã chạy tới ôm đứa bé, sau đó càng không ngừng khuyên:

"Tiểu thiếu gia ngoan, đó là tỷ tỷ người, người nên gọi nàng tỷ tỷ!"

"Ai muốn nàng làm tỷ tỷ! nữ nhân cướp quả táo của ta! Nàng không phải là tỷ tỷ của ta! Không phải là tỷ tỷ của ta——"

.

Tám năm sau

Triệu quốc

Nắng hè chói chang, giờ lúc tháng giêng nắng gắt.

Không khí buồn bức đến nỗi ngay cả bầu trời cũng không có con chim thi triển động cánh, từng con đều núp vào bóng râm, núp dưới tán lá tránh mặt trời, trốn được một phần mát mẻ.

Nhưng vẫn có người nguyện ý giãn ra giãn ra gân cốt trong thời tiết này!

Dưới chân núi trong rừng rậm, một nhóm người lộ ra sát khí điên cuồng xông tới, sinh vật sống trong rừng này kinh ngạc chạy trốn mọi nơi.

Nhưng thấy nam nhân trung niên máu me đầy người, liều mạng xách theo trường đao chạy về phía trước.

Không dưới tám gã cao thủ đi theo phía sau, từng bước từng bước ép sát, thề đuổi đến tận cùng.

Bạn đang đọc truyện *Sát Thủ Hoàng Phi Là Sói* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 116: Tuyệt Đại Giai Nhân Từ Trên Trời Giáng Xuống

Editor: Maria Nyoko

Một người không thể thoát khỏi tám người, rất nhanh người nọ đã bị đuổi theo!

Chỉ thấy người kia cầm đao ở trước người, còn chuẩn bị liều mạng một phen, đao còn chưa vung ra, cánh tay đã bị chém một nhát, một tiếng "Leng keng" bình khí bảo vệ tánh mạng liền rơi xuống đất.

Người nọ kinh hãi, cũng không tới nhặt đao, xoay người lại muốn tiếp tục chạy trốn.

Nhưng người truy sát đã đến gần làm sao hắn còn có thể chạy trốn nữa, tám người cùng vây, đồng loạt xuất kiếm, mắt thấy tám thanh trường kiếm thẳng tới cổ họng, chỉ cần trong nháy mắt người nọ liền quy thiên rồi.

Nhưng vào lúc này, ai cũng không ngờ tới, từ phía đối diện có 8 mũi tên ngắn bắn vào tám người.

Mũi tên kia tản ra ánh sáng lóa mắt, không có người dám nhìn thẳng.

Tên ngắn là hướng về phía cổ tay tám người, khi bọn hắn ý thức được nên thu tay lại tránh né thì đã không kịp.

Bịch bịch bịch bịch bịch bịch bịch!

Tám mũi tên ngắn chính xác cắm vào trên chuôi kiếm, khiến cho tay cầm kiếm run rẩy để kiếm rơi khỏi tay.

Người sắp phải đi đến quỷ môn quan lại lần nữa quay lại dương thế, trong lúc nhất thời sững sờ tại chỗ không nghĩ ra rốt cuộc là xảy ra chuyện gì.

Lúc mọi người rớt kinh ngạc, chợt có bóng dáng màu tím giống như bay xuống từ mặt trời, toàn thân tản ra hương cam từng nhàn nhạt.

Giống như là tiên tử hạ phàm, trong nháy mắt liền tẩy sạch mùi máu tanh trong rừng.

Mọi người đều ngửa đầu nhìn, lại thấy bóng dáng đó hiện ra —— có thất lưng nổi bật, cổ tay ngọc trắng muốt, tóc mềm đến eo, có mười ngón tay thon dài.

Da trắng hơn tuyết, tướng mạo hoa nhường nguyệt thẹn, rõ ràng là tuyệt đại giai nhân!

Gần thêm chút nữa, nhìn ra giai nhân này tựa như mang theo một loại nhân nhật lười biếng, mắt tròn sáng chỉ hơi mờ, tựa như tỉnh lại sau giấc ngủ, mơ mơ màng màng, đáng yêu.

Bạn đang đọc truyện *Sát Thủ Hoàng Phi Là Sói* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full . Net**.

Chương 117: Khanh Như Ý Trong Truyền Thuyết

Đội nửa nàng nhẹ nhàng rơi xuống đất, cũng đứng bên cạnh nam nhân trung niên trọng thương này thì liền chú ý tới vath nàng cầm trên tay, tiếp theo phát ra một tiếng kêu lên!

Tĩnh cung răng ngà, tên ngắn gấn dao, quanh năm đỏ tím, đôi mắt bích quang——

"Khanh Như Ý! Nàng là Khanh Như Ý nha!" Có người gọi ra tiếng, ngay sau đó, tất cả mọi người hít một hơi lạnh khi.

Chỉ ba năm thôi!

Truyền kỳ về nữ tử này đã vang danh khắp giang hồ!

Người người đều biết tĩnh cung răng ngà vô địch thiên hạ, người người cũng lưu truyền về Khanh Như Ý có gương mặt xinh đẹp tuyệt luân.

Nhưng trên thực tế, người gặp qua nàng rất ít, hoặc là nói, người gặp qua nàng, tất cả đều chết hết.

Những năm này hình như nàng du tẩu giang hồ cùng tất cả tổ chức sát thủ, có lúc nhận nhiệm vụ, có lúc chỉ là hỏi thăm tin tức.

Nghe nói mới bắt đầu bị nhiều người chèn ép, cũng không có người nguyện ý để ý, hoặc chính là không có hảo ý chỉ từ nam nhân suy nghĩ đến vấn đề của nữ nhân.

Nhưng sau này, dưới con giận dữ nàng tẩy sạch Cực Lạc môn, 83 cái mạng toàn bộ đều chết trong tay nàng.

Từ này về phía sau, không có người dám xem thường nàng, thậm chí bắt đầu không ai dám nhìn thẳng nàng.

Vì vậy, sau lưng ba chữ Khanh Như Ý này, lại tăng thêm danh xưng "Ngọc Diện La Sát".

Nhưng rốt cuộc Khanh Như Ý là ai, bối cảnh như thế nào, không có một người nào biết.

Nàng tới vô ảnh đi vô tung, có thể bất cứ lúc nào bất cứ nơi đâu xuất hiện trước mặt của người, cũng có khả năng liên tiếp hơn nửa năm cũng không thanh không tiếng.

Thậm chí lúc người trong giang hồ quên mất, đột nhiên làm ra một đại sự oanh oanh liệt liệt, để cho mình trở thành đề tài câu chuyện.

Nhưng nói tóm lại, Khanh Như Ý là một người tốt.

Có người đã kể nguyên tắc giết người của nàng ——

Thứ nhất: người nghèo không giết;

Thứ hai, nàng cho rằng là người tốt không giết;

Thứ ba, trên có già, nữ nhân, con độc nhất không giết;

Thứ tư, nhà có đứa trẻ dưới mười tuổi không giết!

Bạn đang đọc truyện *Sát Thủ Hoàng Phi Là Sói* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **wWw.EbookFull.Net**.

Chương 118: Người Này, Ta Muốn Rồi

Cho dù mục tiêu ở đâu đi chăng nữa, cho dù là Diêm vương lão tử, cuối cùng cũng bị tinh cung răng ngà của nàng bắn thủng cổ họng.

Đĩ nhiên, đáng sợ hơn, mặc dù có thể đoán được người hạ thủ là Khanh Như Ý, hoàn toàn không thể sử dụng binh khí gì để chống đỡ.

Nói cách khác, mọi người có thể nhìn thấy, chỉ là một miếng hoặc mấy đầu tên ngắn, cho tới bây giờ cũng không còn thấy qua cung tên.

Nàng có thể đang ở bên cạnh người, nhưng người không thấy được. Cũng có khả năng ở mấy dặm bên ngoài, chỉ có một mũi tên bay qua đánh chết.

Loại kẻ địch này đáng sợ nhất!

Mà nay, chu dù là ai đến đây, nữ tử đang ở trước mặt cũng nhất định là Khanh Như Ý trong truyền thuyết kia, tám người giang hồ mới vừa còn sát khí mười phần lại không khỏi lo lắng.

Mấy người nhìn lẫn nhau, có chút này không biết nên nói như thế nào.

Lúng túng một hồi lâu, cũng là nữ tử mặc áo tím kia mở miệng, âm thanh như nhỏ nhẹ, lại rõ ràng lọt vào tai, tuyệt không cho phép người kháng cự nửa phần ——

"Thương lượng với các người, người này, ta muốn rồi!" Nói xong, cây cung màu trắng đã đặt trên vai nam nhân trung niên, đối lấy đối phương nhẹ nhàng nhếch miệng.

Lúc cây cung chạm đến vết thương, hẳn đau muốn chết, nhưng lại không tiện kêu thành tiếng.

Dù sao tình thế bây giờ đối với mình có lợi, nữ tử này tới cứu hấn.

Tuy nói cũng không quen biết, nhưng nghe được Khanh Như Ý rất có phong thái, giết người vô số cũng cứu người vô số, ở trong lòng bắt đầu đánh cuộc lần này nàng là tới cứu người.

Nhưng đối phương tám người kia liền tròn tròn mắt, mục tiêu đang ở trước mắt, vốn có thể một kiếm giết chết, không ngờ nửa đường nhảy ra Ngọc Diện La Sát này, này, Sao có thể để người này chạy được?

Mọi người đầu đồ mồ hôi lạnh, giết? Khanh Như Ý muốn người, vẫn có thể giết được sao?

Nhưng nếu là cứ trở về như vậy, cũng không có cách nào giao phó cùng chủ tử.

Rốt cuộc có người lấy can đảm hỏi một câu

Bạn đang đọc truyện *Sát Thủ Hoàng Phi Là Sói* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(chấm)Net**.

Chương 119: Tám Người Các Người Không Phải Một Nhóm!

Editor: Maria Nyoko

"Cô nương có thể giơ cao đánh khẽ sao? Người này lên vào muốn trộm chỉ bảo của chúng tôi, là đại địch của chúng tôi! Nếu, nếu lần này cô nương thành toàn, ngày sau, ngày sau nhất định bọn ta toàn lực tương báo!"

Nữ tử áo tím nhíu mày, không mẫn không nhạt ném một câu:

"Người này đang cò kè mặc cả cùng ta sao? Nhưng các người là ai? Dù sao cũng phải nói rõ tên họ, sau đó ta lại suy nghĩ một chút, rốt cuộc cuộc mua bán này nên làm, hay không nên làm!"

Một câu nói, lập tức đổi khách thành chủ, giống như nàng mới là người dẫn đầu trong sự việc này, để nàng cân nhắc giết hay lưu.

Tám người kia giận đến đỏ mặt!

Rốt cuộc vẫn là nam tử huyết khí phương cương, bị một nữ tử bé nhỏ như vậy trêu đùa, cho dù là ai cũng không chịu nổi.

Vì vậy có người hét lớn ——

"Nữ nhân này không nên quá phách lối! Người này rõ ràng là do chúng ta một đường đuổi đến đây, tại sao ngươi nói muốn thì muốn?"

"Hả?" Nữ tử hơi nhú lông mày, giống như là đang suy tư.

Nhưng ngay sau đó, trong tám người đã có một người chất vấn, kiếm vừa thu hồi đã lần nữa được nhắc lên.

Một thân thương tích cũng nữa tránh không khỏi tốc độ nhanh như vậy, dứt khoát nhắm mắt chờ chết.

Nhưng mắt mới vừa đóng, lại đột nhiên cảm giác mình giống như bay lên trời.

Giống như đang bay, nhẹ nhàng, hoàn toàn nhẽ hăng.

Hắn kinh ngạc mở mắt ra, lúc này mới phát hiện ra thì ra là Như Ý lấy một dải lụa màu trong tay áo mình quấn lấy th eo của hắn, sau đó mang theo hắn bay thẳng lên cao, tránh được một kiếm chí mạng.

"Tám người các người không phải một nhóm!" Bầu trời, âm thanh nữ tử lại nâng lên, bên trong tựa như xen lẫn chút không vui. "Tại sao muốn đuổi theo người này ta không quản, nhưng người này bản cô nương nhất định phải mang đi! Còn có ——"

Nàng chuyển lời, đồng thời thân thể cũng chuyển động một vòng trên không trung.

Mặc dù còn có một người nam tử, cũng không thấy phí sức.

Lâu như vậy, hai người lại vẫn ở trên cao, không thấy có nửa điểm muốn rơi xuống.

Bạn đang đọc truyện *Sát Thủ Hoàng Phi Là Sói* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(chấm)Net**.

Chương 120: Mạng Của Ngươi, Bản Cô Nương Cũng Muốn !

"Ngươi ——" nữ tử đưa tay chỉ xuống, chính là người mới vừa rồi nhặt kiếm lên chủ động đâm tới ! "Mạng của ngươi, bản cô nương cũng muốn rồi !"

Dứt lời, đột nhiên đeo dải lụa bay lên, nam nhân bị cuốn lấy lại bị vung lên trên bầu trời.

Hai tay nữ tử bay lên không, cổ tay khẽ đảo, thanh tinh cung răng ngà kia được nâng lên.

Không thấy nàng đặt mũi tên dễ bắn như thế nào, chỉ nhìn thấy một đạo quang lóe ra bắn thẳng người nọ.

Không nhận rõ tốc độ như thế nào để tránh kịp, mọi người chỉ đành phải kêu lên nửa tiếng, chỉ thấy mũi tên kia vừa tới, một cánh tay nam nhân bị đánh ở trên cây khô phía sau !

Một chuỗi động tác hoàn hảo, thời gian vẹn vẹn chỉ trong nháy mắt.

Người nam nhân bị vung lên trời lại rớt xuống, dải lụa bên tay nữ tử vừa nhắc lên, dải lụa màu phóng ra, vững vàng tiếp được người, chậm rãi tiếp đất, không bị thương chút nào.

Còn lại bảy vừa nhìn mình không có chuyện gì, vội vàng tản đi.

Có người gan lớn còn có ý định chấp tay một cái với nữ tử mặc áo tím kia, vội vàng nói:

"Khanh nữ hiệp, người của ngài muốn liền mang đi đi! Chúng ta sau." Muốn nói sau này còn gặp lại, nhưng vừa nghĩ đến, nữ nhân đáng sợ như vậy, vĩnh biệt đi! =))))))

Nhưng hắn không nói ra miệng vĩnh biệt, thứ nhất là không có lá gan này, thứ hai, tuyệt đại dung nhan như vậy, hắn lại thật sự không muốn gặp lại một lần sao?

Đội mọi người tản đi, lúc này nữ tử mới thu hồi dải lụa màu, xem xét phía trên dính đầy vết máu, ngón tay vung lên, móng tay bén nhọn xẹt qua, trực tiếp cắt đứt nửa đoạn dây lụa này.

Người được cứu thấy phải nuốt nước miếng, hết sức muốn nhặt đoạn dải lụa bị nàng vứt bỏ vào trong lòng, nhưng lại sợ hành động này vừa ra, nữ nhân trước mặt này lại đoạt mạng của mình. Liền không thể làm gì khác hơn là không biết làm gì, chỉ cảm thấy đồ tốt như vậy thật là lãng phí

Chương 121: Cứu Người Một Mạng, Dập Đầu Cũng Là Việc Nên Làm!

"Tỷ tỷ!" Trong rừng, âm thanh thanh thúy của nam sinh truyền đến, càng lúc càng gần. "Tỷ tỷ! Đáng chết, rốt cuộc là đang làm gì ——"

Đội âm thanh đến gần, thấy được một tiểu nam hài mười mấy tuổi đang lườm một đôi tròn mắt về phía nữ tử áo tím chu môi ——

"Không phải nói ra ngoài tìm đồ ăn sao? Ngươi lại đánh nhau!"

Nữ tử áo tím thấy thế vội vàng đi tới dụ dỗ:

"Thước nhi, tỷ tỷ không phải đánh nhau, là cứu người! Cứu người!"

Nói rồi lại quay đầu chỉ về phía nam nhân đang đứng:

"Không tin ngươi hỏi hắn!"

Nam nhân vừa thấy rốt cuộc mình có đất dụng võ, vội vàng liều mạng gật đầu:

"Dạ dạ dạ, không sai không sai, Khanh nữ hiệp mới vừa cứu tại hạ một mạng! Tại hạ cảm tạ vô tận!" Nói rồi quỳ lạy trên đất.

Trên người hắn có trọng thương, tuy nói như vậy, chịu lạy người hơn phân nửa cũng sẽ tiến lên nâng lên, cũng sẽ không để cho hắn quỳ xuống thật.

Thật không nghĩ đến, một đôi tỷ đệ nhìn chăm chăm lại nửa bước cũng không dời, cứ nhìn hắn quỳ, nhìn hắn bởi vì chạm được vết thương mà đau đến cắn răng nghiến lợi.

Quỳ xong rồi, mình không đứng nổi, cũng không có một người tới đây nâng lên.

Chỉ nghe thấy âm thanh nữ tử kia bỗng bèn mà đến ——

"Quỳ đi quỳ đi! Ta cứu ngươi một mạng, ngươi dập đầu cho ta cũng là việc nên làm!"

Vì vậy. Nam nhân kia lại không thể không ngoài quỳ một cái lại khấu đầu một cái.

"Chà chà!" Sau đệ đệ lại nói chuyện: "Tỷ ngươi chắc chắn mình cứu người rất tốt? Ngươi xem hắn râu ria rậm rạp máu me đầy người, không tốt cái này cũng hư hỏng cái kia."

Nam nhân khẽ run rẩy, sau đó nữ tử còn nói:

"Ai nha! Quần hắn khi gió tốt hay xấu, ta trước không nói hắn, ngươi tới xem một chút!"

Nói xong, liền kéo nam hài đến một người khác bị một mũi tên dính trên thân cây.

Một cánh tay người nọ bị cắm lên cây, đau đến kềm chút không có ngắt đi.

Vốn còn muốn thừa dịp thời gian họ nói chuyện tự mình nghĩ biện pháp chạy đi, nhưng lại phát hiện, mình một cái tay khác dùng toàn lực, vẫn không có cách nào rút mũi tên ngán trên cây khô ra.

Chương 122: Thước, Ngươi Nên Nhận Ra Người Này!

Chẳng những không rút tên ra được, còn càng kéo càng đau, càng kéo vết thương càng lớn.

Nam hài thấy thì nhếch miệng, không khỏi mở miệng khuyên:

"Người đừng cố rút ra làm gì! Trừ phi chính mình chém cánh tay kia, nếu không cũng không có biện pháp."

Người nọ cắn răng không hiểu nhìn về phía nữ tử áo tím, hỏi:

"Tại hạ tự nhận chưa bao giờ đắc tội Khanh nữ hiệp, tại sao nữ hiệp đối xử với ta như vậy?"

Lời này vừa nói ra, đột nhiên trong mắt nữ tử áo tím mà bắn ra một tia sáng lục quang âm u như con sói hung dữ, chiếu thẳng đến nam tử kia, mọi người không nhúc nhích, người kia không không chế thét một tiếng kinh hãi!

Quá dọa người!

Lục quang lóe qua, hần lại bắt đầu thở gấp từng hơi từng hơi.

Chuyện gì mới vừa xảy ra? Rõ ràng tất cả mọi người cũng chưa hề đụng tới, nhưng tại sao hần đã cảm thấy có một cỗ khí âm hàn đột nhiên đột kích?

Hơn nữa cảm giác hơi thở kia Đặc biệt giống như là một con sói hoang nhào tới trước, khiến hần không kịp trốn tránh, cứ tới liền tiếp như vậy.

Quá dọa người!

"Người chưa từng thấy a ta." Nữ tử nhìn hần chăm chăm, năm ngón tay đặt trên bả vai của nam hài đột nhiên siết chặt, đau đến mức nam hài không thể không ngẩng đầu nhìn nàng.

Nhưng vừa nhìn liền nhìn ra hận ý, khi trong mắt tỷ tỷ của hần, giờ phút này đang lửa giận đang cháy hừng hực, trong nháy mắt lửa cháy lan ra đồng cỏ.

Nam hài cũng sợ một ít, liền kéo kéo vạt áo nàng nhỏ giọng hỏi:

"Tỷ, người làm sao vậy? Người này là ai?"

Nữ tử nghiêng đầu lại, nhìn nam hài một hồi lâu, chợt âm thầm mở miệng nói:

"Thước, người nên nhận ra hần."

Dứt lời, dặt tay nam hài đi tới bên cạnh người kia.

Đợi đến gần thì đột nhiên vươn tay ra nắm chặt cổ của hần.

Người nọ bị đau, liền mở mồm ra.

"Thước, xem một chút!" Nữ tử mở miệng, rồi sau đó liền phát hiện đệ đệ mình còn quá nhỏ, không thể xem trong miệng của hần được.

Đôi môi kia giương lên tựa như có mấy phần áy náy nhìn về phía nam nhân kia, đồng thời mở miệng nói:

"Thật xin lỗi, đệ đệ ta không nhìn hần được!"

Không đợi người nọ phản ứng kịp này "Không nhìn được" là có ý gì, đột nhiên nữ tử trước mặt nhếch khóe miệng cười lạnh leo cổ tay đang nắm quai hàm hần khẽ đảo, động tác qua đầu vai, dùng lực mạnh kéo ra, hoàn toàn kéo người hần từ trên cây kia xuống! .

Bạn đang đọc truyện *Sát Thủ Hoàng Phi Là Sói* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full.Net**.

Chương 123: Người Giết Cả Nhà Chúng Ta

Người nọ đau đến mức điên cuồng gào lên, cánh tay bị tên ngắn cắm chặt chảy máu đầm đìa để lộ ra phần xương.

Người xuống, nhưng kia tên nhưng vẫn là không nhúc nhích dính trên cây khô.

Hần muốn giãy giụa, nhưng tay của nữ tử kim chặt giống như cái kiềm sắt, mặc hần giãy vò như thế nào cũng không tránh được.

Rốt cuộc không có hơi sức, chấp nhận ngã xuống bất động trên mặt đất.

"Há mồm!" Nữ tử cũng không động thủ, chỉ dùng âm thanh lạnh lùng ra lệnh.

Người nọ rất nghe lời, nói hần há mồm, hần liền há mồm.

Chỉ nghe nữ tử nói:

"Thước nhì người nhìn! Nhìn răng hần! Có phải người đã nói với ta, trong đám người giết cả nhà chúng ta, trong miệng có khảm một viên phi thủy trong hàm răng hay không? Hơn nữa bên trong còn có một viên ngọc trai?"

Lời vừa nói ra, tất cả mọi người đều kinh hãi.

Bao gồm nam nhân được cứu tới, cũng cả kinh hãi nửa ngày không ngậm miệng được.

Trong chốn giang hồ nữ hiệp Khanh Như Ý tiếng tăm lừng lẫy, không ai biết thân thế, đây cũng là lần đầu nàng nói tới thân thế của mình, cũng không biết lời nói này bị hần nghe rồi, là phúc hay là họa?

Nam nhân theo bản năng nghĩ tới mấy chữ "Giết người diệt khẩu" này ở trong đầu, nhưng cuối cùng vẫn an ủi mình nói, sẽ không, tuy nói tính tình Khanh Như Ý cô quái, vẫn không có nghe nói lạm sát kẻ vô tội.

Nhìn lại nam nhân bị kéo từ trên cây xuống, nghe thấy lời ấy, vốn là gương mặt đầy máu, lại lập tức trở nên trắng bệch.

"Người giết cả nhà chúng ta ", những lời này một mực chuyển lên chuyển xuống trong đầu hần, rốt cuộc chuyển tới một thảm án nửa năm trước, không khỏi kêu lên ——

"Tiêu gia? Người là người của Tiêu gia?"

Không đánh đã khai!

Nam hài kia lập tức kinh hãi nhảy lên, xông lên trước, dùng sức kéo miệng hần.

Bên phải phía dưới trong cùng hàm răng, chính xác là phi thủy, bên trong còn khảm một viên ngọc trai hết sức tục khí.

Đúng là nửa năm trước lúc Tiêu gia bị diệt môn hần đã thấy viên ngọc kia!

Nam hài liền chảy nước mắt, tay nắm chặt quyền không chút do dự đánh thân người kia, đánh một cái rống một tiếng, rống một tiếng, chính là một chuỗi lệ.

Bạn đang đọc truyện *Sát Thủ Hoàng Phi Là Sói* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 124: Báo Thù Cho Cha Mẹ

Cho đến khi mệt, lúc này mới ngồi lại dưới đất, đưa tay sờ sau lưng nữ tử bên cạnh.

Nơi đó vẫn luôn đeo một túi vải đẹp mắt, tất cả bên trong đều là tên ngắn giống như đúc mũi tên trên thân cây khô.

Hần kéo ra một mũi tên nằm ở trong tay, vừa giận đùng đùng đâm vào trên người nam nhân kia!

Nam nhân bắt đầu né!

Bị đưa con nít đánh lên mấy quyền không sao cả, nhưng bị lợi khí như vậy đâm tới, tảng đá cũng không chịu nổi.

Nhưng thân thể hần vừa mới vừa động, nữ tử thật lâu cũng không lên tiếng đột nhiên lại đuổi tay.

Cũng không phải đưa về phía hần, mà là nâng cao đưa về sau lưng!

Thời gian nháy mắt, toàn bộ tên ngắn liền bị nắm trong tay.

Nam nhân thấy phải run sợ, gào khóc liền đứng dậy muốn chạy.

Động tác nữ tử tuyệt nhanh, lúc hần mới đứng dậy một nửa liền đã tới một cước, thẳng đạp người nằm ngang ở mặt đất.

Sau một khắc, nàng lại phi thân lên, thẳng lum đứng song song với mặt đất.

Tay lấy cung, tay nắm dây cung, bốn mũi tên ngắn theo thứ tự rơi xuống, tứ chi nam nhân kia bị dính trên mặt đất.

Cũng không chạy khỏi!

Nữ tử khoát khoát tay đệ đệ bên cạnh:

"Thước, tùy ý ngươi!"

Một tiếng nói, nam hài điên cuồng xông tới, một hồi, một người khỏe mạnh như cái rây, toàn thân cao thấp đều là lỗ máu.

Rốt cuộc một tiếng kêu khê vừa nổi lên, nét mặt ngưng lại.

Nữ tử đi lên trước, mở ngón tay nam hài kia ra đoạt lấy mũi tên, rồi sau đó ném qua một bên.

"Được rồi." Đưa tay lau từng vết máu bị bắn tung tóe trên khuôn mặt. "Thước, chúng ta tìm nửa năm, cuối cùng cũng tìm thấy kẻ thù. Tỷ cho ngươi một cơ hội sáng khoái báo thù, ngươi phát tiết, thù cũng coi như báo. Những kẻ thù khác có tỷ tỷ tự đi tìm bọn họ tính sổ, ngươi yên tâm, người giết cha mẹ ta, dù hần là thiên vương lão tử, nhất định tỷ tỷ cũng đưa bọn họ quy thiên!"

Đang khi nói chuyện, ánh mắt nữ hướng tới nam nhân máu thịt be bét.

Đối phương còn dư một hơi thở, như đang đợi một lời giải thích.

Bạn đang đọc truyện *Sát Thủ Hoàng Phi Là Sói* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở wWw.EbookFull.Net.

Chương 125: Thảm Sát Diệt Môn Tiêu Gia

Nàng bước hai bước tiến lên, người ngồi xổm xuống. Môi mỏng khéo léo khẽ mở, nhẹ nhàng nói ra một câu.

Nàng nói ——

"Mọi người có điều không biết, thật ra thì Tiêu gia còn có một nữ nhi, mười sáu năm trước mất tích, tám năm trước tìm được. Đó chính là ta! Ta theo họ mẹ, cho nên lấy họ Khanh, tên Như Ý!"

Người nọ tỉnh ngộ, thờ dãi một tiếng, chỉ nói người tỉnh không bằng trời tỉnh, nhân quả tương báo, đây chính là kết cục tàn sát toàn gia môn.

Một hồi lâu, nhắm mắt.

Một nam nhân khác còn tồn tại lại đột nhiên mở miệng, nói:

"Vì sao nữ hiệp không hỏi người chỉ điểm hần là ai?" Chuyện của Tiêu gia lục quốc giang hồ đều biết, hần cũng có nghe thấy, ngay vào lúc này nói giải thích của mình: "Đằng sau chuyện của Tiêu gia nhất định có một thế lực cường đại, sao nữ hiệp không lưu hần để hỏi cho ra nhẽ?"

Tiêu Thước cũng gật đầu theo, bày tỏ mình cũng nghĩ như vậy.

Nhưng nữ tử áo tím cũng là cười khê một tiếng, nhìn người đã chết, lúc này mới nói:

"Có thể hỏi được sao? Xông tới tiền tuyến giết địch chính là vật hy sinh, bọn họ chẳng qua là hoàn thành nhiệm vụ giết người, về phần người chân chính ban bố nhiệm vụ, thì bọn họ không có tư cách để biết."

Dứt lời, vẻ đau thương trong mắt không giấu chút nào tràn ra ngoài.

Khanh Như Ý, không sai, đây là Khanh Như Ý.

Cũng không phải là tiểu thư Tiêu gia, mà là người trong giang hồ nghe tin đã sợ mất mật nhưng cũng mong đợi thấy truyền kỳ nữ hiệp vang danh.

Tám năm sinh sống tại Tiêu gia, nửa năm trước trong biến cố cả nhà bị diệt.

Lúc ấy nàng đang du tẩu giữa hai nước Tề, Triệu, đợi tin tức truyền tới trong chốn giang hồ đã bảy ngày trôi qua.

Như Ý ra roi thúc ngựa chạy về Tiêu phủ, nghênh đón nàng, cũng chỉ là một mảnh tiêu hồ phế tích.

Ngày xưa Tiêu gia phú giáp một phương đã bị thiêu thành tro bụi trong hỏa hoạn, khu nhà hào phú thành tro, vàng bạc bị cướp sạch, ngay cả trân thuốc cũng đều bị lấy hết sạch.

Nàng đến, quan phủ đã sớm liệt phế tích Tiêu gia là cấm địa, sau đó những quan viên kia mới xuất hiện làm như thật thay nhau đi vào tìm kiếm.

Bạn đang đọc truyện *Sát Thủ Hoàng Phi Là Sói* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 126: Tám Năm, Mạnh Chưa Từng Xuất Hiện

Tuyên bố với bên ngoài muốn tìm xem có người may mắn còn sống sót trong trận lửa lớn này hay không, nhưng trên thực tế, Như Ý ở trong bóng tối mất lạnh nhin, những người khốn kiếp kia căn bản là đang tìm kiếm trân bảo có còn hay không.

Dù sao Tiêu gia quá lớn, có một hai rương còn dư lại cũng không phải là không thể.

Đối với một số tai nạn, quan phủ giải thích ban đêm để xảy ra hỏa hoạn.

Nhưng người sáng suốt vừa nhìn liền hiểu rõ, đó chính là trước giết hết người sau phóng hỏa.

Trên thi thể không có cháy cũng có lưu vết đao rõ ràng, nhưng quan phủ không dám trông nom.

Chỉ giải thích là do hỏa hoạn, đối với bọn hắn mà nói, mới có thể vẹn cả đôi đường.

Như Ý cũng ở đó trong nhà tìm mấy ngày, lại thừa dịp ban đêm không ai trở lại thì lấy thi thể còn có thể nhìn ra hình người ra ngoài thành đào hầm chôn.

Khả năng những người kia chỉ là người làm Tiêu gia, nhưng với Như Ý mà nói, cũng không khác người thân.

Tám năm trước, nam nhân gọi là Mạnh giữ nàng ở Hạc Minh thành, từ đó chưa từng xuất hiện.

Tiêu gia cho nàng một gia đình ấm áp, từ Tiêu lão gia đến Tam phu nhân, hơn nữa Nhị phu nhân, từ trên xuống dưới, không có một người nào không đối xử tử tế với nàng.

Ăn, mặc, ở, đi, trừ này công chúa trong hoàng cung, sợ là không ai theo kịp nàng.

Tiêu gia lấy thuốc nổi tiếng, chẳng những có vật liệu quý, còn có bài thuốc bí phương.

Vì lý do này cho nên rất nhiều thần y lánh đời cam tâm tình nguyện trú ở Tiêu phủ, chỉ vì có thể ngày đêm làm bạn cùng những bí phương kia.

Thân thể Như ý ở Tiêu gia điều dưỡng, không tới hai năm hoàn toàn hồi phục, chẳng những ăn được thức ăn, khí sắc cũng mỗi ngày một tốt lên.

Nhưng ngày thứ nhất nàng ở lại trong phủ Tiêu lão gia cũng chính miệng dặn dò mọi người trên dưới Tiêu phủ, đối với chuyện tiểu nữ Như Ý trở về phủ, tuyệt đối không truyền ra ngoài nữa câu.

Người Tiêu gia quy củ nghiêm, người làm cũng trung thành, tám năm qua thật cũng chưa có nửa câu đồn đãi nữ nhi tới bên ngoài.

Nàng thỉnh thoảng xuất phủ, tất cả đều là giả trang làm bộ dáng nha hoàn, tuyệt không chọc mắt người.

Bạn đang đọc truyện *Sát Thủ Hoàng Phi Là Sói* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(chấm)Net**.

Chương 127: Người Từng Có Tiếp Xúc Với Người Trên Thiên Ngọc Sơn!

Như Ý đã từng hỏi qua Tiêu lão gia tại sao làm như vậy?

Tiêu lão gia trả lời là:

“Hải tử, người Tiêu gia chúng ta ở bên ngoài xem ra là phú giáp một phương người người hâm mộ. Nhưng trên thực tế, càng như vậy thì càng kẻ thù nhiều. Một năm kia từng gặp nạn, là Tôn chủ Đào Nhiên C ra tay cứu giúp, nhưng hẳn cứu được nhất thời, lại không cứu được một đời. Lần sau nếu xảy ra chuyện, sợ là sẽ khó tránh rồi. Là cha hi vọng người an toàn, vừa không có bản lãnh quá lớn, cũng chỉ có thể dùng phương pháp này, để cho mọi người cũng không biết Tiêu gia còn có người tồn tại. Không phải người của Tiêu gia, tự nhiên sẽ không có nguy nan phủ xuống người.”

Từ lúc này trở đi Khanh Như Ý liền bắt đầu nhìn kỹ Tiêu phủ, cũng là từ đó trở đi, bắt đầu cũng lộ nụ cười đối với bọn họ.

Thậm chí có lúc nàng nghĩ, cứ như vậy sinh sống cũng không tồi.

Có cha nương thương, có ca ca tỷ tỷ yêu, còn có đệ muội ở bên người ồn ào.

Người bình thường sống qua ngày, nên là như vậy!

Trái tim co quắp một trận, tan lòng nát dạ lại bỗng nhiên ủa về.

Như Ý vội vàng thu hồi tâm tư, sẽ không nguyện suy nghĩ những thứ làm người ta hoài niệm. Chỉ nhìn thi thể kia một cái, sau đó quay đầu lại nhìn chăm chăm nam nhân tới trước bị nàng cứu, một hồi lâu, nói:

"Ta có lời muốn hỏi người."

Đối phương sững sờ, ngay sau đó gật đầu:

"Nữ hiệp cứ hỏi! Xin hỏi!"

"Ừ." Nàng nghĩ nghĩ, lại nói: "Ta biết rõ người từng tiếp xúc người trên Thiên Ngọc Sơn. Tháng năm Tề quốc Cảnh Đức năm 19, có một trong Tứ Trưởng Lão ở Thiên Ngọc Sơn - Chấp Kiếm tới tìm người. Nói một chút coi, là làm gì."

Nữ tử lười biếng tựa vào trên cây, vừa cầm tinh cung đùa trong tay, vừa chậm rãi nói.

Tháng năm Cảnh Đức năm 19, đó chính là hai năm trước.

Tám năm này nàng không có một ngày nhàn rỗi, vì có thể để mình lên được Thiên Ngọc Sơn, nàng liều mạng luyện kình công.

Biết luyện kình công lại không đành lòng lãng phí nội lực, lại đi luyện võ công.

Bạn đang đọc truyện *Sát Thủ Hoàng Phi Là Sói* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 128: Đảo Chủ Ngọc Hoa Công Tử

Cho đến khi thân bản đến có thể đánh nhau cùng sư phụ đến ngày thứ ba mới bại trận thì Đảo chủ Ngọc Hoa công tử mới gật đầu, lạnh nhạt nói: Như Ý, đi đi! Đối mặt khắp giang hồ, có thể tiếp người ba chiều không quá mười. Người có thể xứng trở thành đối thủ với người, chỉ có ba người! Và lại một trong đó, là ta.

Cứ như vậy nàng học thành tài trở về, trước tiên chạy vội tới dưới chân Thiên Ngọc Sơn.

Sau đó bỏ ngựa, nhảy lên, nhiều năm trước tuyệt đối không có khả năng, hôm nay làm cũng hết sức nhẹ nhõm.

Vốn tưởng rằng sau khi lên núi sẽ cho rất nhiều người một trận kinh hi, thậm chí nàng nghĩ gặp lại Mị Nguyệt nhất định phải lôi kéo nàng ở đỉnh núi thử

can đảm một chút.

Nhưng không nghĩ, đỉnh núi kia. Cũng không người.

Cho tới bây giờ Như Ý cũng nghĩ không thông, Thiên sơn đã từng phồn hoa một thời, làm sao có thể tiêu điều như vậy, làm sao có thể ngay cả một bóng người cũng không thấy.

Một đường tìm Thiên vũ các, tám biển cửa viện vẫn còn, bên trong sân cũng đọng đầy tuyết, vừa bước lên, không tới đầu gối.

Hiển nhiên là không ai quét dọn, nằm ở bên trong mười ngày, ngày thứ mười một xuống núi, từ đó về sau không có đi lên.

Đã từng là Đào Nhiên Cư, nam nhân đã từng xuất hiện trong sinh mệnh nàng, cứ biến mất như vậy, tám năm, nàng tìm không thấy.

"Người đừng giả bộ ngu." âm thanh Như Ý lại nổi lên, "Ta còn chờ người đáp lời. Năm đó Cháp Kiếm tìm tới người cũng không hề kiêng dè người khác, vì vậy tin tức này rất nhanh truyền khắp giang hồ. Ta vốn cũng không coi là quan trọng, nếu hấn không tránh người, đã nói lên rằng chuyện kia cũng không phải là chuyện lớn gì. Nhưng hôm nay nếu gặp được, ta thuận miệng hỏi một chút."

"A, chuyện này. Cái này." Người nọ ô ô a a, đối với câu hỏi của Như Ý giống như khó trả lời.

Tiêu Thước bên cạnh mặc kệ, trừng mắt, lớn tiếng nói:

"Ta nói người có biết tốt xấu hay không? Tỷ tỷ ta cứu người...người cũng không nói thực cho biết, thật không phải nam nhân!" .

Bạn đang đọc truyện *Sát Thủ Hoàng Phi Là Sói* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(dot)Net**.

Chương 129: Nữ Hiệp, Người Không Thể Giết Ta!

Bị đưa bé quắt một tiếng khiển trách như vậy, hiển nhiên người nọ cũng không nén được giận, lúc này mới mở miệng, nói:

"Nữ hiệp, chuyện này lại nói, tại hạ. thật sự là tại hạ. Ai! Nói như thế này! Cháp Kiếm trưởng lão chỉ là đến đòi một vật, xong là đi rồi. Cho nên thật ra thì tại hạ cũng không liên lạc cùng Thiên Ngọc Sơn. Cho nên không muốn nói, bởi vì thật sự Thiên Ngọc Sơn không phải là địa phương tốt, tại hạ rất sợ dính líu quan hệ với bọn họ!"

"Hắn muốn cái gì?" Như Ý không để ý tới giải thích của hắn, chỉ muốn hỏi.

"Trần châu!" Người nọ lần này đến rất sung sướng, "Ta lén trộm một viên trân châu từ trong hoàng cung Triệu quốc. Cháp Kiếm muốn, thì ta lập tức cho! người Thiên Ngọc Sơn không thể đắc tội, đồ là đồ tốt, nhưng mệnh quan trọng hơn."

"Vậy sau đó thì sao?"

"Không biết!" Đối phương lắc đầu phải như trống bỏi, "Cầm đồ đi không thấy bóng, thật sự là tại hạ cũng không thấy rõ hắn đi như thế nào, còn có thể có sau đó sao !"

Như Ý gật đầu, mặc dù không biết Cháp Kiếm muốn viên trân châu làm gì, nhưng lại biết người trước mắt là một đạo tặc.

Võ công bình thường, nhưng bản lĩnh leo lên leo xuống lấy đồ trong túi cực tốt.

Mặc dù sớm biết hỏi hắn đến tám phần cũng không biết chuyện Thiên Ngọc Sơn, nhưng tựa như nàng nói, nếu đụng phải, phải hỏi một chút.

Chỉ là.

"Ai!" Nữ tử bỗng than nhẹ, tinh cung rặng ngà ở trong tay càng không ngừng chuyển chuyển. "Phải làm gì đây? Vốn là muốn nói, nếu như người cung cấp chút tin tức hữu dụng cho ta, ta bảo vệ người một mạng. Nhưng. Chà chà! Người xem người, cái gì cũng không biết ai! Điều này làm cho ta lưu người thế nào!"

Người nọ liền biến sắc, bị sợ đến run cầm cập, cổ thi thể nằm trên đất kia là chết thế nào còn sờ sờ ở trước mắt, Mặt Ngọc La Sát này nói lời như vậy, tại sao có thể không làm cho người ta sợ chứ!

"Nữ hiệp!" Hắn gấp hô, "Nghe nói nữ hiệp cho tới bây giờ đều chỉ trừ gian diệt ác, tại hạ không có kết thù với người! Người không thể giết ta!" .

Bạn đang đọc truyện *Sát Thủ Hoàng Phi Là Sói* được tải miễn phí tại WwW.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 130: Người Này Vô Dụng, Ta Trả Lại Người!

Nữ tử dựa vào cây mà cười, tinh cung răng ngà kia xoay chuyển trong tay nhanh hơn chút.

"Ta đương nhiên không giết người." Như Ý khẽ mở miệng, "Nhưng tiểu tặc người cũng đi vào trộm cướp sạch lúc Tiêu gia gặp đại nạn chứ?"

Nói vừa xong đột nhiên toàn thân bay lên, nam nhân kia còn chưa kịp phản ứng chuyện gì xảy ra, chỉ cảm thấy bả vai đau đớn, nghiêng đầu nhìn, lại thấy là ngón tay ngọc thon dài của Khanh Như Ý đã nắm chặt.

Hắn bị sợ đến quất to một tiếng tránh thoát, nhưng xem ra đầu ngón tay mảnh khảnh không xương kia, mọc lên người còn phải cứng rắn hơn so với kìm sắt.

"Thước nhĩ không nên chạy loạn, ở tại chỗ chờ tỳ tỳ!" khi nói chuyện, người đã bay xa, không lâu lắm lại có âm thanh cách không mà đến —— "Đầu người tỳ phải giữ lại, có thể đổi tiền đấy!"

Cái này vốn chỉ là một lần bay trên không!

Nam nhân kia khổ sở đóng chặt mắt, toàn thân đau đớn hơn nữa Như Ý cố ý chọc cao chọc thấp, để cho hắn có một loại kích động muốn ói.

Rốt cuộc tốc độ dần dần chậm, có khuynh hướng hạ xuống.

Nam nhân mở mắt ra, lại kinh ngạc phát hiện Khanh Như Ý hắn là đuổi theo những người đuổi giết hắn.

"Nữ hiệp!" Tuyệt vọng hét thảm một tiếng, ngay sau đó "Phanh" một tiếng bị ném đến mặt đất.

Trên bầu trời có nữ tử cất giọng đáp ——

"Đối với ta mà nói người không hữu dụng, ta trả người lại!"

Khi đang nói chuyện, lướt nhẹ xuống, trước mặt cũng chỉ có một người.

"Tại sao chỉ còn một người?" Như Ý có chút thất vọng.

Người nọ cũng không nhớ nàng sẽ đến như vậy, đầu tiên là sững sờ, rồi sau đó theo phản xạ trả lời:

"Chúng ta vốn không phải cùng một nhóm, chỉ là đều đuổi theo cùng một người, lúc này mới ở cùng một chỗ thôi. Nếu người bị nữ hiệp cướp đi, mọi người tự nhiên phân ra."

"Nhé!" Như Ý nhún nhún vai: "Vậy ta đến lúc đó không phải rồi."

Dứt lời, lại chỉ hướng mặt đất!

Giang hồ đại đạo bị nàng lăn qua lăn lại như vậy liền trọng thương, đã sớm đứng không nổi, chỉ chảy một đồng máu trên mặt đất, trên mặt, cũng đã là tuyệt vọng

Bạn đang đọc truyện *Sát Thủ Hoàng Phi Là Sói* được tải miễn phí tại WwW.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(dot)Net**.

Chương 131: Treo Giải Thưởng Một Vạn Lượng Hoàng Kim

"Người này không hữu dụng đối với ta, coi như ta đuổi theo người vừa đúng hướng bên này, đưa cho người đi!" Như Ý nói chuyện hết sức nhẹ nhàng

linh hoạt, giống như người đang bò trên mặt đất căn bản không phải là người, mà là một kiện hàng. "Hắn với ta cũng tốn chút thời gian chơi đùa, cho nên người không nên khách khí không cần khách khí, đáng chết liền đáng đánh! Hắc hắc, vậy ta đi thôi!"

Nói xong, lại muốn vận khinh công bay trở về.

Nhưng mũi chân còn chưa nhấc, sau lưng nghe được có người gọi nàng ——

"Nữ hiệp đệ đã nào...!"

Trở lại, lại thấy người nọ đã một kiếm đâm đạo tặc này, sau đó chấp tay hướng về phía Khanh Như Ý, nói:

"Cám ơn nữ hiệp có thể giao người này cho tại hạ, hắn trộm trộm thuốc cứu mạng Gia chủ nhà ta, Gia chủ cứ thế bỏ mạng. Tại hạ đuổi theo hắn nửa tháng, chỉ vì giết người này báo thù. Nữ hiệp tương trợ như thế, thật sự tại hạ vô cùng cảm kích, nhưng lại không gì báo đáp, nghĩ đến, nói chuyện mình biết."

Người nọ một mặt nói một mặt vò đầu, tự suy nghĩ trong chốc lát, sau đó nói:

"Trước đó nữ hiệp lưu lại người kia, không biết nữ hiệp có thù oán gì cùng hắn. Có thể theo lời tại hạ nữ hiệp cũng biết, nếu như là như thế này, nữ hiệp coi như nghe vui đi!"

Như Ý hơi nhú mày ——

"Chuyện gì? thần thần bí bí như vậy? Ta lưu lại người đó chính là vì muốn giết hắn, hắn trêu chọc ta, cho nên không thể để cho hắn còn sống. Hơn nữa." Nữ tử giáo hoạt cười một tiếng: "Người nọ thật bản lĩnh, Thám Nguyệt lâu treo giải thưởng một vạn lượng hoàng kim đối với hắn. Vụ mua bán này đưa đến trong tay cũng không thể thất bại!"

Nam tử đối diện run run cuối xuống, lúc này mới lại nghĩ đến thật ra thì Khanh Như Ý cũng là sát thủ!

Ít năm nay, nàng nhận bao nhiêu vụ buôn bán? Cho tới bây giờ sẽ không thất thủ.

Không khỏi lau mồ hôi lạnh một cái, lúc này mới nói:

"Xác thực, người nọ từng có quan hệ cùng Thám Nguyệt Lâu, có rất nhiều người muốn đầu của hắn treo giải thưởng vạn lượng hoàng kim. Nhưng thứ nhất võ công của hắn rất cao, thứ hai hành tung lại bất định, thật sự rất khó đụng phải. Mấy ngày trước lúc mấy người chúng ta truy tung đạo tặc này thì gặp hắn, nhưng lại hiểu, coi như bảy người chúng ta liên hiệp cũng không phải là đối thủ của hắn, lúc này mới động ý niệm giết hắn. . ."

Bạn đang đọc truyện *Sát Thủ Hoàng Phi Là Sói* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full . Net**.

Chương 132: Bí Mật Của Cung Gia

Như Ý nghe được rất muốn vui mừng, nhìn lên người trước mặt có dáng vẻ phớt tỉnh, nàng thật sự là không nhịn được hỏi một câu:

"Người nói tên kia võ công rất cao? tại sao ta giết hắn đến cả tay hắn đều không động vậy?"

Chỉ nghe một nuốt nước miếng ừm ừm một tiếng, hắn lại bắt đầu vội lau mồ hôi.

Nha Nha , giang hồ lục quốc, có thể có người trong tay Khanh Như Ý còn có cơ hội hoàn thủ, có không? Có không?

"Nữ hiệp!"

Hắn quyết định không nói nhảm cùng nữ nhân này nữa, tư tưởng đối phương hoàn toàn không theo lẽ thường, nói nhiều rồi, sẽ chính hắn cũng hồ đồ.

"Tại hạ không có gì cảm tạ, cũng chỉ có thể nói cho nữ hiệp —— mặc dù người kia không ai biết lai lịch của hắn, coi như Thám Nguyệt Lâu có treo giải thưởng, nhưng cũng là cá nhân hắn. Nhưng mấy ngày nay tiếp xúc, trong lúc vô tình tại hạ phát hiện một chuyện. Hắn thật ra là người Cung gia đấy!"

"Hả?" Lần này rốt cuộc đối được Như Ý một cái coi trọng ánh mắt, đồng thời cũng mở miệng hỏi ngược lại: "Cung gia?"

Người nọ gật đầu:

"Đúng! Cung gia đã mai danh ẩn tích gần mười năm trước. Phía sau bên tai bọn họ có in một đóa hoa mai, mấy ngày trước trong lúc vô tình tại hạ phát hiện chi tiết này, lúc này mới đoán thân phận người nọ."

"Những thứ khác sao?" Như Ý hỏi nữa: "Ngươi còn biết bao nhiêu?"

Đối phương lại lắc đầu:

"Không biết. Hắn rất ít nói, nhưng nếu có thể tới đuổi theo đạo tặc này tới đây, rất có thể chính là đạo tặc Cung gia đề ý chỗ này. Nhưng tại hạ cũng chỉ là suy đoán mà thôi, đến tốt cùng là gì, cũng không thể nào biết được. A đúng rồi ——"

Hắn lại nói:

"Cung gia ẩn tích gần mười năm, mọi người cũng cho rằng bọn họ giải tán, nhưng lần này xuất hiện liền chứng minh suy đoán này là sai lầm. Cung gia vẫn luôn ẩn núp ở trong bóng tối, hơn nữa —— hơn nữa tại hạ còn biết một bí mật."

Như Ý héch mảy, không có hỏi nữa, ánh mắt lại chuyển tới, ý nói rõ ràng là: chớ ngoặt ngoẹo, nói mau!

Bạn đang đọc truyện *Sát Thủ Hoàng Phi Là Sói* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full.Net**.

Chương 133: Nữ Nhi Cung Gia Là Hội Phi Của Triệu Quốc

Người nọ hít sâu một hơi, giống như là hạ quyết tâm thật lớn, sau đó nói:

"Hoàng đế Triệu quốc sùng ái nhất Hội phi, thật ra thì chính là nữ nhi của Cung gia!"

Nói vừa xong, vội vàng khom người lui về phía sau hai bước, một kiếm chém đứt đầu thân thể kia, lúc này mới khom người bái thật sâu về phía Như Ý

"Cám ơn nữ hiệp đề tại hạ báo đại thù, tại hạ biết cũng chỉ có như vậy, sau này còn gặp lại."

Hắn đi, Như Ý không có ngăn cản.

Chỉ là kinh ngạc nhìn nhìn thi thể còn ở lại trên đất, vừa đi vừa suy tư những lời người đó nói.

Cung gia, sùng phi của Triệu hoàng, nữ nhi Cung gia Xem ra, mình thật đúng là xuống tay quá nhanh.

Suy nghĩ, bay lên trời, trở về hướng Tiêu Thước chờ đợi.

Sau đó người lại hạ xuống đất, nhanh chóng chạy về phía thi thể, lấy tay nhẹ nhàng lật đầu lại, vén tóc ra sau tai.

Quả nhiên, một đóa hoa mai liền lộ ra.

Tiêu Thước cũng nhìn thấy, không khỏi mở miệng hỏi:

"Đây là cái gì?"

Như Ý đưa tay ôm thân thể nhỏ bé tới trong ngực, thì thào nói:

"Hình như ta hiểu rõ một ít chuyện."

.

Triệu quốc, Đồ Hoa Thành

Đường cái phồn hoa náo nhiệt, cửa hàng mọc lên vang tiếng rao hàng, còn có nghệ nhân du tẩu các nơi ở giữa đầu đường có chút bản lĩnh.

"Tỷ." Tiêu Thước một thân áo lam, trong tay bọc quần áo thật to, mặt kháng nghị hướng về phía nữ tử áo tím đi ở phía trước hô: "Còn phải đi bao lâu? Ta chết đói á!"

Như Ý vừa quay đầu lại, tay liền nhét một trái cây vào trong miệng bé trai ——

"Ăn cái này trước đi, chờ bán cái đầu này thì chúng ta có tiền!"

"Đây là cái gì!" Tiêu Thước rất không vui mà lấy trái cây này xuống, cau mày nhìn nửa ngày, đợi xác định mình thật không biết rõ loại trái cây này, lập tức đưa ra chất vấn —— "Tỷ! Đồ này ăn sao? Trước kia phụ thân từng nói qua, trong núi Lục Thành có đồ có độc! Người thấy cái gì hái cái gì, cũng không sợ trúng độc a!"

Bạn đang đọc truyện *Sát Thủ Hoàng Phi Là Sói* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(chấm)Net**.

Chương 134: Xách Đầu Người Đi Đạo Đường Cái

Bốp!

Ngón tay gỗ xuống đầu, nam hài hét thảm một tiếng, nhưng nghe âm thanh Khanh Như Ý tức giận bay ra:

"Tiểu tử! Người đang chất vấn tỷ tỷ của ngươi là ta sao? Chẳng lẽ ngươi quên tỷ ngươi lớn lên trong rừng sao! Ta ăn những trái này tám năm, ngươi xem ngươi xem ——" vừa nói vừa động thủ kéo mặt của mình: "Ta còn sống sờ sờ! Sống sờ sờ!"

Tiêu Thước cảm miệng!

Ngoan ngoãn thả trái cây không biết tên vào dưới hàm răng "Hự" cắn một cái, sau đó ở trong lòng âm thầm làm bầm: cũng không biết là tám năm trước người nào tới chúng ta, gây đến giống quỷ. Phụ thân nói đó là dinh dưỡng không đầy đủ, đói.

"Tỷ!" ăn xong một trái, Tiêu Thước kháng nghị lần nữa: " Lúc nào thì chúng ta mới có thể đến Thảm Nguyệt lâu ngươi nói à? Đây là địa phương quý quái gì?" Vừa nói còn vừa lắc lắc cái tay đang xách cái bao lớn: " Tại sao ta nhất định phải lấy đầu người! Nặng nề!"

Không nhịn được đá vào cái bao kia, tựa như đá bóng.

Trên đường có người nghe đối thoại thế ghé mắt xem, đều mang theo vẻ mặt kinh ngạc.

Như Ý vội vàng cười hi hi hướng về phía mọi người gạt đầu:

"Đồng ngôn vô kị *! Đồng ngôn vô kị! Tỷ đệ chúng ta nói giỡn nói đùa đấy!"

(* Lời trẻ nhỏ không kiêng dè)

Mọi người ríu rít lắc đầu, chỉ nói hai tỷ đệ này thật sự là kỳ quái, nào có người nào lấy đầu người ra đùa giỡn.

Bốp!

Lại một cái gõ vỗ tới trên đầu Tiêu Thước, nam hài tức giận tới mức nhảy:

"Nói cho ngươi bao nhiêu lần không nên đánh đầu của ta! Đánh ta ngu làm thế nào? Nhà chúng ta chỉ còn dư lại ta đây một rế một mầm thôi!"

Như Ý ha ha cười đi bốp gương mặt tròn vo của hắn:

"Được rồi được rồi! Không đánh Thước nhi chúng ta! Nhưng Thước, ngươi cũng không thể ở trên đường cái lớn tiếng kêu la trong tay ngươi cầm là cái đầu người à? Thiệt là, hừ những bằng hữu nhỏ nhắn không tốt đâu! Còn có! Vật này đương nhiên ngươi phải xách theo! Ngươi xem tỷ tỷ của ngươi nhân nghĩa tốt đẹp, tiêu dao tuyệt đại, có thể nào xách theo cái đầu người rêu rao khắp nơi! Cho nên đương nhiên ngươi phải cầm vật này!"

Bạn đang đọc truyện *Sát Thủ Hoàng Phi Là Sói* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 135: Đây Là Đứa Bé Nhà Ai

Tiêu Thước bắt đắc dĩ, không thể lý luận.

Từ nhỏ hẳn biết, nữ nhân giành ăn quả táo của hắn! Chính là trời cực kỳ không nói lý!

Nhưng,

"Đói! Tỷ! Thật đói a!"

"Đến!" trong tiếng kêu đói, Như Ý giơ tay lên chỉ, nhưng thấy một quán rượu có ba tầng cao hào hoa ở bên cạnh. "Thước nhi! Hôm nay tỷ dẫn nguoi đến nơi này ăn!"

Lời vừa nói ra, đầu tiên nam hài phản xạ một tiếng kêu giỏi!

Hai tay vỗ, ngay cả cái đầu nguoi xách theo kia đều rơi xuống đất.

Vội vã nhặt lên, liền chuẩn bị cất bước đi vào trong quán rượu kia.

Nhưng mới vừa bước hai bước, lập tức ý thức được hình như chuyện này không đúng lắm a!

Dừng chân, quay đầu lại, nhìn về phía nữ tử sau lưng——

"Tỷ! Có tiền sao?"

Như Ý cười hì hì vọt tới trước mặt, cũng không quản nam hài còn ngây tại chỗ, chỉ một tiếng nói nhẹ ——

"Cho nguoi đi đến sẽ có! Còn đứng ngốc ở đó, chẳng lẽ muốn tiếp tục đói bụng!"

Cuộc nói chuyện rơi vào trong mắt nguoi lui tới cảnh trên đường, đó thật là hình ảnh khó gặp tuyệt vời.

Nữ tử áo tím mặt mũi thanh lệ, một đôi mắt to linh động khác thường, tựa như biết nói.

Lúc đi, tóc dài đến eo tán theo gió, thỉnh thoảng rơi đến trên trán, càng hiện ra vài phần kiều mỹ.

Mà nói kiều mỹ lại không hẳn vậy, nàng lại không giống những đại gia tiểu thư kia đi không lộ chân cười không lộ răng.

Nàng sẽ cười to, sẽ nói chuyện lớn tiếng, có thể chạy mau, cũng sẽ vén tay áo lên lộ ra một đoạn cổ tay trắng muốt đi bóp mặt đệ đệ.

Còn có tiểu nam hài ở phía cuối, một thân trường sam lam nhạt, còn thắt một thắt lưng tơ gấm, bên hông hẳn có chút thô mập, mỗi người nổi bật lên hết sức đáng yêu.

Hơn nữa ngày thường hẳn trắng tinh, gương mặt vừa tròn tròn, thỉnh thoảng lúc nói chuyện cùng tỷ tỷ, còn có thể làm nũng bấu môi, thật là làm nguoi thương yêu.

Có nguoi cảm thán lên tiếng, chỉ nói:

"Đây là hai đứa bé nhà ai! Thật là có phúc khí!"

Tiêu Thước nghe được toát ra mồ hôi lạnh, chỉ nói nếu để cho bọn họ biết mặc dù lão tỷ mình bây giờ xem bộ dáng con nguoi, lại có thể quá hung ác ngoan độc giết nguoi phóng hỏa không có điều ác nào không làm, không biết những nguoi này còn có thể cảm thán hay không! .

Bạn đang đọc truyện *Sát Thủ Hoàng Phi Là Sói* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full.Net**.

Chương 136: Vào Tử Lâu Ăn Mì

Đi theo vào tử lâu, trong lòng Tiêu thước biết rõ trong hai túi tỷ có mấy bạc.

Nhưng đứa bé nghĩ tới, nếu như chỉ đi ăn một chén mì, vậy cũng không có vấn đề gì.

Ai cũng không có quy định không cho phép vào tử lâu lớn ăn mì không phải!

Vì vậy vui vẻ chạy đuổi theo đi ở trước mặt nữ tử áo tím!

Đuổi theo đuổi theo, lại phát hiện nữ nhân kia trực tiếp chạy lên cầu thang!

Hắn vội vàng, lên lầu hai, lầu ba, sau đó chạy thẳng tới đến một chỗ có ánh sáng tốt nhất, tầm mắt tốt nhất, trong phòng trang nhã cũng tương đối an tĩnh, lúc này mới dừng lại.

Khanh Như Ý định đặc ngồi trên ghế dựa, sau đó vỗ vỗ cái bàn kêu to:

"Tiểu nhị! Gọi thức ăn!"

Tiêu Thước đau cả đầu!

Gọi thức ăn? Chút món ăn? Bọn họ ăn nổi món ăn sao?

Nom nóp lo sợ đến từ trước mặt lão gia tử, nhỏ giọng nói:

"Tỷ! Nằm mơ đi chứ? Nên tỉnh rồi!"

Như Ý mất híp lại, giờ tay lên lại muốn gõ đầu hắn.

Đứa bé lúc này đã có kinh nghiệm, nhanh chóng lắc mình, một cái liến tránh thật xa.

"Không cho đánh đầu ta!"

"Được!" Như Ý gạt đầu đồng ý, "Vậy lần sau ta chuyển sang nơi khác đánh!" Thấy bé trai vẫn còn ở đứng gốc ở đó, liền vỗ vỗ cái bàn đối diện hướng hắn nói: "Tới đây ngồi!"

"Chết thì chết đi!" Tiêu Thước cắn răng một cái, "Đặng đặng đặng" chạy tiến lên ngồi xuống. "Ngồi một chút hẳn không có thu lệ phí!"

Không khỏi lại nhìn sang một nhĩ gian cách đó không xa, thăm nghĩ trong lòng a di đà Phật, may nữ nhân này không có vọt tới nơi đây. Chỗ kia tám phần là phòng bao thu phí?

Không để ý tới tâm tư hắn, Như Ý lại vỗ bàn một mạch, cuối cùng gõ tiểu nhị cấp bách tới đây.

Cũng không trách tiểu tử này động tác chậm lại, thật sự là từ lâu này buôn bán quá tốt ngay cả tầng ba không phải ai cũng ngồi được, người cũng ngồi một nửa.

Hơn nữa còn có một người kể chuyện nói liến thoắng, vì vậy có vẻ hơi rối loạn một chút

Bạn đang đọc truyện *Sát Thủ Hoàng Phi Là Sói* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở wWw.EbookFull.Net.

Chương 137: Nữ Nhân! Người Chắc Chắn Biết Mình Đang Làm Gì Sao?

Đội tiểu nhị tiến đến, đưa danh sách món ăn chính trong cửa hàng lên, lúc này mới ảo não làm sao mình lại bỏ quên hai vị khách đặc biệt như vậy.

Mọi người đều có lòng thích cái đẹp, dù hắn chỉ là một thiếu niên mười lăm tuổi, thấy bộ dáng Khanh Như Ý, cũng không khỏi cảm mến mấy phần.

Chỉ thân phận chênh lệch quá xa, trong lòng cũng chỉ có thể tạm gác thương thức lại.

Như Ý cũng mặc kệ hắn đang nghĩ cái gì, nàng không phải lần đầu du hành ở bên ngoài, thật sự chuyện như vậy gặp phải quá nhiều, so một ngày ba bữa còn phải có quy luật.

Mới bắt đầu còn có mấy phần mới mẻ, sau lại thấy nhiều hơn, cũng tập mãi thành thói quen.

Tay nữ tử nâng danh sách món ăn từ trên xuống dưới nhìn một lần, rồi sau đó ngón tay nhỏ nhắn đưa lên một chút ——

"Cái này, cái này, cái này, cái này, còn nữa, hoa sen này, tất cả đều một phần!"

Tiểu nhị mừng rỡ luôn miệng đồng ý, quả nhiên không có nhìn lầm, quần áo hai cái này không tầm thường, lại chạy thẳng tới trong một phòng trang nhã lầu ba, vừa nhìn đã biết là người có tiền!

Nhưng Tiêu Thước ngồi không yên, hài từ gập đến độ dùng chân liều mạng đá tý tý của hấn, vừa nháy mắt lại giả bộ ho khan.

Ai nói, Như Ý không những không để ý tới, ngược lại còn cùng tiểu nhị kia nói:

"Trước cho bình trà nước, không thấy đệ đệ ta ho khan sao!"

"Ai! Ai!" Tiểu nhị luôn miệng đáp lời, đi bưng trà.

Thấy hấn rời đi, lúc này Tiêu Thước mới không biết xấu hổ mở miệng.

Một khuôn mặt nhỏ nhắn gập đến đỏ lên, nhìn Như Ý nghiêng răng, sau đó nhỏ giọng nói:

"Nữ nhân! Ngươi chắc chắn biết mình đang làm gì sao?"

Như Ý nhún mày:

"Dĩ nhiên!"

"cái đầu ngươi ấy! Ta cho ngươi biết, đừng không trả nổi tiền com liền có chủ ý để ta lưu lại rửa chén! Lần này nói ta cái gì cũng không làm!"

Tiêu Thước càng nói càng tức!

Nữ nhân giành quả táo của hấn a! (phốc! đứa bé này, chuyện lúc ba tuổi, nhớ cho đến bây giờ.)

Tháng trước vì ăn một bữa tiệc lớn lại trả tiền không nổi, cuối cùng nàng quả quyết giữ hấn ở trong quán rượu làm lao động cho người ta.

Bạn đang đọc truyện *Sát Thủ Hoàng Phi Là Sói* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full . Net**.

Chương 138: Nữ Nhân Này Điên Rồi, Tuyệt Đối Là Điên Rồi!

Thương hại hài đồng nho nhỏ, một buổi chiều rửa chén.

Chỉ là nữ nhân này còn có lương tâm, biết nửa đêm trộm hấn ra ngoài.

Nhưng trên thực tế, hấn rất hoài nghi nàng chính là cô ý chính hấn.

Bằng võ công của nữ nhân này, hoàn toàn có thể sau khi com nước xong quét mòm kẹp hấn bay đi, trực tiếp bay đến ngoài thành, mặc cho người khác cỡi ngựa cũng không đuổi kịp!

"Sẽ không!" Như Ý đồ khế thò người ra trước, an ủi vỗ vỗ bờ vai của hấn, "Tin tưởng tỷ tỷ, lần này tuyệt đối không phải là com chùa!"

Ánh mắt của Tiêu Thước nháy một cái, nội tâm hết sức giãy giụa.

Có thể tin tưởng nàng sao? Thật có thể tin tưởng nàng sao?

Đáng chết nữ nhân giành quả táo a. (ngươi lại tới -)

Rất nhanh, một bàn đồ ăn tràn đầy bày lên.

Mà chén nước trà kia tiểu nhị đặc biệt chuẩn bị cho Tiêu Thước, bị hấn hoa lệ hớp rồi phun!

Nữ nhân này điên rồi, tuyệt đối là điên rồi!

Tiêu Thước không biết làm gì!

Vừa nghĩ kế hoạch chạy trốn, vừa rất tính toán nếu như không chạy được, vậy mình muốn rửa bao nhiêu chén mới có thể bù lại bữa com này.

"Tỷ." Đội tiểu nhị cười rồi đi, đưa bé lại mở miệng nữa: "Lần này ăn chắc nhiều thêm không ít, theo ta thấy, không phải chỉ để lại ta rửa chén là có thể giải quyết. Không làm được sẽ phải bị đánh! Mà bọn hán, nhất định là đánh không lại người, cho nên gặp họa tám phần chính là ta. Cho nên người xem, ta với người thương lượng, ta có thể ăn hay liền thuận theo cửa sổ này trực tiếp bỏ chạy?"

Lúc này Như Ý đã gặm cánh một con vịt, vừa nghe Tiêu Thước nói như thế, lắc đầu liên tục, sau đó chỉ chỉ cái đầu người bên người hán nói:

"Yên tâm! Ăn xong rồi cầm cái đó đi đổi tiền!"

Tiêu Thước chỉ thiếu chút là phun! Nhưng cũng lập tức ý thức được ý của nàng là rất nhanh có thể tìm được Thám Nguyệt lâu mua cái này.

Nếu như đầu người này thật là lấy giải thưởng vạn lượng hoàng kim, vậy bọn họ đã có thể phát tài rồi! .

Bạn đang đọc truyện *Sát Thủ Hoàng Phi Là Sói* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở wWw.EbookFull.Net.

Chương 139: Mỗi Khi Giết Một Người Cũng Không Thể Phí Công, Phải Kiếm Tiền!

Mắt nhìn thấy tiểu tử này dần dần chảy nước miếng, Như Ý không khỏi than thở ——

"Thước nhi à thước nhi! Mặc dù nhà chúng ta gặp đại nạn, nhưng người cũng xuất thân là thiếu gia, hơn nữa cuộc sống qua nhiều năm còn xa xỉ như vậy. Làm sao lại vì vạn lượng hoàng kim liền thay đổi bộ dạng này!"

Lần này Tiêu Thước rất bất ngờ không có ngôn ngữ, cũng không còn cãi và nàng.

Cảm thấy Như Ý nói có đạo lý, là mình quá không có tiền đồ.

Có lẽ là nghĩ tới Tiêu gia ngày trước phú giáp một phương, không khỏi có chút hao tổn tinh thần.

Tóm lại, cuối cùng hán vẫn cầm đĩa lên, bắt đầu tấn công bàn đồ ăn.

Như Ý đứng lúc tiến hành giáo dục:

"Người xem! Thông qua chuyện này là có thể nhìn ra hai chúng ta ai! Người này a, giết cũng không thể phí công! Tuy nói là báo thù vì gia tộc, nhưng nếu như một mặt báo thù, một mặt có thể vớt được một chút tiền thưởng, vậy thì có sao mà không làm! Làm một sát thủ hợp cách, sẽ phải có vài nguyên tắc. Tay nhuộm mỗi một giọt máu đều muốn định giá ở đáy lòng, máu bao nhiêu tiền, gãy chân tay bao nhiêu tiền, gãy xương bao nhiêu tiền, lấy đầu bao nhiêu tiền."

Tiêu Thước hết sức im lặng, một miếng thịt kho đưa tới khóe miệng liền không đưa vào được.

Nhưng nhìn lại Như Ý, gặm một cái đùi gà như rồng bay phượng múa, không chút nào dừng lại bởi vì nói chuyện, cũng không ảnh hưởng chút nào bởi vì nội dung kia.

Hán hết sức khâm phục.

Lúc này, người kể chuyện kia đang nói đến trận đại chiến mười sáu năm trước Mạnh Quốc cùng Khương Quốc.

Bắt đầu bằng cái vỗ tay, chiết phiến trong tay lay động, nhưng nghe hán nói:

"Phải nói Khương hoàng trước đó a! Thật ra thì người còn khá tốt, cũng biết cần chính, cũng biết yêu dân. Nhưng đáng tiếc nhé! hai vị quốc quân Khương Quốc trước thật sự quá cản trở, một quốc gia thật tốt, bị hán cửa tiêu xài hết sạch. Đừng nói quốc khố không có bạc, ngay cả trong nước chiếm giữ cũng không có dư thừa. Nghe nói có một năm Khương Hoàng hết cách rồi, lại không thể không để xuống, đi vay tiền các đại hộ ủng hộ quốc chính!" .

Bạn đang đọc truyện *Sát Thủ Hoàng Phi Là Sói* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở [EbookFull\(dot\)Net](http://EbookFull(dot)Net).

Chương 140: Mười Sáu Năm Trước, Một Cuộc Giao Hoan

Không ngờ quyền sách nói đúng lịch sử này, Như Ý nghe được thiếu hứng thú.

Nhưng nhiều món ăn trên bàn không phải một lát là có thể ăn xong, lại cảm thấy ăn vẫn nên ăn, vẫn tiếp tục ăn.

Vì vậy dứt khoát nghiêng người dựa cửa sổ, rất hưởng thụ nghe kể chuyện.

Cây quạt của người kể chuyện lay động, rồi nói tiếp:

"Sau đó, trong quốc thổ Thất Quốc thực lực của Mạnh Quốc lớn nhất rốt cuộc không nhìn nổi, tuyệt bút vung lên, một chỉ dụ diệt Khương Quốc hạ xuống, quốc thổ Khương Quốc bắt đầu như nước chảy vào Mạnh Quốc. Nơi này còn có một khúc nhạc đệm, nghe nói một năm giao thừa cuối cùng Khương Quốc diệt quốc, tiệc chúc thọ Khương Hoàng. Mạnh Quốc mượn cơ chúc thọ tặng tám vũ cơ. Tám vũ cơ này xinh đẹp, đó thật đúng là không kém tiên nữ trên trời bao nhiêu."

Nghe được lời này, ánh mắt Tiêu Thước theo bản năng rơi trên người Như Ý.

Mặc kệ bình thường hấn cãi và thế nào cùng tỷ tỷ, nhưng cũng không thể không thừa nhận, nàng thật đẹp.

Nếu tiên nữ trên trời mà con kém tám vũ cơ đó, theo suy đoán, đời tiên nữ thấy tỷ tỷ của hấn, cũng chỉ có thể cắn lưỡi tự sát.

"Đêm đó Khương Hoàng say mềm." Câu chuyện lại được nâng lên, "Nghe người ta nói, Khương Hoàng phóng đăng ở đại sảnh đám đông phía dưới, ngay trước quần thần, ngay trước mặt nữ quyền giao hoan cùng tám vũ cơ này."

"Tỷ!" Tiêu Thước nghe không nổi nữa, "Chặn lỗ tai lại! Đừng nói cái gì vậy!"

Thấy Như Ý không có phản ứng, liền duỗi chân đá nàng ở dưới bàn.

Nhưng đá qua đá lại, không với tới chân Như Ý.

Đứng dậy nhìn, lại bị tức gần chết ——

Thì ra lão tỷ nhà hấn đã dòi chân đặt trên ghế dựa rồi, thiếu chút là nằm luôn trên đó.

Nam hài lắc đầu, tuy nói Như Ý không câu nệ tiểu tiết đã sớm tập mãi thành thói quen, nhưng vẫn theo bản năng mở miệng nhắc nhở:

"Đức hạnh của người nhất định không ai thêm lấy!" .

Bạn đang đọc truyện *Sát Thủ Hoàng Phi Là Sói* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full . Net**.

Chương 141: Lão Tỷ Nhà Ta Không Hiểu Chuyện

Như Ý nắm trong tay một viên đậu phộng "Pằng" một cái búng trúng trên trán hấn ——

"Chỉ có người tư tưởng không thuần khiết mới sẽ cảm thấy ngượng ngùng! Thước nhi ngươi mới bấy lớn? Làm sao lại có thể nghe được sự thật trong lời nói này? Thành thật mà nói! Sau lưng ta, ngươi nhìn bao nhiêu đồng cung đồ?"

Giọng nói nàng không nhỏ, mấy bàn khách nhân gần đó đều có thể lọt vào tai.

Không khỏi nghiêng đầu lại nhìn nữ tử nói ra những lời kinh hãi này, vừa nhìn thấy, lại không thể không sợ hãi than.

Tiêu Thước mau mau ôm quyền với mọi người ——

"Chê cười chê cười! Lão tỷ nhà ta không hiểu chuyện, chur vị nên uống một chút, không cần để ý chúng ta!"

Lúc này người kể chuyện kia đã nói đến Khương Quốc đại diệt, lại nghe thấy tiếng vỗ tay bốp bốp, nước bọt bay tán loạn nói:

"Mạnh Quốc không hề là thiết kỵ dừng mảnh ngàn dặm, hai vạn binh mã đánh chiếm đô thành Khương Quốc, không phí chút sức nào. Khương Hoàng cũng coi như có cốt khí, không chờ người khác phá cung, trực tiếp một cây đuốc đốt cơ nghiệp trăm năm không còn một móng! Từ đó, Mạnh Quốc thu

đại bộ phận quốc thổ Khương quốc, Thất Quốc chỉ còn lục quốc, Khương, cũng chỉ có thể trở thành lịch sử!"

Như Ý hứng thú, nghiêng đầu hỏi Tiêu Thước:

"Khương Quốc cùng Mạnh Quốc, người ủng hộ phe nào?"

Tiêu Thước nháy mắt mấy cái, suy nghĩ trong chốc lát, nói:

"Mạnh Quốc thật là xấu!"

"Ah?" Nàng mở to mắt, "Tại sao?"

"Bởi vì Mạnh nhiều chuyện! Khương Quốc sẽ không tốt, đó cũng là chuyện của người ta. Tựa như nhà dân chúng sống qua ngày, người cũng không thể bởi vì cảm thấy nhà hàng xóm nghèo, lão tử nhi tử đều không học giỏi, liền xách theo cây đao đi giết cả nhà bọn họ, sau đó sẽ phá tường rào nhà người ta thành nhà mình! Thế đạo này chính là không được, nếu như giết hàng xóm, thì có quan phủ trông nom, nhưng cướp đoạt một quốc gia, lại có thể trở thành một đời anh hào, thật là không có thiên lý!"

"Haaaa..." Như Ý liền vui vẻ, chỉ cảm thấy lời Tiêu Thước nghe có chút cường từ đoạt lý, nhưng rất hợp lý, thật đúng là có chuyện như vậy.

Bạn đang đọc truyện *Sát Thủ Hoàng Phi Là Sói* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 142: Cũng Bàn Về Khương, Mạnh

Đạo lý này ở thế kỷ hai mươi một gọi là can thiệp nội chính nước khác, nhưng ở đây? Hình như có cơ hội thành anh hào .

Nhưng, tuy lời nói như vậy, nhưng đối với hai nước Khương Mạnh, nàng vẫn có ý kiến của mình ——

"Thước, người xem! Đạo lý là do người nói. Có lẽ theo phương diện chủ nghĩa nhân đạo mà nói, mặc dù ở thời điểm Khương Quốc ta cũng chưa ra đời, nhưng Mạnh Quốc hôm nay mà người đã thấy. Người cảm thấy Mạnh Quốc tốt không?"

Tiêu Thước gật đầu:

"Rất tốt. Dân chúng cơm no áo ấm, quan viên không tham không đoạt. Nghe nói ở bên trong lục quốc, quốc khổ Mạnh Quốc nghèo nhất, nhưng dân chúng Mạnh Quốc giàu có nhất. Sự phú quý đó không giống như nhà chúng ta chỉ có một nhà giàu có, mà là cả cuộc sống dân chúng Mạnh Quốc cũng rất khá. Không lo ăn mặc, còn có tiền dư để hải tử đi học, thậm chí cũng có thể mặc gấm mồng."

"Ừ." Như Ý gật đầu, "Nếu như để cho người chọn, người nguyện ý sống ở Mạnh Quốc, hay là Khương Quốc?"

Tiêu Thước không chút do dự đáp:

"Đương nhiên là Mạnh Quốc!"

"Cái này không thì phải!" Nàng một nhún vai, lại nói: "Đối với dân chúng mà nói, có thể làm cho sống cuộc được tốt thì Hoàng đế thật là minh quân. Dân chúng cũng không quan tâm quốc gia là họ Mạnh còn là họ Khương, bọn họ chỉ để ý ai cho bọn họ cuộc sống tốt hơn! Cho nên! Mười sáu năm trước, Mạnh quốc đúng!"

"Nhưng hoàng tộc Khương quốc rất khổ!"

"Thắng làm vua thua làm giặc, mình không bằng người, cũng chỉ có thể thua không màng sống chết! Lại nói, trăm năm trước, Khương Quốc đoạt lấy giang sơn từ đâu đây? Chuyện này đã sớm không rõ ràng!"

Hai người đối thoại mấy phen, âm thanh không lớn, nhưng cũng không phải kiêng dè người khác.

Dù sao nơi này là Triệu quốc, ở chỗ này không thể bàn về Triệu, nhưng bàn về Mạnh, vẫn là không có cái gì đáng ngại, chỉ cần không quá khích, hơn phân nửa không ai đi trông nom.

Lại không biết, phía nam trong một gian nhà thất, có một nam tử mang mặt nạ lại ghi tạc lời nói kia ở trong lòng.

Bạn đang đọc truyện *Sát Thủ Hoàng Phi Là Sói* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Chương 143: Người Không Phòng Trống

Editor: Maria Nyoko

Ánh mắt của người mang mặt nạ nhìn thẳng Như Ý, tay đang bung ly trà dừng ở trên không, uống cũng không uống, cũng không đặt xuống.

Nhà thất và ngoại sảnh cách một rèm che mỏng manh, màu nâu đậm, dù hai người nhìn thẳng nhau, tối đa cũng chỉ nhìn thấy lơ mờ, mặt mày nhìn không rõ lắm.

Như Ý chỉ cảm thấy có một ánh mắt sáng quắc mạnh mẽ nhìn nàng, và lại càng ngày càng mãnh liệt,

Đột nhiên vừa nghiêng đầu, động tác khá nhanh.

Đi tìm ánh mắt kia, lại dừng lại trước màn che.

Lòng nghi ngờ nhất thời nổi lên liền vén rèm mà nhìn.

Nhưng, bên trong không còn bóng người ở đây.

Chỉ chừa mấy ly trà còn tỏa hơi, chứng minh bên trong này quả thật từng có người ngồi qua.

Lại trở lại, không thêm chú ý ánh mắt hỏi thăm của Tiêu Thước, chỉ trở về chỗ ngồi quen thuộc, cúi đầu suy tư.

Đáng tiếc, hồi lâu cũng không thể nghĩ được, nên chủ động buông tha.

Lúc này, người kể chuyện đã không còn nói về ân oán của hai nước Khương Mạnh, sớm đổi sang kể chuyện dân gian.

Như Ý không nghe, đến lúc đó chăm chú suy nghĩ về Cung gia còn có Tiêu gia nàng từng ở qua tám năm.

Nửa năm sau trận thảm án kia, nàng cũng không tra rõ được là người nào gây nên.

Hiện trường đã từng âm thầm tìm kiếm vô số lần, trừ ngày cuối cùng bị Tiêu thước núp trong hầm ngầm vuron cái tay nhỏ ra bắt được mắt cá chân, cũng chỉ có Tiêu Thước cung cấp một ít đầu mối: một tên sát thủ trong miệng có khảm phi thủy.

Những thứ khác, không biết gì cả.

Nhưng hôm nay lấy được đầu mối, có thể nói là chỉ cho nàng một con đường sáng.

Ở trong lòng Như Ý tính toán, từng chuyện một, trong đầu liên liệt kê rõ ràng mấy giờ như vậy ——

Thứ nhất: Cung gia biến mất nhiều năm tái xuất giang hồ;

Thứ hai: Cung gia không phải lấy tiền giết người, bọn họ diệt Tiêu gia, phải là có thù riêng;

Bạn đang đọc truyện *Sát Thủ Hoàng Phi Là Sói* được tài miễn phí tại WwW.EbookFull.Net.

Tài miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 144

Chương 144: Nhân vật mấu chốt —— Mạnh

Thứ ba: vừa vặn, đạo tặc trộm đồ Tiêu gia, mặc dù chuyện đã qua nửa năm, nhưng Cung gia còn phái người đến đuổi giết. Cái này nói rõ đạo tặc này lấy được thứ nào đó, hoặc là biết bí mật gì. Đối phương chỉ cầu diệt khẩu không muốn bắt sống để xem, phải là chuyện đạo tặc này không nên biết. Mà có thể tuyệt đối bảo mật, cũng chỉ có người chết;

Thứ tư: Cung gia có một nữ nhi là sủng phi của đương kim Triệu hoàng, mà danh hiệu phi tử này lại có một chữ "Hội". Cái này không khỏi khiến Như Ý lại nghĩ tới một người —— Cung Tiềm Hội!

Đã bao nhiêu năm nàng không nghĩ đến cái tên này?

Hoặc Là nói, danh tự này với nàng mà nói, cũng không có ý nghĩa gì.

Chỉ là năm đó trên núi Thiên Ngọc Sơn vị đại tiểu thư kia náo loạn mấy lần, chỉ là dính vào một thân phận "bạn gái trước của Mạnh" mà thôi.

Tám năm rồi, não cũng náo qua, buồn bực cũng buồn bực qua.

Hiện tại, ngay cả Mạnh cũng không xuất hiện ở trong sinh mệnh của nàng nữa, nàng còn nghĩ đến Cung Tiềm Hội làm gì?

Vậy mà, có thể chính là vận mạng trên trời.

Khi nàng muốn quên, tất cả cố nhân lại đẩy tới trước mắt.

Nữ nhi Cung gia, Hội phi trong Triệu cung.

Nếu như đây tất cả đều liên quan đến "Cung Tiềm Hội", nàng thật sẽ phải cảm thán trong cuộc đời không chỗ nào không có sự trùng hợp.

Cho nên.

Như Ý không khỏi cười khổ!

Liệt kê một đồng lớn, cuối cùng tổng kết lại, chỉ ở một người —— Mạnh!

Cung gia có quan hệ cùng Mạnh, Tiêu gia cùng Mạnh có quan hệ, Cung gia diệt cả nhà Tiêu gia, nữ nhi Cung gia là bạn gái trước của Mạnh, và lại bây giờ là hoàng phi đang ở trong Triệu cung. tất cả, thật ra thì muốn hiểu rõ rất đơn giản.

Chỉ cần tìm được mạnh, tám chín phần là hắn có thể cho ra một đáp án hợp tình hợp lý.

"Nhưng. Đi chỗ nào tìm hắn!"

Bạn đang đọc truyện *Sát Thủ Hoàng Phi Là Sói* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full.Net**.

Chương 145: Đổi Lấy Tiền

Theo bản năng liền nói nhỏ, Tiêu Thước vừa hỏi:

"Người nói cái gì?"

Như Ý khoát khoát tay:

"Không có gì!" Sau đó sẽ đi đến bên cạnh Tiêu Thước chỉ chỉ cái đầu người kia, nói: "Đi! đưa lão bản cho tửu lâu này đi, tìm tiểu nhi, tự nhiên hắn sẽ dẫn người đi tìm."

Về mặt nam hài tối sầm lại, nhìn chăm chăm nàng hỏi:

"Tỷ, người chắc chắn? Cũng đừng hại ta! Công phu của người tốt, ta không phải tốt! Vô duyên vô cớ đưa người ta cái đầu người, nếu là lão bản kia dừng lại đánh chết ta, người không còn đệ đệ."

Khuôn mặt Như Ý lại một lần nữa tươi cười hi hi, đưa một đôi tay bóp gương mặt bé trai tròn vo——

"Thước Nhi yên tâm! Tỷ tỷ sao cam lòng lại để cho người chết! Ngoan ngoan đi! Vạn lượng hoàng kim đang vẫy chào người! Nhớ, để cho bọn họ lấy ngân phiếu, ta không muốn gánh mấy rương vàng hành tẩu giang hồ!"

.

Tiêu Thước không ngờ, lão tỷ lại nói thật!

Toàn bộ ngân phiếu đổi vạn lượng hoàng kim Triệu quốc giờ phút này đang bị nắm trong tay, Tiêu Thước đột nhiên có một loại cảm giác nhà giàu mới nổi

!

Nhưng lập tức lại bắt đầu khi dễ mình!

Cái gì đó! Trước kia cũng không phải là không có giàu có, chính là vận lượng hoàng kim đã từng đối với Tiêu gia mà nói là cái gì đâu?

Chuyện cũ ở trước mắt, thần trí hài tử lại âm đạm.

Nhìn cái bàn nơi kia, quả nhiên Như Ý đã không có ở đây.

Đối với loại tình huống này, Tiêu Thước đã sớm thành thói quen.

Lão tử, bản lãnh tới vô hình đi mất tích chính là nổi tiếng đấy!

Thường là hai người đi tới đi lui ở trên đường, vừa ngẩng đầu, nữ nhân Từ Y đã không thấy tăm hơi!

Vừa quay đầu lại, nàng lại cảm chuỗi đường hồ lô trở về .

Nàng đi trước, Tiêu Thước cũng hiểu, chính mình là một hài tử mười một tuổi lấy đầu người đối vận lượng hoàng kim, dĩ nhiên người đưa tiền muốn biết người đứng ở sau lưng hẳn rốt cuộc là ai, tất nhiên sẽ phải đi theo ở phía sau.

Mà hẳn cũng không ngờ, thì ra từ lâu cao cấp lại chính là Thám Nguyệt lâu trong truyền thuyết kia, đây thật là.

Bạn đang đọc truyện *Sát Thủ Hoàng Phi Là Sói* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(chấm)Net**.

Chương 146: Tỷ Tỷ Muốn Ra Ngoài Làm Việc

Hài tử ôm ngân phiếu vào trong lòng, vui vẻ mà chạy tới trên đường cái.

Cũng không nhìn đường, tùy tiện xoay một vòng , đợi đến khi dừng lại thì mặt hướng về phía nào liền đi hướng đó.

Hắn biết, không chừng tỷ tỷ đang ở trên nóc mái hiên nào nhìn mình, sau đó lặng lẽ đuổi theo.

Về phần tiểu nhị Thám Nguyệt lâu có phải đã sớm chú ý tới nữ tử áo tím hay không, hẳn bỏ qua.

Hắn chỉ biết nếu như Khanh Như Ý không muốn cho người khác tìm được, chính là Thiên Vương lão tử cũng không tìm được.

Quả nhiên, lúc đã rẽ tám chín lần, rốt cuộc tại cái hẻm nhỏ, trước mắt hiện ra bóng dáng áo tím

"Tỷ!" hài tử cười hi hi nhào tới trong ngực Như Ý, "Tỷ! Ngươi thật lợi hại! Chúng ta có tiền!"

Vừa nói xong vừa móc ngân phiếu ra đưa cho Như Ý:

"Tỷ ngươi xem, một vận lượng! Còn là hoàng kim! A, ngươi không cần lại nói ta chưa từng trải qua việc đời, trước kia là trước kia, bây giờ là bây giờ a!"

"Ừm!" Như Ý yêu thương vỗ vỗ đầu của hài tử, "Tỷ không nói ngươi! Tỷ dẫn ngươi ở trọ, chúng ta ở lại phòng!"

Hai tỷ đệ vui vẻ đi trở về trên đường, mà nụ cười Như Ý rực rỡ hơn, bởi vì người phía sau đi theo Tiêu Thước, đã bị nàng tính toán khiến cho hắn trực tiếp đổi phương hướng

Hai người chạy thẳng tới khách điểm được xem là tốt nhất trên đường, quả quyết tìm phòng tốt nhất.

Chỉ là Tiêu Thước không biết, vận lượng ngân phiếu này là không thể nào đổi vào lúc này, cho nên gian phòng hảo hạng này. Khụ khụ, không được cuối cùng vẫn sử dụng một chiều chạy trốn kia

Giày vò đã đến buổi tối, mắt nhìn thấy trời đã tối, Tiêu Thước mơ mơ màng màng nắm tay áo Như Ý che mặt.

Nàng bắt đầu đi, xách hài tử từ trên giường \ để cho ngồi thẳng, rồi sau đó nghiêm túc nói:

"Thước nhì, hiện tại tỷ tỷ muốn đi ra ngoài làm ít chuyện, chính ngươi hảo hảo ngủ, không thể chạy đến bên ngoài!" .

Chương 147: Tỷ, Chẳng lẽ Người Lại Muốn Đi Giết Người?

Lời này trong nháy mắt Tiêu Thước từ lúc nửa tỉnh nửa mê trở nên thanh tỉnh, hải tử trừng mắt, lập tức biểu đạt quan điểm của mình ——

"Tỷ! chẳng lẽ người lại muốn đi giết người?"

Như Ý lau mồ hôi.

Ngay sau đó Tiêu Thước lại bổ sung một câu:

"Mỗi lần người hành động đơn độc hơn phân nửa đều là giết người!"

"Lần này. Thật không phải!" Nàng giơ tay đầu hàng, chỉ nói mình ở trong lòng đệ đệ đã thành một ác ma giết người rồi.

"Vậy người nói một chút phải đi làm gì?" Hải tử nhất quyết không tha.

Như ý nghĩ, nói:

"Phải đi nhìn một lão bằng hữu cho tới bây giờ cũng không có gặp mặt!"

.

Ban đêm, một bộ tử y nhẹ nhàng lướt qua bầu trời Đồ Hoa Thành.

Chợt có người gõ mõ ngẩng đầu hướng lên, màu tím đậm chiếu lên trăng tròn, không khác mây đen.

Người đi đường chỉ cảm thấy tối nay âm bay phải thật sự quá nhanh, trong lòng suy đoán ngày mai có mưa hay không.

Nhưng nhìn lại trăng sáng nhô lên cao, không giống bộ dáng có mưa.

Lại nói, Triệu quốc này thật sự thú vị.

Đô thành nước khác dầu gì cũng sẽ lấy cái tên vang dội một chút, có khí thế, có uy nghiêm!

Nhưng Triệu quốc, lại có "Đồ Hoa Thành" !

Máu tanh như thế, như thế.

Nữ tử bay lên cao không khỏi than nhẹ:

"Không đạo lý không đạo lý! Thế nào không dứt khoát kêu tàn sát hàng loạt dân trong thành! nhiều khí phách."

Bay lên không, lấy hơi, đặt chân, bay lên không lần nữa. Ước chừng thời gian ba nén hương, một mảnh cung điện hoàng gia to lớn liền đã gần trước mắt.

Như Ý nhẹ nhàng rơi lên trên một gốc cây già, khinh công tuyệt diệu để cho nàng hạ xuống, lúc có gió thổi qua cành lá còn chưa kịp rung rinh cành đã đứt hơn.

Nữ tử tự giễu cười khẽ hạ xuống, nhớ ngày đó liều mạng luyện tập khinh công, thậm chí có một lần thiếu chút nữa nhịn không được chìm trong biển.

Những thứ này đều là cái gì?

Còn không bởi vì năm ấy tám tuổi thiên Ngọc Sơn để lại ấn tượng quá khắc sâu cho nàng!

Nàng nghĩ phải dựa vào năng lực chính mình đi, muốn đứng ở trước mặt của mạnh, để cho hắn xem một chút hải tử được sói nuôi lớn, gầy đến giống quỷ, cũng là có thể xinh đẹp như vậy! .

Chương 148: Bay Vào Đi!

Hoàng cung Triệu quốc không xa hoa như tưởng tượng của nàng, mặc dù cũng không thể coi là mộc mạc, nhưng cùng Từ Cẩm thành trong ấn tượng vẫn có chênh lệch rất lớn.

Gốc cây già này rất cao, nhưng cũng đủ gần để nàng nhìn một chút xú, muốn dòm ngó nhiều hơn, tất phải thì một mình phải vào thăm dò.

Mũi chân Như Ý nhẹ nâng khí vận đan điền, đủ lướt lên Thiên Ngọc Sơn chạy trốn trên không trung.

Đây là phương thức nàng lựa chọn tiến vào hoàng cung, để cho mình bay đến nơi cao nhất, khiến người đứng trên mặt đất nhìn lên nàng liền nhỏ giống như là một con chim.

Sau đó hoa lệ xẹt qua thành cung, im hơi lặng tiếng bay xuống tới Triệu quốc .

" Lão bằng hữu chưa từng gặp mặt ", Như Ý nhếch môi cười khê, thân hình không chậm, chạy thẳng tới tòa hoàng cung nửa bên trái .

Đích xác là lão bằng hữu chưa từng gặp mặt! Nàng có phải nên mong đợi sẽ thấy có một màn vui mừng?

Vừa mới lúc còn trên không trung, đã thấy rất rõ ràng hoàng viện lợp ngói ngói bạc.

Bên trái chột có ánh sáng, từng gian tiểu viện đan xen trong lúc mơ hồ còn có thể thấy hoa thảo.

Từ trên lý thuyết mà nói, loại địa phương này phải là chỗ ở phi tần, nên gọi hậu cung.

Mà bên kia, cũng chính là bên phải, sớm đã là tối đen như mực, trừ cảm quan đi dò xét ở ngoài, ngay cả một bóng dáng đều nhìn không tới.

Tình huống như thế, đã nói lên thường ngày bên kia phải là nơi xử lý chính vụ , đến buổi tối quần thần ai về nhà nấy, dĩ nhiên là vắng lạnh xuống.

Mà đối với mục tiêu địa điểm lựa chọn, Như Ý cũng có quy tắc của mình!

Nhìn chung hoàng cung, với tâm điện ngay chính giữa, đó nhất định là tâm cung của Hoàng đế.

Mà sau đó, chính là nơi ở của hoàng hậu.

Tiếp theo, có thể là thái tử, cũng có khả năng là phi tử được sủng ái nhất .

Triệu quốc có thái tử hay không nàng không có nghe qua, thế nhưng tối nay nàng muốn tìm Hội phi được sủng nhất.

Cho nên, phòng ngủ hơi nhỏ hơn với hoàng hậu, chính là nàng nơi hiện tại muốn đi.

Bạn đang đọc truyện *Sát Thủ Hoàng Phi Là Sói* được tài miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tài miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(dot)Net**.

Chương 149: Có Ngửi Thấy Mùi Vị Gì Hay Không?

Tiến vào gian giữa của cung viện, trên cửa viết cái gì Như Ý không nhìn, thân pháp nàng y hệt ảnh mị chạy thẳng tới phòng ngủ.

Mãi cho đến phía dưới cửa sổ, lúc này mới dừng lại.

Nhưng nhìn bốn bề vắng lặng, lại lắc mình, theo khe cửa im hơi lặng tiếng đi vào.

Lúc đó, ánh nến trong phòng cũng đều tắt, thân thể Như Ý vọt lên, trực tiếp để cho mình hoàn toàn dán vào trên xà nhà.

Một loạt động tác nhanh được không thấy bóng dáng, thậm chí ngay cả ánh nến trong phòng cũng không có nửa điểm lay động.

Nhưng trong phòng ngủ rộng rãi lộng lẫy, một chi mỷ nhân áo gấm ngồi ở trước bàn trang điểm tháo đồ trang sức lại nhẹ nhàng "Ah" một tiếng.

Sau đó nhìn bốn phía, nhìn tiểu cung nữ theo bên cạnh hầu hạ lại hỏi:

"Có người thấy được mùi vị gì hay không?"

Tiểu cung nữ kia lắc đầu một cái, đáp:

"Hồi nương nương, trừ long tiên hương trong cung của chúng ta, nô tỳ không có người được những mùi vị khác."

Như Ý cũng khẽ gật đầu, nàng cũng đoán được rồi, cả tòa tửêm điện này, cũng chỉ có mùi long tiên hương.

Đó là hương nhang mà nam tử cực kỳ cao quý mới có thể dùng được, chắc hẳn là Triệu hoàng thượng, cho nên nơi này mới cho phép đốt.

Nữ tử trên xà nhà bĩu môi, trong lòng có chút hài lòng.

Xem ra là tìm đúng rồi!

"Làm sao chỉ có long tiên hương!" chủ tử lại lên tiếng, trong giọng nói tràn đầy nghi ngờ cùng không hiểu. "Rõ ràng ta có người thấy được chút mùi cam tùng, chột bay tới, dày đặc, hiện tại lại có chút phai nhạt."

Lời nói này giống như là làm bầm lẫu bầu, giống như là không xác định, rồi lại thật sự là rất xác định.

Như Ý vừa cười một tiếng, chỉ dựa vào điểm này nàng liền biết, nữ nhân đang ngồi phía dưới, nhất định chính là Cung Tiêm Hội rồi.

Đây không phải là nàng sơ sót, làm sát thủ hai đời, tại sao có thể không hiểu lúc làm nhiệm vụ, nhất định phải xóa bỏ ký hiệu của mình bại.

Cũng giống như nói mùi thơm trên người! .

Bạn đang đọc truyện *Sát Thủ Hoàng Phi Là Sói* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 150: Tương Kiến Cố Nhân (Tương Kiến Là Gặp Lại)

Mặc dù nàng tự phụ, nhưng cũng không có ngu đến mức này.

Nhiều khi, loại chi tiết nhỏ nhỏ này mà có thể quyết định thành bại của hành động.

Mà hành động thành bại, thường thường liên quan đến sống chết!

Nhưng hôm nay, sở dĩ bỏ qua chi tiết này, hương vị cam tùng giống nhau như đúc trên người mạnh, nàng là cố ý!

long tiên hương chứng minh nàng có quan hệ cùng hoàng đế, tiểu cung nữ chỉ một tiếng "Nương nương" mà không thêm hai chữ "Hoàng hậu", càng làm rõ thân phận của nàng.

Như vậy, hương cam tùng trên người mình, chính là nghiệm chứng nàng là Cung Tiêm Hội.

Có lẽ mùi thơm này rất nhiều người dùng, nhưng ít ra, nếu nàng thật từng có quan hệ thân mật cùng Mạnh như vậy, làm sao có thể không nhớ.

"Nương nương." Phía dưới lại có tiếng nói 1, Như Ý nhìn lại, chỉ thấy có người đi vào cửa. "Hình cô nương tới."

Âm thanh cung nữ nhẹ nhàng, giống như là sợ quấy rối chủ tử đang suy nghĩ sâu xa.

Một tiếng Hình cô nương, tựa như nhắc nhở Như Ý cái gì.

Lại cẩn thận nhìn, lúc này mới phát hiện ra người đến chậm chậm có một cái sa mòng màu hồng nhạt che cặp mắt.

Là một nữ tử, vừa hai mươi, theo như tiêu chuẩn người cổ đại, cái tuổi tác này đã không nhỏ.

Như Ý chỉ cảm thấy buồn cười, tám năm qua, nàng dùng hai năm chữa bệnh, dùng ba năm học võ, tìm người ba năm, cũng không có một chút xú tin tức

của Mạnh.

Nhưng vận mệnh này, giống như là tám năm luân hồi.

Một đời người chuyển biến qua tám năm!

Cung Tiêm Hội, Lâm Mộ Dung Hình, quay đầu, cổ nhân hẹn gặp lại.

Nàng chợt tò mò, nhớ năm đó Lâm Mộ Dung Hình cố chấp nhớ tới Cung Tiêm Hội tốt như vậy, thậm chí không tiếc vì nàng cãi vả với mình và Mạnh.

Hiện nay, cuối cùng hai người trong cuộc cùng nhau xuất hiện phía dưới mí mắt nàng, đến lúc đó nàng rất muốn xem một chút, Cung Tiêm Hội đối với nữ tử mù mắt này, tốt như thế nào.

Bạn đang đọc truyện *Sát Thủ Hoàng Phi Là Sói* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 151: Xin Hối Nương Nương, Khi Nào Để Cho Ta Xuất Cung

Nhẹ nhàng ở trên nóc phòng đối một tư thế, một tay ôm lấy một cây trụ, hoàn toàn người liền nằm ở phía trên.

Nếu muốn bình luận trên đời này đầu trộm đuôi cướp lười nhất phách lối nhất, chỉ sợ lúc này Khanh Như Ý có thể tính được là người thứ nhất.

Điều chỉnh tư thế xong, chỉ nghe vị Hội phi nương nương phía dưới kia đã từ trong nghi hoặc đang hít sâu một hơi, hung hăng nhìn người tiến vào, đồng thời nói ——

"Không trách được ngươi được mùi cam tùng! Hơn nửa đêm ngươi lại tới nơi này làm cái gì? Người đừng có mang mùi vị này đến cho bản cung!"

Ah?

Người trên xà nhà sững sờ, thế nào lại là cái bộ dáng này?

Nàng nghĩ đã đến Cung Tiêm Hội đối với Lâm Mộ Dung Hình tốt, thậm chí rất tốt.

Lại không nghĩ rằng, vừa thấy hai người, hẳn là một phen cảnh tượng như vậy.

Nghe quát, thân thể nữ tử che mắt run lên, đôi môi mấp méo, giống như là đáng vẻ muốn khóc, nhưng vẫn còn nhịn.

Một hồi lâu, cúi đầu nói:

"Ta...ta không phải cố ý. Chỉ là, chỉ là thói quen, vậy. Rất nhớ ca ca."

"Tại sao cô nương lại quên quy củ." Một cung nữ đứng lúc nhắc nhở, "Ở trước mặt nương nương phải tự xưng là nô tỳ!"

"Oh." Nữ tử lại thờ dài, lại nói: "Là nô tỳ lỡ lời, nương nương chớ trách."

Trong lời nói, đã không có đáng vẻ tùy hứng cùng phách lối tám năm trước.

Như Ý thật sự có chút ngạc nhiên, những năm này nha đầu này là đã trải qua cái gì, lại mài tính tình thành như vậy.

Nói thật ra, nàng thích Lâm Mộ Dung Hình trước kia hơn!

Ít nhất vẫn chân thật!

"Bản cung là hỏi ngươi tới nơi này làm gì!" âm thanh lại lớn hơn, thành công đối được đối phương run một cái.

"Vâng" nữ tử mềm giọng lời nói nhỏ nhẹ, "Ta. Nô tỳ! Nô tỳ là muốn tới hỏi nương nương, lúc nào nô tỳ có thể xuất cung đây?"

"Xuất cung?" trong nháy mắt giọng nói Hội phi trở nên bén nhọn: "Ngươi coi đây là địa phương nào? Muốn tới thì tới muốn đi thì đi?"

Đang nói chuyện, lại vọt lên đứng dậy, đối diện với nữ tử! .

Chương 152: Hoàng Thượng Giá Lâm

Chóp mũi hai người đụng nhau, nhưng nghe Cung Tiêm Hội lên tiếng lần nữa, trong âm thanh tựa như mang theo cảnh cáo ——

"Tiến vào, cũng đừng muốn ra đi!"

Nữ tử bị một câu nói của nàng cả kinh phải từng bước lui về phía sau, chờ khi mình ngồi dưới đất, tinh thần lại vẫn không phục hồi lại.

Nhìn ở trong mắt Như Ý, chỉ cảm thấy mới vừa rồi trong một câu nói kia Cung Tiêm Hội, không những chỉ là uy hiếp mà còn đe dọa Lâm Mộng Hình.

Bên trong còn mang theo oán hận, tuyệt vọng, còn có bị phần.

Nàng đột nhiên đã cảm thấy, thật ra thì Cung Tiêm Hội cũng không muốn ở lại Triệu cung, nhưng nàng hết cách rồi, giống như là không thể không lưu.

Khi hai người đang nói chuyện, ngoài cửa có cung nhân nhỏ giọng nói:

"Hoàng thượng giá lâm!"

Người trong phòng lập tức quỳ xuống!

Như Ý hạ thân nhìn về một bên, vừa lúc có thể thấy mặt của Cung Tiêm Hội.

Vị phi tử xinh đẹp này rất kỳ quái, ngày nào đó hoàng thượng giá lâm thì về mặt hẳn là chán ghét.

Mặc dù thoáng qua, nhưng vẫn là Như Ý vừa vận nhìn.

Tuồng vui này có ý tứ chứ!

Như Ý cười khẽ, nhìn lại thì quốc quân Triệu quốc đã lưng chừng mà vào.

Lúc này, tay Cung Tiêm Hội đang khoắc lên trên cổ tay Lâm Mộng Hình, trên mặt tràn đầy ân cần.

Thấy Hoàng đế, vội vàng làm bộ quỳ xuống, lại bị người tới một bước nâng lên.

"Ái phi không cần đa lễ!" Tiếng nói ôn nhã lễ độ, hẳn là ngăn chặn tất cả bạo khí nồng đậm trước đó.

Đó là nam nhân nhiều nhất ba mươi tuổi, cũng không tựa như tường tượng của Như Ý trước vậy, hoặc là lộ ra uy nghiêm đế vương, hoặc là chính là tản ra dâm mỹ dữ dội.

Hoàng đế Triệu quốc lại ngoài dự đoán mọi người, là một quân tử nho nhã.

Chỉ bằng mới vừa rồi, hẳn nhẹ nâng cổ tay Hội phi nâng người dậy thì mắt nhìn thẳng, đối với phần áo trước ngực nửa lộ ra của Hội phi nhìn như có như không, Như Ý lại cảm thấy, nam nhân này không tệ.

"Đây là thế nào?" Đỡ ái phi dậy, Triệu Hoàng đưa tầm mắt nhìn qua, liền rơi vào trên người Lâm Mộng Hình.

Chương 153: Diễn Một Vở Tỹ Muội Tình Thâm

Hội phi vội vàng khom người lại đi đỡ, tự mình kéo nữ tử từ trên mặt đất lên, rồi sau đó thay đổi sắc mặt, êm ái hướng về phía Lâm Mộng Hình nói:

"Tại sao không cẩn thận như vậy! Mất không được, phải gọi người làm đỡ mới phải, mình lão đảo nghiêng ngã, té đau đi!"

Trong lời nói, đều là dịu dàng.

Như Ý nâng trán, đều nói mặt nữ nhân biến sắc như lật sách, lời vậy không sai.

"Đêm khuya Hình Nhi đến tìm tỷ tỷ, nhưng có chuyện gì sao?" âm thanh Hội phi lại nổi lên, vẫn nhu mềm, trên mặt tràn đầy triu mến, một bộ tỷ muội cực tốt kề cận bên nhau.

Ánh mắt nữ tử bất đắc dĩ cười khổ, giống như là đối với trường hợp này đã tập mãi thành thói quen, cũng không cãi cò, cũng chỉ là khẽ lắc đầu, hướng về phía Triệu hoàng thi lễ, nói:

"Không có việc gì, chỉ là nhìn nơi này của tỷ tỷ vẫn sáng, liền muốn tới xem một chút. Nếu hoàng thượng tới, Mộng Hình đi trở về."

Nói xong, vừa thi lễ, rồi sau đó dưới sự điều đỡ của cung nữ đi ra ngoài cửa.

Như Ý nhìn mà ngưỡng mộ, Lâm Mộng Hình vừa mới vô cùng chuẩn xác hành lễ hướng về phía vị trí Triệu hoàng, chợt liền nghĩ đến, năm đó ở Thiên Ngọc Sơn thì nàng cũng có thể lập tức tìm vị trí mình.

Cho dù nàng mù mắt, chỉ là không thấy được thế giới bên ngoài, không có nửa phần ảnh hưởng hành động.

Nhớ mạng máng khi đó Lâm Mộng Hình từng nói, đừng nhìn mắt ta mù, nhưng mà ta sẽ nghe thấy, ta chỉ hít một hơi, liền có thể biết người bên trong phòng không phải Tiêm Hội tỷ tỷ.

Lúc ấy nàng không để trong lòng, nhưng hôm nay xem ra, lỗ mũi nha đầu này tám phần đặc biệt linh.

Vậy.

Không khỏi lắc đầu cười khổ, Cung Tiêm Hội cũng ngửi ra hương cam tùng, sao lại có thể thoát khỏi khứu giác bén nhạy của nàng ấy.

"Hoàng thượng không phải nói có rất nhiều sổ con, hôm nay cũng không tới noinày."

Trong phòng lại có âm thanh truyền ra, Cung Tiêm Hội đang theo Triệu hoàng đi tới bên cạnh nhuyển tháp.

Bạn đang đọc truyện *Sát Thủ Hoàng Phi Là Sói* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 154: Hoàng Đế Nhiệt Tình Đối Với Sủng Phi

Nữ tử vừa nói vừa rất tự nhiên giơ tay lên cổ áo nam nhân =, ngón tay nhỏ nhắn linh hoạt cởi hai nút áo phía trên ra, xuống chút nữa thì lại bị nam nhân chộp ngay lấy:

"Tôi nay Trẫm cảm thấy tâm thần có chút không tập trung, sổ con không phê nổi nữa, vốn là muốn đi xem hoàng hậu, nhưng gần đây nàng luôn ngủ rất sớm."

Nữ tử giả bộ tức giận, xoay xoay vặn vặn xoay người, nói:

"Thì ra là hoàng thượng không có nơi đi mới đến bên nô tì này, còn tưởng rằng ngài là đặc biệt đến xem nô tì."

Thân hình mềm mại giộn nói lại yêu kiều, Như Ý cũng bắt đầu có chút hoài nghi trước đó trên mặt nữ nhân thấy chán ghét, có phải mình hoa mắt hay không?

Thấy nàng tính khí náo loạn, Triệu hoàng vội vàng lại xoay người trở về, sau đó ấn về phía vai của nàng, lại dùng cái loại âm thanh âm ỉm đó nói:

"Hội nhi, đừng như vậy. Ngươi biết, một tháng có hai mươi ngày trẫm đều ở đây, nhưng dù sao nàng ấy cũng là hoàng hậu, trẫm."

"Nô tì biết." Nữ tử cho một bậc thang đã đi xuống, một đôi tay lại không nhàn rỗi, lục lọi cứ tiếp tục hướng trên cổ áo nam nhân.

Triệu hoàng không hề cự tuyệt nữa, chỉ là lại khẽ thở dài một tiếng, nhắm đầu——

"Tôi nay thật là lạ, làm sao lại phiền loạn như vậy?"

Tay Cung Tiêm Hội lần nữa dừng lại, nhỏ giọng nói:

"Vậy nếu không, nó thì cũng chỉ bồi ngãi năm năm."

"Hội nhi."

Như Ý cảm thấy, Triệu hoàng này rất là thích Cung Tiêm Hội.

Một người đàn ông như vậy vào lúc này biểu hiện ra cảm xúc không giống như là giả, mặc dù nàng đối với tình cảm không biết nhiều, nhưng dầu gì không phải ngu ngốc.

Lúc này ánh mắt Triệu hoàng tuy nói hỗn loạn, tuy nói là tâm sự bị lộn xộn.

Nhưng nhìn về phía nữ tử trước mặt thì vẫn không ngăn được nhiệt tình.

Nhiệt tình này không phải bởi vì nữ tử phong tình vạn chủng, cũng không phải là bởi vì ngón tay kia đang cời quần áo hần chắc chắn sẽ vô ý chạm được da thịt của hân.

Đó là một loại rất đơn thuần, bởi vì thích mà nhiệt tình.

Bạn đang đọc truyện *Sát Thủ Hoàng Phi Là Sói* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 155: Xuân Cung Đồ Sống Động

Cung nữ hầu hạ bên ngoài nhẹ nhàng nâng bước, kéo bình phong che phòng trong với bên ngoài, bên ngoài lại kéo một tầng màn.

Nhưng nghe được nam nhân trầm trầm rên rỉ một tiếng, rồi sau đó chính là một tiếng nữ tử kêu to duyên dáng.

Nhìn lại đi, cũng là Triệu hoàng trực tiếp ôm eo nữ nhân trước mặt, đi đến bên giường, đôi môi quần lấy nhau.

Như Ý nhàm chán nằm ở trên xà ngang, tiết mục như vậy nàng không có chút cảm giác mới mẻ và kích thích nào.

Chỉ là đang nghĩ hai người đều có tâm tư, làm sao có thể kích tình đến mức củi khô lửa cháy vậy?

Ánh mắt chuyển tới lần nữa, nam nhân dây dưa tại giường đang ra sức cời áo nữ tử dưới thân.

Cung Tiêm Hội đầu tựa vào Triệu hoàng, chỉ lộ cặp mắt lướt qua đầu vai.

Ánh mắt kia sâu kín hướng về phía trước, trống rỗng không mang một tia tình cảm.

Nhưng thân thể dưới sự vuốt ve của nam nhân không ngừng gãy dựa, ngay cả cổ họng cũng có khi khê phát ra yêu kiều, một màn mất hồn.

Như Ý nhăn nhó lông mày, hứng thú nhìn cặp mắt Cung Tiêm Hội.

Con người đen như mực không tiêu điểm, đến lúc đó có ả nhẵn lửa giận muốn bùng phát, làm cho người ta nhìn, không khỏi sinh thương xót.

Một phòng kiều diễm, một màn xuân triều, một sớm mai bầu bạn bên cạnh quân vương, ai có thể biết trong lòng người nào sâu khổ.

Như Ý cảm giác mình nên đi, tối nay nàng, cũng chỉ là muốn nhìn nữ tử Cung gia này một chút đến cùng có đúng là Tôn chủ phu nhân Thiên Ngọc Sơn năm đó hay không.

Về phần sau khi xác nhận lại có tính toán gì. Nàng thật vẫn không nghĩ đến.

Đại thù Tiêu gia phải báo, có thể đường đột đi hỏi như vậy, một là không thấy kết quả mong muốn, hai là trường hợp hôm nay cũng không quá thích hợp.

Huống chi, chuyến đi Triệu cung này còn có thu hoạch ngoài ý muốn.

Lâm Mộng Hinh hiện ra cho Như Ý một con đường khác, có lẽ từ trong miệng nữ tử nơi này có thể moi ra chút tin tức với Mạnh.

Mà chỉ cần tìm được Mạnh, thật ra thì có đi chất vấn Cung Tiêm Hội hay không, đã không quá quan trọng rồi.

Bạn đang đọc truyện *Sát Thủ Hoàng Phi Là Sói* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Chương 156: Cổ Nhân Tập Hợp

Thân thể Như Ý nhẹ nhàng, không tiếng động mà đi.

Cũng lúc này, chợt nghe được ngoài cửa sổ có trận gió phá không mà đến.

Ngọn gió kia nàng cảm nhận rõ ràng, nhưng trừ nàng ra, sợ sẽ không có một người nghe được.

Khanh Như Ý hiểu, tới, phải là một cao thủ.

Và lại khinh công cực tốt, mặc dù không kịp nàng, nhưng cũng không kém nhiều lắm.

Đang suy nghĩ, trận gió kia đột nhiên chuyển một cái, đánh một vòng chỗ rẽ bên ngoài qua hành lang, sau đó chạy thẳng tới trước cửa.

Nàng dò xét nhìn phương hướng phía dưới, nhưng thấy một cánh cửa sổ lướt nhẹ mở ra.

Khe hở không lớn, chỉ đủ một người đi vào.

Như Ý mất tinh, liền nhìn thấy hai tiểu cung nữ canh giữ ở bên ngoài đã ngủ say ngã xuống đất.

Nghĩ đến, hẳn là người vừa vào đã động chân động tay.

Trong lòng không khỏi kêu một tiếng tốt cho thủ pháp lưu loát của người này.

Nhưng chữ tốt này còn chưa xuống, đột nhiên kinh ngạc.

Người tiến vào này một thân mặc lục trường bào, một thanh bảo kiếm trong tay phiếm hồng quang, người cũng không che mặt, cứ như vậy thẳng hướng đâm thẳng tới hai người vẫn còn hòa vào nhau ở phòng trong kia.

Như Ý tròn to hai mắt nhìn, trong một nháy mắt, nữ tử lại xoa nhẹ mắt mấy cái.

Ông trời!

Hôm nay là ngọn gió nào thổi?

Đại tập hợp cổ nhân sao?

Người này nàng biết, Cháp Kiếm, chỉ mặc lục bào, là người Mị Nguyệt giấu ở đáy lòng.

Nàng mừng rỡ, cũng không quản đối phương đang thi hành nhiệm vụ hành thích, liền chuẩn bị lên tiếng gọi!

Nàng hiểu được, chỉ muốn đi theo Cháp Kiếm, chắc chắn có thể tìm được Mạnh.

Có lẽ lúc nàng thấy Cung Tiêm Hội có thể không vội, lúc nàng thấy Lâm Mộng Hình cũng có thể chờ một chút.

Nhưng nhìn thấy Cháp Kiếm thì khác, từ nơi trên thân người này, hình như nàng cũng có thể nghe được hơi thở của Mạnh.

Cho tới bây giờ cũng không có cảm giác mình mong chờ một người một chuyện như thế.

Nhưng bây giờ Như Ý biết, lòng nàng muốn gặp được Mạnh đã sắp không chế không được.

Giờ khắc thấy Cháp Kiếm này, hoàn toàn bộc phát! .

Bạn đang đọc truyện *Sát Thủ Hoàng Phi Là Sói* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 157: Sau Khi Cháp Kiếm Bắt Trắc

Suy nghĩ, miệng há lên, mũi kiếm thấp đã thẳng đến giường.

Âm thanh Như Ý cũng chậm một lát như vậy, nhưng lại để cho nàng thấy rõ, mũi kiếm mà Cháp Kiếm chỉ hướng cũng không phải Triệu hoàng, mà là —— Cung Tiêm Hội!

Vốn là nữ tử giường mất to nhìn thẳng phía trước, theo bản năng, thờ gấp thành kinh hô, người hoàn toàn phản xạ tránh sang bên cạnh.

Nhưng làm sao Cháp Kiếm sẽ vô ích, giống như là đã tính toán đối phương sẽ tránh, một cái chớp mắt kiếm kia lại chệch đi trước phản ứng của nữ tử.

Cùng một phương hướng, nữ tử trốn không được nữa, lại liền dứt khoát đóng chặt mắt trực tiếp chờ chết.

Như Ý cảm giác mình lúc này không nên lên tiếng quấy rầy, Cháp Kiếm tới giết Cung Tiêm Hội, tám phần phải là bị Mạnh sai khiến.

Thiên Ngọc Sơn làm nhiệm vụ từ trước đến giờ gọn gàng linh hoạt giết hết, mình có thể chờ hấn làm xong việc sau đó sẽ đuổi theo sau.

Chỉ muốn đi theo Cháp Kiếm, còn không tìm được Mạnh hay sao?

Nhưng, mặc dù nghĩ như vậy, nhưng không ngờ, ở nơi này mình chỉ treo chuông, lại đột nhiên một đạo trường lăng (dài lụa dài) màu sắc rực rỡ cách không bay tới.

Dài lăng kia tựa như sinh hai mắt, chạy thẳng tới Cháp Kiếm đã đưa mũi kiếm đến cái cổ Cung Tiêm Hội để hạ kiếm.

Một cái bất chuyện cũng không, một chút tình cảm và thể diện cũng không để lại, dài lăng gắt gao cuốn lấy thân kiếm, mạnh mẽ xé ra, hai loại binh khí liền cuộn chặt ở chung một chỗ.

Như Ý thấy phải đơ, thậm chí dứt khoát đòi chiều treo từ xà trên nóc nhà xuống.

Một động tác này nàng không có bất kỳ che giấu nào, tất cả mọi người bên trong đều nhìn lên trên.

Trong lúc nhất thời, mấy đạo ánh mắt sáng quắc bắn tới, nàng có chút ngượng ngùng.

"Bên trong. Các người tiếp tục, tiếp tục a!"

Một câu nói, trước hết là Triệu hoàng có phản ứng.

Hoàng đế kia hiển nhiên đối nàng so với thích khách càng thêm tức giận, vừa nghĩ tới mình vừa mới kích tình cùng phi tử một phen rất có thể đều rơi vào đáy mắt người khác, lửa giận trong lòng liền bùng hực mà đốt.

Bạn đang đọc truyện *Sát Thủ Hoàng Phi Là Sói* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 158: Mị Nguyệt Cũng Tới

Nhưng Khanh Như Ý cũng mặc kệ những thứ kia, chỉ là nàng vẫn nhìn theo dài lăng màu kia.

Quả nhiên, một đầu lăng kia, có nữ tử một thân đồ tươi đang đứng trừng mắt.

Một cặp mắt khác với người khác, căn bản không hướng nhìn bên nàng, mà là nhìn thẳng chằm chằm Cháp Kiếm phía trước.

Như Ý cười khò, chỉ nói Mị Nguyệt a Mị Nguyệt, tám năm không gặp, quả thật trong mắt của người vẫn chỉ có một mình hấn.

"Có ai không!" Đột nhiên Triệu hoàng quát lên một tiếng, thức tỉnh tất cả mọi người.

Chỉ là tối hôm nay thật sự ngoài ý muốn quá nhiều, Cung Tiêm Hội không ngờ xuân tiêu một khắc sẽ có người tới hành thích.

Triệu hoàng không ngờ mục tiêu người hành thích không phải là mình mà là ái phi dưới người.

Cháp Kiếm không ngờ lúc đắc thủ Mị Nguyệt lại sẽ ra tay ngăn trở.

Mà Mị Nguyệt thì càng không ngờ, ở lúc hai người giằng co thì lại biết ở trên xà nhà có một người khác.

Đĩ nhiên, Khanh Như Ý cũng có rất nhiều không ngờ — một phòng đầy người, trừ Cung Tiềm Hội cùng Triệu hoàng ở ngoài, không có một người ở trong dự liệu của nàng. (Túm lại là cuộc sống ôi thật bất ngờ hắc hắc)

Từ Lâm Mộng Hình mới bắt đầu, rồi đến sau lại Cháp Kiếm, Mị Nguyệt.

Bao gồm lúc Cung Tiềm Hội đối mặt Triệu hoàng bằng ánh mắt kỳ quái đó, ở đây đều ngoài dự liệu của nàng.

Vậy mà, còn có càng thêm không ngờ ——

Một tiếng quát của Triệu hoàng, cư nhiên không gọi tới một người!

Như Ý phản ứng đầu tiên chính là nhìn Cháp Kiếm cùng Mị Nguyệt, rất dễ nhận thấy, tình huống như thế tám chín phần là bọn họ động tay động chân bên ngoài.

Nhưng vừa nhìn lại phát hiện Cháp Kiếm đang nhìn Mị Nguyệt, trong ánh mắt kia còn mang theo chất vấn mơ hồ.

Mị Nguyệt vội vã lắc đầu, bày tỏ đó cũng không phải vì chính mình.

Trong lúc nhất thời, ánh mắt của mọi người lại đổi chiều tập trung ở trên người Như Ý.

Nàng bất đắc dĩ, dứt khoát mở miệng nói:

"Không phải là ta!" Lại nhìn Mị Nguyệt cùng Cháp Kiếm, lại nói: "Có phải. nên chạy trốn hay không?"

Một câu thức tỉnh người trong mộng!

Từ Đại Trưởng Lão Thiên Ngọc Sơn khi nào chột vật như vậy qua! .

Bạn đang đọc truyện *Sát Thủ Hoàng Phi Là Sói* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 159: Hỏa

Chẳng những không có việc gì, thậm chí chuyện chạy trốn như vậy cũng muốn một tiểu nha đầu nói cho.

Đối với sát thủ mà nói, tình huống này thực sự cực kỳ nguy hiểm.

Nhưng là không biết tại sao, hai người cao thủ hàng đầu này lại đồng thời sinh ra một loại cảm giác đặc biệt quen thuộc đối với nữ tử đột nhiên xuất hiện này.

Loại cảm giác này ảnh hưởng hành động cùng phán đoán của bọn họ, dùng thời gian chạy trốn khẩn yếu nhất đều nghiên cứu Khanh Như Ý.

Cho đến lúc tiếng nói Như Ý vang lên, hai người kia mới đột nhiên phản ứng.

Vì vậy một rút lui, một thu kiếm.

Cháp Kiếm cũng sẽ không chấp nhất với việc ám sát Cung Tiềm Hội, càng thêm không để ý tới Triệu hoàng đã lớn tiếng hô quát "Bất thích khách", hẳn là song song phá cửa sổ mà đi.

Như Ý ở phía sau theo sát, chờ một mạch ra khỏi cửa sổ, nhưng nghe được hai người chạy trốn trước mặt có đôi câu đối thoại bay tới ——

"Nữ nhân kia gặp qua ở đâu rồi? Vì sao có cảm giác rất quen thuộc?" Là Mị Nguyệt.

Mà Cháp Kiếm đáp:

"Một thân tử y tạo thành ảo giác, không có gì!"

Như Ý hít hít mũi, chỉ nói sức quan sát nam nhân quả nhiên là kém chút so với nữ nhân.

Chỉ là hôm nay bộ dáng mình như vậy thật sự chính là khiến một trăm người nhìn, một trăm người cũng không tin tám năm trước nàng chính là hải nhi đi ra từ rừng rậm Mê Tung.

Nàng thật vui mừng, giống như đuổi mấy bước nữa là có thể thấy người mình tìm tám năm.

Nàng cũng rất hồi hộp, bởi vì đột nhiên phát hiện lúc gặp mặt mình không biết nên nói với hắn cái gì.

Là chửi rửa hắn vào năm trước chẳng thèm quan tâm, hay là chỉ lắc đầu một cái không có sao, hay là nói: đã lâu không gặp!

Rất dễ nhận thấy, tối nay nhất định nàng suy nghĩ không ra vấn đề này.

Chính nàng cũng nhất định sẽ không dễ dàng liền gặp được người muốn gặp như vậy.

Ba người đang ríu rít sắp lao ra phòng ngủ Hội phi, chỉ cảm thấy một bên cung viện này đột nhiên đỏ bừng một mảnh bay thẳng đến chân trời.

Mấy người đều nghiêng đầu xem, nhưng thấy hắn là một tiểu viện bên cạnh bốc cháy tới.

Bạn đang đọc truyện *Sát Thủ Hoàng Phi Là Sói* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 160: Mị Nguyệt Ghen Tức

Như Ý trong lòng "Lộp bộp" một tiếng, cũng không thể nào, có một loại cảm giác xấu.

Nhưng trong Cung Viện này trừ hai cung nữ bị Chấp Kiểm làm hôn mê ở ngoài, hắn là không còn có những người khác.

Chẳng những không ai trong Cung Viện này, gặp hỏa lớn như vậy, nơi khác cũng không nghe được có người kêu lên hoặc là la cứu hỏa.

Như Ý nóng nảy, há mồm liền hô ——

"Chấp Kiểm người nhanh lên một chút cứu các nàng tỉnh!"

Đồng nhất kêu không cần gấp gáp, hai người kia hoá đá tại chỗ rồi.

Đến lúc đó trước hết Mị Nguyệt phản ứng kịp, hỏi một tiếng:

"Các người nhận thức?" Trong âm thanh kia mang theo chút hoài nghi và ghen tức rõ ràng.

Lúc này Như Ý không có hứng thú trêu chọc nàng, vài bước vọt tới hai người cung nữ bên cạnh, đợi thấy rõ ràng là người bị điểm huyết đạo, dứt khoát tự mình động thủ.

Hai nha đầu rên lên một tiếng tỉnh lại, ngay sau đó liền bị trận kia hỏa hoạn hấp dẫn toàn bộ lực chú ý, ngay cả trong phòng mơ hồ truyền tới Triệu hoàng la hét cũng không hề hay biết.

Chấp Kiểm cùng Mị Nguyệt cũng chạy vội tới, mặc kệ dưới mắt là giết người hay là cứu hỏa, nữ tử áo tím với bọn hắn mà nói, đều có một ý nghĩa đặc biệt.

Mị Nguyệt rất cố chấp, một mực càn không ngừng hỏi cùng một vấn đề:

"Các người nhận thức?"

Chấp Kiểm cũng vẫn luôn ở đây không chán ghét phiền phức trả lời:

"Không biết!"

Nhưng nữ tử rõ ràng không tin, mắt kiều mỹ hướng lên một phen, hung hăng hừ ra một tiếng.

Như Ý không có rảnh theo chân bọn họ giải thích, chỉ nghe một tiểu cung nữ bên cạnh kêu lên một tiếng ——

"Hình cô nương nơi đó cháy rồi sao!"

Nàng hoàn toàn chấn động, giờ mới hiểu được vì sao trước vừa thấy hỏa hoạn thì có một loại cảm giác xấu.

Thì ra là trong tiềm thức nàng vẫn nhớ, tòa Cung Viện ở không những chỉ là của Cung Tiềm Hội, còn có một Lâm Mộng HÌNH.

Coi như mới vừa rồi có tính toán không đi tìm nàng, gặp Cháp Kiếm cùng Mị Nguyệt đi.

Nhưng lúc nguy nan đặt ở trước mắt, nàng vẫn cảm thấy không thể không quan tâm.

Rốt cuộc là muội muội Mạnh, mặc kệ hấn đợi nàng như thế nào, mình nếu thấy chết mà không cứu, ngày sau Mạnh biết, sẽ trách nàng đi! .

Bạn đang đọc truyện *Sát Thủ Hoàng Phi Là Sói* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(chấm)Net**.

Chương 161: Cháp Kiếm Quan Tâm

Nghĩ như vậy, hấn là không tự chủ được đứng dậy, làm bộ muốn lửa phóng tới hướng lửa cháy.

Mới vừa bước tới trước hai bước, lại bị người phía sau kéo lấy cánh tay.

Nàng quay đầu nhìn lại trên cánh tay, là tay Cháp Kiếm.

"Buông ra!" Nàng lạnh lùng, trong ánh mắt mang theo vội vàng lăm lăm.

"Lửa đã cháy lớn như vậy, người đi làm gì?" thật ra thì Cháp Kiếm cũng không hiểu chính mình đang làm gì, hấn thề từ trước đến nay chưa từng thấy nữ tử này, thậm chí đối với một sát thủ mà nói, vô duyên vô cớ bị gọi tên, phải là chuyện vô cùng nguy hiểm.

Nhưng khi tín hiệu nguy hiểm từ nữ tử áo tím này phát tới thì hấn lại lựa chọn ngoan cường bắt được cánh tay của nàng, nói cho nàng biết bên kia nguy hiểm.

"Có người ở bên trong!" Như Ý hít sâu một cái, lại nhìn hướng lửa đang cháy. Chỉ nghe xà ngang đã rung động vang dội, sợ là trì hoãn nữa sẽ không chống đỡ nổi mà sập xuống!

"Buông ra!" Cuối cùng hét to một tiếng, hấn là mạnh mẽ hất tay, vận bảy thành công lực vùng lên.

Cháp Kiếm không ngờ nữ tử này lại có lực lớn như vậy, tuy là khi hấn ắt lấy cánh tay nàng đã dùng nội lực, nhưng vẫn bị chấn động rút lui đến năm, sáu bước đi!

"Nữ nhân này là ai!" Mị Nguyệt nhìn ra, thứ nhất cảm xúc Cháp Kiếm không đúng, thứ hai, có thể chấn động một trong Tứ Trường Lão Thiên Ngọc Sơn chặt vật như vậy, chỉ sợ bọn họ liên thủ cũng không áp được võ công nữ tử kia.

Một người tự nhiên xuất hiện như vậy, và lại hình như còn rõ tình huống bọn họ như lòng bàn tay, điều này thật sự không phải là chuyện tốt.

Ý định của Mị Nguyệt mau hơn động tác, Cháp Kiếm mới ổn định thân hình, một dải lông trong tay nàng cũng đã hướng về phía này muốn bay thẳng đến nữ tử xông vào biển lửa.

Cháp Kiếm cho là nàng lôi người trở lại, nhưng nhìn lại, dải lông của Mị Nguyệt còn sắc bén hơn đao kiếm đang chạy tới cổ nữ tử áo tím kia.

Bạn đang đọc truyện *Sát Thủ Hoàng Phi Là Sói* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 162: Mười Năm Trước, Người Giấu Ở Trong Lòng

Trong lúc nhất thời người đổ mồ hôi lạnh! Hấn hiểu rất rõ bản lĩnh Mị Nguyệt, trường lông này nhìn như mềm mại lại là tơ lụa tốt nhất, nhưng nếu thật sự bị nó quấn lên, coi như may mắn không chết, cũng phải đi nửa cái mạng.

"Dừng tay!" Một tiếng hét kinh hãi theo bản năng.

Nhưng không ngờ, một tiếng hô này càng thêm đốt một tầng lửa giận của Mị Nguyệt lại thứ.

Lại thấy dải lăng kia bay nhanh hơn mạnh hơn, mắt nhìn thấy sẽ đến mục tiêu trước mặt.

Cũng lúc này, chỉ thấy thân hình màu tím kia đột nhiên trượt chân, cũng không thể nào, giống như quỷ mị chuyển một cái, khéo léo linh hoạt tránh thoát công kích phía sau.

Mị Nguyệt chụp hụt, vội vàng thu lăng.

Đi lên trước chính là biển lửa, dải lăng của nàng có thể giết người, nhưng nàng cũng không nhận ra còn có thể tránh lửa.

Trước khi la lên đồng thời Cháp Kiếm phi thân ra ngoài, Mị Nguyệt đuổi theo ở phía sau, cắn răng nghiêng lợi.

Như Ý xông vào đằng trước đã không để ý động tĩnh phía sau, lúc này trước mặt là biển lửa đốt toàn thân nàng nóng lên.

Khói đặc cuộn cuộn từ bên trong thoát ra, mấy lần nàng cũng không có cách nào đi vào.

"Người muốn làm gì!" Đã đến gần Cháp Kiếm bắt được cổ tay Như Ý, lần này dùng sức lực mười phần, giống như sợ nàng gãy giữa thoát ra.

Nhưng Như Ý không có gãy, chỉ là chỉ biển lửa lớn trước mặt lên tiếng kêu ——

"Cháp Kiếm! Trong phòng này còn có một người! Chúng ta phải cứu nàng ra ngoài!"

Nàng một câu "Chúng ta", lại khiến trái tim nam nhân bên cạnh này hung hăng xoắn lại.

Càng nhớ mười năm trước kia, có một nữ tử mát mẻ đẹp đẽ đứng ở trong tuyết Thiên Ngọc Sơn, khoát tay cười với hắn, giong gĩa nói: Cháp Kiếm! Từ nay về sau chúng ta chính là người một nhà! Cũng đứng ở trên Thiên Ngọc Sơn, người cũng không nên khi dễ ta!

Một bộ dáng tựa như nữ tử trước mắt giống nhau như đúc, một tic tắc này, giống như là vận mạng luân hồi, để cho hắn thấy được bóng hình mười năm nay vẫn nhớ mãi không quên.

Bạn đang đọc truyện *Sát Thủ Hoàng Phi Là Sói* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full.Net**.

Chương 163: Cứu Người Trong Lửa

"Các người không cứu, vậy ta cứu!" Mắt nhìn thấy hai người đứng bất động, Như Ý lắc đầu nói nhỏ.

Động động cổ tay, phát hiện bị nắm hết sức kiên cố.

Nhìn lại phức tạp trong mắt Cháp Kiếm, chợt sững sờ, rồi sau đó giống như là đã hiểu ra cái gì, lại nghiêng đầu nhìn Mị Nguyệt nơi đó.

Như ý muốn nói chút gì, nhưng lại cảm thấy trường hợp này thật sự rất không thích hợp.

Huống chi coi như mình chủ động xưng tên ra, chỉ sợ Mị Nguyệt cũng sẽ không tin tưởng nàng chính là tiểu cô nương tám năm trước Mạnh mang theo lên Thiên Ngọc Sơn.

Vì vậy dứt khoát quay đầu trở lại, lấy một cái tay khác nhẹ nhàng đặt lên mu bàn tay Cháp Kiếm.

Lòng bàn tay mang theo nhiệt độ, nhẹ nhàng nắm tới, lúc này người cũng mở miệng, là tiến tới bên tai Cháp Kiếm, nhẹ nói:

"Trước buông ra, một lát chúng ta lại nói nữa."

Cháp Kiếm theo bản năng liền nghe nàng, đó là một loại hành động hoàn toàn mang tính phản xạ, là có trong tâm.

Đợi khi hắn phản ứng kịp, còn muốn bắt người trước mắt thì lại thấy nàng lập tức bay lên trời, tức khắc xuất ra một dải lăng giống nhau như đúc với cái của Mị Nguyệt đang múa trên không.

Ngọn lửa bùng cháy rất nhanh bị dài lằng quấy nhiễu, rất nhanh sẽ nổi gió.

Ngọn gió kia gào thét, càng thổi càng ác liệt, giống như một cỗ nước xoáy, thay đổi hướng nhào đi vào trong phòng.

Hỏa hoạn rồi rít né tránh, lúc này đây biển lửa bị dài lằng kia tách ra một lối nhỏ an toàn .

Chấp Kiếm không chờ lâu, theo đường đi vào!

Như Ý vận mười thành công lực đi múa dài lằng trong tay, chỉ vì để Chấp Kiếm tranh thủ thời gian nhiều hơn nữa.

Nhưng thế lửa quá lớn, lại hoàn toàn không có ai tới cứu, kiến trúc cổ đại tất cả đều là bó củi, mau cháy sạch kinh người.

Rốt cuộc nhìn thấy người đi vào vừa chạy ra, may mắn là ở trong ngực của hắn còn ôm một nữ tử.

Trên mặt nữ tử kia dính rất nhiều tro, không phân rõ được bộ dáng, nhưng cũng may cái sa mỏng che mắt kia chứng minh thân phận của nàng.

Bạn đang đọc truyện *Sát Thủ Hoàng Phi Là Sói* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full.Net**.

Chương 164: Triệu Quốc Cung Biến

Mị Nguyệt nhìn đến mắt choáng váng, mắt nhìn thấy nữ tử ở trước mặt mình bay thẳng ngất trời ngừng hồi lâu như vậy cũng không rơi xuống, hơn nữa màu lằng kia giống như đúc cùng bản thân, nàng lại chợt bắt đầu hoài nghi có phải mình còn có một phân thân hay không.

Nhưng sững sờ thì sững sờ, nhưng vẫn là biết tình huống dưới mắt nguy cấp!

Lúc Chấp Kiếm ôm người đi ra ngoài thì nhìn thấy người không khống chế được thế lửa.

Vì vậy vội vàng buông đi lằng, cuốn lấy người xông ra ngoài, lại dùng sức kéo, trợ giúp một tay.

Như Ý thở dài ra một hơi, tự không trung chậm rãi hạ xuống.

Đang chuẩn bị nói chuyện với hai người, lại nghe tiếng người huyên náo bốn phía Cung Viện, trước đây thế nào cũng không kêu được người, lập tức cũng từ bốn phương tám hướng tràn vào.

Nhưng lại không phải hướng về phía họ, mà là vì hai người vẫn còn ở trong tầm cung sửa sang lại quần áo.

Triệu quốc cung biến! Đây là chuyện tất cả mọi người bất ngờ.

Trong nháy mắt, vốn là hoàng cung thật yên lặng lại nháo loạn vô cùng, những tướng sĩ xông tới gặp người bắt người, đầu tiên là hai cung nữ hầu hạ, rất nhanh lại chuyển mục tiêu sang bên Như Ý.

"Đi mau!" Một nũng nịu, Mị Nguyệt tóm chặt lấy cánh tay Chấp Kiếm liều mạng dắt hắn —— "Đừng lo lắng! Thừa dịp loạn đi mau!"

Chấp Kiếm khom lưng đi thì ôm Lâm Mộng Hình!

Ý tứ của hắn rất rõ ràng, có thể đi, hai người kia phải đi cùng !

Mị Nguyệt cũng không so đo tới, liền để hắn ôm người đi.

Nhưng không đợi tay đụng phải Lâm Mộng Hình, đã nghe được một trận gió lướt qua, có mũi tên phá không mà đến, bắn thẳng đến cổ tay Chấp Kiếm.

Nam tử lạnh lùng nhếch môi, không để ý chút nào lấy tay cầm tên, sau đó sẽ xem xét người bắn tên, hắn là cánh tay vung lên, chợt một cái liền vút tên trở về.

Tên cắm thẳng vào yết hầu, người nọ cũng không một tiếng thét kinh hãi, liền ngã mà chết.

Nhưng tránh được một kiếp này, cũng rước lấy nhiều người chú ý hơn.

Bạn đang đọc truyện *Sát Thủ Hoàng Phi Là Sói* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Chương 165: Người Cũng Bỏ Đi

Thấy có người thương vong, lập tức liền có hàng loạt tướng sĩ cùng nhau vây quanh.

Trên tay mỗi người một cây cung, đầu mũi tên chỉ thẳng hướng ba người Như Ý.

"Không đi nữa chính là ngươi muốn chết!" Mị Nguyệt cắn răng, hung hăng nện ra một câu như vậy.

Rồi sau đó đột nhiên kéo lấy cánh tay Cháp Kiếm, bắt lấy hắn bay lên không, chạy thẳng ở ngoài Cung Viện liền bay vút đi ra ngoài.

Cháp Kiếm vẫn liếc nhìn lại hướng Như Ý bên này, thấy một tay giữ nữ tử cứu ra từ trong lửa, sau đó theo sát mình và Mị Nguyệt chạy trốn chết thì lúc này mới yên lòng lại.

Xách theo một người chạy trốn, đối với Như Ý mà nói không coi vào đâu, huống chi Lâm Mộ Dung Hình vốn cũng không nặng.

Chỉ là những tên dài dòng thời gian qua kia hết sức ghét, để cho nàng vừa cố chạy lại cố ôm người hôn mê, còn phải chú ý theo sát Mị Nguyệt cùng Cháp Kiếm đằng trước, cái này có chút vội vàng lắm lắm.

Chỉ là cũng thân hình may nàng nhẹ nhàng linh hoạt, năng lực lại cực mạnh, mặc dù sau lưng tên dày như mưa, lại không có một mũi tên có thể bắn trúng nàng.

Nhưng đồng nhất nhanh chóng lẫn tránh, tất phải ảnh hưởng tốc độ.

Hơn nữa vào lúc không phải lấy dài lằng nhằng cản những mũi tên kia bắn về phía Cháp Kiếm cùng Mị Nguyệt, đến lúc thân hình nàng thoát khỏi phạm vi đó thì ngẩng đầu lên lần nữa, nhưng nơi nào còn nhìn thấy bóng dáng hai người kia.

Như Ý khí phách suy nghĩ muốn được mắng chửi người, nhìn phía dưới một khu vườn hồ một cái liền rơi xuống đất.

Lâm Mộ Dung Hình còn bất tỉnh, Như Ý nhìn nữ tử tám năm trước liền theo mình tìm chết tìm sống, đột nhiên cảm thấy, hôm nay trận hỏa hoạn này là do nàng ta phóng.

Loại người có tiền án tự sát này luôn là làm cho người ta không thể hoàn toàn yên tâm!

"Nên làm cái gì bây giờ?" Nhẹ nhàng dậm chân, trong lòng phiền muộn nhưng vẫn không cách nào hóa giải.

Thật vất vả thấy hai cổ nhân, cứ như vậy để cho mình đánh mất, trực giác khiến nàng bắt đầu hoài nghi mình nếu không phải khinh công kém đi chính là thị lực giảm xuống.

Làm sao lại có thể để cho hai người sống sờ sờ ngay trước mắt biến mất đi! .

Bạn đang đọc truyện *Sát Thủ Hoàng Phi Là Sói* được tài miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tài miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(dot)Net**.

Chương 166: Cung Biễn Do Hoàng Hậu

Lúc này, Triệu cung hoàn toàn đại loạn, hình như là chung quanh mỗi một chỗ ở đây đều có người không ngừng chạy loạn!

Cũng may chung quanh khu vườn này khôn có cung viện gì, nên chỉ là một khung cảnh bình thường, cũng không còn bị liệt vào trọng điểm.

Như Ý nâng người vẫn còn hôn mê đến một cái góc nhỏ xa hơn một dặm, lại ngắt chút nhánh cây đắp lên trên người nàng.

Chờ bố trí được hoàn toàn không nhìn ra nơi này có người thì lúc này mới lại nhìn quanh bốn phía một cái, cố nhớ kỹ địa phương này, sau đó thân hình nhẹ nhàng, lại trở về tầm cung của Hội phi.

Lần này là lặng lẽ, không có phách lối như trước vậy.

Dù sao không phải là đi đánh nhau, nàng chỉ là muốn xem một chút Triệu quốc âm ỉ như thế nào.

Còn nữa, những tướng sĩ vọt vào cung Hội phi muốn làm cái gì!

Triệu hoàng vẫn còn ở bên trong, bọn họ phản hay sao?

Thật bất hạnh, nàng đoán trúng!

Triệu cung có người làm phản, hơn nữa người làm phản, còn là hoàng hậu đương triều!

Như Ý ở trong bóng tối theo đám người tới đại điện Trọng Hoa thì một đề một phi trước vẫn còn ở dưới mí mắt của nàng kích tình bắn ra bốn phía đã sớm bị "Thình" đến đại điện.

Nàng nhìn thấy có một nữ tử trung niên một thân thêu triều phục phượng hoàng ung dung mà đứng, kim quan ở đỉnh đầu nặng nề, làm cho mặt mày trang nghiêm lại thêm mấy phần khí thế.

Thật là hoàng hậu Triệu quốc!

Chỉ có nhất quốc chi hậu mới có tư cách mặc triều phục thêu Phượng, mang kim phượng quan.

Cũng chỉ có nhất quốc chi hậu mới có tư cách đứng sòng vai cùng hoàng đế!

Nhưng, một bầy tướng sĩ phía dưới đều ngã xuống đất quỳ lạy, từng tiếng thái hậu nương nương thiên tuế thiên tuế thiên tuế, cũng biểu hiện thân phận nữ nhân này, từ nơi này bắt đầu, lịch sử đã xảy ra thiên chuyển!

Lúc này Như Ý đang nằm trên một cành cây sinh trưởng rậm rạp, một bộ váy từ y ẩn vào đêm tối, lặng lẽ thu hết một đêm của Triệu cung vào mắt.

Nhưng thật ra là nàng có chút bất đắc dĩ, vốn tưởng rằng mắt nhìn thấy tiết mục phim tình cảm xen lẫn cung đấu cùng võ hiệp đã biến thành chính kịch lịch sử, không khỏi than thở thở dài.

Bạn đang đọc truyện *Sát Thủ Hoàng Phi Là Sói* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full . Net**.

Chương 167: Hoàng Đế Bị Tù

Trận cung biến lần này, tất cả làm nàng trở tay không kịp.

Thậm chí sau nhiều năm tìm kiếm hôm nay một nửa người đã tới, cũng lại lần nữa mất đầu mối.

Như Ý cảm thấy, nếu như đêm nay mình không vọt vát một chút tiền vốn lại, vậy cũng thật sự là tiếc rồi.

Nhưng tiền vốn này tính như thế nào đây? Để Triệu hoàng bồi thường Mạnh cho nàng? Sợ rằng đối phương không làm nổi!

Để Triệu hoàng đưa Cung Tiềm Hội cho nàng chất vấn tìm ra câu trả lời? Thứ nhất chỉ sợ hấn không bỏ được, thứ hai, cũng không làm chủ được cái này.

Bởi vì lúc này Triệu hoàng đã bị một đám tướng sĩ nhốt lại bên trong một phạm vi cực nhỏ, hấn ngồi, dĩ nhiên đã không có khí phách Đế Vương.

Như Ý nghĩ lại, lúc hoàng đế này đi tìm Hội phi từng nói qua, tối nay luôn cảm thấy tâm thần có chút không tập trung.

Nhớ lại, có lẽ lúc đại sự sắp sửa xảy ra, muốn đương sự coi như không hay biết, cũng chắc chắn sẽ có điều xảy ra.

Đây chính là giác quan thứ sáu đi!

Thật ra thì Triệu hoàng vốn cũng không có nhiều tướng Đế Vương, đối đãi với người tao nhã lễ độ, thâm tình đợi Cung Tiềm Hội.

Nam nhân này mới nhìn qua có tám phần nho nhã, càng giống như là một tiên sinh dạy học.

Cho nên, khi hấn bị tù, cảm xúc cũng không có biến hóa quá lớn, thậm chí ngay cả bị phần nhất cũng không có.

Chỉ là một mối rõ ràng tại trên mặt, mọi người hoàn toàn có vẻ mù mờ.

Cách đó không xa, thê tử hần kết tóc đã được tôn làm Thái hậu đang thịnh khí ngạo nghễ mà đứng.

Trước đại điện trên quảng trường, tướng sĩ bên trong cấm vệ quân cùng hộ quốc quân ngã quỵ một mảnh, Thiên tuế không ngừng bên tai, nhiều tiếng đánh vào trong lòng Triệu hoàng.

Đúng, tâm chết rồi.

Thê tử của hần cùng con trai của bọn họ liên thủ giết chết lòng của hần!

Nhưng chết cũng không phải là bởi vì bọn họ mưu quyền soán vị, mà bởi vì là bên kia hoàng hậu, Cung Tiêm Hội theo hần cũng bị cầm tù.

Rất rõ ràng, đối xử không tốt bằng hần.

Bạn đang đọc truyện *Sát Thủ Hoàng Phi Là Sói* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(chấm)Net**.

Chương 168: Đặc Tính Của Sói

Một nữ tử tốt như vậy, lúc này cũng giải đi, xiêm áo cũng rối loạn.

Vốn là xiêm áo mặc không phải rất hoàn hảo, bị xé ra như vậy, cũng như không có mặc.

Màng da thịt trắng như tuyết lộ bên ngoài, từ trên xuống dưới, từng chút từng chút.

Nhưng nàng lại không thể chống đỡ, bởi vì đôi tay cũng bị người hung tợn trói chặt phía sau.

Như Ý nằm ở trên cây đều thấy ở trong mắt, có hoàng hậu thắng lợi ngạo khí, có Triệu hoàng mệt mỏi lại lo lắng bất đắc dĩ, còn có. cặp mắt Cung Tiêm Hội đang tìm kiếm.

Như Ý cảm giác nàng là đang tìm người, vào giờ phút như thế này, cái loại ánh mắt này mang theo mong đợi, còn có vội vàng, còn có một chút không hiểu.

Ánh mắt của nàng cực tốt, đặc biệt là ban đêm, chỉ cần tập trung tinh lực, tự trong tròng mắt sẽ phát ra lục quang.

Rất đẹp, nhưng lại không thuộc về loài người.

Đó là đặc tính của sói, bạch lang sinh tồn ở trong rừng núi, vừa đến ban đêm cặp mắt liền hiện xanh lá.

Vì vậy, vốn là ngoài phạm vi mắt thường, liền cũng có thể thu hết vào mắt rồi.

Cho nên, tròng mắt Cung Tiêm Hội chuyển một cái, không tránh được Như Ý nhìn thẳng.

Thậm chí đôi phương tìm quá mau, nàng cũng sẽ cùng theo nhìn chung quanh.

Nhưng có thể, tất cả đều là tướng sĩ hắc giáp đông nghịt.

"Cái người nữ nhân này!" Rốt cuộc người mở miệng nói chuyện rồi, ấy một khắc trước là hoàng hậu, bây giờ là Thái hậu. Nàng nói: "Hội phi, ngươi vào cung mười năm, Bôn cung tự giác không có đụng vào chỗ của ngươi. Hoàng thượng cưng chiều ngươi, Bôn cung không ao ước không ghen tỵ. Hoàng thượng cùng ngươi giận dữ, thậm chí Bôn cung sẽ giúp ngươi khuyên. Nhưng ngươi ngàn vạn lần không nên, không nên đoạt vị trí thái tử của Khải Nhi. Bụng của ngươi cũng không có phòng dạ, liền dụ dỗ hoàng thượng lập di chiếu, để cho con của ngươi sinh ra thừa kế ngôi vị hoàng đế, chuyện như vậy, làm sao Bôn cung có thể nhìn nữa!" .

Bạn đang đọc truyện *Sát Thủ Hoàng Phi Là Sói* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 169: Người Tiếp Ứng Đến

Nữ nhân nói đến khăn khăn, cuối cùng, một cái tát rơi xuống trên mặt Cung Tiềm Hội.

Một cái tát, lưu lại dấu cả bàn tay.

Nhưng người bị đánh lại hoàn toàn không biểu hiện, thậm chí ngay cả nhìn cũng chưa từng nhìn nàng một cái, đang càng không ngừng tìm kiếm.

Cái loại tìm kiếm đó càng ngày càng nhanh, cũng sẽ không tiếp tục bận tâm người khác.

Rốt cuộc, ánh mắt nữ nhân sáng lên, chạy thẳng tới một phương hướng lộ sắc mặt vui mừng.

Như Ý lập tức nhìn lại, nhưng thấy trong quân đột nhiên vọt lên một người, khinh công cực tốt, trọng giáp trong người hoàn toàn như không có, hết sức linh xảo.

Nhưng nghe được Cung Tiềm Hội hô to ——

"Nhị thúc! Người đến rồi!"

Xoạt!

Hiện trường xông xáo một hồi.

Chẳng ai nghĩ tới ở trong hộ quốc quân lại có người của Cung Tiềm Hội tham gia, cứ như vậy ít nhất nói rõ trận cung biến lần này cũng không kết thúc như họ mong muốn đã.

Một lớp sóng phía sau còn có một lớp sóng khác, trong quân có người của đối phương xâm nhập vào, ai biết là một còn có hai.

Tất cả mọi người khẩn trương lần nữa, tất cả mọi người canh phòng nghiêm ngặt lần nữa.

Nhưng thân hình người kia cực nhanh, nháy mắt đã nhập đội ngũ phía sau lướt tới phía trung tâm.

Có người giương cung, nhưng hắn thấy thế lại lập tức lại hạ thấp, trực tiếp chạy trên đầu chúng tướng.

Tên không thể bắn, dưới tình huống này bắn tên, chắc chắn sẽ đã thương người mình.

Nhưng tướng sĩ phía dưới không biết xảy ra chuyện gì, chỉ là có một người khác sẽ cảm thấy đầu của mình đột nhiên bị thứ gì đập xuống. Đưa tay đi sờ, rồi lại cũng không sờ được.

Trong lúc nhất thời, hiện trường hỗn loạn. Cuối cùng là có người thông minh, thấy Hội phi được người kia bay tới, vội vàng kéo nữ nhân kia đến lui về phía sau lui về phía sau lui về phía sau.

Đồng thời hai hàng bảo vệ lại tới vây quanh thái hậu nương nương, cũng có người vây quanh Triệu hoàng, bảo hộ thật nghiêm.

Dù sao, bức vua thoái vị là bức vua thoái vị, thế nhưng hoàng tử oán vị vẫn còn không độc ác đến mức nhất định phải dồn phụ thân vào chỗ chết.

Hắn không làm Hoàng đế, dầu gì vẫn còn làm thái thượng hoàng.

Bạn đang đọc truyện *Sát Thủ Hoàng Phi Là Sói* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full.Net**.

Chương 170: Không Được, Không Phải Cứu Người, Là Muốn Giết Người!

Cứ như vậy, hiện trường lập tức liền chia làm hai phía rõ ràng.

Một phía là Thái hậu cùng chúng tướng, một phía, chính là Hội phi cùng cái người đột nhiên tới.

Lần này Triệu hoàng cũng nhìn ra, rất rõ ràng, cái người mới đến là cứu Hội phi.

Nam nhân si tình vừa nghĩ tới, hắn là hết sức vui mừng, đồng thời cũng hô to——

"Tráng sĩ! Mang Hội nhi đi! Trăm cảm ơn người!"

Như Ý vỗ trán, chỉ nói Hoàng đế này thật đúng là rất đậm mùi vị ngôn tình a!

Nhìn lại, nhưng thấy người đó giẫm ở trên đầu chúng tướng đã sắp lướt đến trước Trọng Hoa điện.

Trước điện người che chở Thái hậu từng bước lui về phía sau, không bỏ sót sắc mặt Hội phi mừng rỡ.

Như Ý nghĩ đến, chính mình muốn đuổi theo hai người kia đi ra ngoài dò xét, vẫn là tranh thủ thời gian mang theo Lâm Mộng Hình xuất cung đi.

Chấp Kiềm cùng Mị Nguyệt hiện ra để cho nàng có cảm giác khí phách, Mạnh nên ở bên trong Đồ Hoa Thành, nếu là có tâm đi tìm, không khó tìm được.

Nhưng không đợi nàng kịp suy tư, lục quang trong mắt lại đột nhiên nhanh chóng chột lóe!

Hai mắt không thể tin được trừng trừng, trước một bước thân thể đã có phản ứng trước tư tưởng.

Nàng liền bay vọt lên trời, không chút nghĩ ngợi liền phóng tới Cung Tiêm Hội!

Vẫn là hoài nghi mình hoa mắt, bởi vì nửa giây trước, thế nhưng nàng lấy một đôi mắt u xanh thấy được người vốn phải đi cứu người, tự lòng bàn tay đang len lén nắm hai ám khí.

Thật ra thì cũng không tính là gì đại sự, hai phe đối chọi, có ám khí ra vốn là bình thường.

Cũng không bình thường là, ám khí nắm trong tay cũng không ném ra lập tức, thậm chí cũng không có để trước người luôn sẵn sàng ứng đối nguy cơ.

Hắn chỉ là tâm địa nhỏ cẩn thận cất giấu, không muốn làm cho bất luận kẻ nào nhìn thấy.

Chỉ là mắt Như Ý quá độc, mà lại quan sát hắn cẩn thận.

Cho tới một động tác hơi nhỏ như thế lại không lọt khỏi ánh mắt nàng! .

Bạn đang đọc truyện *Sát Thủ Hoàng Phi Là Sói* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(chấm)Net**.

Chương 171: Cung Tiêm Hội Muốn Chết Cũng Phải Chết Ở Trong Tay Của Ta

Đáy lòng có một loại cảm giác kỳ quái dâng lên, chột nàng cảm thấy, người này giống như không phải tới cứu Cung Tiêm Hội .

Mặc dù đôi phương gọi thẳng nhị thúc, nhưng lúc này Như Ý xem ra, hắn là cảm thấy hai ám khí trong tay vị nhị thúc này hình như là chuẩn bị vì Cung Tiêm Hội.

Thậm chí nàng đã có thể tưởng tượng ra một ít hình ảnh lợi khí cắt yết hầu, còn có trước khi chết ánh mắt Cung Tiêm Hội khó có thể tin.

Vì vậy phi thân thoát ra, tiếp cận!

Dĩ nhiên, cứu Cung Tiêm Hội cùng cứu Lâm Mộng Hình là bất đồng .

Người sau bị coi là người thân Mạnh, cũng coi là cố nhân của mình, cho nên nếu gặp nguy nan cứu giúp là khẳng định.

Nhưng người trước, nàng chỉ cảm thấy, lưu lại nữ nhân này, sau này nhất định sẽ có càng nhiều chuyện hơn có thể moi ra từ trong miệng nàng.

Bao gồm ngày trước nàng cùng Mạnh, bao gồm Cung gia!

Còn có!

Nếu thật là bản thân Cung gia nguyên ý đi diệt cả nhà Tiêu gia, như vậy, nàng Khanh Như Ý cũng mặc kệ là có thù trước vẫn có thù cũ, nuôi nàng tám năm, cái thù này, nhất định phải báo.

Cho nên, Cung Tiêm Hội nhất định chết, cũng phải chết ở trong tay của nàng!

Suy nghĩ, nhưng thấy người nọ đã xông đến trước mặt Hội phi.

Này ám khí đang kẹp trong tay đột nhiên giờ lên, nữ tử bị áp giữ chặt không kịp \ phòng ngự, cả kinh trợn mắt hốc mồm.

Một tiếng "Nhị thúc" không đợi hô lên, nhưng thấy ám khí đã tới cổ họng của nàng, mà một cái tay khác, hần là đưa về phía bên eo của nàng, giống như là muốn lấy đồ vật gì.

Động tác Như Ý mau hơn nữa, cũng không thể đuổi theo đối phương ở cự ly xa như vậy.

Nhưng là không sao, nàng chỉ cần lấy tiểu cung giấu ở trong tay áo ra, nhắm cũng không nhắm, hướng về phía trước bắn tới một mũi tên.

Trong chớp mắt, chỉ nghe "Phanh" một tiếng, đầu mũi tên thẳng áp chế ám khí, xuyên qua hai ám khí, đồng loạt rơi trên mặt đất.

Phen biến hóa này tới cực nhanh, trừ người trong cuộc, cơ hồ cũng không phản ứng kịp rồi cuộc xảy ra chuyện gì

Bạn đang đọc truyện *Sát Thủ Hoàng Phi Là Sói* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở wWw.EbookFull.Net.

Chương 172: Như Ý Ra Tay Cứu Người

Sững sốt một chút, Như Ý cũng đã lướt tới trước điện.

Kinh công nhanh đến làm người ta giật sột khiến người cầm ám khí nhìn cũng phải chặc lưỡi hít hà, chỉ nói mình mới vừa đập đầu tướng sĩ đã là công phu tuyệt kỹ, lại không nghĩ rằng, còn có người kinh công nhanh hơn so với cây tên bình thường.

Lại dùng ánh mắt đảo qua, nhưng thấy hai ám khí của mình bị đánh rớt, cảm xuống là mũi tên ngắn.

Một nửa chiều dài mũi tên kia bình thường cũng không có, sức lực lại lớn đến kinh người, lại xuyên qua hai ám khí bằng kim loại.

Thu hồi ánh mắt, nhìn thẳng tay trái của nữ tử áo tím.

Thanh răng ngà tinh cung đang bị kia xách ở trong tay kia boong boong đập vào mắt, hần cả kinh đành lùi lại ba bước!

Khanh Như Ý?

Ngọc Diện La Sát?

Người nọ đầu óc "Ồng" một tiếng nổi lên. Theo bản năng liền xoay người muốn chạy trốn.

Nhưng bây giờ trường hợp này sao lại còn có người cam tâm thả hần rồi đi!

Nhưng nghe được Thái hậu ra lệnh một tiếng, hộ quốc quân cùng cấm vệ quân đã tỉnh hồn lại cùng nhau giờ đao lên, liền hướng người nọ bỏ xuống!

Người nọ cũng không mơ hồ, rút một thanh bội kiếm bên hông ra liền cản đi.

Bình khí va chạm đánh tỉnh lòng Cung Tiêm Hội tràn đầy mong đợi, cũng không dám tin tưởng, vốn nên nói là người tới cứu nàng, làm sao lại đột nhiên nổi lên sát ý?

Trong lúc nhất thời, đại loạn.

Còn có tướng sĩ đánh tới Như Ý!

Như Ý vùng vằng, trực tiếp đoạt bình khí trên tay những người đó, cũng không thấy nàng dùng sức ra sao, xoay tròn dãi lạng, lập tức tước hơn mười con dao sắc trên mặt đất!

Lúc này, bên cạnh vị kia cũng giữ chặt đột đột kích thứ nhất, thân thể dùng một cái, chạy thẳng tới Cung Tiêm Hội.

Nhìn dáng dấp giống như là liễu mạng, giống như là coi như không thể lui, dáng vẻ cũng muốn đồng quy vu tận.

Như Ý không tâm tư suy nghĩ đến tột cùng, thấy tay đối phương lại đưa tới Cung Tiêm Hội, mình cũng bỏ nhào đi theo bên kia.

Động tác này nói chậm, nhưng trên thực tế đã mau hơn ánh sáng.

Bạn đang đọc truyện *Sát Thủ Hoàng Phi Là Sói* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full.Net**.

Chương 173: Mạnh. Ra Tay Đả Thương Nàng

Rất nhiều người mắt cũng không kịp nháy, chỉ thấy hai đạo ánh một đen một tím đã xông lên phá tầng tầng trở ngại đã đến trước mặt Hội phi.

Phần lớn mọi người không hiểu được chuyện gì xảy ra, chỉ coi tất cả chuyện này đều là muốn cứu người.

Lại không biết, giữa hai người, cũng là một cứu, một giết.

Động tác Như Ý rõ ràng mau hơn người áo đen kia quá nhiều, thậm chí nàng đã duỗi cánh tay chuẩn bị dùng dải lưng quần Cung Tiềm Hội tới đây.

Vậy mà, có rất nhiều chuyện tình đều sẽ không như ý nguyện, vào buổi tối thần bí này, cũng có rất nhiều chuyện không tưởng tượng được liên tiếp xảy ra.

Lúc Như Ý cho là tất cả ngạc nhiên đến đây cũng đã kết thúc, kế tiếp phải đối mặt, cũng chỉ là một cuộc đại nạn của Triệu cung mà thôi.

Nhưng không ngờ, lúc nàng mới vừa vuron tay còn chưa kịp xuất động dải lưng, chợt cảm thấy có trận luồng gió mạnh mẽ tấn công bất ngờ!

Không đợi nghiêng đầu đi, luồng gió kia đã tới sau lưng, nhưng thấy người bên cạnh đột nhiên hét lớn một tiếng, sau đó nghiêng người bay ra ngoài!

Trực tiếp đụng vào người hai tướng sĩ, sức lực lớn đến mức có thể đánh bay một người, đến lúc đó dọa những tướng sĩ kia sợ không nhẹ.

Đáy lòng Như Ý đột nhiên nổi lên rung động, không phải bởi vì sợ, nếu bàn về cận chiến, hôm nay Khanh Như Ý không sợ bất luận kẻ nào.

Nàng chỉ là run sợ bóng dáng đã gần tới trước mắt!

Màu tím giống nhau như đúc, tám năm này mỗi ngày đều ở trong đầu lặp lại một lần chỉ sợ quên, hiện tại cứ như vậy xuất hiện trước mặt nàng.

Chỉ là đeo mặt nạ, là Tử Hồ.

Trong lúc sững sờ, động tác liền chậm lại, trong đầu có một thoáng trống không.

Đối phương lại mượn một tíc tắc này chợt giơ tay lên xuất chưởng!

Chưởng phong xông tới mặt, đánh thẳng hướng ngực Như Ý, hung hăng, không chút lưu tình.

Nữ tử cứ như vậy ngo ngắc bị đánh bay đi ra ngoài, một đường cong trên không trung quần tím lẫn vào máu thê lương, máu tanh tràn ngập, dải lưng trong ống tay áo hất tung trên không, rét lạnh bi thương như thế, lại khiến những tướng sĩ kia quên giờ cung.

Bạn đang đọc truyện *Sát Thủ Hoàng Phi Là Sói* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 174: Cung Trong Tay Áo Mới Vừa Rớt!

Mà cùng lúc đó, tử y nhân cũng như nàng chạy thẳng tới hướng mọi người áp giải Cung Tiềm Hội!

Áo dài vung lên, lưu loát quét cả đám ngã xuống đất.

Sau đó tay cánh tay nhẹ nhàng ôm eo nhỏ nhắn của nữ tử, nàng kia liền bị ôm lấy bay lên không, người cứu mạng tự nhiên bay xa.

Bọn họ thoát được, ngay cả nữ nhân kia bại lộ mảng da thịt lớn bên ngoài, đều làm nổi bật trường bào Tử Y.

Có người bắn cung tên, cũng có người liều mạng đuổi theo phía trước.

Như Ý thấy hai người kia dần dần cách xa, muốn gọi hân một tiếng Mạnh, miệng hơi mở, cũng là chợt trực tiếp phun một ngụm máu tươi ra ngoài!

Ý thức của người từ từ tiêu tán, nàng nhận một chương này thì trạng thái hoàn toàn không phòng bị.

Như Ý đã từng tưởng tượng qua vô số lần hai người gặp lại, sao cũng không có nghĩ đến, lúc gặp mặt lại, cũng là hân đánh tới một chương, đánh tới tim, trực tiếp đoạt đi nửa cái mạng của nàng.

Không đúng, có lẽ là một cái !

Bởi vì thời gian và địa điểm này, mặc kệ nàng chết hoặc không chết, đều sẽ bị người của Triệu quốc đâm một cái.

Coi như còn có một hơi thở, một giây kế tiếp cũng là loạn tiễn xuyên tim.

Đáng tiếc chính là, trước khi ý thức hoàn toàn tiêu tán, nàng cũng là ——

Xong rồi, cung trong tay áo Mới vừa rút!

Tâm niệm đến đây, người đã chạm đất.

Chỉ là sau khi rơi xuống đất một ít đau đớn cũng không đến!

Như Ý chỉ có cảm giác mình tựa như tiến vào một cái ôm rất nhẹ nhàng, có một người ôm nàng như trân bảo trong ngực.

Một hồi mát mẻ quen thuộc đập vào mặt, nử từ vốn hôn mê chợt cảm thấy khí mạch thông thuận rất nhiều.

Mặc dù hoàn toàn không tỉnh táo, nhưng cũng biết, người nọ lúc tiếp được mình thì đã dùng bàn tay đỡ chân khí tới.

Trong lúc ôm nàng, hộ nàng như mạng. Một luồng chân khí này, xem như kéo nửa hồn phách nàng lần nữa trở lại.

Sinh mạng không lo!

Liều mạng một tia tinh lực cuối cùng mờ mắt ra, cố gắng muốn xem rõ ràng người tiếp được mình rốt cuộc là đáng đáp ra sao.

Bạn đang đọc truyện *Sát Thủ Hoàng Phi Là Sói* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(chấm)Net**.

Chương 175: Người Cứu Nàng, Không Phải Mạnh

Tâm mắt mơ hồ, cũng chỉ loáng thoáng phân biệt hình dáng.

Nhưng này đã đầy đủ!

Một tia sống chết, đột nhiên Như Ý liền quên!

Thì ra là nàng cố chấp tám năm, níu lấy một điểm lại nhớ mãi không quên.

Nhưng không biết, thật ra thì bảo hộ nàng như con, thân như muội, thương như người tình, cũng chỉ có một người như vậy.

Cũng không phải mạnh, mà là.

.

Một cuộc cung biến của Triệu quốc, làm cho vua và dân đại loạn.

Hoàng tử Triệu Khải mười ngày sau lên ngôi, cũng ngày lên ngôi đó bị tập thể 16 vị cự thần tự tử về chống cự.

Triệu hoàng mất người yêu lại mất ngôi vị hoàng đế, rốt cuộc lại đối mặt cái chết của trọng thần dưới sự đả kích bệnh nặng không dậy nổi.

Không tới nửa tháng, liền quy thiên.

Triệu Khải lão đảo muốn leo lên ngôi vị hoàng đế, giang sơn Triệu quốc này, cũng không có tốt đẹp như hân đang tưởng tượng.

Trừ lần đó ra, cung biển đêm đó thì còn có đại sự kinh thiên động địa nhất cử oanh động vua và dân lục quốc, bao gồm toàn võ lâm.

—— Người Thiên Ngọc Sơn lại vừa xuất hiện!

Người người đều biết Tôn chủ Đào Nhiên Cư chỉ mặc màu tím, và lại thân hình phiêu dật, võ công sâu không lường được.

Chỉ là mấy năm trước, tổ chức sát thủ cực thịnh một thời lại đột nhiên mai danh ẩn tích, nghe nói đỉnh núi Thiên Ngọc cũng đã bỏ hoang rồi.

Đĩ nhiên, lời đồn đãi này không người nào có thể chứng thật, nhưng một đêm Triệu cung đại loạn kia, người đeo mặt nạ mang y phục tím cứu Hội phi đi được một số người truyền đi là thần hồ.

Cuối cùng tất cả mọi người nhận định, nhất định chính là cái vị Đào Nhiên Cư kia.

Mà sở dĩ hắn muốn giành một phi tử, cách nói này thì phải có nhiều dừng khí, hơn nữa hơn phân nửa đều có liên quan đến chuyện bất quải.

Nói thí dụ như hai người kia vốn là một đôi, là Triệu hoàng đoạt ái.

Lại nói thí dụ như lần cung biển này thật ra thì chính là Thiên Ngọc Sơn kích động, chính là báo mối thù đoạt ái, cũng thừa dịp loạn cứu người đi.

Nhưng cách nói thứ hai này hiển nhiên là không chân thực! Bởi vì nếu Tôn chủ Thiên Ngọc Sơn là thật yêu Hội phi này, làm sao có thể đưa nàng vào cung.

Bạn đang đọc truyện *Sát Thủ Hoàng Phi Là Sói* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 176: Truyền Thuyết Xôn Xao

Đó là cao thủ, còn sợ Triệu hoàng sao? Chỉ sợ là sau khi Triệu hoàng cưới Hội phi, mới lo lắng cho mình có thể ngày nào đó một giấc ngủ liền mất đầu hay không.

Tóm lại, có rất nhiều cách nói, nhưng kết cục chỉ có một, chính là Triệu Khai đoạt vị thành công, Thiên Ngọc Sơn cứu người thành công.

Sau đấy. Hắn là cả hai không liên hệ với nhau!

Tuy là Tần Đế Triệu quốc lo lắng mấy tháng, Thiên Ngọc Sơn hoàn toàn không có một chút động tĩnh.

Giống như một đêm kia bọn họ cũng chưa từng xuất hiện, lần thứ hai vô thanh biến mất chốn giang hồ.

Đĩ nhiên, trừ đi hai phương diện này, còn có một nữ tử rất đặc biệt thành truyền thuyết trong đêm đó.

Tất cả mọi người nhớ đó là một người mặc xiêm áo có màu sắc giống Tôn chủ Thiên Ngọc Sơn, xinh đẹp giống như đóa Tuyết Liên, vừa lạnh nhạt vừa tươi đẹp, nhìn một lần nhìn lại cũng không muốn rời đi.

Người nọ chắc làm ra vẻ giống Tôn chủ Thiên Ngọc Sơn, bằng không sao tôn chủ lại không biết dùng bao nhiêu sức lực đánh tới một chương.

Càng nhớ nàng kia bị đánh đến bay lên trời thì trong tay áo bay ra một dải lụa thật dài, cứ như vậy tan theo gió.

Còn có từ trong miệng nàng từng ngum máu tràn ra, đêm đó giống như thấm đầy huyết tinh chi khí.

Sau lại nghe nói nàng kia được người cứu đi, tới cứu chính là một nam nhân, một thân trường bào màu đen, không thấy rõ tướng mạo, chỉ là thân pháp khinh công phiêu dật như vậy, tựa như nữ tử áo tím.

.

Không khí bờ biển rất tốt, gió thổi ở trên mặt ẩm ướt mặn mặn, man mát, vô cùng thoải mái.

Có nữ tử nằm ở bên bãi cát, trên người chỉ một thân váy mỏng màu tím nhạt, giày vớ cũng không mặc, chân của mình nửa đưa đến trong nước biển.

Mỗi một trận sóng, bọt nước văng lên cũng sẽ không quá ướt cá chân, gió hơi lớn hơn một chút, quần sam ướt một mảng lớn.

Đối với chuyện này nàng không thêm để ý chút nào, dù sao mặt trời mùa hè rất êm ái, toàn thân cũng sẽ không cảm lạnh.

Nàng chỉ là lười biếng đôi tay giờ lên, hình ảnh hoàn toàn giống như một bộ xương, lười biếng làm cho người khác giận sôi.

Bạn đang đọc truyện *Sát Thủ Hoàng Phi Là Sói* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full.Net**.

Chương 177: Trừ Bạo Ngược, Người Còn Biết Cái Gì!

"Người còn như vậy, ông trời đều nhìn không nổi nữa." Có một giọng nam trẻ con truyền đến, lời nói lộ ra bất đắc dĩ. "Cái người nữ nhân này thật là không có thuốc nào cứu được!" Vừa nói xong vừa đưa tay chỉ một khối đá bên cạnh, "Ta thật sự hoài nghi có phải nếu hòn đá kia rớt xuống đập chết người người đều không muốn đứng dậy hay không, người"

Bốp!

Đỉnh đầu bị người đánh, mà nữ nhân đó trong nháy mắt đứng lên chỉ vì đánh hấn một cái, lại đang nháy mắt sau đó quả quyết nằm lại.

Nam hài tức giận tới mức cắn răng ——

"Cái người nữ nhân cướp quả táo của ta! Trừ bạo ngược, người còn biết cái gì!"

"Còn có thể ngủ lâu!" Rốt cuộc có âm thanh nhẹ nhàng mà đến.

Thật đúng là nhẹ nhàng, hơn nữa còn liên tục, giống như là một đám bông hoặc một áng mây từ trong miệng nhẹ nhàng phun ra, không có một chút cảm giác chân thật, gặp gió liền tiêu tán.

Chỉ là có chút thờ nhẹ để cho ngực nàng phập phồng, trên mặt cũng hiện chút đỏ thắm.

Vốn là có một bụng muốn dạy dỗ nam hài liền ngừng nói, tay muốn đánh trả cũng dừng lại giữa không trung, dừng lại một hồi lâu, sau đó nhẹ nhàng cầm tay của nữ tử.

Đột nhiên liền có chút sầu não, đột nhiên liền có chút sợ.

"Tỷ." Hần nói nhỏ, "Trước kia người có thể rất lười, nhưng mà bây giờ không phải, có đúng hay không? Thước nhi biết, người luôn mệt mỏi, đi không tới một dặm liền muốn ngồi xuống. Cho nên nằm ở bờ biển như vậy, là bởi vì thư thái, phải hay không? Tỷ, Thước nhi thật là sợ, bộ dạng người thế này, Thước nhi thật sự rất sợ."

Hé nửa mí mắt nữ tử nằm không nổi nữa, lấy tay chống mặt cát ngồi dậy, thân thể xoay lại hướng về phía nam hài, nhẹ nhàng thở dài, đưa tay ôm đầu vai:

"Thước nhi, nam tử hán đại trượng phu, sao có thể tuân lệ dễ dàng! Tỷ người còn không có chết đâu, đừng làm giống như làm lễ truy điệu!"

Truyền tới bên tai âm thanh nghiêng răng, Tiêu Thước giằng giằng nắm lấy bả vai nàng, lại nghiêng răng nói:

"Ta biết ngay không thể đồng tình nữ nhân này!" .

Bạn đang đọc truyện *Sát Thủ Hoàng Phi Là Sói* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 178: Phổ Phổ Đảo

"dừng lại!" Như Ý bữu môi, "Đói bụng, trở về ăn cơm!"

Thấy nàng muốn ngồi dậy, 1 giây trước còn cãi nhau nam hài lại nhanh đi đỡ.

Nàng đứng dậy lung lay hai cái, Tiêu Thước gấp đến độ liền ôm lấy.

"Ta không sao!" Như Ý vỗ nhẹ cánh tay kia, "Không cần khẩn trương như vậy, đi, chúng ta trở về!"

Tiêu Thước khom người cầm giày giúp nàng, Như Ý liền chân không giẫm ở trên cát mềm, vạt áo bị nước biển thấm ướt bao lấy đường cong bấp chân

tuyệt diệu, đến lúc đó có ý vị khác.

Đáng tiếc, ý vị này không ai thưởng thức.

Tiêu Thước vẫn chưa tới mười hai tuổi trừ "Đẹp mắt" cảm động và nhớ nhung, hoàn toàn không hiểu cái gì gọi là phong tình.

Hắn chỉ là cẩn thận đỡ lão tử mình trở về phòng trúc trên đường lại suy tư một vấn đề —— cơm tối hôm nay vẫn là ba người ăn ư?

Phổ phổ đảo có một lê hoa trận, trong lê hoa trận có một vườn lê hoa, mà chủ nhân lê hoa, chính là Ngọc Hoa công tử đảo chủ phổ phổ đảo!

Khi Như Ý dắt Tiêu Thước đi qua trận chiến đứng trước mười tám gian nhà trúc làm thành đình viện thì hai người hắn là cùng nhau hít sâu một cái, sau đó đồng thời mở miệng, một câu nói giống nhau:

"Người đi hay là ta đây?"

Dứt lời, tỷ đệ hai người nghiêng đầu nhìn chăm chú, đều là gương mặt bất đắc dĩ.

"Thôi." Như Ý khoát tay, "Hay là ta đi đi! Ta chọc chuyện, phải tự mình ta tới kết thúc. Lão để người mắng người cũng không phải là kế hoạch lâu dài."

Tiêu Thước hung hăng gật đầu, khen:

"Lão Tử, đạo lý này người nghĩ ba tháng, xem như nghĩ rõ!"

Người khác ngửa đầu nhìn trời:

"Ba tháng sao? Phải ha! Cũng đã ba tháng. Ai! Cũng đã ba tháng rồi a! Sự phụ nhưng vẫn là không muốn gặp ta."

Nói xong, khoát tay, hướng về phía Tiêu Thước nói:

"Chờ tỷ ta tin tức tốt khai hoàn đi!"

Nam hài bĩu môi, tin tức tốt? Sẽ có sao?

Từ lúc ba tháng trước đảo chủ này cứu bọn họ từ Đồ Hoa Thành Triệu quốc trở lại, trừ lúc ban đầu Như Ý hôn mê trong nửa tháng hắn ngày đêm không rời canh giữ ở bên cạnh, đợi đến lúc nàng tỉnh lại, xác định tánh mạng không lo, liền không có lý chỗ bọn họ.

Bạn đang đọc truyện *Sát Thủ Hoàng Phi Là Sói* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 179: Người Bạo Ngược Hơn So Với Lão Tử Hắn!

Mỗi ngày tự mình ăn cơm, uống nước..., ngay cả ra ngoài loanh quanh tản bộ cũng là trong sân nhỏ của mình.

Mà trong sân viện kia có Lê Hoa trận đặc biệt vây quanh, tuy Như Ý là đệ tử thân truyền duy nhất của hắn, cũng không thể vào.

Vì vậy, nữ nhân này bị hắn khi dễ ngày ngày đi cầu xin đầu cửa viện.

Nhưng đáng chết, Đảo chủ, gọi Ngọc Hoa, một chút thể diện cũng không cho!

Liên tiếp hai tháng rưỡi, cũng chỉ cho một tiểu đồng đứng ở trong sân hắng giọng truyền một tiếng —— không thấy!

Sau đó sẽ không để ý tới người.

Hắn tìm tới nhiều lần, có thể người ở bên trong không muốn dây dưa, lại trực tiếp khởi động Lê Hoa trận. Đến lúc đó không tổn thương người, chỉ là càng không ngừng chuyển rồi chuyển.

Từ chậm đến nhanh, nhanh đến nhanh hơn, có đến vài lần bắt hắn xoay đến choáng váng.

Sau lại, Tiêu Thước liền định nghĩa Đảo chủ xem đáng đáp hết sức đẹp mắt này là —— Người còn bạo ngược hơn so với lão tử hắn!

Thật ra thì Như Ý không dám tới gặp Ngọc Hoa, từ phút chốc nàng mở mắt ra nghe được câu nói duy nhất của Ngọc Hoa thì nàng liền quyết định, tạm thời vẫn là không nên nhìn sự phụ tốt này.

Khi đó nàng mới trở lại từ trên con đường tử vong, nghĩ tới sự phụ mình tốt xấu gì cho câu an ủi, nhưng không nghĩ, Ngọc Hoa vừa mở miệng, cũng là một câu ——

"Sao một chường kia không đánh người chết cho rồi!" Sau đó vung tay áo, xoay người bước đi.

Tay áo dài màu đen vẫn hoa hoa lệ lệ mon tron mặt nàng, mang theo hương lê hoa dễ ngửi, lập tức để cho nàng nghĩ nổi lên đến thời gian mấy năm học nghệ ở trên đảo Phở Phở.

Vừa cảm thán số mạng trâu người, vừa bắt đầu lo lắng sau này làm như thế nào để sự phụ bớt giận mà trốn đi.

Ngọc Hoa Phở phở đảo!

Như Ý đứng trước viện về mặt đưa đám cúi gằm đầu, ảo não bẻ ngón tay.

Chỉ cần có người gặp qua Ngọc Hoa, sẽ cảm thán công tử văn nhã đệ nhất thiên hạ.

Tự nhiên, tuần lãng, tron bóng như ngọc, cười. Nét mặt tươi cười như hoa. Khụ! Không đúng! .

Bạn đang đọc truyện *Sát Thủ Hoàng Phi Là Sói* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full . Net**.

Chương 180: Sự Phụ Mỹ Nhân Của Nàng A!

Tóm lại, đáng đáp hần hết sức đẹp mắt, nam nhân ao ước, nữ nhân ghen tị! Cố tình lại tỏ vẻ ôn nhã!

Lúc ban đầu nàng từng tại nhìn thấy Ngọc Hoa, cố gắng dùng hết tất cả từ tốt nhất thể gian hình dung hần, nhưng lại cảm giác kém nấy phần.

Điều này thực để cho nàng giận một chút!

Thời gian qua đi, Như Ý bình thường trở lại!

Thậm chí bắt đầu may mắn mình không có khen vị sự phụ mỹ nhân này giống như thiên tiên.

Bởi vì nàng rất nhanh phát hiện, chuyện này. Vị sự phụ đại nhân này, hần. Hần đây thật là hòa nhoáng bên ngoài!

A a a a!

Như Ý thì, Ngọc Hoa là người bạo ngược nhất mà đời này mình gặp qua! Tính tình cực kỳ cùng bề ngoài không giống nhau!

Hần chẳng những không có ôn nhã như ngọc như bề ngoài, chẳng những không có ấm áp như bề ngoài, người kia nhất định chính là bệnh thần kinh ngược đãi đồ đệ!

Đã từng đã từng, bởi vì nàng lười ngủ gà ngủ gật lúc đứng cộc, choáng nha, cư nhiên để cho nàng đứng ở cộc đó ba ngày ba đêm.

Không chỉ như thế, còn đích thân giám sát, tự mình bồi nàng năm ngày năm đêm.

Ách. Người hỏi tại sao là năm ngày năm đêm. Được rồi! Trên đường nàng mệt nhọc, rớt xuống một lần, vì vậy thời gian tính lại!

Học nghệ ba năm, bàn tay chịu đựng, bao nhiêu bạo ngược, ngày ngày bị chửi ngu ngốc, ngày ngày bị chỉ tư chất quá kém.

Có lúc nàng thật muốn nói, ông trời, ta muốn cái gì cũng tốt, tại sao ta lại cầu tới học với người!

Nhưng lại nhìn thấy ánh mắt của sự phụ mình không nhiễm trần tục là thế nào thế nào! Nàng lại bỏ qua!

Được rồi! Là tại nàng trước sắc đẹp đều sẽ buông tha tiểu tính khí của mình!

Nàng thừa nhận, cho nên chỉ 3 năm liền luyện võ công tốt như vậy, trừ chính nàng cố gắng, còn có nguyên nhân rất lớn là bởi vì sự phụ này thật sự quá hoàn mỹ rồi!

(Hừ! Nàng là sẽ không thừa nhận là bởi vì luyện không tốt sẽ phải bị đánh bị phạt!)

Người biết, người khác phải đang vô cùng hoàn mỹ trước mặt, đều sẽ ngưng ngừng khiến mình biểu hiện quá kém.

Vì vậy cũng vẫn chỉ có cố gắng vẫn cố gắng, không để cho đối phương quá mức thất vọng.

Bạn đang đọc truyện *Sát Thủ Hoàng Phi Là Sói* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 181: Cầu Xin Sư Phụ Tha Thứ, Cũng Là Một Môn Nghệ Thuật

Thế nhưng lần này, Như Ý biết, Ngọc Hoa thất vọng.

Hắn không muốn nhìn thấy nàng, tức giận, nguyên nhân nhiều hơn, là thất vọng đi!

Dạy nàng ba năm, lúc này mới thả ra ngoài, đã bị đánh gần chết được cứu trở lại.

Trên đời này sư phụ nào có thể dung nhẫn (khoan dung nhẫn nhịn) đồ nhi vô dụng như vậy?

Thật ra thì Như Ý rất muốn hỏi một chút, tại sao lúc ấy sư phụ mỹ nhân này cũng ở trong Triệu cung?

Ông trời a, vừa nghĩ như thế, đêm hôm đó đi Triệu quốc là cái vận gì, chọc cho các thần tiên cùng nhau thăm viếng?

Nhưng bây giờ cũng không phải thời điểm hỏi chuyện này!

Nàng tránh ba tháng, để Tiêu thước giúp đỡ cầu xin ba tháng, thời điểm nên tự mình tới nhận sai rồi.

Chỉ là làm sao nhận lỗi bây giờ?

Như thế nào mới có thể khiến mỹ nam nóng nảy đó tha thứ?

"Ai!" Không khỏi than nhẹ ra tiếng. Muốn cầu sư phụ nàng tha thứ, cái này thật đúng là là một môn nghệ thuật.

Được rồi!

Hít sâu một hơi, ngẩng đầu lên, hướng về phía sân đầy cây hoa lê trồng không theo quy tắc lớn tiếng kêu:

"Sư phụ! Như ý muốn thấy ngài!"

Bên trong không có động tĩnh!

Kêu nữa:

"Sư phụ! chúng ta cùng nhau ăn cơm tối có được hay không? Ban ngày Thước nhi có làm mấy món ăn dân dã!"

Bên trong vẫn không có động tĩnh!

Nàng không buông tha:

"Sư ——"

Một tiếng này không đợi hô lên, chỉ nghe bên trong có một âm thanh so Tiêu thước còn phải giòn hơn mấy phần truyền tới ——

"Sư tỷ! Người cũng đừng kêu! Sư phụ nói không muốn!"

Như Ý dậm chân:

"Là sư phụ nói sao thì người nói vậy ư!"

"Đương nhiên là sư phụ nói! Ta làm sao dám lừa gạt sư tỷ!"

"Vậy người để sư phụ nói lớn tiếng một chút, coi như không muốn, ta cũng vậy phải nghe chính miệng hắn nói ra a!"

. Bên trong yên lặng một lát, một hồi lâu, nữ hài kia cất giọng đáp ——

"Sư phụ nói! Cũng không muốn gặp người, tự nhiên cũng không muốn nói chuyện cùng người! Sư tỷ trở về đi!"

"Không trở về!" tính nàng bướng bỉnh cũng nổi lên.

Giận đến xông về phía trước hai bước, chờ những đóa hoa kia bắt đầu có dị động mới dừng lại chân, rồi sau đó vừa hô to ——.

Bạn đang đọc truyện *Sát Thủ Hoàng Phi Là Sói* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(dot)Net**.

Chương 182: Người Cứ Giả Vờ Đi!

"Người tức giận ba tháng! Không đủ hay sao? Từ nhỏ ta biết ngay tính khí người không tốt, nhưng cũng không ngờ sẽ không tốt như vậy! Ai có thể một hơi giận hơn mấy tháng a! người ngoài còn nói Ngọc Hoa công tử Phổ Phổ đảo là người dịu dàng đệ nhất thiên hạ! tiểu nữ từ bên ngoài vừa nhắc tới người cũng đều mặt đỏ tím đập! Người cứ giả vờ đi! Chút nữa ta lại bóc trần diện mạo người, xem ai còn gặp người!"

. "Sư, sư tỷ." Bên trong thật lâu mới có động tĩnh, cũng là tiểu đồng này sợ đến âm thanh có chút run rẩy. "Sư tỷ người điên rồi a! Van cầu người đừng nói, ta không muốn một lát sư phụ tức giận, cho chìm đào này! Thiện Tâm mười tuổi, người có thể thương ta, để cho ta sống thêm vài năm!" Tiểu nữ oa cũng sắp khóc.

Đến lúc đó Như Ý không hề mắng nữa, nhưng lại cũng lập tức mở miệng, nói:

"Thiện Tâm ơi Thiện Tâm! Người phát thiện tâm, để sư tỷ hảo hảo van cầu thôi! phổ phổ đảo lại lớn như vậy! chỉ mấy người chúng ta người ở. Hắn già như vậy không để ý tới nhiều, rất bức tức!"

Tiểu nha đầu im lặng, Như Ý tiếp tục:

"Sư muội ngoan! Người xem hiện tại võ công tỷ tỷ ta cũng phế hơn phân nửa, nội lực hoàn toàn biến mất, có thể kiên trì đứng ở chỗ này một lát đã không tệ. Chẳng lẽ người lại muốn nhìn ta choáng váng ngã ở nơi này sao?"

Bên trong nói:

"Sư tỷ người yên tâm, trong viện tử này lê hoa quá nhiều, vóc dáng Thiện Tâm nhỏ, không thấy được người!"

Như Ý khí phách cắn răng:

"Nha đầu chết tiệt kia! Đi theo sư phụ không học được cái tốt!"

Người ở bên trong không yếu thế:

"Sư tỷ! Hai ta cũng vậy!"

Như Ý buồn bực! Nhìn một mảnh lê hoa, thật không biết mình nên đi xuống như vậy, hay là xoay người rồi đi trở về ăn cơm.

Bụng rất đói!

Nam nhân kia quyết tâm không nhìn nàng, là đời trước nàng tạo cái nghiệp gì mới để cho đời này gặp phải một sư phụ như vậy?

Khụ! Tám phần là kiếp trước giết người quá nhiều.

Bạn đang đọc truyện *Sát Thủ Hoàng Phi Là Sói* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(dot)Net**.

Chương 183: Làm Sư Phụ, Không Thể Bắt Bỏ Người Này!

Nhưng. Phải làm gì đây?

Cứ trở về như vậy, có thể bị tiêu từ Tiêu Thước kia cười nhạo hay không?

Ai!

Mặt trời dần dần lặn rồi, trên đảo gió đêm luôn lạnh.

Trước kia thân thể tốt không cảm thấy gì, nhưng Như Ý bây giờ, sau khi liều mạng mà trọng thương sau một chưởng, không thể chịu gió như vậy.

Nhưng lại không cam lòng cũng bởi vì lạnh mà buông tha dũng khí thật vất vả mới toàn tâm toàn ý tới thình cầu tha thứ.

Vì vậy dứt khoát ngồi xổm người xuống, hai cánh tay vòng gối, để cho mình ấm áp hơn.

Tiếc rằng lúc trước ngâm qua nước biển, khi đó mặt trời còn ấm, cảm thấy rất thoải mái.

Nhưng thời điểm này lại hoàn toàn bất đồng!

Này toàn bộ làn váy ướt dán chặt ở trên bắp chân, lạnh gần như rút gân.

"Sư phụ!" Nàng mềm giọng cầu khẩn, "Như Ý biết sai rồi! Hiểu rõ cho lão nhân gia ngài mất thể diện! Nhưng không trách ta học nghệ không tinh, ta là thật sự không ngờ hần. Hần."

Lời nói đến đây, lại nói không được.

Đúng a! Còn có thể nói cái gì?

Nói nàng thật sự không ngờ Mạnh sẽ ra tay đánh nàng?

Nói nàng vẫn khổ công tìm người không dễ dàng gặp mặt, lại đưa tới một lễ ra mắt như vậy?

Nếu nhận lời này, sư phụ nàng sẽ tức giận hơn chứ?

"Ai!" Một tiếng thờ dãi: "Sư phụ, phải như thế nào người mới có thể tha thứ cho Như Ý đây? Nếu không người đánh ta một hồi, người phạt ta đứng cọc! Bây giờ sư phụ rất khôn ngoan! Biết đánh xong còn nửa đêm phải lén lút đến trong phòng ta giúp ta xoa đầu, biết phạt đứng cọc còn tự thân động thủ xoa chân cho ta! Cho nên bây giờ người không để cho mình mệt mỏi, muốn dùng loại hành hạ này sao? Không phải sư phụ hiểu rõ Như Ý nhất sao? Làm sao lại không thấy ta."

Giọng nói càng ngày càng nhỏ, không phải thân thể khó chịu, chỉ là rất nhiều ngày trước nàng muốn đến.

Ba năm học võ ở Phổ Phổ đảo, có tôn sư kính trưởng với Ngọc Hoa, cũng có cười đùa vui vẻ, còn có hai người mặt đỏ tới mang tai mà ầm ỹ đánh nhau.

Cũng mặc kệ như thế nào, nàng đều không thể phủ nhận Ngọc Hoa che chở nàng như trân bảo. (Mạnh ca huynh thấy chưa, che chở như trân bảo á nha)

Làm sư phụ, người này không thể bắt bẻ! .

Bạn đang đọc truyện *Sát Thủ Hoàng Phi Là Sói* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 184: Xông Trộn

"Được rồi!" Người ngồi chồm hổm đột nhiên lại đứng lên. "Người không ra ngoài, vậy ta đi vào! Không phải là Lê Hoa trộn sao! Ta xông vào! Ta cũng không tin người có thể trở mặt nhìn thấy trận pháp này giết chết ta!"

Cuối cùng là nhớ tới một biện pháp! Như Ý cảm thấy mình thật là thông minh!

Có gì không thể xông vào đây? Tựa như nàng nói! Cũng không tin Ngọc Hoa có thể trở mặt nhìn nàng chết ở trong Lê Hoa trộn.

Cùng lắm thì bị thương chút, nhưng chỉ cần nàng có thể thấy hần, cho dù là ôm lấy bắp đùi, tuyệt đối cũng sẽ không để sư phụ trốn mất!

Nói được là làm được!

Lúc này Như Ý cảm thấy sức lực trong thân thể mình sung mãn, giống như Lê Hoa trộn trước mắt không coi vào đâu, nàng chỉ phải đi về phía trước, nhất định có thể vượt qua được.

Vì vậy, chân không giầy vớ bắt đầu chậm bước rồi bước nhanh tới trước.

Thậm chí bắt đầu nàng chạy chậm, chỉ vì nhanh một chút xông phá trận pháp này, có thể đi đến trong sân.

Vậy mà, rốt cuộc si tâm vọng tưởng!

Mười trận Lê Hoa trận ở Phở Phở đảo, Ngọc Hoa chỉ dạy nàng chín trận, hạng nhất cuối cùng này, cũng chính là Ngọc Hoa tự mình bày trận trong tiểu viện này, nàng không vượt qua được.

Người vừa tới gần, thậm chí còn không đợi chạm đến lê hoa trái quy luật tự nhiên thường nở bốn mùa, nhưng thấy cả rừng hoa đột nhiên nổi lên dị động.

Dị động này rất nhanh, không có một dấu hiệu, quy luật khó tìm, coi như Như Ý đã học phương pháp phá giải chín trận cũng phải điều chỉnh, lại còn không có biện pháp tránh né những cánh lê hoa kia vội vã đánh tới.

Vốn là cánh hoa đẹp không sao tả xiết lúc này xem ra giống như là vô số lưỡi dao, dư quang của nắng chiều rơi lên trên, vẫn sẽ lóe sáng.

Cho dù là Khanh Như Ý, cũng sẽ ở một tíc tắc này sinh ra mấy phần sai lầm.

Dần dần, đã cảm thấy chỗ này cũng không phải Lê Hoa trận, mà là ngàn vạn lưỡi dao sắc bén tạo thành địa ngục, mỗi một bước tiến lên, cũng đến gần tử vong hơn.

Nội lực cũng tiêu hao nhiều, người không tới ba tấc, lại phát hiện những cánh lê hoa giống như mọc mắt, cánh cây đè ép xuống đỉnh đầu

Bạn đang đọc truyện *Sát Thủ Hoàng Phi Là Sói* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở wWw.EbookFull.Net.

Chương 185: Hẳn Không Gặp Ta, Hôm Nay Ta Liên Chết Ở Chỗ Này!

Nàng sợ nên vội vàng co cái lại ồ, thân thể lập tức liền thấp xuống.

Động tác mạnh, lại không nhìn được bắt đầu ho lớn.

Khụ khụ, thì có đoàn máu tanh dâng lên theo tiếng ho.

Nàng không dừng được, một búng máu trào tới mặt đất, tức khắc, những thứ Lê Hoa kia liền hóa làm tinh linh khát máu, vọt thẳng tới tới nơi có máu tươi.

Như Ý bị sợ đến xuất mồ hôi lạnh cả người, nhanh chóng dùng ống tay áo che kín khoe môi còn sót lại vết máu.

Lê hoa Phở Phở đảo khát máu, nàng biết.

Nhưng che vết máu, lại không giấu được mùi tanh, vẫn có từng trận hoa đập vào mặt.

Nữ tử thử một chút nội lực cùng chiêu thức đều không thể chống lại, bước chân cũng không có cách nào đi về phía trước một tấc.

Không khỏi có chút nóng nảy, tiếp tục như vậy nữa nàng cũng không chống nổi.

Cho dù là võ công của nàng trước đây cũng không thể xông vào nổi, huống chi là hiện tại!

Trong lúc suy nghĩ, Lê Hoa trận pháp càng mạnh mẽ hơn!

Trước khi cấp bách nàng đã chậm lại để điều chỉnh toàn bộ gần hết tốc lực, thân hình Như Ý không yên, liền bị một nhánh cây cứng rắn như đá quét ngã xuống đất.

Nhánh cây kia hung ác đập vào sống lưng, nàng chợt phun ra một búng máu.

Loáng thoáng nghe được âm thanh tiểu Thiện Tâm truyền đến, là hô to:

"Sư tỷ nguoi điên rồi sao! Nguoi nhanh lui về một chút a! Như vậy nguoi chết đấy!"

Như Ý bước bình cũng nổi lên, hô to đáp ——

"Không trở về! Hắn không gặp ta, hôm nay ta liền chết ở chỗ này! Lê Hoa bao nhiêu năm chưa uống máu, hôm nay ta sẽ cho bọn nó!"

Àm!

Một đoạn nhánh cây quét qua, nữ tử vốn là nửa ngồi trên mặt đất bị quét một cái liền ném ra xa vài mét.

Như Ý cảm giác toàn thân mình muốn mệt rũ rời cả rồi, lê hoa càng động càng nhanh, đầu choáng váng, hoa mắt, có một loại cảm giác say xe.

Nhưng dần dần, cũng liền chết lặng.

Không đứng lên, nàng đứt khoát nằm trên mặt đất.

Dù sao vô lực chống đỡ, liền đứt khoát tùy những cây lê này xem nàng như trái cầu ném tới ném lui.

Bạn đang đọc truyện *Sát Thủ Hoàng Phi Là Sói* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 186: Nữ Nhân Đáng Chết! !

Những cánh hoa kia như dao găm cắt thịt, từng cánh hoa đều thấm máu, cắt từng khúc tử y, chỉ trong nháy mắt, cũng đã không cách nào che kín thân thể.

Mà Như Ý đầu thế lo lắng cái này, chỉ là một bên cắn răng, vừa tính toán Ngọc Hoa cũng nên đi ra rồi hả?

Cũng may, lần này không để cho nàng thất vọng.

Lúc nàng cảm thấy một giây sau mình sẽ không chịu nổi ngắt đi thì nghe được một tiếng rống to trong sân! Ngay sau đó, cây lê ma quỷ lại trong lúc bắt chợt bị nhổ tận gốc!

Cảm giác kia giống như là đất bằng phẳng nổi lên gió lốc, tất cả cũng bị phá hủy, lại duy chỉ có một mình nàng không có bay lên theo những cây lê kia.

Vốn là cả vườn cây lê rậm rạp lập tức bị nội lực khổng lồ đánh xơ xác, thân thể Như Ý không có chống đỡ, thẳng tắp rơi xuống mặt đất!

Trong lúc mơ hồ, nghe được Thiện Tâm tuyệt vọng kêu ——

"Xong rồi! phá hủy lê hoa trận!"

Nhưng lúc này nữ tử lại héch khoé miệng nổi lên một nụ cười vui vẻ!

Khi sắp rơi xuống đất, có một nam tử áo đen đang nhẹ nhàng đi.

Cánh tay vững vàng đón người, đồng thời tay áo dài vung lên, tay áo to lớn lập tức bao chặt thân thể Như Ý đã gần như lộ ra trọn vẹn.

Người này trên người cũng mang theo hương lê hoa, nhưng lại không giống hương những kích thích thần kinh kia.

Trên người của hắn là lê hương nhàn nhạt, sâu kín, như có, như không.

Hai người rót cuộc vững vàng rơi xuống đất, là nam tử áo đen khoanh chân ngồi trên mặt đất, mà Như Ý, thì bị ai kia ôm chặt trong lòng.

Vừa xong thì môi nữ tử sát bên tai của hắn, chỉ nghe nàng suy yếu nói một câu:

"Ta quả nhiên không có cuộc sai!" Sau đó liền ngửa đầu về phía sau, miệng lại không nói ra nửa câu .

"Nữ nhân đáng chết! !" Ngọc Hoa cơ hồ giận điên lên! !

Còn muốn giơ tay phá hư chút gì nữa để phát tiết tức giận trong lòng, nhưng cánh tay vừa mới nâng lên, lại lập tức liền rơi xuống

Bạn đang đọc truyện *Sát Thủ Hoàng Phi Là Sói* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Chương 187: Bị. Bị Trêu Ghẹo

Chỉ vì hấn vừa động, thân thể Như Ý lại phơi bày ở trong không khí lần nữa.

Hấn không cảm thấy cái gì, chung quanh đây cũng không có nam nhân khác, nhưng vẫn cố ý không muốn để cho nàng bại lộ nhiều.

Nhưng tức giận tràn đầy rồi lại không có chỗ phát, nghĩ tới nghĩ lui, cũng chỉ có thể gào một tiếng dài trong không khí!

Tiếng gào đình tai nhức óc, xuyên qua mặt biển, mãi cho đến trăm dặm ngoài mới đánh ngàn tầng sóng lớn, thật kinh khủng.

Những người khác trên Phở Phở đảo không thể không bật lỗ tai chặt chẽ, thế nhưng tiếng gào lại xò thẳng lỗ tai, chấn động đến mức một lát bọn họ không nghe được nửa điểm âm thanh.

"Đáng chết! Người Tôn Chủ kia sao không một chưởng đánh chết người!"

Nói thì nói thế, nhưng tay nâng phần lưng của nàng rồi lại không tự chủ bắt đầu đổ chân khí trong thân thể của nàng.

Nữ tử nhắm mắt lại khẽ cười mở mắt ra, đây chính là Ngọc Hoa a! Mãng vô cùng tàn nhẫn là hấn, bảo hộ chặt nhất cũng là hấn.

Mặc kệ là đánh hay là mắng, tuy nhiên cũng không quên được phải đối tốt với nàng!

Hơi thở cuối cùng vững vàng, chỉ cảm thấy vết thương trên người đầy rẫy.

Ngọc Hoa từ trên lưng nàng dõng đi một cái tay, giờ tới trước mắt, một tay máu nhuộm, người nhìn thấy mà ghê.

"Người thật muốn chết, phải đi nhảy biển, hoặc là tìm địa phương xa một chút treo ngược, đừng chướng mắt ta!"

Nam tử áo đen nói xong cắn răng nghiêng lợi, nhưng cánh tay ôm chặt nàng không có nửa điểm buông ra.

Mắt Như Ý chậm rãi mở ra, chỉ nhìn thấy mặt mũi nam tử hoàn mỹ nhất như thợ điêu khắc đang ở trước mặt.

Ngũ quan hoàn mỹ như điêu khắc, sau đó lại được đánh bóng. Chẳng những đường nét sắc sảo, da trắng nhuận như tuyết.

Nàng cũng nghĩ không thể nào, thế nhưng cánh tay, theo gương mặt đó liền sờ lên.

Àm!

Ngọc Hoa đột nhiên buông tay, trực tiếp ném người xuống đất.

Sau đó mình đứng dậy, lui về sau một bước, tiếp theo cảnh giác nhìn chăm chăm nữ nhân bị ném đang ngẩng nhiên——

"Người làm gì đấy?" .

Bạn đang đọc truyện *Sát Thủ Hoàng Phi Là Sói* được tài miễn phí tại WwW.EbookFull.Net.

Tài miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 188: Sư Phụ! Sờ Người Một Cái Sẽ Chết Sao!

Như Ý phàn nàn, lần này rơi xuống thật sự là đau.

Trên người nàng đều là vết thương lớn nhỏ do bị lê hoa cắt xuống, đang rỉ máu, chẳng nhẽ hấn còn oán hận, trực tiếp vứt nàng.

Nhưng.

"Sư phụ! Một cái sờ cũng sẽ không người chết, nhưng người ném ta như vậy thì ta sẽ ngã chết đấy!"

Khuôn mặt dễ nhìn đột nhiên giận dữ, hai quả đấm nắm thật chặt, lúc nào cũng có thể xông lên đánh nàng một trận.

Hai người cứ giằng co đối diện như vậy, cho đến khi trên người Như Ý còn có vết thương lại bị trận trận gió biển thổi vào lạnh lẽo không nhận được theo bản năng run rẩy, thì Ngọc Hoa rút cuộc thờ dài. Rồi sau đó cảm xúc từ từ dịu dần, cuối cùng sắc mặt khá hơn một chút .

"Thật hết cách với người!" Hắn than nhẹ, tiến lên hai bước, hơi cúi người, áo dài lại phủ trên người Như Ý. "Nếu không phải là năm đó thiếu Tiêu gia một cái nhân tình, Ngọc Hoa cũng sẽ không nhận đồ đệ không ngoan này!"

Dứt lời, hoàn toàn ôm lấy người, sau đó xoay người đi vào trong sân.

Đi qua bên cạnh Thiện Tâm thì thuận miệng một câu:

"Những thứ cây rách kia đều vứt xuống biển, đừng để cho ta thấy!"

Thiện Tâm vừa mới mười tuổi dùng ánh mắt oan ức nhìn theo Như Ý, sau đó đặt mông ngồi dưới đất.

"Làm sao ta có thể ném chúng đây!" Chỉ nhìn những cây lê bị Ngọc Hoa phế đầy đất, đột nhiên Thiện Tâm cảm thấy cuộc sống của nàng quá mờ mịt không ánh sáng! Hoàn toàn không thấy được mặt trời! !

.....

Hôm nay, cũng không có ai ăn xong cơm tối.

Bởi vì Như Ý cố ý xông trận, làm cho một thân thương tích, hơi kém sẽ chết ở trong Lê Hoa trận đó.

Mà Ngọc Hoa cuối cùng không nhìn nổi nàng tự sát kiểu này, vì vậy không hề trốn tránh không gặp nữa.

Chỉ là một lúc đi ra, mắt thấy ái đồ bị những thứ cây lê kia đã thương thành bộ dáng như quỷ, dưới cơn nóng giận, lấy nội lực phế tất cả cây lê tự tay trồng! Cũng tự tay phá hủy, và lại tuyệt đối không người nào có thể phá trận pháp Lê Hoa thứ mười! .

Bạn đang đọc truyện *Sát Thủ Hoàng Phi Là Sói* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full.Net**.

Chương 189: Ai Có Chức Nấy

Vì vậy, Thiện Tâm phụ trách vứt bỏ những tàn cây kia, Tiêu Thước phụ trách giúp Thiện Tâm, còn phải tùy lúc bị Thiện Tâm châm biếm.

Tiểu nha đầu kia không có biện pháp Ý phát tiết đối với Khanh Như cho nên tất cả phần hận đều tính đến trên đầu Tiêu Thước, vì vậy, suốt cả một buổi tối, thời gian ném cây bao lâu, Tiêu Thước bị mắng bấy lâu.

Nhưng hắn tuyệt đối không dám cãi lại, bởi vì trình độ hủy hoại ở đây, võ công của Đảo chủ Phở Phở đảo thật sự là đặc biệt đáng sợ.

Đứa bé chỉ sợ mình nhiều lời một câu, bị Thiện Tâm tố cáo, sau đó người đảo chủ kia lại nổi lên lòng bảo hộ đồ nhi, xem hắn cũng giống như những cây lê một dạng, một chương đưa lên tây thiên! Vậy cũng thật sự là quá thất bại rồi.

Trừ hai người họ ở ngoài, còn có một người, cũng lặng lẽ ở đây vì thế sự kiện này làm cho nàng cũng kính sợ.

Đó chính là Lâm Mộng Hình!

Ngày đó ở Triệu quốc, sau khi Ngọc Hoa cứu Như Ý thì thuận đường cũng mang nàng giấu ở trong vườn ra ngoài.

Sau đó cùng nhau lên Phở Phở đảo, sau đó liền ném nàng cùng Như Ý vào bên cạnh Tiêu Thước.

Lâm Mộng Hình mất không thấy đường, nhưng lại rất biết pha trà.

Trên Phở Phở đảo có phòng trà, bên trong tất cả đều là lá trà thượng đẳng Ngọc Hoa mang đến từ các quốc gia.

Nàng có thể dùng lỗ mũi rất chính xác phân ra mỗi một chủng trà, thời điểm nên để bao nhiêu, nước ấm nên dùng nhiều nhiệt, lấy bình trà chất liệu gì đi pha mùi vị sẽ ngon hơn.

Cho nên, chiều nay, nàng phụ trách pha trà cho Ngọc Hoa.

Nhiệm vụ này là Thiện Tâm an bài, dùng lời nói của tiểu cô nương, chính là ——

"Mộng Hình tỷ tỷ, người không cần cảm thấy pha trà là một việc rất đơn giản. Nếu như người có thể để cho sự phụ cảm thấy trà do người pha uống ngon, vậy tâm tình hẳn sẽ tốt. Tâm tình của hẳn khá một chút, cũng sẽ không quá mức so đo cùng sự tỷ. Nếu hai người bọn họ không so đo, vậy ngày của chúng ta cũng tốt hơn! Cho nên nói, trà này, cùng một nhịp thở theo số mạng chúng ta đấy!"

Bạn đang đọc truyện *Sát Thủ Hoàng Phi Là Sói* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 190: Người Cầm Miệng Cho Ta!

Lâm Mộng Hình bị nàng hù dọa, bắt đầu tâm thần thấp thỏm pha năm loại trà khác nhau cho Ngọc Hoa, cũng bung đèn trong phòng.

Nữ tử này rất đặc biệt, đừng nhìn ánh mắt của nàng không thể thấy, nhưng lại có thể dựa vào khứu giác miễn cảm, hoàn toàn không nhìn thấy đường đi lại như giẫm trên đất bằng.

Viện Ngọc Hoa không có lễ hoa trện, thuận tiện người đi vào.

Khi một ly trà thơm thay nhau đưa lên, hẳn cũng gât đầu khen:

"Không tệ." Sau đó liền không nhìn lâu người đưa trà một cái.

Lúc đó Như Ý nằm trên giường có chút bất bình thay nàng, liền mở miệng nói:

"Mộng Hình làm chút chuyện dễ dàng, người thì không thể cho sắc mặt tốt! Muốn khen cũng khen nhiều mấy câu, tiếc rẻ ngôn ngữ như vậy làm gì!"

"Cầm miệng!" Hung hăng quát nắng một tiếng, khiến nữ tử thành công ngậm miệng.

Lâm Mộng Hình cảm kích nàng cười một tiếng, sau đó khẽ lắc đầu, ý bảo cái này không có gì.

Khẽ khom người, liền chủ động lui ra ngoài.

Đến bây giờ nàng cũng không hiểu tại sao những người này phải cứu mình, càng không hiểu buổi tối hôm đó làm sao trận hỏa hoạn kia lại không đốt nàng chết đi.

Chỉ oán thế đạo luôn là không thể theo ý nguyện, khi nàng liều mạng muốn sống, ông trời cố tình ném cho nàng một con đường chết.

Nhưng khi nàng đối với chuyện "Còn sống" không có bất kỳ lưu luyến cũng không chờ mong, thậm chí tự tay đốt trận hỏa muốn kết thúc thì hết lần này tới lần khác lại được người cứu.

Nhưng là những người này cứu nàng, rốt cuộc là người nào?

.....

Trên Phổ Phổ đảo tất cả phòng ốc đều làm từ trúc, đi vào bên trong, đều sẽ ngửi thấy được một hương thơm, vô cùng thoải mái.

Lúc này bóng đêm đã tới, Ngọc Hoa tự tay đốt nến dời đến bên giường.

Ở đó cho tới bây giờ cũng không có người ngoài nằm qua, Như Ý chỉ đắp chăn mỏng đó ở trên người, phần lớn da thịt còn phơi bày bên ngoài, nhưng cũng may vết thương đã không còn chảy máu.

Bạn đang đọc truyện *Sát Thủ Hoàng Phi Là Sói* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(chấm)Net**.

Chương 191: Sư Phụ, Thật Xin Lỗi

Ngọc Hoa ngồi ở bên cạnh giường, trên cái ghế đã bày bốn cái bình không, cái thứ năm đang bị nắm ở trong tay, nhìn vết thương trên người Như Ý cẩn thận từng li từng tí bồi lên.

Như Ý mấy lần muốn nói, cũng bị ánh mắt trợn trừng kia nhìn trở về.

Cho đến khi nàng nhìn không được nữa liền quyết định liều chết mở miệng, cũng là Ngọc Hoa đột nhiên chủ động mở miệng, nói:

"Không có gì, dưỡng thật tốt, cũng sẽ không lưu lại sẹo. Những cây lê kia đối với ngươi khá lịch sự, nếu đổi thành người khác, đã sớm mất mạng."

Hắn thực sự nói thật!

Cây lê trên Phở Phở đảo đều là tự tay Ngọc Hoa mới trồng, giống như có nhân tính cùng nhân khí, đối với người thường xuất hiện ít nhiều gì sẽ biết một chút.

Nói thí dụ như Ngọc Hoa đến gần, bọn nó sẽ chủ động né tránh.

Thiện Tâm cùng nàng đến gần, bọn nó cũng chỉ là bất động tại chỗ hoặc là chỉ ngăn trở, dưới tình huống bình thường chắc sẽ không chủ động đá thương người.

Nhưng hôm nay lại khác!

Hôm nay Như Ý là báo "Muốn để cho các người đã thương ta" tâm tính xông vào lê hoa trận! Nàng chính là muốn lê hoa phối hợp nàng để hoàn thành một khổ nhục kế, lúc này mới châm chọc, bị đánh một lần đây thương tích.

Ngọc Hoa vừa nói, vừa đưa tay tới, lấy chăn che trên người Như Ý, toàn thân nữ tử đều được đắp kín.

Như Ý cứ nhìn hắn một động tác rồi một động tác, cái nhấc tay, phong thái này có thể mê chết người vẫn bao phủ ở giữa hai người.

Nàng nghĩ, nếu không phải sớm biết sư phụ mình trên thực tế là đức hạnh gì, sợ rằng nàng cũng bị thần hồn điên đảo đi?

Nhưng nàng biết Ngọc Hoa chân chính là dạng gì, cũng biết loại phong thái ôn nhã này chỉ là một mặt ngoài mà thôi.

Nhưng là dù có thế nào, điểm tốt của hắn, cũng là thật.

"Sư phụ. . . ." Rốt cuộc nỉ non ra tiếng, trên mặt đã sớm thu hồi bộ dáng không biết điều hi hi ha ha.

Một tiếng sư phụ, làm cho lòng người mềm xuống.

"Sư phụ, thật xin lỗi." Nàng nói nhỏ, thành khẩn nói xin lỗi. "Như Ý làm cho ngài mất mặt!"

Bạn đang đọc truyện *Sát Thủ Hoàng Phi Là Sói* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 192: Chỉ Một Tòa Thiên Ngọc Sơn, Không Phải Là Toàn Bộ Của Ngươi. . .

Ngọc Hoa không có lên tiếng, chỉ là chăm chăm nàng. Như Ý hoài nghi hắn lại muốn động thủ đánh người thì lúc này mới ném ra một câu:

"Ta không phải giận ngươi học nghệ không tinh làm ta bẽ mặt!" Bình thuốc trong tay thả vào trên ghế, lại thở dài, nói: "Ta giận là vì sao ngươi lại bướng bỉnh như vậy? Hắn không nhớ ngươi cũng không cần ngươi! Không thấy ngươi cũng không tìm ngươi! Ngươi tìm hắn làm gì?"

Bộ dáng đẹp mắt, nóng giận cũng dễ xem.

Như Ý cứ nhìn Ngọc Hoa như vậy, một cái chớp mắt như vậy lại liền suy nghĩ, đứng a! Ta còn tìm hắn làm gì? Cứ sống như vậy, không phải cũng rất tốt?

Nhưng ý định vừa ra, rồi lại bị đáy lòng cố chấp kéo trở về.

Vì vậy mở miệng, cũng là nói:

"Ta cũng không biết tìm hấn làm gì !" trong lời nói, mang theo bất đắc dĩ."Chẳng qua là cảm thấy người này không nên biến mất hư không từ trong sinh mệnh của ta! Hấn mang ta từ trong rừng rậm đi ra, nói hay lắm không bao giờ bỏ nhau, nhưng tại sao mới chỉ chớp mắt, những lời đó liền bị quên lãng?"

"Nào có nhiều tại sao như vậy?" Ngọc Hoa mở miệng, giọng mang trách cứ: "Thiên hạ mọi sự, nếu như đều đi cầu xin tại sao, người nọ cả đời này cái gì cũng không cần dính líu, vẫn bận truy đuổi là đủ rồi! Như Ý người phải biết, có một số việc nhất định chỉ có mở đầu không có kết thúc! Nó thậm chí ngay cả quá trình đều không cho người có cơ hội cẩn thận suy nghĩ, cứ như vậy vội vã đi. Cho nên người phải học được cách buông tha! Đối với những người vứt bỏ người, không để ý người, phải học được cách buông tha!"

Ngọc Hoa đứng dậy, đặt chai thuốc cùng cái ghế trở về vị trí cũ, nhìn lại một chút người trên giường nhỏ, chỉ nói:

"Ta mặc dù hiểu vì sao người liều mạng luyện khinh công! Nhưng chỉ vẹn vẹn một tòa Thiên Ngọc sơn, cũng không phải là toàn bộ cuộc đời của người! Người có thể trào đi, trào lên phía trên rồi, liền cũng được! Đừng cố chấp nữa, chính người lại ngu ngốc. Ta nói đến thế thôi, những thứ khác, chính người suy nghĩ một chút!" .

Bạn đang đọc truyện *Sát Thủ Hoàng Phi Là Sói* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full.Net**.

Chương 193: Vi Sư Giúp Người Báo Thù

Đây là rất khó được lúc Ngọc Hoa nói chuyện cùng nàng thật dễ chịu, Như Ý cảm giác được giống như là mình lượm tiện nghi rất lớn!

Không khỏi nghiêng đầu qua, liều mạng nháy mắt về phía sư phụ mình!

Vốn là mặt nghiêm túc nhìn bộ dáng nàng, liền lại nhú mảy, đang muốn lên tiếng khiển trách nàng không có nghiêm chỉnh, nữ tử lại lập tức cúi đầu trở về.

Một tiếng mắng dừng lại ở khóe miệng, người cũng đã mở miệng.

Vốn trực tiếp cất bước ra, nhưng dừng lại, vẫn là nói:

"Thôi! khoản nợ Tiêu gia vì sư giúp người một tay đi! Nhưng người trước phải dưỡng thương, hoàn toàn khôi phục trước, không thể rồi Phở Phở đảo!"

Nói cho hết lời, cũng không dừng lại, đá cánh cửa ra khỏi phòng.

Cửa phòng "Phanh" một tiếng đóng lại, Như Ý cũng thở dài một tiếng, lại chậm rãi nhắm mắt.

Ngọc Hoa nói những đạo lý kia nàng đều hiểu, thậm chí có một chút còn hiểu hơn so với hấn.

Tám năm này, có lúc nàng cũng sẽ khuyên mình, người ta không muốn gặp, vậy cũng không nên tìm

Khó soe chấp nhất như vậy, chưa chừng còn chọc đối phương chán ghét.

Nhưng có một số việc không có biện pháp theo mong muốn!

Huống chi, Khanh Như Ý nhìn như thần kinh chậm lụt không ổn định, một bộ dáng không sao cả đối với rất nhiều chuyện.

Nhưng người như vậy một khi chấp nhất đối với chuyện gì đó, thì sẽ không dễ dàng buông tha.

Hơn nữa, về Mạnh, nàng còn rất nhiều chuyện cũng muốn hỏi hấn, còn rất nhiều chuyện nàng không hiểu.

Nói thí dụ như Tiêu gia, nói thí dụ như Cung gia, nói thí dụ như. Tại sao nàng đều sẽ cảm thấy thời điểm hấn đối mặt mình, trong ánh mắt sẽ toát ra một loại thiếu hụt.

Nói cho cùng, thật ra thì cũng không phải là muốn từ chỗ của hấn được cái gì.

Này nếu nói lời hứa "Không bao giờ bỏ nhau", hôm nay xem ra, cũng chỉ là ban đầu hấn thuận miệng an ủi một đứa bé.

Khanh Như Ý không ngốc, dĩ nhiên không thể yêu cầu người ta đối với một đứa trẻ tám tuổi thực hiện lời hứa như vậy, nàng chỉ là cảm thấy, người như Mạnh không nên là thuận miệng đồng ý một câu xoay người liền quên.

Hắn nên là người lời hứa đáng giá nghìn vàng, nhất ngôn cửu đỉnh.

Bạn đang đọc truyện *Sát Thủ Hoàng Phi Là Sói* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 194: Người Rốt Cuộc Có Biết Sư Phụ Ta Có Bao Nhiêu Lợi Hại Hay Không

..... Tâm tư càng hỗn loạn, muốn lật người, nhưng thân thvera bôi thuốc vẫn là khó nhìn đau, ngay cả một động tác nho nhỏ như vậy, muốn làm cũng cực kỳ xa xỉ.

Thử mấy lần, không có kết quả, cũng liền buông tha.

Thật ra thì cũng không phải là không thể lật người, chỉ là mỗi lần nàng nghĩ đến Mạnh, liền phiền não theo thói quen.

Có rất nhiều chuyện để ý cũng không rõ, nói cũng không hiểu.

Đến lúc đó có chút nhớ nhưng Ngọc Hoa vừa mới rời đi! Sư phụ bạo ngược, thật ra thì hắn nói chuyện đứng đắn vẫn rất có thể khiến người ta tâm tình an tĩnh.

.....

"thứ này mùi thật kỳ quái!" trong gian bếp nhỏ, Thiện Tâm bịt lỗ mũi đứng ở bên cạnh lò thuốc. Vừa cẩn thận cầm cây quạt đi quạt lò lửa, vừa càng không ngừng lên tiếng oán giận: "Người chắc chắn cái này thật có thể trị bệnh cứu người sao? Người chắc chắn sư tỷ uống vào sẽ không trực tiếp độc phát bỏ mình sao? Tại sao ta cảm thấy không nhờ và được như vậy à?"

Tiêu Thước đang ngồi ở bên cạnh, tay nâng sách thuốc thật dày, thỉnh thoảng bốc mấy vị thảo dược ở bên cạnh, nơi này một chút, nơi đó một chút, hết sức nghiêm túc.

Vừa nghe lời Thiện Tâm, lập tức ngừng lại!

Vừa để sách xuống trên đùi, cả giận nói:

"Người nói cái gì đây? Chẳng lẽ ta còn có thể hại tỷ tỷ của mình hay sao? Mở miệng một tiếng sư tỷ sư tỷ, sư tỷ còn có thể thân hơn tỷ tỷ? Là người quan tâm nàng hay là ta quan tâm nàng!"

Tiểu cô nương cũng không yếu thế, hắn quát? Âm thanh nàng có thể lớn hơn so với hắn——

"Người kêu la cái gì a! Thân tỷ có gì đặc biệt hơn người! Ta chỉ là nhắc nhở người, không nên quá phô trương! Chử trên sách kia người đều nhận thức được sao? Những thứ dược liệu này tìm được có đúng không? Còn có! Trên đảo hái trong rừng, người chắc chắn thật là thuốc sao? Ta thật là quá không yên tâm đối với người! Người phải biết, nếu như trị hư sư tỷ, sư phụ phải nổi giận! Sư phụ vừa phát nộ, Phở Phở đảo này cũng có thể sẽ chìm xuống đáy! Đáng chết, người rốt cuộc có hiểu sư phụ ta có nhiều lợi hại hay không!"

Bạn đang đọc truyện *Sát Thủ Hoàng Phi Là Sói* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(dot)Net**.

Chương 195: Cho Dù Chết, Cũng Là Ta Chết Trước

Tiêu Thước sờ mũi một cái, nghĩ lại một lần lời nói từ đầu tới đuôi của nha đầu này, sau đó mở miệng hỏi:

"Người rốt cuộc là đang lo lắng cho tỷ ta, hay là đang cùng ta biểu đạt bản lãnh Ngọc Hoa công tử? Ngọc Hoa công tử có bao nhiêu lợi hại ta đương nhiên biết! Người người bên ngoài cũng hiểu được, người không phải lại khoa trương như vậy."

Nữ tử không cam lòng, lại nói:

"Nhưng nếu người hiểu, tại sao còn không biết cẩn thận chút? Thuốc này rất cuộc có đáng tin cậy hay không nha? Nếu như sự tử xảy ra chuyện, sự phụ, sự phụ hân"

"Sự phụ người sẽ nổi trận lôi đình! Sẽ tức đến mức cho chìm Phở Phở đảo! Đảo chìm xuống chúng ta cũng không có mệnh!" Lời như vậy Tiêu Thước cũng đã thuộc lòng, "Người yên tâm! Một lát trước khi cho tử tử uống, ta sẽ tự mình nghiệm thuốc, cho dù chết, cũng là ta chết trước, như vậy được chưa!"

Thiện Tâm gật đầu:

"Được rồi!"

.

Tranh cãi âm ỉ nhỏ hay âm ỉ to, lúc Như Ý dường như, mỗi ngày đều sẽ thay nhau trình diễn không dưới mười lần.

Có lúc Như Ý cũng buồn bực, tại sao giữa hai từ lại luôn có nhiều đề tài có thể gây gổ?

Ngắm lại xem khi nàng còn bé, hình như cũng không có nhiều lời như thế, cũng không có hứng thú trao đổi cùng những người bạn nhỏ như vậy.

Ở trong cô nhi viện thành phố lớn, nàng cùng đại đa số đứa bé, đều là người trời sanh cô độc.

Họ không thích nói chuyện cùng người, không thích tụ chung chơi đùa một chỗ. Đa số thời điểm đều là một người đứng ở một cái góc nhỏ, chỉ có mình có thể hiểu trò chơi.

Tất cả tuổi thơ của nàng đều là vượt qua trong hoàn cảnh đó, cho dù là đi học, cũng thói quen không tụ tập.

Như Ý thường xuyên suy nghĩ, sở dĩ sau khi lớn lên đi làm công việc không thấy ánh mặt trời, hơn phân nửa cũng cùng có liên quan tính tình trời sinh chỉ thích che giấu trong xương này.

Cho nên, Tiêu Thước trao đổi với Thiện Tâm để cho nàng hết sức không hiểu, cũng rất mới lạ.

Bạn đang đọc truyện *Sát Thủ Hoàng Phi Là Sói* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 196: Vì Sự Để Cho Người Nhìn Chương Mắt Như Vậy?

Hai hài tử có lúc nói nhao nhao sẽ trực tiếp đánh tới trước giường nàng, nếu như Ngọc Hoa không có ở đây, nàng sẽ hết sức vui vẻ nhìn bọn họ ồn ào, thậm chí sẽ còn chủ động thêm mắm dặm muối, chọc cho bọn họ âm ỉ nhiều hơn nữa.

Chỉ tiếc, hơn phân nửa thời điểm Ngọc Hoa ở đây.

Hai hài tử sợ Ngọc Hoa, cho nên cũng sẽ chủ động ngậm miệng lại, để thuốc xuống đã.

Thuốc, là thuốc của Tiêu gia.

Hoặc là nghiêm chỉnh mà nói, là phương thuốc của Tiêu gia.

Trong kiếp nạn phá hủy tất cả Tiêu gia, nhưng Tiêu lão vẫn là liều chết bảo vệ tiểu nhi của mình, còn có cuốn sách thuốc này truyền lại đời sau.

Đối với Tiêu Thước chủ động chế thuốc cho Như Ý, thật ra là Ngọc Hoa ngầm cho phép .

Tuy là võ công của hân cao hơn nữa, nhưng cũng không thể nào chu đáo.

Vì y hành thuốc, Ngọc Hoa không thừa nhận cũng không được, hiện thời Tiêu gia là thứ nhất.

Chỉ là nội tình Tiêu Thước quá cạn, cho nên lúc hái mỗi một vị thuốc đều phải để Ngọc Hoa xem qua.

Đội gặt đầu, lại vừa được phép vào lò.

Ngoại thương của Như Ý bị lê hoa gây thương tích rất nhanh hồi phục, chỉ là bị Mạnh đánh một chương kia, ban đầu sau khi Ngọc Hoa cứu nàng trở về, không tiếc độ nội lực mình cho nàng ba thành, cũng chỉ là nhặt về cho nàng một cái mạng.

Nhưng thân thể yếu đến không được, tất cả một thân công phu cũng đều phé.

Cho nên, đối với Như Ý mà nói, chuyện buồn bức nhất, một ngày sau giữa trưa ở bên ngoài, Ngọc Hoa nhìn nàng ngồi ở bờ biển thổi gió, chậm rãi, hết sức khí thế mà nói:

"Ừ, tốt lắm rồi, nên học võ cùng vi sư lần nữa!"

Như Ý hồng mắt!"Phịch" một cái té xuống ngựa mất!

Bộ dáng kia giống như là ném cá phơi khô ở trên bờ, không có một chút sức sống.

Ngọc Hoa cũng buồn bức, nhàn nhả từ trên một tảng đá lớn nhảy xuống, sau đó bước đi thong thả đến bên cạnh Như Ý.

Từ trên xuống dưới nhìn, khom người, mặt của hai người gần như dán một chỗ thì lúc này mới nghe được hắn nói:

"Vi sư để cho ngươi nhìn chương mắt như vậy?" .

Bạn đang đọc truyện *Sát Thủ Hoàng Phi Là Sói* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(dot)Net**.

Chương 197: Đồ Đồ Là Dùng Đồ

Như Ý sừng sốt:

"Sư phụ ngài nói đây là đâu!"

Bốp!

Một bàn tay không khách khí chút nào chào hỏi trên đầu nàng, lúc cái tay đánh tới Như Ý muốn tránh, nhưng đừng nói bây giờ trong người nàng không có công phu, dù là võ công hơn người lúc đó, cũng không thể nào tránh thoát bất luận là một cái tập kích nào của Ngọc Hoa.

Nàng là đồ đồ của hắn, toàn bộ một thân võ công của nàng kể tục hắn.

Hắn hiểu từng động tác của nàng, mỗi một nhịp.

Cho nên, nghiêm chỉnh mà nói, một kẻ địch lớn nhất, thật ra thì chính là sư phụ của nàng.

"Loại người như ngươi khẳng định không kiếm được thê tử đây!" Như Ý tuyệt vọng ôm đầu, mặc dù cũng không đau, nhưng tâm tình cũng như nhau."Sư phụ a sư phụ! Tính khí nên sửa đổi một chút! Bằng không coi như ngươi dựa vào gương mặt này đòi lão bà xinh đẹp nhất trên đời này, ta cá là nhiều nhất không quá ba tháng, bảo đảm đồ ngươi đánh cho chạy!"

Ngọc Hoa nhún vai, không hề hay biết lời nói của một đồ đồ như nàng có phải có chút không hợp thích lắm hay không, ngược lại cũng ngồi trên bờ cát tỉ mỉ biện giải.

Hắn nói:

"Đồ nhi, không phải như thế! nếu như vi sư cưới sư nương cho ngươi, nhất định không nỡ đánh nàng."

Như Ý đứng lên rồi lại an vị ngồi xuống, hai mắt tròn trừng coi đi ——

"Ý của ngươi là nói đặc biệt đánh đồ đồ sao? Hơn nữa còn là chuyện thường như cơm bữa, một ngày đánh ba lượt!"

Ngọc Hoa gật đầu:

"Ừ. Thê tử là dùng đồ cứng chịu, đồ đồ là dùng đồ đánh! Đồ nhi, ngươi thật không may mắn!"

"Ta." Như Ý chán nản, nàng nên nói cái gì? Nàng còn có thể nói gì?

Đây hoàn toàn chính là cảm giác muốn mổ bụng tự vẫn !

Đồ đồ lại là dùng đồ đánh thôi.

Chuyện này. Con mẹ nó nguy hiểm!

"Đứng lên!" Ngọc Hoa đứng dậy, lại đưa ra một cái tay hướng Như Ý: "Đề vì sư suy nghĩ một chút, người mới học võ, mới bắt đầu phải luyện từ chỗ nào đây?"

Bạn đang đọc truyện *Sát Thủ Hoàng Phi Là Sói* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full . Net**.

Chương 198: Ôm Bắp Đùi A Ôm Bắp Đùi

Như Ý nằm xuống, nhắm mắt giả chết.

"Đứng lên!" Hấn kêu nữa!

Nàng tiếp tục giả vờ chết!

"Được rồi!" Trên đỉnh đầu có người bỏ đi, "Vi sư vừa mới nhớ tới, mấy ngày trước ngươi có chút nhìn không vừa mắt căn nhà kia, ngay bây giờ ta sẽ đi giúp ngươi bắt bọn nó phá hủy, chờ có thời gian lại xây lại."

Hấn nói đi là đi, lời nói ném một cái, chuyển hướng liền bước hai bước.

Như Ý phản ứng cũng không chậm, nghiêng người, hai cánh tay, ôm chặt lấy bắp đùi Ngọc Hoa kêu rên ——

"Sư phụ a sư phụ! Ngài giờ cao đánh khê tha cho đồ nhi đi! Ta với ngươi luyện không được sao! Ngài cũng đừng giăng co! Ô ô, buổi tối không có chỗ ngủ, rất lạnh có được hay không!"

Ngọc Hoa nhú mày:

"Nhất định phải luyện?"

Như Ý ngẩng đầu khẳng định:

"Xác định, nhất định cùng với khẳng định!"

"Ừm!" Hấn cân nhắc gật gật đầu, cũng bất động, cứ đứng như vậy một hồi lâu, sau đó sẽ cúi xuống xem xét bắp đùi bị ôm lấy gất gao —— "Đồ nhi! Dù đáng đáp vì sư hoàn mỹ đến đâu, vẫn là một con người. Ngươi không cần dùng cái loại cảm giác ôm giò kho tàu đó tới ôm chân vì sư! Ừ, nếu như ngươi nguyện ý, có thể đứng lên ôm một cái nửa người trên!"

"Stop!" Như Ý thả một cái tay ra, "Đi đi đi! Đi nhanh lên! Không phải nói muốn luyện công sao! Cái gì giò kho tàu, ngươi nào có giò ăn ngon!"

Hai người một trước một sau rồi đi, cặp mắt công tử áo đen đi ở đằng trước mỉm cười, giống như được bao nhiêu tiện nghi nhưng lại không tiện biểu hiện ra, mừng rỡ hết sức hàm súc.

Gương mặt nữ tử phía sau thanh lệ lại đỏ hết, vừa suy nghĩ muốn luyện võ lần nữa thật đáng buồn a thật đáng buồn! Vừa càng không ngừng ảo não tánh tình mình mới vừa kia.

Giò kho tàu? Vậy còn coi như là sư phụ nhà nàng mở miệng lưu tình nói dễ nghe.

Trên thực tế, nàng mới vừa hoa si thăm nghĩ mình chiếm một tiện nghi thật lớn! bắp đùi Ngọc Hoa công tử, người bình thường có thể ôm sao.

Bạn đang đọc truyện *Sát Thủ Hoàng Phi Là Sói* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **wWw.EbookFull.Net**.

Chương 199: Ngược Đãi Bi Thảm Nhất Trên Thế Gian Đây!

Vì vậy ngày này, từ sau giữa trưa đến gần tối, từ gần tối đến trời tối, từ phía trên tới đến nửa đêm.

Như Ý cảm thấy đây là ngược đãi bi thảm nhất trên thế gian này!

Tất cả bắt đầu lại từ đầu, nhưng cũng không giống lúc nàng vừa tới Phở Phở đảo.

Thời điểm đó Như Ý là từ một tay am hiểu súng ở kiếp trước chuyển sang tập võ của giang hồ nhân sĩ.

Mà bây giờ, tất cả lý luận kiến thức nàng đã biết rõ ràng, và lại từng chiêu thức đều nhớ rõ ràng hoàn mỹ vô khuyết, cố gắng tăng cường nội lực mình đã phế đi hoàn toàn.

Lại nói, nếu không phải là ban đầu Ngọc Hoa đến kịp thời, một chương kia của Mạnh Tử Ca tuyệt đối có thể phế một thân nội lực của nàng đồng thời đánh gãy tất cả kinh mạch.

Một chương là quyết tuyệt, muốn, một cái mạng của nười bị chương.

Dùng lời nói của Ngọc Hoa mà nói, lúc ấy nếu người chịu chương ngoại trừ hấn ra bất luận là ai, tuyệt đối sẽ không có mệnh ở đây.

Cho nên, hiện tại Như Ý cần bù lại, là một thân nội lực, còn có tu vi nội lực.

Nhưng đó là việc khó khăn nhất!

Hơn nữa hôm nay thân thể nàng hư ngược còn hơn cả lúc từ trong rừng rậm Mê Tung đi ra ngoài.

Tuy nói Tiêu gia có lưu lại sách thuốc thượng cổ, thể gian cũng có thể chữa khỏi kỳ nan tạp chứng. (bệnh hiểm thấy hay bệnh hổ tạp)

Nhưng có rất nhiều bảo vật thể gian này đã khó tìm hoặc là đứt khoát tuyệt tích, tuy là Tiêu Thước giao cho Ngọc Hoa bán y thư tự mình nghiên cứu chừng mấy ngày, cuối cùng kết quả tất cả đều là lác đầu bắt đắ đi.

Cho nên, Như Ý muốn khôi phục nội lực, cũng chỉ dựa vào mình.

Dĩ nhiên, còn có Ngọc Hoa đặc biệt kia, muốn để cho nàng dùng phương pháp huấn luyện tự sát.

Được rồi! Ta nói một chút phương pháp kia.

Ngọc Hoa nói, muốn tăng cường sức lực, trước phải trấn định tinh thần.

Nói đúng là, muốn cho kinh mạch và thần kinh thân thể Như Ý lần nữa trở về vị trí cũ, còn phải an định lại, như vậy mới có thể yên tâm mà rót một chút nội lực đi vào.

Nếu không, hai người chống đỡ lẫn nhau, rất dễ dàng tẩu hỏa nhập ma.

Bạn đang đọc truyện *Sát Thủ Hoàng Phi Là Sói* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 200: Băng Thát Trên Đảo

Editor: Maria Nyoko

Trước tiên hấn dùng phương pháp giữ thần khí yên bình, đây chính là trấn định, hơn nữa còn là —— đông lạnh!

Trên Phở Phở đảo có băng thát, từ điểm cao nhất của đảo sâu xuống 100 trượng.

Không lớn, Như Ý thấy, địa hình bằng phẳng.

Nghe nói chỗ này hình thành tự nhiên, nhưng mới bắt đầu cũng không thể gọi là "Thát", nhiều nhất chính là khối băng lớn mà thôi.

Mười năm trước Ngọc Hoa tình cờ phát hiện ra bởi vì một lần chấn động dưới biển mà trên đảo xuất hiện một lỗ thủng.

Hấn nhìn lỗ thủng này rất sâu, sinh ra ý niệm dò xét đến cùng.

Vì vậy phi thân mà xuống, sâu đến 100 trượng, lúc này mới phát hiện ra không còn đường đi.

Ngăn trở đường, là một khối băng khổng lồ! hoàn toàn có thể xây một gian phòng trên băng!

Dĩ nhiên, sau khi Như Ý biết chuyện này, dễ dàng tổng kết là: cũng chỉ có Ngọc Hoa công tử biến thái như vậy, mới có thể nghĩ ra chuyện biến thái như

thế!

Dưới đất phát hiện một khối băng đã quá kỳ quái, hẳn không thềm nghỉ tại sao có băng, mà là nghỉ tới lợi dụng khối băng kia thế nào.

Hơn nữa. xây một phòng. Ông trời, cái người bình thường nào sẽ có ý tưởng này hay sao?

Nhưng Ngọc Hoa chẳng những suy nghĩ, còn làm!

Nghe nói chỉ với tay và dao, lấy ngón tay làm thước, một người dưới lòng đất giăng co bảy ngày bảy đêm, hẳn lại thật sự xây một băng thất rồi ra ngoài.

Trừ lần đó ra, đại khái hẳn cảm thấy chỉ một gian nhà trống cũng không có lý thú gì, vì vậy ngay tại chỗ, sẽ dùng khối băng kia mài ra xe trượt tuyết, ghé băng, bàn băng.

Như Ý nhớ năm đó lần đầu tiên mình đi theo Ngọc Hoa vào băng thất này, kém một chút trực tiếp liền xuống đất thành phật rồi.

Khi đó nàng mới vừa lên Phở Phở đảo, không có võ công không có nội lực, Tiêu gia mới vừa vận điều dưỡng thân thể nàng tốt, sao chịu đựng được hàn khí ở đây!

Trong phòng băng lạnh giống như trên Thiên Ngọc Sơn, trên Thiên Ngọc Sơn có lạnh, cũng là nơi thấy ánh mặt trời và có người ở.

Băng thất này hoàn toàn là dưới lòng đất, hơn nữa còn là dưới đáy biển, ấy là loại lạnh âm độc, có thể xuyên thẳng đến tim phổi, xuyên vào cốt tủy.

Bạn đang đọc truyện *Sát Thủ Hoàng Phi Là Sói* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 201: Khóc Lóc Cái Gì, Người Còn Chưa Chết !

Ngọc Hoa dĩ nhiên cũng biết nàng không chịu nổi, cũng chỉ mang nàng xuống một lần, sau sẽ không đi.

Mãi cho đến ba năm sau nàng sắp xuất ra đảo, mới xuống lại lần nữa .

Nhưng thời điểm kia, băng thất nhỏ nhỏ này, Như Ý đã không thể cảm giác nửa phần lạnh lẽo rồi !

Nhưng, trước khác nay khác!

Đi ra ngoài đắc chí một vòng nhỏ, Như Ý chỉ có cảm giác mình lại phải trở về điểm xuất phát.

Vẫn không có võ công, vẫn không có Mạnh, vẫn không có một thân thể khỏe mạnh.

Giống như ông trời đùa giỡn nàng, tám năm luân hồi, quay một vòng, rồi cuộc lại trở về .

Cũng may, bên cạnh có Ngọc Hoa, có thêm một người đệ đệ, cũng nhiều thêm một sư muội.

Vậy cũng là một loại bồi thường đi! Bị mất một chút, lại được một chút, tuy nói hai người khác nhau, nhưng chỉ cần nghĩ đến ba người họ, lòng của nàng vẫn sẽ bị lấp đầy, đó là cảm giác hạnh phúc!

.

Lần này từ băng thất đi ra, Như Ý bị Ngọc Hoa ôm.

Tiêu Thước cùng Thiện Tâm vẫn canh giữ ở bên ngoài tâm gấp đến độ sắc mặt trắng bạch, vừa nhìn thấy Như Ý giống như là đã chết, lại cùng nhau nhào lên, nước mắt là tả liền rơi xuống.

Ngọc Hoa bất đắc dĩ, hướng về phía hai người rống to:

"Khóc lóc cái gì! Người còn chưa chết !"

Hai hài tử bị dọa đến khẽ run rẩy, nhưng cũng lưu loát, vừa nghe nói Như Ý chưa chết, vội vàng lau nước mắt trên mặt, sau đó thái độ đại chuyển biến

"U! Thật tốt quá! Không có chết là tốt rồi! Ta cũng không cần khóc!" Đây là lời Tiêu Thước nói.

Thiện Tâm rút cuộc là nữ hài tử, tâm sẽ mềm một chút, chạy chậm xuống núi, vừa chạy vừa kêu:

"Ta đi nấu nước tắm rửa cho sư tỷ!"

. Bị thả vào trong nước thì Như Ý đã tỉnh rồi.

Vừa mở mắt, lại nhìn thấy mặt Ngọc Hoa có mấy phần yêu nghiệt, lại bị sợ đến giật mình.

Lúc này, Ngọc Hoa đang ôm nàng vòng qua bình phong, chuẩn bị giao cho Thiện Tâm thay quần áo tắm rửa cho nàng

Bạn đang đọc truyện *Sát Thủ Hoàng Phi Là Sói* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(chấm)Net**.

Chương 202: Nàng Thương Tôn Không Dậy Nổi

Có thể thấy phản ứng người sau khi tỉnh lại giống nhìn thấy quỷ, cư nhiên hai cánh tay liền không có dấu hiệu nào vừa để xuống ——

Bùm!

Như Ý hoa lệ rơi xuống nước.

Có lúc tắm thùng quá lớn cũng không tiện, đến mức bị ném vào giống như cá, đến mấy lần mới lại lộ đầu ra.

"Ngươi làm gì đấy?" Rốt cuộc lấy lại được hô hấp, chuyện thứ nhất là Như Ý kháng nghị mãnh liệt——"Sư phụ ngài muốn như thế nào? cảm thấy mới vừa rồi ta không chết rét, thật sự là tiếc sao? Bây giờ là muốn ném ta chết đuối?"

Hai cánh tay Ngọc Hoa vòng ở trước ngực, vẻ mặt thương thức nhìn nữ tử toàn thân ướt đẫm trong nước.

Tóc dài đến eo đang ướt dán lên gương mặt, quần áo siết chặt ở trên người, nửa người trên nổi bật lên đường cong là lướt thuộc về nữ tử.

Nhưng hình như hấn để ý cũng không phải những thứ này, tự quan sát đồ đệ một phen, mở miệng, cũng là nói:

"Nếu như có thể ném ngươi ngã chết hoặc chết đuối, đồ nhi, vậy về sau ngươi ngàn vạn lần không được nói ta là sư phụ của ngươi. Rõ là. quăng hết mặt mũi của ta!"

Nữ tử chìm trong nước lần nữa, cho đến khi không thấy đỉnh đầu, nín thở mấy giây, mới lại chui ra lần nữa.

Sau đó khoát khoát tay, vô cùng bất đắc dĩ:

"Sư phụ, đồ nhi đã hiểu, trước hết mời ngài trở về đi! Đồ nhi. Muốn cởi quần áo rồi."

Được rồi! Phải dùng đòn sát thủ này để mất và tai được thanh tịnh.

Như Ý tin tưởng, nếu như Ngọc Hoa đứng ở chỗ này tiếp tục nói nữa, tám phần nàng sẽ bị tức đến phun máu bò mình.

Đáng chết! tại sao lúc đầu nàng lại nhận vị sư phụ như vậy?

Làm sao lại bị mê hoặc bởi sắc đẹp, cảm thấy báỉ Ngọc Hoa làm sư phụ là chuyện cực kỳ hạnh phúc trên đời này! !

Thậm chí trong vòng vài ngày, nàng vừa nhìn thấy Ngọc Hoa liền kim lòng không được mất hồn, khoa trương nhất là còn chảy nước miếng.

Rõ là. Người không thể xem bề ngoài! A a a a —— giống như bị bên ngoài tập kích, Khanh Như Ý nàng thật sự bị tổn thương không dậy nổi! !

Bạn đang đọc truyện *Sát Thủ Hoàng Phi Là Sói* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 203: Tỷ Làm Mối Cho Ngươi!

"Sư tỷ!" nhìn thấy Như Ý bắn nước tung tóe, Thiện Tâm bắt đắc dĩ đi ra nắm lấy đầu vai Như Ý không chế được, lại nói: "Ngoan ngoan cời quần áo ngâm đàng hoàng! Thiệt là! Lúc này giống như sắp chết rồi, ta bị sợ đến Tiêu Thước cũng khóc. Sư tỷ, người đừng hành hạ người khác như thế, ta chỉ có thể mời sư phụ trở lại!"

Như Ý lập tức an tĩnh!

Thiện Tâm hài lòng gật đầu một cái, quả nhiên, sư phụ chính là khắc tinh sư tỷ. Người sư tỷ này không sợ trời không sợ đất, nhưng chính là sợ sư phụ mình! Thật là vô quýt dầy có móng tay nhọn!

Thật vất vả giúp đỡ cời xiêm áo nàng cũng ra, nhưng người ngâm ở trong nước cũng không biết đầu óc thế nào đột nhiên chuyển một cái, sau đó một phát bắt được cổ tay Thiện Tâm, thân kinh hê hê hà hà mà nói:

"Tỷ làm mới cho người như thế nào?"

Tiểu cô nương sững sốt:

"Người nói chơi cái gì?"

"Làm mai!" Như Ý trịnh trọng lặp lại một lần nữa, thấy Thiện Tâm giống như không hiểu, lại đổi ngôn ngữ thông tục dễ hiểu lại nói: "Chính là giới thiệu đối tượng cho người, xem mắt, tương công! Đã hiểu chưa?"

Khuôn mặt Thiện Tâm nhỏ nhắn vọt lên hạ xuống liên độ, rồi sau đó cũng chụp một cái khuôn mặt trên mặt nước, hô to ——

"Nói những lời nói gì chứ! Lại còn nói làm mai nữa chứ! Sư tỷ a sư tỷ! cả ngày người nói không biết trong đầu sư phụ đều nhớ những thứ gì, nhưng người nhìn mình xem! Ai có thể hiểu trong đầu người suy nghĩ những thứ gì? Còn làm mai! Ta bao nhiêu tuổi! Lại lấy cái gì bảo đảm! —— thôi! Ta đi tìm sư phụ, để cho hắn thu thập người!"

Lúc nói xong, tiểu nha đầu quay đầu đi thật.

Như Ý muốn túm nàng, thế nhưng nha đầu theo Ngọc Hoa cũng học không ít, xoay người vận khinh công trực tiếp đi đến cửa phòng.

"Người chờ xem! Ta tìm sư phụ dọn dẹp người!" Trước khi đi vẫn không quên uy hiếp, "Tốt nhất người mặc y phục vào, nếu không sư phụ trượt chân ném người tới trong sân!" .

Bạn đang đọc truyện *Sát Thủ Hoàng Phi Là Sói* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 204: Hắc Giả Bộ, Giả Bộ Đỏ!

Phốc ——

Không đợi Như Ý phản ứng, chỉ nghe có người ở cửa hoa lệ phun ra.

Vừa ngừng đầu, cũng là Lâm Mộng Hình.

Hai người tiểu Thiện Tâm cùng Như Ý nói đông nói tây, cái gì cũng nói được.

Nhưng vừa có người ở ngoài, mới vừa rồi nàng sẽ cảm thấy có chút ngượng ngùng.

Vì vậy cúi đầu, nhẹ nhàng chà xát hai tay.

Như Ý quần, theo bản năng liền hô lên ——

"Người thẹn thùng cái gì! người bị trượt chân ném ra không phải người!"

Lời kia vừa thốt ra, Thiện Tâm chạy trốn nhanh hơn.

Người đứng ở cửa che miệng cười khế, sau đó hướng về phía Như Ý ở sau bình phong nói:

"Cô nương, Mộng Hình có thể vào không?"

Như Ý vỗ nhẹ mặt nước:

"Đi vào đi! Đã đến cửa, ta còn có thể đuổi người ra ngoài hay sao?"

Nói xong, vẫn lắc đầu.

Thật ra thì không phải bằng lòng gặp Lâm Mộng Hình, chỉ vì không thấy mặt trong tám năm có biến hóa quá lớn.

Năm đó đại tiểu thư trên Thiên Ngọc Sơn tùy hứng điều ngoa thậm chí còn thiết kế hãm hại nàng, hôm nay giống như là một nàng dâu nhỏ chịu hết khi dễ.

Chẳng những ngày thường ít nói, ngay cả đi bộ đều là lặng yên không một tiếng động, giống như đang lơ lửng.

Như Ý không biết những năm này nàng đã trải qua những thứ gì, thời gian tám năm, lại có thể thay đổi hoàn toàn tính tình một người.

Thời gian, đáng sợ cỡ nào.

Suy nghĩ, người đã tới trước mắt. Như Ý ngẩng đầu nhìn nàng, chỉ nhìn thấy vẻ mặt nữ tử này nhàn nhạt.

Giống như có một chút xiu mù mịt, tựa như trong nhân thể này không còn cái gì có thể lưu luyến, có thể mang tất cả theo gió.

Nhưng lại không giống như Ngọc Hoa hoàn toàn thoát tục, chỉ luận bề ngoài, mặc dù hai người cũng xứng với mấy từ: Tiêu Dao, không câu chấp, không nhiều chuyện.

Nhưng Ngọc Hoa là thiên nhiên tinh khiết, Lâm Mộng Hình, giống như là do thời gian bồi dưỡng mà thành.

Dĩ nhiên.

Như Ý gần như bật cười ra tiếng, nếu như bàn về nội tại, hai người này có thể trao đổi vị trí.

Lâm Mộng hình là đậm mật từ trong ra ngoài, mà Ngọc Hoa. Hẳn nha chính là giả bộ, giả bộ! .

Bạn đang đọc truyện *Sát Thủ Hoàng Phi Là Sói* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full.Net**.

Chương 205: Vấn Đề Của Lâm Mộng Hình

Lại không nhận được oán thâm sư phụ mình một phen, nhìn lại Lâm Mộng Hình, đã ngồi xuống ở trên ghế kế bên.

Xem ra, đây là chuẩn bị hàn huyên.

Như Ý tựa vào thành gỗ bên cạnh, chủ động mở miệng, nói:

"Nói đi! Tìm ta có việc gì?"

Lâm Mộng Hình cười nhạt một tiếng, suy nghĩ một chút, nói:

"Ừ, coi như là có việc!"

Nàng cau mày, cái gì gọi là coi như là có chuyện là sao?

Nữ tử ngồi ở bên kéo nhẹ vạt áo, giống như là có lời lại không biết nói thế nào, ngẫm nghĩ thật lâu, lúc này mới mở miệng, cũng là hỏi Như Ý:

"Người biết ta?"

Như Ý đáp:

"Không biết."

"Vậy thì vì sao phải cứu ta?"

"Không phải là ta cứu người, là sư phụ ta cứu người. Nếu như người muốn cảm tạ, tìm hắn đi."

Như Ý đáp lưu loát, tựa như câu trả lời đó đã ghi nhớ trong tim, sẽ chờ đối phương tới hỏi.

Nhưng Lâm Mộng Hình lại lắc đầu một cái, nói:

"Không đúng, là cô nương cứu! Ta đã hỏi Ngọc Hoa công tử, hắn nói là cô nương giấu ta đi, hắn là cho là ta với người quen biết, lúc này mới dẫn ta trở lại. Nếu không phải bởi vì có cô nương cứu ta trước. Sợ là. Sợ là. Ngọc Hoa công tử cũng sẽ không để ý ta."

Ở trên Phở Phở nhiều ngày như vậy, tuy Lâm Mộng Hình nói mắt không thấy đường, nhưng lỗi tại không phải điếc .

Ngày trước liền nghe nói Ngọc Hoa công tử là đệ nhất thiên hạ tao nhã, Phở Phở đảo cũng là thiên hạ đệ nhất thanh nhã.

Vốn tưởng rằng đến nơi này, nàng sẽ rất tĩnh tâm, không người nào quấy nhiễu, không cần để ý thế sự phàm trần, cứ như vậy già đi.

Nhưng lại không ngờ, bên ngoài ồn ào! Thật là rất hại người.

Ngọc Hoa công tử này trông như thế nào thì nàng không nói, nhưng đệ nhất thiên hạ tao nhã, cái cách nói này nàng thật sự không đồng ý.

Người nọ có chỗ nào tao nhã, rõ ràng chính là. Ách, giày vò!

Đặc biệt là có chuyện Khanh Như Ý thì hắn càng trêu đùa thì càng vui mừng.

Hoặc là phát giận đấm cây, hoặc là nổi điên bên bờ biển nhấc lên sóng lớn ngập trời, ban đêm hắn còn thường đàn, âm thanh vừa nghe liền phiền não người, không khó nghe, hơn nữa nội lực hỗn tạp, mặc kệ người khác nhét lỗi tại thế nào cũng không biện pháp.

Bạn đang đọc truyện *Sát Thủ Hoàng Phi Là Sói* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 206: Nói Cho Ta Biết, Tám Năm Này Người Đã Trải Qua Những Gì?

Người như vậy, tại sao có thể là người tao nhã đệ nhất thiên hạ?

Người như vậy, làm sao có thể sẽ cứu một nữ nhân vốn không quen về trên đảo?

"Cô nương." Nàng cầu xin, "mấy tháng qua Mộng Hình vẫn rối rắm vấn đề này, nhất là về hai người. Nếu như cô nương có thể hiểu lo lắng của ta, Mộng Hình nguyện cả đời làm nô tỳ, nguyện."

Nàng muốn nói nguyện cả đời đi theo, chăm sóc kia ăn uống cuộc sống thường ngày.

Nhưng lời mới nói một nửa lại nghĩ đến đôi mắt của mình, ngay cả nhìn cũng không thấy, không cần người khác chăm sóc đã là rất không tồi rồi, còn có thể chăm sóc ai đó nữa sao! Lại đành phải im lặng.

"Lâm Mộng Hình." Như Ý đột nhiên dùng cánh tay chống lên cạnh thềm, đối diện với nàng, nghiêm túc hỏi: "Nói cho ta biết, những năm này người đã trải qua những thứ gì? Tại sao trở nên như vậy?"

Chỉ một câu, liền coi như là thừa nhận.

Đột nhiên nữ tử đối diện thở dài, giống như là được giải thoát lại khẽ nở nụ cười, sau đó nói:

"Quả nhiên là biết." Nhưng đối với câu hỏi của Như Ý lại tránh mà không đáp, ngược lại là ném lại vấn đề: "Nhưng biết ở nơi nào đây? Tại sao một chút ấn tượng ta cũng không có?"

Vừa nói xong chủ động giải thích:

"Cô nương đừng nhìn mắt ta không thấy đường, nhưng lỗ mũi ta đặc biệt tốt. Người không phải biết, mỗi người trên đời này, đều có mùi vị đặc biệt thuộc về mình. Ta chỉ cần nhận thấy một lần là có thể nhớ, lần sau gặp lại thì nhận ra chuẩn xác. Nhưng mùi trên người người, ta xác định là lần đầu tiên nhận thấy, chuyện gì xảy ra chứ?"

Trong lòng vừa mới thả lỏng nhưng vì lời nói vừa rồi, trong lúc nhất thời lại nảy sinh rồi rấm.

Như Ý bất đắc dĩ, nhưng cũng biết, không trách được Lâm Mộng Hình.

Tám năm trước nàng toàn mùi sói, Lâm Mộng hình từng nói nàng là dã thú.

Trong tám năm, trừ cuộc sống ở Phở Phở đảo, nàng vẫn luôn cố chấp dùng hương cam tùng giống Mạnh.

Bạn đang đọc truyện *Sát Thủ Hoàng Phi Là Sói* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 207: Người Biết Ca Ca Ta Ở Nơi Nào Sao?

Nhưng tám năm sau, nàng mang theo Lâm Mộng Hình trở lại trên đảo này, vị cam tùng trên người lại bị Ngọc Hoa loại trừ.

Thay vào đó, là lê hương giống Ngọc Hoa.

Cho nên, Lâm Mộng Hình không biết nàng là người nào.

"Ta." Nàng nghĩ nghĩ, nhưng vẫn nói: "Ta biết ca ca ngươi, trước kia cũng đã gặp ngươi một lần. Đêm đó ta cũng ở Triệu cung, liền thuận tay cứu ngươi."

Rốt cuộc là nói tới Mạnh, không phải nàng không muốn nói, chỉ là nàng sợ Ngọc Hoa không muốn nghe.

Vừa nói đến người kia, Ngọc Hoa đều sẽ nổi trận lôi đình, trách nàng quá nóng nảy, trách nàng có tật xấu không bỏ.

Cho nên Như Ý lo lắng nếu nói ra chuyện trước kia cùng Lâm Mộng Hình, nếu để cho nha đầu này cảm động và nhớ nhung ngày trước, sau đó bị Ngọc Hoa nhìn ra, sau đó sẽ.

"Hoá ra là như vậy!" Ngoài ý muốn, Lâm Mộng Hình cũng không có phản ứng quá lớn, chỉ là hơi ngần ra sau lại thoải mái. "Không trách được. Đi theo bên cạnh ca ca, ta đã gặp rất nhiều người, một số người chưa giới thiệu qua, ta cũng không ấn tượng."

Hai người đều trầm mặc một hồi lâu, Như Ý đang suy nghĩ, có muốn hỏi nàng rốt cuộc tám năm này xảy ra chuyện gì hay không?

Tại sao Thiên Ngọc Sơn để hoang?

Tại sao những người đó đều không thấy?

Tại sao nàng ở trong Triệu cung chung một chỗ cùng Cung Tiêm Hội?

Còn nữa, ban đầu Cung Tiêm Hội bị Mạnh đưa xuống Thiên Ngọc Sơn, chẳng lẽ chính là vì đưa phi tử cho Triệu hoàng sao?

Tất Cả đối với cho nàng mà nói, giống như là một mê cung khổng lồ.

Bao gồm năm đó vì thiên hạ lệnh, Mạnh xông vào Mê Tung rừng rậm, suýt nữa ngay cả mạng cũng mất.

Hắn nói cho nàng biết đó là một biểu tượng có thể hiệu lệnh thiên hạ, nhưng nàng đợi tám năm, lại không thấy thiên hạ lệnh xuất hiện trong giang hồ.

Sau khi trầm mặc, lại không nghĩ rằng, Lâm Mộng Hình mở miệng trước, hơn nữa lại hỏi là ——

"Vậy xin hỏi, ngươi biết ca ca ta ở nơi nào sao?" .

Bạn đang đọc truyện *Sát Thủ Hoàng Phi Là Sói* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full . Net**.

Chương 208: Thật Ra Thì Hắn Không Phải Ca Ca Ta

"A?" Như Ý sững sờ một cái, đồng thời hỏi ngược lại: "Ngươi không phải biết ca ca ngươi ở nơi nào sao?"

Lâm Mộng Hình cười khò gật đầu:

"Không biết ! Ta cái gì cũng không biết. Chỉ biết lúc mình tỉnh dậy cũng đã không ở trên Thiên Ngọc Sơn, đã bảy năm rồi, cũng không có gặp qua một người trên Thiên Ngọc Sơn."

Lời nói thương cảm này, lại khiến Như Ý không biết nên tiếp lời làm sao.

Bảy năm, vậy thì hẳn là năm thứ hai nàng rời đi, Lâm Mộ Dung Hinh cũng bị đưa xuống núi, hơn nữa còn là lúc chính nàng hoàn toàn không biết tình huống gì thì bị đưa xuống núi.

Đây là vì cái gì?

"Thật ra thì hẳn không phải ca ca ta." Lâm Mộ Dung Hinh chợt nói một câu như vậy.

Về mặt nữ tử vẫn nhân nhật, có chút sầu bi, lại có chút tự giễu.

"Lúc ta còn nhỏ không biết, còn nói mình là muội tử hần, cho nên sống hết sức phách lối. Mặc dù hần đối đãi ta không tốt, nhưng ta cho là có thể bởi vì ta quá mức tùy hứng, cho nên ca ca giận ta."

Lời của nàng khiến Như Ý liền nghĩ tới vài ngày ngắn ngủi ở trên Thiên Ngọc Sơn, khi đó nàng cũng biết Mạnh cũng không thân cận muội muội này, cũng không thích, thậm chí có chút chán ghét.

Lúc ấy nàng không nghĩ ra, nhưng bởi vì việc không liên quan đến mình, liền cũng không hỏi.

Nhưng bởi vì người trên núi Thiên Ngọc cũng biết Lâm Mộ Dung Hinh là muội muội Tôn chủ, coi như quan hệ không tốt, nhưng rốt cuộc vẫn là tiểu thư, không có ai dám chậm trễ.

Nàng cũng là bởi vì tầng quan hệ này, mới tại đêm hỏa hoạn, liền thủ Chấp Kiếm, kéo nàng từ trên con đường tử vong trở lại.

Nhưng hôm nay, nàng nói cho nàng biết, mình không phải là muội muội Mạnh.

Cô nương." Lâm Mộ Dung Hinh kéo kéo khóe môi, rất biết lòng người nói câu: "Người có phải có chút hối hận cứu ta trở lại hay không?"

Như Ý có chút ý tứ không tốt lắm, nữ tử vừa tiếp tục nói:

"Ta vẫn luôn suy nghĩ tại sao người muốn cứu ta, bây giờ nghĩ lại, tám phần là dính ánh sáng ca ca ta. Người nể mặt của hần mới ra tay cứu giúp, phải hay không?" .

Bạn đang đọc truyện *Sát Thủ Hoàng Phi Là Sói* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở wWw.EbookFull.Net.

Chương 209: Đồ Nhi Ngoan! Nên Dậy Rồi!

Vấn đề hỏi rất trực tiếp, mang theo đau khổ, nét mặt kia nhìn qua cũng thực làm người thương yêu.

Mà rốt cuộc Như Ý không phải cô nhân, cũng không phải là nữ tử bình thường đặc biệt đa sầu đa cảm, càng không phải là Thánh mẫu hay là người lương thiện.

Nàng không thể không thừa nhận, nếu như không phải bởi vì Lâm Mộ Dung Hinh là huynh muội của Mạnh, một đêm kia, tám phần nàng sẽ không ra tay cứu giúp.

Vì vậy gật đầu, lại nghĩ đến nàng cũng không nhìn thấy, liền mở miệng, thành thực nói:

"Đúng vậy."

Lâm Mộ Dung Hinh cười khổ lẫn nữa,

"Quả nhiên là như vậy! Ta thật sự là bất hạnh, thời điểm làm muội muội của hần, bởi vì ca ca đối với ta không tốt, ta liền nghĩ đến nhiều phương thức hấp dẫn sự chú ý của hần. Bao gồm tự sát, bao gồm phóng hỏa ở Thiên Ngọc Sơn. Nhưng bây giờ biết mình không có quan hệ gì cùng hần nữa rồi, thật sự muốn chết, lại bị người ra tay cứu giúp bởi vì quan hệ với hần. Cô nương, có lời nói không nên nói, người. Thật ra không nên cứu ta."

Nói xong lời này, nữ tử lại đứng dậy, cũng không quay đầu lại vòng qua bình phong, vẫn đi ra ngoài cửa.

Như Ý nóng nảy, hô to:

"Ai! Đợi đã nào...! Ta còn có rất nhiều lời muốn hỏi ngươi!"

Bóng dáng rời đi cũng không ngừng lại, chỉ nghe có âm thanh mỏng nhẹ nâng lên,——

"Đừng hỏi, ta cái gì cũng không muốn nói. Có một số việc một khi nói tới, chính là sống không bằng chết!"

. Đây coi là cái gì?

Như Ý 囧 rồi.

Vòng một vòng tròn lớn rồi, cái gì nàng cũng không nghe được, mà Lâm Mộ Dung cũng đã lấy được đáp án mình muốn biết!

Lần này đâu, là nàng thua!

.

Lần thứ nhất huấn luyện trong băng thất, được sự chấp thuận của Ngọc Hoa nàng nghỉ ngơi ba ngày.

Đến ngày thứ tư, Như Ý còn chưa dậy, chỉ nghe thấy bên ngoài có một chất giọng dễ nghe lại phát âm thanh khó nghe tới cực điểm đáp ——

"Đồ nhi ngoan! Nên dậy rồi!"

Nữ tử liễu mạng dùng chăn che đầu, cũng hoàn toàn nhét người vào.

Cảm giác kia giống như ngày tận thế sắp tới, đại đa số người bình thường có thể có phản ứng giống nhau như đúc.

Chỉ tiếc, lựa chọn loại phương pháp này, là không thể nào thành công ngăn cản tác động bên ngoài.

Bạn đang đọc truyện *Sát Thủ Hoàng Phi Là Sói* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 210: Sư Phụ Ngươi Phi Lễ Với Ta! !

Như Ý thính tai nghe được đến từ bên ngoài một tiếng "Phanh" cửa phòng bị đẩy ra, đáy lòng liền có tuyệt vọng hô hào rục rịch ngóc đầu dậy.

Chỉ nói Ngọc Hoa công tử ời Ngọc Hoa công tử, tại sao nội tại ngươi không thể đẹp giống vẻ mỹ mạo bên ngoài đây?

Mỗi lần đến thời điểm này nàng đều cảm thán, quả nhiên, mọi người nói không thể chỉ nhìn bề ngoài, tâm hồn đẹp mới là vẻ đẹp chân chính.

Thế nhưng Ngọc Hoa. Tâm hồn quá không đẹp!

"Ô ô. Sư phụ ngươi không cần tới đây, ta không có mặc y phục! Ta thích ngủ trần truồng! Nam nữ thụ thụ bất thân, ngươi không thể tới đây! A a a ——"

Tiếng bước chân càng ngày càng gần, hoàn toàn không để ý nữ tử hô to la hét.

"Không có mặc y mặc, cũng không phải là chưa xem qua!"

Như Ý muốn điên rồi, hơi kém chút sẽ gọi hai chữ "Phi lễ" ra!

Nhưng vô dụng!

Ngọc Hoa vào phòng của nàng giống vào trong phòng mình, định nghĩa hai từ "Bình tĩnh" rõ ràng hết sức hoàn mỹ.

Chờ một người đứng ở bên giường Như Ý, lúc này mới vươn tay, cũng không quần nơi nào, liền nhấn trên chăn một cái, sau đó sẽ nói:

"Đồ nhi ngoan, chẳng lẽ muốn sư phụ ôm ngươi đi băng thất sao?"

Như Ý hận nghiêng răng nghiêng lợi, rồi sau đó "Vọt" một cái an vị.

Chỉ là chăn còn bó chặt thân thể, không đến là bởi vì lý do khác, mà là. Nàng cũng không có mặc a a a! ! !

Nam tử hé miệng mà cười cười, khuynh quốc khuynh thành ——

"Đồ nhi thật tốt, vừa nghe nói muốn đi băng thất, lập tức liền vui mừng đã dậy! Vì sự quả nhiên không có xem sai người!"

Như Ý tổn hơi thừa lời ——

"Con mắt nào người nhìn thấy ta là thật vui mừng lên? Có quý mới nguyện ý đi địa phương tồi tàn kia! !"

"Hả?" Ngọc Hoa nhíu mày, "Vây vì sao người ngồi mà không phải nằm?"

Hàm răng Như Ý càng nghiến chặt hơn ——

"Ta...ta có thể không ngồi dậy sao? Sự phụ —— mới vừa rồi người sờ chỗ nào đây? ? À? ?"

Nữ tử mặt sung huyết đỏ bừng, lại nghe được nam tử trước mặt mà anh mặt trời cũng lu mờ, ngẩng đầu lên cười ha ha.

Tiếng cười kia cực kỳ khoa trương, quả thật có thể truyền khắp hoàn toàn Phổ Phổ đảo.

Như Ý tuyệt vọng quỳ gối trên giường dập đầu trên người hắn ——

"Van cầu người, đừng cười! Ta đi với người còn không được sao! Hôm nay cho dù ta chết rét thì ta cũng chịu ở nơi đó đợi đủ 12 canh giờ! Cái này còn không được sao! Van cầu người không cần cười! Hoa cô Phổ phổ đảo! Ta thực xin lỗi người —— ô ——".

Bạn đang đọc truyện *Sát Thủ Hoàng Phi Là Sói* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 211: Nếu Như Mà Ta Chết Rồi, Không Cần Chôn Ta

Rốt cuộc, Như Ý "Đã được như nguyện" bị Ngọc Hoa một đường kéo tới đỉnh núi, sau đó sẽ bị Ngọc Hoa một đường ôm vào chân núi, cuối cùng lại bị Ngọc Hoa một đường vội vàng tiến vào băng thất.

Chợt truyền đến lạnh lẽo, mặc dù đã chuẩn bị, nhưng Như Ý vẫn theo bản năng muốn lui về phía sau một bước.

Bất đắc dĩ, nhìn băng thất, lui nữa, cũng lui không tới ngoài cửa.

Đôi môi nữ tử tiến vào trong nháy mắt liền hiện xanh nhạt, có đôi mắt ai oán nhìn về Ngọc Hoa, nhưng cũng không mở miệng cầu xin tha thứ.

Nàng hiểu được, mình khổ, Ngọc Hoa cũng không có tốt hơn bao nhiêu.

Sự phụ này chính là như vậy, dù là nàng luyện công cần xuống biển lửa, hắn cũng có không chút do dự cùng nhau nhảy xuống.

Vì vậy hít hơi, miệng run rẩy cởi giày vớ xuống, từng bước từng bước đi tới phía trước chỗ xe trượt tuyết cách năm thước đi.

Ngọc Hoa đang đi theo ở bên cạnh, cẩn thận từng li từng tí chú ý động tĩnh nàng. Dù là Như Ý chỉ nghiêng một cái, hắn cũng lập tức đuổi tay nâng đỡ.

Rốt cuộc đến bên cạnh xe trượt tuyết, nàng cắn răng đi ngồi lên, nhưng vẫn là phản xạ đứng lên trong một nháy mắt.

Sau đó sẽ ngồi, đứng nữa!

Như thế giằng co gần mười lần, rốt cuộc hơi thích ứng một mảnh lạnh lẽo kia.

Chậm rãi ngồi xuống thì nữ tử không tự chủ liền mở miệng, cũng là nói:

"Sự phụ, nếu như mà ta ngu cố như vậy không dậy nổi, vậy cũng không nên ôm ta đi ra băng thất Nghe nói thì thể trong một nơi lạnh leo sẽ bảo tồn được rất tốt, về sau ta muốn chết cũng là đẹp đẽ, người còn có thể tới xem ta một chút. Không nên chôn ta dưới đất, như vậy sẽ bị trùng tử cắn, sẽ nát đi, hội."

Tiếng nói càng ngày càng nhỏ, hàm răng cùng đôi môi cơ hồ run tới một chỗ, âm thanh nơi cổ họng cũng không phải một đường.

Như Ý thật cảm thấy, mình sẽ chết nhanh chóng. Tuy nhiên nàng lại không hiểu, muốn chết không phải dễ dàng như vậy.

Bạn đang đọc truyện *Sát Thủ Hoàng Phi Là Sói* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 212: Vi Sư Nhất Định Chữa Cho Ngươi

Ngọc Hoa canh giữ ở bên cạnh, hẳn sẽ không để cho nàng chết

Chợt có một ý niệm liêu lĩnh, Như Ý đang suy nghĩ, cho dù có một ngày nếu mình phải chết thật, thậm chí đã bị người vui vào phần mộ.

Sư phụ nàng cũng sẽ moi nàng ra, sau đó nghĩ biện pháp lần qua lần lại cho sống dậy!

Tâm niệm nặng trĩu, suy nghĩ miên man đi ngủ.

Chỉ là khỏe môi lại đang mỉm cười vì ý niệm sâu xa ở trong lòng, lại làm cho nam tử bảo vệ ở một bên thấy phải mất hồn.

"Ai!" Thở dài một tiếng, sau đó ngồi ở ven xe trượt tuyết, nắm lấy tay của nàng, lồng mày nàng giãn ra, lại xoa xoa gương mặt của nàng.

Động tác của Ngọc Hoa làm hết sức tự nhiên, không có chút nào sẽ cảm thấy kỳ cục.

Chỉ là có thêm một tiếng thở dài, làm cho cảnh đẹp như thế thêm mấy phần thê lương.

Một gian phòng thí nghiệm bằng nho nhỏ, nàng nằm, hẳn ngồi.

Một hai mắt nhắm nghiền, rồi lông mi lại thỉnh thoảng lay động, ngủ thật sự không an ổn.

Một cũng là nắm chặt tay của nàng, một tay kia vòng tay qua eo nhỏ của nàng, vỗ nhẹ đầu từng phát từng phát.

Giống như là dụ dỗ đứa bé ngủ say, kiên nhẫn như thế, thương tiếc cưng chiều như thế.

"Nha đầu yên tâm, vi sư nhất định chữa cho ngươi." Theo bản năng liền ní non, mặc dù biết nàng chưa chắc nghe được, nhưng giống như là một mình an ủi, nói ra, tâm đều sẽ thiết thực một chút.

Nhưng không nghĩ, ngón tay Như Ý nhẹ nhàng động sau khi hẳn nói xong lời này!

Động tác kia hết sức nhỏ, nếu không phải Ngọc Hoa thận trọng như vậy, thật đúng là thực khó phát hiện.

Nhưng hẳn đã hiểu, nha đầu này có ý tứ là: sư phụ ta biết rồi! Ta biết rồi ngươi nhất định sẽ chữa khỏi cho ta!

Vì vậy, nam nhân đẹp tới nỗi làm người ta giận sôi liền nở nụ cười!

Nụ cười rực rỡ đến mức có thể làm băng tan!

Trong lòng hẳn đang từ từ nghĩ, nếu như bị đồ nhi mình nhìn bản thân cười như vậy, tám phần hai mắt lại muốn nhìn thẳng tới, sau đó nước miếng chảy áy chứ? .

Bạn đang đọc truyện *Sát Thủ Hoàng Phi Là Sói* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(dot)Net**.

Chương 213: Lấy Mạng Đổi Mạng

"A!" Không khỏi cười khẽ một tiếng.

Tiếp theo lắc đầu, lại nắm chặt tay của nàng.

Mặc dù chủ ý để Như Ý nằm xe trượt tuyết này là của hẳn, nhưng vẫn là không bỏ được a không bỏ được, nhìn đôi môi nàng dần dần biến thành màu xanh mà hoảng, Ngọc Hoa liền không tự chủ được bắt đầu vận nội lực, liền thông qua một cái tay bắt đầu chậm rãi đổ vào trong cơ thể nàng.

Nàng nằm bao lâu, hẳn đổ bao lâu, liên tục không ngừng, từ từ mà vào.

Như Ý cho tới bây giờ cũng không biết, mặc dù mình có thể sống được tại trong băng tuyết, cũng là vì ở nội lực Ngọc Hoa đang chống đỡ.

Nàng càng không biết, cho nên lần trước ở chỗ này tỉnh lại, thấy Ngọc Hoa cũng là gương mặt phờ phạc một dáng vẻ giống xác chết, cũng là bởi vì trong quá trình nàng hôn mê, hân một mực truyền nội lực mình cho nàng.

Nhưng lúc nàng hỏi, Ngọc Hoa lại đáp: sư phụ người tất nhiên là ngọc thụ lâm phong, nhưng rốt cuộc là người không phải là tiên. Là người sẽ cảm giác lạnh, không tin chờ người tới sau đó mới xuống thử một chút!

Bộ dáng như vậy thời gian dài trút nội lực mình đến trong cơ thể của người khác, chẳng những là một chuyện rất nguy hiểm, đồng thời cũng là một chuyện tự hại mình.

Nội lực rút cho Như Ý một phần, Ngọc Hoa ít đi một phần.

Mặc dù hân tận lực chỉ không chế ở đây không để cho nàng chết rét, nhưng bởi vì thời gian quá dài, vẫn sẽ có hao tổn.

Loại chuyện như vậy là đại kỵ của võ lâm, bình thường trừ phi người khác sắp đến đại nạn, nếu không sẽ có rất ít người nguyện ý lựa chọn loại phương pháp lấy mạng đổi mạng này.

Dĩ nhiên, bằng bản lãnh Ngọc Hoa, quyết sẽ không mất mệnh.

Nhưng hao tổn nội lực nếu muốn bù lại, cũng không phải là chuyện một ngày hai ngày.

Nhưng không như vậy, lại có thể thế nào?

Hân lắc đầu cười khổ, lại siết chặt gương mặt Như Ý, xúc cảm không tính là quá lạnh, lúc này mới yên lòng lại.

Nha đầu này! Hân than nhẹ, thật là bất năng không có cách nào !

Thật ra thì nếu hân muốn can, Như Ý không có cơ hội có thể ra khỏi cái đảo này.

Tuy là nàng bản lãnh lớn hơn nữa, nhưng chung quy bản lãnh hân lại có thể lớn hơn n lần.

Bạn đang đọc truyện *Sát Thủ Hoàng Phi Là Sói* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 214: Phúc Hắc Sư Phụ Cùng Đồ Đồ “Xù Lông”

Mà cho nên chỉ hơi chút chỉ điểm, sau đó để mặc cho nàng giãy vò, chẳng qua là Ngọc Hoa cảm thấy, có một số việc ở thời điểm nhất định \ phải đi.

Trong lòng Như Ý có chấp niệm, loại chấp niệm này nếu không tự mình hóa đi, sợ là cuối cùng cả đời cũng sẽ không trôi qua mạnh khỏe.

Mặc kệ kết quả như thế nào, cũng không quản chân tướng rốt cuộc có thể tiếp nhận hay không, chỉ cần nàng muốn đi tìm, hân cũng sẽ không ngăn.

Dù sao. "Tốt hay xấu, vì sư cũng tiếp người là được." Dù sao. "Hừ! Coi như giãy vò đến bầu trời, đâm cái lỗ thủng nhảy xuống, cuối cùng cũng nhất định là rơi vào trên Phở Phở đảo! Nha đầu chết tiệt kia!"

.

Được rồi! Sư phụ là một phúc hắc Sư Phụ!

Đồ đồ là một đồ đồ thường xuyên xù lông !

Hai người ở chung một chỗ bình thường đều không quá ba câu sẽ không thể tách rời ra, cũng bình thường đều là không quá sáu câu chính là Như Ý thua trận.

Chỉ là trò chơi giữa hai người từ ngày đó trở đi vẫn đang lặp lại, hơn nữa Thiên Tâm thường thường không ngừng áp lực kêu khổ, chơi thì phải vui như thế này thì lại không vui.

.

Lần này, thời gian Như Ý ở trong băng thất đợi còn dài hơn so với lần trước.

Từ sáng sớm mai cho đến nửa đêm, cuối cùng, khi ánh trăng nhàn nhạt chiếu sáng thì Ngọc Hoa vẫn vỗ nhẹ tay Như Ý chợt dừng lại.

Sau đó cái tay khác vừa dùng lực, chợt lóe nữ tử từ xe trượt tuyết dậy.

Hắn dùng sức lực thì cũng vận nội lực theo, lúc Như Ý đứng dậy thì lập tức truyền vào một luồng nội lực.

Nữ tử bị luồng chân khí dao động trực tiếp mở mắt, vẫn là vô cùng suy yếu.

Ngồi dậy thì ngã thẳng vào trong ngực Ngọc Hoa.

Quai hàm nhu mì xinh đẹp đung vào đầu vai hắn, Như Ý thờ nhệ:

"Thật là đau."

Ngoài ý muốn, lần này Ngọc Hoa cũng không có chút tức giận nào, ngược lại là cực kỳ dịu dàng nâng một cái tay lên, nhẹ nhàng xoa trên cằm nàng.

Như Ý run một cái, phản xạ muốn trốn ra sau.

Bạn đang đọc truyện *Sát Thủ Hoàng Phi Là Sói* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 215: Chết Tiệt Người Trốn Ta Làm Gì

Nhưng cũng không muốn dùng sức quá lớn, hơn nữa vừa lúc Ngọc Hoa buông lỏng cánh tay, người hoàn toàn lại đảo ngã trở về trên xe trượt tuyết!

Lần này cũng không nhẹ nhàng nằm xuống tựa như trước, mà là "Phanh" một tiếng, cái ót hung hăng đung vào sau.

Như Ý đau đến trực tiếp hôn mê, sắc mặt Ngọc Hoa cũng là rét lạnh, vội vàng đứng dậy đi đỡ.

Bàn tay nâng đỡ sau ót, chỉ cảm thấy một cảm giác ấm áp truyền đến.

Đưa tay ra xem, lại thấy một vết máu đỏ tươi nhuộm đầy tay, nhìn thấy mà ghê.

"Đáng chết!" Ngọc Hoa nhìn tức giận mà hô, từ vạt áo trường bào mình kéo xuống một tấm vải, bao thật chặt sau ót Như Ý.

"Ta là sài lang hồ báo sao?" Vừa ôm người vừa rống giận: "Người tránh cái gì, ta còn ăn người hay sao! !"

Nâng người lên khỏi xe trượt tuyết, lại phát hiện nơi Như Ý mới vừa đập đầu có một khối băng nhỏ ra ngoài.

Chính là nơi nhỏ ra làm Như Ý bị đập đầu, cứ thế máu tươi giàn giụa.

Ngọc Hoa nổi giận, vậy là ai cũng không ngăn được, lập tức ôm Như Ý từ xe trượt tuyết lên, sau đó tay áo dài vung lên ——

Khi tay áo giơ lên, hạ xuống —— trong chớp mắt, trước còn một cái xe trượt tuyết tốt đẹp dĩ nhiên cũng một tiếng "rầm" tán thành mảnh vụn! (chắc chắn, tội nghiệp cái xe trượt, bị giận cá chém thớt mà)

Những mảnh băng bị vỡ vụn trong nháy mắt, tản ra thành bụi băng tuyết mịn, cứ như vậy tự tại giữa không trung, dần dần rơi xuống mặt đất.

Ngọc Hoa một tay nâng Như Ý bị thương, một tay vòng quanh eo của nàng, ánh mắt không nhìn lại một màn tươi đẹp này.

Hắn chỉ chuyên chú nhìn nữ tử trước mặt, nhìn lông mi nàng thỉnh thoảng lại rung nhẹ, nhìn đôi mày thanh tú của nàng cong cong bởi vì khổ sở.

Còn nữa, mặc dù nàng ở trong trạng thái hôn mê, nhưng hai cái tay vẫn nắm chặt vạt áo của hắn.

Cảm giác kia giống như là sợ hắn chợt buông tay, bỗng nhiên vút nàng ở lại không để ý

Bạn đang đọc truyện *Sát Thủ Hoàng Phi Là Sói* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full.Net**.

Chương 216: Cung Chiều Ngươi Cung Chiều Đến Vô Pháp Vô Thiên

Ngọc Hoa vô duyên vô cớ một hồi chưa xót, ôm nàng thật chặt, ôm nữ tử vào ngực.

Trong băng thất nhiệt độ cực thấp, máu sau đầu nàng chỉ chảy một chút liền ngừng tụ.

Cũng vì nhờ như thế này, mới có thể để Ngọc Hoa tạm thời không cần bận tâm đến vết thương, tạm thời mượn chút hôn mê ngăn ngừa ôm nàng vào trong ngực.

"Ngươi yên tâm, ta tuyệt đối sẽ không buông tha ngươi." Giọng nói thì thầm, giống như là tự nói, rồi lại thật thật tại tại cam kết với nàng. "Khanh Như Ý, ngươi phải nhớ. Cối đời người duy nhất có thể không xa không rời ngươi lại bảo hộ ngươi như mạng, chính là sư phụ ngươi! Không tin ngươi cứ nhìn, là ai có thể gây tổn thương ngươi đến thương tích đầy mình, là ai có thể cung chiều ngươi cung chiều đến vô pháp vô thiên!"

.....

Đêm nay đi vào giấc ngủ, Như Ý ngủ vẫn luôn không được an ổn.

Đầu tiên là bị người hành hạ ở trên giường, còn có người sờ mó phía sau đầu nàng làm cái gì.

Vừa bắt đầu có đau một chút, sau lại có hơi lạnh lạnh bốc lên tức.

Đợi đến lúc nàng có thể nằm xuống ngủ, trên người lại bắt đầu trận trận rét run.

Muốn mở miệng gọi người tới giúp nàng đắp chăn, nhưng miệng thế nào cũng không thể nói được, đôi môi giống như là đôi tình lữ yêu sâu đậm vô cùng, sẽ găt gao hợp lại cùng nhau, vô luận làm gì cũng không chịu tách ra.

Không phát ra được âm thanh nào, liền muốn mở mắt.

Nhưng mí mắt kia cùng một cái trạng thái với đôi môi, dù mở thế nào đều là phí công.

Như Ý bắt đầu càng không ngừng run run, biết rất rõ ràng mình trở về phòng, biết rất rõ ràng là mềm nhũn nằm ở giường hẹp, đã có thể cảm giác là giống như lúc nằm ở trên xe trượt tuyết, nàng lạnh đến mức hàm răng đánh vào nhau.

Nàng ý thức được mình có thể là đang sốt, bình thường chỉ có lúc phát sốt mới xuất hiện loại cảm giác không bình thường này.

Quả nhiên, mơ mơ màng màng liền nghe được có người nói:

"Sư tỷ đang sốt ! Làm thế nào?"

Lại có người nói:

"Thuốc mới nấu, bây giờ còn quá nóng, không thể uống."

"Sư phụ đâu?"

"Nói là đôi y phục rồi tới đây!" .

Bạn đang đọc truyện *Sát Thủ Hoàng Phi Là Sói* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full . Net**.

Chương 217: Ngọc Hoa, Ngươi Không Cần Đi

Chỉ chớp lát sau, âm thanh hai người liền ngừng. Như Ý lại mơ hồ một lát, đã cảm thấy có người đến gần bên giường, sau đó có thìa nhỏ đưa đến bên miệng, khẽ đẩy ra, thì có chất lỏng đưa vào.

Là thuốc, rất khổ, nàng tận lực phối hợp uống vào.

Thật ra thì so với ai khác nàng đều hy vọng mình có thể khỏe mạnh đứng lên!

Như vậy thân thể này đối với thói quen sát thủ độc hành mà nói, thật sự là gánh nặng, quả thật còn không bằng chết đi.

Toàn bộ một chén thuốc nuốt xuống, Như Ý cảm giác thời gian đã qua một thế kỷ.

Nhưng thuốc bắc phát huy chậm, cái lạnh trên người không đi, nàng càng không ngừng run run.

Người dứt thuốc cho nàng thật giống như muốn xoay người đi, Như Ý nóng nảy, hồ đồ, cũng không biết sao, lập tức nhớ tới sáng sớm tuyết rơi tám năm trước

Một ngày kia, Mạnh nghênh ngang rời đi dưới mắt của nàng, từ đó cũng không có xuất hiện nữa.

Lúc ấy nàng không có sợ, thậm chí tại hiểu rõ hẳn thật sẽ không trở về, trong lòng cũng chỉ là có oán giận cùng khó hiểu.

Đối với nàng từ “Sợ” có chút xa lạ, nhưng vào giờ phút này, Như Ý lại thật sự sợ.

Cho dù môi rất khó nhúc nhích, đột nhiên lại có thể giờ tay lên, liền tóm lấy áo người này.

Nàng biết là ai, mặc dù đôi phương vẫn luôn không lên tiếng, nhưng trên Phở Phở đảo này tổng cộng chỉ mấy người như vậy!

Lâm Mộ Dung mắt không thấy đường, không thể nào tới dứt nàng uống thuốc. Nếu là hai tiểu quý đầu Tiêu Thước cùng Thiện Tâm, nhất định sẽ lú lú cãi lộn không ngừng.

Cho nên, người bị nàng bắt được, cũng chỉ có thể là Ngọc Hoa.

Thấy áo khoác bị kéo chặt, Ngọc Hoa bất đắc dĩ cúi đầu nhìn.

Chỉ thấy dù chết tay cũng nắm chặt áo hần run run, khớp xương cũng hiện ra.

Trong lòng liền nổi lên đau xót, vì vậy giờ tay lên, hẳn là dùng công phu ném cái chén ra, sau đó nhìn cũng không nhìn, lại ngồi trở lại.

Còn chén thuốc kia vững vàng hạ xuống mặt bàn, lung lay cũng chưa từng lung lay một cái.

Bạn đang đọc truyện *Sát Thủ Hoàng Phi Là Sói* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở wWw.EbookFull.Net.

Chương 218: Sư Phụ Đã Không Tắm Vài Ngày

"Ồ. Sư phụ đã không tắm vài ngày, mùi trên người thật không dễ ngửi. hương lê hoa cũng bị mất !"

Nói thì nói thế, nhưng người cũng không lui về phía sau một chút nào. Chẳng những không lui về phía sau, mà tệ hại hơn, một cái chân còn nhanh nhẹn vung qua.

Bởi vì câu nói "Vài ngày không tắm" Ngọc Hoa vốn giận đến mức muốn trực tiếp ném người xuống biển.

Thế nhưng cái chân vừa nhấc lên như vậy, đột nhiên hần bỏ qua ý nghĩ trước đó, ngược lại ôm nha đầu bên cạnh đang quần ở trên người, sau đó thông thả nói:

"Đương nhiên là vì sư ta! Bằng không ngại cho rằng sẽ có người nào tốt bụng ở chỗ này canh giữ ngại ba ngày ba đêm à? Người đệ đệ kia của người cùng sư muội, đã sớm đi ngủ rồi!"

"Phốc ——" Tiêu Thước vẫn giữ ở ngoài cửa một hơi phun ra ngoài, lúc ấy giận đến mức muốn xông vào trong phòng.

Lời nói Ngọc Hoa lớn tiếng như vậy, rõ ràng là có ý cho hần nghe đấy!

Rõ ràng khi dễ người! Hần rõ ràng muốn ở cùng với tỷ tỷ, nhưng người sư phụ bá đạo không cho vào, nói là dám vào một bước hần liền ném Khanh Như Ý xuống biển!

Nhưng mà bây giờ hần dám, Ngọc Hoa dám nói chuyện lớn tiếng như thế, nhất định là Như Ý tỉnh!

Theo sự quan sát của hần trên Phở Phở đảo mấy tháng này, chỉ cần có Như Ý ở đây, Ngọc Hoa công tử bạo ngược tối đa cũng là hủ vật, chắc là sẽ không đánh người đấy!

Vì vậy, đứa bé hét lớn một tiếng ——

"Tỷ!" Ngay sau đó đẩy cửa phòng ra, gần như là chạy như điên vòng qua bình phong đi đến bên trong.

Nhưng cũng may không vào, vừa đi vào nhìn, chỉ thấy hai người trên giường nhỏ đang có một loại tư thế hết sức. Hết sức mập mờ.

Ngọc Hoa nửa tựa trên tấm đệm, giống như sẽ nằm thẳng ở trên giường.

Một tay đang nắm chặt tay Như Ý, một cánh tay khác là vòng qua vai Như Ý ôm người tới trong ngực.

Bạn đang đọc truyện *Sát Thủ Hoàng Phi Là Sói* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 219: Ôm Eo Ôm Bắp Đùi!

Lại nhìn Như Ý ! Nàng đã ngo ngậy, không biết từ lúc nào đã ở trong ngực Ngọc Hoa, đang nhắm mắt lại, vẻ mặt háo sắc chảy nước miếng ở chỗ này.

Cái này cũng chưa tính, mấu chốt là một cái chân của nàng khoác lên trên người của Ngọc Hoa, còn cổ tình là. . . . nửa người dưới!

Còn có cực kỳ chủ yếu. lão tỷ hần mặc quần áo này. Mặc quần áo này. Tại sao có thể lỏng lẻo sắp không thể che kín thân thể nữa?

A a a a! Đây là tình huống gì?

Tiêu Thước hoàn toàn ngây người, toàn toàn sửng sờ, ngay cả Thiện Tâm vọt vào cũng chưa từng ý thức được.

Cứ như vậy nhìn thẳng vào hai người trên giường nhỏ, vẻ mặt của Ngọc Hoa lộ rõ ràng "Người quấy rầy chuyện tốt của ta " hai mắt nhìn nhau, lần đầu tiên Tiêu Thước cảm thấy, ngôn ngữ biểu đạt của mình thật nghèo túng.

Nhưng rõ ràng Thiện Tâm trấn định hơn so với hần, chỉ nhìn sự phụ cùng sự tỷ một cái, sau đó lập tức kéo cánh tay Tiêu Thước đi ngay:

"Đi! Chúng ta đi ra ngoài! Mong Hinh cô nương nấu cháo, chúng ta ăn điểm tâm đi."

Tiêu Thước bất động, cố chấp nhìn hai người trên giường, thật lâu mới bật ra một câu, cũng là hỏi Thiện Tâm ——

"Hai người bọn họ đang làm gì?"

Thiện Tâm không hề nghi ngại, mở miệng đáp:

"Luyện công!" (ôi chết cười với Thiện Tâm muội muội =)))

Tiêu Thước không tin:

"Luyện công có thể luyện đến trên giường?"

Thiện Tâm giải thích:

" Thân thể sự tỷ không tốt, trên giường ấm hơn."

Tiêu Thước lại chất vấn:

"Cho dù muốn ở trên giường, quần áo hai người phải xốc xếch ôm nhau vậy sao? Phải dùng tới. Phải dùng tới." Dậm chân một cái, giống như là quyết định——"Phải dùng tới ôm eo ôm bắp đùi sao?"

Thiện Tâm vẫn bình tĩnh giải đáp:

"Đây không tính là cái gì! Nghe nói có một bản tâm kinh nam nữ song tu, hơn nữa toàn bộ y phục trên người phải cởi hết. Cho nên, đây không tính là cái gì, thật không coi vào đâu!"

Tiêu Thước vò đầu, thật sự là như vậy phải không? Tại sao hần nhìn không giống vậy? Hơn nữa mới vừa nghe động tĩnh trong phòng, rõ ràng chính là lão tỷ nhà mình tỉnh! .

Bạn đang đọc truyện *Sát Thủ Hoàng Phi Là Sói* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 220: Sư Phụ Dạy Đạo Lý Làm Người Hay Là Tạo Người. .

Đột nhiên ánh mắt sáng lên, thân thể chợt ngẩn ra, sau đó lại xem xét Ngọc Hoa khi đó thì hai mắt lại lộ hung quang! !

"Ngươi. Ngươi sẽ không phải là tỷ ta cho. Cho. Cho cái gì đi!" Tính trẻ con cắn răng nghiêng lợi, giống như là Ngọc Hoa đã ăn Như Ý, hận không thể lập tức xông tới bắt hân ăn tươi nuốt sống!

Thiện Tâm vỗ trán, lòng nói sư phụ! Sư tỷ! Hai người các ngươi sao không biết khóa cánh cửa! Làm ra cục diện rối rắm như vậy bắt ta tới dọn dẹp, rõ là. Ai!

"Không đúng không đúng!" Tiểu nha đầu vừa đẩy Tiêu Thước đi ra ngoài, vừa luôn miệng mở miệng khuyên: "Không phải như ngươi nghĩ á! Bọn họ thật chỉ là đang luyện võ."

Mắt nhìn thấy hai người ra cửa, Ngọc Hoa nhắc tay một cái, một cổ chuông phong gắt gao đóng cánh cửa kia.

Cuối cùng nghe được hai đứa bé kia đối thoại là ——

Tiêu Thước: "Cái gì gọi là song tu?"

Thiện Tâm: "Có một loại công phu phải một nam một nữ đối mặt mới có thể luyện thành."

Trong phòng khôi phục yên tĩnh, Như Ý tóc rối bù ngẩng đầu lên, nhìn về phía Ngọc Hoa trong ánh mắt mang theo khi dễ thật sâu.

Ngọc Hoa nhũ mày nhìn nàng ——

"Đồ nhi ngoan, sao ngươi có thể nhìn vi sư như vậy?"

Như Ý giật giật khóe miệng, sâu kín nói:

"Sư phụ ngươi nói cho ta biết, những năm này ngươi đều dạy Thiện Tâm những thứ gì à? Sư phụ! Đứa bé kia mới mười tuổi, ngươi không thể xuống tay lưu tình sao?"

Người kia giả bộ ngu:

"Vi sư dạy cái gì? Sẽ dạy võ công cùng đạo lý làm người!"

Như Ý chán nản:

"Sư phụ ngươi chắc chắn dạy đạo lý làm người, mà không phải đạo lý tạo người sao?"

Dứt lời, bất đắc dĩ lại nằm xuống trên người Ngọc Hoa, lên tiếng cảm thán:

"Ta vốn cho là Phở Phở đảo là một nơi thanh nhã nhất trên thế giới này. Nhưng lại vạn vạn không ngờ, chỗ thanh nhã nhất có một đám bỉ ổi nhất của người a!" .

Bạn đang đọc truyện *Sát Thủ Hoàng Phi Là Sói* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 221: Đạo Lý Tạo Người, Nếu Không Hiện Tại Vi Sư Dạy Người?

Ngọc Hoa nhìn chăm chăm nha đầu nằm sấp trên người mình ăn vạ, vừa đưa tay khẽ xoa dưới cái ót nàng bị thương, giọng mang thương tiếc vừa nói:

"Đồ nhi ngươi yên tâm, vì sư chắc là sẽ không tùy tiện dạy đạo lý tạo người cho người khác. Chỉ là nếu như ái đồ ngươi muốn học, vì sư cũng sẽ không giấu giếm. Ủ, nếu không hiện tại liền kể cho ngươi?"

Hắn nói chuyện thì một đôi tay vẫn không còn đang hoang, một lát giày vò ở sau lưng Như Ý, một hồi lại đang giày vò trên cổ Như Ý. (JQ đầy rẫy)

Giày vò đến lúc Như Ý thật không nằm nổi nữa, lúc này mới chủ động ngồi dậy. Cũng không để ý nàng đã ngủ ba ngày ba đêm, y phục trên người có phải có chút tán loạn hay không, trực tiếp nhảy lên trên đất, đồng thời mở miệng:

"Đi thôi! Chúng ta đi đến băng thất đi!"

Nàng thề, trên thực tế mình muốn biểu đạt lời ngầm là: đi băng thất đóng băng nhiệt tình của sư phụ ngươi lúc mới vừa tỉnh ngủ đi!

Nhưng không ngờ, đồng thời lúc nàng nhảy xuống giường, lúc nàng nói ra câu nói kia, Ngọc Hoa cũng mở miệng, nói:

"Vị sư cảm thấy băng thất rất dễ gặp nạn, về sau không đi được, ta đổi qua ngâm được."

Cái gì?

Nữ tử sững sờ ở trên đất đưa lưng về phía Ngọc Hoa trừng mắt nhìn, có chút không tin lỗi tai của chính mình.

Nàng mới vừa nghe được cái gì? Giống như có người nói về sau không cần lại đi băng thất đáng chết đó rồi.

Không đợi nàng xoay đầu lại chứng thực, đột nhiên bị người ôm eo từ phía sau, sau đó sẽ ném về trên giường.

Một nháy mắt hai chân bay lên không, nàng không hề như nữ tử khác kinh sợ thét chói tai, mà là ừm ực nuốt nước miếng một cái, sau đó tự nhủ:

"Ủ, mới vừa rồi ta mộng du ! Ta còn chưa có tỉnh ngủ, ta cũng không nói cái gì!"

Ngã đầu ngủ tiếp!

Ngọc Hoa cười khẽ, có lòng trên chọc nàng một chút nữa, nhưng lại nhìn quả thật Như Ý rất buồn ngủ đầu hơi dính gối liền ngủ mất, lại không đành lòng.

Bất đắc dĩ, không thể làm gì khác hơn là nhẹ nhàng ném cái chân nàng trên người mình xuống, sau đó sẽ kéo cái áo xốc xếch, duỗi thẳng gối đầu ra, lại mở cánh tay Như Ý trên eo hắn ra.

Bạn đang đọc truyện *Sát Thủ Hoàng Phi Là Sói* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 222: Thanh Sơn Bất Cải Lục Thủy Trường Lưu

Rón rén xuống giường, lại đắp chăn cho nàng.

Tất cả xong, mới vừa thở dài một cái.

Hắn thật đúng là sợ nàng ngủ bất tỉnh ba ngày nay, ngoại thương đưa tới sốt cao khiến nha đầu này gặp không ít tội.

Mặc dù luôn là không nhin được muốn trên chọc nàng, muốn chọc giận trên tức nàng muốn động thủ đánh nàng, thế nhưng đồ đệ a! Ngọc Hoa than nhẹ, thật là hận không thể nhét nàng vào trong tay áo đều mang đi.

Người nào nếu dám động vào nàng, hắn liền một chương đánh người nọ tới tan xương nát thịt!

Nhưng đáng tiếc đáng tiếc, hiện tại nha đầu này không muốn cho hắn tới bảo vệ.

Chỉ là không sao! Thanh Sơn Bất Cải Lục Thủy Trường Lưu (người là thổ phi.), một ngày nào đó nàng sẽ rõ!

Ừm! Chính là như vậy!

.....

Từ lạnh lẽo đổi sang ấm được, đối với Như Ý mà nói cũng thật sự là rất thư thái.

Nhưng nàng không nghĩ ra, nếu có thể tắm, tại sao còn muốn đi đông lạnh hai lần?

Đối với lần này, Ngọc Hoa cho ra đáp án dĩ nhiên là: không đi đông lạnh hai lần đó, có thể tắm sao?

Nàng không hiểu, nhưng cũng biết ở trên đời này, nếu như chỉ có một người sẽ không hại nàng, người kia nhất định chính là Ngọc Hoa.

Cho nên, chỉ cần là Ngọc Hoa nói chuyện, mặc dù đa số thời điểm Như Ý cũng sẽ cãi cò một phen, nhưng đến cuối cùng vẫn là đi làm.

Ngày hôm đó ngâm được sáng khoái tinh thần, đang chuẩn bị tìm một chút ghen nơi Ngọc Hoa, vừa ra cửa liền nhìn thấy Tiêu Thước đang quán Lâm Mộ Dung Hình hỏi cái gì gọi là "Song tu".

Nàng xoa xoa cái ót đã không cần nữa bôi thuốc, chỉ cảm thấy cái từ này tựa hồ đã nghe qua ở nơi nào.

Đang suy nghĩ, âm thanh Tiêu Thước lại truyền tới ——

"Mộng Hình tỷ, người nói một nữ cùng một nam nhân cùng nhau nằm ở trên giường, nữ người quần áo xốc xếch người nam áo cũng không chỉnh tề, một ôm một, người nữ còn đặt chân trên thân người nam, điều này nói rõ cái gì?"

Như Ý đau đầu nhức óc, nhìn lại Lâm Mộ Dung Hình, đã sớm mắc cỡ đỏ bừng mặt, liễu mạng muốn thoát đi hiện trường tà ác này.

Bạn đang đọc truyện *Sát Thủ Hoàng Phi Là Sói* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(chấm)Net**.

Chương 223: Về Trong Sạch Như Ý Cùng Trình Tiết Ngọc Hoa

Nhưng tay nhỏ bé của Tiêu Thước nắm chặt, để cho nàng chạy cũng không chạy được, nhưng lại không trả lời được, ờ a thật lâu, cuối cùng là kéo ra một câu:

"Người nhìn thấy ở nơi nào!"

Tiêu Thước đáp như điều đương nhiên ——

"Tỷ ta cùng Ngọc Hoa công tử a!"

"Ách." nơi cổ họng Lâm Mộ Dung Hình một tiếng ừng ực, sau đó liền xoay đầu lại hướng Như Ý đứng bên này —— "Là Như Ý cô nương ở nơi đó chứ? Chuyện như vậy. Vậy thì người đến trả lời đi! Ta...ta thật sự là."

"Người thật sự là không mở miệng được!" Như Ý tiến lên một bước, một tay níu lấy lỗ tai Tiêu Thước —— "Thanh danh của ta sao để cho người làm hỏng đấy! Vốn là không có việc gì, chỉ là cảm giác ngủ chung mà thôi. Để cho người vừa nói như thế, như vậy giống như ta bị ăn hết đấy! Tiêu tử người an tâm cái gì! Lời này truyền tới bên ngoài thì sau này tỷ người làm thế nào lập gia đình?"

Lâm Mộ Dung Hình vội vã mà chạy nghe câu đó thì sợ hãi!

Cái gì gọi là "Chỉ là cảm giác ngủ chung mà thôi" ?

Bây giờ nàng thật cảm thấy, câu hỏi Tiêu Thước mới vừa rồi hỏi mình có thể đón nhận!

Đây thật là có sự phụ nào sẽ có đồ đệ đó, có tỷ tỷ, sẽ có đệ đệ đó!

Vì vậy, nếu buổi chiều này nhất định Tiêu Thước bị lão tỷ mình ân cần dạy bảo.

Vì vậy, nhất định buổi chiều này, trên Phở Phở đảo sẽ thi hình thoáng truyền ra tiếng nam hài kêu rên ——

"Tỷ a! Ta biết sai lầm rồi! Người cùng Ngọc Hoa công tử là trong sạch! Tỷ a! Người cũng đừng giày vò, người một đao giết ta đi!"

.....

Về trong sạch Như Ý cùng trình tiết Ngọc Hoa còn hay không, chuyện này mãi cho đến sau lại rất nhiều năm về sau, ba người khác trên Phở Phở đảo cũng nói không rõ ràng lắm.

Nhưng đó là nói sau, tạm thời không đề cập tới.

Chuyện ở trước mắt, là một buổi tối trăng nhô lên cao, Thiện Tâm hết sức rối rắm len lén đi tìm Như Ý.

Lúc đó, Như Ý mới vừa cởi áo ngoài mặc áo vải bông trắng chuẩn bị lên giường ngủ.

Bạn đang đọc truyện *Sát Thủ Hoàng Phi Là Sói* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full.Net**.

Chương 224: Ngọc Hoa Uống Thuốc

Thiện Tâm đến khiến tim nàng không hiểu được, đột nhiên chìm xuống, giống như có vật gì đó bị chìm vào vực sâu vạn trượng, muốn vớt, cũng vớt không lên đây.

Bắt đầu lo lắng, khẳng định sắc mặt không tốt. Tiểu nha đầu vừa mới vào nhà vốn là có chuyện muốn nói, nhưng thấy Như Ý đang ngồi ở trên giường gương mặt phờ phạc nhìn mình, vì vậy vừa mở miệng, đề tài liền đổi thành nàng hỏi:

"Sư tỷ, người làm sao?"

Lúc này Như Ý mới phục hồi tinh thần lại, cố tình trấn định áp cảm giác kỳ quái không lý do này, nhưng thử mấy lần, không có kết quả.

Nàng liền buông tha, ngược lại đắm ngực chủ động nói:

"Điều này ta cũng không rõ, người vừa đến, đột nhiên lòng ta lại bắt đầu hốt hoảng. Cảm giác là có chuyện gì không tốt. Thiện Tâm, người muốn nói gì với ta?"

Nàng nói, Thiện Tâm có chút luống cuống, đi tới mấy bước trước giường nàng phe phẩy tay Như Ý, nói:

"Sư tỷ sư tỷ! cũng là trong lòng Thiện Tâm hốt hoảng, lúc này mới nghĩ đến tìm người nói một chút. Sư tỷ người có thể nói cho ta biết sư phụ là thế nào hay không? tại sao hần uống thuốc? Trước kia sư phụ cũng không uống thuốc, hần sinh bệnh gì sao?"

Như Ý sững sờ, đột nhiên có chút hiểu được tại sao mình vừa nhìn thấy Thiện Tâm tới trong lòng sẽ nổi lên khác thường.

Thì ra là nghĩ tới Ngọc Hoa, thì ra là mặt vẻ Thiện Tâm lo lắng, theo bản năng sẽ khiến nàng nghĩ tới rồi là Ngọc Hoa có chuyện.

Nhưng.

"Lời này của người có ý tứ gì? Cái gì uống thuốc? Uống thuốc gì? Làm sao sư phụ sẽ ngã bệnh?"

Nàng biết Ngọc Hoa nhiều năm như vậy, hai chữ ngã bệnh này hình như là không liên quan tới hần đây!

Còn có bị thương, còn có mệt nhọc!

Chẳng những dung mạo người kia sinh ra không dính khói bụi trần gian, ngay cả thân thể kia cũng thật không nhiễm bệnh tật nhân gian.

Nhưng bây giờ Thiện Tâm nói hần đang uống thuốc, trong lúc nhất thời Như Ý thật sự không có phản ứng kịp.

Tiểu nha đầu lại mở miệng nói:

"Là uống thuốc, hơn nữa còn là tự mình, ở bếp nhỏ của hần. Lúc nãy ta đi tìm một số thứ ở phòng bếp, thấy chén thuốc trống không."

Bạn đang đọc truyện *Sát Thủ Hoàng Phi Là Sói* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 225: Người Giả Bộ Quỷ Hồn Cái Gì

Lời này khiến phản ứng Như Ý lâu hơn nửa ngày, thật vất vả liên hệ "Uống thuốc" cùng "Ngọc Hoa", nhưng vẫn không nghĩ ra hần uống thuốc làm gì.

Thiện Tâm thấy nàng lâu không có lên tiếng, trong lòng càng thêm không nắm chắc, đang chuẩn bị hỏi lại một chút, lại nghe Như Ý nói:

"Ta đi qua xem một chút, ngươi về ngủ trước đi! Chớ kinh động sư phụ, biết không?"

Tiểu cô nương từ nhỏ đã nghe lời Như Ý nói, vừa nghe nàng muốn đi qua nhìn một chút, vội vàng gật đầu lia lịa, lại báo cho nàng:

"Nhất định phải đi nhìn!" Sau đó xoay người chạy về.

Là nhất định phải đi nhìn!

Như Ý dĩ nhiên hiểu đạo lý này, thậm chí lúc Thiện Tâm mới vừa ra khỏi nàng liền bước xuống, cũng không mặc giày vớ, chân không trực tiếp đi ra bên ngoài.

Đây là tạt xấu nhiều năm ở trên Phổ Phổ đảo, bởi vì là hải đảo, bờ cát vừa mềm, trúc viện cách biển gần, nàng cùng Thiện Tâm hai người thường chân không chạy tới chạy lui.

Nhưng bây giờ là buổi tối, hơn nữa là cuối hè, trên đất lạnh hơn nhiều.

Lúc ban đầu Như Ý không cảm thấy, đến lúc cảm thấy lòng bàn chân lạnh cả người thì vừa ngẩng đầu, đã đến cửa phòng Ngọc Hoa rồi.

Tâm tư như trầm xuống, sau đó gượng tay lên, đẩy cửa.

Gỗ cửa bị trực tiếp tình lược! Chuyện cười, hấn vào gian phòng của nàng đã bao giờ gõ cửa?

Nàng ước gì thấy cơ thể Ngọc Hoa mấy lần, cũng coi như công bằng.

Chỉ là đáng tiếc a đáng tiếc, mấy năm như vậy, chuyện như vậy không thực hiện được.

Sư phụ vĩ đại a! Ngủ một giấc đều mặc phải cực kỳ chặt chẽ, chắc chắn, thật là một ít cũng không đáng xem (nàng, dường như cổ nhân đều như vậy chứ?)

Cửa trúc vang lên một âm thanh "Ken két", đến cũng không kinh động người trong phòng.

Ngay từ lúc Như Ý đến gần khu viện này Ngọc Hoa cũng đã iết, chỉ là nghiêng đầu, nhìn thấy người tiến vào lại là chân không, liền nhú lông mày khiến trách ——

"Buổi tối khuya không ngủ, ngươi già bộ quý hồn cái gì?"

Bạn đang đọc truyện *Sát Thủ Hoàng Phi Là Sói* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 226: Sư Phụ, Thanh Bạch Của Người Lại Phá Hủy!

Như Ý vỗ trán, nàng cũng biết, lời nói từ trong miệng sư phụ nàng không ra được cái gì tốt!

Trợn trắng mắt trừng người ngồi đo, Như Ý tốn hơi thừa lời:

"Không so đo với ngươi! hôm nay buổi tối không phải ta gây gổ tới với ngươi!"

. Ách, không đúng! Xong rồi!

Nói xong lời này, lập tức Như Ý liền ý thức được mình có thể lại rớt xuống hố.

Quả nhiên, âm thanh Ngọc Hoa như dừng lại, ngay sau đó âm thanh giải nhất cấp quốc gia lại nhỏ nhẹ ——

"Vậy tối nay ngươi tới nơi này của vi sư là chuẩn bị làm gì đây?" Nói xong còn kéo môi cười một tiếng, một đường cong trên môi, thiếu chút nữa lại để cho Như Ý mất hồn. "Đồ nhi cũng không phải là muốn tới học cùng vi sư đạo lý tạo nhân thể nào chứ?"

Phốc ——

Nàng muốn tự đâm hai mắt!

Lời như vậy thật sự là không giống bề ngoài, nàng chỉ không rõ, tại sao sư phụ nàng không thể bình thường một chút đấy?

Nếu như hắn có thể làm được trước sau như một, nàng dám nói Ngọc Hoa chính là hoàn mỹ! Hơn nữa hết sức hoàn mỹ!

"Tới đây!" Thu hồi khuôn mặt cười cợt, đột nhiên Ngọc Hoa vươn tay về phía nàng, sau đó lạnh nhạt nói: "Như Ý, tới đây."

Nàng lại thật sự đi qua, không tự chủ được bước từng bước lên trước.

Giống như lời nói Ngọc Hoa có một loại ma lực, mặc dù nhẹ nhàng, nhưng lại nổi lên tác dụng dẫn dắt kỳ quái.

Đi thẳng đến bên giường hắn, lại đưa tay tới trong tay của hắn, người ngồi ở trên giường nhỏ hắn là dùng một chút sức, một cái liềm lời Như Ý đến trên giường của mình.

Như Ý lăn xuống đến góc trong cùng, có chút nhếch nhác, vừa định rống hắn mấy câu, nhưng ngấm lại, rồi lại "Hi hi" một tiếng bật cười.

Ngọc Hoa trợn mắt:

"Cười cái gì?"

Như Ý ngẩng đầu lên nhìn hắn, cười đến lợi hại hơn, vừa cười vừa chỉ mặt của hắn nói ——

"Xong rồi! Sư phụ đẹp mắt như vậy! Nếu như một màn này để cho Thước nhĩ thấy, sợ là hoàn toàn phá hủy trong sạch của ngươi!"

Bạn đang đọc truyện *Sát Thủ Hoàng Phi Là Sói* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(chấm)Net**.

Chương 227: Cơ Thể Ấm Áp Của Ngươi, Tim Của Ta Nhảy

Ngọc Hoa lại không để ý đến lời nói của nàng, chỉ là tay kéo chân lên trên chân nàng:

"Khí trời như thế, thân thể vốn không tốt, cũng không biết chú ý một chút!"

"Ai nha sư phụ!" Nàng lại ý vào, ôm lấy cánh tay Ngọc Hoa rung rung: "Sư phụ ngươi nói có phải ngươi hiểu rõ Như Ý nhất hay không?"

Người bị ôm lấy mạnh mẽ run run, đưa tay phải sờ trên trán nàng.

"Không sốt! Nói năng hồ đồ gì đây?"

"Sư phụ!" Như Ý rống giận, nhưng lập tức lại dịu dàng: "Sư phụ người ta không có đùa giỡn với ngươi á!"

Ngọc Hoa lại run run, lúc này cũng không dám chạm trên trán nàng.

Một tiếng "Người ta", hoa lệ làm cho trong lòng hắn mềm mại.

"Đồ nhi ngoan!" Hắn lui về phía sau, "Ngươi bị thứ gì bám vào người sao? Có muốn vì sư đi ra ngoài đảo mời một sư phụ trừ tà hay không?"

"Ngươi đi luôn đi!" Như Ý trực tiếp ở trên giường nhảy dựng lên, sau đó không để ý ngăn trở lại nhảy đến trên đất lục lọi trong phòng.

Ngọc Hoa bất đắc dĩ, cũng theo xuống giường, bước mấy bước lên trước ôm eo Như Ý từ phía sau, đợi chân nàng không chạm đất, lúc này mới nói:

"Nói! Tìm cái gì? Đi tìm chỗ nào? Ngươi chỉ chỗ ta mang ngươi đi! Xem ngươi chân trần đi trên đất sẽ lạnh."

"Ta hỏi ngươi —— ngươi thả ta xuống trước!" Như Ý giùng giàng muốn trở về mặt đất, bất đắc dĩ hơi sức Ngọc Hoa quá lớn, nàng tránh không được, chỉ đành phải lùi một bước, nói: "Như vậy, ta dẫm lên chân của ngươi, như vậy thì không lạnh!"

"Ừ." Hắn gật đầu, cảm thấy đề nghị này rất tốt, vì vậy thả người xuống, để nàng dẫm lên chân hắn.

Hắn cũng mới từ trên giường xuống, cũng không có mang giày vớ. Chân của hai người cứ như vậy nghiêm nghiêm thật thật hợp một chỗ, vừa ngẩng đầu, chớp mũi của nàng đụng cằm hắn.

Vì không để cho nàng té xuống, Ngọc Hoa liền dứt khoát hoàn toàn ôm người vào trong ngực, gần như vậy, gần đến nỗi nàng có thể chạm đến cơ thể ấm áp của hắn, hắn cũng có thể cảm thấy tim của nàng đập.

Chương 228: Lời Nói Chân Thành Của Ngọc Hoa

Tuy là hai người sẽ không câu nệ tiểu tiết, nhưng trong đêm tối, chỉ một cây nến thấp sáng ở bên trong phòng ngủ, cũng sẽ cảm thấy có một chút xú lúng túng.

Vì vậy Như Ý muốn trốn về sau, nhưng cánh tay Ngọc Hoa vòng chắc không buông, liền nhìn chăm chăm tới trước nàng, cặp mắt kia đột nhiên khiến Như Ý không dám nhìn thẳng.

Lúc né tránh, chỉ nghe thấy bên tai có lời truyền đến, thật thấp, chỉ khoảng cách gần như thế mới có thể nghe rõ.

Đó là Ngọc Hoa, là hấn đang nói:

"Ta không mở miệng, cũng không phải ta không muốn. Ta không đuổi theo cầu xin, cũng không phải ta không thích. Ngược lại, chỉ là ta rất ưa thích, quá mong muốn, cho nên mới nguyện ý đợi ở đây, nặc kệ năng chơi đủ, náo đủ, bởi vì nàng muốn biết tất cả muốn biết rõ ràng." (hơ hơ tỏ tình rồi<3 <3)

Cánh tay hấn vừa thu lại, khoảng cách giữa hai người gần như không có. Gương mặt Như Ý cọ cọ trên vai hấn, bên tai lại có hơi thở ấm áp cùng với lời nói nhỏ nhẹ ——

"Cho nên. Nhớ kỹ, cửa ta vĩnh viễn đều là của ta, mặc nó lăn đến chỗ nào, quay đầu lại đều là của ta. Chỉ là ta muốn nó tự bảo trọng, nếu như trên đường có một sơ xuất gì, để cho ta công dã tràng. Thiên hạ kia, ta sẽ làm nó chìm vào đáy biển theo Phở Phở đảo. Không tin sao? Vậy thì thử một chút!"

Như Ý ngẩn ra, trong đầu hỗn loạn.

Đội binh tĩnh lại, lại có ý không để ý tới những lời kia, hoàn toàn không giống như là lời Ngọc Hoa có thể nói ra.

Có rất nhiều chuyện, nàng hiểu.

Nhưng là có rất nhiều chuyện, nàng không muốn hiểu.

Khó được một cuộc hồ đồ, kỳ thật là người luôn hiểu rõ .

Nàng hiểu, Ngọc Hoa cũng hiểu.

Cho nên hấn chỉ nói, cũng không nói tên của nàng.

Cho nên hấn chỉ là biểu đạt, cũng không cầu xin nàng đáp ứng.

Lỗ mũi dâng lên vị chua, cánh tay cũng ôm người nguyện ý để cho nàng dẫm lên chân.

Mở miệng, cũng là nói rõ mục đích chuyến đi này——

"Thiên Tâm nói người uống thuốc. Sư phụ, nói cho ta biết, người uống thuốc gì?"

Bạn đang đọc truyện *Sát Thủ Hoàng Phi Là Sói* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(chấm)Net**.

Chương 229: Mỹ Nhân Sư Phụ Có Ngực Đẹp

Rất rõ ràng, người ôm chặt nàng run lên bần bật, tâm Như Ý cũng run theo.

Một tay liền níu lấy xiêm áo Ngọc Hoa, nữ tử ngẩng đầu lên, nhìn thẳng ánh mắt của hấn, từng chữ từng câu ép hỏi ——

"Nói cho ta biết! Người uống thuốc gì?"

Ngọc Hoa cau mày, hai mắt hung hăng nhìn lại.

Như Ý biết đây là điềm báo hấn nổi giận, ngày trước mỗi lần như lúc này, nàng cùng Thiện Tâm cũng sẽ lẫn xa xa, mảnh mẽ chui vào trong đất.

Thế nhưng lần này, nàng sẽ không trốn!

Chẳng những không trốn, thậm chí còn không muốn sống đuổi theo một chữ ——

"Nói!"

Ngọc Hoa lắc đầu.

Nàng sẽ không chú ý cái gì lạnh hay không lạnh, từ trong ngực hấn dùng sức tránh ra, sau đó lui về phía sau nửa bước, hai tay nắm lấy cái áo của hấn kéo mạnh ——

Xoạt!

Trước ngực nam tử hoàn toàn bị lộ ra ngoài như vậy!

Bình thường vô số lần Như Ý không đứng đắn ảo tưởng qua bộ dáng sư phụ nàng là gì, thậm chí ngay cả nửa đêm nằm sắp trên cửa sổ ý niệm cũng động tới như vậy.

Chỉ vì Ngọc Hoa thật đẹp, đẹp tới nỗi không có một người ở trước mặt hấn có thể không động tâm niệm, không phân biệt nam nữ.

Nhưng lần này, hấp dẫn như thế đặt ở trước mặt, gần như vậy, gần đến nỗi nàng có thể thấy rõ ràng ngực Ngọc Hoa phập phồng, gần đến nỗi nàng có thể nghe thấy được hơi thở phả nam nhân nhạt, ấm áp, trong lòng Như Ý lại không nâng lên nửa phần tà niệm.

Nhưng ánh mắt lại bất động, thẳng hướng về một bộ vị phía trên cơ bụng.

Từ nơi đó mãi cho đến tim, sắp đến cổ họng, có một vạch đen nổi lên phá ngực mà ra.

Nữ tử hô hấp càng ngày càng nặng, đôi môi cũng một chút xù xep xuống, có chất lỏng óng ánh ở bên trong bắt đầu khởi động, lại chịu đựng không cho phép nó rớt xuống.

"Chuyển an tán!" Nàng nói nhỏ, đưa tay sờ trên ngực hấn, đầu tiên là đầu ngón tay, sau đó ngón tay, sau đó là lòng bàn tay.

Từng chút hướng lên, đẩy tới tim

Bạn đang đọc truyện *Sát Thủ Hoàng Phi Là Sói* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 230: Vị Trí Mật Mò

Đây là một vị trí rất mật mò, khi toàn bộ lòng bàn tay đều bao trùm lên thì thậm chí nàng có thể cảm thấy có một chấm tròn nho nhỏ nhô ra.

Mà Như Ý lại khóc, khóc lóc vô cùng thảm thiết, khóc đến hoàn toàn không có hình tượng.

Nàng nói:

"Rốt cuộc là ngươi ăn uống chuẩn an tán bao lâu rồi? Vạch đen đã đến chỗ này, có phải từ lúc ta lên trên đảo đã bắt đầu ăn hay không? Ngươi đóng cửa tháng ba không thấy ta, lại giấu mình ở trong phòng ăn chuyển an tán. Sư phụ, ta không ngờ, ta biết rõ chuyển an tán là vật gì. Thế nhưng ngươi biết rõ ràng nó làm thân thể có nhiều tổn thương, tại sao còn muốn làm?"

Nàng nói không sai, chuyển an tán, chỉ cần nuốt vào nửa năm, nội lực trong cơ thể con người sẽ tăng vọt gấp đôi.

Mà Ngọc Hoa tính toán, chính là đến lúc đó, chuyển toàn bộ nội lực tăng vọt đến trong thân thể Như Ý.

Nhưng chuyển an tán có thể chuyển nội lực, nhưng sau khi chuyển, người chủ gần như bệnh nặng, ít nhất phải nửa năm mới có thể khôi phục.

"Khóc cái gì!" Ngọc Hoa giơ tay lên lau nước mắt của nàng, "Không phải là vì ta để cho ngươi bỏ hơi sức ít chút. Hừ! Nha đầu không biết điều!"

Hấn cố ý dừ với nàng, bày ra một dáng vẻ không sao cả. Thậm chí kéo tay Như Ý ra, sau đó xoay người liền chạy tới giường hẹp bên kia——

"Trở về thôi! Vì sư buồn ngủ! Chẳng lẽ đồ nhi muốn ngủ chung cùng vị sư?"

Lần này hấn nói vậy, Như Ý không tức giận cũng không buồn bực. Chỉ là lúc Ngọc Hoa mới đi ba bước nàng theo sát phía trước, một tay nắm chặt tay áo của hấn không buông.

Hấn giẫy dụa hai lần không được, không thể không dừng lại. Tiếp theo than nhẹ một tiếng, sau đó bắt đầu đi lác đác.

"Sư phụ!" Người phía sau nhẹ giọng nói, còn làm bộ khóc thút thít. "Ta hiểu rõ người đối đãi với ta tốt, ta cũng biết rõ ở trên đời này, cũng chỉ có người đối đãi với ta tốt nhất. Mà trong lòng ta, luôn có một ít không bỏ được, có chút chấp niệm. Ta muốn, có lẽ hỏi rõ những chuyện kia, cũng bỏ đi, cần một chút thời gian."

Bạn đang đọc truyện *Sát Thủ Hoàng Phi Là Sói* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 231: Ngọc Hoa Lại Có Thể Trong Ngoài Thống Nhất

Ngọc Hoa xoay người, lại cúi đầu nhìn chân của nàng đứng trên mặt đất, lại muốn sẽ ôm người trong ngực giẫm ở trên chân mình.

Như Ý không có cự tuyệt, nhẹ đạp lên, liền có hơi ấm từ bàn chân tràn ra.

Nhưng y phục Ngọc Hoa bị nàng kéo mở, hai người dán lên như vậy, tình cảnh này cho dù ai nhìn cũng sẽ không có ý tưởng thứ hai.

Gương mặt Như Ý cũng phấp phỏng, muốn tránh xuống, rồi lại không có nơi có thể trốn.

Thử mấy lần, liền dứt khoát buông tha. Ngược lại giờ tay lên ôm lên trên cổ của Ngọc Hoa, cứ như vậy treo ở trên người hấn.

"Thật ra thì có một số việc, vẫn là không biết thì tốt hơn." Bên tai có âm thanh truyền đến, thanh thanh đậm đậm, một cái chớp mắt, lại dung hợp cùng dung mạo Ngọc Hoa.

Trong lòng Như Ý thầm nói, đây thật là một kỳ tích.

Lời nói của Ngọc Hoa vẫn còn đang tiếp tục:

"Không biết, có thể lưu lại ấn tượng tốt. Biết rõ, sợ là tiêu tan toàn bộ. Chấp niệm thành thù, đến lúc đó, người lại không buông ra rồi."

Như Ý liền giật mình, tiếp theo mở miệng, cũng là hỏi hấn:

"Sư phụ có phải người biết cái gì hay không?"

Ngọc Hoa cảm thán, lại lác đác:

"Biết một chút, nhưng không nhiều lắm, cho nên cũng không thể kể rõ ràng cho người. Muốn một cái lý do, vậy thì đi hỏi đi! Hỏi hấn một chút vì sao ban đầu hấn tâm đầy người ra, hỏi một chút giữa Cung gia cùng Tiêu gia còn có hấn, rốt cuộc xảy ra chuyện gì. Có một số việc cũng là ý trời, vốn là kiếp này đây đưa cùng người, tuy ta cố ý kéo người qua một bên, nhưng người lại bỏ nhào trở về. Đường thương cho tốt, qua mấy tháng ta truyền nội lực cho người, sau đó. thì ra đảo đi!"

.

Đêm đó, Như Ý bị Ngọc Hoa ôm trở về căn phòng của mình. Cũng bởi vì nàng không có mang giày.

Sau khi trở về nàng vẫn suy nghĩ, rõ ràng mình đi hưng sư vấn tội, rõ ràng chính là muốn dạy dỗ hấn không nên uống chuyển an tán, rõ ràng chính là muốn nói cho hấn về sau không được uống, nàng không cần nội lực của hấn.

Nhưng càng về sau, cũng không thể nào, lại là hấn giáo dục nàng! .

Bạn đang đọc truyện *Sát Thủ Hoàng Phi Là Sói* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 232: Đặc Biệt Đi Tìm Ngọc Hoa Chơi Một Trận Mập Mờ

Chuyển an tâm cũng không còn nhắc lại, cứ tính như vậy.

Ông trời! Sáng sớm hôm sau, Như Ý chợt vỗ cái trán, rốt cuộc nàng đang làm gì?

Bây giờ suy nghĩ một chút, tối ngày hôm qua đường như nàng. Là đặc biệt đi tìm Ngọc Hoa chơi một cuộc mập mờ.

"OMG!" Người mới vừa ngồi dậy lại bỏ nhào trở về giường hẹp, "Ta rốt cuộc đang làm gì! "

.

Bắc Đại Hoang, Thiên Ngọc sơn.

Đỉnh núi lạnh lẽo, có một nam tử mặc áo tím đứng ở nơi cao nhất mà nhắm mắt.

Một Thiên Ngọc sơn phồn thịnh hôm nay hoang vu, không người nào ở đây, cho nên người vừa bước lên, liền bị tuyết dày che qua đầu gối.

Trường bào nam tử cũng hòa nhập vào trong tuyết, chỉ chừa màu tím nhân nhật bên ngoài, có gió thổi lên thì biết từ trong tuyết bay ra, tản ra, dẫn theo một tầng sương tuyết.

Sương tuyết rất mê người, thế nhưng nam tử tựa như không hề hay biết, chỉ là cúi đầu, vẫn nhìn chăm chăm vào một vật nắm trong tay.

Đó là một thanh tiểu cung, vừa nhìn đã biết là vật nữ tử sử dụng.

Toàn thân là răng ngà, nhỏ đến mức bị bàn tay hán nắm thì có vẻ có vài phần tức cười.

Có người bước nhẹ đi lên, đứng ở phía sau nam tử ba bước, cũng đi theo yên lặng đứng một lát, mới nhẹ giọng nói:

"Tôn chủ, cần phải trở về." Khi nói chuyện, ánh mắt cũng nhìn thanh tiểu trên cung kia, mi tâm không để lại dấu vết nhíu xuống, tâm cũng nhói, khó chịu không nói ra được.

Tôi cũng còn có một nữ tử, quần dài đỏ tươi chấm đất, mắt lộ ra mị quang, ánh mắt quanh đi quẩn lại, cuối cùng vẫn rơi xuống người bên cạnh, tiếp theo hung hăng liếc hắt một cái.

"Tôn chủ." Nàng mở miệng, âm thanh kiều mỹ. "Cung phu nhân còn đang chờ, là nên đi về!"

Mạnh Tử Ca quay đầu lại, lướt qua Mị Nguyệt cùng Cháp Kiếm đứng ở trước mặt, đi thẳng tới một nữ tử cách đó không xa.

Ở bên kia, là Cung Tiêm Hội bọc áo choàng thật dày cũng chăm mặt nhìn tới.

Trong ánh mắt kia có chút mong đợi, nhưng nhiều hơn, cũng là tuyệt vọng cùng bất đắc dĩ.

Bạn đang đọc truyện *Sát Thủ Hoàng Phi Là Sói* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở wWw.EbookFull.Net.

Chương 233: Có Một Vấn Đề Ta Nghĩ Mất Mười Năm

Mạnh Tử Ca ngẩng đầu lên, từ phía trên ngọn núi kia đi xuống. Mãi cho đến khi đứng trước mặt nàng, dừng một chút, đưa tay đẩy bông tuyết trên tóc nàng đi, lúc này mới nói:

"Người nói muốn đến trên Thiên Ngọc Sơn xem một chút, ta dẫn người tới. Nhưng người cũng thấy, hôm nay Thiên Ngọc Sơn đã không giống như xưa. Giữa người và ta, cũng không giống như xưa rồi."

"Ta hiểu rõ." về mặt Cung Tiêm Hội lạnh nhạt, câu trả lời này đã có tính toán trong lòng, bởi vì tự hán nói, nàng cũng đã mất đi nửa phần đau lòng.

Đúng! Đối với người đã bị thương tích đầy mình, sao còn có thể thương tổn được nữa?

"Có một vấn đề là ta nghĩ mười năm, hôm nay cuối cùng có cơ hội này, muốn hỏi người một chút." Nàng mở miệng, âm thanh vẫn nhẹ, ánh mắt lại nhìn thẳng tới, không cho đối phương tránh né——"Năm đó người đưa ta xuống núi, rốt cuộc là vì để cho ta đoàn tụ với người nhà, hay chỉ là muốn mượn tay Cung gia đưa ta đến Triệu quốc?"

Một câu hỏi, rõ ràng trong giọng nói mang chất vấn.

Thật ra thì câu trả lời đó nàng cũng đã đoán được tám phần, ngay lúc mười năm trước hẳn để nàng ở lại, cũng giả tám phần.

Nhưng nàng vẫn muốn hỏi một chút, coi như đáp án giống với suy nghĩ trong nội tâm nàng, nàng cũng muốn nghe chính miệng hắn nói.

Vì vậy, có ánh mắt thẳng tắp mong đợi, không cho người tránh né.

Dĩ nhiên, Mạnh Tử Ca cũng chưa bao giờ muốn tránh đi.

Cung Tiêm Hội không phải Khanh Như Ý, hẳn đối với người sau không hề lừa gạt, đối với người trước. Hôm nay, đã không có lý do lừa gạt.

Hắn gật đầu, nói nhỏ:

"Đúng, là muốn đưa người đến Triệu cung."

Nữ tử hơi ngần ra, vốn là thân thể có chút đứng không vững liền lung lay hai cái gần như sắp ngã trong tuyết.

Mạnh Tử Ca đưa tay đỡ, lại bị nàng gạt đi.

Người ngã vào đồng tuyết, tức khắc liền có lạnh lẽo bao trùm lên trên người, nhưng đã không bù được lạnh lẽo trong lòng.

Đưa tay lau khóe mắt, thật bất ngờ, hoàn toàn không có nước mắt.

Chỉ có tuyết dính ở trên làn da không muốn tan đi cũng không thể rơi xuống, kết tinh lạnh lẽo.

Bạn đang đọc truyện *Sát Thủ Hoàng Phi Là Sói* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở EbookFull.Net.

Chương 234: Bây Giờ Nghĩ Lại, Ta Không Nợ Người!

Cung Tiêm Hội cười một tiếng, mang theo chút tự giễu nói——

"Quả thật là như vậy! thời điểm Cung gia đưa ta tiến Triệu cung ta liền hiểu. Mạnh Tử Ca! Những năm này thật ra thì ta từng có hối hận, hối hận không nên cùng Dạ Tầm liên thủ phá hủy Thiên Ngọc Sơn, Thất Sát cũng bị phá hủy. Nhưng bây giờ, ta không nợ người!"

Nói cho hết lời, giùng giởng đứng dậy từ trên mặt đất, cũng không quản một thân tuyết đọng, thất thiếu đi tới sơn môn.

Đi thẳng đến bên vách núi, lúc này mới dừng chân, sau đó quay đầu lại, nhìn Cháp Kiếm, nhìn lại Mị Nguyệt, nhưng vẫn hướng về phía nữ tử mở miệng

"Mị Nguyệt cô nương dẫn ta đi xuống được không?"

Mị Nguyệt nhìn Mạnh Tử Ca một cái, nhưng thấy gật đầu rất khế, lúc này mới lên đi trước, nói:

"Được!"

Nói xong, dài lưng trong tay phóng ra, cuốn lấy thất lưng Cung Tiêm Hội.

Đoàn người nhảy lên, cùng nhau nhảy xuống đỉnh núi.

Cung Tiêm Hội biết, đây là một lần cuối cùng! Một lần cuối cùng ở Thiên Ngọc Sơn, một lần cuối cùng vào Đào Nhiên Cư.

Từ nay về sau, nàng hoặc sẽ theo hắn, hoặc hắn sẽ chăm sóc nàng. Nhưng giữa hai người không có tình nghĩa cùng ngọt ngào ban đầu nữa, dù những thứ kia đều là làm bộ làm tịch, dù là những thứ kia cũng vì kế hoạch sau này.

Gió tuyết đi nhanh, nước mắt nữ tử cuốn theo gió, bay khắp nơi.

Mười năm rồi, từ lúc hắn đưa nàng xuống núi, đến bây giờ, mười năm rồi.

Có lúc nàng suy nghĩ, có phải mình sai lầm rồi hay không? Có thể tất cả đều là hiểu lầm hay không? Nếu không, làm sao hấn có thể cứu mình từ trong Triệu cung ra?

Còn nhớ rõ một năm kia, cũng là băng tuyết như vậy, hấn nói với nàng: tìm thấy người nhà ngươi rồi, bọn họ đều rất tốt, bọn họ đều còn sống, bọn họ đều rất nhớ ngươi!

Lúc ấy nàng mừng rỡ hận không thể lập tức đi xuống núi!

Cung gia vẫn bí mật ẩn nấp ở thâm sơn, từ ghi chép lại, cũng biết gia tộc của mình là một đám người thật kỳ quái.

Bạn đang đọc truyện *Sát Thủ Hoàng Phi Là Sói* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full . Net**.

Chương 235: Cung Gia Tiêm Hội

Không thể ra đường, không thể nói mình họ Cung, càng không thể kết giao bằng hữu.

Sau một trận lũ lụt, đã phá hủy nơi bọn họ ẩn nấp, mỗi người tự chạy, hấn là không có một người chú ý nàng.

Cũng chỉ có nhị thúc thân nhất vẫn kêu Tiêm Hội Tiêm Hội, đáng tiếc, cuối cùng vẫn là bị lũ lụt cuốn đi.

Một năm kia, nàng được Mạnh Tử Ca cứu.

Một năm kia, nàng chỉ liếc mắt một cái, liền yêu nam nhân một thân áo bào tím này.

Hấn đợi nàng tốt, dẫn nàng rời Thiên Ngọc Sơn, hết sức che chở.

Mấy năm trên Thiên Ngọc Sơn, đòi nàng cũng không có hưởng thụ qua .

Chẳng những cảm y ngọc thực, hơn nữa còn có một thân phận Tôn chủ phu nhân.

Tuy nói giữa bọn họ cũng không có cái gì, nhưng khi mọi người gọi nàng là phu nhân thì Mạnh Tử Ca cũng không phủ nhận, điều này làm cho nàng thật vui mừng.

Nhưng sau lại, nàng không biết chuyện gì xảy ra. Đột nhiên Mạnh Tử Ca xuống núi một chuyến, trở về thì liền nói cho nàng biết tìm được những người Cung gia năm đó bị tàn đi.

Nàng hào hứng để cho hấn mang theo mình đoàn tụ cùng người nhà, thế nhưng tụ họp một chút, lại tới lúc bình tĩnh lại, Mạnh Tử Ca cũng đã không có ở đây.

Nhị thúc Cung gia nhốt nàng sáu mươi ngày, cuối cùng mang theo người toàn tộc quỳ gối trước mặt nàng, cầu xin nàng vào Triệu cung, gả cho Triệu hoàng, chỉ vì đền nợ nước thù nhà!

Nàng không biết mình có nợ nước thù nhà gì, cũng không có ai nói cho nàng biết rốt cuộc nợ nước thù nhà là những thứ gì.

Chỉ là bị một đám trưởng bối quỳ trên mặt đất cầu xin, cầu xin ba ngày, nàng rốt cuộc gật đầu.

Công bằng mà nói, Triệu hoàng đối xử với nàng cũng là cực tốt, mặc dù sánh kịp Mạnh Tử Ca lúc ban đầu, nhưng Hoàng đế đối với một phi tần mà nói, đã không thể bắt bẻ.

Nhưng chính là nàng không yêu, dù là lúc hai người hoan hảo thì trong lúc cười, cũng mơ hồ khổ sở.

Nàng chỉ không nói, chỉ là không muốn để cho người ta thấy, nhưng trong lòng lại hận một ngày một tăng.

Bạn đang đọc truyện *Sát Thủ Hoàng Phi Là Sói* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(dot)Net**.

Chương 236: Chuyện Năm Đó

Đúng, khi nàng mất rung rung ở phía dưới Triệu hoàng tử một hải tử biến thành nữ nhân thì nàng bắt đầu hận!

Hận Mạnh Tử Ca! Hận đến cắn răng nghiêng lợi!

Nàng cố chấp cho là, tất cả do Mạnh Tử Ca khởi xướng. Bao gồm tộc nhân của nàng, hơn phân nửa do hắn định đoạt.

Cho nên, khi Thất Tuyệt xuống núi, khi nàng biết rõ nhiệm vụ đối phương chính là chờ ở lục quốc Mạnh, Triệu, Tề, Gió, Triều, Sở, sau đó lấy thủ cấp một nhân vật trọng yếu của mỗi nước—— lúc này nữ nhi Cung gia, lại len lén làm một chuyện mà mọi người cũng không nghĩ tới! ——

Phản bội!

Đúng, phản bội! Nàng phản bội triệt để, không đơn thuần ở một quốc gia, mà là tất cả các quốc gia, để tất cả lục quốc đều có lợi ích.

Trong lúc nhất thời, kế hoạch cao thủ Thiên Ngọc Sơn hành thích hoàng tộc lục quốc lan truyền như gió.

Người người cảm thấy lo lắng, đều không biết nên tự vệ như thế nào khi đối mặt với những người không thấy bóng dáng kia.

Nhưng Cung Tiêm Hội có phương pháp, lúc ấy ngũ trưởng lão ở Thiên Ngọc Sơn, Dạ Tầm lên vào Triệu cung nhắc nhở nàng chú ý an toàn thì nàng sử dụng sắc đẹp, ủy thân cả đêm.

Ngay từ lúc trên Thiên Ngọc Sơn thì nàng biết rõ Dạ Tầm thích mình.

Nhưng thời điểm kia trong lòng của nàng chỉ có Mạnh Tử Ca, cũng không nghĩ tới hắn một chút.

Hiện tại đã khác, bây giờ nàng, vì sự hận thù, đã không có chuyện gì không thể làm rồi.

Triệu hoàng là nam nhân, Dạ Tầm cũng là nam nhân.

Nếu hữu dụng, vậy thì tận tình dùng.

Nàng rất thông minh, chỉ một đêm, từ Dạ Tầm biết mỗi người Thất Tuyệt cũng phải đến một quốc gia nào đó, cũng biết mục tiêu ám sát của mỗi người.

Nàng cũng biết, người phải tới Triệu quốc, có hai, một là lão đại thất tuyệt Yên Bình, một là nữ tử duy nhất trong Thất Tuyệt, Văn Sinh Mặc.

Phải hai người, là vì có hai mục tiêu ở Triệu quốc .

Một là thái tử Khải ở Triệu quốc, một là quý phi Triệu quốc—— Cung Tiêm Hội

Bạn đang đọc truyện *Sát Thủ Hoàng Phi Là Sói* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full . Net**.

Chương 237: Hồi Cung

Nàng không nghĩ tới vì một đêm kích tình này Dạ Tầm phải trả giá gì, nhưng Mạnh lại vì vậy mất toàn bộ Thất Tuyệt!

Nàng bảo vệ tánh mạng của mình, cũng bảo vệ tánh mạng của năm người khác.

Khi đó, mỗi ngày nàng đều nghĩ đến, lúc nào Mạnh Tử Ca sẽ tới lấy mạng của nàng.

Nhưng đợi tám năm, đến cuối cùng, hắn không có giết nàng, ngược lại cứu nàng.

Tám năm này, nàng phối hợp với Cung gia, khiến một Triệu quốc phí phách, một nước có thực lực sau Mạnh quốc, từ từ biến thành một triều đình sâu mọt.

Hoàng đế cung chiều nàng, làm lơ quốc sự.

Hoàng hậu sinh ghen bởi vì nàng, liên thủ nhà mẹ rối loạn triều cương.

Cuối cùng Thái tử sinh biến, nhưng không biết, quốc gia đã không chịu nổi một kích.

Mười năm này nàng đã làm tất cả! Nữ tử buồn bã mà cười, lúc đó, thân hình Mị Nguyệt tự nhiên hạ xuống đất.

Ngẩng đầu lên nhìn, Thiên Ngọc Sơn vẫn không nhìn thấy ngọn núi.

Chỉ là thịnh cảnh phía trên đã sớm không còn như ngày xưa, nguyên nhân trong này, nàng không dám hỏi, bọn họ. cũng sẽ không nói.

"Hồi cung!" Có người trầm giọng mà nói, nàng mắt sáng lên, lại nhìn bóng dáng Từ Y đã lên ngựa chạy ở phía trước, đột nhiên liền muốn cười to!

Hồi cung, mười năm rồi, lúc nàng cực kỳ muốn biết, hắn không nói cho nàng biết hắn là ai.

Mười năm sau, nàng hoàn toàn không muốn biết, thế nhưng hắn lại có thể dễ dàng nói ra hai chữ "Hồi cung" như vậy!

Hồi cung, chính xác là hoàng cung Mạnh quốc.

Nàng sớm nên nghĩ tới!

Lục quốc trong thiên hạ này, đều lấy họ hoàng tộc đặt tên. Mạnh Từ Ca, dĩ nhiên không khỏi liên quan với Mạnh quốc cường đại nhất.

.

Mạnh quốc, lúc này Đại Hoang lớn nhất Phương Đông, đất rộng của nhiều, bốn mùa rõ ràng.

Nghe nói hoàng cung Mạnh quốc là nơi xinh đẹp nhất khắp thiên hạ, bởi vì quang cảnh xung quanh được tự nhiên ưu đãi. Trong cung đều có lâm viên, có dòng suối, có từng mảng cỏ xanh, còn có núi non thác nước.

Có tám mươi tòa thành trì, có mười sáu người hoàng tử, chín người công chúa, hậu cung phi tần đếm không hết.

Mà Mạnh Từ Ca, chính là con trai thứ chín của Mạnh Hoàng, cũng là thái tử điện hạ đương triều của Mạnh quốc!

Bạn đang đọc truyện *Sát Thủ Hoàng Phi Là Sói* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở wWw.EbookFull.Net.

Chương 238: Ta Không Có Nhận Ra Nàng

Ban đêm, Đông cung thái tử.

"Người đã tìm được chưa?" Mạnh Từ Ca ngồi xếp bằng trên giường ở noãn các, đứng đối diện, là người luôn luôn đi theo Từ Trưởng Lão Đào Nhiên Cư, Chấp Kiếm.

"Hồi Tôn chủ, không có." Chấp Kiếm nhẹ giọng mà nói, âm thanh khống chế vừa vặn, gần đủ hai người họ nghe được.

Mặc dù đã theo vào cung, nhưng thân phận Tôn chủ Đào Nhiên Cư, vẫn bí mật với thiên hạ.

Bao gồm Cung Tiêm Hội, ngay từ lúc trên đường trở về Mạnh quốc thì đã bị Mị Nguyệt nghiêm mật khống chế lại.

Nếu biết, hoặc là giữ kín như bưng, hoặc là chết! Đây cũng có thể chọn hai loại kết quả.

"Làm sao không tìm được." Hắn buông một tờ tấu chương trong tay, ngẩng đầu lên nhìn về phía Chấp Kiếm."Mọi người đã đi tìm hết chưa?"

Chấp Kiếm gật đầu:

"Sau cuộc chính biến ở Triệu quốc, thuộc hạ đã phái toàn bộ Thất Tuyệt tìm người, thật không có tìm được Nữ Nữ cô nương. Chỉ là. . . ." Hắn dừng một chút, lại nói: "Nhưng nếu không tìm được, vậy đã nói rõ chỉ có một chỗ, chính là Phổ Phô đảo. Người đảo chủ kia tự ý bày các loại trận pháp, hoàn toàn tiểu đảo cũng bị ẩn núp, chúng ta không tìm được."

". Vậy thì ta yên tâm." cuối cùng Mạnh Từ Ca thở phào nhẹ nhõm, "Ngọc Hoa công tử là sư phụ nàng, bản lãnh Ngọc Hoa, nhất định sẽ không để cho Nữ Nữ có chuyện."

Một bên hắn vừa nói vừa suy nghĩ, vừa suy nghĩ vừa lắc đầu. Nhưng vẫn còn bất đắc dĩ mở miệng, nói:

"Ta t không nhận ra nàng ! mặt mày thần thái kia, hoàn toàn bất đồng cùng tám năm trước. Hơn nữa máu chốt nhất, là ta căn bản cũng không có suy nghĩ tới. Ai có thể nghĩ tới ở bên trong hoàng cung Triệu quốc có thể nhìn thấy nàng? sau đại nạn Tiêu gia, ta từng nghe nói Ngọc Hoa công tử đã tới Trung Nguyên, vốn tưởng rằng nàng đi theo hân về, ai nghĩ được. Cũng trách ta, tám năm này trốn tránh không muốn gặp, lại chưa từng muốn đi xem quá trình nàng từ một đứa bé trở về thành đại cô nương ." Lại nhìn Cháp Kiếm, hỏi một câu: "Ngày đó ngươi mới gặp nàng thì nhận ra?" .

Bạn đang đọc truyện *Sát Thủ Hoàng Phi Là Sói* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 239: Tám Năm Rồi, Đúng Là Vẫn Không Bỏ Được

Cháp Kiếm liền giật mình, trong thần thái có chút né tránh, nhưng vẫn ngoan ngoãn mà đáp:

"Hồi Tôn chủ, lúc ấy thuộc hạ cũng cảm thấy nhìn quen mắt, lại hoàn toàn không nhận ra là Nữ Nữ cô nương. Nhưng mà bây giờ suy nghĩ một chút, trừ nàng có cung răng ngà, còn có dải lưng giống của Mị Nguyệt, vậy thì không khác lắm. Năm đó nàng giao hảo cùng Mị Nguyệt, đã từng nói rất thích dải lưng của Mị Nguyệt, nếu như tương lai có cơ hội nhất định cũng luyện một chút."

Lời nói dừng ở chỗ này ở thật lâu, sau đó thân thể hơi cúi về phía Mạnh Tử ca, lại nói:

"Mấy ngày nay Tôn chủ vẫn không đề cập tới chuyện thuộc hạ tự ý vào Triệu cung." Vừa nói một câu, lại cảm thấy chỉ là cúi người hoàn toàn không thể biểu đạt tâm tư mình hiện giờ. Liền dứt khoát quỳ xuống, nói tiếp: "Thuộc hạ tự tiện làm chủ đi hành thích Cung phu nhân, xin Tôn chủ trách phạt!"

Rốt cuộc vẫn là nhắc tới chuyện này, Mạnh Tử ca lắc đầu than nhẹ, rồi sau đó khẽ nâng tay, nói:

"Đứng lên! Ta cũng không hỏi, chính là không muốn truy cứu. Trong chuyện này ta thiếu nợ người, năm đó không tính toán đến việc nàng sẽ hận ta hận đến mức bán Thiên Ngọc Sơn, càng không có nghĩ tới ở giữa còn có một Dạ Tâm. Nếu như không phải là nàng vì giận ta mới có ý đề lộ tin tức, Sênh Mặc cũng sẽ không. Thôi!" Hân khoát tay, "Người hận nàng cũng là việc nên làm! Ta chỉ là không có nghĩ đến chuyện hơn tám năm, đúng là người vẫn không bỏ được."

Cháp Kiếm không có đứng dậy, đến lúc đó trịnh trọng dập đầu một cái về phía Mạnh Tử ca.

Hân biết, hai chữ thiếu nợ này từ trong miệng Mạnh Tử ca nói ra thực không dễ.

Người này chẳng những là Tôn chủ Thiên Ngọc Sơn, hân lại là thái tử Mạnh quốc.

Ít năm như vậy, quy củ thứ nhất trên Thiên Ngọc Sơn, chính là tuyệt đối phục tùng đối với Tôn chủ.

Hân đi ám sát Cung Tiềm Hội, tính toán lấy cái chết nhận tội. Lại không nghĩ rằng chuyện đã cách đây mấy tháng, thậm chí Mạnh Tử ca đều không nhắc.

Thật ra thì suy nghĩ một chút, Mạnh Tử ca nói không sai.

Tám năm rồi, người người đều cho rằng hân đã để xuống, đáng tiếc quay đầu lại, vẫn không thể bỏ được điểm máu chốt trong lòng ra.

Bạn đang đọc truyện *Sát Thủ Hoàng Phi Là Sói* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 240: Chớ Tổn Thương Nàng, Chớ Học Ta!

Một ngày kia, là ngày giỗ Vân Sênh Mặc, hân cũng không biết thế nào, liền nổi lên sát niệm.

Bây giờ suy nghĩ một chút, tám năm qua đè nén trong một khắc kia bộc phát trong nháy mắt, cũng coi là công đạo cho một tình yêu say đắm.

"Cho nên không giết nàng, không phải là bởi vì không bỏ được." Mạnh Tử ca lên tiếng, còn có một mối." Là bởi vì ta thiếu người ta, phải hoàn."

Dứt lời, đứng dậy, cất bước bước đi thông thả ra ngoài cửa. Cháp Kiếm đi theo sau, lại không đi ra khỏi bậc thềm.

"Buông tay đi, quý trọng trước mắt. Chớ tổn thương nàng, chớ học ta!"

Một câu đơn giản, cũng không lưu tâm nhiều, đi thẳng về phía ngoài Đông cung.

Chấp Kiếm không có theo, Tứ Trưởng Lão Thiên Ngọc Sơn đều không công khai, mặc dù đều vào Mạnh cung, nhưng cũng không lộ diện ở trước mặt người, ngay cả căn phòng này, lúc ban ngày cũng ít ra.

Chớ tổn thương nàng, chớ học ta. Chấp Kiếm hiểu, hẳn là đang nói..., chớ tổn thương Mị Nguyệt, chớ học hẳn.

Suy nghĩ ở chỗ này không khỏi ngơ ngẩn, đột nhiên có chút hồ đồ. Chớ học hẳn. Nói là chớ học lúc hẳn đã thương lòng của Cung Tiêm Hội, hay là nói hiện tại hẳn đã thương Nữ Nữ?

Thái tử một đường bước đi thong thả ra ngoài Đông cung, không có tầm nhìn, không có mục tiêu, chính là đi.

Đáng tiếc, bước chân không ngừng, chuyện trong đầu cũng không ngừng.

Nhưng vẫn dừng bước lại, từ trong tay áo khoác lại sờ thanh cung răng ngà ở trong tay.

Mỗi một đường vân phía trên kia đều là tự hẳn khắc lên, bao gồm lông vũ.

Hắn còn có thể nhớ dáng vẻ nữ hài kia vui mừng lúc bắt được vật này, còn có thể nhớ lúc nàng bắn một mũi tên liền hạ một chiếc đèn đỏ nơi xa.

Thế nhưng tất cả! Quay đầu lại, hẳn đều có chút không quá rõ, rốt cuộc là ai thiếu người nào, là ai nên trả cho người nào?

Năm đó Khương quốc bị diệt hậu, vẫn có một bộ phận thần tử trung quân ái quốc chạy trốn thành công. Cũng một đường đi về phía nam, ẩn núp ở tại một dãy núi không biết tên.

Mười ba năm trước, hẳn tìm di thần Khương quốc tìm tới vùng núi hẻo lánh ở phía nam, lại gặp phải lũ lụt dữ dội.

Bạn đang đọc truyện *Sát Thủ Hoàng Phi Là Sói* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 241: Lại Là Một Chuyện Cười

Mưa to làm sập địa cung, hẳn thế mới biết, cho nên năm đó nhiều người đuổi theo diệt di thần Khương quốc như vậy cũng không tìm được tung tích, thì ra là, người ta đã sớm chuẩn bị địa cung ở nơi đó.

Ban đầu Cung Tiêm Hội chính là do hẳn cứu ra tại trận lũ lụt kia, một năm kia, nàng mười sáu tuổi, một đôi mắt to long lánh khảm ở trên gương mặt xinh đẹp, trông rất đẹp mắt.

Hắn không phải không có bị ánh mắt khẩn cầu làm rung động như vậy, nhưng một cái chớp mắt ngăn ngụt đã động, hoàn toàn không chống đỡ được một khối huyết ngọc mang trên cổ Cung Tiêm Hội.

Hắn nhận được, đó là tộc đồ Khương quốc.

Chỉ là khi đó, Mạnh Tử ca chỉ biết là Khương quốc có một công chúa, nhưng cũng không biết là công chúa bao nhiêu tuổi.

Thế nhưng huyết ngọc là đồ hoàng tộc Khương quốc, hẳn hỏi tên họ của nàng, đối phương run rẩy báo ra một chữ "Cung" thì liền xác định đây là người mà chính mình đang tìm kiếm.

Nhiều năm trước trong lần cung biến ở Khương quốc, trong lòng Mạnh Tử ca tuổi gần mười hai đã giữ xúc động sâu đậm.

Vì vậy mang nàng về Thiên Ngọc Sơn, vì vậy hết mình đối tốt với nàng.

Lại không nghĩ rằng, mới hơn một năm lại một lần tình cờ nghe người trong Mạnh cung nói đến, kể chuyện xưa về công chúa Khương quốc chạy mất đó, vẫn chỉ là trẻ con mới sinh.

Như vậy không cùng tuổi với Cung Tiêm Hội!

Hắn đi hỏi chuyện huyết ngọc kia, ai ngờ, Cung Tiêm Hội lại đáp: là nhị thúc phát hiện trong một cái hộp, ta thấy đẹp mắt, liền len lén cầm về mang. Nhị

thức còn chưa kịp phát hiện, liền gặp nước lũ.

Lúc này hần mới giật mình, thì ra chuyện mình làm trong hai năm qua, cư nhiên chỉ là một chuyện cười, là một chuyện tự hần suy đoán, lại là chuyện cười.

Sai lầm rồi một lần kia, gặp lại Như Ý thì liền có xa cách, liền bắt đầu sợ thân cận.

.....

Khoát tay, tình cung răng ngà bên trái, thiên hạ lệnh bên phải.

Ánh mắt thâm thúy quét nhìn qua hai vật này, một hồi lâu, cuối cùng để cung xuống, cầm lệnh bên phải.

"Nhưng Nữ Nữ, " hần nói nhỏ, "Nếu đêm đó ta không tồn thương người, sớm muộn cũng có một ngày, chúng ta vẫn phải đối chọi gay gắt. Đến lúc đó. Người sẽ càng hận hơn ta đi."

Bạn đang đọc truyện *Sát Thủ Hoàng Phi Là Sói* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full.Net**.

Chương 242: Bộ Dáng Đẹp Mắt, Có Thể Tùy Ý Làm Nũng

Editor: Maria Nyoko

"Thiện Tâm!" trên bờ cát Phở Phở đảo, Tiêu Thước lấy khuỷu tay đỡ một cái tay tiểu nữ tử ngồi ở bên cạnh, buồn buồn hỏi: "Người nói, nữ nhân cướp quả táo của ta, bây giờ nàng đang làm gì?" (-_!! Tiểu tử nhớ dai vậy)

"Ách." Thiện Tâm vừa mới cắn một quả táo liền mắc nghẹn ở trong miệng, thật lâu cũng không nuốt xuống được, kìm nén đến nỗi khuôn mặt nhỏ nhắn đỏ bừng.

Tiêu Thước biết lời mình nói không phải lúc, vội vàng đưa tay vỗ lưng giúp nàng.

Nữ tử ho một hồi thật vất vả mới có thể nói chuyện, lập tức liền liếc mắt hần ——

"Cái người này cả đời cũng biết quả táo quả táo! Cả ngày kêu nữ nhân giành quả táo của người, khi còn bé người thiếu quả táo ăn không?" Vừa nói xong vừa đứng lên, lại nói: "Tỷ người tám phần là đang ngủ! Đi! Người phải đi với ta kêu nàng dậy. Nếu ngủ như vậy, sư phụ lại muốn tức giận!"

"Ah?" Tiêu Thước đứng dậy, đi theo Thiện Tâm, vừa đi vừa hỏi: "Tỷ ta ngủ liên quan gì đến sư phụ người? Tại sao hần muốn tức giận? Hôm nay không phải nói không cần luyện công sao?"

Trong ấn tượng của hần, chỉ cần không cần luyện công, Như Ý ngủ đó chính là chuyện thiên kinh địa nghĩa, hơn nữa Ngọc Hoa công tử cũng không có lý do nổi giận!

Nhưng hiển nhiên Thiện Tâm không nghĩ như vậy, nàng nói:

"Sư tỷ chỉ lo ngủ, sẽ không để ý tới sư phụ. Nàng không để ý sư phụ, sư phụ tự nhiên sẽ nổi giận!"

"Đây là lý do gì!" Tiêu Thước buồn bực đảo mắt, càng ngày càng cảm thấy Ngọc Hoa công tử siêu cấp không nói đạo lý!"Sư phụ người chính là ý vào bộ dáng đẹp mắt, cho nên có thể tùy ý làm nũng!"

Ê a nửa ngày, cuối cùng hần cho là đủ loại hành động của Ngọc Hoa có thể tổng kết một đạo lý.

Theo hần phán đoán đối với xã hội này, là người cảm thấy xinh đẹp một chút có chút kiêu ngạo.

Mà Ngọc Hoa coi như xinh đẹp hơn người, cho nên tính khí lớn một chút cũng có thể lý giải.

Dĩ nhiên, đối với hành động đánh người hủy vật kia, Tiêu Thước vẫn rất khinh bỉ.

Bạn đang đọc truyện *Sát Thủ Hoàng Phi Là Sói* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 243: Không Thấy Như Ý

Một câu "Làm nũng", thành công khiến tiểu Thiện Tâm buồn ối run run.

Muốn phản bác đôi câu, tuy nhiên nó lại cảm thấy thật ra thì Tiêu Thước nói cũng rất có đạo lý.

Sư phụ nhà nàng cũng bởi vì lúc sư tỷ ngũ không thể cãi vả cùng hần, mới có chuyện không có việc gì liền nổi điên đốn cây, động một chút là đứng ở bờ biển vùng chưởng chém nước, hoặc là xoay quanh trong phòng.

Thì thỉnh thoảng còn có thể rống to một câu.

"Nữ nhân đáng chết! ! !"

Xem một chút xem! Nói đến là đến!

Hai đứa bé cùng nhau cảm lỗ tai, ánh mắt tuyệt vọng nhìn viện Ngọc Hoa ở.

Tiêu Thước cũng sắp khóc, Ngọc Hoa công tử cái gì, tại sao lại giành lời của hần?

Nữ nhân đáng chết, những lời này rõ ràng chính là sửa đổi từ "nữ nhân cướp quá tào của ta" mà thành, một chút sáng ý cũng không có sao!

Còn có nữa, về mặt thiếu niên đưa đám lác đầu nguầy nguậy ——

"Người mau gọi sư phụ người không cần kêu! ! Lỗ tai của ta sắp điếc! Sắp điếc! Ô ô! !"

Thiện Tâm cũng bắt đầu dĩ, đồng tình nhìn về phía Tiêu Thước, chỉ nói:

"Người cho rằng hần sẽ nghe ta sao? Ta đã nói với người, chớ nhìn hần gặp mặt liền rùm beng cùng sư tỷ, nhưng khắp thiên hạ nếu Ngọc Hoa công tử chỉ có một khắc tỉnh, đây cũng chỉ có thể là sư tỷ! Chỉ có sư tỷ nói hần có thể nghe! Cho nên——" tiểu nha đầu chỉ chỗ Như Ý ở: "Nhanh đi tìm ‘nữ nhân đáng chết’ đó!"

Hai đứa bé bộ dạng xun xoe liền chạy vào trong sân Như Ý ở, thậm chí ngay cả cửa cũng không gõ, lúc đó âm thanh Ngọc Hoa giống đòi mạng đánh thẳng vào trong phòng.

Nhưng.

"Sư tỷ của ta đâu?"

"Nữ nhân kia đâu?"

Hai người hai mặt nhìn nhau, trong nháy mắt, đều có một loại dự cảm xấu đánh úp tới!

Có lẽ là chuyện xấu!

Thiện Tâm chợt vỗ cái trán!

Như Ý không có ở trong phòng của mình, Ngọc Hoa lại đang la hét, đã nói lên nàng cũng không có ở trong phòng Ngọc Hoa.

Ngọc Hoa phát tiết lẫn nội lực vào cũng không phải là chuyện tốt, chỉ cần là người trên Phổ Phổ đảo, nhất định sẽ nghe được.

Bạn đang đọc truyện *Sát Thủ Hoàng Phi Là Sói* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full . Net**.

Chương 244: Hai Ta Cắt Cổ Tay Tự Sát Đi

Nhưng rất rõ ràng, hiện tại Như Ý không nghe thấy! Hoặc là người rời đi quá xa, nghe, nhưng không kịp trở lại.

Nhưng thân thể nàng không khỏe, một người có thể đi bao xa?

Bờ cát bên kia, hai người bọn họ mới vừa trở lại!

Đột nhiên trong lòng Tiêu Thước trầm xuống, tiếp theo nghiêng răng soàn soạt——

"Đáng chết, nàng không phải len lén ta chạy trốn chứ?"

Thật ra thì ý tưởng của Thiện Tâm không khác lắm với hấn, mắt nhìn thấy kẻ từ khi Như Ý trở về đảo liền bị sự phụ mình lấn qua lấn lại người không giống người quý không giống quý.

Nàng vẫn cảm thấy lấy tính khí của sư tỷ nàng, sớm muộn cũng có một ngày sẽ chịu không nổi bắt đầu lên trốn.

Nàng cũng biết một khi sư tỷ chạy, sư phụ nàng rất có thể sẽ cho chìm phổ Phở Đảo này.

Vì vậy, trái tim nhỏ của nàng, cứ đập mạnh như vậy, giống như là mũi tên đã lên cung, không chừng lúc nào thì đối phương vừa buông tay, bắn nàng chết.

Rốt cuộc. Ngày này tới sao?

"Tiêu Thước! vấn đề trước tiên ngươi nên lo lắng không phải là nàng vứt bỏ ngươi, chúng ta vẫn nên tự mình suy nghĩ để giữ mạng sống đi!"

Tiêu Thước cầm tay Thiện Tâm, mặt thành khẩn:

"Thiện tâm ngươi phải tin tưởng ta, ta tuyệt đối không phải bởi vì chuyện bị vứt bỏ mà phát giận. Ta. Ta. Thật sự ta cũng sợ Ngọc Hoa công tử bị kích thích a! A a! ! Ông trời! Sư phụ ngươi tuyệt đối là nam nhân cực kỳ đáng sợ trên thế giới này! Ô ——"

Vì vậy, hai đứa bé bịt lấy lỗ tai ngồi ở cửa phòng Như Ý hơn hai canh giờ.

Cho đến lúc Ngọc Hoa kêu một tiếng kia "Nữ nhân đáng chết" đã đổi thành "nữ nhân ngu không tỉnh ", vẫn không thể có dũng khí đi nói cho hấn biết không thấy Như Ý.

Đến cuối cùng, Thiện Tâm không chịu nổi, đứng dậy trở về nhà, một tay cầm cái bình hoa lên ném vụn trên đất.

Sau đó lượm hai khối mảnh vụn, một cho mình một cho Tiêu Thước, lại đưa cổ tay ra, tuyệt vọng nói:

"Nếu không hai ta cắt cổ tay tự sát đi!"

Bạn đang đọc truyện *Sát Thủ Hoàng Phi Là Sói* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full . Net**.

Chương 245: Sư Phụ Mỹ Nhân Của Tỷ Ta!

Vừa dứt lời, chỉ nghe thấy "Phanh" bỗng chốc nửa đoạn hàng rào trúc nhỏ bị người một cước đá văng từ bên ngoài.

Đầu Thiện Tâm cũng không quay lại, nhìn cũng không nhìn một cái, trực tiếp vừa nhắm mắt, vừa la hét ——

"Xong rồi!"

Lúc này Tiêu Thước lại đột nhiên nổi lên một loại cảm giác thấy chết không sờn!

Chẳng những không chạy, ngược lại đẩy Thiện Tâm ra, đi thẳng tới nghênh đón Ngọc Hoa!

"Sư phụ mỹ nhân của tỷ ta!"

"Phốc!" Thiện Tâm tuyệt vọng càng sâu, than thở ngươi không chết từ tế, cách xưng hô gì thế này?

Nhưng Ngọc Hoa cũng không để ý, chỉ đi đến bên trong vừa thuận miệng liền hỏi:

"Tại sao các ngươi lại ở chỗ này? Mau kêu tỉnh nha đầu kia cho ta, không cho nàng ngủ tiếp."

Lời còn chưa dứt, người cũng đã vào trong nhà.

Người vừa vào trong nhà, dĩ nhiên lời nói không hết rồi.

"Người đâu?" Hấn vừa quay đầu lại, trừng mắt về phía hai đứa bé, "Người nào nói cho ta nghe một chút đi, người đâu?"

Thiện Tâm đặt móng ngồi dưới đất, "Oa" một tiếng gào thét ——

"Sư phụ! Ngươi liền diệt ta đi! Ta không có coi chừng sư tử, để cho nàng trốn thoát!"

Sau đó Tiêu Thước cũng đi theo mở miệng:

"Mỹ nhân sư phụ của tỷ ta! Ngươi thật sự tức không nhịn nổi, đuổi nàng ra khỏi đảo đi đi! Nữ nhân kia thật sự là chết không có gì đáng tiếc! Ngươi không nở ra tay, vậy ngươi để cho ta cùng Thiện Tâm đi! Chúng ta nhất định lấy đầu nàng trở về gặp ngươi!" Vừa nói vừa liều mạng nháy mắt về phía tiểu Thiện Tâm!

Thiện Tâm lập tức hiểu được, vội vàng đứng lên lau nước mắt, sau đó cùng gật đầu:

"Đứng đứng đứng! Sư phụ ngươi yên tâm, lấy xong đầu rồi chúng ta nhất định lập tức trở lại báo cáo với ngươi. Bảo đảm dung mạo khó phân rõ, bảo đảm khiến ngài tức giận sẽ có nơi nhưng phát tác, bảo đảm ——"

"Ai!" trong tiếng kêu ầm ỹ của tiểu cô nương, đột nhiên có một tiếng than nhẹ.

Mặc dù nhẹ vô cùng, nhưng lại như tiếng trúc đứt đoạn, thành công khiến một phòng an tĩnh

Bạn đang đọc truyện *Sát Thủ Hoàng Phi Là Sói* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 246: Thì Ra Là Ngươi Thích Ngược Thân!

Hai đứa bé nháy nháy con mắt nhìn người phát ra âm thanh, trong lúc nhất thời, bầu không khí khẩn trương trong phòng căng như dây đàn, chỉ động một chút, liền đứt.

Nhưng, nửa câu sau của Ngọc Hoa, lại hoa hoa lệ lệ để cho bọn họ phun ra.

Hắn nói:

"Thì ra là Thiện Tâm ngươi thích loại ngược thân kiểu này! Ai, đều do sư phụ không nhận thức được chỉ cho là ngươi còn bé, vẫn luôn bồi dưỡng ngươi thành người tài trí. Xem ra sau này phải sửa đổi phương hướng một chút, cũng không thể ủy khuất lương tài của người."

Thiện Tâm im lặng, chỉ oán thầm ở đáy lòng, khi nào sư phụ ngươi nuôi dưỡng ta thành tài trí đây?

Chỉ là lại ngẩng đầu nhìn một chút, lại phát hiện Ngọc Hoa cũng không có tức giận như trong tưởng tượng vậy.

Ngược lại, trên mặt lại còn có một loại đùa giỡn.

Nàng từ nhỏ lớn lên ở trên đảo, tự nhiên biết sư phụ vừa lộ vẻ mặt như thế, ý kia chính là —— "Tất cả đều do ta nắm giữ".

Vì vậy đây Tiêu Thước ra, nói thẳng:

"Đi thôi! Hai ta không cần tỏ rõ tâm chí rồi!"

Tiêu Thước không hiểu, vừa đi theo ra ngoài vừa nhỏ giọng hỏi:

"Có ý gì? Đây đồng ý chúng ta ra đảo rồi hả?" Sau khi hỏi xong giọng điệu khẽ buông lỏng, lại tự nói nhỏ: "Vậy ta phải suy nghĩ một chút nên đi nơi nào tìm nữ nhân cướp quả táo của ta!"

Thiện Tâm "Cát" một tiếng, mà nói:

"Coi như hết! Không cần đi! Hành tung tỷ của ngươi ta không biết, mà sư phụ ta biết. Cho nên a! Mới vừa rồi hai ta là mắt công lo lắng cùng giằng co! Đi thôi! Ta nên làm gì thì làm! Ai, chỉ là đáng tiếc bình ngọc mới vừa rồi, đây chính là chất liệu thượng hạng a."

Mắt nhìn thấy hai đứa bé đi xa, nam tử áo đen đứng một mình trong phòng đôi tay nâng cao, kéo cái lưng mỏi.

Ngay sau đó khóe môi nhấp một tia cười tà, nâng bước đi tới trong viện, sau đó vận khí đan điền, người lại lập tức bay lên trời, chạy thẳng tới lối vào băng thất dưới đất.

Bạn đang đọc truyện *Sát Thủ Hoàng Phi Là Sói* được tải miễn phí tại WwW.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full.Net**.

Chương 247: Cười Khuynh Thiên Hạ

Hai đứa bé còn chưa đi xa chỉ cảm thấy trên đỉnh đầu đột nhiên tối lại, ngẩng đầu lên lần nữa thì cũng đã không thấy được nửa điểm khác thường.

Tiêu Thước sờ mũi một cái nhìn về phía Thiện Tâm, Thiện Tâm giống như tiểu đại nhân nhấc chân đi vồ vồ đầu của hắn, lại học giọng Như Ý nói:

"Thước nhi ngoan, không sợ! Đó là sư phụ ta rảnh rồi không có chuyện gì đang bay chơi!"

.....

"Nữ nhân đáng chết!" tốc độ Ngọc Hoa bay vút càng ngày càng nhanh, từ đỉnh núi xông thẳng vào băng thất dưới lòng đất thì cũng lập tức găm nhẹ một tiếng.

Từ sơn khẩu mãi cho đến băng thất này, có một sợi dây thật dài sẽ treo ở đó, rất dễ nhận thấy, là phương tiện Như Ý xuống đó.

Đội đứng lại nhìn, quả nhiên không sai, Như Ý đang ngồi xếp bằng trên xe trượt tuyết.

Trên người bọc một tầng thật y phục mỏng cùng màu vải với hắn, mơ hồ còn có thể nhìn thấy, ở trong đó không một mảnh vải! !

Trong lúc nhất thời, hắn cũng có một ít chút do dự, không biết là nên mắng nàng, hay là nên tự mình tìm góc tường vụng trộm mà mừng.

Tức giận, nha đầu này nóng lòng cầu thành đến mức này, dưới tình huống hắn cũng không chủ động yêu cầu, liền chui đến trong phòng băng này.

Muốn trộm vui, cho tới bây giờ Khanh Như Ý đều chỉ mặc màu tím, đậm nhạt, các loại.

Bọn họ quen biết nhiều năm như vậy, trừ lúc ngủ quần áo vải bông màu trắng, hắn chưa từng thấy nàng mặc bất kỳ màu sắc nào.

Loại chấp nhất biến thái này đã từng làm hắn giận đến nổi điên, thậm chí sau giữa trưa gió biển nổi lên vọt vào phòng của nàng, phá hủy tất cả trang phục màu tím của nàng.

Nhưng nha đầu này quật cường phải mấy đêm không ngủ, lại dùng tay khâu những mảnh vụn kia lại thành y phục.

Sau đó lễ mừng năm mới trở về Tiêu gia, thì lại mang vải rương xiêm y màu tím.

Rốt cuộc, hiện tại, tuy chỉ là một tấm lụa mỏng, thế nhưng xác thật là màu đen hắn thường dùng, màu đen cho dù là nhuộm máu cũng không dễ dàng nhìn ra! !

Bạn đang đọc truyện *Sát Thủ Hoàng Phi Là Sói* được tải miễn phí tại WwW.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(chấm)Net**.

Chương 248: Chính Là Vui Lòng, Người Nào Quản Được!

Editor: Maria Nyoko

Theo bản năng bật cười, thừa dịp Như Ý còn nhắm chặt hai mắt, khóe môi hắn mở rộng, cười khuynh thiên hạ! !

Nhưng lập tức lại ngưng lại, sắc mặt bỗng rét lạnh, tiếp theo một bước vọt tới bên cạnh Như Ý, căn bản cũng mặc kệ nàng chỉ mặc một tấm lụa mỏng bên trong, trực tiếp liền nắm được bả vai người, gấp giọng nói:

"Như Ý! Như Ý! !"

Gọi mấy tiếng, người đang ngồi cũng không có một chút phản ứng.

Ngọc Hoa nhăn mày lại, ý thức được là đã xảy ra chuyện gì.

Nhất định là Như Ý muốn sớm khôi phục kinh mạch bị đứt, nóng lòng cầu thành, len lén mình chạy tới ngồi trong phòng băng này.

Lại vì để cho thân thể tiếp cận băng này nhiều hơn, lúc này mới cởi toàn bộ y phục chỉ dùng một tấm lụa mỏng.

Nhưng rốt cuộc nàng không chịu nổi, lại mất đi ý thức trong băng thất này.

Ngọc Hoa ôm người từ xe trượt tuyết xuống, sau đó sẽ lấy mũi chân nhắc y phục nàng bỏ trên đất lên, cầm quần áo ném lên xe trượt tuyết, mới để Như Ý lại ngồi lên.

Suy nghĩ một chút, mình cũng lật người lên, ngồi xuống sau lưng nàng nửa bước.

Đặt hai tay song song, chống lên giữa lưng Như.

Nội lực nhờ có chuyển an tán liền trở nên mạnh mẽ, vào giờ khắc này đều truyền vào trong cơ thể Như Ý.

Không nhanh không chậm, lực đạo cân đối, mang theo ân cần tràn đầy thương yêu, đồng loạt truyền vào trong cơ thể ái đồ hần cực kỳ hài lòng.

Dần dần, cái trán đỏ mỗ hời;

Dần dần, cánh tay nhẹ rung;

Dần dần, lòng bàn tay như có một đám lửa hùng hực đang đốt.

Hần biết, truyền nội lực được nuôi bởi chuyển an tán ra, Như Ý lập tức khôi phục, nhưng hần, ít nhất nửa năm không thể động nội công nữa.

Nhưng là này đáng giá! Thật đáng giá!

Hần muốn nha đầu này tốt lành! Chính là muốn nàng giống như ngày trước đuổi theo hần mấy vòng lại mắng hần như lúc đầu.

Hần vui lòng! Người nào quản được!

.....

Chỉ là một canh giờ, Như Ý yếu ớt tỉnh lại.

Ánh mắt từ mơ hồ đến rõ ràng, chỉ cảm thấy có một cỗ chân khí không ngừng chuyển động ở trong người, cứ chuyển vào từ từ đến khi nàng thích ứng, từ từ hòa hợp cùng với chân khí của cơ thể mình, lúc này mới không tự chủ được thở dài một hơi!

Bạn đang đọc truyện *Sát Thủ Hoàng Phi Là Sói* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 249: Đồ Nhi, Thì Ra Là Người Thích Cởi Y Phục Của Vi Sư!

"Sư phụ?" Nàng hỏi một tiếng, tiếp theo lại xác định nói: "Sư phụ!"

Người phía sau không đáp, chân khí lại đang vòng vo trong cơ thể, sau đó lần nữa truyền vào bên trong cơ thể Như Ý, lúc này mới đáp một tiếng:

"Ừ."

Trong lòng Như Ý thất chặt, giống như là có cái gì đó nắm thật chặt trái tim nàng, mặc dù âm áp, lại đau nhiều hơn.

Đội tay Ngọc Hoa dời đi, lúc này nữ tử mới xoay người lại, kéo vạt áo trước của hần ra, nhưng thấy Ngọc Hoa vạch đen tụ lại trước ngực bởi vì chuyển an tán đã biến mất không thấy, nàng liền hiểu, mới vừa rồi, nhất định là hần đã truyền tất cả nội lực vào trong cơ thể mình rồi.

Thử vận khí, chỉ cảm thấy vùng đan điền có một cỗ nội lực mạnh gấp mấy lần nội lực lúc trước đang dâng trào.

Không khỏi kinh ngạc:

"Người truyền bao nhiêu nội lực cho ta? Không phải chính người cũng."

Bốp!

Bàn tay Ngọc Hoa vừa nhấc, hung hăng đánh trên đầu nàng. Sau đó một bàn tay đánh tay nàng đang nắm quần áo hắn, cả giận nói:

"Động một chút là cời y phục người khác, chừng nào thì người thêm cái thói cổ quái này?" Một tiếng sau, về mặt bỗng chuyển một cái, tiếp theo nở một nụ cười đùa giỡn, lại nói: "Hoặc là, người là chỉ thích cời y phục vì sư? Ai nha Như Ý người có ý định cứ việc nói thẳng, mặc dù dung mạo vì sư tốt hơn người một chút, nhưng nếu người thích, vì sư cũng không làm khó khăn."

"Cút! !" Mắt nhìn thấy gương mặt mỹ nhân của Ngọc Hoa càng tiếp cận càng gần, đôi tay Như Ý vội vàng ôm ngực, đồng thời nghiêm nghị nói: "Gần thêm chút nữa ta liền đập người xuống!"

Dứt lời, hả hê cười cười, đột nhiên thì có một loại cảm giác tiểu nhân đạt được ý nghĩ làm nàng bay lên cao ——

"Hiện tại ta không phải sợ người rồi! Oa ha ha ha ha! Sư phụ! Người rốt cuộc cũng có hôm nay!" Nghĩ tới lúc này một phần nội khí của Ngọc Hoa cũng không khổng chế, mà mình thì lấy được nội công còn tốt hơn so với trước kia gấp mấy lần, nàng này cười, cũng không lo lắng nữa!

Bạn đang đọc truyện *Sát Thủ Hoàng Phi Là Sói* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(chấm)Net**.

Chương 250: Người Không Xoay Qua Chỗ Khác, Ta Liền Cởi

"Nữ nhân đáng chết!" Ngọc Hoa nghiêng rặng, nhưng biện pháp bắt nàng một chút cũng không có.

Tự đứng lên trên xe trượt tuyết rồi đi xuống, một đôi môi đã cống đến có chút xanh xao.

Hiện tại không có nội lực hộ thể, hắn ở nơi này cũng không chịu nổi.

Ở t trước mặt đồ nhi cũng không thể không có mặt mũi, vì vậy không thể làm gì khác hơn là chống đỡ. Vừa sửa sang lại quần áo bị Như Ý kéo mở, vừa tự lảm bảm:

"Thật ra thì đồ nhi người có ý muốn với vì sư người cứ việc nói thẳng, không cần phải không có chuyện gì cứ cời quần áo. Người xem một chút, người không phải là cời quần áo mình mà là cời y phục vì sư, như vậy không tốt. Vì sư biết dung mạo mình rất khá, cho nên người cod nghĩ gì đi nữa! Đến nha! Người trực tiếp có thể động thủ, vì sư sẽ không trách người!"

Nói xong, còn dừng lại chỗ nút buộc vạt áo, thậm chí còn mở vạt áo.

Lúc này đến phiên Như Ý tốn hơi thừa lời rồi !

Nàng cũng biết! Nàng cũng biết! ! Đây là nam nhân đáng chết cho tới bây giờ cũng sẽ không thua thiệt về mặt mồm mép.

Cho dù là chút nhếch nhác, cũng không quên trên nàng một chút.

Cái gì như sư phụ? rõ ràng chính là tên dâm tặc a dâm tặc!

"Người xoay qua chỗ khác!" Nàng quyết định không tranh luận cùng hắn, chủ động lên tiếng: "Xoay qua chỗ khác, ta muốn thay quần áo rồi."

"thay đi!" Ngọc Hoa khoác lác vô sỉ, "Tại sao muốn ta xoay qua chỗ khác?"

Như Ý có một loại kích động muốn đánh đầu trên băng ! Hắn Nha Nha , đáng chết a đáng chết!

Nói chuyện cùng Ngọc Hoa, giống như là đánh một quyền vào trên bông, để cho nàng tức giận cũng không có nơi phát tiết, thường thường đều muốn nội thương !

"Tốt! !" Cẩn rằng một cái quyết tâm quyết định, "Không xoay qua phải hay không? Không xoay ta sẽ đổi quần áo!"

Dứt lời, cánh tay khẽ động, tảng sa mỏng trên người kia một cái liền bị xé mở!

Lần này, là chân chính trần truồng.

Từ đầu đến chân, trừ tóc dài đến eo, không còn một vật che kín thân thể

Chương 251: Ta Phải Ôm Ngươi Chặt Một Chút

Thân hình nữ tính hoàn mỹ vô khuyết ~ cứ bại lộ ở trước mặt nam nhân như vậy, tuy là nam nhân kia không câu nệ tiểu tiết, dưới cảnh tượng như vậy cũng không khỏi đỏ hồng hai gò má.

"Biến thái!" Hắc rống nàng, sau đó lập tức xoay người sang chỗ khác, cũng không dám nhìn nàng nữa.

Như Ý cười đến sắp nằm lên xe trượt tuyết, nàng đặc biệt nguyện ý nhìn nét mặt Ngọc Hoa囧囧. Nhìn hắc ăn ghen, thật sự là một chuyện rất thú vị!

Cũng không cười nhiều lắm, liền bắt đầu động thủ mặc quần áo. Vừa mới khoác một tầng áo lót trong cùng lên người, liền nghe được nam nhân đó từ từ quay lưng lại mở miệng, nói:

"Dọn dẹp một chút, sáng mai ra khỏi đảo đi! Cũng đem theo mấy người đó đi đi, sau đó suy nghĩ thật kỹ, rốt cuộc mình muốn cuộc sống như thế nào."

Nữ tử mặc quần áo đột nhiên dừng lại, sừng sốt một lát, lại tiếp tục mặc vào.

Nhưng lỗ mũi đột nhiên chua xót, luôn có chất lỏng từ trong vành mắt muốn chảy ra, bị nàng ép buộc mấy lần, cuối cùng vẫn lăn xuống.

Tựa như nghe được nữ tử sau lưng nức nở, Ngọc Hoa nhắm mắt tâm vận lại một chỗ, khẽ mở miệng, giả bộ giận dữ mắng mồm:

"Xúc động gì? Mặc xong nhanh lên chứ không bị cảm, đặc ý chứ gì!"

Như Ý không để ý hắc, nước mắt vẫn rơi lộp bộp xuống.

Thật vất vả mặc quần áo chỉnh tề, rồi lại giống như không có dũng khí bước lên phía trước.

"Mặc xong nhanh đi! Hôm nay đổi thành ngươi dẫn ta đi ra ngoài!" Âm thanh hắc lại truyền tới, vẫn không có xoay người.

Đột nhiên nữ tử sau lưng chạy về phía trước, từ phía sau ôm lấy nam tử hắc y, thật chặt, chết không buông tay.

Ngọc Hoa vốn còn muốn nói: ngươi nháo chết ta rồi! Nhưng lời đến khóe miệng, rồi lại biến thành:

"Luyến tiếc sẽ không đi, có thể cam chịu sao! Chân mọc ở trên người ngươi, ôm lấy ta thì có ích lợi gì đây?"

"Sao lại không ích lợi!" Như Ý dùng sức lau nước mắt trên lưng hắc, "Ta phải ôm ngươi chặt một chút, bằng không sau khi ta đi, ngươi bị người khác lừa gạt thì làm thế nào!".

Chương 252: Chuyển Qua Thế Công!

Ngọc Hoa"Hi hi" cười một tiếng, bắt đầu nói:

"Ta đợi ở trên đảo này, cho tới bây giờ cũng không đi chỗ khác, còn ai có thể lừa gạt ta?" Dừng một chút, lại nói: "Đúng rồi, lúc ngươi đi cũng mang nữ tử không nhìn thấy đi đi! Vì sự thật sự không có quen người lạ ở trên đảo."

"Tốt!" Như Ý hưng hăng gật đầu: "Sự phụ ngươi yên tâm, dù ngươi không nói ta cũng phải mang Lâm Mộng Hình đi! Mấy ngày nay Tiêu Thước vẫn luôn thí nghiệm trên người nàng, bảo là muốn dựa theo sách thuốc này để chữa mắt của nàng. Mặc dù ta không ôm hy vọng quá lớn đối với y thuật của Thước Nhi, nhưng sách thuốc Tiêu gia cũng không phải là đồn thổi. Ngộ nhờ bị hắc chữa lành thật, Lâm Mộng Hình này vừa thấy bộ dáng ngươi thế này, lúc ấy liền nhào tới ăn ngươi! ! Ách, coi như ăn không vô, nhưng ôm một cái cũng không được!"

Người nào đó cảm thấy hết sức hài lòng đối với lời nói như vậy, vì vậy gật đầu liên tục, nói:

"Là như vậy là như vậy!"

.....

Một ngày kia, Như Ý mang Ngọc Hoa từ trong băng thắt ra ngoài.

Hai người vừa lộ ra, Thiện Tâm cùng Tiêu Thước canh giữ ở phía ngoài cũng xông tới, từng người trợn to hai mắt nhìn hai người bọn họ.

Như Ý không để ý bọn họ, nắm cả hông của Ngọc Hoa phi thân lướt qua, nhẹ nhàng từ trên núi xuống sân viện.

Thiện Tâm dụi mắt, mãi cho đến lúc hai người đã bay xa, lúc này mới phản ứng được ——

"Tình huống thế nào? Tại sao sư tỷ ôm sư phụ?"

Tiêu Thước nuốt nước miếng một cái, nhỏ giọng nói:

"Cái này giống như ta tỷ đã từng nói cái gì chuyển qua thế công?"

Thiện Tâm sững sờ, hỏi ngược lại:

"Cái gì gọi là chuyển qua thế công?"

Tiêu Thước đáp:

"Ý tứ chính là người không lợi hại đột nhiên lợi hại, mà người lợi hại đột nhiên không lợi hại. Chắc cũng gần như vậy."

"Ồ!" Tiểu nha đầu gật đầu, "Chắc là thật đúng như vậy. Người xem sư phụ mặt đỏ rần, có thể hấn một chết đi." .

Bạn đang đọc truyện *Sát Thủ Hoàng Phi Là Sói* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở wWw.EbookFull.Net.

Chương 253: Bị Đuổi Tới Trên Bờ Cát

"Không biết hai người bọn họ lẩn qua lẩn lại ở phía dưới thế nào, sao sư phụ người mệt mỏi thành như vậy!"

"Ai yêu người không biết rồi! Sư tỷ rất hung hãn! Nếu Sư phụ không dùng chút hơi sức, làm sao kèm chế được nàng."

"Kèm chế được thì thế nào, đến cuối cùng còn không phải là bị tỷ ta chuyển qua thế công sao."

(Bé gái nói: Hộc máu! ! Hai người các người rốt cuộc là đang nói cái gì a! A a a a a! !)

.....

Chiều nay, Thiện Tâm, Tiêu Thước, ngay cả Lâm Mộng Hình cũng bị Như Ý đuổi ra khỏi Trúc viện , cũng cho biết chưa được nàng cho phép không cho phép trở lại.

Trở về đến gần cũng không được, nhất định phải giữ vững 50 bước ở ngoài, bằng không nàng nhất định sẽ ném người đến gần xuống biển.

Ba người kia hết sức chấp nhận!

Đặc biệt là Thiện Tâm cùng Tiêu Thước, càng không ngừng khuyên Lâm Mộng Hình:

"Người cũng không nên cho là sư tỷ ta đang nói đùa! Bây giờ nàng khôi phục công lực, đó cũng không phải là chuyện đùa giỡn!"

"Không sai không sai! Mặc dù Tỷ ta có thể hơi tốt hơn một chút xiu với Ngọc Hoa công tử bạo ngược, nhưng mà không tốt lắm đâu! Ngọc Hoa công tử thì đánh người hủy vật, tỷ ta chỉ đánh chứ không hủy vật! Cho nên người xem, trên thực tế không có sự khác biệt quá lớn!"

Lúc đó, ba người đang ngồi ở trên bờ cát, vây quanh một đồng lửa, trên đồng lửa, Như Ý còn hảo tâm bắt mấy con gà rừng để lên nướng, coi như là an ủi tâm linh nhỏ nhỏ bị thương của bọn họ,.

Nghe hai đứa bé tranh nhau nói, Lâm Mộng Hình không khỏi cười ngọt ngào.

Mặc dù lời bọn họ nghe giống như là đang nói Khanh Như Ý lợi hại, không phân rõ phải trái như thế nào.

Nhưng trong giọng nói hai đứa bé lại khó nén kinh ý cùng tình yêu đối với nữ tử kia.

Xác thực, đó là một nữ tử rất đáng yêu!

Mặc dù nàng không thấy được Như Ý hình dạng thế nào, bằng việc tiếp xúc ngày thường, cũng có thể cảm thấy đối phương thẳng thắn và rộng rãi.

Bạn đang đọc truyện *Sát Thủ Hoàng Phi Là Sói* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(dot)Net**.

Chương 254: Chúng Ta Tới Nói Chuyện Một Chút, Sư Phụ Sư Tỷ Muốn Làm Gì

Phản tùy tâm tùy ý kia, hoàn toàn không như biểu hiện của một cô nương nên có.

Thậm chí trong nhà người bình thường, nữ tử như vậy sẽ bị người ghét bỏ nói xấu.

Nhưng ở Phổ Phổ đảo thì khác, nghe nói là Ngọc Hoa công tử đệ nhất thiên hạ, quả thực là cưng chiều nàng lên trời.

Muốn cái gì có cái đó, muốn làm cái gì thì làm cái đó. Mặc dù hẳn là sư nàng là đồ, nhưng cũng không thấy Ngọc Hoa lấy thân phận sư phụ áp chế đồ nhi.

Hai người hơi một chút là âm ỉ trời đất mù mịt, mặc dù bị Thiện Tâm cùng Tiêu Thước nói thành "Lại bắt đầu tranh cãi đến chết người", nhưng theo ý nàng, âm thanh này lại tuyệt vời nhất trong cuộc sống.

"Các ngươi yên tâm!" Nàng cười đáp lại hai đứa bé, "Ta sẽ không len lén chạy qua!" Vừa nói vừa động thủ lật gà nướng trên cái giá.

"Chà chà!" Tiêu Thước chép miệng hai cái, nhìn Lâm Mộng Hình tinh chuẩn (tỉ mỉ và chuẩn xác) tìm được cái giá nói: "Nói ngươi không nhìn thấy, ai tin nhé! Ta thật hoài nghi thuốc ta ngày ngày nghiên chế ra, có phải uống công vô ích hay không."

Nữ tử cười cười, cũng không làm đáp lại.

Thiện Tâm nhìn ba người nhất trí đạt thành ý kiến, cũng biểu thị thái độ phải chăng hoàng tử tể ngồi ở chỗ này ăn đồ nướng, lúc này mới vỗ tay một cái, cất cao giọng nói:

"Tốt! Nếu tất cả mọi người quyết định không đi nhìn coi, vậy bây giờ chúng ta bắt đầu thảo luận một chút sao sư tỷ đuổi chúng ta ra, lại nhốt mình cùng sư phụ ở trong phòng với nhau, rốt cuộc là muốn làm gì!"

.....

Phòng trúc ở hải đảo

Nam tử một thân huyền bào ngồi ngay ngắn ở trước bàn cơm, nhìn nữ nhân chiếm đoạt phòng hắn thỉnh thoảng lại ra ra vào vào, bụng từng món ngon nóng hổi lên bàn, trong lúc nhất thời không hiểu sự việc là thế nào.

"Đồ nhi ngoan, rốt cuộc ngươi muốn làm gì?"

Lời hỏi ra miệng thì vừa lúc một món ăn cuối cùng bị Như Ý khê đặt ở trên bàn.

Nữ tử rửa tay một cái, mang cái ghế ngồi xuống gần sát hắn.

Khoảng cách giữa hai người nhiều nhất là khe hở bằng cái nắm tay, vô cùng thân mật.

Bạn đang đọc truyện *Sát Thủ Hoàng Phi Là Sói* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 255: Đồ Nhi Ngoan! Rốt Cuộc Ngươi Hiểu Chuyện!

Ngọc Hoa trở mặt ném một cái nhìn rất xem thường sang người bên cạnh, sau đó nhích cái ghế của mình sang bên, cách xa nàng một chút.

Như Ý nhìn một cái, lập tức lại dịch cái ghế chính mình đi theo, sau đó khiêu khích nhìn hắn, ý kia chính là: ngươi chuyển ta liền chuyển! Thử cử động một chút!

Quả nhiên Ngọc Hoa không có cử động nữa, nhưng cảm xúc chuyển một cái, lập tức bày ra bộ dạng cười tà, cánh tay trái mở rộng, kéo nữ tử bên cạnh vào lòng, vẫn không quên dùng một cái tay khác vỗ nhẹ mấy cái ở trên đầu nàng, sau đó nói ——

"Đồ nhi ngoan! Rốt cuộc ngươi hiểu chuyện!"

Rất bất ngờ, lần này Như Ý không có tránh, cũng không còn mắng hắn không đứng đắn, ngược lại còn làm ổ trong ngực hắn, tìm vị trí thoải mái cho mình.

Ngọc Hoa có chút sợ hãi, nắm cánh tay của nàng theo bản năng muốn buông ra!

Trực giác nói cho hắn biết, nữ nhân này có biểu hiện này hoặc chính là làm chuyện sai lầm sợ bị đánh, hoặc là có đại sự yêu cầu hắn.

Mà Như Ý phản ứng cũng mau, không đợi cánh tay Ngọc Hoa buông ra, thoáng chút bị nàng kéo trở về.

"Đừng động!" Nàng nói nhỏ, lấy tay vòng lên hông của Ngọc Hoa, cảm giác rõ ràng người bị ôm hơi run lên một cái. "Ôm một lát, một lát."

Lời nói mang theo van xin, hoàn toàn không giống như Khanh Như Ý ngày thường nhàn nhã cười cợt nổi giận mắng ha.

Bị bộ dạng này của nàng cảm nhiễm, sau đó Ngọc Hoa cũng mềm giọng xuống, không hề trêu chọc nàng nữa, cánh tay không cần Như Ý kéo, tự động tự giác ôm chặt lại.

"Làm sao rồi?" Hắn cúi đầu hỏi: "Đồ nhi ngoan của ta chịu khi dễ sao? nói với vi sư một chút, vi sư giúp ngươi đánh người nợ đi!" Trong lời nói hết sức sùng ái.

"Không có." Như Ý nhẹ giọng đáp, sau đó từ trong lòng hắn vùng ra, dọn xong bát đĩa, giống như tia cảm xúc thương cảm mới vừa rồi kia lập tức tan thành mây khói. "Ăn cơm ăn cơm! Ha ha! Sư phụ ngươi ném thử tài nấu nướng của ta một chút, những thức ăn này đều là ta tự mình làm!"

Bạn đang đọc truyện *Sát Thủ Hoàng Phi Là Sói* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(chấm)Net**.

Chương 256: Sư Phụ, Ta Muốn Gả Cho Ngươi !

Vừa nói xong vừa gấp cho Ngọc Hoa một đĩa thức ăn thả vào trong chén hắn, lại nói:

"Ngày mai ta sẽ phải đi, bàn món ăn này khao sư phụ!"

Nam tử huyền y bất đắc dĩ nhìn đồ đệ bệnh thần kinh này, luôn có một loại vọng động muốn bóp chết sự ca nàng.

Đáng chết a! Thua thiệt hắn mới vừa rồi còn chân thành thật tình hỏi nàng bị ai khi dễ không, ai nghĩ được mặt nha đầu này biến đổi, lập tức trong nháy mắt đó xóa bỏ bộ dạng chim nhỏ nép vào người.

"Học nghệ phải trả tiền!" Hắn cắn răng nói: "Một bàn món ăn muốn đuổi vi sư, đồ đệ như vậy không cần cũng được!"

"Lại thêm một ly rượu?" Như Ý không cãi và cùng hắn, trực tiếp rót hai ly rượu ngon đến gần Ngọc Hoa: "Cầm."

Đối phương nghe lời nhận lấy, nhưng lại nghe nữ tử nói:

"Rượu, có rất nhiều kiểu uống. Hai chúng ta cũng không phải là lần đầu tiên uống rượu, đã từng say, cũng từng đánh nhau. Nhưng hôm nay, ta muốn đổi phương thức mới mẻ, từ trước đến nay cũng chưa từng thử qua."

Nói xong, mắt đẹp nhẹ nâng lên, giống như sóng nước mềm mại nhìn thẳng vào mắt Ngọc Hoa .

Hắn không khỏi than nhẹ, Khanh Như Ý như vậy, vài năm nay chưa bao giờ thấy .

"Nói đi!" Tự nhận lấy ly rượu bắt đầu đi lắc đầu, Ngọc Hoa cảm giác sợ là tối nay nha đầu này có dự mưu gì, tại sao trong lòng hắn luôn tồn tại cảm giác không tốt lắm đây?"Rốt cuộc muốn uống thế nào? Giờ trò gì?"

Nữ tử kiều mỵ cười một tiếng, sau đó tự mình bưng ly rượu kéo lấy cánh tay của Ngọc Hoa, lấy tư thế giao bôi nâng ly đến bên môi.

Môi mềm khẽ đề bên mép ly, tiếp theo uống một hơi cạn sạch.

Ngọc Hoa nhìn nàng một cái, thấy khích lệ trong ánh mắt đối phương cũng đưa ly rượu trong tay mình vào trong miệng.

Mới vừa uống xong, chỉ nghe thấy nữ tử trước mặt nhẹ giọng nói:

"Sư phụ, ta muốn gả cho người ! Lần này đi ra ngoài, chẳng những muốn hiểu rõ chuyện kia, ta còn phải mang giả y cho mình trở lại. Người nhất định phải chờ ta, nghe chưa?" .

Bạn đang đọc truyện *Sát Thủ Hoàng Phi Là Sói* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở wWw.EbookFull.Net.

Chương 257: Có Quỷ Mới Muốn Cưới Người

Ngọc Hoa từng đoán tâm tư Như Ý vô số lần, mỗi lần cũng có thể đoán được bảy tám phần, cũng chỉ có lần này, là hoàn toàn không nghĩ đến nàng sẽ nói ra lời nói như vậy .

Không khỏi sững sốt, hơn nửa ngày cũng không trả lời.

Cho đến khi Như Ý thu hồi ly rượu, thân thể ngồi ngay ngắn nhìn chăm chăm chăm vào hắn thì lúc này mới nghe mỹ nhân sư phụ hỏi lại một tiếng:

"Người nói cái gì?"

Nàng cười đến rục rờ:

"Ta nói ta muốn gả cho người!" Nói xong, còn kéo lấy tay áo Ngọc Hoa, cẩn thận từng li từng tí hỏi hắn: " Chẳng lẽ sư phụ không muốn cưới ta? Ô ô, vậy ta đã tính sai rồi! Vậy ta thật không có mặt mũi! Những năm này ta vẫn thấy, cảm giác người thích ta, người không được nói không thích!"

Ngọc Hoa chợt ngẩn ra, sau đó nhảy ra khỏi ghế, liều mạng hất tay áo bị Như Ý kéo lấy ra liên tiếp lui về phía sau ——

"Có quỷ mới muốn cưới người! Cút nhanh lên cút đi! Cút ra đảo cho ta đi tìm người cái gì Mạnh không Mạnh ! Nhanh nhanh!" (tỷ ấy mà cút thật là sư phụ sẽ cho chìm đảo sao -_-!!)

Quay người lại, chạy ra bên ngoài nhanh như gió.

Nhưng đi tới đi lui, lại không che giấu được nụ cười tràn ra trên môi, càng cười càng mở rộng, đến cuối cùng, hắn là không nhịn được cười ra tiếng! (đã nghiện rồi còn ngại ah hí hí)

Hối hả chạy trở về viện tử của mình, vừa vào phòng, lại cả kinh khi thấy nữ tử không dễ dàng bị bỏ lại kia lại có thể xách theo một vò rượu ngồi ở trên bệ cửa sổ phòng hắn.

Cứ lười biếng dựa vào khung cửa sổ như vậy, mượn ánh trăng sáng trên cao mà đồ từng ngụm rượu vào miệng.

Ngọc Hoa buồn bực, nghĩ tới hiện tại công lực nha đầu này thâm hậu, lại có thể thần không biết quỷ không hay tránh qua mình đi trước một bước.

Cái này gọi là cái gì? —— điển hình dạy đồ đệ lại bỏ đói sư phụ sao!

"Xuống!" Hắn trầm giọng mà nói, muốn tiến lên ôm người xuống.

Nhưng Như Ý né! Còn dùng một vò rượu tách hai người bọn họ ra.

Ngọc Hoa trợn mắt:

"Trời đã lạnh, ngồi chỗ này cũng không sợ gió thổi!"

Nữ tử bật cười:

"Sư phụ ngươi quên là ta đã tốt hơn sao? Hiện tại người cần được chăm sóc là ngươi nha!"

Hắn suyt chút nữa là cắn đầu lưỡi mình, một hồi lâu, vừa giận nói:

"Trời đã lạnh, ngồi chỗ này cũng không sợ gió thổi vì sư! !" .

Bạn đang đọc truyện *Sát Thủ Hoàng Phi Là Sói* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 258: Mới Vừa Rồi Là Ai Nói Muốn Gả Cho Ta

Như Ý mặt đầy hắc tuyến!

Coi như nàng thua người sư phụ này rồi, từ một năm kia nàng lên đảo, nàng cũng biết, từ bất kỳ một phương diện nào mình l cũng không có cơ hội đánh bại hắn.

Luận võ công, nàng không cao bằng hắn;

Bàn về năng lực biểu đạt, nàng không mạnh bằng hắn;

Bàn về da mặt, nàng càng không dày bằng hắn!

Cho nên, đã sớm chuẩn bị tâm lý, sợ là đời này bị ăn hết rồi!

"Ngươi chạy cái gì?" Như Ý nhất quyết đánh đòn phủ đầu, mới vừa rồi rõ ràng lúc người này chạy trốn đã đỏ mặt lên, nàng phải hỏi cho rõ. Thật vất vả tự mình thoát lộ, nhà trai lại chạy, đây gọi là gì!

Lúc này Ngọc Hoa cũng không chạy, chẳng những không chạy, ngược lại là đi mấy bước đến bên cạnh Như Ý.

Gương mặt đến gần một chút, vẫn áp vào đầu mũi của nàng, lúc này mới nói:

"Đồ nhi ngoan, câu nói ngươi mới vừa nói kia, nói lại một lần cho vi sư."

Như Ý cười đến rục rờ, nhưng rục rờ lại dẫn theo chút xấu xa.

Nàng liền nói:

"Mới vừa rồi nói cái gì? Ta quên rồi."

Ngọc Hoa cũng không gấp, chỉ là xê dịch thân thể lại phía trước, cho đến khi lưng Như Ý bị ép chặt trên khung cửa sổ tới mức đau, lúc này mới vừa cười tít mắt nói:

"Vậy vi sư nhắc nhở ngươi một chút, hình như mới vừa rồi có người nói muốn gả cho ta!"

Đang lúc nói chuyện, một cánh tay nâng lên, nhẹ nhàng vòng qua sau đầu Như Ý, đi lên trước rồi kéo người, nữ tử bỗng chốc liền ngã vào trong ngực của hắn.

Chỉ nghe nữ tử khẽ kêu một tiếng, trong lúc bất chợt hắn liền cười ha ha!

Tiếng cười kia vang dội phía chân trời, vẫn vang khắp cả Phở Phở đảo.

Như Ý bị ôm ở trong ngực, vậy mà cười "khanh khách", vẫn không quên trêu ghẹo Ngọc Hoa:

"Mới vừa rồi là ai nói có quý mới muốn lấy ta!"

"Ta!" Hắn cũng không chối, trực tiếp liền nói: "Nhưng ta chính là quý! Ngươi tin hay không?"

Như Ý cười vui vẻ hơn:

"Tin! Đương nhiên tin! Bằng không người giống như một vị thần tiên thanh ninh nho nhã, tại sao lại nửa đêm canh ba ôm một nữ tử ở trong ngực, còn cười đến bí ối như vậy!" .

Bạn đang đọc truyện *Sát Thủ Hoàng Phi Là Sói* được tải miễn phí tại Ww.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 259: Bị. Bị Hôn

"Vi sư rất bi ối sao?" Ngọc Hoa cúi đầu nhìn nàng, cũng khẽ nâng đầu Như Ý lên.

Lúc này đôi môi đỏ mọng kiêu kiêu ướt át đưa lên, hần nhẹn không được, lập tức liền hôn xuống.

Như Ý chỉ cảm thấy trong đầu "oong" một tiếng, trong nháy mắt, thế giới hoàn toàn đều đảo điên!

Không biết mình là ở nơi nào, cũng không biết mình làm gì, chỉ biết người đang ôm lấy mình là Ngọc Hoa, là nam nhân từ lúc nàng mười tuổi về sau sẽ không tách khỏi sinh mệnh của nàng.

Nàng gọi hắn là sư phụ!

Có dòng nước ấm tràn lên từ trong lòng, tràn đầy, tất cả đều là hạnh phúc.

Cái hôn này, trời đất mù mịt;

Cái hôn này, tinh nguyệt thẹn thùng;

Cái hôn này, hàng trăm cam kết;

Cái hôn này, tình định kiếp này.

Có hương Lê Hoa đang tràn ra khắp cô hòng, chạy qua tìm phổi, chìm vào đáy lòng, sau đó đóng quân mọc rễ, không bao giờ chịu rời đi nữa.

Rốt cuộc, bốn cánh môi không muốn mà tách ra, một đôi bích nhân vẫn ôm thật chặt như cũ.

Gương mặt Như ý đỏ như ngọn lửa, muốn cúi đầu thẹn thùng, rồi lại không nịn được nhìn mỹ nhân yêu nghiệt của Ngọc Hoa.

Đối phương nhỏ giọng cười khẽ, dùng răng cắn cắn chóp mũi của nàng, chờ đến khi mặt người trong ngực càng đỏ, lúc này mới lên tiếng nói nhỏ, nói:

"Đi làm chuyện người muốn làm, yên tâm, tất cả có ta, coi như người chọc lỗ thủng trên trời, sư phụ cũng sẽ giúp người vá nó lại. Hơn nữa sẽ vá lại hoàn mỹ vô khuyết!"

Nàng cười yếu ớt, đưa tay của mình ra nắm lấy lòng bàn tay hắn.

Bàn tay nho nhỏ bị hắn nắm lại thật chặt, loại cảm giác vừa thân thiết lại kiên định.

Giống như một năm kia nàng vừa mới lên Phở Phở đảo, chính hắn nắm lấy bàn tay nho nhỏ của nàng như vậy, dắt nàng từ trên thuyền nhỏ xuống.

Hai người một đường lội nước biển bước đi trên bờ, vạt áo hắn thật dài cũng ngâm ở trong nước, cũng bất tri bất giác, cùng quần tím của nàng quấn lại với nhau, kéo thế nào cũng không ra.

Nàng dừng lại, liều mạng dùng tay cởi ra, đáng tiếc càng cởi càng loạn, càng cởi thì càng dây dưa.

Bạn đang đọc truyện *Sát Thủ Hoàng Phi Là Sói* được tải miễn phí tại Ww.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full . Net**.

Chương 260: Trọn Đời Khó Quên

Hết cách rồi, muốn dùng chùy thủ tùy thân cắt khác vài bị rồi.

Nhưng Ngọc Hoa không cho, chỉ là cởi áo khoác đen của mình áo xuống, trùm lên thân thể nho nhỏ của nàng, sau đó hơi cúi người, bế nàng lên.

Đó là lần đầu tiên nàng thấy Ngọc Hoa, lại chỉ một cái nhìn liền trọn đời khó quên.

Khanh Như Ý sống hai đời, đây là nam nhân duy nhất nàng thấy hoàn mỹ nhất.

Hoặc là nói, không phải hoàn mỹ, mà là không giống... người phàm nhất.

Tóc đen như mực, áo đen, trên đầu lại thêm một cây trâm bạch ngọc, còn cười nho nhã, còn có một cái phát tay mang theo lê hương thoang thoảng.

Còn nữa, nhất cử nhất động, còn có một cái nhãn mày một nụ cười, còn có một ánh mắt lưu chuyển như tiên tử, còn có khi thi triển khinh công thì như thiên nhân hạ phàm

Tất cả tất cả, đều toát lên hai chữ "Thoát trần" ở đáy lòng của nàng.

Nhưng.

"Ha ha ~" không khỏi bật cười ra tiếng, nhìn lại ánh mắt chất vấn của Ngọc Hoa, chỉ đành phải nhẹ giọng mở miệng, nói cùng hân: "Sư phụ, người có biết ngoại hình của mình cùng tính tình khác biệt rất lớn hay không? Người năm đó. Rõ là. Ha ha ~"

Nhớ năm đó, nàng đang mừng rỡ mất hồn vì có thể có một vị thần tiên mỹ nhân sư phụ như vậy thì lại nghe được người ôm lấy mình đột nhiên mở miệng, nói một câu:

"Đồ nhi ngoan! Vì sư biết bộ dạng mình xinh đẹp, nhưng người cũng không cần thấy phải chảy nước miếng trên vai ta!"

Ông trời làm chứng, lúc ấy nàng thật kích động muốn đập đầu chết .

Cái gì gọi là phá hư mỹ cảm? Đây chính là phá hư mỹ cảm!

Từ đó về sau nàng cũng biết, cái gì Ngọc Hoa công tử đệ nhất thiên hạ, đây tuyệt đối là một điển hình làm rõ câu thành ngữ "Trong ngoài bất nhất" cực kỳ hoàn mỹ!

Giống như là biết nữ tử trong ngực đang suy nghĩ gì, Ngọc Hoa cũng không lên tiếng, chỉ là ôm người, sau đó từ từ bước đi thong thả tới giường hẹp

Bạn đang đọc truyện *Sát Thủ Hoàng Phi Là Sói* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở wWw.EbookFull.Net.

Chương 261: Chuyện Nam Nữ

Chờ người trong lòng phục hồi tinh thần thì lưng đã dán tới nệm gấm.

Như Ý giật mình một cái, theo bản năng đưa tay đẩy người đang che trên người mình.

Đẩy mấy lần, không có kết quả. Ngược lại đối phương dính chặt chẽ hơn chút, cặp môi kia cũng cọ tới bên tai, hơi thở ấm áp:

"Cung đã lên dây không giải quyết không thả, người này cũng quá giầy vò rồi!"

"Người nào. Ai nói đã lên dây nhất định phải bắn." Nàng nói nhỏ, "Người có thể nhẹ nhàng thả về chỗ cũ."

"Hả?" Ngọc Hoa cười một tiếng, một cái tay không đành hoàng liền lục lọi trên người nàng, trong miệng còn không ngừng nói: "Thả về? Thả chỗ nào được chứ? Đồ nhi ngoan, người chỉ vì sư đi!"

"Ô ——" Như Ý nức nở nghẹn ngào, cố gắng bảo vệ mình, "Chính là thả vào nơi nên thả. Người không cần lộn xộn. Ai yêu ta sợ nhột, người không cần lộn xộn á! Sư phụ! Người là sư phụ tốt! Ai ai người làm gì đấy ——"

.

Thời gian: sáng sớm hôm sau

Địa điểm: bên ngoài phòng trúc

Nhân vật: Tiêu Thước, Thiện Tâm, Lâm Mộng Hình

Đối thoại như sau ——

Tiêu Thước: " tại sao tỷ ta vẫn chưa ra?"

Thiện Tâm: "Không nhanh như vậy, sư phụ ta rất cường đại."

Tiêu Thước: "Thế nhưng cũng giãy vò một đêm rồi, bọn họ không mệt sao?"

Thiện Tâm: "Loại chuyện như vậy làm sao có thể sẽ mệt mỏi! Người không biết, hai người bọn họ rất thích thú!"

Lâm Mộ Dung Hình: ". Thiện Tâm, bình thường sư phụ người dạy người cái gì?"

Thiện Tâm: "Võ công! Còn có đạo lý làm người!"

Lâm Mộ Dung Hình: "."

Tiêu Thước: "Ta muốn vào xem một chút, ta không yên tâm."

Thiện Tâm: "Ừ, vào xem một chút cũng được, cũng nên gọi bọn họ tới ăn điểm tâm rồi."

Lâm Mộ Dung Hình: "Ách. Các người nhất định phải vào xem loại chuyện nam nữ này? Không phải là ta nói các người, các người nhỏ như vậy, làm sao lại."

Thiện Tâm và Tiêu Thước đồng thời nói: "Cái gì gọi là chuyện nam nữ?" .

Bạn đang đọc truyện *Sát Thủ Hoàng Phi Là Sói* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 262: Thua Hai Người Các Người

Lâm Mộ Dung Hình: "Vây. Hai người mới vừa rồi đang nói cái gì? Cái gì không có nhanh như vậy, cái gì sư phụ người rất cường đại? Còn nữa, cái gì giãy vò một đêm rồi hả?"

Thiện Tâm: "Truyền võ công! Hai người bọn họ giãy vò một đêm, nhất định là sư phụ đang len lén truyền võ công tuyệt thế cho sư tỷ! Nếu là võ công tuyệt thế, dĩ nhiên cũng không có nhanh như vậy a! Sư phụ ta xác thực rất cường đại, võ công cũng thật lợi hại! Hừ! Trước kia hần thiên vị sư tỷ, có cái gì tốt cũng dạy cho nàng không dạy cho ta! Thiên vị a!"

Lâm Mộ Dung Hình: ". Thua hai người các người rồi!"

Trong nhà

Có một đôi nam nữ tuyệt thế tuần lễ dây dưa tại giường, một ở bên trong, một bên ngoài, hai chân quấn chặt một chỗ, bốn cánh tay vòng ôm nhau.

Chưa bao giờ gặp qua hai người nào ngủ say có thể dính nhau chặt chẽ như thế, nhưng bọn họ lại làm được!

Trên đất là áo bào tán loạn, nhưng chỉ là bên ngoài, bên trong hai người vẫn còn tầng áo vải trên lmguwowif.

Có thể tiểu quỷ bên ngoài thật sự quá ồn, nữ tử vẫn còn ngủ mê cau mày tỉnh lại, muốn ngẩng mặt lên, lại nghe thấy người ôm chặt mình không rời đột nhiên mở miệng, nói một câu:

"Đồ nhi ngoan, người muốn ôm chết vì sư sao?"

Nàng sững sờ, lúc này mới phản ứng được, thì ra tay mình cuốn lấy cổ Ngọc Hoa.

"Người tỉnh còn giả bộ ngủ!" Nàng nói nhỏ, thầm nghĩ trong lòng: kỳ a! Người này cũng không có một chút giọng điệu sáng sớm, vừa nói còn có hương lê hoa nhàn nhạt.

"Đồ nhi, người nên vui mừng vì sư vẫn có thể bình an tỉnh lại." Ngọc Hoa thờ dài ngồi dậy, sau đó sẽ kéo nữ tử bên cạnh lên, tiếp theo thờ dài: "Đồ nhi người thủ đoạn hại người thật cao minh, rõ ràng người muốn làm cho sư ghen chết mà!"

Như Ý, vội vàng đưa tay đi che cái miệng của hần, mình cũng không khỏi đỏ mặt.

"Làm sao lời gì người nói cũng được!" âm thanh đề rất thấp rất thấp, chỉ sợ người khác nghe: "Sư phụ người phải thời thời khắc khắc nhớ mình là thiên hạ đệ nhất công tử, là Ngọc Hoa cực kỳ thoát trần không vào thế tục! Cũng không thể cái gì đều nói phá hư mỹ cảm! Quá khiến ta mất mặt!" .

Bạn đang đọc truyện *Sát Thủ Hoàng Phi Là Sói* được tải miễn phí tại Ww.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full.Net**.

Chương 263: Sư Phụ, Hai Ta Có Thể Đổi Đề Tài Hay Không

"Cũng không phải!" Có người đang đưa đầu, "Vi sư chỉ là một người phạm, không vào thế tục là hòa thượng, vì sư vì cưới người, cũng sẽ không đi xuất gia. Chỉ là." Vừa nói xong vừa hoạt động gân cốt một chút, lại nói: "Đồ nhi người còn khiến sư phụ thăng ngựa bên vách núi như vậy, lần sau vì sư cũng không dám bảo đảm có thể dừng lại hay không! Ngộ nhớ không ngừng được trực tiếp rơi xuống, người nói sau người tình có thể sẽ ăn hết luôn không?"

Như Ý rất nghiêm túc suy nghĩ một chút, nói:

"Người yên tâm! Sẽ không! bình thường ta muốn, sẽ ăn tại chỗ, sẽ không chờ đến sau khi ngủ một giấc tỉnh lại."

"Vậy người nói nếu người trực tiếp ngắt đi thì sao?"

". Sư phụ hai ta có thể đổi đề tài hay không. A a a a !"

.

Buổi sáng ở Phổ phổ đảo, luôn là thời điểm thời tiết tốt nhất trong một ngày.

Ngọc Hoa nói buổi sáng thích hợp đi thuyền, vừa mới ăn ư điểm tâm liền vội vàng đưa Như Ý cùng Tiêu Thước đến bờ biển.

Chỉ có chiếc thuyền gỗ nhỏ đã sớm có mặt ở đó, Tiêu Thước giờ bọc quần áo lên đến phía trên ngồi trước chèo, bên bờ, Như Ý đang nắm tay áo Ngọc Hoa lưu luyến không rời ——

"Sư phụ sư phụ, lúc nào thì nội lực của người mới có thể khôi phục!"

Ngọc Hoa vỗ vỗ đầu của nàng:

"Đồ nhi ngoan, biết đau lòng vì sư."

Nhưng không nghĩ, lời nói nữ tử xoay chuyển, lại nói:

"Không phải là người nói muốn giúp ta báo thù cho Tiêu gia sao! Nếu có thể cùng ta ra đảo thì tốt biết bao! Cho nên người phải nhanh lên một chút! Sư phụ người biết ta thiếu người thì không được!"

Ngọc Hoa giựt giựt khóe miệng, đáp:

"Nửa năm! Muốn khôi phục chuyển an tán phải nửa năm."

"Dừng!" Như Ý bĩu môi, "Nhất định người luyện công phu không hoàn thiện! Bằng không một cao thủ chân chính sao có thể đợi nửa năm! Như vậy kinh sợ! Cao thủ nhất định sẽ phá vỡ được tính và quy luật thời gian đồng thời sáng tạo ra kỳ tích!"

. Vèo ——

. Phanh ——

Như Ý bị ném lên trên thuyền rồi !

Bên bờ truyền đến âm thanh của Ngọc Hoa ——

"Hừ! Coi như nội lực vì sư hoàn toàn không có, cũng có thể cho người chìm đến trong biển!" .

Bạn đang đọc truyện *Sát Thủ Hoàng Phi Là Sói* được tải miễn phí tại Ww.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(dot)Net**.

Chương 264: Ra Khỏi Phổ Phổ Đảo

Huyền sa (lụa mỏng màu đen) nữ tử bị trực tiếp ném lên trên thuyền, không để ý đau đớn trên thân thể, trực tiếp kéo lấy vạt áo Tiêu Thước gấp giọng nói:

"Mau lên! Chúng ta phải rời khỏi đảo gấp, sinh mệnh trân quý, cách xa bệnh thần kinh!"

Xa xa, còn nghe được tiểu âm thanh Thiện Tâm giong già kêu ——

"Sư tỷ người có bản lĩnh cũng đừng trở lại! Trở lại sẽ bị sư phụ đánh!"

Nhìn thấy đôi mắt nhỏ của Tiêu Thước vẫn nhìn lại, Như Ý chỉ tiếc rèn sắt không thành thép hung ác giẫm hấn một cước:

"Ta đã nói với người, không thể theo đuổi Thiện Tâm! Đây chính là đứa bé sư phụ ta giáo dục, nếu là xen lẫn cùng nàng trong một chỗ, về sau người cũng đừng mong có thể trở mình!"

Tiêu Thước bị nàng nói cho mặt đỏ ửng, giận đến mức dùng sức lắc thuyền đóng đưa mấy cái, cảm giận nói:

"Nữ nhân cướp quả táo của ta! Ta ước có hơi sức, nhất định sẽ ném người vào trong biển đi! !"

.....

Trên bãi cát ở Phổ phổ đảo, Huyền y công tử cứ nhìn hai tỷ đệ này cãi nhau ầm ĩ như vậy vẫn kéo tầm mắt của hắn, sau đó quay người lại, chợt miệng liền ói ra búng máu.

"Sư phụ!" Thiện Tâm bị sợ đến mặt mũi trắng bệch, tới phía trước đỡ.

Ngọc Hoa lại khoát khoát tay, ý bảo vô sự.

Sau đó gơ tay áo đi lau khô môi vết máu, máu đỏ sậm xen lẫn trong màu đen của áo, càng nhìn không ra một tia khác thường.

"Sư phụ người thiệt là!" Thiện Tâm dậm chân một cái, gấp đến độ nước mắt đảo quanh ở trong mắt. "Rõ ràng không thể thi triển nội lực, người còn ném sư tỷ! Còn ném nàng xa như vậy! Đây là mưu đồ gì? Nàng cũng ngã quá đau, chính người còn học máu, hai người đây là làm gì vậy? Có bệnh vẫn có bệnh vẫn có bệnh a! !"

Ngọc Hoa cười khỏ, đưa tay vỗ vỗ đầu tiểu đồ, bắt đắc dĩ nói:

"Không có gì, ta chỉ là muốn cho nàng đi được an tâm một chút. Sư tỷ của người đời này không dễ dàng, nàng không giống người, từ nhỏ đã đi theo vi sư đến trên đảo này, áo cơm không lo. Nàng ăn quá nhiều khổ, hiện tại vất vả đã qua, chúng ta phải đối tốt nàng một chút!" .

Bạn đang đọc truyện *Sát Thủ Hoàng Phi Là Sói* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full . Net**.

Chương 265: Rốt Cuộc Có Chân Giò Để Ăn

Từ Phổ Phổ đảo ra ngoài, sau khi Tiêu Thước, Như Ý tiện tay chỉ phương hướng, thuyền vẫn đi về hướng kia.

Sau đó lên bờ mới mượn chiếc xe ngựa, mãi cho đến lúc gần tòa thành thứ nhất thì mới phát hiện ra, Như Ý tiện tay chỉ, không ngờ đến biên giới Tề quốc.

Hai người không thể không cảm thán, ở một mảnh đất như miếng đậu hủ lại phân ra nhiều quốc gia như vậy, loài người thật là tài tình!

Thành này gọi là Huyền Hoa, cũng coi là kỳ danh, nhiều người huyền ảo thật không phải, cho nên xe ngựa của các nàng cũng không có biện pháp chạy ở trên đường nhỏ.

Tiêu Thước không thể không để ngựa thả chậm, từng bước từng bước đi.

Chờ một mạch thấy một tòa lầu mới dừng lại, lại mời Như Ý từ bên trong ra, sau đó giao xe ngựa cho tiểu nhị.

Hai người lại muốn một nhà gian lầu hai, lại điểm tất cả chiêu bài thức ăn ngon ở lầu này, bày toàn bộ đầy một bàn!

"Tỷ!" Tiêu Thước vỗ bàn một cái, hét lớn một tiếng —— "Ăn!"

Như Ý hưng hăng gạt đầu, rồi sau đó cầm chén đũa lên tay áo nâng lên, phối hợp nói:

"Thước nhi! Ngươi phải ăn nhiều một chút! Tiểu tử này nửa năm ở trên đảo ăn cá! Thật là, ta đều cảm thấy ta sắp biến thành cá!"

Nói xong, đôi đũa xuyên qua lớp nước canh, gấp vào trong miệng ăn liên tục.

Tiêu Thước cũng là vui mừng vì ăn ngon! Rốt cuộc! Rốt cuộc hần cùng lão tỷ có thể quang minh chính đại tới quán!

Không bởi vì khác, cũng bởi vì —— hiện tại bọn họ có tiền!

Kể từ lần trước cầm một cái đầu người đổi một vạn lượng hoàng kim, không đợi tiêu xài, lúc tỷ hần vừa giầy vò một đường, trực tiếp bị mang về Phở Phở đảo chịu tội.

Trước đó, Lâm Mộng Hình nói cho hần biết, đổi ngân phiếu lớn như vậy không tốt, đặc biệt xài không có tiện.

Vì vậy hần linh cơ nhất động, trực tiếp cầm một vạn lượng ngân phiếu vọt tới viện Ngọc Hoa, nói với hần: ta dùng một vạn lượng hoàng kim đổi với ngươi năm trăm lượng bạc! Có làm hay không? .

Bạn đang đọc truyện *Sát Thủ Hoàng Phi Là Sói* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở wWw.EbookFull.Net.

Chương 266: Tỷ Phu Tương Lai

Ngọc Hoa là ai! Tiệp nghi lớn như vậy sao hần có thể không chiếm!

Lập tức không nói câu nào, vọt thẳng trở về phòng lấy ra 501 lượng bạc đưa cho hần.

Nhiều hơn một lượng, nói cho oai: phí thủ tục!

Tiêu Thước còn nhớ rõ lúc ấy mình nghe câu này cảm thấy hần rất có phong cách ngôn ngữ của lão tỷ, cực kỳ khi dễ.

Quả nhiên a quả nhiên, người nào tiếp xúc nhiều cùng lão tỷ hần, đều sẽ có một chút không bình thường.

"Thước nhi!" nữ tử đang gặm móng heo đột nhiên mở miệng, "Bữa này ngươi mời chứ?"

Thiếu chút nữa Tiêu Thước sặc một hớp nước trà:

"Ta nói ngươi có thể có chút tiền đồ hay không? Dáng dấp giống một tiên nữ nhi, thế nào trong đầu lại toàn có ý tưởng cổ quái! Đúng! Ta mời!" Vừa nói xong vỗ vỗ bọc quần áo, "Sư phụ ngươi cho tiền! Không đúng! Sư phụ ngươi đổi tiền!"

"Chà chà!" Như Ý chép miệng, "Một vạn lượng hoàng kim! Ngươi cứ biến thành năm trăm lượng bạc như vậy! Thật là quá phá của! Ngươi cho rằng tỷ ngươi giết người đổi ít tiền rất dễ dàng sao?"

Tiêu Thước "Ừm ừc" một tiếng nuốt hớp trà, lòng nói: thật đúng là dễ dàng!

Chỉ là mở miệng, cũng là tránh qua câu kia, trực tiếp giải thích:

"Là 501 lượng!" Mắt nhìn thấy Như Ý sẽ gõ chiếc đũa xuống đầu hần, thiếu niên vội vàng lại mở miệng, cũng nói: "Tỷ! Ngươi để Lâm Mộng Hình ở lại trên đảo, yên tâm sao?"

"Không yên lòng!" Nàng đáp rất kiên quyết, chỉ là lập tức lại nói: "Không yên lòng nàng, nhưng ta yên tâm Ngọc Hoa! Ngươi phải biết, mặc dù người kia bây giờ là tỷ phu tương lai của ngươi nhìn bạo ngược một chút, cũng quá phong tình một chút! Nhưng nói tóm lại, nhìn hần vẫn rất đạo mạo nghiêm trang! Cho nên hần rất đáng giá tin tưởng!"

Tiêu Thước quyết định không hề rối rắm cái đề tài này nữa rồi, ra về đạo mạo, đây là nàng khen cái người hay tổn hại người hả?

Còn có, tỷ phu tương lai? Hần nhiều thêm một vị thân thích như vậy từ lúc nào?

Chương 267: Mạnh, Chính Là Mạnh Quốc!

Trong đầu hai người buồn bực tiếp tục đấu tranh cùng một bản rượu thịt, cho đến khi mỗi người đều rất khó mới nhét thức ăn vào thì lúc này Tiêu Thước lại mở miệng nữa, hỏi Như Ý:

"Tỷ, kể tiếp chúng ta đi đâu?"

Như Ý hợp một ngụm rượu, đến lúc đó rất nghiêm túc suy nghĩ một hồi, một hồi lâu, lấy ngón tay thăm chút rượu trong ly, sau đó đẩy chén đĩa trước mặt ra, ngón tay linh động ở trên mặt bàn vẽ nhẹ, liền vẽ ra một giản đồ.

"Nơi này!" Cười yếu ớt nói nhỏ, ngón tay chỉ nơi ở giữa bàn đồ, gõ hai cái, sau đó viết xuống một chữ—— Mạnh!

"Mạnh?" Tiêu Thước ngẩng đầu nhìn nàng, "Mạnh Quốc?"

Lời vừa nói ra, giống như là chạm đến một điểm máu chốt, cho dù là một tên thiếu niên mười mấy tuổi cũng đột nhiên chột hiểu——

"A! Chẳng lẽ, chỗ đó là. Chính là hấn?"

Như Ý gật đầu, nở một cười tán dương. Lại ngửa đầu một cái, rưới vào cổ họng nửa bát rượu ngon còn dư lại.

Mùi rượu xông lên não, suy nghĩ có hơi chệch choáng.

Mạnh Quốc! Chính là Mạnh Quốc!

Đó là một con đường sáng Ngọc Hoa chỉ cho nàng trước khi đi!

Có thể là ngày trước quá mức chấp nhất với người kia, quá mức chấp nhất với một đạo lý tám năm cũng không thông.

Nàng chỉ nhớ hấn gọi là Mạnh, hấn là Tôn chủ Thiên Ngọc Sơn, cũng chỉ muốn nhất định phải hỏi người nọ vì sao ném mình đến Tiêu gia đến tám năm.

Quá chuyên chú, sẽ hạn chế năng lực suy nghĩ, cho nên cũng không suy nghĩ kỹ càng, một chữ Mạnh, trong thiên hạ này có mấy người có thể có tên như vậy?

Đại Hoảng, Mạnh Quốc là mạnh nhất, trong thiên hạ trừ hoàng tộc Mạnh Quốc, không có một người dám xưng một chữ Mạnh.

Đây là dân chúng kiêng kỵ, chẳng những muốn tránh Mạnh Quốc, ngay cả các quốc gia khác, dưới áp lực của Mạnh Quốc, cũng không thể không tránh theo.

Một câu nói của Ngọc Hoa đánh thức người mê mang tám năm, nhưng hôm nay nàng đoán được thân phận của người đó tám phần, rồi lại bắt đầu không hiểu rõ một đại quốc mệnh mông, tại sao còn lập ra một tổ chức sát thủ trên Thiên Ngọc Sơn như vậy.

Còn nữa, đã có tổ chức kia, hà cớ gì lặng lẽ rút lui không cần.

Chương 268: Ngọc Hoa Công Tử Thật Tốt, Người Còn Tìm Người Khác Làm Gì!

Như Ý thừa nhận, đỉnh núi Thiên Ngọc Sơn vắng lặng, lúc nàng đi vào đã nhớ lại lúc mới bước vào đó.

Nàng đã từng tin tưởng cùng ý lại vào người đó, nàng còn có người bạn đầu tiên ở trên đời này.

Người có thể buông xuống rất nhiều, lại thường không bỏ được cái ban đầu.

Nàng đã không còn cố chấp muốn làm bạn cùng những người đó lần nữa, cũng chỉ là muốn một đáp án mà thôi.

Tìm tám năm, tóm lại cho mình một công đạo.

"Người nữ nhân đầu óc có bệnh này!" Âm thanh Tiêu Thước truyền đến, mắng nàng không khách khí chút nào——"Ngọc Hoa công tử thật tốt! Ngươi còn tìm người kia làm gì?"

Như Ý ném cái liếc mắt qua, cũng không muốn giải thích với hắn, nhưng có mấy lời vẫn muốn kích động nói ra khỏi miệng, vì vậy, nói:

"Ngươi biết cái gì, sự phụ ta tất nhiên là tốt, nhưng có một người hấn thiếu ta một lời giải thích, ta phải đòi lại! Ở trên đời này, ta không muốn thiếu người khác, nhưng tốt nhất người khác cũng đừng thiếu ta! Có nợ thì phải tính toán rõ ràng, bằng không đến cuối cùng hồ đồ, trong lòng người nào cũng không dễ chịu!"

Tiêu Thước giận đến mức dùng một loại ánh mắt "Bệnh của ngươi không cứu được" nhìn Như Ý, cuối cùng, ném ra một câu:

"Người nữ nhân đến chết còn cố chấp, từ nhỏ ngươi đã vậy!"

.....

Một bữa cơm ăn hai canh giờ, cuối cùng ăn xong thì tiểu nhị tới tính tiền đều choáng váng.

Một bàn đầy món ăn! Còn có hai cái chân giò, cho là nhất định bọn họ không ăn hết, lại không nghĩ rằng, một bàn trước mắt này, trừ những món hai người không thích, chính là xương.

Nữ tử này cộng thêm một tiểu tử choai choai, cư nhiên. Cư nhiên bọn họ lại ăn hết toàn bộ!!

Chịu đựng tâm tình kinh ngạc cực độ thu hai mươi lượng bạc, trước khi đi bị Tiêu Thước mắng là hắc điểm.

Lúc đi xuống lầu dắt ngựa của mình lên đường thì vừa lúc bắt gặp hai ác bá trên đường đang kèm một nữ tử đi qua đường lớn.

Khi bọn hắn đi bên cạnh thì Tiêu Thước không khỏi than thở:

"Vị cô nương kia thật là xinh đẹp!"

Bạn đang đọc truyện *Sát Thủ Hoàng Phi Là Sói* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 269: Nữ Tử Bị Bán Vào Thanh Lâu

Bốp!

Một cái tát dữ dội không chút do dự chào hỏi trên đầu hắn, không đợi thiếu niên kháng nghị, lại nghe được âm thanh Như Ý không tốt bay tới đỉnh đầu:

"Thước nhi, ta cảm thấy được ngươi dưới sự hun đúc của tỷ tỷ, đối với mỹ nữ nhất định ngươi đã có năng lực miễn dịch! Tại sao còn mất mặt như vậy?"

Vừa nói xong, ánh mắt cũng hướng về phía bên kia.

Chỉ thấy một nữ tử tuổi xuân áo vải quần thô đang bị hai đại hán lôi kéo trên đường phố, nàng kia vừa khóc vừa cầu xin, đại hán lại hoàn toàn bất vi sở động, chỉ cao giọng kêu la:

"Àm ĩ gì thế! Ban đầu lúc chôn cất cha mẹ ngươi nói rồi, về sau ngươi sẽ do chúng ta xử trí! Hôm nay cũng cho ngươi an táng cha mẹ, hiện tại các ông muốn bán ngươi vào kỹ viện đổi tiền!"

Nàng kia khóc càng thảm thiết, thỉnh thoảng còn nhìn quanh trong đám người vây xem, muốn tìm xem có người có thể giúp nàng hay không.

Đáng tiếc, người ở trong thành đã nhìn quen những trận ồn ào như thế, đối với chuyện này đều không chủ động hợp tác.

Huống chi có người nói:

"Vừa bán mình chôn cất cha mẹ, cũng không có cái gì oán trách."

Như Ý bĩu môi, nói:

"Dân phong Tề quốc thật không tốt, xảy ra chuyện như vậy ở trên đường cái, không ai trông nom không nói, còn có người nói ra lời như vậy, thật là không có tâm đồng tình rồi!"

Tiêu Thước nhìn nàng một chút, cảnh giác hỏi:

"Nên không phải ngươi muốn trông nom chứ?" Vừa nói còn vừa kéo chặt bọc quần áo đựng tiền của mình: "Chúng ta có chút tiền này nhưng chỉ đủ duy trì sinh kế, không có tiền dư thừa đi mua người!"

Bốp!

Vừa một cái tát dữ dội!

"Duy trì kế sinh nhai? Rõ ràng là đủ chúng ta ăn uống thả cửa có được hay không! Chỉ là Thước nhi ngươi không cần lo lắng, chắc là tỷ sẽ không trông nom chuyện này! Ta không có thời gian rảnh rỗi này! Bọn họ nói cũng đúng là bán mình chôn cất cha mẹ, vậy dĩ nhiên là phải trả chút giá cao mới phải. Ngươi không thể để cho người ta ra tiền xong, hất tay áo lên đi, còn coi ra gì nữa?"

Bạn đang đọc truyện *Sát Thủ Hoàng Phi Là Sói* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 270: Mị Nhi

Đang nói chuyện, nàng kia cũng không biết thế nào, liền nhào tới bên chân Như Ý, ôm lấy chân của nàng bắt đầu khóc lớn ——

"Cầu xin cô nương cứu ta, Mị nhi sẽ giặt quần áo nấu cơm, sẽ đốn củi dâng trà, cầu xin cô nương cứu Mị nhi, Mị nhi nguyện ý cả đời theo hầu ngài!"

Lời vừa nói ra, chút xíu nữa Như Ý cười ra tiếng.

Trường hợp như thế, không phải là kiểu đoạn kinh điển trong kịch cổ trang kiếp trước sao!

Vốn là cũng khá xa lạ, lại không nghĩ rằng có một ngày người lạc vào cảnh giới kỳ lạ, tự mình tham dự vào.

Nói cho cùng, là số mạng đang trêu cợt.

Cúi đầu, nhìn nàng kia, cũng chỉ là một tiểu cô nương mười bốn mười lăm tuổi, ở giữa khoe mắt còn ngây thơ, đẹp mắt, nhưng cặp mắt khóc đến đỏ bừng, cũng thật là đáng thương.

Mắt nhìn thấy hai người đại hán này lại kéo người lên phía trước, nàng vốn là muốn nói chuyện này ta không quản được, người đã bán mình, theo lý nên để người ta trông nom.

Nhưng lời còn không kịp nói ra, trùng hợp có trận gió thổi qua, thổi bay tóc của mọi người.

Thành Huyền Họa này gần biển nhất, gió biển, rất lớn.

Vừa thổi như vậy, tất cả mái tóc của nữ tử tự xưng Mị nhi đều bay lên, sau tai có một đóa hoa mai nho nhỏ cứ bại lộ ở trong mắt Như Ý như vậy.

Nhưng nàng cũng chỉ nhìn thoáng qua, cũng không nhìn nơi kia, ngược lại là vươn tay ra kéo nàng kia, sau đó đi tới gần hai người đại hán nói:

"Ra giá đi! Người này ta muốn rồi!"

Tiêu Thước bên cạnh khẽ run rẩy, chỉ nghe một đại hán trong đó mở miệng:

"Năm trăm lượng!"

Thiếu niên mạnh mẽ nghiêng đầu nhìn về phía Như Ý, ác hận nói:

"Không bán!"

Nàng kia lại bắt đầu khóc!

"Năm trăm lượng nhất định không mua!" Như Ý cười nhẹ nhàng nhìn hai người kia, "Nhiều nhất ta chỉ trả năm lượng, các người thương lượng xem một chút, nếu như bá, liền lấy tiền đi! Nếu như không bán, bản cô nương không thể làm gì khác hơn là động thủ cướp người rồi!"

Bạn đang đọc truyện *Sát Thủ Hoàng Phi Là Sói* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 271: Đưa Tiền, Đi!

Đang khi nói chuyện, năm ngón tay linh động, đột nhiên dò xét cổ họng một người trong đó.

Người nọ hoàn toàn không kịp phản ứng với tình huống này, chỉ cảm thấy cổ họng căng thẳng, giống như bị một c kim sắt kẹp lại, chẳng những đau, còn gần như hít thở không thông.

Đồng bọn bên cạnh thấy thế, hô to một tiếng thì đi giúp một tay.

Nhưng không nghĩ đến, một cái tay khác của Như Ý chỉ tùy tiện một chút trên người hắn, lập tức người nọ liền không thể động đậy, miệng há thật lớn tại chỗ, một câu cũng không nói được!

"Thước nhĩ!" Như Ý buông tay, mặc cho cổ họng người kia không ngưng ho khan, chỉ nghiêng đầu nói với đệ đệ: "Đưa tiền! Đi!"

.....

Chỉ chớp lát sau, một xe ngựa lái ra Huyền Họa, sau khi ra khỏi cửa thành, lập tức chạy như bay.

Lúc đó, Tiêu Thước cùng Như Ý đang một năm một dựa vào trong toa xe nhân nhả tự tại, mà người đánh xe ở bên ngoài, chính là tiểu nha đầu mới vừa dùng năm lượng bạc mua lại, Mị nhi.

Sau tai có dấu ấn một đoá hoa mai, đó là dấu hiệu của Cung gia.

Đến bây giờ Như Ý cũng nghĩ không thông, rốt cuộc Cung gia này muốn như thế nào.

Bởi vì tra được nàng là nữ nhi Tiêu gia, cho nên mới đuổi theo giết người diệt khẩu, hay là bởi vì nguyên nhân khác?

Nếu chỉ vì diệt khẩu, nếu bọn họ có thể tra được tung tích của mình, cũng sẽ không hiểu bản lãnh Khanh Như Ý nàng.

Đừng nói một tiểu nha đầu tại đây, coi như mười hai mươi người trở lại, sợ cũng rất khó chiếm được nửa điểm tiện nghi.

Xem ra, thật sự có quá nhiều chuyện phải làm rõ ràng!

Thiên hạ này, giang hồ này, so với Phở Phở đảo, thật sự là xấu xa không chịu nổi.

"Tỷ." Tiêu Thước lười biếng tựa vào bên cửa xe găm quả táo, thì thình thoảng theo khe hở màn xe bị gió thổi nhấc lên nhìn ra ngoài, vừa nhìn vừa lắc đầu. "Không phải chúng ta quá khi dễ người rồi hả? Làm sao khiến một tiểu cô nương đánh xe!"

Như Ý liếc hắn một cái, nói:

"Nàng không đánh xe người nào đánh xe? Ngươi?" .

Bạn đang đọc truyện *Sát Thủ Hoàng Phi Là Sói* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 272: Tỷ Có Phải Người Đồ Kỵ Hay Không

"Không không không!" Thiếu niên lắc đầu mãnh liệt, "Ta đường đường là tiểu thiếu gia Tiêu gia, làm sao có thể ra ngoài đánh xe!"

"Cát!" Như Ý đập hấn một cái, "Trước đây không có người thì người cũng vẫn đánh xe, hiện tại phô trương uy phong thiếu gia cái gì."

Tiêu Thước không để ý tới lời nàng, đến lúc đó đưa mắt tới cẩn thận nhìn Như Ý một lần, sau đó hỏi:

"Tỷ, ta cảm thấy, không phải là người không muốn tốn tiền mướn người đánh xe, chính là người đồ kỵ bộ dạng nữ hài tử xinh đẹp của người ta, cho nên ghét người ta để cho nàng đánh xe bên ngoài! Nếu là như vậy, tỷ à, làm sao người không dứt khoát đuổi người đi cho rồi hả ? Mắt không thấy, tâm không phiền!"

Như Ý bĩu môi:

"Người cảm thấy đáng đáp nàng đẹp hơn so với tỷ người sao? Thước nhi, ánh mắt của người càng ngày càng kém! Còn có! Không phải là ta không muốn đuổi nàng đi, là nàng thật sự không muốn đi, hơn nữa còn thích đánh xe, không tin người nghe ——"

Vừa nói chuyện, đưa tay vén màn xe, sau đó hô một tiếng về phía bên ngoài:

"Mị nhi!"

Lập tức nghe nữ tử thanh thúy đáp lại ——

"Tiểu thư! Có nô tỳ!"

"Ta hỏi người! Người có nguyện ý đi theo ta hay không? Đệ đệ ta nói để cho người đánh xe quá uất ức người! Nếu không để người xuống ở trần nhỏ phía trước đi! Ta cho người chút tiền, người cũng có thể sống không tệ!"

Lời nói này thực tâm thực ý, nhưng Mị nhi kia liền lắc đầu, tiểu bộ dáng hết sức đáng thương.

Nàng nói:

"Tiểu thư, không cần đuổi đi nô tỳ. Cái gì nô tỳ cũng biết làm, đừng nói đánh xe, đi xuống đẩy xe cũng có thể! Nô tỳ chỉ cầu có thể theo hầu hạ bên người tiểu thư, không muốn đi hầu hạ những xú nam nhân!"

"Được!" Như Ý bĩu môi, "Nếu muốn cùng ta, vậy hãy đi theo!"

Dứt lời hạ màn xe xuống, Tiêu Thước nhú mày, ý kia là: nghe rồi! Đây chính là tự nàng nói!

Thiếu niên không lên tiếng nữa, chỉ nhượng mắt, sau đó vui ở dưới chân Như Ý bắt đầu ngủ bù.

Bạn đang đọc truyện *Sát Thủ Hoàng Phi Là Sói* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(dot)Net**.

Chương 273: Xe Ngựa Đi Không Đúng Hướng

Như Ý cũng bắt chước, nghiêng người nằm lười ở trong buồng xe, lại kéo một trường lãng màu đen từ bên hông ra che trên đầu, ngủ.

Giấc ngủ của hai tỷ đệ này hoàn toàn không có quan niệm thời gian, rốt cuộc lúc mở mắt ra thì chỉ cảm thấy mơ màng, vừa vén màn nhìn, đã là lúc mặt trời lặn phía tây.

Tiêu Thước chỉ cảm thấy xe ngựa này càng lúc càng nhanh, lúc này tốc độ đã quá nhanh so với lúc trước khi ngủ.

Không khỏi nghi ngờ nhăn mày lại, nhìn lại Như Ý cũng vừa mới mở mắt, lại thấy vẫn là một bộ dáng lười biếng vô địch, tựa như hoàn toàn không phát giác sự khác thường của xe ngựa này.

Thiếu niên ngồi thẳng dậy, lục lọi bàn đồ sơ bộ từ trong bọc quần áo ra.

Đó là lúc ở tửu lâu ăn cơm, Như Ý mượn chủ quán giấy bút vẽ bản đồ đơn giản.

Mặt trên bản đồ vẽ tuyến đường từ Huyền Họa thành Tề quốc đến biên cảnh Mạnh quốc, mặc dù đơn giản, nhưng phương vị vẫn rất rõ ràng sáng tỏ.

Ngay cả Tiêu Thước chỉ là đứa trẻ, cũng có thể hiểu Mạnh Quốc ở Đông phương, từ Huyền Họa thành ra ngoài theo hướng đông, nghe nói xe ngựa

chạy ba mươi ngày, là có thể đến.

Nhưng bây giờ rõ ràng đã chạy về hướng phía bắc.

"Tỷ." Hần kéo nhẹ tay áo Như Ý, âm thanh đè rất thấp. "Người có cảm thấy không đúng lắm hay không?"

Như Ý "Hả?" Một tiếng, sau đó theo ngón tay Tiêu Thước nhìn ra ngoài, một hồi lâu, mở miệng hỏi ngược lại:

"Thế nào?"

Tiêu Thước nhẹ nhàng dậm chân, vội la lên:

"Người không nhìn ra, bây giờ xe ngựa của chúng ta ở hướng Bắc!"

Như Ý nhún nhún vai,

"Vậy thì thế nào? A đúng, chúng ta muốn đi Mạnh Quốc, nên là hướng đông. Nay Thước nhi, không phải người nên nói với ta, nên nhắc nhở Mị nhi, nàng sai phương hướng rồi!"

Tiêu Thước lắc đầu, không đồng ý lời của nàng ——

"Tỷ, ta cảm thấy nha đầu kia là có ý!"

"Thật sao?" Như ý bày tỏ một ánh mắt khích lệ, khích lệ nói tiếp

Bạn đang đọc truyện *Sát Thủ Hoàng Phi Là Sói* được tải miễn phí tại Ww.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 274: Chúng Ta Diệt Nàng Đi!

Thiếu niên nuốt nước miếng một cái, lại nói:

"Tỷ, người có nhớ hay không, ra thành thì chúng ta nói với Mị nhi, muốn đi về hướng đông, không nhìn thấy thành trấn đừng ngừng lại. Nhưng người xem, từ đầu buổi trưa chạy đến hiện tại, dừng nói là thành trấn, ngay cả một thôn nhỏ cũng không thấy qua. Cái này có chút kỳ quái! Hơn nữa lúc trước Mị nhi bảo đảm nói nàng có thể phân biệt phương hướng, quyết sẽ không chạy loạn. Nhưng bây giờ thì sao? Chúng ta không đi hướng đông, mà là hướng bắc rồi!"

Như Ý hài lòng gật đầu, đưa tay vỗ vỗ đầu Tiêu thước, chỉ thờ dài nói:

"Đưa bé ngoan! Tâm tư cẩn thận, tương lai sẽ không lỗ lã."

Tiêu Thước kéo tay nàng ra, sắc mặt nghiêm túc nói:

"Tỷ, không đùa giỡn với người, người phải có một chủ ý. Chúng ta để cho nàng dừng lại hỏi một chút, hay là bỏ xe chạy trốn, hay là trực tiếp diệt nàng?"

Trong lòng Như Ý một hồi lạnh đến buồn nôn, ngay sau đó tự mình tỉnh lại một chút, có phải bình thường mình giáo dục đối với đệ đệ quá vô phương rồi hay không hả? Cho tới bây giờ đứa nhỏ này há mồm ngậm miệng chính là diệt người. Như vậy không tốt không được!

Nhìn đôi mắt Tiêu Thước mong đợi, Như Ý nghĩ, nói với hắn:

"Thôi, chúng ta hãy cùng ngồi nơi này, xem xem rốt cuộc nàng muốn mang chúng ta đến nơi đâu! Đã phí sức lừa gạt ta, có phải muốn gặp con người thật của ta hay không!"

Dứt lời, vỗ đầu thiếu niên, an ủi:

"Thước nhi người yên tâm, tuy trước mặt là đầm rồng hang hổ, tỷ người cũng có thể bảo vệ người chặt chẽ chu đáo! Tin tưởng ta đi!"

Thiếu niên xem xét nàng, vén màn cửa lên xem xét bên ngoài, một hồi lâu, trực tiếp lại ngủ say ở trên đùi Như Ý.

Nàng bĩu môi, chỉ nói cảm xúc tiểu tử này chuyển đổi thực là nhanh, tốc độ trở mặt còn nhanh hơn nữ nhân lật sách.

Chỉ là. Dường như trừ ngủ cũng không có gì có thể làm đây!

Ban ngày ăn quá nhiều, cho tới bây giờ những thứ gà vịt cá thịt cũng không thể tiêu hóa, đói cũng không đói bụng, vậy cũng chỉ lại ngủ.

Được rồi! Ngủ thôi!

Bạn đang đọc truyện *Sát Thủ Hoàng Phi Là Sói* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 275: Lại Thấy Người Cung Gia

Cuối cùng xe ngựa ngừng lại ở một hẻm núi, cũng trong lúc đó, ánh mắt của Tiêu Thước cũng đã mở ra.

Dọc theo con đường này hẳn cũng không ngủ ngon, đáng về Khanh Như Ý, ngủ ngon đến mức chảy nước miếng rồi.

Bây giờ xe dừng lại, lập tức cảm thấy có một luồng không khí khẩn trương lan tới.

Rất cuộc hẳn vẫn còn nhỏ, nhất thời có chút sợ, vội vàng kéo kéo tay áo Như Ý nhỏ giọng nói:

"Tỷ, tỉnh! Nhanh lên một chút! Dừng xe rồi, người xem một chút là chuyện gì xảy ra!"

Đang khi nói chuyện, Mị nhi đánh xe bên ngoài đã đẩy màn xe ra.

Thiếu niên nhìn lại, nhưng nhìn thấy một đám người đông đúc đứng cách đó không xa.

Trong lúc nửa đêm, những người đó giờ cây đuốc, chiếu sáng rục hẻm núi sâu này.

Dần dần thích ứng ánh sáng như vậy, lúc này Tiêu Thước mới đếm rõ được đại khái có mười lăm mười sáu người, đều mặc đồ đen, trẻ có già có, nữ có nam có.

Mọi người đeo bội kiếm bên hông, rõ ràng cũng có công phu trong người.

Tiêu Thước càng sợ hãi, không ngừng đẩy Như Ý, trong đầu hận, nữ nhân đáng chết này, đến lúc nào rồi nàng còn ngủ! !

Người của hai bên vẫn nhìn nhau, nhìn thật lâu, rốt cuộc nghe được nữ tử trong xe miễn cưỡng ngáp một cái ——rốt cuộc Khanh Như Ý tỉnh!

Tiêu Thước thiếu chút nữa quỵ xuống dập đầu cho ông trời, chỉ nói rốt cuộc ông trời mở mắt, để cho tỷ ta tỉnh. Nàng không tỉnh, ta đoán chừng không chống đỡ nổi nữa!

Nữ tử từ từ tỉnh lại vừa mới mở mắt, vừa đứng nhìn thấy một đám người áo đen bên ngoài đang cầm đuốc.

Lúc này Mị nhi đứng ở cửa xe cũng lùi về phía sau một bước, sau đó quỵ xuống hướng về phía xe ngựa.

Nàng vừa quỵ xuống, tất cả mọi người quỵ theo.

Tiêu Thước thấy phải hồ đồ, Như Ý lại cười khanh khách ra tiếng, hai chân bắt chéo khoe môi tà tà, cất cao giọng nói:

"Thế nào! Cung gia các người muốn dập đầu tạ tội với ta sao!"

Bạn đang đọc truyện *Sát Thủ Hoàng Phi Là Sói* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full . Net**.

Chương 276: Người Là Người Của Tiêu Gia?

Lời vừa nói ra, Tiêu Thước bên cạnh liền kêu một tiếng, đồng thời ưỡn người, làm bộ sẽ xông ra ngoài!

Cung gia, hấn sớm biết chính Cung gia diệt cả nhà mình!

Khi đó Như Ý nói với hấn không cần trả thù, chuyện báo thù tự nàng có thể làm.

Hấn gật đầu đáp, nhưng đáp là đáp, khi tất cả kẻ thù đều đứng ở trước mắt thì vậy là một tình huống khác.

Không một người nào có thể làm như không thấy, không có một người nào có thể giữ vững bình tĩnh ở tình huống này.

Tiêu Thước cảm giác mình sắp điên rồi, thật hận không được rút một thanh kiếm, từng bước từng bước chém đứt đầu những người trước mặt này!

Vừa vặn lại có người kéo hấn lại, người một bước cũng không xông ra được cứ như vậy lại bị kéo trở lại.

Thiếu niên quay đầu lại, trong mắt hàm chứa lệ khuất nhục, mở miệng, từng chữ như chảy máu——

"Tỷ! Không phải ngươi nói, Cung gia chính là đại cừu nhân của ta sao! Chính là sau lỗi tai mỗi người có hoa mai! Hôm nay kẻ thù đang ở trước mắt, thù này ngươi không cần báo? ! !"

Phía dưới có người "Nha" một tiếng, rồi sau đó chỉ thấy trong đám người quỳ dưới đất, có một kẻ đứng dậy, nhanh chóng chạy về phía trước hai bước, lại giơ cây đuốc trong tay gần theo mặt của Tiêu Thước.

Một đôi mắt thiếu niên tròn tròn, nếu không phải là Như Ý lôi, hấn thề mình nhất định xông lên phía trước cắt đứt cổ của hấn!

Người nọ soi một phen liền không hiểu, dứt khoát mở miệng, hỏi

"Ngươi là người của Tiêu gia?"

"Ngươi là khôn khiếp! ! ! " Thiếu niên cũng không nhịn nổi nữa, chỉ cảm thấy tay nắm xiêm áo sau lưng mình buông lỏng một chút, vì vậy không chờ lâu, "Cọ" một cái dựa vào xe ngựa, hai tay duỗi một cái, liền bóp chặt cổ của người nọ!

Người nọ theo bản năng sẽ phải đánh trả, không đợi một cái tay nắm lấy Tiêu Thước, cảm giác mắt hoa lên, ngay sau đó cổ tay bị siết chặt, giống như có cái gì quán lấy, muốn động, làm thế nào cũng không động được! .

Bạn đang đọc truyện *Sát Thủ Hoàng Phi Là Sói* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(chấm)Net**.

Chương 277: Thước Nhi! Dừng Tay!

Hấn kinh hãi, chỉ có thể kinh ngạc nhìn Tiêu Thước nắm chặt cổ của mình, hải tử xuống tay, chỉ một tay liền bóp hấn đến sắc mặt tái xanh, thờ cũng thờ không nổi!

Người phía sau một mảnh xôn xao, có người xông lên muốn giúp vội, nhưng không nghĩ, cũng không biết là trường lăng bay ra ngoài từ chỗ nào, giống như là phi đao, chọt trái chọt phải với thỉnh thoảng xuyên qua giữa đám người.

Mọi người vội vàng né tránh, trường lăng này cũng vô ý đuổi theo, chỉ là có người không cẩn thận đụng phải, lập tức quần áo bị rách, máu tươi chảy ra.

Hiện trường hỗn loạn tung bừng, những người đó vạn không ngờ, người mình thiên tâm vạn khổ tìm được, mới vừa đến, sẽ ra oai phủ đầu lớn như vậy !

"Thước nhi! Dừng tay!" Thấy người kia cũng bị siết đến mức còn nửa cái mạng, lúc này Như Ý mới lên tiếng quát bảo đệ đệ ngưng lại hành động.

Thiếu niên quay đầu lại, giận dữ hét:

"Tại sao muốn dừng tay? Bọn họ giết cả nhà ta, ta một còn chưa có giết, tại sao muốn dừng tay! Ta không dừng tay!"

Khi đang nói chuyện, sức lực trên tay lại lớn thêm.

Như Ý cảm thán, thở dài, người cũng bay ra ngoài xe.

Vốn là ít có nữ tử mặc xiêm y màu đen, lại là ban đêm, dưới ánh sáng nhạt ở trên cây đuốc, toàn thân Như Ý đồng màu đen tựa như tăng thêm vài phần sắc thái thần bí cho nàng.

Còn có trường lăng cùng màu kia, vừa động vung lên, tựa như Cửu Thiên Huyền Nữ, làm cho người ta có một loại cảm giác vô cùng không chân thực.

"Đứa bé này!" Nàng nói nhỏ, sau đó lên trước nhẹ nhàng tóm lấy cổ tay của hắn, đôi tay như kim sắt bóp chặt cổ người khác lại cứ bị nàng dắt trở lại như vậy.

Thiếu niên tức đến thở nặng, tức giận làm nước mắt càng không ngừng chảy ra, bộ dáng kia, giống như ngày đó Tiêu gia bị diệt cả nhà, hắn giấu ở trong hầm ngầm bất đắc dĩ nhìn màn máu tanh này.

Như Ý biết trong lòng hắn không dễ chịu, tay phải nhẹ thu, đạo trường lăng lập tức liền bị thu hồi lại. Bàn tay mềm mại chạm gương mặt hắn, lau sạch sẽ từng giọt nước mắt.

Bạn đang đọc truyện *Sát Thủ Hoàng Phi Là Sói* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 278: Ta Là Công Chúa Khương Quốc

"Thước nhi." Như Ý cúi đầu nói nhỏ, cúi bên tai ở thiếu niên, từng chữ từng câu nói: "Người yên tâm, tỷ đã nói, nhất định phải báo thù Tiêu gia. Cho nên không cần gấp gáp, tho nuôi cho mập rồi làm thịt, mới còn có cảm giác thành tựu!"

Đứa bé nửa tin nửa ngờ, nhưng thân thể thỉnh thoảng phát run, lúc đó đã an ổn.

Chỉ là luôn nắm chặt tay Như Ý, chỉ sợ có một chút sơ xuất sẽ không thấy người tỷ tỷ này.

Dần dần, hiện trường an tĩnh lại, người bị Tiêu Thước bóp gần chết cũng hô hấp lại dưới sự trợ giúp của người bên cạnh.

Nhưng sau khi khôi phục hô hấp, chuyện thứ nhất cũng không phải đánh Tiêu Thước, ngược lại lại quỳ xuống cùng đám người, sau đó cất cao giọng nói:

"Công chúa! Cuối cùng bọn thần cũng tìm được người!"

Như Ý khẽ cau mày, có thể cảm thấy rõ ràng tay Tiêu Thước khẽ run rẩy, lập tức thì có một ánh mắt lạnh thấu xương, mang theo nghi hoặc quăng tới nàng.

Nàng nắm vai thiếu niên, nhẹ nói:

"Đừng nghe bọn họ, ta chỉ là tỷ tỷ của người mà thôi."

Nhưng không nghĩ, lời này lọt vào trong lỗ tai mấy người này, chỉ thấy họ lắc đầu nguây nguây, đập đầu một cái, gấp giọng nói:

"Không phải! Ngài không phải tỷ tỷ của đứa bé của Tiêu gia! Ngài là công chúa Khương quốc, là tiểu công chúa của Khương quốc đã lưu lạc mười sáu năm trước!"

Tay Tiêu Thước càng gãy gập, trước nước mắt thật vất vả nuốt trở về lập tức lại tuôn trở lại.

Như Ý liều mạng đè lại vai hắn, gần như lấy bạo lực kìm lại, đồng thời hung tợn trừng người một cái, tiến lên một bước, duỗi tay vén tóc ra sau tai hắn!

Quả nhiên, tai phải khắc một đóa mai hoa, là người Cung gia.

Lại xuyên qua đám người, chờ một mạch xác định mỗi người quỳ ở đây đều có dấu ấn đặc biệt thì lúc này mới dừng bước.

Nhưng nàng không hiểu, tại sao Cung gia lại dính líu quan hệ cùng Khương quốc?

Nàng biết Khương quốc bị Mạnh Quốc tóm đầu mười sáu năm trước, nghe nói một đêm kia, Khương hoàng một đống hoàng cung không còn một mống, không lưu lại gì cả

Bạn đang đọc truyện *Sát Thủ Hoàng Phi Là Sói* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full . Net**.

Chương 280: Chỉ Là Hiểu Một Đạo Lý

“Hả?” Như Ý chợt cúi người xuống, gương mặt nhìn thẳng lại Cung Khuê đang quỳ, nhìn chòng chọc một hồi lâu, mới nói:

“Không biết? Tốt cho lý do không biết! Nếu các ngươi có thể đưa ta đến đây, thì sao có thể không tra ra lúc trước ta đã trải qua những gì? Không tra, làm sao có thể xác định ta chính là công chúa Khương quốc các ngươi?”

Nữ tử cười to ồm ồm, giống như là nghe được chuyện cười cực kỳ thú vị khắp thiên hạ.

Tiếng cười kia vang dội son cốc, từ chậm tới nhanh, từ nhỏ biến thành lớn, nghe giống như vô ý, nhưng lại tràn đầy nội lực.

Nụ cười này, cười đến khi tất cả mọi người bịt tai cầu xin tha thứ, chỉ cảm thấy trong lồng ngực có một luồng khí tích tụ, muốn theo tiếng cười kia phun ra!

Nhưng lại phun không ra! Tiếng cười khiến khí tức uất ức càng nhiều, một cái trong nháy mắt liền hóa thành máu, thương tổn đến đôi mạng.

Tiêu Thước chặt chẽ ôm lấy Như Ý, hấn bắt đồng cùng với người khác, trong tiếng cười, thiếu niên tựa như nghe được một lòng chua xót, còn có một loại không thoải mái.

Giống như trong tiếng cười này nữ tử suy nghĩ từng điểm một hiểu rõ chuyện gì đó, hơn nữa chuyện kia vừa tồn tại trong lòng nàng rất nhiều năm, đột nhiên lại sáng tỏ, liền không không chế được muốn giễu cợt một phen.

Như Ý không hổ là đồ đệ Ngọc Hoa công tử, nụ cười hoàn toàn thừa hưởng từ phong thái Ngọc Hoa, cười đến sáng khoái, cũng tôn thương người khác sáng khoái.

Rốt cuộc, tiếng cười ngừng, khoe miệng nữ tử còn chưa kịp để xuống, liền có giọt lệ lặng lẽ chảy xuống.

Nàng giờ tay áo lau đi, vừa để xuống lại là Ngọc Diện La Sát tuyệt đại phương hoa. (phương hoa: nổi tiếng muôn phương)

“Tỷ.” Thiếu niên nắm xiêm y của nàng, nhút nhát hỏi: “Ngươi làm sao vậy?”

Như Ý vỗ nhẹ đầu hấn, đáp hấn:

“Không có việc gì, chỉ là trong lúc bất chợt suy nghĩ hiểu rõ một đạo lý.”

Hấn muốn hỏi là đạo lý gì, nhưng thấy Như Ý lại chuyển ánh mắt tới nơi khác, lời nói, liền thu về.

“Nói một chút!” Nữ tử đến bên Cung Khuê, “Ta muốn nghe một chút thù hận Tiêu gia với Cung gia các ngươi. Nếu như ngươi có lý do có thể thuyết phục ta...ta có thể khuyên đệ đệ tạm thời lưu các ngươi một cái mạng.”

Bạn đang đọc truyện *Sát Thủ Hoàng Phi Là Sói* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 281: Quả Nhiên Là Chuyện Nhân Quả

Khi đang nói chuyện, nắm cánh tay Tiêu Thước thật chặt.

Thiếu niên từ nhỏ lớn lên với nàng, tự nhiên biết đây là ý gì.

Như Ý nói với hấn, bình tĩnh chờ nóng.

Được, bình tĩnh chờ nóng! Hấn nghe lời, liền không hề nhiều lời nữa.

Chỉ nhìn thấy người này bị tiếng cười Như Ý hành hạ đến trướng não, thật vất vả hồi thần lại, vội vàng lại quỳ tới dưới chân của nàng, sau đó đáp:

“Hồi công chúa, chuyện này có nguyên nhân, xin cho thần bẩm báo! Mười sáu năm trước Xảo quý nhân vừa sinh ra tiểu công chúa không lâu, cũng chính là ngài, chạy trốn theo ám đạo. Vốn là muốn chạy trốn tới địa cung Mê Linh hội hợp cùng bọn thần. Nhưng không nghĩ đến, trên đường đi tung tích bị bại lộ, bị người Mạnh quốc một đường đuổi giết đến Mê Tung rừng rậm. Bọn thần tra xét vài chục năm, thế mới biết, thì ra là Tiêu gia được Mạnh quốc chỉ đạo đặt cơ sở ở đó. Năm đó tung tích Xảo quý nhân, chính là bị người Tiêu gia phát hiện, sau đó báo cho quân Mạnh.”

Hấn nói đến đây, lại nhìn lên Tiêu Thước một cái mặt đầy kinh ngạc, tiếp theo lại nói:

“Công chúa! Bọn thần vì báo thù chủ tử! Nếu không phải Tiêu gia, Xảo quý nhân sẽ không bị ép vào Mê Tung rừng rậm, ngài cũng sẽ không khổ nhiều năm như vậy. Trước đây không lâu thần mới biết Tôn chủ Thiên Ngọc Sơn đưa ngài đến Tiêu gia, lúc này mới vội vàng tìm. Lại sợ ngài không tin, không chịu, lúc này mới ra hạ sách này, kính xin công chúa trách phạt!”

Như Ý không hỏi thêm nữa, không phải là không hiếu kỳ, chỉ là có chút chuyện, đột nhiên cũng không muốn biết.

Hay hoặc là nói, nàng đã biết.

Mười sáu năm trước nàng tỉnh lại trong một trận tuyết lớn, những thi thể bên cạnh kia, còn có phụ nhân che chở nàng, còn có tả bộc nàng. Hôm nay nghĩ đến, hoàn toàn chính xác không phải là đồ người bình thường dùng được.

Còn nữa, không trách được cứ có cảm giác Mạnh đối tốt với nàng, lại xen lẫn chút thiếu nợ.

Không trách được đến cuối cùng hán vẫn không chịu giữ nàng ở bên người.

Thì ra đây là tất cả, quả nhiên là chuyện nhân quả

Bạn đang đọc truyện *Sát Thủ Hoàng Phi Là Sói* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(dot)Net**.

Chương 282: Con Rối Công Chúa

“Vậy chuyện Cung Tiêm Hội là sao?” Rốt cuộc vẫn hỏi ra một vấn đề vẫn luôn rất để ý, câu hỏi này, giống như thời gian lại lui trở về buổi tối lúc lên vào Triệu cung. Người cho một chuông, cắt đứt một tia niệm tưởng cuối cùng của nàng.

Nàng cũng chỉ còn chút cảm tình trong lòng, nhưng một chuông kia lại đánh tan tất cả chỉ còn lại là truy vấn.

“Là năm đó chúng ta quyết định ẩn vào địa cung trước, bên ngoài thu nuôi một đứa trẻ bị vứt bỏ. Năm đó Triệu Mạnh liên thủ diệt Khương quốc ta, hôm nay Triệu quốc rơi vào kết quả này, cũng coi như là chúng ta báo thù thành công một nửa!”

“Hả?” Nàng nhìn về phía người kia, không hiểu hỏi: “Triệu quốc rơi vào kết quả như thế nào?”

Nàng nhớ Triệu quốc trải qua một trận cung biến, nhưng còn thái tử ngồi lên ngôi vị hoàng đế.

Đối với Triệu gia mà nói là đại sự, nhưng đối với thiên hạ dân chúng mà nói, quốc gia kia còn họ Triệu, cũng không có cái gì khác nhau.

Nhưng, Cung Khuê lại lộ một nụ cười, lắc đầu một cái, nói:

“Hồi công chúa! Thái tử bức vua thoái vị đoạt ngôi vị hoàng đế của phụ thân, căn bản là giả! Gương mặt đó, cũng chỉ là tấm mặt nạ da người mà thôi. Trên thực tế, là người của chúng ta!”

Lời này làm Tiêu Thước nghe được sững sốt một chút, thiếu niên bắt đầu mơ hồ, bắt đầu cảm giác tình huống mình đối mặt sao phức tạp.

Theo bản năng liền muốn né tránh, hán không thích như vậy, không thích tiếp xúc cùng những người này.

Nhưng kéo Như Ý, lại phát hiện nàng kia lộ mặt cười tà, giống như trong lòng có chút kế hoạch đang nổi lên.

Quả nhiên, không lâu lắm, chỉ nghe Như Ý mở miệng, nói:

“Nói như vậy, Triệu cung hôm nay, thật ra là căn cứ Cung gia các người sao! A đúng, có lẽ ta có thể nói là Khương quốc, chẳng qua công chúa! Thật tốt được xưng tụng hai chữ con rối!”

Nàng nói lời này vô cùng không khách khí, trực tiếp chỉ ra mục đích đối phương tìm tới mình.

Bọn họ âm thầm tiến hành nghiệp lớn phục quốc nhiều năm như vậy, cho tới bây giờ mới nhớ tới tìm công chúa đã lưu lạc.

Bạn đang đọc truyện *Sát Thủ Hoàng Phi Là Sói* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full . Net**.

Chương 283: Theo Tỷ Tỷ Đi Một Chuyến

Nói dễ nghe rồi, là nghề nhủ cũ về nhà.

Nói khó nghe, chính là muốn tìm lãnh tụ tinh thần cho bộ hạ.

Nàng hoàn toàn có thể giống như một pho tượng trong các người này, sau đó bình tĩnh nhìn kịch hay.

Không làm tốt, cuối cùng còn phải tự mình đền nợ nước.

Điều này thật sự là không đáng giá!

Lại không nói thân phận nàng là công chúa thật hay giả, cho dù là thật, hôm nay Khanh Như Ý sao có thể gánh chịu nghiệp phục quốc?

Nàng chỉ là một linh hồn chuyển kiếp tới, không có cái loại máu mủ thân tình không báo thù không thể.

Cho nên danh phận công chúa mà cho nàng, bất quá là một gánh nặng.

Nhưng vẫn muốn đi theo đám bọn hấn một chuyến đây!

Đây là ý tưởng của Như Ý!

Không bởi vì khác, chỉ vì ở vừa nhìn thấu, hình như từ trong đôi mắt của Cung Khuê mơ hồ thấy được dã tâm cùng dục vọng.

Vì vậy nàng biết, trận hỗn loạn này sợ là không có chỗ thể trốn. Quan hệ với Khương quốc Mạnh Quốc cùng Triệu quốc, là số mạng định trước khi nà đến nơi này, giống như là một khoản thiếu nợ, một ngày nào đó phải do nàng tự mình đền hoàn.

“Thước nhĩ!” Nhẹ giọng mở miệng, nói với đệ đệ bên cạnh: “Theo tỷ tỷ đi một chuyến không? Đây là một cục diện rối rắm cần tỷ tỷ tới thu thập, phải thu thập xong, bằng không. Thiên hạ đại loạn!”

Nàng nói nhẹ vô cùng, ngay cả Cung Khuê quỳ gối trước mặt đều không nghe được.

Tiêu Thước lại nghe được rõ ràng, trong nháy mắt thiếu niên giống như lớn lên, cứ chăm chú nhìn về phía Như Ý như vậy, sau đó trịnh trọng gật đầu. Lại dừng một chút, cũng là nói:

“Nhưng ngươi phải đồng ý ta, chuyện của ngươi cũng giải quyết xong, chúng ta trở về Phô Phô đảo đi. Ta thích nơi đó, không thích thiên hạ lộn xộn lung tung.”

Như Ý liền cười ra tiếng, yêu thương siết chặt gương mặt đệ đệ, không hề nói gì nữa, chỉ là quay người kéo Tiêu Thước lại cùng nhau trở về chiếc xe ngựa kia.

Trước khi lên xe, vô tình hay cố ý liếc nhìn Mị nhi còn quỳ gối bên cạnh, lại cũng chỉ là khẽ quét qua, không nói thêm cái gì nữa.

Bạn đang đọc truyện *Sát Thủ Hoàng Phi Là Sói* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở wWw.EbookFull.Net.

Chương 284: Chuyện Là Như Thế Này

Nàng kia cũng không nói nhiều, đứng lên, lại ngồi trên xe vung roi đánh ngựa.

Một đám người ắc y đi trước, xe ngựa ở phía sau, hai tỷ đệ trong buồng xe lại bắt đầu ngủ say.

Chuyến đi này đại khái mười ngày, chờ xe ngựa rút cuộc dừng lại thì lúc này mới phát hiện ra —— đến Triệu cung!

.

Đây là một vòng tuần hoàn thú vị!

Không sai, Như Ý đồng nhất tất cả sự kiện gọi là tuần hoàn.

Giống như lúc nàng mới xuất hiện, lại nói, đều là ông trời ban ân.

Thật ra thì chuyện rất đơn giản, không gì khác chính là mười sáu năm trước, Mạnh quốc cùng Triệu quốc liên thủ diệt Khương, lại mượn tai mắt Tiêu gia đây công chúa cuối cùng của Khương quốc vào Mê Tung rừng rậm.

Hôm nay, hậu duệ Khương quốc thực hiện kế hoạch báo thù.

Ở trong kế hoạch báo thù này, bất quá Cung Tiêm Hội là một con cờ, Cung gia vì phục Khương quốc mà chuẩn bị một công cụ.

Đề vẻ đẹp của nàng, mê hoặc Triệu hoàng, sau đó đổi thái tử.

Không thể không nói, thủ đoạn Cung gia hết sức cao minh, thậm chí bọn họ không tiếc bồi dưỡng Cung Tiêm Hội ở lại trong Triệu cung gần mười năm chờ một thời cơ thích hợp.

Mà Thiên Ngọc Sơn, sợ là một khúc nhạc đệm trong kế hoạch phục quốc.

Nàng sống mấy năm cũng biết một chút chuyện năm đó, một năm kia thất tuyệt xuống núi toàn quân bị diệt, nhiệm vụ là chọn một nhân vật quan trọng tại mỗi quốc độ lục quốc làm mục tiêu ám sát, để khiến thiên hạ đại loạn.

Mà trong đại loạn cần phải có nhân vật kiệt xuất, lúc này hẳn lấy ra thiên hạ lệnh, thì có một lý do danh chính ngôn thuận.

Đáng tiếc kế hoạch bị người phá hư, cứ thế Thiên Ngọc Sơn hư hại quá nhiều.

Chỉ là ai cũng không hề nghĩ tới, Tôn chủ Thiên Ngọc Sơn lại chính là người trong hoàng tộc Mạnh Quốc.

Hiện tại Như Ý cũng không biết rốt cuộc hẳn có địa vị gì, nhưng nghĩ đến, tóm lại địa vị sẽ không thấp.

Những chuyện này phát triển đến nay, thật ra thì nàng nên biết đều đã biết.

Thậm chí không cần thiết đi hỏi thăm Mạnh, thậm chí nếu như bây giờ mang Tiêu Thước trở về Phổ Phổ đảo, cũng sẽ không có chấp niệm gì.

Bạn đang đọc truyện *Sát Thủ Hoàng Phi Là Sói* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở wWw.EbookFull.Net.

Chương 285: Rối Loạn, Toàn Bộ Rối Loạn

Nhưng lại vẫn không thể đi!

Mạnh cho nàng, một cái cam kết không giữ được, nàng lại không thể vì vậy trở mặt nhìn Cung gia phục quốc cường ép Triệu quốc đi tìm Mạnh Quốc gây phiền toái.

Tuy nói Triệu quốc đối kháng Mạnh Quốc, cơ hội thành công rất ít, nhưng cũng không đến nỗi nhỏ như lấy trứng chọi đá.

Nói cho cùng, nàng vẫn là không thể trở mặt nhìn người kia cũng đi theo lâm vào phân tranh.

Có lẽ mạnh đã mong phân tranh nhiều năm, có lẽ hẳn có thể mượn cái lý do này phân tranh lại nuốt Triệu quốc xuống.

Nhưng nếu như thật là như vậy, vậy hẳn cho nàng, có phải một cái công đạo hay không?

“Rối loạn! Toàn bộ rối loạn!” Xướng xe ngựa thì nữ tử nhẹ giọng mở miệng.”Thước nhi, tỷ người mơ hồ.”

Thiếu niên cũng than nhẹ, rồi sau đó nhìn nàng, không khách khí chút nào nói:

“Ta xem người cũng là mơ hồ!” Sau đó hai người không nói chuyện nữa, hồi lâu, liền nghe Tiêu Thước nhỏ giọng mở miệng, nói: “Tỷ, thật ra thì rất nhiều chuyện người không cần nghĩ phức tạp như thế. Trước kia phụ thân từng nói qua, trung hiếu không thể lưỡng toàn. Khi đó ta không hiểu, nhưng bây giờ nghĩ đến, có khả năng là luôn không khả năng vẹn toàn đôi bên. Có thể người chiều cổ đầu này liền không lo được đầu kia. Lúc này thì phải suy nghĩ ai nặng ai nhẹ, sau đó có một lựa chọn chính xác.”

Như Ý nghiêng đầu nhìn hẳn, hỏi:

“Vậy người nói hiện tại ta làm sao, có phải lựa chọn chính xác đây hay không?”

Thiếu niên đáp dứt khoát:

“Không biết!” Thấy nàng còn nhìn mình, lại bổ sung một câu: “Thật ra thì ta không rõ rốt cuộc là xảy ra chuyện gì, lại càng không hiểu chúng ta đến nơi này làm gì! Tỷ, thật ra thì ta sớm cũng biết người căn bản không phải nữ nhi nhà chúng ta bị lạc ở bên ngoài, bởi vì có một lần ta nghe phụ thân lầm bầm lâu lâu nói: Tôn chủ muốn ta mượn nha đầu trả khoản nợ năm đó!”

Như Ý sững sờ, đuổi theo câu:

“Cha nói như vậy?”.

Bạn đang đọc truyện *Sát Thủ Hoàng Phi Là Sói* được tải miễn phí tại WwW.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 286: Thiên Hạ Đây, Hấn Muốn, Nàng Không Cần!

Tiêu Thước gạt đầu:

“Nói như vậy, ta vẫn luôn nhớ! Tỷ~” thiếu niên kéo kéo tay của nàng, nhỏ giọng nói: “Mặc kệ người muốn làm gì, cũng mau một chút không được sao? Bây giờ ta thật sự rất không thích địa phương tồi tàn này, Phở Phở đảo tốt! Bây giờ nghĩ lại người sư phụ bạo ngược kia, thật ra thì cũng rất khả ái!”

Vừa nhắc tới Ngọc Hoa, Như Ý cũng không tự giác liền nở nụ cười.

Ở trên đời này, sợ là chỉ có người kia mới có thể làm cho nàng tự nhiên nở nụ cười thật lòng như thế!

“Tốt!” Nàng gạt đầu, “Tỷ đồng ý! Chờ chuyện này vừa xong, ta lập tức liền trở về Phở Phở đảo đi!”

.....

Đêm ở Triệu cung, cực kỳ yên tĩnh, tuyệt không giống như một đêm ban đầu nàng vào cung kia, khắp nơi đều có nguy cơ.

Nàng lấy danh nghĩa nghĩa muội của Thánh thượng Triệu hoàng vào ở Triệu cung, lại cũng không có một người chất vấn.

Nghe nói vị hoàng đế Triệu Khải này rất thích xuất cung du ngoạn, thường vừa đi chính là mười ngày nửa tháng.

Vua và dân chúng chỉ coi hắn là còn trẻ nên tâm còn muốn chơi bời, nhưng Như Ý hiểu, lấy lý do đó gạt cự thần của Khương quốc đóng quân ở ngoài.

Dĩ nhiên cũng có cơ hội nhận thức nàng là nghĩa muội.

Cho nên, nàng vào cung, không ai chất vấn.

.....

Thật ra thì mục đích Như Ý rất rõ ràng, nàng chỉ là muốn xem một chút rốt cuộc Cung gia muốn phục thù này như thế nào, cũng muốn xem một chút, khi chiến sự bắt đầu, người dẫn nàng ra Mê Tung rừng rậm, là nên lấy tư thái thống lĩnh thiên quân vạn mã như thế nào.

Công chúa gì, căn bản nàng cũng không thèm để ý.

Dù là phục quốc rồi, chẳng lẽ muốn nàng một nữ tử ngồi lên vị trí cửu ngũ chí tôn?

Chẳng lẽ nàng trùng sinh ở Đại Hoang, chính là vì long bào tượng trưng quyền lực tối cao kia?

Nàng rốt cuộc khác hắn, thiên hạ này, hắn muốn, nhưng nàng không cần!

Cho nên chỉ muốn xem cuộc vui, cũng muốn mượn trận này đùa giỡn gặp lại người tránh nàng tám năm.

Nếu như còn có cơ hội, thật ra thì nàng rất muốn nói với hắn, trong lòng nàng không có hận, cũng không có oán.

Bạn đang đọc truyện *Sát Thủ Hoàng Phi Là Sói* được tải miễn phí tại WwW.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 287: Một Ngày Nào Đó, Sẽ Mang Theo Giá Y Trở Về!

Editor: Maria Nyoko

Không chỉ như thế, nàng hiểu tấm lòng hần lúc trước đưa mình đến Tiêu gia.

Tiêu gia thiếu Khương quốc, nuôi nàng tám năm, chữa khỏi bệnh tật cho nàng, cũng coi là một loại bồi thường.

Huống chi, nàng còn muốn gặp lại Mị Nguyệt. Kiều mỵ đến nỗi ngay cả Hoa cũng không khỏi thẹn thùng cho nữ tử này, hôm nay đã tìm được tình yêu của mình hay không?

Còn có Thiên Ngọc Sơn, tại sao hôm nay hoang vu?

Ai! Vẫn có rất nhiều suy nghĩ thật là muốn hỏi!

Nói cho cùng, nàng vẫn suy nghĩ muốn thấy hần, cũng không vì muốn lệ thuộc vào, mà là phản cảm kích đã dẫn nàng vào nhân thế.

Nàng còn muốn nói cho hần biết, mình tìm được một người đặc biệt đặc biệt tốt, người kia tên Ngọc Hoa, là công tử đệ nhất thiên hạ, có một hòn đảo nhỏ, có thể cho nàng một gian phòng mặt hướng biển rộng xuân về hoa nở.

Tuy nói Ngọc Hoa bạo ngược, tuy nói bề ngoài Ngọc Hoa cực kỳ không phù hợp cùng tính tình.

Nhưng vẫn có rất nhiều thời gian, Như Ý nguyện xem người kia dưới gầm trời này là nơi yên tĩnh cuối cùng, nguyện ý xem Phở Phở đảo là tiên cảnh nhân gian.

Như vậy, hôm nay cho dù nàng có quan hệ rồi rắm giữa Khương Mạnh Triệu, cuối cùng nàng cũng chỉ coi là người bình thường!

Đội tất cả xong hết, đội không có tâm sự nữa, nàng sẽ mang theo giá y của mình, trở lại nơi có người trong lòng trên Phở Phở đảo.

Từ nay về sau, trên Đại Hoang, không còn Ngọc Diện La Sát nữa!

.....

Tình huống Triệu cung thật không tốt! —— đây là kết luận Khanh Như Ý cùng Tiêu Thước đạt được sau bảy ngày!

Dĩ nhiên, cái gọi là không được, cũng không phải chỉ triều cục hỗn loạn, cũng không phải là chỉ kinh tế túng quẫn.

Ngược lại, người ở bên ngoài, tất cả đều Như Triệu quốc thường ngày ngay ngắn rõ ràng.

Thậm chí còn có người nói, sau khi tân hoàng lên ngôi, vốn là một quốc gia buồn bực trăm trăm đã lại khôi phục sức sống.

Triệu Khải lên ngôi, đại xá thiên hạ, miễn trừ ba năm sưu cao thuế nặng, thật được trên dưới cả nước ủng hộ.

Bạn đang đọc truyện *Sát Thủ Hoàng Phi Là Sói* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 288: Triệu Quốc Hôm Nay

Tuy nói rất nhiều đại thần thường xuất cung theo hần "Thử nghiệm dân tình", nói là lãng phí.

Rồi lại không thể không thừa nhận, Triệu hoàng, được dân chúng tung hô rất nhiều.

Mà theo lời Như Ý không được tốt, bởi vì nàng hiểu, Triệu hoàng này càng được dân tâm, trên thực tế Triệu quốc lại càng mất dân tâm.

Triệu hoàng là Cung gia người giả trang, hần đang muốn, chính bản thân hần hoặc là Cung gia hoàn toàn được dân tâm.

Những bách tính kia yêu không phải Triệu quốc, mà là Triệu hoàng, dù là có một ngày hần khởi binh tấn công Mạnh, dù là có một ngày hần được thiên hạ đội Triệu thành Khương, sợ là mọi người cũng sẽ ủng hộ cứ theo lẽ thường.

Đây cũng không được!

Nàng ở tại Triệu cung, cả ngày không có chuyện gì làm, trừ cùng Tiêu Thước cãi vã gây gổ, chính là đến các cung viện ngắm hoa ngắm cảnh.

Trong hậu cung Triệu Khải phi tần rất ít, đếm tới đếm lui, cũng chẳng qua có chín người.

Nhưng chỉ hai ngày, Như Ý liền hiểu, chín người này hoặc là Cung gia an bài vào sau khi tân hoàng lên ngôi, hoặc là dứt khoát là đã ở bên cạnh hần lúc vị hoàng đế này còn là một thái tử.

Những người này ở đây nhìn thấy nàng đều tao nhã lễ độ, nghiễm nhiên là bộ dáng người dưới đời chủ tử .

Như Ý không thích loại cảm giác này, đi khắp toàn bộ cung đồ, nên cũng không thường ra khỏi tiểu viện của mình rồi.

Nhưng vẫn sẽ có tò mò, vẫn sẽ có người muốn gặp, nói thí dụ như: Thái hậu.

Nàng còn nhớ rõ đêm đó cung biến của Triệu quốc, phụ nhân kia vì nhi tử mình, tự tay đẩy trượng phụ xuống khỏi long ý.

Như Ý vốn chỉ coi đó là chánh thể cùng tiểu tam chiến đấu, kết quả là chánh thể chiến thắng.

Nhưng lại không ngờ, thật ra thì thắng lợi này vốn là một chuyện hài hước.

Triệu Khải thật sự nàng không biết ở tại nơi nào, có lẽ đã chết mất. Một con rối mang mặt nạ da người ngồi ở Vương vị, muốn, cũng không chỉ là giang sơn Triệu quốc.

.

Nghe nói Thái hậu yêu thích yên tĩnh, ăn năn hối lỗi sau khi hoàng đế lên ngôi liền dốc lòng để ý Phật môn không hỏi chánh sự cũng không để ý hậu cung

Bạn đang đọc truyện *Sát Thủ Hoàng Phi Là Sói* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(chấm)Net**.

Chương 289: Phật Ở Trong Lòng, Niệm Hay Không Đều Giống Nhau

Như Ý chọn một buổi chiều tà một người mò tới Phật Đường không dễ tìm cho lắm .

Đây là thu hoạch hai ngày nàng đi dạo cung!

Nàng có năng lực tìm đường đặc biệt, đây là điều cơ bản một sát thủ phải có.

Như ý đến, im hơi lặng tiếng, không kinh động hạ nhân, cũng không quấy rầy Tiêu Thước.

Tựa như một như gió mát phiêu tới ở giữa Phật Đường, chỉ là lúc tới, kéo theo hương lê hoa nhàn nhạt.

Thái hậu quả thật là thanh tu, coi như đến canh giờ này, vẫn ngồi ngay ngắn ở Phật Đường, trong tay một chuỗi tràng hạt.

Chỉ là khi hương lê trên người Như Ý lẫn vào đến đàn hương trong Phật Đường thì chậm rãi ngẩng đầu lên, sau đó mở mắt nhìn về ngưỡng cửa.

Nhưng thấy một nữ tử áo đen lười biếng tựa trước cửa, mắt đẹp nửa mở mắt đang nhìn nàng.

Như Ý rất hài lòng hiệu quả như vậy! Trong khi đàn hương nồng nặc còn có thể ngửi những thứ mùi khác, cái này nói rõ Thái hậu cũng không hồ đồ.

Không hồ đồ, có thể nói rõ ràng với nàng!

Vì vậy cười yếu ớt một cái đi lên phía trước, cũng không cần người mời, tự co chân, thì ngồi vào trên đệm quý.

Bộ dáng tùy ý như thế ở trước tượng Phật thật không yên tĩnh, nhưng Thái hậu lại cũng chỉ là hơi nhú mày, cũng không nói thêm cái gì.

Như Ý chủ động mở miệng, nói:

"Phật chủ ở trong lòng, chỉ cần trong lòng có Phật, niệm hay không niệm, đều giống nhau!"

Lời này khiến Thái hậu xúc động rất lớn, lão phu nhân tự lặp lại mấy lần, sau đó lại cũng thả tâm cười một tiếng, không cảm giác bộ dạng Như Ý ngạo mạn có gì không ổn.

Như Ý cũng không nói chuyện, liền nhìn chăm chăm nàng, hai người nhìn nhau gần một nén hương, rốt cuộc là lão Thái hậu kia phát ra một tiếng thở dài, sau đó nói:

"Ai gia đoán không được người tới nơi này làm cái gì, nhưng lại biết người biết Hoàng đế. Ai gia đã chi dốc lòng để ý Phật không bàn thế sự, chẳng lẽ cái này cũng không được sao? Nếu quả như thật không được, ai gia có thể tự xuống bồi tiên đế, nhưng là."

Chương 290: Ta Cái Gì Cũng Không Biết, Lại Cái Gì Cũng Biết

Editor: Maria Nyoko

"Nhưng trước khi chết muốn nhìn thất nhi tử mình!"

Như Ý một câu, giống như sóng nước kích thích sóng lớn ngập trời.

Chỉ nghe phải một tiếng "rào rào", chuỗi hạt trong tay Thái Hậu lập tức rơi tán loạn, lăn cả sảnh đường.

"Người biết những thứ gì?" Nàng run rẩy hỏi, nhìn dáng dấp rất muốn nhào tới trước mặt Như Ý, nhưng thử mấy lần, lại không dám.

Như Ý không thể không cảm thán, mấy tháng ngăn ngừa, đã để nữ nhân cực kỳ tôn quý giữa hậu cung này khiếp đảm đến mức độ này, rốt cuộc là Thái hậu bị ai, hay là Triệu quốc bị ai?

"Thật ra thì ta cái gì cũng không biết." Nàng lẩm bẩm mở miệng, "Hay hoặc là nói, là cái gì cũng biết." Như Ý cười khổ, chống lại ánh mắt mong chờ, suy nghĩ một chút, còn nói: "Biết chuyện, có một số người nói cho ta biết, còn có một phần là ta đoán. Bất quá ta suy đoán từ trước đến giờ đều rất chính xác, cho nên ta nói cái gì cũng biết, cũng không quá."

Vậy sau không hề lên tiếng nữa, chỉ là luôn nhìn thẳng Như Ý trong ánh mắt dẫn theo mấy phần mong đợi.

Như Ý than nhỏ, từ ánh mắt của Thái hậu hình như nàng lại biết được một tin tức, đó chính là ——Triệu Khải chân chính, chưa chết!

Nhưng thì có ích lợi gì đây?

Hôm nay Triệu quốc, coi như nàng có lòng giúp một tay, cũng không thể trở lại đến lúc ban đầu, hưởng chi, nàng vốn cũng vô tâm để ý.

Lại không nói ngày ngày Cung gia kêu la phục quốc rốt cuộc là vì cái gì, chỉ chuyện này mà nói, đó cũng là do Triệu quốc gieo ác nhân vào hơn mười năm trước, lúc này mới hái quả như hôm nay.

Nàng là không phải công chúa Khương quốc, cũng sẽ không sinh ra thương hại đối với quốc gia như vậy.

"Có lẽ là vậy!" Nàng mở miệng yếu ớt, lại đứng lên, cũng không tính dừng lại nhiều hơn nữa. "Người niệm Phật đi, nếu như mà ta đoán không lầm, có cơ hội nhìn thấy người nọ, lại trùng hợp ngày đó bản cô nương tâm tình tốt, có lẽ sẽ dẫn hắn trở lại để cho các người mẹ con đoàn tụ. Nhưng nếu ta đoán lầm rồi, hoặc là các người vẫn không có cơ hội gặp lại, vậy người cũng không cần oán người nào."

Bạn đang đọc truyện *Sát Thủ Hoàng Phi Là Sói* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full.Net**.

Chương 291: Thời Thế Sắp Biến Đổi Rồi

Nhẹ nhàng rút đi lại bị Thái Hậu bắt được vạt áo, Như Ý dạo bước đi ra ngoài cửa.

Áo đen quần dài lẫn trong sắc trời, nàng giống như là một Âm Dạ Yêu Cơ.

Chỉ là không có yêu cơ thanh thuần như vậy, khiến cho Thái hậu thất thần. Người đã đi, lại quên cầu xin nàng.

"Niệm Phật, niệm nhiều, tâm cũng rộng rãi!" Nàng chỉ lưu một câu như vậy, thân hình liền nhẹ bỗng, nhẹ nhàng ẩn vào bóng đêm mịt mờ.

Sau lưng có thanh âm Thái Hậu mơ hồ mang theo tuyệt vọng vang lên ——

"Thời thế sắp thay đổi rồi! Thời thế sắp thay đổi rồi!"

.....

Ở trong Triệu cung càng lâu, Như Ý lại càng thấy, những người Cung gia giống như là bị tẩy não, một lòng một dạ muốn phục quốc.

Mười sáu năm trước cũng đã vứt bỏ Khương quốc hình như là trong lòng bọn hán hướng về một nơi, giống như chỗ kia tồn tại, chỉ cần cố gắng, đi lên trước nữa bước hay một bước, có thể đạt tới một lý tưởng cảnh giới sinh mệnh.

Tình huống như thế có điểm giống Phán Thanh Phục Minh, mà nàng Khanh Như Ý, thật giống như Chu tam thái tử.

Lãnh tụ tinh thần, không hơn.

.....

"Chủ Thượng!" Đây là cách Cung Khuê cùng với tất cả người dân Khương quốc gọi Như Ý.

Giờ phút này, Cung Khuê đang quỳ trong cung Như Ý, đầu tiên là một tiếng "Chủ Thượng", rồi sau đó, liên nhất nhất bẩm báo công việc mấy ngày nay

"Ngày trước Triệu quân mở rộng gần tám vạn, cũng tập trung ở Đông Cảnh. Tam quân tướng lĩnh đã thay thế xong toàn bộ vào ba ngày trước, hôm nay Triệu quốc gần 30 vạn đại quân đã toàn bộ đều là Cung người Khương quốc chúng ta!"

Sợ ý một chút, là đã lỡ miệng nói ra, mặc dù đã kịp thời bổ sung, nhưng vẫn khiến Như Ý vẫn luôn rù mắt mà nhìn lên.

Nhưng nghe được nữ tử cười nhạt một tiếng, sau đó nói:

"Nói Cung gia đi! Mười sáu năm rồi, sợ là số lần các người đề cập tới chữ ‘ Khương ’, mười ngón tay cũng không quá. Ta nói đúng không?"

Bạn đang đọc truyện *Sát Thủ Hoàng Phi Là Sói* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 292: Như Vậy Rất Tốt

Sở dĩ nói ra lời đó, cũng không phải là nàng cố ý khiêu khích. Thật sự là mấy ngày nay nhìn thấy, tuy nói người Cung gia bao gồm Triệu hoàng giả cùng cung Khuê, đối với nàng cũng nhún nhường có thêm. Thậm chí Triệu hoàng này mới gặp gỡ vẫn âm thầm quỳ trên mặt đất dập đầu cho nàng ba cái.

Nhưng dù sao Khanh Như Ý cũng là Khanh Như Ý, nàng không thể nào không nhìn ra người Cung gia đã mang theo dã tâm, không thể nào không nhìn ra phục Khương quốc, là ý nghĩa đối với nàng lớn một chút, hay là đối với Cung gia ý nghĩa lớn một chút.

Lời của nàng thật sự có chút ngoài ý muốn, Cung Khuê không ngờ mấy ngày nay công chúa vẫn luôn biểu hiện hết sức phối hợp lại đột nhiên nói ra lời bèn nhon như thế.

Trong lúc nhất thời, lại cũng không biết nên trả lời như thế nào.

Không thể làm gì khác hơn là quỳ ở nơi đó càng không ngừng dập đầu, để bày tỏ trung thành.

Như Ý cũng sẽ không tiếp tục đề tài này, mà là đang ngừng lại sau một hồi, đột nhiên giọng điệu vòng vo đi hỏi hán ——

"Các người không tìm Cung Tiêm Hội ư?"

Cung Khuê vừa sững sờ, nhưng lần này lại đáp sáng khoái ——

"Là Tôn chủ Thiên Ngọc Sơn cứu nàng, bọn họ từ trước đến nay, nếu hán cứu người, tự nhiên sẽ trấn an tốt. Huống chi, công chúa cũng ở trong chốn giang hồ đi lại nhiều năm như vậy, nên biết, Thiên Ngọc Sơn, chúng ta. Chúng ta ai cũng lên không được."

Ngụ ý, đúng là muốn tìm, cũng không tìm được!

Như Ý gật đầu một cái, không đồng ý lời của hán, mà lại hiểu một chuyện.

Thì ra là Thiên Ngọc Sơn hoang phế, cũng không phải người người đều biết, dù là năm gần đây vẫn luôn ẩn trong bóng tối hơn nữa Cung gia từng có tiếp xúc, cũng bị lừa gạt.

Như vậy rất tốt!

"Cung Tiêm Hội gọi người nhệ thúc!" Như Ý khẽ cười, người lại dựa vào ghế. Giữa trưa ánh nắng rực rỡ xuyên qua tầng mây, phơi người ấm áp. Nàng

đột nhiên liền lại mở miệng, nói: "Người có phải rất muốn nàng chết hay không?"

Bạn đang đọc truyện *Sát Thủ Hoàng Phi Là Sói* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(chấm)Net**.

Chương 293: Người Đừng Coi Ta Như Kẻ Ngốc

Mười sáu năm, trước khi gặp Khanh Như Ý, Cung Khuê chưa từng quần bách như này.

Hắn giống như đã đụng chạm gì với nàng, từ lần đầu tiên gặp mặt, khiến hắn nửa sống nửa chết.

Hôm nay, lời nói dồn ép, làm cho nam nhân tuổi đã hơn bốn mươi liên tiếp lau mồ hôi.

"Người đừng coi ta như kẻ ngốc!" Nữ tử mắt lạnh nhìn thẳng, "Có một số việc, ta hiểu rõ, nhưng người không biết. Mà người biết, hơn phân nửa ta cũng biết. Cho nên hôm nay ta còn có thể ngồi ở chỗ này bởi các người diễn tốt màn kịch phục quốc, dĩ nhiên ta có đạo lý của ta. Nhưng nếu muốn tính toán ta, chỉ sợ đạo hạnh người còn chưa đủ."

"Chuyện này." Cung Khuê không ngờ Như Ý lại sẽ nói ra lời như thế cùng hắn, trong lúc nhất thời gấp đến độ mặt đỏ bừng, nhưng con người rũ xuống lại xoay chuyển nhanh chóng, như đang suy nên tư đáp lại lời này như thế nào.

Nhưng hắn vẫn không có đáp trả, chỉ là lòng tham không đáy thuận theo Như Ý hỏi lại một câu:

"Chủ Thượng, không phải ngài biết Thiên Ngọc Sơn sao? Thuộc hạ truy xét tung tích ngài thì từng tra ra hơn tám năm trước kia, là Tôn chủ Thiên Ngọc Sơn đưa ngài đến Tiêu gia. Nếu như Chủ Thượng biết chuyện kia, có thể hay không. Có thể nói cùng thuộc hạ một chút hay không!"

Hắn nói chuyện thì mắt lộ ra vội vàng, có thể nhìn ra, về chuyện Thiên Ngọc sơn, thật sự là hắn có muốn biết rất nhiều chuyện.

"Chủ Thượng ngài yên tâm, bọn người thuộc hạ chỉ là một lòng phục quốc! Cùng không có nửa điểm lòng riêng! Chỉ cần Khương quốc phục hồi, ngài chính là nữ vương Khương quốc! Bọn thần nhất định đi theo cúc cung tận tụy, sẽ bảo hộ biên cương lãnh thổ Khương quốc!"

Lời nói hết sức khí thế hung tráng, người khác nghe vào trong tai, đó chính là một trung tướng lương thần, sợ là quốc chủ đứng đầu sẽ đội ơn chảy nước mắt cảm tạ mới đúng.

Mà Như Ý nghe lại chỉ cười nhạt một tiếng, thậm chí nữ tử khoanh chân trên ghế mềm, ống tay áo huyền sa đặt trên đùi đắp, rảnh rang uống trà ! .

Bạn đang đọc truyện *Sát Thủ Hoàng Phi Là Sói* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(chấm)Net**.

Chương 294: Người Muốn Nghe, Ta Nhưng Không Muốn Nói

"Các người rất tò mò, rất tốt!" Nửa chung trà vào miệng, lúc này mới nghe Như Ý thông thả nói: "Nhưng đáng tiếc, người ham học hỏi, nhưng ta không có ý định nói. Cho nên hôm nay ta nói cho người biết, không cần nói với ta bất cứ vấn đề cùng yêu cầu gì, ta có thể làm công chúa ngồi ở chỗ này, đã coi như là không tệ!"

.

Thái độ Như Ý làm cho Cung Khuê cùng với mọi người Cung gia rất là bất đắc dĩ, bọn họ sớm biết công chúa cũng không khổng chế tốt như tưởng tượng ban đầu.

Đặc biệt là tra ra nàng chính là ngọc diện la sát mà trong chốn giang hồ người người nghe tên đã sợ mất mật, nghiệp lớn phục quốc cũng không phải là chuyện dễ.

Cho dù không chế hoàn toàn Triệu quốc, cho dù là theo như kế hoạch ban đầu chiêu binh mãi mã thay đổi tất cả cự thần Triệu quốc, bọn họ cũng không thể không cẩn thận hầu hạ chủ thượng bất cứ lúc nào cũng có thể trở mặt.

Nhưng có thể buông tha Khanh Như Ý sao? Dĩ nhiên không thể!

Mặc dù có thể hiệu lệnh đông đảo cự thần cự tướng Khương quốc như thế, cũng là bởi vì còn có công chúa Khương quốc tồn tại.

Cũng không phải tất cả mọi người họ Cung, cũng không phải là tất cả mọi người nguyên ý hoàn toàn đồng nhất cho Cung gia nắm quyền.

Đại bộ phận bọn họ ôm mơ ước phục nghiệp Khương quốc, trong lòng bọn họ, nếu như có một ngày có thể lấy lại quốc thổ đã mất, như vậy, người vào ở kinh đô hoàng cung, cũng phải là họ Khương đấy!

Đây cũng là nguyên nhân Cung Khuê thiên tâm vạn khổ tìm được Khanh Như Ý!

. Triệu quốc vẫn đợi thời cơ, rốt cuộc mùa đông năm này chủ động khai mào chiến sự.

Mà quốc gia bị chọn xuống tay, chính là Mạnh Quốc.

Khanh Như Ý biết chuyện này, không chỉ nàng, ngay cả Tiêu Thước, cũng biết đến.

Triệu quốc tiến công tòa thành thứ nhất của Mạnh Quốc trong buổi chiều đầu tiên, liền có chiến báo từ tiền tuyến đưa tới trong Triệu cung.

Chiến báo tổng cộng có hai phong, một phong là cho Triệu hoàng, một phong là cho Như Ý.

Bạn đang đọc truyện *Sát Thủ Hoàng Phi Là Sói* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 295: Hai Thành Mạnh Quốc, Mất!

Cho Triệu hoàng, chỉ là bề ngoài.

Bởi vì chiến tranh là quốc gia đại sự, phải do Hoàng đế tự mình phát thánh lệnh thì biên cương mới có thể xuất binh.

Mà sở dĩ Triệu quốc phách lối tấn công Mạnh như vậy, lý do chính là Mạnh Quốc đưa ra điều ước không hợp lý với Triệu quốc, yêu cầu nhường hai thành biên quan, để dân chúng Mạnh Quốc tự do trồng trọt. Mặc dù sẽ cho một phần tiền, thế nhưng hiện tại tiền quá ít.

Chuyện này có thể thông qua hiệp thương để giải quyết vấn đề, nhưng Triệu hoàng lại kiên trì trực tiếp khởi binh trấn áp biên quan, điều này làm cho quan văn hết sức không hiểu.

Nhưng bọn hán không hiểu cũng không được, bởi vì đương triều tể tướng cùng cùng tất cả trọng thần cũng bị Cung gia dối người mình, bọn họ ủng hộ thiên về chiến sự này, tuy những quan viên kia có mở miệng dị nghị, cũng là bất lực.

Cho nên, khi chiến báo biên quan đưa tới thì thái giám đứng đầu tuyên đọc trước mặt mọi người, cũng chính là đi ngang qua sân khấu, không hề có ý nghĩa thực tế gì.

Mà một phong thư cho Như Ý ! Như Ý xem, cũng chỉ là một chút.

Cho tới lúc Tiêu Thước cầm phong thư chiến báo ném lên ném xuống, nàng cũng cười hi hi nhìn, cũng không có cảm giác không ổn.

Đối với năng lực quân sự của Triệu quốc, trước đây Như Ý cũng không tiến hành đánh giá.

Thứ nhất là nàng không có hứng thú, thứ hai, cũng là không có cơ hội đến đại doanh bên kia.

Nhưng nàng vẫn cho rằng, tuy Mạnh Quốc là vương giả trong đại hoang, Nhưng Khương quốc bề ngoài là Triệu quốc lại một lòng báo thù.

Cho nên, khi Tiêu Thước hỏi nàng ai thắng ai bại thì nàng nghĩ thật lâu, đáp án cũng là: ta không biết.

.

Kết quả này cũng không làm cho nàng chờ quá lâu, ở nơi này một đêm, đêm trừ tịch (giao thừa) mới vừa đốt pháo hoa, phong chiến báo thứ tư đã đưa đến trong tay Như Ý.

Nàng xem hết rồi đang giờ lên với Tiêu Thước đang chuẩn bị ăn sủi cào, nói:

“Thước nhi, hai thành Mạnh Quốc, mất!”.

Bạn đang đọc truyện *Sát Thủ Hoàng Phi Là Sói* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full.Net**.

Chương 296: Thích, Cùng Yêu

Phản ứng Tiêu Thước rất thú vị, hẳn chỉ là sững sờ một chút, sau đó gấp sùi cảo lên nhét vào trong miệng, nhai hai cái sau đó mới mở miệng nói:

"Rất kém! Tỷ, xem ra người trước kia ngươi thích cũng không trách địa."

Từ lúc biết người mà Như Ý một mực tìm là hoàng tộc Mạnh Quốc, lời nói giắt bên miệng tiểu tử này từ "nữ nhân cướp ta quả táo" đổi thành "người trước kia ngươi thích" !

Như Ý lớn tiếng nói cho hắn biết —— đó không phải là người trong lòng ta trước kia!

Nhưng nếu mỗi lần nói như vậy thì trong lòng cũng có một dấu chấm hỏi.

Thích không?

Thích sao?

Như vậy có coi là thích không?

Nghĩ tới nghĩ lui, lại cảm thấy, đúng là thích.

Nhưng cũng giới hạn với thích mà thôi! Không liên quan đến tình yêu.

Khanh Như Ý nàng sống hai đời, tuy nói đời trước bởi vì nghề nghiệp đặc biệt, chưa bao giờ tiếp xúc tình yêu như người bình thường.

Tuy không ăn thịt heo, nhưng vẫn thấy heo chạy.

Huống chi còn có điện ảnh truyền hình và những thứ bên trong ngôn tình, không có cái nào không lấy tình yêu làm chủ đề chính, nhìn quá nhiều rồi, cũng biết tình cảm như thế nào.

Chỉ khi nào đã hiểu, nhưng lại cảm thấy sợ.

Chỉ vì hiểu, nếu có tình yêu ngọt ngào, chính là hạnh phúc cả đời.

Nhưng nếu tất cả đau khổ đều bắt nguồn từ tình yêu, rất có thể cả đời bị phá hủy.

Cho nên, nàng cũng không nói yêu dễ dàng!

"Tỷ." gạt mình chốc lát, rốt cuộc vẫn bị âm thanh Tiêu Thước kêu trở lại.

Thiếu niên đã không ăn sùi cảo, mà là học dáng vẻ Như Ý leo lên bệ cửa sổ ngồi. Hai người chân đối chân, một lớn một nhỏ, ngóc ngách xem trắng rằm, đều cống đến rớt cổ.

Có cung nữ Triệu cung sai bảo tới cho thêm than, vừa nhìn họ như vậy, bước tới trước mấy bước gấp giọng nói:

"Cô nương, tiểu công tử, trời rất lạnh, tại sao có thể ngồi ở chỗ này ! Mau xuống đây mau xuống đây! Nô tỳ đốt chậu than, mau tới đây sưởi ấm!" .

Bạn đang đọc truyện *Sát Thủ Hoàng Phi Là Sói* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full . Net**.

Chương 297: Nhớ Thiện Tâm?

Tiêu Thước biết Như Ý sẽ không nghe lời khuyên, liền chủ động mở miệng đối với cung nữ kia nói:

"Ngươi yên tâm! Chúng ta cũng có công phu trong người, sẽ không sợ lạnh! Ngươi đi đi, chúng ta có thể tự đốt lửa, không cần. Ách, tỷ ngươi làm gì!"

Không đợi nói xong, nhìn đến Như Ý đang vui vẻ bỏ nhào bôn lửa bên cạnh kia, vừa bỏ nhào còn vừa kêu:

"Chậu than thật ấm! Ngồi ở ngưỡng cửa sổ đó, thật là sắp chết rét ta!"

Cung nữ kia có thâm ý khác nhìn Tiêu Thước một cái, lời ngầm là: xem đi! Đứa bé chính là đứa bé! Không hiểu chuyện bằng tỷ tỷ của ngươi.

Tiêu Thước giận đến cắn răng, vừa phất tay đuổi người vội vàng đóng cửa sổ, vừa vọt tới bên cạnh Như Ý, lớn tiếng nói:

"Cái người nữ nhân này muốn như thế nào!" Đợi cung nữ đã đi ra khỏi phòng cũng đóng kỹ cửa sau, lại nhận được câu: "Nói thật, có phải bởi vì Mạnh Quốc mất hai tòa thành mà ngươi không vui vẻ hay không?"

Pằng!

Trong dự liệu, Tiêu Thước lại bị đánh.

Nhưng mà hiển nhiên hần đã thành thói quen đối với loại hành vi bạo lực của Như Ý, thậm chí không cảm thấy đau, động cũng không động, chỉ nhìn chăm chăm chờ câu trả lời của nàng.

Như Ý cũng không còn tránh, vừa sượt tay vừa đáp hần nói:

"Không phải. Ngoài ý muốn là có chút ngoài ý muốn, nhưng chưa nói tới vui hay không vui. Ngược lại, đến lúc đó ta có chút mong đợi cuộc chiến tranh này có thể đạt gay cán một chút rất nhanh, như vậy mới có thể bức ra người ta muốn thấy."

Thiếu niên gãi gãi đầu:

"Cái gì gọi là gay cán?"

". Chính là đặc biệt kịch liệt! Ừ, như ngươi vậy hiểu là được!"

Hần không hỏi nữa, nhưng cảm xúc rõ ràng thấp xuống, Như Ý không nói lời nào, hần cũng không nói chuyện, hai người lại cứ vây quanh chậu than như vậy ngồi gần một canh giờ.

Cho đến lúc lửa trong chậu than gần như tắt, lúc này mới nghe có nữ tử âm thanh sâu kín vang lên, cũng là một câu làm cho người ta học máu.

Nàng nói:

"Nhớ Thiện Tâm?"

Bạn đang đọc truyện *Sát Thủ Hoàng Phi Là Sói* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở wWw.EbookFull.Net.

Chương 298: Ngọc Hoa Là Của Ta, Ngươi Không Thể Nhớ!

cũng nắm đến khớp xương trắng bệch.

"Ách." Như Ý ý thức lui về phía sau một bước, kinh ngạc nhìn nói: "Ngươi ăn thịt người sao?"

"Đáng chết!" Thiếu niên rống giận: "Cái người nữ nhân này lúc nào thì có thể nghiêm chỉnh một chút! Ta nhớ Thiện Tâm, ta...ta, ta nhớ Thiện Tâm cái gì!"

"Vậy ngươi nhớ Ngọc Hoa?" gương mặt nàng nhìn qua chò: "Không thể nhớ Ngọc Hoa, hần là của ta đấy!"

"Ngươi. Cút! !" Tiêu Thước không thể nhịn được nữa, hét lớn một tiếng, đứng lên liền xông bên ngoài.

Nữ nhân này thật sự là không thể chung sống với nàng một phòng rồi! Thiếu niên vừa chạy trở về phòng của mình vừa tổn hơi thừa lời, đáng chết, trong đầu nàng đâu rốt cuộc đựng những thứ gì?

Sau lưng vang lên Như Ý khoa trương cười âm lên, vẫn cười đáp hần rợn cả tóc gáy mới vừa dừng lại.

Nhưng sau khi cười, nữ tử khoi khoi chậu than rồi thần trí lại bắt đầu nhớ tới.

"Nhưng thật ra là ta rất nhớ ngươi đấy!" Nàng nhẹ nói, cũng không biết là đối với người nào, chính là gây một chút lửa, nói một tiếng nhớ nhưng, nói một tiếng nhớ nhưng, liền tăng thêm một phần thương cảm.

.

"Hoàng huynh, thần muội rất ưa thích chuỗi ngọc như ý tiền cống, đưa cho thần muội như thế nào?"

"Hoàng thượng, Thước nhi cũng rất thích viên dạ minh châu kia, đưa cho Thước nhi như thế nào?"

Trên Dưỡng An điện, lại bắt đầu trình diễn tiết mục mỗi ngày không đổi.

Lúc đó, Như Ý đang lúi kéo đệ đệ muốn lấy đồ từ Triệu hoàng.

Hoàng đế ngồi ở long y mặt cũng trắng bệch rồi, nhưng lại không có biện pháp nào bắt nạt.

Không thể làm gì khác hơn là theo đòi hỏi của nàng, đưa cho nàng bảo bối trong tay Triệu hoàng.

Bởi vì trên mặt nổi hằn là Hoàng đế, nhưng sau lưng, Như Ý mới là chủ tử. Hẳn chẳng những không thể phản bác ý kiến của nàng, thậm chí khuôn mặt còn phải tươi cười chân thành giúp đỡ, sau đó sẽ nói một câu:

"Hoàng muội thích gì cứ việc nói, vì huynh nhất định khiến người hài lòng." .

Bạn đang đọc truyện *Sát Thủ Hoàng Phi Là Sói* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 299: Tại Sao Người Giống Như Ăn Cướp Vậy?

Hôm nay muốn hai đồ vật xong, Như Ý hài lòng gật đầu một cái, sau đó lại kéo Tiêu Thước, lại nói:

"Đi! Chúng ta đi Tàng Bảo Các xem một chút, nhìn xem còn muốn cái gì, sáng mai trở lại!"

Nhìn thấy hai tỷ đệ đi ra khỏi Dưỡng An điện, tiểu cung nữ vẫn đứng ở bên cạnh hầu hạ Hoàng đế lặng lẽ lui ra, lại vòng qua bên cây cột cũng đi ra khỏi điện.

Cứ đi theo xa xa như vậy, cho đến một chỗ ngoặt Như Ý rẽ qua khu vườn vắng vẻ, lúc này bước chân mới tăng nhanh, đuổi theo.

Như Ý dừng lại chân, mỉm cười xoay người, cung nữ vội vã nghiêng nhiên là hôm đó Mị nhi ở trong Huyền Họa Thành gạt các nàng đến nơi này.

Không đợi Như Ý mở miệng, người đến đã mở miệng hỏi trước ——

"Ta nói người thật sự là công chúa sao! Tại sao ta cảm giác người giống như ăn cướp vậy?"

Như Ý vung vật mới ban thưởng trong tay cười hi hi đáp nàng:

"Không phải ăn cướp! Là Hoàng đế tự nguyện thưởng cho ta. Người xem, tên của ta gọi Như Ý, vật này cũng gọi là Như Ý, cho nên nó chính là của ta!"

"Người ——" nói lớn như thế không ngượng, Mị nhi không biết nên tiếp lời này như thế nào.

Ê a thật lâu, rồi lại nghe Như Ý nói:

"Cuộc sống sau này, sẽ có khả năng rất vất vả, cần tiền nhiều chỗ ! Đây không tính là cái gì! Người trở về đi! Ta và Thước Nhi còn muốn đến quốc khác, xem một chút còn có thứ gì có thể biến thành của chúng ta!"

Nói hết lời, xoay người rồi đi.

Mị nhi ở tại chỗ bực tức giậm chân, mắt nhìn thấy hai người trước mặt muốn đi xa, lại gấp gấp tiếp cận hai bước, sau đó hướng về phía trước mặt hô:

"Ngày sau đoạt được giang sơn, sớm muộn gì những thứ đồ này đều là của người! Còn có khổ cực hay không khổ cực!"

Ý của nàng rất rõ ràng, Mạnh Quốc nuốt toàn bộ Triệu quốc vào trong túi, quốc hiệu này sẽ không giữ lại chữ "Triệu".

Đến lúc đó chữ "Khương" đã ở trên đại kỳ, Khanh Như Ý nàng chính là chủ nhân danh chính ngôn thuận của Khương quốc.

Bạn đang đọc truyện *Sát Thủ Hoàng Phi Là Sói* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Chương 300: Điều Bị Tẩy Não

Cho nên, nước hay quốc khó, sớm muộn gì đều là đồ của nàng.

Như Ý vì ý nghĩ của Mị nhi như vậy cười đến khom lưng, thật vất vả ngừng cười, quay lại nhìn nàng thì rất muốn nói với nàng Triệu quốc có thể thắng Mạnh hay không, không nhất định sẽ thắng!

Cũng muốn giễu cợt Cung gia một phen, coi như đến lúc đó nàng cảm thiên hạ, có nhường nàng ở trên ghế rồng hay không, cũng là chuyện không nhất định!

Nhưng lời đến khóe miệng, nhưng vẫn là nuốt ở trong lòng. Câu nói kia đều là nghi vấn ở trong lòng Như Ý cho tới nay——

"Mị nhi ngươi mới bấy lớn? Không nhớ hơn ta lắm? Mười lăm mười sáu? Chà chà! Ta thật sự không hiểu sao trong lòng ngươi tồn tại nhiều thù hận như vậy! Khương quốc sụp đổ thì ngươi còn chưa ra đời đâu? Những chuyện kia mà ngươi nói cũng chỉ là chuyện xưa trong miệng đại nhân mà thôi, ngươi tội gì vì một đoạn chuyện xưa để cho mình vui lấp ở trong thù hận cả ngày? Hơn nữa ta nghe nói ngươi cũng không phải là người Cung gia, cũng chỉ là cháu gái một bộ hạ cũ năm đó. Cha mẹ ngươi bệnh tật mà chết, cũng không có nửa điểm quan hệ đến chiến tranh. Cho nên, ngươi mong đợi phục quốc như thế. Không có đạo lý nha!"

Nói xong lời này, lập tức Như Ý biết nhất định là cho tới bây giờ cũng không có ai nói qua lời tương tự cùng nữ tử này.

Bởi vì ở trong mắt Mị nhi vẫn luôn tồn tại một loại ánh mắt kiên định lập tức liền tán đi, thay vào đó, là từng tia nghi ngờ càng ngày càng nhiều thêm.

Thật ra thì nàng có chút hối hận đã đẩy đối phương vào sương mù như vậy, phục quốc, Cung gia cho những người này một tin tưởng.

Tựa như tẩy não, cũng có chút giống như là mộng du.

Những người này từ nhỏ đã sống cuộc sống trong một hoàn cảnh như vậy, họ không tiếp xúc với ai, chung quanh đều là đồng loại mơ ước phục hưng Khương quốc.

Hôm nay đột nhiên có một Khanh Như Ý, đột nhiên nàng còn tình nguyện chỉ ra cho nàng một cuộc sống khác như thế.

Mị nhi mê mang! .

Bạn đang đọc truyện *Sát Thủ Hoàng Phi Là Sói* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 301: Năm Mới Vô Vị Tẻ Nhạt

Trong đầu từ khi bắt đầu biết chuyện liền tồn tại ánh mặt trời trên đường lớn, đột nhiên bị người vẩy mưa dầm, khiến nàng bắt đầu không phân rõ được phương hướng, không biết nên đi đến cùng không.

Nhưng dù sao Cung gia cố gắng vài chục năm, Như Ý có thể đánh loạn nhất thời, nhưng không có biện pháp chỉ một phen ngăn ngừa đánh loạn một đời.

Mị nhi chỉ mê mang một chút, rất nhanh liền khôi phục như cũ.

Rồi sau đó, giống như không nghe lời nói Như Ý mới rồi, lại mở miệng, vẫn nói câu kia giống như trước——

"Sớm muộn gì quốc khó Triệu quốc là của ngươi, cần gì nóng lòng nhất thời!"

Như Ý cười khổ, tiếp theo buông tha.

Chỉ lắc đầu một cái, lại xoay người rời đi.

Nàng không phải Chúa Cứu Thế, không có trách nhiệm đi cứu vớt những người bị Cung gia tẩy não. Đối với nữ tử này mặc dù sinh lòng thương hại,

nhưng cũng không muốn vào thời điểm này rồi rắc vấn đề nên hoạch định cuộc sống như thế nào.

Lời nên nói nàng đã nói, nếu như có một ngày đối phương có thể nghĩ thông suốt, nàng cũng cho phép sẽ phát từ bi, cứu người từ nơi này trong biển khổ phục quốc đi ra ngoài.

Nhưng nếu người ta không muốn, nàng cũng sẽ không cưỡng cầu!

.....

Lại một năm mới trôi qua vô vị tẻ nhạt, Tiêu Thước không ngừng nhớ lại ban đầu, nhớ lại ngày làm tiểu thiếu gia được Tiêu gia cưng chiều nhất.

Hắn chưa dứt lời, vừa nói như thế, sau đó Như Ý cũng hoài niệm theo .

Lại nói, tám năm ở Tiêu gia này, đích xác là những ngày nàng hưởng thụ nhất sau khi tới thời đại này.

Tiêu lão gia cùng Tam phu nhân đối đãi với nàng tốt hết chỗ chê, mặc dù cho tới sau khi nàng đi theo Ngọc Hoa học võ, nhưng đến tết, hay là từ Phở Phở đảo ra ngoài trở lại Tiêu gia.

Tam phu nhân thường xuyên may đồ mới cho nàng nấu món ngon cho nàng, nhưng một cái chớp mắt, ngày tốt biến thành nhất thời.

Nàng cũng chưa kịp hồi báo, thật vất vả ới có được gia đình, đang trong một đêm liền tan tác.

Bạn đang đọc truyện *Sát Thủ Hoàng Phi Là Sói* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 302: Tiến Về Thanh Đồ

Sau đó Tiêu Thước khóc, nàng cũng chỉ có thể ôm hắn ở trong ngực, im lặng an ủi.

.....

Một tháng sau, lại có chiến báo đưa đến trong tay Như Ý.

Lần này đến lúc đó có chút mới mẻ, phía trên kia nói hai bên Triệu Mạnh đã ở thành Thanh Đồ bày trận. Triệu công Mạnh thủ, đại chiến hết sức căng thẳng!

Như Ý lấy tay giơ lên phong chiến báo này, tự suy nghĩ một chút, đột nhiên sau đó nhếch miệng cười một tiếng, nói với Tiêu Thước:

"Chúng ta đi xem một chút!"

Thiếu niên nghiêng đầu hỏi nàng:

"Xem cái gì?"

Như Ý đáp:

"Đi xem một vị lão bằng hữu!"

.....

Sáng ngày hôm sau, sau khi Như Ý nhận được chiến báo liền xuất cung, dẫn theo Tiêu Thước, còn mang theo một đồng lớn trên bảo nàng vơ vét từ Triệu hoàng.

Triệu hoàng tự mình đưa tiễn, cho các nàng lấy một chiếc xe ngựa rất thoải mái, người đánh xe thì nàng lại muốn Mị nhi.

Nàng kia không hiểu vì sao nhất định phải là nàng đánh xe, nhưng Như Ý nói, ta là chủ tử, người cũng chưa có tư cách hỏi ta lý do.

Vì vậy, một hàng ba người, trong thời gian 15 ngày, tốc hành đến thành Thanh Đồ.

đại doanh Thanh Đồ bên kia, do Cung Khuê tự mình trấn thủ.

Tin tức Như Ý tới hắn cũng đã biết được năm ngày trước, vì vậy khi Như Ý đến tiền quân, tam quân chủ soái đều đi theo Cung Khuê ra ngoài chào đón.

Bọn họ đều là người Khương quốc, là lương tướng đi theo Cung gia cùng nhau một lòng phục quốc.

Mặc dù sớm chuẩn bị tâm tư gặp Chủ Thượng chính là tiểu công chúa năm đó mất tích, nhưng lúc nhìn thấy Như Ý thì khiến những nam nhân chưa bao giờ thấy dung nhan trần trần sững sờ.

"Thì ra là công chúa chúng ta xinh đẹp như vậy!"

Gần như mọi người thấy khanh Như Ý đều phát một câu từ tâm.

Tiêu Thước ngửa đầu nhìn lên nam nhân cao lớn thô kệch trước mặt, hoàn toàn muốn cắn nát.

Hắn khác với Như Ý, người sau có thể cư xử lạnh nhạt, nhưng hắn không được.

Tiêu gia, là huyết mạch chí thân của hắn, có thể nhìn kẻ thù diệt môn phách lối đến bây giờ, đã là cực hạn rồi.

Bạn đang đọc truyện *Sát Thủ Hoàng Phi Là Sói* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(chấm)Net**.

Chương 303: Thề Sống Chết Trung Thành Với Chủ Thượng

May mà bị Như Ý lôi kéo, bằng không, rất có thể thiếu niên này trực tiếp xông lên liều mạng cùng người.

Sau khi quỳ lạy, lão tướng nổi danh nhìn chằm chằm Như Ý thật lâu, rồi sau đó cảm thán:

"Thật rất giống tiên hoàng! Thật rất giống tiên hoàng!"

Chỉ hai câu, nước mắt lão đảo quanh hốc mắt.

Như Ý cũng nhìn về phía hắn, ánh mắt dừng lại một chút, sau một hồi lâu rốt cuộc mở miệng, cũng nói:

"Lão tướng quân, một lát đến trong trướng ta ngồi một chút, ta rất muốn biết chút về chuyện của phụ mẫu."

Lão thụ sủng nhược kinh, vội vàng lại quỳ xuống đất luôn miệng đồng ý, đáp lời, rồi lại đưa mắt nhìn Cung Khuê.

Như Ý không đợi hắn mở miệng, nói với Cung Khuê đằng trước:

"Tôn ta một tiếng Chủ Thượng, thế nào, người là thái chủ thượng?"

Lời nói này khiến Cung Khuê "Bùm" một tiếng quỳ xuống đất, vội vàng háng giọng tỏ thái độ:

"Thần thề thần phục Chủ Thượng, thần phục Đại Khương!"

Hành động lần này làm cho những di thần Khương quốc kia hết sức hài lòng.

Vốn là những người này đối với những việc làm hành động Cung gia năm này rất có phê bình kín đáo, nhưng bây giờ vừa nhìn thái độ Cung Khuê đối với Như Ý, cũng đều cảm thấy thật là hài lòng.

Như Ý nhẹ giọng cười lạnh, cũng không thèm nhìn tới Cung Khuê, trực tiếp kéo Tiêu Thước đi về phía trước, vừa đi vừa hỏi:

"Trướng của ta ở đâu?"

Đánh một trận ở Thanh đô, Triệu quốc hội tụ 18 vạn đại quân, chỉ là doanh trướng cách mấy dặm.

Trướng Như Ý ở hoàn toàn chính giữa đại doanh, đối diện cùng soái trướng của Cung Khuê.

Mặc dù bên trong đơn giản, nhưng cũng coi như là đầy đủ.

Trướng rất lớn, bên trong có cửa ngăn, chia làm hai gian, vừa lúc bên ngoài để cho Tiêu Thước ở.

Thiếu niên rên lên một tiếng, coi như là hài lòng. Như Ý nhìn lại những thuộc cấp theo vào, sau đó lộ vẻ mệt mỏi, nói:

"Ta mệt mỏi! Lưu vị lão tướng quân kia ở chỗ này cùng ta làm nhảm việc nhà, những người khác. ngày mai đầu buổi trưa ta lại nói chuyện với các người!"

Chương 304: Lấy Thủ Cấp Của Người Chỉ Là Chuyện Trong Nháy Mắt

Phân phó vừa xong, chúng tướng cùng nhau nghe lệnh, tất cả lui ra.

Chỉ để lại Cung Khuê, giống như còn có lời nói.

Như Ý nhú mày, hỏi hân:

"Có chuyện gì sao?"

Người nọ ề a nửa ngày, ánh mắt như có vô tình liếc lão tướng mà nàng muốn lưu lại kia bảo về đi.

Ánh mắt Như Ý từ từ lăm liết, rốt cuộc tức giận phát giận dữ ——

Chỉ thấy cổ tay nữ tử vừa nhấc, phía dưới áo choàng màu đen cũng không biết là từ nơi nào vung ra một dải trường lăng.

Trường lăng này cuốn lấy cổ của Cung Khuê, tay nàng lại hồi về, lại thất dải lăng.

Cung Khuê bị buộc đến xanh mét, nhưng ngay cả tiếng kêu cứu cũng không kêu được.

Vị cự thần bị Như Ý lưu lại sợ đến mức không biết làm sao, thật sự là không hiểu vì sao vị công chúa này vừa mới tới liền động thủ chủ soái mình.

"Nghe đây!" Một hồi lâu, rốt cuộc Như Ý nói lạnh lẽo —— "Ta lại nói một lần, nếu tôn ta là Chủ Thượng, cũng không được nói lời chất vấn nào với ta, cũng không cần vọng tưởng tới trông chừng ta. Cung Khuê ta cho ngươi biết, đừng tưởng năm 18 vạn đại quân khiến ta sợ, nếu ta nguyện ý, lấy thủ cấp của người chỉ là chuyện trong nháy mắt. Phục Khương quốc, cho dù không có ngươi, không có gì khác biệt!"

Dứt lời, cổ tay giật lên, trường lăng dây dưa ở cổ lập tức liền bay trở lại.

Cung Khuê chột quỳ xuống đất, toàn thân đều run rẩy, một câu cũng không nói nên lời!

"Kêu người đến, diu ra ngoài!" Như Ý lưu lại một câu, cũng không nhìn liếc mắt thêm một cái, chỉ xoay người đi, kéo Tiêu Thước đi vào trong trướng.

Không lâu lắm, bên ngoài an tĩnh lại, có tiếng bước chân với hô hấp cẩn thận càng ngày càng gần, khi đứng lại thì nghe thanh âm bên ngoài cửa ngăn nói:

"Công chúa! Bên ngoài chỉ có cự thần!"

Người bên trong khẽ gật đầu, lên tiếng nói:

"Vào đi!"

"Chuyện này. . . ." Người kia có chút do dự, dù sao bên trong khuê trướng là một nữ tử, hẳn một đảng này râu, nên tị hiềm.

Bạn đang đọc truyện *Sát Thủ Hoàng Phi Là Sói* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở [Ebook Full\(cham\)Net](http://EbookFull(cham)Net).

Chương 305: Năm Đó

Lại không biết Như Ý hoàn toàn không để ý những thứ này, chỉ là thuận miệng nói:

"Tuổi của ngươi đủ làm gia gia ta, có cái gì mà kiêng kỵ. Hơn nữa nơi này vốn là quân doanh, không có những quy củ này."

Nàng đã nói đến vậy, lão tướng kia không phải không hiểu đạo lý. Cho nên cũng quẳng mắt những tôn ti tạp niệm kia, vén màn trướng, bước vào.

Vừa mới chuẩn bị quỳ xuống đất lạy, Như Ý lại giờ nhẹ cánh tay lên làm bộ đỡ:

"Miễn đi! Ta quen đi lại trong chốn giang hồ, không có những quy củ này. Chỉ là thấy lão tướng quân còn có thâm niệm đối với Khương quốc, muốn hỏi người một chút chuyện năm đó, còn có. chuyện Cung gia!"

Như Ý thấy rõ, cho dù phản ứng của người này khi thấy nàng hay số tuổi này, người này cũng phải là lão thần Khương Quốc.

Người như vậy muốn phục hưng Đại Khương, có thể hiểu được.

Nghe Như Ý hỏi như vậy, lão Tướng quân kia liền lau nước mắt.

Sau đó ngẩng đầu nhìn nàng, trong ánh mắt kia mang theo ký ức, chỉ chớp lát sau, cũng bất tri bất giác nói:

"Thật sự rất giống tiên hoàng!"

Như Ý không nói, nên hỏi nàng đều hỏi, hiện tại phải làm, chỉ là chờ một câu trả lời.

Lão tướng quân cũng là người biết chuyện, thấy Như Ý không nói, cũng không tán gẫu dông dài, cảm khái vô dụng, trực tiếp mở miệng, nói:

"Ngài là nữ nhi của Xảo quý nhân, khuê danh Xảo Quý nhân là Xảo Vần, vốn là một cung nữ trong cung. Hoàng đế cực kì chiều chuộng nàng, thậm chí không tiếc mình lưu lại hỏa thiêu cung, mà để cho nàng ôm ngài theo ám đạo chạy trốn. Cựu thần cũng trốn ra khỏi vào thời điểm kia, đáng tiếc trên đường bị truy binh tách ra, sau đó được Cung gia tìm về, liền đi theo cho đến Triệu quốc."

"Xảo Vần." Như ý vô ý lên tiếng ní non, "Ừ, cảm ơn người, cuối cùng coi như ta biết tên họ thân mẫu của ta."

Lão Tướng quân kia lại nhìn nàng một cái, một hồi lâu, sững sờ nói:

"Sao Công chúa không hoài nghi thân thế mình? Năm đó ngài còn là đứa trẻ trong tã, sao không nghĩ chẳng qua là Cung gia tìm một tiểu chủ làm con rồi, mà kể chuyện xưa này chuyện xưa?"

Lời nói thật lòng này, cũng thật suy nghĩ vì Như Ý.

Lão tướng quân là người rất tốt, mặc dù một tiếng một tiếng nói đáng đáp nàng giống tiên hoàng như thế nào, nhưng vẫn tốt bụng nhắc nhở Như Ý, đối với chuyện mình không biết, nên hoài nghi!

Dĩ nhiên, đồng thời cũng nói rõ, Chủ Thượng nàng chỉ là một con rối, người chân chính chương quản, thật ra là Cung gia

Bạn đang đọc truyện *Sát Thủ Hoàng Phi Là Sói* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(chấm)Net**.

Chương 306: Cung Gia, Ta Sẽ Thu Thập!

Nếu như Như Ý là loại người tham phú quý, hiện tại liền tỏ rõ cho hắn thấy, phú quý, nàng không tham

Nếu Như Ý một lòng vì phục Khương, hắn cũng phải nói cho nàng biết, địch nhân chân chính, thật ra là Cung gia.

Như Ý rất thông minh, tự nhiên có thể nghe được trong lời nói của hắn là có ý gì.

Trong lúc nhất thời, ấn tượng đối với lão tướng quân này lại tốt thêm vài phần.

"Tướng quân yên tâm." Nữ tử mặt lộ vẻ nụ cười, "Chuyện là thật hay giả ta đã sớm biết, nếu ta nói ta nhớ chuyện mười năm trước ở trong rừng rậm Mê Tung, đoán chừng người cũng sẽ không tin tưởng. Nhưng người chỉ cần nhớ kỹ, Cung gia, dĩ nhiên ta muốn thu thập, cái này là đủ rồi!"

Âm thanh của nàng vắng lạnh, nhưng lại có một loại ma lực làm cho người ta liền trấn định.

Lão Tướng quân kia kinh ngạc ngẩng đầu nhìn lên lần nữa, chợt thấy trong mắt nữ tử trước mặt nhấp nhòa một tia lục quang.

Tia sáng này hết sức quý dị, chợt lóe rồi biến mất, nhưng vẫn để cho hắn bắt được một ít dị tượng.

Cũng không thể nào, hắn lại có thể tin câu Như Ý mới vừa nói kia: ta nhớ rõ ràng chuyện mười năm trước ở trong rừng rậm Mê Tung!

Đối với lúc Khanh Như Ý mới vừa sanh ra mà nói, là chuyện hết sức quý dị.

Nhưng hần tin, hơn nữa cũng không muốn hỏi.

Trong lòng vẫn đang suy nghĩ câu cuối cùng nàng nói: Cung gia, dĩ nhiên ta muốn thu thập đấy!

Lão tướng quân quy xuống đất, trịnh trọng dập đầu một cái hướng về phía Như Ý, ngồi dậy thì nói:

“Tuy đây là câu nói bất kính, Khương quốc không còn nữa, cự thần đã không bằng mười mấy năm trước. Nhiều năm trôi qua, thủ đoạn Mạnh quốc trị thiên hạ tất cả mọi người đều thấy. Thực tâm mà nói, Đại Khương ta không bằng người ta! Mặc dù Tiên đế cố gắng ngăn con sóng dữ, lại vẫn không cứu được một Khương quốc gần như tan rã. Chúng ta thua, cũng nên nhận. Chỉ là cự thần không hy vọng thiên hạ thật vất vả an định lại, bởi vì Cung gia mà đại loạn. Chiến sự nảy sinh, chịu khổ chính là dân chúng, đây không phải là điều minh quân gây nên.”

Một phen, đào tìm móc phổi nói xong, Như Ý cũng không khỏi phải động tâm.

Nữ tử nháy mắt Tiêu Thước, thiếu niên rất thông minh, lập tức lên đi trước đỡ lão Tướng quân kia.

Đội người đứng lên, liền nghe Như Ý nói:

“Tướng quân nói rất đúng, ta vừa nhận thức một tiếng chủ thượng này, cũng sẽ không ngồi không trơ mắt nhìn Cung gia tùy ý làm bậy. Thiên hạ cùng dân chúng bên trọng bên khinh, trong lòng ta cũng tự cân nhắc. Tướng quân đi nghỉ trước, tất cả ta sẽ xử lý, yên tâm.”

Bạn đang đọc truyện *Sát Thủ Hoàng Phi Là Sói* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 307: Tối Nay Cho Các Ngươi Một Phần Đại Lễ

Ngày hôm sau Như Ý tới, đội cả một ngày trong soái tướng Cung Khuê.

Cung Khuê ở bên cạnh, chỉ thấy Như Ý nghiên cứu tấm bản đồ chiến sự, còn thỉnh thoảng hỏi thăm tình huống bên trong Thanh Đô thành.

Hắn không dám nửa điểm giấu diếm, từ nhân số Mạnh quân mãi cho đến chủ soái họ gì tên gì có gì yêu thích, đều nhất nhất nói ra.

Khi Như Ý gạt đầu tỏ vẻ hài lòng, lúc này mới âm thầm thở phào nhẹ nhõm.

Càng tiếp xúc lâu cùng Như Ý, hắn lại càng thấy không thể hiểu nổi chủ tử.

Tuy nói sớm có chuẩn bị, người này trong giang hồ được người xưng là Ngọc Diện La Sát không phải là loại kém cỏi.

Nhưng cũng không ngờ, Như Ý lại cường hãn đến mức này.

Ở trước mặt nàng, mặc kệ hắn là Cung Khuê hay là người khác, hình như lúc nói chuyện luôn lo lắng, gặp mặt cúi thấp ba phần, sợ sẽ là xảy ra chuyện giữa bọn họ.

Hắn cho là quyền thế và địa vị đột nhiên tới sẽ làm Như Ý hơi mê muội, đáng tiếc rốt cuộc sai một bước, nữ tử này chẳng những không có mê muội, ngược lại bất tri bất giác nắm toàn cục trong tay.

Còn nàng bây giờ, một ngày nhìn bản đồ, một ngày nghe chiến báo, rốt cuộc nàng muốn làm gì, không người nào có thể đoán được.

“Chuẩn bị cơm tối đi!” Sắc trời bắt đầu tối, nữ tử ngồi lâu không nhúc nhích đột nhiên mở miệng.

Đầu tiên Cung Khuê sửng sốt, sau đó lập tức liền cúi người đồng ý, sau đó sẽ thối lui khỏi, chờ bên ngoài chuẩn bị tốt thức ăn, lúc này mới tự mình bung vào.

Như Ý cũng không nhìn hắn, tự mình ăn no bụng, sau đó sẽ uống một ngụm trà xong, mới lại mở miệng——

“Tối nay cho các ngươi một đại lễ!”

“Hả?” Cung Khuê nghe không hiểu, ngẩng đầu nhìn nàng.

Không đợi hỏi, chỉ thấy Như Ý đứng dậy, ngay trước mặt của hắn nhai xoay xoay lưng!

Thất lưng ở phía dưới quần dài màu đen, đẹp mắt.

Hắn vội vàng cúi đầu xuống, lại nghe nàng nói:

“Trà lại chỗ ngồi cho người, ta đi cưỡi ngựa, người chăm sóc đệ đệ ta là được, không cần phải để ý đến ta!”

Dứt lời, thân thể nhẹ nhàng, quỹ mị bay qua lều lớn.

Cung Khuê thấy phải dụi mắt, Như Ý đi ra thế nào, hắn không thấy rõ.

Chỉ là bị động tác nhanh như gió này làm hoảng sợ, trong lúc nhất thời, lại càng toan tính đối với công chúa.

.....

Quà tặng! Đúng, đưa cho Triệu quân một phần quà tặng!

Nữ tử giục ngựa chạy như điên nghĩ đến quà tặng, khoe môi không tự chủ kéo nhẹ lên, một hình ảnh hết sức đẹp mắt lại tà lảnh xuất ra ngoài.

Bạn đang đọc truyện *Sát Thủ Hoàng Phi Là Sói* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 308: Trong Thành Hoan Ca

Một đường cưỡi ngựa chạy tới Thanh Đồ, sau đó điềm nhiên dừng lại gần ngay thành địch.

Như Ý xuống ngựa, nhẹ vuốt bờm ngựa, sâu kín nói:

"Ngoan ngoan chờ ta ở chỗ này, một lát còn phải chờ ta trở về đây!"

Vừa dứt lời, thân thể bay lên trời, nương theo một con chim ưng vút qua không trung, nàng lại bay cùng độ cao!

Đây là một cực hạn, không có người nào có thể vọt cao đến nỗi này, cho dù là cao thủ lợi hại hơn nữa, cũng chỉ là một mơ ước.

Trước kia Như Ý cũng không thể, nhưng sau khi Ngọc Hoa chuyển nội lực vào trong người của nàng, chẳng những chữa lành nội thương của nàng, còn nhiều hơn một phần.

Nội lực tăng nhiều, hơn nữa vốn kế thừa kinh công tuyệt thế của Đảo chủ Phổ Phổ Đảo, cho nên kinh công đứng vào hàng cao nhất.

Thanh Đồ thành trước khi đại chiến, trận địa bốn phương của thành đều sẵn sàng đón quân địch, binh tướng thủ thành không dưới vạn người, chặt chẽ vây ở trong thành trì đó.

Như Ý bay xuống với một nóc nhà trong thành, đứng trên tầng hai của tiểu lâu, nàng có thể dễ thấy rõ hơn phân nửa thành trì này.

Trên thực tế, ngay cả Như Ý cũng không thể không khen, Mạnh quốc thật có đạo trị quốc đặc biệt.

Thành Thanh Đồ lớn như thế, trước khi hai nước giao chiến, lại có thể sơ tán toàn bộ dân chúng trong thành.

Như vậy, dù hai bên đánh máu chảy đầu rơi, cũng không nguy hiểm tới sinh mạng dân chúng, cùng tuyệt đại bộ phận gia sản.

Lời của lão tướng quân lại một lần vang lên ở trong đầu nàng, ban đầu Khương quốc là hình dáng gì nàng không biết, nhưng hôm nay xem ra, Mạnh quân có cách trị quốc, nếu lúc này phát động chiến sự, thực sự là không bình thường rồi.

Nhưng, đại quốc nhất phương cũng sẽ có mấy tướng thua.

Tựa như thành Thanh Đồ tối nay, trong thành trì yên lặng nhất, chợt chỉ nghe có tiếng trống nhạc truyền đến từ phía bắc.

Ánh mắt Như Ý nghi hoặc, nhưng thấy một cái góc nhỏ hướng Bắc, tựa như có ánh sáng mơ hồ.

Nàng sinh lòng tò mò, không biết là người phương nào trong thời điểm này còn có thể đánh trống múa hát.

Vừa nghĩ, thân hình lướt nhẹ lên, lúc bay vút qua tòa nhà, hoàn toàn không quấy nhiễu đến binh tướng tuần tra phía dưới.

Có tiếng nhạc ở một biệt viện, cửa gỗ sơn đỏ treo hai móc cầm tay mạ vàng, trên biển một chữ "Lư" to lớn, thềm đá cẩm thạch trải dài từ cửa ra đến bên ngoài, không khó nhìn ra gia đình này hưng vượng phát đạt từ trước.

Chỉ là hiện tại khắp thành đều di tản, rõ ràng đại trạch này đã bị người trung dụng.

Bạn đang đọc truyện *Sát Thủ Hoàng Phi Là Sói* được tải miễn phí tại WwW.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 309: Chủ Soái Mạnh Quân Là Đồ Háo Sắc

Bên trong nam nữ tùy ý cười vui đội thẳng vào tai, mùi rượu phách lối bay theo gió đêm ra ngoài tiểu viện, có binh tướng canh giữ ở cửa bất mãn lắm lắm:

"Con mẹ nó, cũng không biết là tới đánh giấc hay là hưởng lạc đây!"

Nữ tử ngồi ở trên tường viện nhẹ nhàng giương khóe môi, là cười tướng sĩ này vừa nói người bên cạnh không đúng, vừa thỉnh thoảng lại nhìn bên trong cánh cửa kia.

Bên cạnh có người cười hần:

"Nhìn người gấp kia! Không phải là một ca kỹ sao! Ca xướng khá hơn nữa, khiêu vũ tươi đẹp nữa, đó cũng là ca kỹ! Cũng là một cánh tay ngọc ngà người gỏi, đôi môi vạn người nếm! Lão tử thà đi ngủ với nhị tẩu sát vách, cũng không muốn dính kỹ nữ!"

Người nọ nhắc chân nhẹ đạp đối phương một cước, bất mãn nói:

"Chớ trợn mắt nói mạnh miệng! Hiện tại người già bộ thanh cao, ta cũng không tin nếu nữ nhân bên trong kia bỏ nhào trên người người như vậy, người còn có thể cầm giữ!"

Lời này hiển nhiên nói đến chỗ yếu của đối phương, tướng sĩ trước mặt còn xem thường nghe xong lời này, cũng nghĩ tới tư vị bị ca kỹ này bỏ nhào trên người, cũng không tự giác nở nụ cười. Theo sát phía sau nhìn vào bên trong, hai người chen lấn nhìn vào trong.

Ánh mắt Như Ý cũng từ hai người họ dời đến viện ngay trước nhà chính, nàng nghe được tiếng trống nhạc từ bên kia truyền đến.

Rốt cuộc thời kỳ chiến tranh có điều kiêng kỵ, tuy nói ánh nến bên trong sáng rực tiếng trống nhạc tấu vang, thỉnh thoảng còn có thể thấy có kỹ nữ vui mừng mà lắc vòng eo thướt tha, nhưng cửa chính cũng đóng chặt.

Thật ra thì tiếng trống nhạc cũng coi là rất nhỏ, mặc dù vào trong lỗ tai nàng tựa như một truyền máy dậm. Nhưng nếu là người bình thường, chỉ sợ cách trạch viện này mười bước, sẽ thấy không nghe được cái gì.

Còn nhớ rõ ban ngày Cung Khuê nói với nàng này tình huống Thanh Đồ thành thì từng nói qua chủ soái Mạnh quân mang binh lần này tên gọi Tiền Phổ, là một nhân tài kiêu dũng thiện chiến tức trí đa mưu.

Nhưng có một khuyết điểm, rấy háo sắc! Hết sức háo sắc!

Nghe nói người này là lão tướng Mạnh quốc, tuổi đã hơn bốn mươi. Thân thể vô cùng cường tráng, lại luyện võ, cho nên thoạt nhìn cũng như ba mươi tuổi đầu. Mười sáu năm trước tấn công Khương quốc vì đại nghiệp Mạnh quốc lập công lao hiển hách.

Người Cung gia lợi dụng điểm này, kích động thù hận của di thần Khương quốc, tựa như người người phải trừ diệt Tiền Phổ kia.

Như Ý tính toán điểm này, mượn Tiền Phổ háo sắc chán ghét kia, lúc này mới một mình đi Thanh Đồ.

Bạn đang đọc truyện *Sát Thủ Hoàng Phi Là Sói* được tải miễn phí tại WwW.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(chấm)Net**.

Chương 310: Giết Chủ Soái! Diệt Phó Thống Lĩnh!

Con mắt của nàng rất minh xác —— giết chủ soái! Diệt phó thống lĩnh! Dùng phương thức trực tiếp nhất khiến Mạnh quân tán loạn, Triệu quân trực tiếp

chiếm Thanh Đồ!

Như thế, vừa có thể giảm bớt thương vong hai bên, lại có thể chấn nhiếp Cung gia, cũng có thể thu phục nhân tâm di thần Khương quốc.

Dĩ nhiên, nàng không ham muốn, người không có tâm, không chấn nhiếp được, vậy cũng là chuyện tạm thời.

Khanh Như Ý muốn, kinh đô Mạnh quốc coi trọng. Cần tự mình ra tay, sẽ gặp được nhân vật muốn gặp mà không được.

Thanh Đồ là thành trọng yếu, Mạnh quốc sẽ không giống như hai thành trước không để ý tới. Hơn nữa lần này là trực tiếp giết chủ soái, nàng sẽ lưu lại đây đủ đầu mối để người ta biết là do ngọc diện la sát tiếng tăm lừng lẫy trên giang hồ gây nên.

Nếu người nọ có đầu óc, nếu người nọ có lòng, tự nhiên sẽ chạy tới gặp nàng.

Nhưng nếu người ta không đến, Như Ý nghĩ, nàng liền dứt khoát lấy tấm vải đỏ làm giả y, sau đó chạy trở về Phở Phở đảo, không bao giờ đi ra nữa.

Dù sao nên biết cũng biết, gặp hay không gặp, ý nghĩa đã không quan trọng bằng trước kia. Chẳng qua trong lòng nàng còn tưởng niệm, muốn gặp một lần người dắt tay của nàng ra Mê Tung rừng rậm!

Lại nói, Mạnh, là người đầu tiên nàng thấy ở thời đại không biết tên này, là con người đầu tiên.

"Thường!" Trong phòng đột nhiên vang lên một tiếng hô to, ngay sau đó liền có tiếng vật cứng rơi xuống đất. Lại một tiếng nữa, phải có vô số đồng bạc bị ném trên mặt đất.

Sau đó cả đám nữ tử tạ ơn, còn có mọi người vỗ tay cổ vũ.

Cổ tay Như Ý rung lên, trường lăng cất giấu trong tay áo lập tức nắm trong tay.

Sau đó liền cười khẽ một tiếng, người cũng không nhúc nhích, chỉ chuyển dài lăng tới trước —— dài lăng giống như tên bay đến phía trước cửa phòng!

Cạch!

Cửa phòng không hề khóa bị mở tung, bên trong có người thét một tiếng kinh hãi, lại thấy dài lăng này tựa như mọc mắt hạ xuống, chạy thẳng tới thanh âm phát ra!

Người kêu lên không ai khác, chính là chủ soái Thành chủ Thanh Đồ Tiền Phở.

Nhìn thấy một trường lăng bay tới, đầu tiên là tức giận, sau đó theo bản năng tránh đi.

Vậy mà, tuy là hấn dũng mãnh âm mưu nhiều hơn nữa, cũng giới hạn trong việc mang binh đánh giặc.

Đơn độc chiến đấu thì không được, mà đánh nhau với ai kia.

Nếu là binh tướng bình thường hoặc là nữ danh tiểu bối trên giang hồ vẫn coi như là không tệ, đáng tiếc, lại là Khanh Như Ý! !

Bạn đang đọc truyện *Sát Thủ Hoàng Phi Là Sói* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 311: Người Mạnh Quốc Nghe Đây!

Cũng không phải là hấn trốn, hoặc là vấn đề đánh trả.

Nếu không phải là do khoảng cách quá xa, hơn nữa còn cách một cánh cửa, chỉ sợ hấn không thấy rõ quá trình trường lăng tới trực tiếp đoạt mạng hấn.

Hiện nay hấn có thể tro mắt nhìn mình chết, nhưng không biết là may mắn hay là bất hạnh.

Như Ý muốn giết người, này từ trước đến giờ là nhanh, chính xác, hận!

Gọn gàng linh hoạt, không lưu một chút dấu vết.

Nhưng tối nay thì khác! Tối nay nàng muốn lưu lại uy danh Ngọc Diện La Sát cho Thanh Đồ thành này!

Vì vậy, một đạo trường lăng bay ra, bay thẳng đến cất đầu Tiền Phở, mà vòng quanh phòng vài vòng, theo tiếng vỗ tay tỏa ra nhiều hướng quán quanh mây cái đầu!

Trong phòng còn lại đều là những ca kỹ vũ kỹ, tiếng kêu sợ hãi vang dội khắp thành, làm người người run sợ.

Hai người ngoài cửa cũng xông vào, trước cửa kia, chỉ thấy một vũng máu tươi lớn trôi ra ngoài, mười mấy cái đầu tròn vo đang lăn trên đất, thi thể ngổn ngang, hết sức máu tanh hết sức hùng vĩ.

Hai người kia sợ choáng váng, một vẫn đứng im tại chỗ gào khóc gọi, một người khác vẫn để ý trí một chút, từ trong mười mấy cái đầu này nhặt nhanh tìm được một cái, sau đó ôm kêu to ——

"Đại soái! Người nào đã xuống tay, là ai giết đại soái ta !"

"Haaa...!" Nữ tử trên đầu tường cười ra tiếng, sau đó mở miệng mà nói —— "Thật tốt! Để bản cô nương không phải từng bước từng bước đi chọn, lần này biết ai là Tiền Phô rồi !"

Đang nói chuyện, huyền lãng (huyền ở đây là màu đen) cử động ưỡa, một cái liền đoạt lấy cái đầu người từ trong tay tướng sĩ kia.

Người nọ "Nha" một tiếng, quay đầu lại nhìn. Đáng tiếc đêm tối mịt mờ, từ nơi sáng đến chỗ tối, sao có thể thấy rõ. Hơn nữa Như Ý mặc y trang màu đen, lại càng hòa vào trong đêm.

Đầu người tối tay thì nàng lật tay, trực tiếp cắt một đoạn của dải lưng. Vừa lúc đoạn phía dưới dính máu, cũng vừa đủ bao lấy đầu người nóng hổi kia.

"Người Mạnh quốc nghe đây! Về nói lại cho chủ tử của các ngươi! Lấy đầu Tiền Phô chính là Ngọc Diện La Sát Khanh Như Ý! Gọi bọn hán cũng có thù oán có thể tới tìm ta báo thù, có oán tìm ta báo oán. Ta sẽ ở trên cổng Thanh Đồ thành chờ! Về nói lại cho hán, nếu như còn là một nam nhân, vội vàng tới đây, cùng ta ôn lại chuyện tám năm trước cho rõ ràng!"

Lần này đứt lời, người du dương bay bổng, người nhẹ như nhận, xẹt qua không trung, bay thẳng ra ngoài Thanh Đồ thành

Bạn đang đọc truyện *Sát Thủ Hoàng Phi Là Sói* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full.Net**.

Chương 312: Triệu Quân Chiếm Thanh Đồ

Hai tướng sĩ còn sống cũng không ai hiểu rõ trong miệng Như Ý chỉ "Là nam nhân" là ai, nhưng mà đối với với bốn chữ "Ngọc Diện La Sát", lại giống như tiếng sấm rền dội thẳng lọt vào tai.

Đội phục hồi tinh thần lại, cũng chỉ còn lại trọn mắt há hốc mồm, còn có sợ hãi khôn cùng.

Ngọc Diện La Sát. Khanh Như Ý.

Có thể thời điểm nàng ra tay còn lưu một cái mạng ở đây, đời trước bọn họ là tu bao nhiêu phúc!

.

Một đêm này, Thanh Đồ thành đại loạn, mà trên dưới Triệu quân cũng là vui mừng.

Đối với đại bộ phận tướng sĩ Triệu quốc mà nói, là nghĩa muội hoàng thượng có bản lĩnh, chỉ một mình đi Thanh Đồ đã lấy thủ cấp chủ soái.

Mà đối với Cung gia cùng Khương quốc di thần mà nói, cũng là Chủ Thượng minh báo đại thù mười mấy năm qua.

Trong lúc nhất thời, uy tín Khanh Như Ý ở trên dưới toàn quân được tăng lên.

Dưới sự chỉ huy của Cung Khuê, Triệu quân rèn sắt khi còn nóng, nhanh chóng chinh quân, nhất cử bắt được Thanh Đồ!

Thật ra thì căn bản trận chiến cũng không đánh, tất cả tướng lĩnh Mạnh quân bị lấy thủ cấp, trong quân không có chủ soái, cuộc chiến này là không đánh mà được .

Mạnh quân rút lui, Triệu quân lấy không Thanh Đồ.

Mặc dù đã là tòa thành trống, nhưng đối với toàn quân mà nói, chiếm thành trì, tương đương với lấy phản công làm phòng thủ, là hết sức có lợi.

Thanh Đồ là thành trọng yếu, mất Thanh Đồ, Mạnh quốc không thể nào bất động.

Một điểm này, Như Ý hiểu, Cung Khuê tự nhiên cũng hiểu.

Triệu quân không chuẩn bị đi về phía trước, mà là đóng quân doanh tại Thanh Đồ, từ từ xem xét thời thế, nắm chắc từng bước.

Triệu quân xông vào trong thành, Như Ý cũng không có đi theo. Đến lúc đó Tiêu Thước thích tham gia náo nhiệt, kêu gào cầu xin con ngựa, cũng giống như người vào trong thành kia.

Bởi vì người trong thành đi hết sạch, rất nhanh đại quân ở tướng lĩnh phân công ai có chức nấy. Mà mấy tên quan viên trọng yếu được chia xong!

Cái này dĩ nhiên bao gồm Như Ý!

Nàng đang ở ngoài thành tới lui, cho đến khi cửa thành mở rộng ra, có người cười khoái mã chạy đến nói với nàng:

“Xin Chủ Thượng hồi doanh!” lúc này Như Ý mới đánh ngựa vào!

Phân cho nàng là một viện độc lập, không phải lớn nhất tốt nhất trong thành này.

Bởi vì lớn nhất tốt nhất ó, chính là chỗ nàng trước đại khai sát giới.

Nghe nói chỗ đó trong thành này máu chảy thành sông thì thể khắp nơi đều có, trong nội tâm cung Khuê hiểu rõ ràng, cố ý đóng cửa viện kia.

Lúc này trời đã sáng, tướng sĩ chỉ đưa nàng tới đến cửa viện liền cáo từ đi, nàng không nói gì, chỉ vung tay nói: .

Bạn đang đọc truyện *Sát Thủ Hoàng Phi Là Sói* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 313: Sư Phụ! Không Chơi Như Vậy

“Đi nói với Cung Khuê, ta muốn ngủ bù, hôm nay ban ngày không nên gọi ta, ban đêm cũng không cần tới quấy rầy. Mặc kệ có chuyện gì, cũng chờ sáng mai lại nói.”

Tướng sĩ gật đầu, nói:

“Thuộc hạ hiểu!” Rồi sau đó vội vã cáo lui.

Hôm nay Khanh Như Ý ở trong mắt bọn họ, trừ là một Chủ Thượng, đã là một tồn tại giống như thần.

Đối với lời của nàng..., bọn họ nghe, kính, tôn! Mà Cung Khuê, là hoàn toàn thành một phụ tá.

Đẩy cửa viện ra thì chỉ thấy Tiêu Thước đang ngồi trên bậc thang ở cửa chính, lấy tay nâng cằm, mặt bắt đắc dĩ than thở.

Thấy Như Ý trở lại, đầu tiên là mừng rỡ, rồi sau đó lại lắc đầu, tiếp tục than khổ.

“Ài?” Như Ý không hiểu, chạy mau tiến lên vài bước, gấp giọng hỏi: “Thước nhi ngươi làm sao rồi? Là có người khi dễ ngươi sao? Không đúng rồi! Trong quân doanh ai dám khi dễ đệ ta?”

Thiếu niên ngẩng đầu lên nhìn nàng lần nữa, người khóc lóc——

“Tỷ! Ngươi vào xem một chút sẽ biết! Hôm nay thế đạo nhiều thay đổi, ngươi phải bảo trọng mình!”

“Ách.” Như Ý囧, không biết lời hắn là có ý gì.

Nhưng mà nếu nói muốn nàng vào xem một chút, vậy thì vào xem một chút đi! Trong phòng đầu sẽ không có lũ lụt thú dữ, chẳng lẽ.

Tâm niệm nàng vừa động, đột nhiên quay đầu lại hỏi Tiêu Thước:

“Chẳng lẽ là Cung Khuê cảm thấy ta giết Tiền Phở lập công lớn, liền chọn mấy mỹ nam đưa đến chỗ ta?”

Thiếu niên hơi kém không bị những lời này của nàng ghen chết, muốn mở miệng bác nàng mấy câu, lời nói trên bờ môi còn không nói ra được. Bộ dáng kia giống như là bị Như Ý đoán trúng một dạng, ê a nửa ngày, ném câu:

“Cũng không kém nhiều lắm, dù sao ngươi đi vào! Ngươi vào xem một chút sẽ biết!”

Như Ý vò đầu, vừa đẩy cửa đi vào trong nhà vừa nho nhỏ nói thầm:

“Chẳng lẽ là thật có mỹ nam chờ đợi? Cung Khuê sẽ thông suốt như thế? Chắc chắn, xem ra thật không có một gây đánh chết người, người này vẫn có chỗ thích hợp đó!”

Đang nói, nhưng nghe được cửa phòng sau lưng “Phanh” một tiếng bị đóng lại, liền chuẩn bị xoay người đi nhìn, không đợi quay đầu lại, đã cảm thấy có bóng đen nhào tới mình!

Nàng muốn tránh, nhưng bóng dáng kia lại nhanh đến mức cũng không tha cho phản ứng của nàng, trực tiếp nhào người ta tới trên giường.

Trong đầu Như Ý dâng lên ý tưởng trước tiên là: ta bị đụng ngã.

Thứ hai dâng lên ý tưởng là: quả thật có mỹ nam?

Thứ ba dâng lên ý tưởng là: tốc độ của người nào có thể nhanh như vậy!

Thứ tư.

“Ô ô.” Nàng đã hiểu, “Sư phụ, không chơi như vậy!”.

Bạn đang đọc truyện *Sát Thủ Hoàng Phi Là Sói* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full.Net**.

Chương 314: Nhớ Người, Ta Đã Tới Rồi

Người đề ở trên không ngừng cười ha ha, sau đó có hơi thở ấm áp khẽ thổi ra ở bên tai nàng, nhưng nghe được một âm thanh quen thuộc nói:

"Đồ nhi ngoan, sư phụ tới rất khéo có phải hay không? Lúc đồ nhi người nhớ nhưng mỹ nam thì xuất hiện, có cảm giác rất vui mừng hay không?"

Người bị đặt tại phía dưới hung hăng gật đầu:

"Chẳng những vui mừng, còn có kinh ngạc ! Thứ hỏi cỏi đời này mỹ nam nào có thể qua được sư phụ mỹ nhân của ta! Đúng không?"

Người trên rất hài lòng, nhưng lại không hề có một chút ý tứ nào đứng lên.

Như Ý không thể không lên tiếng nhắc nhở:

"Ta không thờ nổi rồi!"

Đối phương vội vàng lại cúi đầu tới một chút, khoe môi đã cọ gò má của nàng, ngửa một chút.

"Đồ nhi ngoan, ý của người là vì sư nhường cho người đề người thông thả sao? Ừ, vì sư rất vui lòng làm chuyện này!"

Nói xong, đối môi lại tìm xuống, như tìm được đồng loại của mình, lúc này không kịp chờ đợi dán lên.

Nữ tử này chuẩn bị thốt ra kháng nghị thì lúc hai đôi môi đụng nhau hóa thành một tiếng "Ừng ực" nơi cổ họng, hương lê hoa quen thuộc trong veo bay vào thì lại không tự chủ được bị hấp dẫn.

Không biết lúc nào thì, người đã bị lật, biến thành nằm trên. Hai người cứ áp sát vào cùng nhau như vậy, một nắm cả eo đối phương, một giương tay vòng qua gáy đối phương, triền miên như vậy, khẩn khiết biểu đạt ái mộ cùng nhớ nhung như vậy.

Không biết qua bao lâu, rốt cuộc lúc tách ra thì mặt nữ tử ửng hồng, thở gấp, một đôi mắt đẹp cũng mang theo hơi nước ónh ánh.

"Sư phụ, sao người lại tới đây?" Một câu nói, âm thanh hơi run, rõ ràng cho thấy còn chưa bình ổn sau nụ hôn nồng nhiệt.

Nam tử còn là bộ dáng như tiên, mái tóc đen nhánh tán loạn tới gò má nàng, mang theo lê hương mát mẽ, thấm vào lòng người.

"Nhớ người, đã tới rồi." Câu trả lời đơn giản, lại nói ra nhớ nhung vô tận.

Có bàn tay dịu dàng vỗ trên trán nàng, nhẹ nhàng, giống như người này.

Trong nháy mắt Như Ý mất hồn, hình như quên mất bản tính người này, cảm giác Ngọc Hoa chính là như vậy, trơn bóng như ngọc, nho nhã, tinh nhạt như nước, phiêu phiêu như tiên.

Thiên hạ đệ nhất công tử, bao nhiêu nữ nhân tình nguyện khổ đợi cả đời?

Thiên hạ đệ nhất công tử, bao nhiêu nữ nhân tình nguyện tình si một đời?

Nhưng hắn lại chỉ ôm lấy nàng, thế nhưng hắn lại nói từ đầu chí cuối, chỉ có một mình nàng.

Nàng cũng ngây dại, bất tri bất giác, từng bước hãm sâu. Đợi phát hiện thì rồi cuộc cũng không rút ra được.

Bạn đang đọc truyện *Sát Thủ Hoàng Phi Là Sói* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 315: Đồ Nhi, Để Người Cởi Y Phục Của Ta!

“Không phải nói nửa năm, lúc này mới bao lâu?” Một hồi lâu, vẫn là hỏi ra chuyện trong lòng. Chuyển an tán mang đến tác dụng phụ cần nửa năm mới có thể tiêu tan, nàng vẫn luôn lo lắng.

Ai ngờ Ngọc Hoa lại đáp:

“Đồ nhi không phải người nói cao thủ chân chính không cần nửa năm, nhất định sẽ vượt ra thời gian quy luật của dược tính đồng thời sáng tạo ra kỳ tích sao! Vì sư liền tạo một chút kỳ tích, có phải người nên tới kiểm nghiệm thành quả hay không?”

Vừa nói vừa bắt đầu động thủ cởi y phục đồ nhi mình.

Như Ý 囧 rồi, đưa tay đi ngăn cản, lại nghiêm mặt cầu xin nói:

“Sư phụ người muốn làm gì?”

Người nọ hoàn toàn không hay biết có gì không ổn, chuyện đương nhiên đáp:

“Vi sư chứng minh cho người thấy nội lực của ta đã hoàn toàn khôi phục rồi.”

Ba nút ở cổ đã bị cởi ra, da thịt trơn bóng trắng nõn bại lộ bên ngoài, thỉnh thoảng hơi thở ấm áp của hắn từ nhẹ tới gấp gáp, làm cho nàng cũng nóng ran.

“Nhưng sư phụ.” Nàng vẫn cố gắng tranh thủ, “Chứng minh nội lực đã khôi phục, không phải người nên vào trong viện bay 1 vòng, hoặc là đánh chuông sao? Tại sao. Ai yêu người cởi y phục ta làm gì! Ô ô, như vậy chứng minh nội lực cái gì a! Ô —— sư phụ người phải kín đáo! Có hiểu hay không!”

Tay vội vàng cởi áo dùng một chút, rồi sau đó lại bắt đầu tiếp tục động tác. Vạt áo đã mở ra toàn bộ, trước mắt đang đấu tranh với đai lưng trên eo nàng.

“Đồ nhi ngoan, lời nói chút kỳ kỳ quái quái. Cái gì kín không kín.”

“Ô ô ——” Như Ý gần như tuyệt vọng, ở trước mặt người này cho tới bây giờ nàng sẽ không gặp may chiếm nửa điểm tiện nghi. “Sư phụ không chơi như vậy, người khi để ta, ô ô ——”

Tay di động ở trên eo nàng cuối cùng dừng lại, Như Ý cả kinh, thầm nghĩ? Lời của mình có hiệu quả rồi hả? Người này phát lương tâm?

Vừa cúi đầu vừa nhìn, lại 囧 rồi.

Không trách được người ta bất động, đã cởi gần hết rồi!

Dưới mắt nàng áo ngoài đã cởi ra, áo lót vải bông cũng bị rộng mở, chỉ chừa cái yếm trắng nhạt ở trên thân, còn có thể mơ hồ nhìn ra hai vật thể kiêu ngạo đứng vững ở ngọn núi.

“Vi sư sao có thể khi dễ đồ nhi ngoan!” Âm thanh của nam nhân lại nổi lên, sau đó dừng lại, giống như là đang suy tư cái gì, một hồi lâu lại nói: “Vậy. Như vậy đi! Hiện tại đổi cho người khi phụ ta!”

“Hả?” Nàng sững sờ, theo bản năng liền mở miệng hỏi: “Ta khi dễ người thế nào?”

Đối phương tà tà cười một tiếng, đáp:

“Người tới cởi quần áo ta!”

. Ni Mã! Vậy thì có cái gì khác nhau sao? .

Bạn đang đọc truyện *Sát Thủ Hoàng Phi Là Sói* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(dot)Net**.

Chương 316: Tình Dục Trước Hôn Nhân

Như Ý gần khóc, cắn môi dưới nâng miệng, cuối cùng dứt khoát nhắm mắt lại.

Chết thì chết đi! Dù sao ở trước mặt hấn nàng trở thân không được đấy! Dù sao đều muốn gả cho! Sớm muộn gì cũng có một ngày này!

Tóm lại nàng không phải nữ tử cổ đại có loại tư tưởng bảo thủ kia, tình dục trước hôn nhân, Ừ, chỉ cần là người trong lòng, vẫn có thể tiếp nhận.

Nhưng đợi thật lâu, người trên người giống như cũng không có động tác kế tiếp.

Nàng kỳ quái! Lặng lẽ mở mắt ti hí nhìn lên trên, chỉ thấy nam nhân đẹp mắt làm người ta giận sôi đang hứng thú nhìn mình, một tay chống ở giường, một tay chống má, lại không có tay trên người nàng.

“Ách.” Nàng không hiểu, liền hỏi: “Sư phụ người làm gì?”

Hắn đáp:

“Chính ta muốn nghiên cứu người!”

. Đồ mờ hồi !©,®!”Nghiên cứu ta cái gì?”

“Nghiên cứu làm sao người giống như là heo lên nằm trên thớt, chờ đồ tể đây?”

Mặt Như Ý đỏ ửng, không phải then thùng, là tức đấy!

“Người đấy! Nói ta là heo? Vậy là người cái gì? Heo đực?”

Đối phương từ chối cho ý kiến:

“Đồ nhi ngoan, nếu như người coi vì sư như cục cưng, vì sư rất vui lòng người gọi ta như vậy.”

“Không. Không tính!” Nàng lau mồ hôi, “Sư phụ, ta. Ta là đang đợi, chờ người lâm hạnh.”

Lúc này người trên người có phản ứng, chỉ là không phải tiếp tục lấn áp, mà là nhẹ nhàng đứng dậy rời thân thể của nàng, sau đó sẽ tự thân động thủ mặc xiêm áo mới vừa rồi bỏ ra rất nhiều sức lực mới côi lại ra cho nàng.

Như Ý không hiểu:

“Sư phụ người phát lương tâm sao?”

Người khác gạt đầu:

“Ủm! Chính là hù dọa người một chút! Vì sư cũng không phải là đại sắc ma đói khát, làm sao sẽ làm chuyện tầm hoa văn liễu. Tuy nói ta tìm thê tử tương lai của mình, nhưng vẫn là muốn bắt đầu từ ngày nàng gả cho ta.”

Lời này khiến Như Ý có một chút xú cảm động! Nhưng cho dù cảm động cũng không bằng bị phẫn!

“Ông trời!” Ở trong lòng nàng cuồng hô! Trợn trừng mắt nhìn nam nhân, trong lòng rống to: “Cái này chưa tính là sắc ma sao? Hấn làm như vậy cùng không có khác ngựa đâu? Ông trời, sao người cho hấn gương mặt mỹ nhân như thế, lại cho hấn một lòng phúc hắc! ! A a a a!”

Một đêm này, lần nữa hai người ngủ cùng giường.

Đối với hành động này, Như Ý của chúng ta đã rất bình tĩnh rồi ! Thậm chí nàng liền tượng trưng tính đuổi một cái cũng tiết kiệm—— dù sao đuổi cũng không đi.

Bạn đang đọc truyện *Sát Thủ Hoàng Phi Là Sói* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Chương 317: Ta Là Tướng Công Tương Lai Của Ngươi!

Editor: Maria Nyoko

Cũng bình tĩnh giống Như Ý còn có Tiêu Thước!

Ngọc Hoa đến thăm Thanh Đồ thành, hẳn là người đầu tiên cũng là duy nhất biết!

Lúc ấy đứa bé rất không hiểu! Rõ ràng một người lớn sống sờ sờ nghênh ngang vào thành, thế mà hơn 10 vạn tướng sĩ cũng chưa phát hiện hẳn?

Sao người này lui tới trên đường cái huyền ảo lại giống như người tung hoành trên Phổ Phổ đảo hoang vu vậy?

Như vậy sẽ nảy sinh ra ý tưởng chính là —— nương ơi, Ngọc Hoa công tử là người hay quý!

Nhưng mà điều này cũng chỉ là suy nghĩ một chút, hẳn biết, đương nhiên Ngọc Hoa công tử là người, hơn nữa còn là một người hết sức bạo ngược, người chọc không được.

Ngay từ lúc hẳn vào gian phòng Như Ý thì thiếu niên cũng biết, tiến vào, khẳng định chính là không ra được đây!

Ở một trình độ nào đó, độ dày da mặt Ngọc Hoa thật sự là giống Như Ý, thậm chí Như Ý còn không bằng hơn phân nửa hẳn.

Trải qua cuộc sống mấy tháng trên Phổ Phổ đảo, hẳn đã sớm coi hành động hai người kia động một chút là cùng giường chung gối thật bình thường. Thậm chí nếu như Ngọc Hoa đi ra, đến lúc đó hẳn sẽ cảm thấy kỳ quái.

Nhưng bọn hẳn bình tĩnh, lại có người không có cách nào bình tĩnh nổi!

Sau khi đoạt thành, tam quân tướng sĩ đều luân phiên ngủ bù ở đây.

Một ngày một đêm, cho đến sáng sớm hôm sau có người vội tới đưa cơm cho Như Ý cùng Tiêu Thước thì chỉ thấy cửa chính phòng ngủ nàng vừa mở, một nữ tử tuyệt sắc bị ôm ở trong ngực một nam tử tuyệt sắc, hai người đều lười biếng nằm đó!

Tướng sĩ này cau mày đặt bữa sáng, lại suy nghĩ liếc Ngọc Hoa mấy lần, sau đó cáo lui không tiếng động.

Không quá nửa canh giờ, trong Triệu quân liền truyền ra một đề tài rất sợ hãi: nghĩa muội hoàng thượng là một nữ tử dâm loạn!

Còn có người làm bộ giảng thuyết:

"Nữ tử gọi Khanh Như Ý! Trong thời điểm đang đánh giấc liền công khai ngủ với nam tử xa lạ trong nhà mình! Chúng ta không thể bị sự lợi hại bề ngoài của nàng che mờ, trên thực tế, đó là một người có tác phong hết sức không đứng đắn! Dâm loạn! Dâm loạn!"

Đối với lần này, Như Ý cảm thấy rất uất ức, ngồi ở trong viện nín lấy tay áo Ngọc Hoa lau nước mắt:

"Sự phụ ngươi hủy thanh danh của ta."

Công tử áo đen từ chối cho ý kiến:

"Chuyện này thì hủy ở trong tay ai!"

Một nữ tử tổn hơi thừa lời:

"Giờ sao? Ngươi cùng nam nhân khác thì khác nhau sao?"

Hắn gật đầu:

"Dĩ nhiên!"

"Khác nơi nào?"

"Ta là tướng công tương lai của ngươi!"

. Được rồi! Thua ở hẳn.

Tiếp xúc cùng Ngọc Hoa càng lâu nàng càng cảm thấy, người này vĩnh viễn cũng đạo lý không nói rõ ràng! .

Bạn đang đọc truyện *Sát Thủ Hoàng Phi Là Sói* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở wWw.EbookFull.Net.

Chương 318: Sư Phụ, Chúng Ta Có Tính Là Loạn Luân Hay Không?

Đôi mắt tam quân hồ ngôn loạn ngữ, Như Ý lười phải giải thích.

Nàng vốn cũng không phải là cái loại người dễ dàng bị thị phi trói buộc, dù là loại thị phi liên quan đến nàng, theo ý nàng cũng chỉ là một loại kích thích trong cuộc sống bình thản thôi.

Cũng may cũng chỉ là ở sau lưng nói một chút thị phi, thỉnh thoảng có truyền tới trong lỗ tai nàng, cũng là Tiêu Thước nhìn nàng cả ngày lẫn đêm rành rõi làm cho người rất giận sôi, cố ý đến nói trêu tức nàng.

Phàm là có người đến trước mặt nàng, tuyệt đối không dám nhiều lời nửa câu đấy! Cho dù là trợ mắt nhìn Ngọc Hoa đứng ở bên cạnh Như Ý, đánh chết cũng sẽ không có nửa điểm dị nghị.

Cho tới ba ngày sau, Như Ý bắt đầu suy nghĩ hỏi Ngọc Hoa:

"Người nói sao bọn họ nhìn thấy người lập tức liền cúi đầu xuống, một bộ vâng vâng dạ dạ?"

Ngọc Hoa suy nghĩ một chút, nói:

"Đồ nhi ngoan, uy nghiêm người ở trong quân rất cao, rõ ràng trong lòng bọn họ có phê bình kín đáo đối với vi sư, nhưng người phóng Ách, dưới quân uy người, cũng không dám lỗ mãng."

Như Ý nghiêng răng, đừng tưởng rằng nàng không nghe ra chữ trước khi người này muốn nói hai chữ "Uy quyền" này! Nàng chỉ không nguyện so đo thôi! Huống chi, nàng cũng có một ít quan điểm muốn biểu đạt của mình, nói thí dụ như ——

"Sư phụ người chắc chắn những người kia bởi vì sợ ta, mà không phải bởi vì nhìn người giống như ý loạn tình mê rồi hả?"

Ngọc Hoa xóa đầu nàng dừng một chút, lúc Như Ý cảm thấy kiêu ngạo vì mình thành công ghen Ngọc Hoa thì lại nghe được mỹ nhân sư phụ lại nói:

"Đồ nhi ngoan người yên tâm, dù vi sư có ham mê đoạn tụ, vậy cũng nhất định là bề ngoài. Cho nên người giả không cần có chú ý lo lắng, xin tin tưởng vi sư, ta đúng là một nam nhân!"

. Như Ý lập tức ngẩn ngang trong gió rồi !

Tiêu Thước an vị ở một đầu sân khác, vừa ăn trái cây vừa nhìn hai người kia thỉnh thoảng sẽ diễn ra liếc mắt đưa tình.

Không thể không cảm thán, thật đúng là trước kia hắn chưa từng trải qua việc đời ! Cho tới năm ba tuổi ấy bị nữ nhân kia đoạt quả táo vẫn ghi hận đến bây giờ!

Hôm nay mới biết, thì ra là lão tử nhà hắn thật sự là một người dịu dàng động lòng! Ủ, về sau nhất định phải đối với tỷ tỷ khá hơn một chút, dầu gì khiến nàng cảm nhận được một chút người thân quan tâm và gia đình ấm áp!

Đang suy nghĩ, rồi lại nghe được nữ tử mới vừa bị chính mình đồng tình mở miệng yếu ớt, nói:

"Sư phụ người nói hai chúng ta chưa tính là loạn luân à?".

Bạn đang đọc truyện *Sát Thủ Hoàng Phi Là Sói* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở EbookFull.Net.

Chương 319: Trừ Phi Ngươi Là Nữ Nhi Của Ta, Nếu Không Ta Nhất Định Cưới Ngươi

Nam nhân đứng ở một bên khoe miệng giật giật, đáp rằng:

"Không tính!"

Như Ý không buông tha:

"Tại sao có thể không tính đây? Ngươi là sư phụ ta! Hơn nữa. Sư phụ ngươi có thể nói cho ta biết ngươi bao nhiêu tuổi rồi hay không? Ta nhìn thế nào ngươi cũng giống như hơn hai mươi, vừa giống như hơn ba mươi, vừa giống như hơn bốn mươi. Ách, có lúc cảm thấy 50~60 cũng có khả năng đây?"

Có gương mặt lớn tiến tới gần nàng, nhân tiện miễn phí khi dễ một cái ——

"Đồ nhí, ngươi không tưởng tượng vì sư thành yêu quái lâu năm, vì sư cảm thấy rất vui mừng."

Như Ý đưa tay bóp mặt của hắn, trong lòng có đôi lời không dám nói: thật ra thì ngươi thật giống như lão yêu ngàn năm!

"Nhưng gả cho sư phụ thật không tính là loạn luân sao?" Đề tài lại vòng trở lại.

Ngọc Hoa vỗ vỗ trán, có chút buồn bực làm sao đề đề mình lại rồi rầm trong vấn đề này. Nha đầu này nhìn qua không giống như là rất coi trọng bởi phận đó!

"Đồ nhí ngoan!" Hắn quyết định đổi giọng nói thành rất là ý vị sâu xa, "Cái gọi là loạn luân, thật ra là nói những người có liên hệ máu mủ, hoặc là họ hàng gần, hoặc là trường bối cùng văn bối ở chung một chỗ, mới gọi loạn luân! Giữa ngươi và ta, mặc dù ta là sư phụ ngươi, nhưng chúng ta vừa không có liên hệ máu mủ, tại sao có thể kéo tới chuyện loạn luân được?"

Như Ý nghe được sừng sốt một chút, thật lâu mới lại nói một câu:

"Tại sao sư phụ hiểu chuyện này cận kề như vậy? Nên không phải đã sớm bắt đầu nghiên cứu chứ? Ha ha ha, sư phụ, đừng xem ngươi thỉnh thoảng phiêu phiêu nhược tiên thỉnh thoảng cuồng phóng không kèm chế được, thật ra thì ngươi vẫn rất truyền thống! Ngươi cũng sợ bị người nói loạn luân cùng đồ đệ, cho nên sớm nghiên cứu vấn đề loạn luân, sẽ chờ bị người hỏi đi! Ha ha, ha ha ha ha!"

Bốp!

Bình thường đều là nàng cho Tiêu Thước bàn tay, lần này không chút do dự đến trên đầu của nàng.

Thiếu niên nơi xa ngắm nhìn rất vô lương cười thật to ra tiếng, Như Ý giận đến ngậm nghiến răng.

Nhưng lại không thể phản kháng, bởi vì giống như ngày đó sau khi nàng vào nhà liền bị đụng ngã, tuy là nàng võ công cao hơn nữa, đời này cũng không thể cao hơn Ngọc Hoa.

Huống chi hắn hiểu nàng, hiểu được từng chiêu từng thức, một cái nhấn mảy một nụ cười. Cho nên, coi như nàng phản kháng, cũng không hữu dụng!

"Nha đầu chết tiệt kia ngươi nghe rõ cho ta!" Rốt cuộc, người khác bắt đầu thông điệp cuối cùng: "Trừ phi ngươi là nữ nhi của ta, nếu không ta nhất định cưới ngươi!"

Như Ý: "."

.

Mấy ngày nay, Triệu quân vẫn luôn ở chỗ Cung Khuê bàn kế hoạch tấn công bước kế tiếp.

Bạn đang đọc truyện *Sát Thủ Hoàng Phi Là Sói* được tải miễn phí tại Ww.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 320: Tiêu Thước Mưu Ma Chúc Quỷ

Editor: Maria Nyoko

Dù sao, công chiếm Thanh Đồ cũng không phải mục tiêu cuối cùng của bọn hấn.

Tuy nói này Thanh Đồ thành là trọng yếu, chiếm được nó cũng coi là đánh dấu thắng lợi, nhưng cuối cùng bọn hấn muốn là kinh đô Mạnh quốc, là cả quốc thổ Mạnh quốc!

Hiện tại sĩ khí toàn quân sung mãn, thật sự là thời cơ tốt để tiếp tục tiến công.

Vì thế Cung Khuê, mỗi ngày ba chuyến chạy trong sân Như Ý.

Tuy nói bởi vì Ngọc Hoa xuất hiện, trong quân xuất hiện một chút lờn đồn đại, nhưng đối với Như Ý mà nói, vẫn rất có uy tín.

Huống chi, ở phía trước trong lòng của những người di thần Khương quốc kia, Như Ý hay là Chủ Thượng bọn hấn, còn là hoàng tộc duy nhất của Khương quốc.

Chuyện chinh đồn quân tiến công này, tuy Cung Khuê có một ngàn một vạn tâm tư muốn tự mình làm chủ, nhưng vẫn không thể không đến xin chỉ thị của Như Ý.

Nhưng hấn gấp, Như Ý cũng không gấp! Với nàng mà nói, nắm Thanh Đồ là đủ rồi, có tấn công Mạnh phục Khương hay không, đó cũng không phải là chuyện nàng cần làm!

Cho nên người ở chỗ này, cũng chỉ là vì phải đợi người đến. Một khi chuyện của nàng làm xong, nơi này không có đạo lý tiếp tục giữ lại nữa.

Khương quốc, đó là chuyện xưa trước kia, không có quan hệ gì với nàng.

Cho nên, mỗi lần Cung Khuê đến, hoặc nàng tránh không thấy, hoặc là qua loa, hoặc là chăm chú nghe hấn nói một buổi chiều, sau đó gật đầu một cái, trịnh trọng nói:

"Theo ta thấy, bây giờ thật sự không phải thời cơ tốt tiếp tục tiến công! Chờ một chút đi!" Cuối cùng, kiến sắc mặt Cung Khuê không tốt, lại bỏ sung: "Dĩ nhiên, ta chỉ là nói ý kiến của ta mà thôi. Nếu như ngươi muốn đánh, ta muốn cản cũng không cản được, phải hay không?"

Mỗi lần như thế, Cung Khuê liền im lặng hỏi ông trời, sau đó phẫn nộ mà quay về.

Đi đi lại lại, bảy tám ngày đã qua, hai người vẫn vui vẻ vui vẻ người tới ta đi không dứt khoát tiến hành thương thảo quân sự lẫn này.

Người trong cuộc không phiền, nhưng người đứng xem không chịu nổi.

Đứng mũi chịu sào chính là Tiêu Thước!

Thiếu niên vốn là người có đại thù cùng Cung gia, ngại vì trung gian còn có Như Ý, thù này hấn vẫn chưa báo.

Những năm này tiêu tử đi theo Như Ý, cũng học thông minh, biết nói chuyện như vậy vô dụng với Như Ý, liền suy nghĩ đi tìm Ngọc Hoa.

Tuy nói bình thường hấn đối với Ngọc Hoa đó là tránh mà không kịp, nhưng thời khắc mấu chốt hấn vẫn biết người nào dùng được.

Cũng tỷ như nói ngày ngày Cung Khuê tìm đến Như Ý thương thảo quân sự, mặc dù Như Ý cũng là phiền muốn chết, nhưng còn có thể ngại mặt mũi cùng chút nguyên nhân, không trở mặt cùng hấn.

Bạn đang đọc truyện *Sát Thủ Hoàng Phi Là Sói* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 321: Đệ Đệ Khanh Như Ý, Ai Dám Trông Nom?

Chỉ là Ngọc Hoa cũng vậy! Chỉ cần trong chuyện này hấn cùng Ngọc Hoa đạt thành nhất trí ghét Cung Khuê, hoặc là mình gặp may có thể có được đồng tình của hấn, tất cả đều dễ làm!

Vì vậy, hấn vui mừng đi đến tìm Ngọc Hoa.

Nếu như không mong muốn, Cung Khuê “Dây dưa” đối với như ý, Ngọc Hoa cũng không hề bình tĩnh nữa.

Tiêu Thước tận tình khuyên bảo, rốt cuộc lại để cho công tử áo đen này gật đầu một cái cao quý:

“Được! Nếu chúng ta cũng phiền hấn, vậy hãy khiến hấn biến mất trước mắt ta đi!”

Ngọc Hoa theo lời khiến Cung Khuê biến mất, chính là chỉ không cho hấn đi vào trong viện tử này nữa.

Thật ra thì Tiêu Thước đang suy nghĩ, nếu theo tính khí Ngọc Hoa, sợ là sẽ phải trực tiếp động thủ với Cung Khuê. Nhưng mà bây giờ còn phải bận tâm Như Ý, hư chuyện lớn của nàng sẽ không tốt.

Vì vậy Ngọc Hoa để Tiêu Thước chặt hai bó cây lớn ở trong thành, lợi dụng những cành cây này bày một trận pháp.

Trận pháp là theo Lê Hoa trận thức thứ nhất, hết sức đơn giản..... Ách, dĩ nhiên, đối với hấn mà nói là hết sức đơn giản.

Mới đầu Tiêu Thước vẫn không rõ những thứ nhánh cây ngổn ngang này ném ở bên ngoài sân có ích lợi gì, hỏi Ngọc Hoa, hấn cũng không nói, chỉ là một tay xách người tới ngồi trên tường viện, sau đó chỉ vào phương hướng khoải mã Cung Khuê chạy tới, nói:“Chờ hấn đến, người sẽ biết rõ là chuyện gì xảy ra!”

Mặc dù thiếu niên không hiểu rõ những cành cây này chặn người như thế nào, nhưng đối với chuyện Cung Khuê phải gặp xui xẻo cũng rất tin tưởng không hề nghi ngờ!

Bởi vì hấn hiểu rõ, người này, một khi khiến Ngọc Hoa nhìn không vừa mắt, căn bản liền không có ngày tốt.

Vừa nghĩ vừa lau mồ hôi, nhủ thầm mình có tăng quan hệ với Như Ý, cũng coi như mình cùng hấn thân thích, đây là một việc tốt đẹp đường nào!

Lúc suy nghĩ, Cung Khuê đã đến gần, lưu loát nhảy xuống ngựa, lập tức liền thấy mấy cành khô. Không khỏi rống to ——

“Chuyện gì xảy ra? Tại sao không quét sạch sẽ cửa viện Chủ Thượng?”

Trên đường có binh sĩ tuần tra nghe thấy lời ấy đều chạy tới nhìn, vừa thấy trường hợp này, từng người cũng đều không lên tiếng.

Trước mặt Tiêu Thước nhánh cây bày cả trên một con đường, bọn họ đều có thể nhìn thấy. Dưới mắt những cành cây này lại xuất hiện cửa nhà tại bọn họ, nhất thời tiểu tử này không khỏi vui mừng đùa giỡn!

Đệ đệ Khanh Như Ý! Ai dám trông nom?.

Bạn đang đọc truyện *Sát Thủ Hoàng Phi Là Sói* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(chấm)Net**.

Chương 322: Nhánh Cây Trận

“Cũng quét sạch sẽ rồi! Một lát nếu bốn soái ra ngoài còn chứng kiến những thứ này, tất cả các người đều đi lĩnh quân pháp cho ta!”

Rống một tiếng xuống, người nhắc chân phải đạp những cành khô đi!

Tiêu Thước ngồi ở đầu tường trừng mắt, sẽ chờ hấn đạp lên một tiếng sau đó mới “Ai yêu” một tiếng nằm trên mặt đất!

Nhánh cây trận quả nhiên không để cho hấn thất vọng! Để giày cung Khuê mới vừa chạm vào thì cành khô đầy đất giống như có sinh mạng, trong nháy mắt toàn bộ dựng đứng lên!

Chẳng những tư thế thay đổi, ngay cả vị trí cũng không ngừng dời đi!

Những nhánh cây có sinh mạng tích cực giống như lê hoa trên Phổ Phổ đảo độc nhất vô nhị, càng chuyển càng nhanh, dần dần truyền thành một vòng tròn xung quanh Cung Khuê, mặc kệ hấn tiến về phía trước hay là lui về phía sau, đều không thể.

Cung Khuê cũng tức giận, dậm chân mạnh mẽ, liền đạp lên những cành cây đó.

Tiêu Thước nhếch miệng, liền thấy người đạp nhánh cây giống đạp dao găm, một tiếng “Ngao” liền đứng lên!

Rất nhanh liền có máu tươi đỏ nhạt dính vào mũi giày, một giọt một giọt rơi xuống đất.

Những cây cành đó lập tức điên rồi! Vừa nghe tới mùi máu tươi, giống như tên ăn xin thành phố thấy được một đại giò ném xuống đất, liền điên cuồng cầm lên, lao thẳng về phía mũi giày Cung Khuê, cuốn lấy chân người bị thương như bánh chưng.

Nếu chỉ là bị nhánh cây dây dưa, coi như không sai. Nhưng những cành khô kia đặt ở trên đất đều là cành khô, nhưng vừa tiếp xúc với người, lập tức biến thành dao găm sắc bén, từng phát từng phát cửa vào thịt.

Cung Khuê đau đến “Oa oa” kêu loạn, tướng sĩ bên cạnh muốn giúp đỡ, rồi lại bị dọa cho hoảng sợ, trong lúc nhất thời, ai cũng không chịu tiến lên một bước, cũng chỉ có thể trở mặt nhìn Cung Khuê kêu rên!

Rốt cuộc, từ trên nóc tường viện truyền đến tiếng cười, mọi người ngẩng đầu nhìn lên, chỉ nhìn thấy đệ đệ Khanh Như Ý còn có..... của Khanh Như Ý, Khụ, người tình, hai người đang sóng vai ngồi ở trên tường, cười hi hi nhìn Cung Khuê bị thương phía dưới.

Trong lòng Cung Khuê có tính toán, ngay từ lúc lần đầu tiên hắn nhìn thấy Ngọc Hoa thì liền đoán được hắn là người nào.

Thanh danh Ngọc Hoa công tử vang rền thiên hạ, mặc dù đã thật ra thì diện kiến người thật không nhiều, nhưng tin tức lan truyền khắp mọi nơi.

Cho tới hoàng tộc các quốc gia, vào lễ dân bách tính, từ nam tới nữ, từ già đến trẻ, không ai không biết Ngọc Hoa công tử, không ai lại không mơ ước dung mạo như tiên trong truyền thuyết.

Bạn đang đọc truyện *Sát Thủ Hoàng Phi Là Sói* được tải miễn phí tại Ww.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 323: Tỷ Phu À Tỷ Phu

Editor: Maria Nyoko

Ngay từ lúc Cung Khuê tra tìm tung tích tiểu công chúa thì biết được nàng từng bái công tử Ngọc Hoa Phở Phở đảo làm sư phụ, vì vậy khi Ngọc Hoa đột nhiên xuất hiện ở Thanh Đồ thành thì mặc dù hắn cũng kinh ngạc một ít, nhưng ngay lúc đó không cảm thấy bất ngờ nữa.

Bao gồm hiện tại! Vừa nhìn thấy Ngọc Hoa ngồi ở đầu tường, hắn lập tức liền nhớ lại một truyền thuyết về Phở Phở đảo.

Nghe nói trên Phở Phở đảo mọc đầy lê hoa, Ngọc Hoa công tử tự ý bày các loại trận pháp, liền dùng những thứ ngay tại chỗ, những cây lê kia luyện trận tự chế mùi thức trận pháp lê hoa, đương thời trên đời không người có nào giải.

Mà trước mắt.

"Công tử!" Hắn không mở miệng không được, vốn muốn kêu tha mạng, mà dù sao ngay trước mặt nhiều tướng sĩ như vậy, hắn là một chủ soái cũng không quá không biết xấu hổ. Liền nghĩ, liền đổi lời nói là: "Không biết Cung Khuê chọc công tử không vui khi nào, công tử muốn dùng lê hoa trận với ta?"

"Hừ!" Một tiếng này là Tiêu Thước hừ ra, không cần Ngọc Hoa tự mình đáp, thiếu niên liền chủ động mở miệng, nói: "Cung gia, ta cho ngươi biết! Đừng tưởng rằng có tỷ ta ngăn ta không thu thập được ngươi! Hiện tại tỷ phu ta đến rồi! Nếu như ngươi còn dám một ngày ba chuyến chạy đến trong viện tử chúng ta, ta để cho tỷ phu ta trực tiếp tiễn ngươi về tây thiên! !"

Một tiếng tỷ phu này, làm cho trong lòng Ngọc Hoa đặc ý! Trong lòng thích thú, người liền muốn cười!

Chỉ tiếc, hắn cười quá đặc biệt, mặc dù nghe sáng lạng, nhưng cũng chỉ là một chút. Chớp mắt, tiếng cười sáng sủa xen lẫn nội lực, phụt chốc, tiếng cười kia liền bắt đầu to hơn phiêu đảng trong Thanh Đồ thành!

Lay động mỗi một góc Thanh Đồ thành, chấn động tất cả tướng sĩ trong Thanh Đồ thành, lúc này mới từ từ yếu bớt, sau đó sẽ trở lại.

Trong phòng đầu Khanh Như Ý cũng muốn điên rồi, một cước đá tung cửa chạy đến bên ngoài, vừa nhìn thế này, lập tức liền hiểu rõ là chuyện gì xảy ra, không khỏi ngẩng đầu khò cầu:

"Sư phụ ngươi đừng cười! Quá già rồi!" Chỉ chỉ Cung Khuê, nói: "Để cho hắn bảo đảm về sau không đến phiền ta, thả người ta đi!"

Không đợi Ngọc Hoa mở miệng, lần này Cung Khuê đã có kinh nghiệm, trực tiếp liền mở miệng nói:

"Thuộc hạ không bao giờ nữa tới phiền Chủ Thượng! Nhất định theo lời Chủ Thượng từng nói, tiếp tục nuôi quân tại Thanh Đồ, không tiến công! Ta phát thề, ta bảo đảm! Ai yêu. . . ." Trên chân đau đón tăng lên, đau đến mức bộ mặt hắn vặn vẹo.

"Thả người!" Như Ý xông lên trên tường kêu!

Ngay lập tức, những cành cây khô kia cũng giống như đột nhiên bị tan mất sinh mạng, "Ba lạp ba lạp" rơi trở về mặt đất, nằm lán lóc lộn xộn.

Bạn đang đọc truyện *Sát Thủ Hoàng Phi Là Sói* được tải miễn phí tại Ww.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 324: Hàng Đêm Mơ Thấy Mạnh Đi Vào Giác Mơ

Nếu không phải dưới đất còn có máu Cung Khuê, cho dù ai cũng không cách nào tin tưởng đã xảy ra chuyện mới vừa rồi.

Sau lại có người đồn, Khanh Như Ý biết yêu thuật, có thể chỉ huy nhánh cây.

Cũng có người nói, nàng là yêu tinh, bằng không làm sao đáng đáp sẽ đẹp như thế.

Cung Khuê vừa được thả, lập tức do tướng sĩ mang rời đi.

Ngọc Hoa cũng dắt Tiêu Thước từ trên tường xuống, sau đó cười hi hi đi theo Như Ý trở lại trong viện, sẽ đóng kỹ cửa chính, lúc này mới mở miệng nói:

“Đồ nhi ngoan, không ngờ vì sư dùng chút cảnh khô cũng có thể bày trận!”

Như Ý chạy nhanh.

“Đồ nhi ngoan, không ngờ vì sư dùng chút cảnh khô cũng có thể bày trận đi!”

Như Ý gấp trở ngại.

“Đồ nhi ngoan, không ngờ vì sư dùng chút.”

“A ——” nữ tử kêu to một tiếng: “Sư phụ! Ta van người tha cho ta đi! Người đừng giăng co có được hay không! Ở trên đảo giày vò còn chưa đủ, người theo ta tới đây làm gì à?”

“Ai?” Ngọc Hoa không hiểu, “Đồ nhi ngoan, không phải người bảo vì sư mau mau dưỡng tốt thân thể, sau đó tới giúp người báo thù sao? Trước khi đi không phải người nói người xa ta không được sao? Sao bây giờ nói lời như vậy? Rất kỳ quái!”

Như Ý im lặng, ngẫm lại xem. Ách, dường như thật sự chính nàng nói.

“Đồ nhi ngoan!” Ngọc Hoa lại tiến lên trước, khuôn mặt dễ nhìn gần như áp vào trên mặt của nàng, vừa nói, có hơi thở ấm áp mang theo lễ hương xông vào mũi, lại cho người cảm thấy hết sức hương thụ.”Thật ra là vì sư lo lắng! Tức phụ của mình cũng không thể chạy! Ta trái nghĩ phải nghĩ, người này ra ngoài sẽ gặp tình lang, ta không đi theo không thể được! Ngộ nhờ nói lại tình xưa, vậy ta có được không bù nổi mất!”

Như Ý tròn tròn mắt——

“Ta sẽ gặp tình lang hồi nào?”

Ngọc Hoa đáp:

“Hàng đêm mơ thấy Mạnh đi vào giấc mộng, tỉnh lại trần trọc. Ai! Đồ nhi ngoan người đang làm cái gì vậy!”

Còn chưa nói hết hai câu thơ tự biên xong, chỉ thấy Như Ý giơ tay thành chưởng chém thẳng vào mặt hấn!

“Cái gì mộng hay mơ! Là sư trưởng người đùa giỡn đồ đệ!” Nữ tử vừa đánh vừa kêu: “Đừng tưởng rằng người là sư phụ ta ta không dám đánh người! Người có quy củ sư môn, ta cũng có quy củ của nhà! Ta đây gọi gia pháp! Gia pháp!”

“Ai ai ai!” Ngọc Hoa liên tiếp tránh né, bước chân dời một cái, mà Như Ý ngay cả áo của hấn cũng không đụng. Nhưng hấn làm bộ như mất hết sức nhếch nhác, chọc cho Như Ý truy đánh liên tiếp.

Bạn đang đọc truyện *Sát Thủ Hoàng Phi Là Sói* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(chấm)Net**.

Chương 325: Mạnh Tử Ca Hồi Hận

Chỉ chốc lát sau, tiểu viện vốn được chỉnh lại sạch sẽ, liền bị hai người này truy đánh một phen làm cho ngổn ngang.

Cái bàn ở giữa cũng bị lật ngược, cái ghế cũng lật, ly trà trên bàn cũng rơi bể trên đất.

Tiêu Thước cũng sắp khóc.

Kinh đô Mạnh quốc

Hoàng cung

Chiến báo kịch liệt từ Thanh Đồ tám trăm dặm đã được thái tử Mạnh quốc Mạnh Tử Ca cầm ba ngày.

Thanh Đồ thất thủ, là chuyện ngoài ý liệu của Mạnh Tử Ca.

Bởi vì Tiền Phổ thiện chiến, bởi vì ở trong tay Tiền Phổ, còn chưa bại một cuộc chiến.

Thế nhưng hắn lại háo sắc, nhưng nhược điểm này cũng không đủ để ảnh hưởng biểu hiện xuất chúng ở phương diện quân sự.

Hắn cho là Thanh Đồ sẽ không sao, nhưng, sau khi xem chiến báo này, lại cảm thấy vậy cũng là chuyện hợp tình hợp lý.

Ngọc Diện La Sát ra tay, lấy đầu tất cả chủ tướng Thanh Đồ. Mạnh Tử Ca khép hờ hai mắt, trong đầu lập tức hiện lên, hắn là có một ngày hai nước Mạnh Triệu chân chính giao chiến.

Đến lúc đó, hắn cùng với nàng chia ra đứng ở hai phe trận doanh, vì thiên hạ của mình đâm binh khí sắc bén vào lồng ngực của đối phương.

Đúng, hiện tại hắn không dám đảm bảo mình nhất định thắng nổi nữ tử kia rồi.

Hắn thế nào cũng nghĩ không thông, tại sao trong tám chín năm, tính tình cùng dung mạo nữ tử kia lại có biến hóa lớn như thế.

Hắn biết Nữ Nữ, còn là đứa trẻ thấy hắn sẽ phát run, ăn thức ăn bình thường sẽ nôn mửa.

Nhưng bây giờ, truyền thuyết trong chốn giang hồ, trên đời này Ngọc Diện La Sát là người lười biếng nhất, cũng là người lợi hại nhất. Nàng có thể lấy tánh mạng người ta đảm tiêu nhân gian, còn có thể lấy đầu người trong giấc ngủ. Nàng hưởng thụ mỹ thực thiên hạ, nghe dân gian ca hát, nhìn vẻ phía nam nhân đẹp mắt sẽ chảy nước miếng, thấy nữ tử đẹp cũng hầu như không nhận được lên tiếng đùa giỡn.

Nhưng không có nữ nhân nào sẽ cảm thấy mình bị người cột nhả, bởi vì Khanh Như Ý đẹp mắt, bởi vì Khanh Như Ý chân thành. Khi nàng nói một người xinh đẹp hòa hảo, vậy thì thật sự là xinh đẹp hòa hảo, không có ca ngợi quá, thường thường chỉ là một câu: làm sao người có thể đẹp như thế. ~ liền làm cho lòng người ta tràn đầy vui mừng!

Những thứ này, Mạnh Tử Ca đều không suy nghĩ tới!

Hắn quen biết chung đụng cùng với nàng quá gần, gần đến mức Khanh Như Ý chỉ lo biết thế giới mới mẻ ngoài Mê Tung rừng rậm ra, chỉ lo mình sẽ có có nguy hiểm tánh mạng hay không. Nàng căn bản còn không kịp bộc lộ bản tính ở trước mặt mọi người, căn bản còn không có cơ hội hưởng thụ cuộc sống i giang hồ sáng khoái.

Cho nên, hắn bắt đầu hối hận.

Bạn đang đọc truyện *Sát Thủ Hoàng Phi Là Sói* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(chấm)Net**.

Chương 326: Hậu Quả Của Việc Không Diệt Cỏ Tận Gốc

Editor: Maria Nyoko

Sau khi Mạnh Tử Ca bắt đầu hối hận việc ném nàng ở Tiêu gia tám năm, bắt đầu hối hận tám năm này mình có thể ngoan tâm không đi hỏi thăm bất cứ tin tức gì của nàng, cũng bắt đầu hối hận mật báo Tiêu gia đưa cho hắn về Khanh Như Ý cũng bị ném vào đồng lửa.

Chỉ là suy nghĩ một chút, tính tình nữ tử kia sẽ có biến hóa như thế, đại khái cũng có liên quan cùng một người đi!

Mặc dù kiên trì không thêm nghĩ nữa, nhưng hắn vẫn biết rõ Như Ý lên Phổ Phổ đảo, bái Ngọc Hoa công tử làm sư phụ.

Người kia hắn biết được, về ngoài thiên hạ đệ nhất, cũng có tính tình quái đản đệ nhất thiên hạ, còn có võ công đệ nhất thiên hạ. Hắn Mạnh Tử Ca cả đời tự cho mình siêu phàm, nhưng cũng không thể không cúi đầu xuống trước mặt Ngọc Hoa công tử.

Đúng, hắn thừa nhận, hắn đánh không lại người ta.

Cũng bởi vì như thế, Mạnh Tử ca vẫn không dám đảm bảo, mình bây giờ có thể đánh được Khanh Như Ý.

Dù sao, võ công của hấn cao hơn nữa, cũng có hạn độ. Hạn độ của mình ở đâu, mình rõ ràng.

Nhưng Ngọc Hoa công tử, nhưng không ai biết hạn độ hấn ở đâu! Người đó hình như là hoa tuyệt thế trên Đại Hoang này, đột nhiên tới, tồn tại như một thần thoại.

"Tôn chủ." Hồi lâu, rốt cuộc có người nói chuyện trong thư phòng. Lúc đó, là Tứ Trưởng Lão Thiên Ngọc Sơn cùng đứng bên trong. Nói chuyện, là Truy Hồn —— "Ngọc Diện La Sát đi Thanh Đồ, nếu không, chúng ta không bị thua."

Ý tứ của hấn rất rõ ràng, cho nên Thanh Đồ mất, không oán được Tiền Phổ cũng không oán được bất luận kẻ nào. Trong quân tướng sĩ lợi hại hơn nữa, cũng đều là người tài, nếu bàn về độc đấu, không có biện pháp so chiêu cùng cao thủ giang hồ.

Đối với Khanh Như Ý, cho tới bây giờ Truy Hồn đều chưa từng có một tia cảm giác thân cận. Tựa như chuyện hấn mới vừa nói chỉ Ngọc Diện La Sát, cũng không gọi nàng là Nữ Nữ. Dù là nàng từng ở tại Thiên Ngọc Sơn, dù là nàng đã từng rất cố gắng muốn hòa làm một thể cùng người của Đào Nhiên Cư.

Nhưng kể từ năm đó hấn tra ra nữ tử gọi Nữ Nữ, chính là tiểu công chúa mất tích ở trong rừng rậm Mê Tung thì vẫn tuân theo quan điểm cũng chỉ có một: nhỏ cỏ tận gốc.

Nhiều năm trước kia hấn cũng đã nói: nhỏ cỏ không tận gốc, hậu họa vô cùng!

Hôm nay xem ra, lời này, thật đúng là hấn nói đúng!

Truy Hồn nói, Mạnh Tử ca không nói, ngay sau đó lại có người mở miệng, là Cháp Kiếm.

Hấn nói:

"Thuộc hạ chờ lệnh Tôn chủ, xin Tôn chủ hạ lệnh, thuộc hạ tự mình mang Nữ Nữ cô nương về!" .

Bạn đang đọc truyện *Sát Thủ Hoàng Phi Là Sói* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở EbookFull.Net.

Chương 327: Người Cho Rằng Bây Giờ Còn Là Khanh Như Ý Chín Năm Trước . . .

Lời nói Cháp Kiếm được Mị Nguyệt hứng ứng ——

"Không sai! Tôn chủ, Mị Nguyệt cũng cảm thấy Nữ Nữ nên đi theo chúng ta! Nàng vốn chính là người Thiên Ngọc Sơn, tuy nói tách ra nhiều năm, nhưng phân tính nhất định là vẫn còn! Nếu ta theo Cháp Kiếm đi tìm, tin tưởng cơ hội tìm người trở về rất lớn!" Vừa nói xong vừa nhìn Truy Hồn cùng Ngự Phong vẫn không nói.

Truy Hồn hiển nhiên không đồng ý đối với cách nói này, thấy Mị Nguyệt nhìn sang, lập tức phát ra một tiếng hừ nhẹ, tỏ vẻ không vui.

Mà Ngự Phong, 1 năm 4 mùa cũng phe phẩy chiết phiến trong tay, sắc mặt lạnh nhạt, cũng không đồng ý, cũng không phản đối, lại thấy tất cả đều không liên quan có thể nhàn nhã được.

Mạnh Tử ca còn chưa nói, đến lúc đó Truy Hồn lại mở miệng, nói:

"Người đã vào Triệu quân rồi, vậy khẳng định cũng đã biết rồi hôm nay người nào nắm Triệu quốc ở trong tay! Nàng đang báo thù vì quốc gia mình, chúng ta không có đạo lý nhận nàng! Nhưng. . . ." Hấn dừng một chút, lời nói âm trầm, ánh mắt thỉnh thoảng lưu chuyển giữa Mị Nguyệt cùng Mạnh Tử Ca. Một hồi lâu, mới nói —— "Nhưng lại có lý do giết nàng!"

Dứt lời, người bước về trước một bước, cúi người về phía Mạnh Tử ca, cất cao giọng nói ——

"Thuộc hạ chờ lệnh! Tự tay đi giết Ngọc Diện La Sát, tể Thanh Đồ Đại Mạnh ta!"

Vừa mới dứt lời, lại chợt nghe Mị Nguyệt phát ra một trận cười dữ dội.

Giống như là nghe được chuyện tức cười nhất trên đời này, nữ tử cười ngả nghiêng ngã ngửa, bụng cũng cười đến đau đớn.

Truy Hồn tròn mắt nhìn, đợi thật lâu, rốt cuộc nàng dừng lại, nhưng lời nói cũng lập tức phát ra, là ——

"Giết? Tốt! Ngươi đi đi! Đi thì biết, đến tốt cùng sẽ là ai chết! Ngươi cho rằng bây giờ Khanh Như Ý còn là Nữ Nữ chín năm trước sao? Truy Hồn a Truy Hồn! Không có người muốn quá tự cho là thanh cao! Đừng nói là ngươi một người, ngay cả Tứ Trường Lão chúng ta cùng thế lực Thất Tuyệt, cũng tuyệt đối không có nửa phần hy vọng thắng nàng. Huống chi dù là thắng, chỉ sợ Mạnh quốc cũng không sống yên ổn qua ngày nữa!"

Lời của nàng dừng lại, nhưng người nghe được đều rất hiểu. Ý tứ Mị Nguyệt là nói, coi như bọn họ lực giết Khanh Như Ý, bọn họ cũng tuyệt đối lại không giết được Ngọc Hoa! Đồ đệ gặp chuyện không may, nhất định sư phụ sẽ đến báo thù. Mà thiên hạ đệ nhất Ngọc Hoa công tử kia, thiên quân vạn mã cũng không làm gì được hắn đấy!

Một khi chọc giận Ngọc Hoa, chỉ sợ Đại Mạnh quốc, thậm chí là hoàn toàn Đại Hoang từ đó đều không có một ngày yên tĩnh! .

Bạn đang đọc truyện *Sát Thủ Hoàng Phi Là Sói* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full.Net**.

Chương 328: Hủy Thiên Diệt Địa! Ngọc Hoa Có Bản Lãnh Đây!

Hủy Thiên Diệt Địa! Bọn họ tuyệt đối tin tưởng, Ngọc Hoa có bản lãnh này!

Trong thư phòng một mảnh yên lặng, thời gian hơn một canh giờ, lúc này mới nghe được người ngồi ở chủ vị tự nhiên mở miệng, giọng nói cũng không phải là nghiêm túc như bọn họ suy nghĩ, mà là có điểm thoải mái mà nói:

“Chúng ta đi một chuyến đến Thanh Đồ!”

Bốn người đều sững sờ, không biết lời này của Tôn chủ là có ý gì!

Truy Hồn hỏi thăm:

“Cần phải điểm binh? Triệu quân có thể chi binh 18 vạn, chúng ta.”

“Nguyên Thanh Đồ kia là 10 vạn đại quân, vậy là đủ rồi!” Mạnh Tử ca khẽ cười, ngón tay điểm điểm ở trên bàn, lại nói: “Triệu quân đoạt Thanh Đồ, chiếm tiện nghi do bên ta không có chủ tướng. Nếu là do bốn người các ngươi tự mình mang binh, Triệu quốc 18 vạn người, bốn tôn vẫn không có nhìn ở trong mắt!”

Lời nói này không sai, bọn họ cũng hiểu đạo lý này. Nhưng vấn đề là.

Mị Nguyệt dậm chân một cái, âm thanh yếu ớt:

“Nhưng có nữ nữ! Chúng ta cũng không thể đã thương nàng!”

Mạnh Tử ca khoát tay, nhàn nhạt nói:

“Yên tâm, chúng ta không tổn thương nàng, tự nhiên nàng cũng sẽ không làm chúng ta bị tổn thất.”

Lời nói này khi định thần nhàn, giống như tất cả đều ở trong lòng bàn tay, nữ tử kia muốn làm cái gì, đang suy nghĩ gì, hẳn đều biết.

Tứ Trường Lão đều không lên tiếng, ai cũng không hiểu tại sao Mạnh Tử ca đột nhiên nói ra lời này. Rõ ràng mấy ngày nay hắn cùng bọn họ, vẫn luôn đang suy tư nữ tử kia, vẫn luôn đang suy tư rốt cuộc trận chiến này nên thế nào là đơn thuần lấy Mạnh diệt Triệu, hay là diễn biến như mười bảy năm trước trận chiến tranh giành của Mạnh - Khương.

Bọn họ tuyệt không ngờ, ngay vừa mới rồi, Mị Nguyệt cùng Truy Hồn cãi vã, Mạnh Tử ca đột nhiên sẽ hiểu đạo lý.

Hắn đang nghĩ, thì ra là nữ tử kia đi giết Tiền Phổ, đi đoạt Thanh Đồ, cũng không phải vì báo thù cho Khương!

Sở dĩ có suy nghĩ này, hoàn toàn bởi vì mới vừa rồi hắn nhận được một ánh mắt của Ngự Phong.

Mặc dù cũng không lên tiếng, nhưng từ trong ánh mắt Mạnh Tử ca liền nhớ lại một một năm trước Ngự Phong từng nói một chuyện cùng hắn.

Hắn nói hắn gặp được Khanh Như Ý, cũng đã nghe cái nhìn của nàng đối với trận chiến Mạnh Khương năm đó.

Khi đó Mạnh Tử ca cũng không quá tin phục đối với lời nói của Ngự Phong, bởi vì hắn không xác định nữ tử Ngự Phong nhìn thấy chính là Nữ Nữ của hắn.

Nhưng hôm nay nghĩ đến, Ngự Phong nhận thức, khi nào đã sai? Ngự Phong nói chuyện, chưa lúc nào dối trá? .

Chương 329: Còn Một Ngày, Người Ngươi Chờ Đợi Sẽ Tới!

Editor: Maria Nyoko

Trong nháy mắt, sáng mắt sáng lòng!

Thì ra là nha đầu kia chỉ là muốn dùng biện pháp này buộc hấn ra ngoài! Xem ra nàng rất thông minh, xem ra nàng đã đoán được hấn quan hệ cùng với Mạnh quốc.

Chỉ là thủ đoạn buộc hấn ra ngoài ác liệt, để cho hấn mất một thành quan trọng, lại hao tổn một dũng tướng!

Nhưng là, trách nàng sao?

Sao lại thế này!

Hấn thiếu nàng, vẫn là không rõ, có rất nhiều đồ nếu nàng muốn, hấn cho được rất tốt, vậy hãy để cho nàng đi lấy đi!

.....

Bên này Thanh Đồ đã hai mươi mốt ngày, ở ngày thứ hai mươi hai, ngay cả Như Ý cũng cảm thấy nếu tiếp tục đông dài không phải là biện pháp.

Nàng bắt đầu hoài nghi mình dùng phương pháp này rốt cuộc có thể thành công dẫn người tới bên này hay không, cũng bắt đầu hoài nghi có phải ý chí người nọ quá kiên định không muốn gặp nàng hay không.

Nhưng nếu thật sự không tới gặp, nàng có thể như thế nào? Chẳng lẽ còn phải tiếp tục công thành phía trước, vẫn bức đến phía dưới Hoàng Thành Mạnh quốc?

Không được ...! Như Ý than nhẹ, giết Tiền Phổ, nàng còn có thể tìm lý do đối phương háo sắc! Nhưng nếu tiếp tục đi lên nữa, chính nàng cũng không có biện pháp tự thuyết phục chính mình ra tay.

Đừng nói bản thân nàng không có một tia tình cảm đối với Khương quốc, dù là có, cũng không thể giúp đỡ Cung gia đi hồ lý hồ đồ đánh thiên hạ.

Huống chi, hơn mười năm trước đại chiến vốn cũng không có ai đúng ai sai. Vị lão tướng quân kia cũng nói, nền tảng Khương lập quốc cũng đã đục cấn không chịu nổi, nếu không phải là bị Mạnh quốc tiêu diệt, chỉ sợ dân chúng còn phải bị bao nhiêu khổ nạn.

Nàng ép Mạnh, cũng chỉ là muốn nói cho hấn biết trong lòng mình không có hận, hấn không có cần thiết vẫn ỷ thế. Coi như một chương một năm trước kia, cũng là đánh cho nàng không còn tạp niệm đi theo Ngọc Hoa. Lại nói, nàng còn phải nói tiếng cảm ơn với hấn.

Đầu nhỏ nàng hơi rối rắm, tính toán nếu như Cung Khuê trở lại xin đánh nên làm cái gì. Một đầu khác, nam tử áo đen vẫn ngồi ở giữa viện uống trà lại tự nhiên mở miệng, nói:

"Còn có một ngày, người ngươi chờ sẽ tới!"

Trong nội tâm Như Ý khẽ động, nghiêng đầu liền nhìn Ngọc Hoa bên kia.

Đối phương cũng không để ý đến nàng, vẫn là uống từng miếng từng miếng trà thơm hấn tự pha.

Nàng liền cũng không nói, một ngày, vậy thì chờ một ngày sau đó, lời của hấn rốt cuộc có đúng hay không!

.....

Sự thật chứng minh, từng câu từng chữ Ngọc Hoa nói qua đều không phải là không chỗ để **!

Trong đêm này, Thanh Đồ thành nhận được khoái mã báo lại, ngoài năm mươi dặm trong quân địch có dị động! Như có binh mã đến gần Thanh Đồ, quy phạm hành quân, kỷ luật nghiêm minh, rất rõ ràng là có thống soái! Và lại tốc độ hành quân đến xem, đại khái sáng sớm ngày mai là có thể đến Thanh Đồ rồi! .

Chương 330: Có Phải Vi Sư Rất Tuấn Tú Hay Không?

Lời này là Cung Khuê phái người truyền tới trong sân Như Ý!

Lúc đó, Như Ý đang bị Ngọc Hoa ôm đi vào giấc mộng, chợt nghe cấp báo này, vội vã muốn đứng dậy.

Nhưng người mới vừa ngồi dậy, lại bị Ngọc Hoa kéo trở lại, một bên ôm người càng chặt hơn chút, vừa chủ động mở miệng, nói về phía bên ngoài:

“Biết! Chớ nhiều chủ từ các ngươì ngủ!”

Người bên ngoài chạy đi rất nhanh, lúc này Như Ý mới trợn mắt nhìn hấn——

“Đến lúc nào rồi, ngươì còn ngủ được?”

Đối phương đáp đúng lý dĩ nhiên:

“Tại sao không ngủ được? Nói sáng sớm ngày mai mới đến, ban đêm ngươì khăn trương cái gì?”

. Như Ý nghĩ cũng phải, đại quân đến dưới thành còn nhiều canh giờ ! Nàng gấp cái gì?

Vì vậy ngã đầu ngủ tiếp!

Sáng sớm hôm sau, Mạnh quân khiêu chiến ở ngoài Thanh Đồ thành.

Như Ý mới vừa mở mắt chỉ nghe thấy tiếng Tiêu Thước gõ cửa “Bang bang”, vừa vỗ còn vừa nói:

“Chớ ngủ chớ ngủ! Một lát đại quân xông tới, cẩn thận ngươì ta tiền dâm hậu sát các ngươì!” [=))) mới mấy tuổi mà biết tiền dâm hậu sát cơ]

Như Ý đỏ mặt hỏi: Hỏi từ gì thế này? Từ ngữ thâm ảo như vậy là học được nơi nào?

Ngọc Hoa không nhanh không chậm đứng dậy, thay y phục, rửa mặt. Y phục kia coi một cái mặc vào một cái, lại làm Như Ý đỏ mặt.

Tuy nói nửa ngươì trên thanh tú thoát y có thể nói là ngày ngày trình diễn, nhưng nàng cảm giác mình còn chưa có thể chịu đựng loại sắc đẹp kích thích rõ ràng như vậy. Mỗi khi thấy vóc ngươì hoàn mỹ của Ngọc Hoa, ông trời làm chứng, nàng thật rất muốn đưa ma trảo tội ác về phía trước.

Nhưng lại sợ đưa tới không thu về được, suy nghĩ một chút, vẫn là thôi.

Nhưng lại muốn nuốt nước miếng, cổ tình hôm nay, vạt áo còn chưa có gài kín mỹ nam lại xoay ngươì lại, hướng về phía đồ nhi nói:

“Có phải vi sư rất tuấn tú hay không?”

Như Ý rất may mắn mình không có phun máu mũi tại chỗ, thế nhưng rất rõ ràng một tiếng nuốt nước miếng ư “Ừm ực”, vẫn là rất mất mặt!

.

Mạnh quân khiêu chiến, trận địa Triệu quân sẵn sàng đón quân địch, lại không dám dễ dàng xuất binh.

Nghe nói chủ tướng đối phương là thái tử Mạnh Quốc, vốn có lời đồn đãi nói thuở nhỏ thân thể thái tử yếu đuối, mười tuổi cũng không cưỡi được ngựa kéo không nổi dây cung. Trời quá nóng sẽ té xỉu, trời rất là lạnh sẽ cứng ngắt.

Từng có tin đồn nói Mạnh Hoàng đã sớm động ý định phế thái tử, nhưng bởi vì vị thái tử này là con vợ cả, sau lưng vừa có thể lực nhà gia tộc hoàng hậu không lồ chống đỡ. Vì vậy, chuyện phế thái tử cũng đặt xuống như vậy.

Nhưng cũng có ngươì nói, Mạnh Quốc thái tử là một ngươì vô cùng thần bí. Những thứ yếu ớt kia cũng chỉ là vì che giấu sự cường đại của hấn, để tránh mất ngươì ngoài.

Bạn đang đọc truyện *Sát Thủ Hoàng Phi Là Sói* được tài miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tài miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(dot)Net**.

Chương 331: Muốn Ôn Chuyện Cùng Lão Bằng Hữu Một Chút

Lúc đó, Như Ý đang theo Ngọc Hoa hai người sóng vai mà đứng trên cổng thành Thanh Đồ cao ba mươi mét. Sáng sớm gió mát, lại thổi ra hơi thở hiu quạnh.

Ngoài thành là 10 vạn đại quân Mạnh Quốc, từng tiếng quát to bay thẳng đến chân trời, chấn động đến tai người.

Có năm người đứng trước quân 20m, đều ngửa đầu nhìn lên trên. Người cầm đầu một bộ trường bào tím đậm, con mắt chứa ánh sáng thâm thúy, khiến cho người khác lạnh run.

Bốn người phía sau ba nam một nữ, nàng kia một thân váy liền đỏ tươi, mũi thái lưu chuyển mỗi một chỗ ở trên thân. Còn có bạch trang, trâm trang, mặc lục trang. Đó không phải là Tôn chủ cùng Tứ Đại Trường Lão Thiên Ngọc Sơn, thì là ai!

Như Ý hít sâu một cái, chín năm không thấy người! Nhưng không nghĩ, lúc gặp mặt lại, hẳn là tình huống này.

“Chủ Thượng, công tử.” Cung Khuê đứng một bên nhỏ giọng mở miệng, chỉ vào năm người phía dưới kia nói: “Các người nhìn, một thân màu tím! Sớm có lời đồn đãi nói Mạnh Quốc có quan hệ thân thiết cùng Thiên Ngọc Sơn, bây giờ nhìn lại, lời đồn đãi không giả!”

Ngọc Hoa không có lên tiếng, lại nghe Như Ý hét to một tiếng ——

“Lăn xa một chút!”

Cung Khuê cũng sợ, tựa như không có kịp phản ứng lời nàng đang nói ai.

Ngọc Hoa nghiêng đầu sang chỗ khác nhìn hẩn, một hồi lâu, nói:

“Có muốn ta đưa tiễn người hay không?” khi nói chuyện, tay áo dài vừa nhấc! Giống như có trận gió từ trong tay áo thổi ra ngoài, một cái liền vút Cung Khuê ra ngoài mấy trượng.

Tam quân chủ soái liền ỏi ra ngoài một búng máu, các tướng sĩ rối rít vây lên, rồi lại không biết nên như thế nào cho phải. Chỉ đành phải đi nhìn Như Ý, lại thấy nàng cũng không nhìn Cung Khuê, đến lúc đó hô to một tiếng, hướng về phía dưới thành hô:

“Để cho người của người lui về phía sau ba mươi dặm tiếp tục hạ trại! Ta với người là bằng hữu cũng dễ nói chuyện! Rốt cuộc Thanh Đồ nên của người nào, trong lòng ta tự nhiên có chủ ý!”

Khi nàng kêu gọi thì Mạnh quân vẫn còn khiêu chiến. Nhưng rất kỳ quái, âm thanh của một nữ tử cũng lấn át 10 vạn đại quân cùng nhau la lên như vậy! Giống như sấm sét xẹt qua phía chân trời, người thiên hạ không khỏi sợ hãi thán than!

Nam tử mặc áo tím phía dưới kia nghe một tiếng này, khoe môi giương lên không dấu vết nở nụ cười, sau đó phát tay về phía sau lưng, 10 vạn đại quân lập tức an tĩnh lại.

“Truy Hồn! Lui binh ba mươi dặm, hạ trại!” một câu phân phó đơn giản, không để người chần vẩn. Tuy Truy Hồn có ngàn vạn không muốn, nhưng cũng tuyệt đối không dám nói ra một chữ “Không” ở trước mặt Mạnh Tử ca.

Vì vậy gật đầu, lĩnh mệnh, giục ngựa chạy đi!

Nhìn thấy Mạnh Quốc rút lui, Cung Khuê đang nổi giận lập tức tỉnh táo tĩnh thần lại

Bạn đang đọc truyện *Sát Thủ Hoàng Phi Là Sói* được tải miễn phí tại WwW.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full . Net**.

Chương 332: Ta Là Đồ Đệ Của Ngọc Hoa Công Tử!

Editor: Maria Nyoko

“Đa tạ Chủ Thượng!” Hẩn cho là Như Ý giúp hẩn, liền muốn lập tức xuất binh bắt chủ tướng đối phương lại.

Nhưng không nghĩ, thân mới vừa đứng thẳng chuẩn bị đi điều binh thì lại nghe Như Ý mở miệng, nói:

“Đóng kỹ cửa chính của Thanh Đồ thành! Nếu ta thấy có một binh một tốt đi ra khỏi thành, cũng đừng trách ta thấy một người giết một người!” Vừa nói chuyện, lại chuyển mắt nhìn Cung Khuê, ánh mắt từ từ lạnh liệt: “Bao gồm cả người!”

Thân thể Cung Khuê run lên, rốt cuộc không hiểu Như Ý làm như vậy là có ý gì. Lúc này, Ngọc Hoa mở miệng nói chuyện, nói:

"Đừng nóng vội! trước tiên Khanh cô nương chỉ muốn nói mấy câu với thái tử Mạnh Quốc này trước lúc hai quân giao chiến! Đợi nàng nói xong, tất cả nên làm cái gì thì làm cái đó!"

Hắn nói lời này Cung Khuê liền hiểu ý, thì ra chỉ là gặp mặt giữa các chủ tướng, chờ bọn hắn nói xong rồi mới phải đánh giặc!

Suy nghĩ một chút, vậy cũng là lẽ thường. Vì vậy gật đầu, cung kính bồi lễ cùng Như Ý nói:

"Thuộc hạ hiểu lầm ý đồ Chủ Thượng, kính xin Chủ Thượng trách phạt!"

Như Ý hừ nhẹ một tiếng, bày tỏ không có tâm tình trách phạt hắn. Lại nhìn Ngọc Hoa, trong ánh mắt mang theo cảm kích cùng yên tâm.

Nàng hiểu được, Ngọc Hoa nói ra lời ấy, hoàn toàn là bởi vì trong thành còn có một Tiêu Thước. Đến lúc đó phía bên nàng có thể lâm trận phản bội, hoặc là nhanh miệng tiết lộ. Đến lúc đó đối phương bắt Tiêu Thước để uy hiếp, đó cũng không phải là chuyện quá tốt.

Cung gia đều là tội phạm chạy trốn, sinh mệnh 17 năm này nói trắng ra đều là nợ. Nếu thật ép bọn họ, chỉ sợ chuyện gì cũng làm ra được.

Nếu nàng một mình một người, cũng không sợ chó cùng rứt giậu. Nhưng có một đệ đệ, không thể không phòng!

"Liên theo Ngọc Hoa công tử nói, tất cả chờ ta trở lại nói!"

Ném xuống một câu nói này, nữ tử khẽ kéo ống tay áo người bên cạnh một cái. Hai người tâm linh tương thông, cũng trong lúc đó quay mặt lại nhìn ngoài thành Thanh Đô.

Nhưng nghe được một nữ tử phía dưới quyền rũ hô to:

"Nữ Nữ! Có phải rất nhớ ta hay không!"

Trên mặt Như Ý vẫn trầm lãnh lúc này mới nổi một nụ cười! Nụ cười dần dần tràn ra, chỉ trong nháy mắt, nét mặt tươi cười như hoa.

"Dĩ nhiên là nhớ! Một lát chúng ta tỷ thí một chút, xem một chút trường lăng của người nào múa tốt hơn!"

Đang lúc nói chuyện, đột nhiên thân thể nghiêng một cái, cứ thẳng tắp rơi xuống phía dưới tường thành như vậy, Triệu quân tướng sĩ bị sợ đến mức la hét:

"Cô nương! Cô nương!"

Lúc hô lên, nhưng nghe được có một thanh âm dễ nghe vang lên ——

"Ta là đồ đệ Ngọc Hoa công tử, nhảy tường thấp thế này, thì ngạc nhiên cái gì!"

Bạn đang đọc truyện *Sát Thủ Hoàng Phi Là Sói* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 333: Tất Cả Tất Cả, Ta Đều Biết

Không đợi nói xong một câu, lại có bóng dáng cũng học dáng vẻ Như Ý nhảy xuống dưới tường thành!

Làm mọi người kêu lên, sau khi nam tử nhảy xuống đuôi theo người phía trước rất nhanh, tay hai người nắm chặt, tự nhiên xoay chuyển, chuyển lại tư thế như đang bay xuống!

Xiêm áo màu đen giống nhau như đúc, động tác tư thế giống nhau như đúc, một đẹp như Cửu Thiên huyền nữ, một phiêu dật tựa như thượng thần thiên đình.

Cùng nắm tay nhau hạ xuống, có đủ từ ngữ để miêu tả cũng chỉ còn lại có hoa lệ cùng hoàn mỹ.

Ở dưới mặt nam tử mặc áo tím, một cái chớp mắt như vậy đã cảm thấy bộ dạng này hết sức chói mắt, theo bản năng quay đầu đi chỗ khác, làm thế nào cũng không xua được lê hương đã xông vào mũi.

Hai người đứng lại, cách xa năm bước, Như Ý hít hơi, rồi sau đó cười thầm.

Hắn vẫn dùng cam tùng, cổ chấp giống nàng tám năm trước. Nếu không phải một chương trong Triệu cung này đột nhiên đánh thức tình cảm hỗn loạn của nàng, chỉ sợ đến bây giờ, nàng cũng vẫn mặc áo tím mùi cam tùng, vẫn là phiên bản của hắn.

“Ta đều biết!” Nàng chủ động mở miệng, người trước mặt đã xuống ngựa nói: “Tất cả, ta đều biết!”

Mạnh Từ Ca cười khỏ, nhỏ nhẹ mở miệng, nói:

“Sau đó thì sao?”

Như Ý buông tóc dài tới trước người, nói với hắn:

“Sau đó ta muốn gặp ngươi một lần, nhưng lại không biết ngươi rốt cuộc là ai, chỉ đoán có liên quan cùng hoàng tộc Mạnh Quốc, cho nên ta mới nghĩ ra biện pháp này!”

Một nam tử mặc áo trắng đối diện tự nhiên mở miệng, âm thanh không nghe ra là thân hay là xa, giống như là diễn tả một chuyện rất bình thường, không mang theo một chút cảm xúc ——

“Biện pháp này của cô nương chẳng những muốn tánh mạng viên mãnh tướng của Mạnh Quốc, còn chiếm một tòa hết sức quan trọng!”

Như Ý biết hắn, Ngự Phong một trong Tứ Trưởng Lão Thiên Ngọc Sơn. Từ chín năm trước cho tới bây giờ, Tứ Trưởng Lão cũng giống như Mạnh, vẫn cố chấp với trang phục một màu cổ định.

Ngự Phong áo trắng, quanh năm chiết phiến dao động nơi tay, nhẹ dật tự nhiên, cũng thanh nhàn nhợt nhạt.

Khí chất như vậy vốn cũng coi là nhất phái tiên phong đạo cốt, chỉ tiếc, mọi việc đều là một cái so sánh. Mà Ngự Phong, cô tình thật vừa đúng lúc lại có một Ngọc Hoa! Đồng dạng như tiên, cùng sự so sánh này, thắng bại rõ ràng!

Dung mạo Ngọc Hoa, thế gian không người có thể địch, dù là Ngự Phong, cũng không chỉ là thua mười mấy hai mươi lần mà thôi.

Không khỏi cũng có chút vui vẻ, giống như là thiếu nữ thanh xuân giao toàn thế giới cho bạn trai hoàn mỹ nhất như vậy, xuân tâm nho nhỏ của Như Ý lại bắt đầu nhộn nhạo.

Bạn đang đọc truyện *Sát Thủ Hoàng Phi Là Sói* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(dot)Net**.

Chương 334: Chúng Ta Nên Làm Quen Lại Một Lần Nữa

“Đồ nhi ngoan.” Người khác nhẹ giọng nhắc nhở ở bên tai nàng, “Chớ nhìn vì sự chảy nước miếng vào thời điểm này, nếu như ngươi muốn nhìn, tối nay trở về nhà vì sự đề cho ngươi nhìn thoải mái!”

“Ách.” Nàng theo bản năng liền nâng tay áo lên chùi lên môi, lúc này lại nói: “Ta có chảy nước miếng hồi nào? Ngươi không cần quá tự luyện có được hay không?”

Hai người tùy ý đôi câu, Mạnh Từ Ca nghe hết. Cái loại mơ hồ sâu nào càng ngày càng quá mức, một chút biện pháp cũng không có.

Cuối cùng Như Ý rất nhanh phục hồi tinh thần lại, chỉ dùng khuỷu tay thúc Ngọc Hoa một phát tỏ vẻ mình không cao hứng, sau đó lại trả lời Ngự Phong

“Nếu là quan tốt nghiêm chỉnh ngươi đòi ta một lời giải thích thì cũng thôi đi! Phải trách binh hấn đến dưới thành vẫn không quên uống rượu vui mừng, vẫn không quên hàng đêm sinh ca! Người như vậy, chết thì cũng đã chết rồi!” Nói xong, biến sắc, mở miệng nữa thì đã đổi lại một giọng nói khác —— “Ngự phong trưởng lão chẳng qua đó là một bộ hạ của Mạnh, còn Thiên Ngọc Sơn kia. Nếu như mấy tên tướng soái bình thường chết đi ngươi đều muốn tới đòi một câu trả lời hợp lý cùng ta, vậy đến lúc đó ta muốn hỏi một chút, mười bảy năm trước Khương Quốc nhiều mạng người như vậy, ta nên đòi lại với ai đây đây?”

Lúc nữ tử nói chuyện, trong mắt lóe giao hoạt, chợt một cái chớp mắt thanh u thoáng qua, đến lúc đó khiến đám người Mạnh Từ Ca cảm thấy, như vậy mới giống là Nữ Nữ năm đó.

“Ta chỉ thuận miệng nói một chút mà thôi.” Có âm thanh thân nhiên truyền đến, là Ngự Phong đang nói chuyện. “Mạnh Quốc Hay là Khương Quốc, đều chẳng quan hệ tới ta. Ta muốn thần phục, chỉ là Thiên Ngọc sơn mà thôi.”

Nhàn nhạt đôi câu, lại không mở miệng, lần nữa trả lại cuộc đối thoại cho chủ nhân.

Lúc này Mạnh Từ Ca mới lên tiếng, nói:

“Nữ Nữ, ta không đối gạt ngươi! Thật sự ta là thái tử Mạnh Quốc, tên gọi Từ Ca!”

“Từ Ca. Mạnh Từ Ca?” Nàng cười nhẹ, lại hết sức rục rờ. “Vây rất tốt!” Âm thanh thanh thúy, người đi về phía trước mấy bước, sau đó vươn tay ra đưa tới trước mặt Mạnh Từ Ca: “Bắt tay làm lễ đi! Ngươi cũng giống như ta vậy, đưa tay tới đây!”

Mạnh Từ Ca không hiểu cái gì gọi là “lễ bắt tay”, nhưng vẫn đáp ứng, học bộ dáng của nàng đưa tay phải lên phía trước, lập tức bị Như Ý cầm.

Nhưng nghe được nữ tử nói:

“Tốt! Chúng ta dùng thân phận mới làm quen lại lần nữa! Mạnh Từ Ca xin chào, ta là thê tử chưa qua cửa của đảo chủ Phở Phở đảo Ngọc Hoa công tử, ta họ Khanh, tên gọi Như Ý!”.

Bạn đang đọc truyện *Sát Thủ Hoàng Phi Là Sói* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 335: Thật Vất Vả Tìm Được Ngươi, Lại Chỉ Nói Một Câu Xin Lỗi

Editor: Maria Nyoko

Một lời của nàng, lại làm cho người đang nắm tay nàng run lên một cái. Cùng với cái run này, mọi người lui về phía sau nửa bước.

Như Ý đứng ổn định, kéo hần một cái, lúc này mới không cho hần tiếp tục lui về phía sau.

Nhưng đợi đứng vững lần nữa, liền vội vàng rút bàn tay đang nắm lại. Vào lúc này Ngọc Hoa bước đi thông thả đến bên người nàng, tự nhiên mà cầm vậy.

Có người nóng nảy, khẽ quát một tiếng:

"Nữ Nữ ngươi nói chuyện hoang đường gì! Ngươi cũng không cần phải gả, ngươi phải theo chúng ta trở về! Tôn chủ vẫn luôn đang tìm ngươi!" Người nói chuyện là Mị Nguyệt! Hai bên đều là người biết chuyện, dù giấu diếm thân phận của Thiên Ngọc Sơn nhưng vẫn có chút cảm tình. Vì vậy dứt khoát tương xứng Tôn chủ, không có nhiều kiêng kỵ như vậy.

Lúc này Mạnh Từ Ca cũng đang giơ tay lên, ngăn cản Mị Nguyệt tiếp tục nói chuyện. Sau đó cánh tay vừa nhấc, tự bên trong tay áo dài rút ra tiểu cung,

Cung kia trắng trong suốt, chế thành từ răng ngà, bên trong còn có một chiếc lông vũ, hết sức dí dỏm đáng yêu.

Cặp mắt Như Ý híp lại, vật kia sáng ngời tựa như một đôi mắt, hần là có chút không dám nhìn thẳng.

"Nữ Nữ." Hần lại đưa ra trước, gọi nàng một tiếng.

Nàng không đáp, cũng không nhận. Chỉ là hết sức phối hợp trong đầu nghĩ tới rất nhiều thời gian đã trải qua!

Bao gồm sơ ngộ trong rừng rậm Mê Tung, bao gồm nàng mừng rỡ lúc hần đưa cây cung cho nàng trên Thiên Ngọc Sơn.

Nhưng. Cũng không trở về được.

Nàng cùng hần đi hai hướng, thực sự quá xa. Bao gồm bộ cung này, ngay từ lúc hần đánh nàng một chưởng kia, thì nàng đã bị mất đi. Hiện tại tìm trở lại, không có phần mùi vị ban đầu kia.

"Không cần!" Nàng than nhẹ, lắc đầu một cái: "Mất chính là mất rồi, tâm đều chết hết, không có đạo lý tiếp tục cảm thứ này! Huống chi ——" nàng nhường nhường mày: "Ta sớm quyết định không luyện cung tên nữa, cung này cũng không có ý nghĩa gì."

Tay Mạnh Từ Ca cầm cung run hạ xuống, dừng một hồi lâu, rốt cuộc vẫn là thu hồi lại. Nhưng vẫn có một số việc muốn giải thích, vì vậy mở miệng, nói:

"Thật xin lỗi, đêm đó ở Triệu quân, ta. Ta không nhận ra ngươi tới."

Nữ tử cười nhẹ, trừng mắt nhìn, vui vẻ nói:

"Không nhận ra được là tốt! Vây nói rõ thật sự bây giờ ta rất đẹp, thật không giống với hài nhi sói con trong rừng rậm Mê Tung ngày trước nữa!"

Thấy nàng chột vui vẻ, Mạnh Từ Ca một hồi hoảng hốt.

Nụ cười này khiến hắn nghĩ tới chín năm trước, khi đó hắn dẫn nàng về Thiên Ngọc Sơn. Tiểu cô nương này mới bắt đầu sợ hắn mãi cho đến sau lại từ từ thân cận, mấy năm này hắn cho là hắn quên mất rồi, cũng không nhớ, nếu trí nhớ mờ ra, những ngày đó hẳn là như nước đến mảnh liệt.

Bạn đang đọc truyện *Sát Thủ Hoàng Phi Là Sói* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(chấm)Net**.

Chương 336: Phúc Hắc Phải Không Cần Chuẩn Bị Tâm Tư

Hắn cũng không biết sao, chợt nhớ lại từng câu từng câu đã nói.

Từ trong rừng rậm lạc đường gặp nhau, hắn nói cho nàng biết không phải sợ hắn, hắn dắt tay của nàng cáo biệt cùng Bạch Lang, cuối cùng, cuối cùng đã tới câu kia ——

“Không bao giờ bỏ nhau, lời hứa đáng giá nghìn vàng.” Hắn nỉ non xuất khẩu, lặp lại một lần, lúc này ánh mắt mới theo từ thanh cung trong tay kia lại dời đến Như Ý nơi kia. Rồi sau đó nhìn chăm chăm Ngọc Hoa nắm tay nàng thật chặt, nói: “Ban đầu ta cũng dặt nguoi giống vậy, hứa hẹn không rời không bỏ. Đáng tiếc. Là ta tự mình bỏ quên.”

Như Ý mắt tròn trắng, cẩn thận từng li từng tí nhìn về phía Ngọc Hoa. Nàng có chút hối hận không có sớm nói cho Ngọc Hoa nghe một chút những chuyện kia! Tình huống bây giờ là có một nam nhân ở ngay trước mặt bạn trai đương nhiệm của nàng nói quãng thời gian đã qua, hơn nữa. Còn có một chút mập mờ như vậy.

Là nàng không ngờ Mạnh Từ Ca nói ra lời ấy, nếu như sớm biết, nên nói cho Ngọc Hoa, dầu gì để cho hắn có chuẩn bị tâm tư mới phải!

Nhưng lại không ngờ, lời của Mạnh Từ Ca vừa mới dừng, nam nhân bên cạnh này lại triển khai một bộ dáng giết cả nam nữ, nụ cười mê chết người không cần đến mạng lại mở miệng, là nói với Mạnh Từ Ca:

“Cám ơn thái tử điện hạ nhiều năm trước kia chăm sóc với nàng dâu của ta, đợi ngày chúng ta thành thân, ta nhất định không quên dắt Như Ý nhà ta kính ly rượu mừng về hướng Điện hạ. Ngươi yên tâm, nhất định là hướng về phía đô thành Mạnh Quốc, kính xong rồi chúng ta cũng sẽ nhớ nâng cốc hát tới trên đất!”

Như Ý đỏ mặt cười! ©,®! Nàng sai lầm rồi! Phúc hắc không cần phải chuẩn bị tâm tư! !

Bạn đang đọc truyện *Sát Thủ Hoàng Phi Là Sói* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full.Net**.

Chương 337: Chỉ Cần Ngươi Nói, Ta Đều Đáp Ứng

Nàng muốn hỏi một chút, nhưng cũng biết không có lý do muốn hỏi nữa.

Thì ra là Tôn chủ cùng thái tử cũng bất đồng, mà nàng hướng tới, cũng chỉ là Mạnh duy ngã độc tôn trên Thiên Ngọc Sơn, mà không phải thái tử Mạnh Từ Ca Đại Mạnh Quốc một tay che trời.

“Nếu như ngươi còn có tình có nghĩa, đối với Cung Tiềm Hội khá hơn một chút.” Nàng mở miệng, nói cũng một câu như vậy.

Như Ý hiểu, lần gặp nhau này, coi như là kết thúc tất cả nhiều năm trước kia. Giữa nàng và hắn, sẽ không có cam kết gì, ai cũng không cần thiếu người nào cái gì nữa.

“Về sau dưới gầm trời này không còn có Cung gia, nàng cũng không còn nơi trở về.” Nàng ngẩng đầu nhìn hắn, lời nói trịnh trọng, “Lúc trước ngươi cứu nàng đi, vậy cũng không nên bỏ dở nửa chừng. Mặc kệ là từ nguyên nhân gì, có vài người bỏ lỡ chính là bỏ lỡ, mà đổi thành một số người, người bắt chính là bắt được.”

Vừa nói chuyện, xoay người sang chỗ khác sau khi nhìn Thanh Đồ thành trước mặt, lại nói:

“Ta còn phải trở về một chuyến, phải mang đệ đệ đi ra!” Vừa nhìn về phía Mạnh Từ Ca, thật lòng tạ hắn —— “Cám ơn ngươi chín năm trước cho ta một mái nhà! Cái nhà kia với ta mà nói, quan trọng hơn so với một Khương quốc. Mặc kệ vì cái gì bọn hắn mới đối tốt với ta, nhưng có thể tốt hơn tám năm, cũng coi là ân tình. Phân tình ta lãnh, cho nên đại thù cũng phải báo! Mấy người họ Cung kia làm hỏng nhà ta, khoản nợ này ta nhất định phải đòi lại! Trừ Cung Tiềm Hội, những thứ khác, ta sẽ không bỏ qua!”

Ánh mắt nữ tử nghiêm nghị, nói lời này, đã không ràng buộc những chuyện xưa trước kia. Khanh Như Ý chính là Khanh Như Ý, nàng tin tưởng người là một sự đánh cược. Truwoocs khi vấn đề kết thúc, mặc kệ nàng thua hay là thắng, cũng sẽ không đổ thừa không đi!

Tự nhiên thông dong, mới phải chí chân thiên tính!

“Ta sẽ cố gắng để Triệu quốc lui binh, mặc kệ có thành công hay không, ngày mai ngươi yên tâm tới công thành đi!” Nàng cười yếu ớt mà nói: “Thanh Đồ trả lại cho ngươi! Nhưng là đáp ứng tathình cầu, không nên quá gấp gáp nắm lại Triệu quốc! Thiên hạ này sớm muộn gì đều là của ngươi, không cần nóng lòng nhất thời. Ta trở về Triệu cung còn có chút chuyện muốn làm, cho ta vài tháng, được không?”

Mạnh Tử Ca gật đầu, nói:

“Được!” Trầm chốc lát, lại nói: “Chỉ cần ngươi nói, ta đều đáp ứng!”

Một câu ở giữa, trở nên rộng rãi.

Hắn giống với nàng, đều không phải là người không quả quyết như vậy. Chuyện là được rồi, dù là trong lòng còn có tình, từ nay về sau, cũng đều đối lại một phương thức khác để diễn tả.

Bạn đang đọc truyện *Sát Thủ Hoàng Phi Là Sói* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 338: Sư Phụ, Nhất Định Ngươi Rất Nghèo!

Nếu như sớm biết một chút, nói gì hắn cũng sẽ không đưa Cung Tiêm Hội đến Triệu quốc. Liên ở lại bên cạnh Mạnh Tử Ca, một nước cờ này phải tốt biết bao!

Đáng tiếc, hẳn cho là phương thức đúng, lại sai lầm rồi tiên hoàng Triệu quốc và Mạnh Tử Ca hoàn toàn là hai loại người khác nhau.

Triệu hoàng sẽ phạm sai lầm, Mạnh Tử Ca sẽ không!

Nhưng hắn vẫn có chút hy vọng, bởi vì ban đầu Cung Tiêm Hội bị Mạnh Tử Ca cứu, nếu như hắn có thể nghĩ biện pháp lại tìm được người, hiểu lấy lý động chân tình, còn có thể lợi dụng một phen!

Đây là ý tưởng Cung Khuê, Khanh Như Ý có thể đoán được tám phần, nhưng lại hoàn toàn không có hứng thú để ý đến hắn.

Nữ tử từ ngoài thành trở lại, chuyện thứ nhất chính là xông về tiểu viện của mình, nhìn Tiêu Thước một chút, lúc này mới nhẹ yên lòng.

Nhưng Tiêu Thước không hiểu lão tỷ nhà hắn có thể không sợ trời không sợ đất lúc này lại có chút khẩn trương, vì vậy chân nhấc lên tiến qua sờ cái trán của nàng, một hồi lâu, rừ rừ nói:

"Không nóng! Ngươi nổi điên làm gì?"

Ngọc Hoa ở bên cạnh thấy vui vẻ, một mực biểu đạt quan điểm của mình:

"Đồ nhi ngoan, ngươi dạy đệ đệ rất tốt!"

Như Ý cắn răng, không khách khí trả hắn một câu:

"Cũng vậy! Ngươi dạy Thiện Tâm cũng rất tốt!" Nói xong, không đợi Ngọc Hoa phản ứng, đập thẳng lưng Tiêu Thước, gấp giọng nói: "Nhanh đi dọn dẹp những thứ chúng ta vơ vét từ trong Triệu cung tới cái gì cũng dọn dẹp, tùy thời chuẩn bị chạy với tỷ ngươi!"

Thiếu niên không làm ——

"Tại sao lại chạy trốn? Mới vừa yên tĩnh một chút, lại muốn bỏn ba sao?"

Nói thì nói thế, người động lòng vẫn xoay người chạy vào trong phòng. Một ít tài bảo! Cũng không thể tiện nghi người khác!

Nhìn thấy Tiêu Thước kéo hai cái rượu lớn nhỏ ra ngoài, lại mở nắp ra tra xét một phen, cảm thấy không thiếu cái gì, lúc này mới vỗ ngực một cái nói thẳng nguy hiểm thật nguy hiểm thật, Ngọc Hoa liền 囧 rồi.

Hoi ngẩn ra, sau đó giọng tay quuyền rũ ở trên vai, hỏi cùng nàng

"Đồ nhi Ngoan! Các ngươi thật đúng là tặc! Đến nơi nào đều không lẫn lộn không! Nhưng vì sư không hiểu, ngươi lấy nhiều vàng bạc châu báu như vậy

làm gì? Còn sợ về sau vì sư không nuôi nổi người sao?"

Lúc này Như Ý đang hoảng gật đầu, sau đó nói:

"Chính xác là như vậy! Sư phụ, đồ nhi khổ! Đồ nhi thích ăn thịt, nhưng ở trên Phở Phở đảo, hơn phân nửa thời gian đều đi theo người cùng nhau ăn cải xanh! Ô ô, sư phụ, ta nhớ người nhất định rất nghèo không có tiền ăn thịt, cho nên ta muốn tham một ít, về sau ngày của chúng ta cũng tốt hơn một ít!"

Bạn đang đọc truyện *Sát Thủ Hoàng Phi Là Sói* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 339: Muốn Có Cơ Hội Bày Ra Của Cải Ra

"Ngaoan!" Ngọc Hoa vừa lau mồ hôi cho mình, vừa vỗ đầu Như Ý, khen: "Như Ý nhà chúng ta nghĩ rất chu đáo."

Nhìn nữ tử bên cạnh há hê ngược cằm, trong lòng không khỏi tràn lên một hồi ấm áp. Xem ra phải tìm một cơ hội bày ra của cải nhà mình rồi, bằng không nha đầu này còn tưởng rằng hắn là người nghèo rớt mồng tơi! Ail!

.....

Trên thực tế, Như Ý không hề thành công mà dẫn Tiêu Thước rời Thanh Đồ thành.

Nguyên nhân là, Triệu quân phái đại biểu tới đàm phán cùng với nàng!

Điều này dĩ nhiên không phải Cung gia kia! Mà là Triệu quân chân chính.

Nhưng những người này hơn nửa cũng đều là Cung Khuê mới thu nhận sau khi chương án soái, nhưng dù mới thu nhận thế nào, đó cũng là bên trong Triệu quốc.

Các tướng sĩ cũng không biết Cung gia xảy ra chuyện gì, bọn họ chỉ biết mình đánh không lại Mạnh quân. Chỉ từ tư thế đối phương khiêu chiến là có thể nhìn ra được, đây tuyệt đối là một đội ngũ nghiêm chỉnh huấn luyện rất nhiều. Huống chi Mạnh quốc có chiến giáp cứng nhất trong Lục Quốc!

Đại biểu này quý gối trước mặt Như Ý, lén lút sau lưng Cung Khuê, còn nói mình đã quyết tâm quyết tử! Chỉ vì nhìn Cung Khuê rất nghe lời Như Ý nói, lúc này là gan mới tăng lên đi tới nơi này. Xin Như Ý làm cái này, trận đánh này đừng đánh!

Đạo lý nói rõ ràng, lại vỗ vỗ ngực bảo đảm nói:

"Cô nương, bọn ta tuyệt đối không phải là hạng người ham sống sợ chết! Nếu là bảo vệ quốc gia, cho dù chết mười lần trăm lần cũng không tính là gì! Nhưng là tiến công Mạnh, không phải là dùng trứng gà đi đập tảng đá, hơn nữa trận đánh này hoàn toàn không có đạo lý!"

Như ý nghĩ, nói:

"Thật ra thì Triệu quốc cũng không có yếu như người nói, đây không phải là đã thắng ba trận sao!" Nàng mang theo dò xét, thứ nhất thử Triệu quân một chút, thứ hai cũng thử một chút có phải bọn họ thật không muốn đánh lại hay không.

Người nọ nghe được Như Ý hỏi, lập tức liền đáp:

"Vậy coi như thắng cái gì? Hai thành vùng ven trước vốn là người ta Mạnh quốc không muốn đánh! Hao tài tổn của không nói, còn gieo họa dân chúng! Còn Thanh Đồ thành này, trong lòng mọi người càng rõ ràng! Nếu không phải là cô nương một thân một người vào thành lấy thủ cấp tất cả tướng lĩnh Mạnh quân, ta sao có thể thuận lợi đi vào? Nói cho cùng, ba tòa vùng ven này vốn cũng không phải là Triệu quân đánh, mà là Mạnh quốc người ta chấp tay nhường cho đấy!"

"Mạnh quốc nhường, đây chẳng phải tốt hơn?" Như Ý cười yếu ớt, "Không chừng bọn họ nhường nghiện, sẽ một đường cứ nhường như vậy!"

Bạn đang đọc truyện *Sát Thủ Hoàng Phi Là Sói* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 340: Mạnh Tử Ca Tin

Editor: Maria Nyoko

Tướng sĩ này lại lắc đầu:

"Làm sao có thể chứ! Chiếm được tiện nghi thì phải trả! Cô nương là một người hiểu chuyện, mong rằng cô nương làm chủ cho chúng ta, để chúng ta không chết vô nghĩa!"

Như Ý tỏ ý đồng tình suy tính một chút sau khi tướng sĩ này lui ra ngoài, sau đó, lão tướng quân Khương quốc tiến vào.

Trương tự, lão tướng quân cũng có ý tưởng tương tự với Như Ý. Nhưng mà hẳn là từ góc độ dân chúng thiên hạ, cảm thấy hai nước giao chiến, cuối cùng đều là bách tính bình thường chịu khổ. Huống chi hiện tại Mạnh quốc thông trị giang sơn tốt như vậy, bọn họ khur khur cố chấp đi phục Khương, đến lúc đó coi như thu phục giang sơn, cũng mất lòng người!

.....

Một đêm này, ở đó lão tướng quân cùng Khanh Như Ý đồng thời điều động một chút, 18 vạn đại quân Triệu quốc bắt đầu rút lui khỏi Thanh Đồ.

Lần rút lui này đều không bị trảng, trừ mấy di thần trước còn có Cung gia bên ngoài, kỳ thật tướng sĩ đều hết sức vui mừng.

Tất cả mọi người hiểu, đây là một cuộc chiến tranh không có đạo lý, cũng là thực lực khác xa. Bọn họ không muốn chết, cũng không muốn đồ hại muôn dân. Cho nên vừa nghe nói rút quân, tinh thần từng người còn hơn so với thời điểm tiến quân!

Cung gia từng có ngăn trở, nhưng không có cách nào. Bọn họ ít người, coi như có thể cổ động những di thần Khương trước kia, nhưng là bây giờ có Khanh Như Ý đứng ở chỗ này, những người đó sớm coi Cung gia như không, một lòng chỉ hướng công chúa.

Cung gia tự nhiên cũng hiểu đạo lý này, thậm chí đã sinh ý niệm đuổi đi hoặc là diệt trừ Khanh Như Ý.

Nhưng mời thần thì dễ tiễn thần thì khó, muốn diệt trừ Khanh Như Ý, đó nhất định chính là nhiệm vụ bất khả thi. Chớ nói chi là bây giờ bên cạnh người ta còn có một Ngọc Hoa!

Cung gia cảm thấy, coi như tất cả 18 vạn người này đều nghe mình, cùng đi vây công, đoán chừng cũng không có biện pháp thương tổn được hai người kia chút nào.

Triệu quân một đường rút lui, rút lui ra khỏi Thanh Đồ, lui trở về hai thành ở ngoài trước kia đoạt lấy, cho đến khi Triệu quân tiến vào cảnh nội, lúc này mới dừng lại.

Như thế, nhượng lại toàn bộ ba thành!

Đêm đó Như Ý nhận được mật hàm, ở trên được phong bế bằng lớp sơn đỏ, cầm một con lông vũ màu tím. Trong lòng nàng vừa động, liền biết ai là người gửi thư này.

Lúc đó, Ngọc Hoa đang ngồi ở bên cạnh Như Ý, như có như không khơi bác đèn.

Thấy tin kia, cũng không giương mắt, sau khi chờ Như Ý xem xong chủ động giao phó.

Nàng cũng không khiến hắn thất vọng, quét qua một lần nội dung bên trong nói với hắn

Bạn đang đọc truyện *Sát Thủ Hoàng Phi Là Sói* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(dot)Net**.

Chương 341: Có Ta Ở Đây, Sẽ Không Uất ức Người!

“Người nọ muốn đưa ta ba tòa thành bao gồm Thanh Đồ này, định là bồi thường.”

Bác đèn, lúc này ngón tay thon dài mới dừng lại, sau đó giương mắt nhìn nàng, không hiểu nói:

“Muốn một nước, hoàn trả ba tòa thành, lần mua bán này ngươi không có lời!”

Như Ý gật đầu:

“Đúng! Ta muốn ba tòa thành của hắn có ích lợi gì? Ta lại không muốn phục Khương, coi như đưa thành cho ta...ta dùng như thế nào?”

Ngọc Hoa nghiêng đầu suy nghĩ trong chốc lát, nói:

“Người có thể bán đổi tiền!”

Như Ý lau mồ hôi, tiếp theo cọ đến Ngọc Hoa, thất lưng hơi cong, mặt đùng đùng bên cạnh, một hồi lâu, nói:

“Sư phụ người nghèo thành ra như vậy?”

Hắn nháy mắt mấy cái, tay nâng gương mặt Như Ý lên, nhìn đáng vẻ là muốn cắn một cái. Như Ý né, lúc này hắn mới nói:

“Đồ nhi ngoan! Vì sư thấy rõ là người không đành lòng cự tuyệt ý tốt của người ta, lúc này mới nói ra chủ ý như vậy.” Khi đang nói chuyện, tay vừa động, cũng không biết thế nào, nữ tử vốn là còn đứng lại bị hắn ôm vào trong ngực, đổi thành ngồi ở trên đùi của hắn.

Gương mặt Như Ý ứng đỏ, tuy nói hai người đã ngày đêm ngủ cùng giường rồi, nhưng nàng vẫn không nhin được vào lúc mặt kề mặt. Cũng tỷ như nói hiện tại!

Như Ý nghĩ, chỉ trách đáng đáp Ngọc Hoa quá tốt, bất kỳ một nữ tử nào chứng kiến gương mặt như vậy, cũng sẽ không thờ ơ đi!

“Sư phụ.” nàng tới gần trên vai Ngọc Hoa, trong giọng nói mang theo chút mệt mỏi. “Thời gian trước vẫn còn ở Triệu cung, Thước nhi vẫn ở là hết phải về Phở Phở đảo. Thật ra thì ta cũng muốn trở về! Hơn nữa trở về cũng không muốn trở ra. Sư phụ, nửa đời sau người nuôi ta đi!”

Rất khó được dịp, Ngọc Hoa không có trêu chọc nàng, mà là vô cùng nghiêm túc gật đầu, nói:

“Yên tâm! Có ta ở đây, sẽ không uất ức người.”

Quen thuộc cùng an lòng, đây chính là cảm giác đi chung cùng với Ngọc Hoa. Mặc kệ hai người đánh là náo hay là mắng, nàng đều biết, hắn thích nàng, che chở nàng, cưng chiều nàng, cái gì cũng đều do nàng.

Ở chung một chỗ cùng Ngọc Hoa, nàng không cần có một chút lo lắng, không cần phải suy nghĩ sẽ xảy ra cái gì ngoài ý muốn, cũng không cần suy nghĩ tình duyên người này có thể lại đột nhiên biến mất hay không.

Ngọc Hoa không phải Mạnh Tử Ca, tuy nói trước kia đi theo Mạnh Tử Ca nàng sẽ cảm thấy cảm giác an toàn. Thế nhưng chính là an toàn tới cũng nhanh đi nhanh hơn!

Dù là ở tại Thiên Ngọc Sơn, mỗi sáng sớm nàng mở mắt ra, cũng vừa nghĩ trong ngày nay sẽ xảy ra những thứ gì, sẽ có ngoài ý muốn hay không, có thể đột nhiên sẽ phải gặp nguy nan hay không.

Bạn đang đọc truyện *Sát Thủ Hoàng Phi Là Sói* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full . Net**.

Chương 342: Cái Gì Ngọc Hoa Đều Cho Được, Bao Gồm Giang Sơn!

Thế giới Mạnh Tử Ca quá rộng, rộng đến mức hắn không rảnh sinh ra quá nhiều bận tâm trên người nữ tử. Trong lòng mang thiên hạ, không thể chưa thêm điều gì.

Mà Ngọc Hoa thì khác, hắn đơn giản, hắn chỉ có một tòa Phở Phở đảo, hắn toàn tâm toàn ý đối tốt với một mình nàng. Hắn sẽ lười ở bên người nàng, mỗi ngày mở mắt ra sẽ ôm nàng một cái.

Cuộc sống kiên kiên định định, nàng mộng tưởng hai đời rồi, cả đời này gặp được, cũng không có đạo lý buông tay.

Trong thoáng chốc, khôn ý đột kích. Liên tiếp giằng co mấy ngày, mỗi ngày chẳng phân biệt được ngày đêm gấp rút lên đường. Cuối cùng có thể tạm thời xây dựng cơ sở, lại có Ngọc Hoa ở bên người, lập tức, cũng có quãng đường không ngủ.

Mắt nhìn thấy ánh mắt của nàng chạy đến một chỗ, Ngọc Hoa bắt đầu cười khổ.

Nha đầu này rất hiếu thắng, cũng quá quật cường. Thật ra thì rất nhiều chuyện không cần làm phức tạp như thế, chỉ cần nàng có thể thả xuống được, hắn có thể dẫn người trở về Phở Phở đảo tiêu dao cả đời.

Đáng tiếc, nàng không bỏ được. Cho nên hắn phải cho nàng thời gian để làm mọi việc rõ ràng.

Nói chuyện cũng tốt! Ngọc Hoa cười cười, đưa tay vuốt ve Như Ý. Như vậy thật ra thì thật rất tốt! Hắn khiến nàng chủ động tìm kiếm biết mình muốn là cái gì, người phải gả rốt cuộc là ai.

Cái gì thiên hạ, cái gì phục quốc, người nhìn thấu trần thế, một mình thiên hạ, thiên hạ cũng ở trong lòng.

Với hán tới nói, chỉ cần Như Ý gạt đầu, chỉ cần Như Ý nói yêu, như vậy, nếu nàng muốn, cái gì hán đều cho được! Bao gồm giang sơn!.....

Triệu quốc cùng Mạnh quốc đối đầu trước tòa thành tên gọi Cẩm Nam, Triệu quân rút lui đến đây, Mạnh quốc cũng không xuất binh truy kích. Các tướng sĩ hạ trại ở ngoài thành, chỉ yên lặng chờ chủ soái phân phó bước kế tiếp.

Đáng tiếc, chủ soái của bọn họ cũng không có biện pháp bố trí một bước. Bởi vì Cung Khuê đã bị Như Ý giam ở một chỗ bên trong trường, dùng trường lăng của mình trói thật chặt ở cây trụ trong lầu lớn.

Hai người đến đây, coi như là chính thức trở mặt!

Cung Khuê không phục, liều mạng phản kháng.

Vừa bắt đầu chỉ cảm thấy là một mảnh vải mà thôi, hán là võ tướng, khí lực lớn, cũng có công phu trong người, tránh thoát không phải là việc khó.

Nhưng giằng co nửa ngày, cho đến khi màn trời bắt đầu tối, lúc này mới không thể không thừa nhận, trường lăng Khanh Như Ý đệ nhất thiên hạ, quả nhiên là tránh không được.

Như Ý đang đi vào trường lúc thời khắc hán tuyệt vọng, trong tay, còn có Tiêu Thước.

Thật ra thì Cung Khuê đặc biệt không hiểu cách Khanh Như Ý làm, tuy nói ngay từ khi bắt đầu sợ là không chế không được công chúa, nhưng cũng không ngờ nàng sẽ làm được chuyện như thế. Chẳng những rút tam quân về, còn trói mình vào nơi này.

Bạn đang đọc truyện *Sát Thủ Hoàng Phi Là Sói* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở wWw.EbookFull.Net.

Chương 343: Người Biết Yêu Thuật?

Editor: Maria Nyoko

Ôm nghi ngờ như vậy, rồi cuộc mở miệng, hỏi:

"Rốt cuộc là tại sao? Ta dám cam đoan không điều tra sai, người chính là đứa bé Xảo quý nhân sinh hạ năm đó! Coi như người không lớn lên ở trong Khương cung, coi như người không có tình cảm đối với Khương quốc. Mà dù sao cũng là huyết nhục chí thân, chẳng lẽ ngay cả một chút xúi bẩy phần cũng không có sao?"

Như Ý rất thành thực gạt đầu, nói:

"Đúng! Ngay cả một chút xúi bẩy phần cũng không có!" Tiếp theo cười một tiếng, lại nói: "Rất kỳ quái chứ? Ta biết rõ người nói đúng, cũng biết mình thật sự là Công chúa Khương quốc. Nhưng thật sự không có tình cảm đối với quốc gia kia, ngược lại, đối với Tiêu gia, là dụng tình chí thâm!"

Được nuôi nấng trong tình cảm ấm áp, cũng không phải thân tỷ tỷ, rất nhiều năm trước hai người lớn lên cùng nhau không bị bắt buộc hay không chế được ghi nhớ trong lòng, giống như đang tưởng niệm, lặp lại không dứt.

"Nhưng nếu năm đó không có Tiêu gia truyền lại tin tức, công chúa cũng sẽ không bị đuổi tới Mê Tung rừng rậm, có lẽ Đại Khương chúng ta cũng sẽ không đến mức này!"

Hán đào tìm móc phổi nói xong, lúc quá tha thiết lại vẫn trung ra hai giọt lệ .

Nhưng Như Ý vẫn cười, trong nụ cười đó cất giấu quá nhiều kinh thường cùng chán ghét. Một hồi lâu, lạnh lùng nhìn lại Cung Khuê nói một tiếng ——

"Hừ! Đại Khương? Cung Khuê ới Cung Khuê, nhân dịp hôm nay, người còn dám ở trước mặt ta nói tới Đại Khương? Tính toán nhỏ nhặt trong lòng người như thế nào, ta rõ ràng! Đến cuối cùng là bảo vệ Khương hay bảo vệ Cung gia, ta xem, trong lòng người sớm đã có dự liệu rồi!"

Nữ tử tà tà cười một tiếng, tiến lên một bước nữa, lại mở miệng, cũng không hề thảo luận đề tài đó nữa, mà âm thanh đột nhiên êm ái, giống như là sợi bông mềm nhũn, vừa tựa như gió xuân hiu hiu, còn có điểm kiều mỹ câu hồn phách người.

Trong lòng Cung Khuê nổ một tiếng lớn, nhưng nghe người đối diện mở miệng nói:

"Nói cho ta biết, Triệu Khải thực sự, ở nơi nào?"

Lúc đang hỏi, đánh tới đáy lòng Cung Khuê, đầu óc hoàn toàn trống rỗng. Hắn trả lời theo bản năng, gần như là thoải mái.

Hắn nói:

"Ồ trong tầng hầm đại điện Trọng Hoa Triệu cung."

Lời vừa ra khỏi miệng, giống như là đột nhiên giật mình, lập tức ngậm miệng.

Nhưng vô dụng, nên biết, người ta đã biết.

Cung Khuê hoàn toàn không nghĩ ra tại sao mình sẽ bị đầu độc, cho đến khi Như Ý cười lui về phía sau thì hắn lại đột nhiên mở miệng, hô:

"Người biết yêu thuật?"

Bạn đang đọc truyện *Sát Thủ Hoàng Phi Là Sói* được tải miễn phí tại Ww.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 344: Thủ Thuật Thôi Miên Nhỏ

Nữ tử cười ha ha! Yêu thuật? Yêu thuật gì? Chẳng qua là đùa một chút thủ thuật thôi miên nhỏ xíu.

Thật ra thì thuật thôi miên của nàng cũng không coi là tinh xảo, chỉ là kiếp trước cảm thấy thú vị, lúc này mới học cùng một vị đại sư thôi miên Hongkong hơn nửa năm.

Thủ đoạn nho nhỏ này nàng từng thử qua ở trên người Ngọc Hoa, khi đó muốn trêu chọc hắn nói ra giải pháp thức Lê Hoa trận thứ mười. Nhưng dùng qua mới biết, chút tài mọn của mình ở trong mắt Ngọc Hoa căn bản không phải là cái gì, đừng nói lời nói đầu độc người ta, chính là nhìn cũng không làm cho hắn nhìn nhiều.

Nhưng Cung Khuê thì khác, người này không phải là cao thủ giang hồ có nội lực thâm hậu như vậy, hơn nữa lúc này về mặt thất bại, vì vậy nàng có thể thành công mọi lời nói từ trong miệng hắn ra.

"Thước nhì!" Đã hỏi đáp án, Như Ý sẽ không nhìn Cung Khuê một cái. Nay, người này đối với nàng mà nói, thật sự là không có nửa điểm tác dụng."Thước nhì!" Kêu một tiếng nữa, sau đó nói: "Tiêu gia diệt môn, chính một tay người này bày ra. Nếu như ngươi muốn báo thù lớn, bây giờ là cơ hội rất tốt!"

Thiếu niên sững sốt thật lâu, một ánh mắt phóng hỏa vẫn luôn đảo quanh ở trên người Cung Khuê, động lòng nhưng không có lập tức xông lên. Một hồi lâu, tựa như lửa giận trong mắt tắt một nửa, lại nhìn Như Ý thì phần hận đã ít lại càng ít.

"Tỷ." lời nói Thiếu niên nhẹ nhàng, "Năm ngoái ở trong rừng giết người kia, ngươi đã nói về sau ta không cần quan tâm báo thù lại giết người nữa. Thước nhì nghe lời của ngươi, người này..... Ta không giết."

Trong lòng nữ tử rất mừng, vừa vỗ đầu thiếu niên vừa mở miệng nói:

"Thước nhì ngươi thật là trưởng thành! Rốt cuộc biết nghe lời của tỷ tỷ rồi!"

Tiêu Thước muốn biện bạch một câu: thời điểm nào ta không nghe lời của ngươi rồi! Nhưng lời đến khóe miệng, vẫn không nói ra.

Chỉ vì thật sự không phải thời gian tốt địa điểm tốt để cãi nhau! Tuy là hắn không muốn giết người, nhưng cũng không có biện pháp tâm bình khí hòa đối với Cung Khuê.

"Đi đi!" Như Ý buông tay vẫn lôi kéo hắn, đẩy trên lưng thiếu niên một cái, "Tìm Ngọc Hoa đi! Chuyện nơi đây giao cho tỷ tỷ."

Thiếu niên gật đầu, lại nhìn Cung Khuê một cái, rồi sau đó không nhìn nhau, nhanh chóng đi ra khỏi trường.

Trong trường chỉ còn hai người, Như Ý lại không có tâm tư vòng vo. Mặt không biểu cảm mở miệng, tuyên bố kết cục cuối cùng của Cung Khuê——

"Nếu như ngươi một lòng vì Đại Khương, ta vốn có thể lưu ngươi một cái mạng. Đáng tiếc ham muốn cá nhân của ngươi quá nặng, cho nên, cũng chẳng oán được ai!"

Dứt lời, một tay giơ lên, một chưởng đánh thẳng đến tim Cung Khuê.

Sau đó nữ tử xoay người, dạo bước mà đi, ra khỏi bên ngoài trường thuận miệng phân phó ——"Đại tướng quân Cung Khuê bệnh cũ tái phát bỏ mình! Chôn đi thể gần đây, khác, tất cả phó tướng, lĩnh quân nghị sự bên trong trường!"

Nữ tử phân phó một tiếng, không có ai tra xét nguyên nhân cái chết Cung Khuê. Hôm nay Triệu quân, mặc kệ là di thần Khương quốc hay là tướng sĩ Triệu quốc, đều lấy Như Ý làm chủ. Chỉ cần là nàng nói, bọn họ sẽ làm theo.

Còn dư lại những người Cung gia kia, tuy không có cam lòng, cũng không dám nảy sinh rắc rối tại thời gian và địa điểm này.

Thời gian nửa nén hương, tất cả người nàng muốn gặp đi vào bên trong trướng. Có người bình tĩnh, có người phiền não, cũng có người mặt đỏ lên muốn tìm tính sổ Như Ý!

Đối với bọn họ mà nói Cung Khuê chết đi quá mức ngoài ý muốn, cho tới nay, đều là hấn tập hợp mọi người giương cờ phục quốc. Hôm nay, đột nhiên người không có, điều này làm cho đám người kia lập tức không có người tâm phúc, lại có chút không biết sau này mình còn có thể làm tiếp những thứ gì, còn có thể tiếp tục sống thế nào.

Nhưng có một số cựu thần ủng hộ Như Ý! Hoặc là nói, trừ đi người Cung gia, ngoài ra đều ủng hộ Như Ý.

Mọi người rối rít đứng yên trước mặt Như Ý, đều chờ vị công chúa Khương quốc cho một giải thích hợp lý.

Tất cả mọi người thấy được, là Như Ý để cho người trói Cung Khuê lại, sau khi nàng đi vào mới chết.

Trong này xảy ra chuyện gì, kẻ ngu cũng có thể thấy rõ ràng.

Nữ tử đứng ở sau án, mắt lạnh quét nhìn chúng tướng phía dưới. Bộ dáng mang theo lười biếng, lại không cho người chất vấn cùng xâm phạm uy nghiêm!

Một hồi lâu, âm thanh, nhẹ nhàng, không phải thương lượng, mà là rõ ràng tuyên bố một kết quả.

Nàng nói:

“Các ngươi nhớ, từ nay về sau, thiên hạ không còn Khương quốc nữa! Từ nay về sau, không cho phép bất kỳ người nào nhắc lại Phục Khương nữa! Ta là huyết mạch hoàng tộc cuối cùng, hôm nay ở chỗ này thề, tuyên bố với chư vị! Các ngươi bỏ cái ý nghĩ đó đi! Nếu về sau có người lấy lý do phục Khương khơi lên phân tranh, cũng đừng trách ta đây giết người không lưu tình!”

Ngán ngẫm mấy câu, lúc này có người quỳ xuống nói Chủ Thượng anh minh! Còn có người khóc gọi Như Ý công chúa Thiên tuế!

Dĩ nhiên, cũng có người hai mặt nhìn nhau, một lát chưa tính hồn lại.

Như Ý cũng không nóng nảy, dù sao bọn họ cũng kiên trì nhiệm vụ hơn mười năm, lại sinh tồn trong hoàn cảnh gần như tầy nã trong thời gian dài như vậy, nhất thời chốc lát, khó tránh khỏi không tiếp thụ nổi kết cục như vậy.

Bạn đang đọc truyện *Sát Thủ Hoàng Phi Là Sói* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 345: Hôm Nay Phải Báo Đại Thù Tiêu Gia

Dứt lời, một tay giơ lên, một chưởng đánh thẳng đến tim Cung Khuê.

Sau đó nữ tử xoay người, dạo bước mà đi, ra khỏi bên ngoài trướng thuận miệng phân phó ——

"Đại tướng quân Cung Khuê bệnh cũ tái phát bỏ mình! Chôn đi thể gần đây, khác, tất cả phó tướng, lĩnh quân nghị sự bên trong trướng!"

Nữ tử phân phó một tiếng, không có ai tra xét nguyên nhân cái chết Cung Khuê. Hôm nay Triệu quân, mặc kệ là di thần Khương quốc hay là tướng sĩ Triệu quốc, đều lấy Như Ý làm chủ. Chỉ cần là nàng nói, bọn họ sẽ làm theo.

Còn dư lại những người Cung gia kia, tuy không có cam lòng, cũng không dám nảy sinh rắc rối tại thời gian và địa điểm này.

Thời gian nửa nén hương, tất cả người nàng muốn gặp đi vào bên trong trướng. Có người bình tĩnh, có người phiền não, cũng có người mặt đỏ lên muốn tìm tính sổ Như Ý!

Đối với bọn họ mà nói Cung Khuê chết đi quá mức ngoài ý muốn, cho tới nay, đều là hấn tập hợp mọi người giương cờ phục quốc. Hôm nay, đột nhiên người không có, điều này làm cho đám người kia lập tức không có người tâm phúc, lại có chút không biết sau này mình còn có thể làm tiếp những thứ gì, còn có thể tiếp tục sống thế nào.

Nhưng có một số cựu thần ủng hộ Như Ý! Hoặc là nói, trừ đi người Cung gia, ngoài ra đều ủng hộ Như Ý.

Mọi người rối rít đứng yên trước mặt Như Ý, đều chờ vị công chúa Khương quốc cho một giải thích hợp lý.

Tất cả mọi người thấy được, là Như Ý để cho người trói Cung Khuê lại, sau khi nàng đi vào mới chết.

Trong này xảy ra chuyện gì, kẻ ngu cũng có thể thấy rõ ràng.

Nữ tử đứng ở sau án, mắt lạnh quét nhìn chúng tướng phía dưới. Bộ dáng mang theo lười biếng, lại không cho người chất vấn cùng xâm phạm uy nghiêm!

Một hồi lâu, âm thanh, nhẹ nhàng, không phải thương lượng, mà là rõ ràng tuyên bố một kết quả.

Nàng nói:

"Các ngươi nhớ, từ nay về sau, thiên hạ không còn Khương quốc nữa! Từ nay về sau, không cho phép bất kỳ người nào nhắc lại Phục Khương nữa! Ta là huyết mạch hoàng tộc cuối cùng, hôm nay ở chỗ này thề, tuyên bố với chư vị! Các ngươi bỏ cái ý nghĩ đó đi! Nếu về sau có người lấy lý do phục Khương khơi lên phân tranh, cũng đừng trách ta đây giết người không lưu tình!"

Ngắn ngủn mấy câu, lúc này có người quỳ xuống nói Chủ Thượng anh minh! Còn có người khóc gọi Như Ý công chúa Thiên tuế!

Dĩ nhiên, cũng có người hai mặt nhìn nhau, một lát chưa tỉnh hồn lại.

Như Ý cũng không nóng nảy, dù sao bọn họ cũng kiên trì nhiệm vụ hơn mười năm, lại sinh tồn trong hoàn cảnh gần như tầy nã trong thời gian dài như vậy, nhất thời chốc lát, khó tránh khỏi không tiếp thụ nổi kết cục như vậy.

Bạn đang đọc truyện *Sát Thủ Hoàng Phi Là Sói* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở wWw.EbookFull.Net.

Chương 346: Các Ngươi Ngược Đãi Trẻ Em

Editor: Maria Nyoko

Nàng cũng không muốn ép buộc những người này như thế nào, hôm nay sự tình làm rõ, ngày sau bọn họ không còn lý do cũng không có năng lực khiến hai nước phân tranh.

Về phần âm thầm như thế nào, đó là chuyện bọn họ, nàng không xen vào. Trong chốn giang hồ nhiều người làm xằng làm bậy, nàng cũng không thể trông nom mọi người.

Những người này đứng trong trường nàng hơn nửa canh giờ, rồi sau đó mới lui ra theo thứ tự. Mặc dù còn mang theo hỗn độn, nhưng cũng hiểu, từ nay về sau, phải bắt đầu một cuộc sống hoàn toàn mới rồi!

Như Ý giữ lại lão Tướng quân đứng đầu hạ thần Khương lão, phân phát một chút những đồ tốt mình vơ vét từ trong Triệu cung. Cựu thần không cần, nhưng là một chút tâm ý của nàng.

Giăng co suốt cả đêm, cuối cùng cũng dần xếp thỏa đáng Triệu quân.

Lão kia Tướng quân đề cử người mới trong Triệu quân, hấn tự mình ra mặt, giao ấn soái cho viên tướng sĩ này.

Đối phương cảm ơn, liên tiếp chọn lựa mấy viên phó thống, chinh quân cả đêm, sáng sớm hôm sau liền phân tán 18 vạn nhân mã tới quốc cảnh chia ra trấn thủ các nơi.

Gần nửa năm chiến loạn, đến đây, cũng coi là chấm dứt.

.....

Như Ý ở thành Cẩm Nam ở, vứt bỏ thân phận "Chủ Thượng", người lập tức nhẹ nhõm không ít.

Có Ngọc Hoa cùng Tiêu Thước, giống như lại trở về giang hồ sáng khoái lúc ban đầu.

Chỉ là chuyện còn chưa hết, nàng đáp ứng một chuyện với Thái hậu Triệu quốc, lại biết vị trí Triệu Khải. Hơn nữa, trong hoàng cung còn có một hoàng đế già cần xử lý. Nàng phải trở về Triệu cung trước khi bên kia biết đầu này loạn, nếu không thiên hạ này, chỉ sợ vẫn là không cách nào ngừng chiến tranh.

.....

Ba ngày sau, có cỗ xe ngựa to lớn từ thành Cẩm Nam lên đường, một đường đi về phía nam, chạy thẳng tới kinh đô Triệu quốc.

Đánh xe là Tiêu Thước, ngồi xe là Như Ý cùng Ngọc Hoa, còn có hai rương đồ chơi quý giá.

Thiếu niên hết sức không vừa lòng, vừa đánh hai con khoái mã, vừa lớn tiếng kêu la ——

"Không chơi như vậy! Các người ngược đãi thiếu niên trẻ em!"

Bên trong có tiếng nữ tử cười khẽ, sau đó liền nghe nàng nói:

"Vậy người tìm nơi đi kiện chúng ta đi? Ha ha ~ Thước nhi! Tỷ đang rèn luyện ý chí của người! Cái này gọi là lao động gân cốt! Một ngày nào đó người sẽ cảm kích ta đấy!"

Bên ngoài có đứa trẻ đang nghiêng răng:

"Vậy ta thật hy vọng ngày đó đến nhanh một chút!"

"Cũng nhanh cũng nhanh!" Bên trong buồng xe tiếng cười càng sâu, "Thước nhi người nên biết đủ! Tỷ người từ nhỏ lớn lên ở Mê Tung rừng rậm, bình thường thức ăn cũng chưa từng ăn, chớ nói chi là ngồi xe ngựa! Bây giờ người so với ta, thật sự là tốt rất nhiều lắm!"

Bạn đang đọc truyện *Sát Thủ Hoàng Phi Là Sói* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full.Net**.

Chương 347: Tỷ Người Chỉ Học Được Chút Da Long Mà Thôi

Thiếu niên một câu "Nữ nhân cướp quả táo của ta" không thể cảm thán ra ngoài, đành ghen trở về trong bụng.

Lời nói Như Ý khiến hắn không thể không thán phục! Về tám năm ở Mê Tung rừng rậm, ngay từ lúc Như Ý cứu hắn từ trong đồng đồ nát Tiêu gia ra đã nói với hắn. Thời điểm đó Tiêu Thước hoàn toàn không biết còn sống còn có ý nghĩa gì, chẳng những sợ choáng váng, người cũng hồ đồ. Một lòng muốn báo thù, chính là vì đột nhiên mình mất đi gia viên đẹp đẽ mà tức giận bất bình.

Như Ý nói với hắn những trải qua của mình, nói cho hắn mình đã từng ăn những khổ cực kia, đã từng sống không phải con người.

Đứa nhỏ này vốn trưởng thành sớm, sau khi nghe, cũng cảm thấy cuộc sống vô thường. Vì vậy sẽ không khóc rống, chỉ một lòng đi theo Như Ý, nàng đi nơi nào, hắn liền đến nơi nào.

"Tỷ!" Một hồi lâu, ở ngoài xe lại có âm thanh, "Người dạy cho ta võ công giỏi không tốt sao?"

Lời này Tiêu thước đã muốn nói sớm, trước hắn không muốn học, cảm thấy động một chút là đánh nhau không có người lương thiện, hắn cho là đánh nhau phải không cử chỉ văn minh.

Nhưng từ lúc đi theo Như Ý vào giang hồ này, hơn nửa ở trên Phở Phở đảo mấy tháng, càng ngày càng khiến hắn cảm thấy, sinh tồn vào tình thế như vậy, vẫn có chút bản lãnh mới phải!

Huống chi.

Thiếu niên nghĩ đến đây, gương mặt không khỏi nóng lên. Hắn nghĩ tới ngay cả tiểu nha đầu Thiện Tâm trên Phở Phở đảo kia cũng có võ công, nếu mình không học một chút, vậy thì thật mất thể diện.

Nhưng.

"Tỷ a!" Lại dò xét tính mở miệng, "Người là đồ đệ tỷ phu ta, vậy ta đi theo người học được có phải sẽ kém hơn một chút so với học tỷ phu hay không?"

"Hả?" Như Ý sửng sò, không hiểu có gì hắn nói ra lời ấy, tùy ý mở miệng đáp hắn: "Không kém quá nhiều! Dạy người, ai không được!"

"Vậy làm sao có thể!" Tiêu Thước có chút gấp gáp, rồi lại ô ô a a xấu hổ nói là mình sợ phía sau Thiện Tâm. Chỉ đành càng không ngừng lặp lại câu này: "Vậy làm sao có thể! Vậy làm sao có thể!"

"Ừ." Trong buồng xe có một giọng nam từ từ vang lên, là Ngọc Hoa vừa giả vờ ngủ say chuyển tỉnh! Công tử này một câu đã nói toạc ra Thiện Cơ —— "Không giống nhau! Tỷ người nàng chỉ là từ chỗ ta học được một chút da lông mà thôi, làm chuyện gì vẫn không tốt. Người đi theo nàng học, vậy khẳng định học được chỉ là sơ lược da lông! Như vậy tương lai làm sao đánh lại Thiện Tâm đây?"

Bạn đang đọc truyện *Sát Thủ Hoàng Phi Là Sói* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Chương 348: Đồ Nhi Ngoan, Người Nghĩ Quá Nhiều!

Phốc ——

Như Ý hoa lệ phun!

Sau đó thấy xe ngựa này đột nhiên lung lay, người phía trước đột nhiên khom người, có thể nghĩ, những lời này đối với người đánh xe rung động lớn đến bao nhiêu.

Như Ý bất đắc dĩ kéo vạt áo Ngọc Hoa, nói:

"Thước nhi mới bây lớn, Thiện Tâm tài bao nhiêu? Sự phụ người xuống tay quá sớm, loại hôn nhân này, không thể làm!"

Bên ngoài có âm thanh thiếu niên tán đồng vang lên:

"Chính phải chính phải!"

Ai ngờ, công tử áo đen này lại dùng lấy một loại hết sức khinh thường nhìn Như Ý thật dài, một hồi lâu, nói:

"Đồ nhi ngoan, người nghĩ quá nhiều!" Sau đó trợn mắt tiếp tục dưỡng thần, sẽ không để ý người.

.....

Trở lại Triệu cung, là chuyện bảy ngày sau đó.

Tốc độ này so tám trăm dặm kịch liệt còn nhanh hơn một ngày, cho tới lúc bọn họ hồi cung thì chiến báo phía trước cũng không thể đưa đến trong tay Hoàng đế.

Đối với việc Như Ý trở lại, hoàng đế già hết sức kỳ quái, kỳ quái hơn chính là, nàng còn dẫn theo một vị nam nhân làm người ta không biết nên làm sao hình dung trở lại.

Mà đang chuyển đi này ba người trở lại Triệu cung vào buổi chiều, hoàng đế già liền bị Ngọc Hoa tự mình ra tay khống chế. Sau đó xé mặt nạ da người đi ra, tùy tiện đẩy vào bên trong một cung viện, không còn lòng dạ quan tâm sống chết của hắn.

Chừng không có tấm mặt giống nhau như đúc Triệu Khải, người này sẽ không có giá trị lợi dụng. Về phần hắn có thể bị cấm vệ quân bắt lại cũng nghi vấn xâm nhập vào cung thể nào hay không, hoặc là dứt khoát kéo đến kính sự phòng, tất cả đều không liên quan chuyện của bọn họ.

Theo lời Cung Khuê, Như Ý tìm một lát, ở sau một tấm bình phong Trọng Hoa Điện gõ một viên gạch.

Lập tức, một hồi gió âm u lạnh lẽo tràn ra bên ngoài.

Cùng với Như Ý, còn có Ngọc Hoa cùng Thái hậu Triệu quốc.

Bởi vì Như Ý nói chuyện này không thông báo ra bên ngoài, vì vậy sau khi đuổi tất cả cung nhân, chỉ chừa chính nàng run run rẩy rẩy theo sát ở phía sau.

Hầm tìm được, Như Ý làm bộ liền muốn đi xuống, lại bị Ngọc Hoa ngăn lại, sau đó nói:

"Người đợi nơi này, ta đi xuống."

Nàng cũng không khách khí, trực tiếp nhường lại vị trí.

Ngọc Hoa lướt nhẹ khinh công mà xuống, lúc đi lên thì đã dẫn theo Triệu Khải thoi thóp một hơi.

Thái hậu bỏ nhào lên, không đợi kêu một tiếng hoàng nhi, còn không đợi khóc rống một cuộc đã té xỉu.

Trong lòng Triệu Khải nóng nảy, vừa vặn vết thương hiện tại quả là quá nặng, muốn đi xuống đỡ mẫu thân, cuối cùng vẫn không thể.

Bạn đang đọc truyện *Sát Thủ Hoàng Phi Là Sói* được tải miễn phí tại Ww.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở [Ebook Full\(cham\)Net](http://EbookFull(cham)Net).

Chương 349: Mị Nguyệt Đuổi Tới

Editor: Maria Nyoko

Hết cách rồi, Như Ý chỉ có thể nâng Thái hậu, Ngọc Hoa đỡ Triệu Khải, theo một đường nhỏ Triệu Khải chỉ len lén trở về tẩm cung.

Mấy ngày nay, Hoàng thượng nhiễm phong hàn, mấy tên thái y tới thăm, Triệu Khải tự mình dặn dò, bọn thái y mặc dù kinh ngạc vẫn không hỏi vì sao Hoàng đế lập tức bệnh thành ra như vậy, nhưng cũng không thể có ý tứ đề lộ ra ngoài.

May ở chỗ này là hoàng cung, được liệu hiếm quý cái gì cần có đều có. Hơn nữa có Ngọc Hoa ở đây, việc chữa khỏi cho Triệu Khải không phải khó. Hẳn thậm chí chỉ cần 6 ngày, thì có thể làm cho hoàng đế này vào triều nghe báo cáo và quyết định sự việc rồi.

Tuy nói thân thể vẫn có chút yếu, nhưng may là không có đáng ngại, còn lại phải điều dưỡng thật tốt.

Triệu Khải chân chính ngồi lên triều đình, lần nữa toàn bộ đại thần bài trừ, rất nhanh Triệu quốc sẽ thanh bình.

Những người bị Cung gia lộng tiến, đều bị các loại tội danh nhốt lại, không ra mấy ngày, lại lấy các loại tội danh xử tử.

Đối với lần Như Ý không có điều gì dị nghị, dù sao cũng là quốc sự người ta, nàg một người trong giang hồ, không quản được quá nhiều.

Thái hậu Triệu quốc đối với đại ân của Như Ý không biết tương báo như thế nào, chỉ nhớ rõ Như Ý giống như rất ưa thích mấy cái đồ tốt trong quốc khố, vì vậy dốc túi đem tặng, chỉ vì cảm tạ nàng cứu con trai của mình về.

Những thứ đó Như Ý chỉ chọn mấy thứ tượng trưng, còn lại tất cả đều hoàn lại.

Nàng biết, Mạnh quốc đã trù bị kế hoạch công Triệu, rất nhanh, Triệu quốc sẽ lâm vào toàn diện chinh chiến, hơn nữa cực kỳ bị động, không còn sống lâu nữa.

Như Ý không có hứng thú tiếp tục dừng lại ở trong Triệu cung, vì vậy dắt Tiêu Thước, đi theo Ngọc Hoa, một hàng ba người vui vẻ xuất cung! Còn Tiêu Thước đánh xe bên ngoài, lần này, thiếu niên này rất vui vẻ, bởi vì bọn họ muốn đi, là nơi hẳn hướng tới đã lâu —— Phổ Phổ đảo!

.

Vậy mà, cõi đời này luôn là không khéo không thành sách, không có sóng gậy hay sao!

Đang lúc ba người đã có thể nghe được trập trập gió biển, có thể nghe thấy được hơi thở nước biển thì thiếu niên đánh xe đột nhiên thắng gấp một cái, xe ngựa chạy như điên lập tức dừng lại.

Người ngồi ở bên trong nghiêng, hơi kém không có ngã ra ngoài. Như Ý kinh hồn đang muốn hỏi một chút rốt cuộc là xảy ra chuyện gì, chỉ nghe thấy có một giọng nữ kiều mỵ vang lên bên ngoài, mang theo oán giận nói:

"Nha đầu chết tiết kia, nguoi chạy nhanh như vậy làm gì! Ta đuổi theo chết rồi! Mệt chết ta!"

"Ách." Như Ý nuốt nước miếng, bất đắc dĩ nói: "Mị Nguyệt."

Bạn đang đọc truyện *Sát Thủ Hoàng Phi Là Sói* được tải miễn phí tại WwW.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full.Net**.

Chương 350: Đại Thảm, Người Là Ai?

Vừa dứt lời, chỉ thấy màn xe bỗng chốc bị người từ bên ngoài vén lên, theo sát, một gương mặt mị hoặc liến nhún vào.

Nhưng cũng chỉ một cái chớp mắt, người ở bên trong còn chưa kịp chào hỏi, chỉ thấy nửa người này dò vào tới "Vèo" một cái lại rút trở về.

Âm thanh Mị Nguyệt truyền đến lần nữa, là nói:

"A a a a! Ban ngày ban mặt, các nguoi là đang làm gì a ~"

Bên trong không có người lên tiếng, đến lúc đó Tiêu Thước mở miệng, trả lời nàng:

"Nhất định là đang ngủ!" Sau đó sờ mũi một cái, lại nói: "Hai người bọn họ cả ngày lẫn đêm trừ ăn ra chính là ngủ, thời gian thanh tĩnh hai canh giờ cũng chưa tới." Nói xong, mắt lại nhìn Mị Nguyệt, thế này mới ý thức được một vấn đề rất nghiêm trọng —— "Vị đại thẩm này, người là ai à?"

"Ai đó? Người nói ai là đại thẩm?" Vẫn còn muốn quở trách đôi câu hai người nằm chung một chỗ trong buồng xe này, nhưng vừa nghe hai chữ đại thẩm, Mị Nguyệt liền hồng mắt! "Cái đứa bé quá không hiểu chuyện! Con mắt nào nhìn ra ta là đại thẩm? Có thể gọi ta đẹp như hoa như vậy ra hai chữ đại thẩm! Người có phải không muốn sống hay không?"

Lúc nàng nói chuyện cố ý lộ ra dáng vẻ hung ác, mặc dù dáng vẻ hung ác chân chính gặp phải đối thủ không là một kiêu, nhưng là Mị Nguyệt cảm thấy, đối phó một đứa bé, trình độ này khẳng định đủ rồi. Chỉ là nàng bỏ quên, Tiêu Thước không phải một đứa bé bình thường. Người này là theo chân Khanh Như Ý từ nhỏ đến lớn!

Nhớ ngày đó Khanh Như Ý vẫn còn ở trên núi Thiên Ngọc Sơn thì nàng Mị Nguyệt từng bởi vì vấn đề tuổi tác thân thương khẩu chiến thua trận, không ngờ nhiều năm về sau, một chuyện giống nhau, nàng lại đang ngã nhào một lần trước mặt Tiêu Thước. Chỉ cảm thấy số mạng này, thật sự là quá nhấp nhô rồi!

Nghe nàng nói ra bốn chữ "Xinh đẹp như hoa" khỏi miệng, Tiêu Thước lắc đầu giống như trống bỏi. Đứa nhỏ này từ nhỏ đến lớn quan niệm ăn sâu bén rễ, đệ nhất thiên hạ mỹ nhân vĩnh viễn là lão tỷ nhà hắn!

Mặc dù không thể thừa nhận lời này ngoài miệng, mặc dù thời điểm phải nhìn mỹ nữ cũng phải cảm thấy một cái kích thích nàng một chút, nhưng dáng dấp nữ nhân giành quả táo của hắn thật là đẹp mắt! Thật sự là vị đại thẩm trước mặt này lớn tuổi không thể so được a!

Mị Nguyệt không đợi trả lời, nhưng nàng nhìn trong ánh mắt của Tiêu Thước tựa như cũng có thể nhìn ra chút đầu mối, không khỏi tuyệt vọng cuồng hồ

"Nữ Nữ! Đứa bé này! Khi để ta!"

Người trong xe đẩy rèm ra, nhưng nghe được âm thanh Như Ý nâng lên ——.

Bạn đang đọc truyện *Sát Thủ Hoàng Phi Là Sói* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 351: Nữ Nữ, Cùng Ta Trở Về Mạnh Quốc Đi!

"Vào nói chuyện đi!" Dừng một chút, lại tới câu: "Đừng khóc đến mất mặt xấu hổ bên ngoài!"

Lúc này Mị Nguyệt cũng không khách khí, trực tiếp liền lột thân đi vào, sau đó dám chen lấn vào chỗ Như Ý cùng Ngọc Hoa.

Mặt Như Ý xạm lại, lấy ánh mắt hỏi thăm: người là làm gì?

Đối phương cũng vút cho nàng một ánh mắt rất rõ ràng ——

"Ta muốn ngồi kề trai đẹp!"

Mồ Khanh mắt tròn trắng, bày tỏ mặc kệ nàng. Chỉ nghe Mị Nguyệt chào hỏi Ngọc Hoa ——

"Này!"

Đối phương nhìn nàng một cái, tiếp tục ngã đầu ngủ.

Như Ý ho nhẹ một cái, tự giải thích nói:

"Sự phụ gần đây tương đối mệt mỏi, cần nghỉ ngơi nhiều."

Mị Nguyệt một bộ "Ta hiểu" gật đầu một cái, sau đó sẽ xem Như Ý một chút, một hồi lâu, nói:

"Ai! Nếu như người đi theo Tôn chủ, hẳn nhất định không động tới người trước hôn lễ. Hơn nữa không để cho người ở nơi này lác lác trên xe ngựa liền..... Liền....." Liền nửa ngày, chính ra một câu: "Liên chịu hết khổ lụy!" Như Ý cũng sắp khóc, bây giờ nàng chỉ có một ý tưởng, chính là bóp chết Ngọc Hoa! Từ lúc bị người này quán lên, trong sạch của nàng trong mắt người ngoài chỉ là phù vân. Không có một người chịu tin tưởng nàng vẫn là hoàng hoa đại khuê nữ, thậm chí Mị Nguyệt còn có cảm giác khác mà lập tức nghĩ địa điểm xảy ra chuyện tại trên xe!

Đáng chết! Nàng đây là tạo cái gì nghiệt!

Đang khi nói chuyện, Tiêu Thước đã đánh xe ngựa chạy tới nơi yên tĩnh dừng lại, sau đó người cũng đi theo chui vào tựa buồng xe nghỉ ngơi.

Mị Nguyệt vừa thấy hần liền muốn cắn răng, nhưng ngại vì mình còn có chánh sự phải làm, liền không thể không buông tha cẩn thận độ sức.

"Nữ Nữ!" Rốt cuộc coi như là nghiêm chỉnh mở miệng nói chuyện một chút, nhưng lời nói ra lại làm cho Ngọc Hoa đã nằm xuống ngủ vọt lên hạ xuống lại ngồi dậy. Mị nguyệt nói: "Cùng ta trở về Mạnh quốc đi!"

Àm!

Mị Nguyệt bị ném đi ra ngoài! Người ra tay là Ngọc Hoa!

Như Ý cũng sắp khóc, mau mau xông xuống xe ngựa đi xem người có thương tổn hay không.

Cũng may Ngọc Hoa chỉ là ra tay nhanh một chút, cũng không có dùng quá sức. Mị Nguyệt đụng vào trên một thân cây bên ngoài, nhào vào trên đất ho hai cái cũng không có chuyện gì.

Chỉ là lần này bị dọa đến không nhẹ, trong lòng âm thầm ngắt mồ hôi.

Nàng không biết Ngọc Hoa, chỉ biết người này được gọi là công tử đệ nhất thiên hạ, đẹp mắt làm khắp thiên hạ tất cả nhân loại xấu hổ. Nhưng nàng không biết tính tình Ngọc Hoa, càng sẽ không nghĩ tới, xem ra một người tron bóng như ngọc như thế, cư nhiên như vậy..... Như vậy.....

Bạn đang đọc truyện *Sát Thủ Hoàng Phi Là Sói* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(dot)Net**.

Chương 352: Mạnh Tử Ca Sẽ Đại Hôn

Editor: Maria Nyoko

"Mị Nguyệt!" Nàng chưa kịp ra ngoài như vậy, Như Ý cũng đã nhào tới bên người nàng, so với khóc tang không khá hơn bao nhiêu. "Làm sao ngươi không cẩn thận như vậy! Người lớn như vậy nói bay ra ngoài liền bay ra ngoài!"

Nữ tử té xuống đất hần không được đi bám cổ của nàng, bắt đắc dĩ, trong buồng xe còn có một công tử nhìn chăm chăm, vì vậy không thể làm gì khác hơn là nhỏ giọng nói:

"Ngươi cho rằng ta nguyện ý bay ra ngoài sao? Ta là bị người ném có được hay không!" Sau đó sau khi bò dậy lùi một bước, dắt Như Ý nói: "Ta không phải khuyên ngươi! Nói cho sự phụ ngươi biết không nên kích động! Ngán vạn lần không được kích động! Ta chỉ là muốn nói, Tôn chủ sẽ phải đại hôn, mọi người đề cử ta tới mời ngươi đi dự lễ!"

Lời vừa nói ra, Ngọc Hoa vui vẻ ——

"Tôn chủ Thiên Ngọc Sơn sắp kết hôn rồi hả ? Tân nương tử là ai ?"

Mị Nguyệt nhìn hần một cái, hết sức không thể lý giải hành động mới vừa rồi ném nàng ra ngoài là người này làm sao. Người còn đang tức giận, vốn không muốn đề ý đến hần, nhưng lại không dám không đề ý tới hần, liền không thể làm gì khác hơn là xoay xoay vận vận nói: "Là Cửu công chúa Triều Quốc! Kính xin các vị vui lòng, đi tham gia náo nhiệt đi!"

Mạnh Tử ca đại hôn, tin tức này với Như Ý mà nói vẫn đủ bất ngờ.

Hoặc là nói, Cửu công chúa Triều quốc, người này đối với Như Ý mà nói là thật ngoài ý liệu.

Ở trong ấn tượng của nàng, Mạnh Tử ca muốn cùng Cung Tiềm Hội đi chung với nhau! Mặc kệ giữa bọn hần đã từng xảy ra cái gì, nhưng nếu hần cứu nàng, liền không có đạo lý không đội nàng.

Chỉ là cũng lập tức liền nghĩ đến thân phận khác của người đó—— thái tử Mạnh quốc!

Cứ như vậy, cũng bình thường trở lại.

Đúng a! Tôn chủ Thiên Ngọc Sơn có thể cưới Cung Tiềm Hội, nhưng thái tử Mạnh quốc, cưới công chúa Triều quốc tương đối thích hợp một chút. Huống chi, nam nhân cổ đại tam thê tứ thiếp, hần còn là thái tử một nước, tương lai sẽ ngồi lên ngôi vị hoàng đế. Như vậy, tam cung lục viện trong dự liệu, đại hôn, chuyện đương nhiên.

Tính toán ra, hiện tại Mạnh Tử ca mới đại hôn, đã coi như là vô cùng trẻ!

"Nữ Nữ!" Thấy nàng mắt hờn, Mị Nguyệt lại mở miệng hỏi nàng: "Tôn chủ thành tâm mời, không vui lòng?"

Hỏi như vậy, Như Ý thật là có một chút do dự.

Thứ nhất bây giờ nàng một lòng muốn trở về Phở Phở đảo, đã cảm thấy phạm trần tục sự, thật sự quá dễ dàng làm cho người ta mệt mỏi, cũng quá dễ dàng lấy mất tâm tình tốt. Nếu như có thể, thật muốn cả đời sống ở Phở Phở đảo cũng không cần ra ngoài.

Thứ hai, Ngọc Hoa luôn luôn không có cảm tình gì đối với Mạnh Tử ca. Mới vừa rồi vừa nghe Mị Nguyệt nói muốn cho mình đi Mạnh quốc, lại trực tiếp ra tay đánh người bay ra.

Bạn đang đọc truyện *Sát Thủ Hoàng Phi Là Sói* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(dot)Net**.

Chương 353: Đi Mạnh Quốc Đi

Nhưng muốn nói không đi, hình như cũng có vẻ có chút hẹp hòi. Dù sao hai người quen biết, Mạnh Tử ca vừa mang nàng từ trong Mê Tung rừng rậm đi ra. Ngày mừng lớn như vậy, thật ra thì nàng rất muốn đi.

Cái này, nàng là nên đi hay là không đi đây?

Ánh mắt chuyển tới Ngọc Hoa nơi kia, Như Ý cảm thấy, nếu không có chủ ý, vậy dứt khoát cũng không cần quyết định, trực tiếp ném cái phiền toái này cho Ngọc Hoa. Mặc kệ có đi hay là không, nàng nghe hấn là tốt rồi.

Ai biết Ngọc Hoa căn bản cũng không có nhìn nàng, đến lúc đó hướng về phía Mị Nguyệt giương nụ cười yêu nghiệt, đồng thời mở miệng, nói:

"Tôn chủ Thiên Ngọc Sơn đại hôn, náo nhiệt này nhất định phải tiếp cận! Chỉ là chúng ta đều là người nghèo, không đưa nổi quà tặng làm thế nào nha?"

Tiêu Thước rút khóe miệng, dùng mắt ngắm trộm hai cái rương lớn tận cùng bên trong xe ngựa này nuốt một ngụm nước bọt, cuối cùng vẫn không nói gì.

Thấy trong lời hấn nói có ý tứ phải đi, Mị Nguyệt lập tức mở miệng nói:

"Không cần tặng lễ không cần tặng lễ, chỉ cần người đi là được!"

Ngọc Hoa gật đầu:

"Vậy thì hãy đi đi!" Sau đó xem Như Ý một chút có chút ánh mắt ai oán, lại nói: "Đồ nhi ngoan người yên tâm, vì sư sẽ không hạn chế tự do của người đây! Người muốn đi nơi nào liền đi nơi đó, vì sư tin tưởng người!"

Nàng nói:

"Vậy người mang Tiêu Nhi về đảo, một mình ta đi là được."

Ngọc Hoa lắc đầu:

"Như vậy sao được! Vì sư không bỏ được đồ nhi ngoan tách ra! Uyên ương phân lưỡng địa, đó cũng không phải là người có thể bị tội nổi."

Mị Nguyệt: "....."

Như Ý:

"..... Sư phụ người đừng nói, ta biết rồi."

Vì vậy, sự tiến triển của tình hình chính là Mị Nguyệt lên xe ngựa Như Ý, Tiêu Thước đánh xe, một nhóm bốn người lại đổi phương hướng, chạy tới đô thành Mạnh quốc.

Trên đường, Tiêu Thước nói:

"Nhiều thêm một đại thẩm chính là không giống nhau, ngựa chạy cũng chậm!"

Mị Nguyệt giận đến muốn điên rồi, hét lớn một tiếng:

"Đứa nhỏ này là ai dạy người!"

Như Ý đang muốn nói Tiêu Thước biết lễ phép, không thể bởi vì người ta đúng là đại thẩm người cứ gọi ra như vậy.

Nhưng lời còn không ra khỏi miệng, chỉ nghe Ngọc Hoa đáp một tiếng:

"Ta!"

Sau đó Mị Nguyệt liền hết ý kiến. >_<

Trong xe ngựa thật an tĩnh mấy ngày, sau Như Ý cảm thấy tiếp tục như vậy cũng không phải là biện pháp. Kinh đô Mạnh quốc còn phải chừng mười tháng.

Trời ơi, ai cũng không rõ nói chuyện, đó thật là quá lúng túng.

Vì vậy chủ động mở ra đề tài, cùng Mị Nguyệt hỏi:

"Tại sao trên Thiên Ngọc Sơn hoang ròi hả?"

Bạn đang đọc truyện *Sát Thủ Hoàng Phi Là Sói* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full . Net**.

Chương 354: Tại Sao Không Cần Đào Nhiên Cư

Nàng vẫn muốn biết nhưng cũng không có người nói cho nàng biết chuyện. Hỏi lời này thật ra thì Như Ý đã chuẩn bị tâm tư là Mị Nguyệt không nói. Dù sao vậy có thể là bí mật Đào Nhiên Cư, bây giờ nàng coi như là người ngoài, người ta không hề có quyền lợi nói.

Thật không nghĩ đến, căn bản Mị Nguyệt cũng không có tính toán lừa gạt, nàng mới vừa nghe, đối phương lập tức liền đáp:

"Không muốn liền để hoang thôi!" Sau đó không khỏi đáng tiếc than một tiếng, lại nói: "Là Tôn chủ đột nhiên liền quyết định buông tha. Sau khi tiễn đưa người xuống núi vào năm thứ hai, hẳn liền dẫn theo Tứ Trưởng Lão cùng thất tuyệt xuống núi trở về Mạnh cung, những người khác liền phân phát các nơi. Chúng ta cũng là mới biết khi đó, hẳn là thái tử Mạnh quốc."

Lời của nàng nói rõ, nhưng Như Ý không hiểu làm sao Mạnh Từ ca muốn sau khi nàng xuống núi cho giải tán Đào Nhiên Cư?

Chìm hồi lâu, mở miệng nữa thì đột nhiên đã nói:

"Chẳng lẽ là bởi vì ta?" Nghi ngờ hướng về phía Mị Nguyệt nói: "Thì không muốn để cho ta tìm được hắn? Hay là chính ta trên Thiên Ngọc Sơn không cẩn thận biết các người có chút bí mật?" tưởng tượng, nhưng vẫn là lắc đầu: "Không đúng! khi đó thân thể ta cực kì yếu đuối, cổ nuôi, có thể biết cái gì?"

Đối với vấn đề Như Ý đề ra, thật ra thì Mị Nguyệt cũng không trả lời nổi. Nàng cũng không biết vì sao Tôn chủ lại đột nhiên bỏ qua cơ nghiệp nhiều năm trên Thiên Ngọc Sơn, thậm chí phân phát mọi người trừ Tứ Trưởng Lão cùng thất tuyệt ra. Cũng nghĩ tới có phải bởi vì Như Ý hay không, nhưng tựa như Như Ý từng nói, nàng cũng không biết bí mật trên Thiên Ngọc Sơn, không cần thiết tránh nàng.

Thấy nàng tự lo lắng đầu, Như Ý cũng sẽ không hỏi nhiều, chỉ thì thào nói:

"Thật ra thì vẫn là muốn tránh ta, sợ ngày sau gặp mặt lại là thù, cho nên dứt khoát đoạn không còn một mối."

Nàng vừa nói như vậy, Mị Nguyệt lại cảm thấy giống như cũng có một chút đạo lý, suy nghĩ một chút liền lại nói:

"Một năm kia xuống núi thì Tôn chủ từng cảm thán nói Đào Nhiên Cư không được, sát khí quá nặng. Còn nói thiên hạ đã tới tay, thiên hạ cũng ở đây trong lòng bàn tay, hẳn không hề cần nơi đó nữa!" Nhìn lại Như Ý một chút, đột nhiên có một ý niệm thoáng qua ở trong đầu, trong lúc sững sờ liền đã mở miệng, hỏi nàng: "Người có phải nói qua lời tương tự cùng Tôn chủ hay không? Nói trên Thiên Ngọc Sơn sát khí quá nặng người không thích gì đấy!"

Lời này lại để Như Ý nhớ lại, nhưng nhớ mới vừa lên Thiên Ngọc Sơn thì lựa chọn thất tuyệt. Huyết tinh chi khí nặng nề, lập tức để cho nàng nghĩ được mùi vị tổ chức sát thủ.

Bạn đang đọc truyện *Sát Thủ Hoàng Phi Là Sói* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 355: Đến Kinh Đô Mạnh Quốc

Editor: Maria Nyoko

Không thích, giấy giũa, cũng ghét bỏ qua.

Là một người chán ghét một cuộc sống như vậy cũng thành công thoát đi, lần nữa vui sâu vào trong đó thỉnh thoảng hiển lộ ra bản tính.

"Tất cả đều không phải!" Như Ý bất đắc dĩ nhún vai, "Mạnh hấn không phải người có tính tình như vậy, trong lòng hấn, thiên hạ lớn hơn tình cảm, ta không tin chỉ bằng mấy câu ta nói, là có thể để cho hấn giải tán Đào Nhiên Cư."

Nói dứt lời, nàng không hề lên tiếng nữa, thân thể ngã vào Ngọc Hoa bên kia, lại miễn cưỡng lệch qua trong ngực người ta.

Mị Nguyệt cũng không còn công phu càng không có lá gan lại nói ra lời nói cái gì nam nữ thụ thụ bất thân, trong lòng suy nghĩ lời Như Ý vừa mới nói "Trong lòng hấn, thiên hạ lớn hơn tình cảm" .

Nàng không hiểu lời này là đúng hay không, chỉ biết là thiên hạ so với Mạnh Tử ca, là hết sức quan trọng. Nhưng huynh đệ vẫn đi theo hấn vào sinh ra tử, đặc biệt là Tứ Trướng Lão bọn họ, hấn cũng có thể liều mình tương trợ.

Nếu người thật lãnh huyết, đây nên coi là như thế nào?

.

Mạnh quân chen ép với Triệu quốc, bắt đầu từ quốc cảnh Đại Mạnh.

Mỗi ngày Mị Nguyệt đều sẽ nhận được chiến báo, tự nhiên đều là Mạnh quân đại thắng các loại.

Nàng nói cho Như Ý nghe, Như Ý lại nói:

"Bình thường! Chuyện trong dự liệu! Triệu quốc so cùng Mạnh quốc, ngày trước lại không được, huống chi là Triệu quốc bây giờ."

Một nhóm bốn người, rút cuộc gần tới đi vào kinh đô Mạnh quốc.

Chỗ này cũng không phải lần đầu tiên Như Ý tới, mấy năm này thỉnh thoảng ra vào giang hồ làm chút tiền lấy mạng mà mua bán, đã từng đến trong thành này mấy lần.

Chỉ là mỗi một lần, cũng không bằng cảnh tượng hôm nay.

Không biết có phải bởi vì thái tử sắp đại hôn hay không, trang trên đường phục cơ hồ không khác cùng lễ mừng năm mới.

Lại không nói cửa hàng chủ đạo hai bên đều mới phốt qua sơn hồng, ngay cả một chút quán nhỏ bày sát đường cũng đều dùng các loại màu sắc có thể diễn tả vui mừng bố trí.

Nam lai bắc vãng trên mặt mỗi người cũng treo nụ cười chân thành, thậm chí, còn có thể hỏi một tiếng lẫn nhau, sau đó sẽ đứng lại, nói qua "Chúng ta cũng đính hỉ khi" lời nói như vậy.

Như Ý hỏi Mị Nguyệt:

"Đây cũng là bởi vì Mạnh sắp kết hôn?"

Mị Nguyệt gật đầu:

"Tôn chủ ở Mạnh uy tín cực tốt, rất được dân chúng kính yêu, những thứ này toàn bộ đều là dân gian tự phát, hấn nhìn dân chúng phá phí, trả lại cho chút bồi thường."

Quả nhiên là lời kéo nhân tâm - thủ đoạn tốt! Như Ý không thể không cảm thán, như vậy thái tử, có thể nào làm cho người ta không thương!

Một bên Ngọc Hoa cũng nhấc rèm xe lên nhìn ra phía ngoài, nhưng chỉ một lát lại để xuống, người rút một cái, sẽ không nhìn thấy.

Bạn đang đọc truyện *Sát Thủ Hoàng Phi Là Sói* được tải miễn phí tại Ww.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 356: Người Quá Đẹp Trai Xuất Sắc Rồi, Dễ Dàng Rồi Loạn!

Như Ý kỳ quái hỏi hấn:

"Thế nào?"

Ngọc Hoa đáp:

"Người quá đẹp trai xuất sắc rồi, dễ dàng rồi loạn!"

Hấn nói lời này như chuyện đương nhiên, hoàn toàn không có tính khiêm tốn tự giác.

Như Ý quen, chỉ trừ mình mắt tròn trắng không nói nhiều cái gì. Nhưng Mị Nguyệt lại bị sặc, bị chính nước miếng mình

Nữ tử hết sức không hiểu, trên đời này làm sao còn có loại sinh vật Ngọc Hoa tồn tại, người này quả thực là trái quy luật tự nhiên, thật sự là..... Thật sự là..... Thật là tà ác!

Một mặt oán thầm, một mặt leo ra ngoài xe, chủ động sóng vai ngồi cùng Tiêu Thước.

Thiếu niên nhìn nàng một cái, nói:

"Đại thẩm, cuối cùng ngươi phát hiện lương tâm, biết ra ngoài chỉ đường rồi!"

Hấn nói không sai, nếu Mị Nguyệt không ra, xe này lại thật sự không biết nên đi hướng nào. Đô thành Mạnh quốc cực lớn, con đường cũng phức tạp, cửa đặc biệt nhiều. Hiện tại hoàn toàn là chạy theo đường thẳng về phía trước, nhưng mắt nhìn thấy trước mặt chỉ một cái giao lộ, xe ngựa của hấn liền không thể không dừng lại.

Đáng tiếc, chỉ cần đối thoại cùng Tiêu Thước, Mị Nguyệt liền hoàn toàn không bắt được trọng điểm. Cái gì chỉ đường không chỉ đường, tất cả đều trở nên âm đạm không ánh sáng ở từ "Đại thẩm".

Nhưng Tiêu Thước lại hoàn toàn không hay biết chính mình gọi có vấn đề gì! Khanh Như Ý là tỷ hấn, mà trước mặt nữ nhân này rất rõ ràng lớn hơn nhiều so với tỷ, kêu một tiếng đại thẩm có gì không đúng sao?

Nhìn ánh mắt hấn vô tội, Mị Nguyệt tuyệt vọng. Nàng bắt đầu ý thức được, tiểu tử ở trước mặt này, mình có thể vĩnh viễn cũng không trở thân được rồi!

"Trước mặt đi như thế nào!" Thấy nàng ngồi ở nơi đó tròn mắt nhìn thẳng, Tiêu Thước cảm thấy đại thẩm này thật thú vị. Nhưng mới có ý tứ, hay là muốn người đi đường. Vì vậy chỉ tại ngã ba đường trước mặt hỏi nàng, "Ngươi nhanh lên một chút lại nhanh lên một chút! Nghe được ta hỏi chưa? Đi bên nào à?"

Mị Nguyệt đang chuẩn bị trả lời, lại nghe được có trận ồn ào náo động từ ngã ba đường phía nam truyền đến, còn giống như có cỗ nhạc.

Tiêu Thước cũng nghe thấy rồi, không khỏi "Ah" một tiếng, sau đó nhìn theo phương hướng âm thanh kia truyền tới.

Rất nhanh liền gặp được đội ngũ phía nam đang đi tới, trước mặt có ít nhất ba mươi bốn mươi người mở đường, đội cỗ nhạc đi theo hai bên, vừa đi về phía trước vừa diễn tấu sáo và trống.

Giữa đội ngũ là một chiếc long xa, hết sức hào hoa rộng rãi, nhìn qua mười người ngồi đều không có vấn đề.

Bánh xe đang theo đội ngũ đi phía trước một chút xíu, thiếu niên đưa xe ngựa nhích sang bên, nhường một con đường cho đội ngũ kia.

Bạn đang đọc truyện *Sát Thủ Hoàng Phi Là Sói* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 357: Như Ý Nghi Ngờ

Thiếu niên cũng không biết đội ngũ phách lối như vậy là một chuyện, nhưng Mị Nguyệt biết. Nàng nói:

"Là Cửu công chúa Triều quốc đến!" Sau đó chỉ chỉ một lam kỳ vào phía trước đội ngũ, nói: "Ngươi xem phía trên kia không phải viết một chữ Triều sao! Là người Triều quốc! Có thể bày giá ra thế này, cũng chính là loạn giá công chúa Triều quốc."

Như Ý cũng tại vén rèm ra ngoài lúc này, cái gì cũng không hỏi, chỉ là chăm nhìn chăm chăm tới trước chiếc long xa kia càng đi càng gần, hai đạo mây thanh tú càng nhũ càng chặt.

Mị Nguyệt nhìn ra nàng có cái gì không đúng, muốn hỏi một chút, mới vừa mở miệng, lại thấy Ngọc Hoa cũng ép ra ngoài, sau đó đưa tay hướng trên vai nàng bao quát, vượt lên trước hỏi ra:

"Thế nào?"

Như Ý không động, còn không chớp mắt nhìn chăm chăm đội ngũ kia, cho đến khi người ta từ trước mặt bọn họ đi qua, lúc này Mị Nguyệt mới nhỏ giọng nói:

"Đi theo đám bọn hần đi là tốt rồi, đi hoàng cung, chính là phương hướng."

Như Ý vừa quay người, trở về trong xe. Ngọc Hoa rất nhanh liền đi vào theo, Tiêu Thước nhìn Mị Nguyệt, sau đó sẽ chỉ chỉ trong xe. Ý kia là người cũng vào đi thôi, ta theo người phía trước đi liền biết đường.

Nhưng Mị Nguyệt lại lắc đầu một cái, kiên trì cùng hần ngồi chung tại ngoài xe. Nàng nhìn ra Như Ý có chút không quá bình thường, ánh mắt mới vừa nhìn chăm chăm long xa này, thật giống như là muốn ăn thịt người. Loại thời điểm này, Mị Nguyệt cảm thấy nên do Ngọc Hoa đơn độc đi cùng với nàng sẽ tốt hơn một chút. Dĩ nhiên, cũng không loại bỏ nàng còn có một chút vui vẻ như vậy.

Dù sao nàng là người bên cạnh Mạnh Tử ca, lại giao hảo nhiều năm cùng Như Ý. Mị nguyệt cảm giác, Như Ý nên cùng Mạnh Tử ca đi chung với nhau. Dọc theo con đường này nhìn nàng lệ thuộc vào Ngọc Hoa như thế, rốt cuộc trong lòng cảm thụ không được tốt cho lắm.

Dưới mắt, thấy Như Ý nhìn chăm chăm một đôi mắt hiện lục quang xem loan giá công chúa Triều quốc, nàng lại bắt đầu tưởng tượng Như Ý có phải ăn dấm Cửu công chúa hay không! Nếu như là, vậy nói rõ trong lòng nàng còn chứa Mạnh Tử ca, chuyện như vậy có lẽ còn có dư âm quay về.

Đáng tiếc, chủ ý đáng đánh này, nhưng Như Ý căn bản không phải nghĩ như vậy.

Khi Ngọc Hoa hỏi nàng một câu "Thế nào"? Nàng cho ra đáp án cũng là:

"Không biết! Chính là hoảng hốt, vừa nhìn long xa này tâm liền sợ!"

Ngọc Hoa nhũ nhũ mây, rồi lại thấy Như Ý vội vàng phát phát tay, giải thích nói:

"Không đúng không đúng! Sự phụ người đừng hiểu lầm! Ta không phải thấy Cửu công chúa trong lòng không dễ chịu, ta chỉ là có một loại cảm giác rất kỳ quái, giống như có thể nghe thấy được mùi vị quen thuộc. Nhưng cụ thể là mùi vị gì, rồi lại nói không ra."

Bạn đang đọc truyện *Sát Thủ Hoàng Phi Là Sói* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 358: Vào Cung

Lời của nàng có chút rối loạn, cũng có chút mâu thuẫn, nói thật ra thì cũng không có khác gì chưa nói, quay đầu lại, Ngọc Hoa vẫn không rõ ràng lắm nàng ra sao rồi.

Mạnh quốc hoàng cung đến rất nhanh, xe ngựa Như Ý theo đuôi này đội ngũ công chúa Triều quốc cùng đậu ở trước cửa cung, Mị Nguyệt chỉ huy Tiêu Thước chạy đuổi đi lên trước nữa, đang ở cùng loan giá công chúa này cũng đã đủ thời điểm, lấy yêu bài trong tay chính mình cho cấm quân thủ vệ.

Bên cạnh đội ngũ vốn còn muốn quát một câu vì sao có xe ngựa bình thường cũng dám can đảm theo chân bọn họ cùng đậu ở trước cửa cung, nhưng vừa thấy Mị Nguyệt lấy yêu bài, ngay cả thống lĩnh thủ vệ cũng cúi người hành lễ, lời nói nơi cổ họng không thể nói được.

Cửu công chúa Triều quốc tất nhiên là kim chi ngọc diệp, nhưng có thể leo lên hoàng thân thái tử Mạnh quốc như vậy, cũng đã là cực hạn trong ngoài ý muốn!

Dù sao thực lực Triều quốc thật là không có biện pháp so sánh cùng Mạnh quốc, Cửu công chúa một quốc gia nhỏ lắc mình một cái, sẽ phải lập tức thành thái tử phi Mạnh quốc, thật ra thì chuyện này ngay cả chính bọn hần cũng đều không sao phục hồi tinh thần lại.

Mặc dù giá kéo lớn đến thế, nhưng tóm lại khí thế kém người một bậc, vừa thấy chiếc xe ngựa bình thường này có thể có được lễ ngộ như thế, liền cũng không tiện tính toán tiếp rồi.

Sau lại, long xa Cửu công chúa cùng xe ngựa Khanh Như Ý cùng nhau vào cung, đội cổ nhạc bị mời đến chỗ khác nghỉ ngơi, chỉ chừa một đường quan viên đi theo đến đồng loạt đi lên đường lớn Trường An chính giữa Mạnh cung.

Qua ngọ môn, Mặc Trọng môn, lượn quanh Kinh Vũ điện, rồi cuộc ở trước một quảng trường, long xa cùng xe ngựa đều ngừng.

Mị Nguyệt ở bên ngoài nhắc mình xe lên, hướng về phía Như Ý nói:

"Tôn chủ đến rồi!"

Như Ý ngẩng đầu, nhưng thấy ngay phía trước quảng trường này, đang có một nam tử mặc áo tím chấp tay mà đến. Không có quá nhiều người tùy giá, giống như cũng chỉ là tùy ý đi một chút vừa vặn cùng các nàng gặp nhau.

Nàng biết hẳn nhất định là tới đón Triều quốc Cửu công chúa này, vì vậy quay mặt, đối với Mị Nguyệt nói:

"Trực tiếp dẫn chúng ta đi chỗ ở đi!"

Mị Nguyệt gật đầu, cũng biết quy luật loại thời điểm này, Mạnh Từ ca cũng cần phải ra nghênh tiếp Triều quốc công chúa .

Vì vậy nhảy xuống xe ngựa, lại nói:

"Ta mang bọn người đi nghỉ ngơi, trước xuống đây đi, tới đây thì không thể ngồi xe ngựa nữa." Thoáng nhìn ở giữa, khi thấy vẻ mặt Ngọc Hoa khinh thường, lại dễ giải thích nói: "Hết cách rồi, nơi này là hoàng cung, quy củ lớn."

Như Ý khoát khoát tay, ý bảo không có việc gì. Lại đi kéo Ngọc Hoa, ba người mới từ trên xe xuống.

Bạn đang đọc truyện *Sát Thủ Hoàng Phi Là Sói* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full.Net**.

Chương 359: Toàn Tâm Toàn Ôn Như Ngọc

Mị Nguyệt cũng không còn lo lắng chào hỏi cùng Mạnh Từ ca, mang theo ba người sẽ hướng đường nhỏ bên cạnh đi.

Nhưng không nghĩ, mới vừa đi chưa được hai bước, chỉ nghe thấy một âm thanh trầm mà có lực, là đang gọi:

"Nữ Nữ!"

Nàng không thể không dừng lại, sau đó quay đầu lại, giơ một tay lên, nhưng không biết cái âm thanh này kêu thế nào!

Ê a nửa ngày cũng không nói ra một câu như thế, đến lúc đó Ngọc Hoa mở miệng, nói:

"Mạnh quốc thái tử đại hôn, đại sự khắp chốn mừng vui. Ta theo phu nhân may mắn ở danh sách mời, thật sự là thật là vinh hạnh!"

Một câu nói, Như Ý, Mị Nguyệt, Mạnh Từ ca cũng bầy mặt xạm lại.

Mạnh Từ ca không biết, còn tưởng rằng bọn họ đã thành thân, một ánh mắt hỏi thăm chuyển tới hướng Như Ý.

Nàng vốn còn muốn tỏ rõ mình trong sạch một chút, nhưng vừa nói đến bên miệng, đầu óc hẳn là chuyển một cái, xuất khẩu nói như vậy là được:

"Cũng nhanh thành thân."

Ngọc Hoa hài lòng ôm đầu vai của nàng, Như Ý không có tránh, coi như là cho Mạnh Từ ca một đáp án rõ ràng.

"Tốt!" Đối phương gật đầu, ánh mắt chuyển theo Như Ý nói, lại hướng nhìn Ngọc Hoa: "Ngọc Hoa công tử nể mặt, bốn điện vô cùng cảm kích!"

Như Ý nháy mắt mấy cái, đối với tự xưng "Bốn điện" như vậy cảm thấy rất mới mẻ. Trước kia Mạnh Từ ca vẫn luôn lấy thân phận Tôn chủ Thiên Ngọc sơn, mở miệng ngậm miệng bốn tôn bốn tôn. Cho tới, nàng coi như biết rõ thân phận thật sự của hắn, cũng rất khó khăn liên hệ người này tới cùng một quốc gia.

Nhưng bây giờ có thể, hẳn một tiếng "Bốn điện", trong nháy mắt liền kéo thân phận của mình đến một phạm vi khác.

Nhìn lại Ngọc Hoa, còn là bộ dáng toàn tâm toàn ý ôn nhuận như ngọc, thậm chí sau khi Mạnh Từ ca nói dứt lời khế vượt cảm, hoàn toàn là một bộ công tử văn nhã.

Có cung nữ công chúa Triều quốc trong đội ngũ ghé mắt nhìn sang, từng cái một đều xấu hổ cúi đầu, gò má đỏ thắm.

Như Ý lập tức liền nghĩ đến câu nói hẳn mới vừa nói lúc vào kinh đô kia: người quá đẹp trai xuất sắc rồi, dễ dàng đưa tới xôn xao. >_<

Rốt cuộc, hắn còn muốn nói mấy câu cùng công chúa Triều quốc này, đoàn người Như Ý đi theo hai người cung nhân dẫn đường quẹo vào cái đường nhỏ kia thì chỉ nghe sau lưng có một giọng nữ dịu dàng thẹn thùng vang lên ——

"Sớm gặp qua thái tử điện hạ."

Như Ý đột nhiên quay đầu lại, chỉ cảm thấy cái loại đó dễ cho tâm thần nàng có chút không tập trung cảm giác lập tức mãnh liệt. Là sợ hãi và đè nén mà đến, và lại nguyên nhân cuối cùng, hình như là bởi vì công chúa từ bên trong lòng xa đi ra!.

Bạn đang đọc truyện *Sát Thủ Hoàng Phi Là Sói* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở wWw.EbookFull.Net.

Chương 360: Chỉ Sợ Lại Đi Vào, Vừa Tám Năm

Nhưng đợi nàng quay đầu lại thì đã cách này quảng trường có chút xa, và lại công chúa này vừa ra, cung nhân nha hoàn chung quanh cũng đều vây lại, trong lúc nhất thời, càng nhìn không tới người kia.

"Rốt cuộc đã xảy ra chuyện gì?" một âm thanh nhẹ vô cùng tự truyền tới bên tai, là Ngọc Hoa cúi đầu tiếp cận vào nàng. Bộ dáng kia giống như là người tình đang thân mật, chọc cho Mị Nguyệt cùng Tiêu Thước rồi rít quay đầu đi chỗ khác.

Nàng khẽ gật đầu, nói:

"Không có việc gì." Vừa dừng một chút, lại bổ sung: "Trở về rồi hãy nói."

Nha đầu dẫn đường dẫn bọn hắn vào một chỗ cung viện, rất bình thường, nhưng chi tiết bố trí vẫn có thể hiện ra mấy phần tình quý.

Mị Nguyệt biết bọn họ hẳn là có lời muốn nói, mình cũng không có tiện lưu nữa, liền phân phó người làm hầu hạ, mình cùng Như Ý lên tiếng chào hỏi liền quay người bỏ đi.

Lúc này Như Ý mới kéo Ngọc Hoa vào nhà, người pha nước trà đi vào, cũng bị đuổi đi xuống.

Mở miệng nữa, trực tiếp liền nói:

"Tại chiếc long xa kia ta ngửi thấy mùi vị rừng rậm Mê Tung." Ngọc Hoa hạ mi, cùng nàng hỏi:

"Đây là ý gì?"

Như Ý trả lời:

"Ta cũng không biết tại sao, thế nhưng loại cảm giác đặc biệt quen thuộc, chính là vị rừng rậm Mê Tung." Vừa nghĩ tới vừa kéo lấy vạt áo Ngọc Hoa, mảnh cổ tay thon, lại hơi run.

Ngọc Hoa vốn định trêu chọc nàng đôi câu, nhưng thấy gương mặt phờ phạc kia, những thứ trêu chọc kia liền nói không ra. Vì vậy chỉ đành phải nói:

"Có phải có chút nhớ nhưng hay không?" Hắn biết những năm kia nàng ở rừng rậm Mê Tung xảy ra tất cả, thậm chí thời điểm Như Ý nói cho hắn, là từ chính mình mờ mắt liền bắt đầu. Chỉ sợ dưới gầm trời này không còn có người như Ngọc Hoa, lại hoàn toàn tin tưởng một đứa bé mới vừa đầy tháng là có thể nhớ lại, hơn nữa đối với nàng đã nói hoàn toàn không có một tia hoài nghi và hỏi thăm. Chân chính là nàng nói gì hắn nghe, nghe cái gì, cũng liền tin.

Mà nay hỏi nàng có phải nhớ nhưng hay không, Như Ý lại chỉ phải cười khổ:

"Là rất nhớ nhưng, nhưng lại không biết là đang suy nghĩ gì. Ở trong rừng rậm, mỗi một ngày đều nghĩ tới có thể đi ra ngoài. Thật đi ra, lại cảm thấy ở nơi đó mới ấm áp hơn. Nơi đó không có lừa gạt, chỉ có yêu cùng quan tâm. Nhưng....." Nàng ngẩng đầu lên, đè lại một tia lòng chua xót. Lại nói: "Nhưng Sói mẹ khẳng định không có ở đây, các ca ca chỉ sợ cũng đến tuổi tự nhiên rồi. Chỉ có tỷ tỷ nhỏ nhất có lẽ còn sống thôi..... Thật ra thì thật muốn trở về xem một chút, nhưng lại sợ đi vào, liền tám năm".

Bạn đang đọc truyện *Sát Thủ Hoàng Phi Là Sói* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở EbookFull.Net.

Chương 362: Mỹ Thực Và Mỹ Sắc Đồng Thời Hấp Dẫn

"Sợ cái gì!" Người đứng bên cạnh thờ ơ phất phất tay, "Dưới gầm trời này còn có địa phương Ngọc Hoa ta không đi ra được!"

Lời nói này cực kỳ tự phụ, nhưng một chút Như Ý đều không hoài nghi, ngược lại hậu tri hậu giác trách mình.

"Đứng a!" tay dừng run rẩy lại, khẽ vuốt cái trán, nói: "Làm sao ta lại quên chuyện này! Chỉ mới nghĩ khẳng định tự ta tìm không thấy lối ra, nhưng cho người ở đây, trên đời này còn có địa phương nào không đi ra được!"

Lời ấy rất được tâm ý Ngọc Hoa, một khi vui mừng, liền chủ động yêu cầu:

"Đồ nhi ngoan! Có đói bụng không? Vì sư nấu cơm cho người!"

Như Ý mắt sáng lên, hai chữ "Nấu cơm" đánh tới bụng, thật lâu không chịu tản đi.

Nàng ngây người, công tử bên cạnh đã sớm ra khỏi phòng, tìm phòng bếp nhỏ đi rồi!

Lúc này Như Ý mới phản ứng được, Ngọc Hoa nói muốn nấu cơm cho nàng nha! Ông trời! Hôm nay mặt trời mọc ở phía tây sao?

Phải nói tài nấu nướng của Ngọc Hoa, chính là không phải kén chọn. Muốn nàng Khanh Như Ý ăn hai đời rồi, lại không nói kiếp trước son trần hải vị trừ thịt người cái gì đều ăn qua, riêng đời này, thời điểm ở Tiêu gia Tam phu nhân đó nhật đồ tốt cũng đưa trong viện từ của nàng.

Nhưng ăn tới ăn đi, tuy nhiên cũng không chống đỡ được một bữa Ngọc Hoa từng làm món xào thịt cho nàng.

Nàng xác định cổ đại này nhất định là không có các loại thịt non, nhưng người ta có thể không có gì đặc biệt xào thịt heo non như vậy, tiền như vậy, tron như vậy, thơm như vậy!

Về sau, Như Ý cũng biết, Ngọc Hoa rất biết làm món ăn! Nhưng cho tới bây giờ hắn cũng không dễ dàng chịu động thủ, ở trên đảo thì không phải khi dễ nàng chính là khi dễ Thiện Tâm, làm cho hai người giống như là nha hoàn phục dịch vị đại gia này.

Tài nấu nướng của Ngọc Hoa nàng đã sớm thêm thềm thưởng quá lâu, không ngờ hôm nay nói xong mấy câu thương cảm, không ngờ nâng lòng thương hại hắn có rất ít lên.

Như Ý hối hận, sớm biết chiều này dùng tốt, về sau không có chuyện gì liền giả bộ đáng thương tốt lắm!

.....

Bữa cơm này hết sức phong phú, bốn mặn một canh, chộc cho khẩu vị Như Ý tốt ra.

Ngọc Hoa bụng hết đồ ăn vào phòng Như Ý, lại đem theo một bầu rượu, bày xong, chốt chặt cửa từ bên trong, lúc này mới trở lại ngồi xuống trước bàn.

Như Ý không hiểu,

"Người làm gì?"

Hắn đáp:

"Tránh Tiêu Thước."

Như Ý: "."

Bữa cơm này, Ngọc Hoa dùng sắc đẹp và thức ăn ngon đồng thời hấp dẫn, Như Ý vinh quang ăn quá no!

Cái chén cũng thấy đáy, lúc này mới ngửa về phía sau dựa vào thành ghế, sau đó càng không ngừng xoa bụng của mình, không ngừng kêu khổ.

Bạn đang đọc truyện *Sát Thủ Hoàng Phi Là Sói* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full.Net**.

Chương 363: Vi Sư Giúp Người Xoa Xoa!

Ngọc Hoa đối với hiệu quả này rất hài lòng, thẳng hỏi nàng:

"Đồ nhi ngoan, vì sư làm thức ăn ngon miệng?"

Như Ý gật đầu liên tục:

"Ngon miệng, thật sự là quá ngon miệng rồi. Sư phụ! Người thật là kỳ nhân thiên hạ vậy! Nếu như kỳ nhân có thể ngày ngày đều nấu cơm cho ta ăn, cuộc sống kia thật đúng là quá hạnh phúc!"

"Vậy sao?" Ngọc Hoa xem nàng, khóe mắt thoáng qua một tia giảo hoạt, "Này đồ nhi ngoan, người xoa bụng là sao? Làm hại vì sư còn tưởng rằng người ăn món ăn bụng không thoải mái!"

"Không đúng không đúng!" Nàng tranh thủ thời gian giải thích, "Ta xoa bụng là bởi vì ăn quá nhiều! Người biết, gặp phải món ăn ngon này nọ người luôn sẽ không không chê được nha, cho nên bụng có chút trướng!"

"Ai nha! Vậy vì sư giúp người xoa đi!" Vừa nói chuyện, móng vuốt liền duỗi tới.

Như Ý mới đầu không kịp phản ứng, chờ một bàn tay to của hắn đã ấn về phía bụng của nàng, lúc này mới hồi tỉnh, còn muốn trốn, thân thể cũng đã bị người nắm.

"Ừ." Người khác vừa ma sát bàn tay ở trên bụng đồ nhi vừa nhỏ giọng hỏi: "Như vậy có khá hơn một chút hay không?"

Thân thể Như Ý hoàn toàn buộc thật chặt, cái trán dần dần có mồ hôi nóng toát ra.

Chỗ này là nơi nàng miễn cảm nhất có được hay không! Cái tay này nếu lại đi xuống một chút, sắp đến chỗ mấu chốt nhất có được hay không!

Đáng chết, tại sao lòng bàn tay của hắn còn nóng như vậy! Tại sao bị hắn vờ tới vờ đi như vậy, nàng lại thật cảm thấy rất.

"Thoải mái không?" Âm thanh đầy cảm dỗ vang ở bên tai, trịnh trịnh khí nóng, Như Ý sắp té xỉu.

Theo bản năng liền gật đầu, tiếp lời của hắn trả lời:

"Thoải mái."

"Rất tốt." Người khác đối với hiệu quả này hết sức hài lòng, bàn tay xoa xoa, cũng không biết thế nào, lại trong lúc vô tình dò trong quần áo.

Cho đến lúc bàn tay bình thân dán lên bụng, thân thể Như Ý chấn động mạnh một cái, người lại bắt đầu hơi hơi run rẩy.

Ngọc Hoa bật cười, trong lòng một hồi hải lòng. Cuối cùng tìm được địa phương nhạy cảm của nàng, xem ra làm bữa cơm hôm nay hết sức có lời.

Mà lúc này Như Ý cũng đã minh bạch, thì ra là đảo đi đảo lại, mình bị sư phụ mình một đường bố trí. Cái gì nấu ăn, hảo tâm gì! Thì ra là cũng có tâm nhìn đây! Cái đại sắc ma biến thái này! Rốt cuộc lại để cho nàng hiểu cái gì gọi là mặt người dạ thú rồi!

Nghĩ ngợi lung tung, thế nhưng người đã bị nhẹ nhàng nâng lên. Vòng qua bàn ghế, đi thẳng đến phòng trong. Lưng chống đỡ vách tường, liền bị đặt ngồi ở trên án.

Bạn đang đọc truyện *Sát Thủ Hoàng Phi Là Sói* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 364: Tình Cảm Mãnh Liệt Thiêu Đốt Chạng Vạng

Thân thể Ngọc Hoa chen chúc tại giữa hai chân nàng, hai người cơ hồ mặt kề mặt, mỗi một lần hô hấp cũng giao dung lẫn nhau, chọc cho gò má Như Ý vẫn hồng đến cổ, không rút đi.

Một cái hôn thật sâu đến, đầu tiên là nhẹ nhàng cọ sát lẫn nhau, lưỡi linh xảo tìm đúng cơ hội xông vào hàm răng, đầu lưỡi từng bước thăm dò gọi lên nữ tử nóng bỏng đáp lại.

Rốt cuộc, tay của nàng vòng trên cổ của hắn, ý thức dưới thân thể dán dần phía trước, đã không còn thoải mái với hắn cho, mà là càng thêm nhiệt liệt đòi hỏi nhiều hơn nữa một chút vui thích.

Hồi lâu, rời môi, rồi lại xuống tới cổ. Cổ ngọc trắng muốt, vết hôn từng cái một rơi xuống, di động xuống nữa thì hàm răng cắn hai hạt nút trước vạt áo nàng ra.

Như Ý chỉ cảm thấy cổ chợt lạnh, còn không đợi có phản ứng, nụ hôn nóng bỏng lại thuận một đường xuống, chọc cho nàng một tiếng hô cạn.

Âm thanh này tựa như cho Ngọc Hoa nhiều động lực hơn, lúc nữ tử ý loạn tình mê, hai tay vươn vào dưới váy, nhẹ nhàng tìm kiếm trong vạt áo. Dò từ bụng tới eo, từng chút hướng lên, rốt cuộc ngừng lại ở hai khóa mềm mại mượt mà nhất của nữ tử.

Thân thể Như Ý rung động quá mức, hoàn toàn không có cách nào tỉnh táo lại. Biết rõ nên khuyên hấn dừng lại, nhưng tất cả biểu hiện đều đang thể hiện một ý tứ: đừng có ngừng!

Đúng, đừng có ngừng! Ngọc Hoa cũng không chuẩn bị ngừng!

Một tay vòng qua phía sau nâng ôm chặt người, một cái tay khác liền ở lại trên đỉnh tuyết phong, lấy đầu ngón tay nhẹ nhàng kích thích đỉnh cao nhất.

Chớp mắt thời gian, một nơi đẹp để liền kiên đỉnh đứng lên! Bên tai có tiếng rên rỉ nhàn nhạt truyền đến, nắm cổ tay hấn chặt hơn.

Vừa một cái hôn, đồng thời động tác ở đầu ngón tay tiếp tục, treu chọc đồ nhi ngoan ngoãn không chịu nổi nữa, một tiếng một tiếng thờ nhẹ:

"Sur phụ! Sur phụ!"

Lúc này hấn mới hài lòng mà cười, sau đó lại dòi môi đến bên tai, nhỏ giọng hỏi:

"Muốn ta sao?"

Như Ý cơ hồ là phản xạ có điều kiện gạt đầu:

"Muốn!"

Chỉ là một chữ, lại cảm thấy trong nháy mắt quần áo trên người liền bị rút đi, có hơi lạnh ào ào kéo tới, lại lập tức lại bị kích tình nhiệt liệt bao trùm.

Hấn hôn nàng, hôn càng thâm nhập, biến hóa tỉ mỉ. Từ phần môi dưới, hung ác hôn toàn thân.

Nàng như con nít mặc kệ bay hoay, rồi lại thẹn thùng, vì vậy ôm chặt lấy hấn, mưu đồ để cho thân thể mình dính sát lên, không cần bại lộ quá nhiều trong không khí.

Rốt cuộc, ngón tay của hấn bắt đầu dò dẫm xuống dưới, Như Ý nhắm mắt lại, chỉ nói: liền theo hấn đi!

Trong nháy mắt, tay kia chỉ lướt qua bụng một đường xuống phía dưới, làm nữ tử không tự chủ được run rẩy, sẽ phải chạm đến giải đất cực kỳ tư mật thì lại nghe được ngoài cửa đột nhiên một tiếng rống to——

"Tỷ! Đói chết ta!"

Bạn đang đọc truyện *Sát Thủ Hoàng Phi Là Sói* được tải miễn phí tại Ww.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(chấm)Net**.

Chương 365: Tính Sai A Tính Sai!

Editor: Maria Nyoko

Âm thanh Tiêu Thước giống như kinh lôi, dội thẳng vào trong tai hai người.

Như Ý đột nhiên thức tỉnh, theo bản năng liền lấy tay vòng ngực, che giấu đi cảnh xuân trước người. Lại bị Ngọc Hoa ngăn lại, tiếp theo lại nghe hấn thì thầm:

"Đừng để ý đến hấn, nhắm mắt lại, chúng ta tiếp tục!"

Không đợi nàng phản đối, thiếu niên bên ngoài tựa như gió, liều mạng gõ cửa. Động tĩnh nghe thật lớn nha!

"Tỷ a!" Tiếng kêu biến thành rên, "Người sẽ hối hận đấy! Cả ngày cũng không cho ta ăn, ta đói a đói a đói a!"

Ngọc Hoa nổi giận, rống to:

"Muốn ăn thứ gì đó đi nói người làm!"

Ai ngờ, đứa bé bên ngoài không nhúc nhích chút nào, ngược lại âm thanh gào thét càng lớn——

"Tại sao ta muốn ăn phải tìm người lấy ra gì đó! Hai người các ngươi chiến xảo hàm lược, ở trong phòng có rượu có thịt, đừng cho là ta không biết! Vốn tưởng rằng cũng có thể đưa tới cho ta một chút, thật không nghĩ đến lòng của các ngươi như vậy! Ta đói muốn chết á."

Thật là một cuộc gian tình, rốt cuộc Tiêu Thước suy nghĩ không ra hay là cố ý gây vò, hoa hoa lệ lệ chưa toại nguyện rồi.

Sau lại, Tiêu Thước thành công vào nhà ăn cơm, về sau nữa, Ngọc Hoa nói cùng Như Ý:

"Ban đầu đưa đứa bé này về đảo trước, thật là tính sai, tính sai a!"

Ở trong cung Mạnh nhắc tới Phô Phô đảo, Như Ý liền nghĩ đến còn có một người ở trên đảo cùng với Thiện Tâm, Lâm Mộng Hinh. Mà vừa nghĩ tới Lâm Mộng Hinh, dĩ nhiên là nghĩ tới Cung Tiêm Hội.

Vì vậy nàng đứng dậy, ném Ngọc Hoa cùng Tiêu Thước ở trong phòng, tự đi đến viện, bắt tiểu nha đầu hỏi.

"Các ngươi có một vị Cung phu nhân ở nơi này hay không? Hoặc là các ngươi không gọi nàng là phu nhân, có nữ nhân, hơn 20 tuổi, họ Cung, bộ dáng rất xinh đẹp."

Tiểu cung nữ gật đầu liên tục:

"Có người như vậy, là Thái Tử Gia đưa về, cũng gọi là Cung phu nhân. Nhưng hôm nay nàng ở trong viện phía tây, bình thường lại không đi ra ngoài."

"Không ra ngoài?" nhú mày, hỏi nữa: "Vậy nàng tự nguyện ở nơi đó, vẫn bị người giam tới đó? Chỗ ở có người trông chừng không? Người ngoài có thể đi vào sao?"

Nàng hỏi như vậy, là sợ mình không vào được Cung Viện phía tây này, chỉ là muốn biết tình hình gần đây của Cung Tiêm Hội, trong lòng cũng tính toán.

Bạn đang đọc truyện *Sát Thủ Hoàng Phi Là Sói* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full . Net**.

Chương 366: Đi Gặp Cố Nhân

Tiểu cung nữ lắc đầu, đáp nàng:

"Hồi cô nương, hình như là Cung phu nhân tự mình vào ở, cụ thể nô tỳ cũng không rõ ràng. Thế nhưng không ai giữ viện, Thái Tử Gia cũng không nói không để cho nàng ra ngoài. Nghe người ta nói, thật ra là nàng có thể tùy ý đi lại, chỉ là chính nàng không muốn ra đây rồi."

Như Ý gật đầu một cái, tỏ ra đã hiểu, phát tay ra lệnh nha đầu kia đi xuống.

Tiểu cung nữ không hiểu tại sao Như Ý lại hỏi thăm chuyện Cung phu nhân, nhưng Như Ý là chủ tử, coi như nàng có hiểu kỳ hơn nữa, cũng không có quyền muốn hỏi.

Xoay người lại nói với người trong phòng, mình phải đi ra ngoài. Ngọc Hoa đang bị Tiêu Thước quẩn hồi mới vừa rồi trong phòng khóa cửa làm cái gì cùng tỷ hấn, Như Ý sợ run cả người, người "Vào" một cái liền đi ra.

Bởi vì thái tử sẽ phải đại hôn, khắp nơi trong Mạnh cung đều là hi khí, ngay cả nhóm cung nhân xách theo đèn lồng lúc vừa đi qua cũng tươi cười, lại dò xét địa phương hôm nay mình muốn đi.

Thái tử đại hôn, khách tới cũng nhiều. Nghe nói các quốc gia ở Đại Hoang cùng với bộ lạc xa xôi đều phái người tới chúc mừng, tất cả tạm trú đầy các Cung Viện.

Như Ý một đường đi về phía tây, mới đầu còn có thể thấy rất nhiều người đi đường, có thể nghe được từ nơi không xa truyền tới tiếng cổ nhạc. Nàng biết, đây là tiệc rượu mười lăm ngày mừng thái tử đại hôn. Dù lúc này đã vào đêm, nhưng trong cung vui mừng vẫn không giảm phân nửa.

Thế nhưng âm thanh lại càng ngày càng xa theo bước chân của nàng, càng đi về phía tây, tiếng huyền nhạc cũng xa dần.

Rốt cuộc hoàn toàn yên tĩnh, nhìn về trước, chỉ thấy một tòa cung viện có chút âm u ở không xa, không tên, chỉ hòa tan vào bóng đêm, yên tĩnh khác thường.

Như Ý bước nhanh lên trước, cửa cung viện khép hờ, đẩy nhẹ nhàng, liền có tiếng cọt kẹt do hàng năm không tu sửa. Sau đó hai cánh cửa gỗ lung lay mở ra, mang theo tro bụi thật dày.

Như Ý khẽ cau mày một cái, nhìn đáng vẻ cung viện này giống như là sẽ không có người ở. Bằng không, coi như Cung Tiêm Hội không muốn ra cửa, nhưng chung quy vẫn phải có người hầu hạ ở chỗ này. Coi như không có hầu hạ, Cung Tiêm Hội cũng phải ăn cơm. Người đưa thức ăn muốn vào cửa,

vì sao cửa này còn tích tụ nhiều bụi như vậy.

Cung viện không tính là quá lớn, có năm phòng, một cái giếng. Đối diện nhà chính hình như là Từ Đường, có đàn hương từ bên trong bay ra, càng làm cho tiểu viện này càng thêm thanh tĩnh.

Bạn đang đọc truyện *Sát Thủ Hoàng Phi Là Sói* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full.Net**.

Chương 367: Cung Tiêm Hội Hôm Nay

Nàng cất bước đi vào, nhanh đến trước cửa phòng thì lúc này mới phát hiện ra bên kia viện tử có cửa nhỏ. Phía sau cửa nhỏ là nơi nàng không biết, thế nhưng hiển nhiên cửa kia kiên cố rất nhiều so với cái cửa mình vừa đi qua cả. Nghĩ đến, ngày thường người trong viện tử này hay ra vào cửa nhỏ này, không trách được cửa chính phủ một đám bụi.

Vốn định trực tiếp đẩy cửa vào, nhưng vừa nghĩ lại, tay nâng lên lại chuyển lại, lấy ngón tay móc lên gõ hai lần.

Chớp mắt, bên trong liền có nữ tử cất giọng đáp:

"Không cần trở lại đưa cơm, hôm nay ta không có một chút khẩu vị. Các người bụng thức ăn ở cửa Phật Đường, bắt kính đối với Bồ Tát, lui xuống hết đi!"

Như Ý sững sờ, lập tức liền phản ứng kịp, thì ra người bên trong coi nàng như nha hoàn đưa cơm rồi.

Nàng nghe được, mới vừa mở miệng chính là Cung Tiêm Hội, mặc dù ít vài phần tâm kế cùng kiêu ngạo, nhưng âm thanh chưa thay đổi.

Như Ý không gõ nữa, trực tiếp đẩy cửa vào. Cách làm trực tiếp như vậy hiển nhiên không phải là một cung nữ bình thường, khiến người trong nhà đang ngồi kinh ngạc quay đầu lại, đầu tiên là sững sờ, rồi sau đó theo bản năng mở miệng, nói:

"Là người?"

Không sai, Cung Tiêm Hội nhận ra gương mặt này. Ở một đêm kia Triệu cung, Như Ý, Cháp Kiếm còn có Mị Nguyệt đồng thời xuất hiện để lại ấn tượng sâu đậm cho nàng.

Nhưng bởi vì Cháp Kiếm cùng Mị Nguyệt là cố nhân, vì vậy, một người khác liền hấp dẫn nhiều mấy phần ánh mắt của nàng.

Dáng dấp Như Ý lại tốt như vậy, lại ra sân đặc biệt như vậy, còn có Từ Y, trên người tản ra hương vị cam tùng. Mỗi một điều đều đủ hấp dẫn nàng, mỗi một điều đều đủ để cho nàng kinh ngạc.

Tựa như hiện tại, nàng cũng không nghĩ ra, ở chỗ này lại thấy được nữ nhân lạ ngoại lệ này. Có thể kỳ quái, nàng bây giờ, trừ gương mặt quen thuộc ở ngoài, lại càng không có một cố nhân ở địa phương này.

Đối với kinh ngạc của nàng, Như Ý không để ý, trực tiếp ngồi đối diện nàng trên một cái ghế khác, sau đó gác chân, ánh mắt nhìn chằm chằm.

Hai người nhìn thẳng vào mắt một hồi lâu, rốt cuộc Cung Tiêm Hội lại chủ động, cũng là nói:

"Người chính là Nữ Tử!" Trong âm thanh có khẳng định, mà không phải nghi vấn.

Như Ý cười nhạt nhìn nàng, chỉ thấy nữ tử này một thân thanh sam trắng, trên mặt không trang điểm, trên đầu cũng không mang một đoá trâm hoa. Thậm chí trên cổ, trên cổ tay, trên ngón tay cũng không có một chút trang sức, hoàn toàn một bộ dáng nhạt nhẽo.

Hôm nay Cung Tiêm Hội, cùng với nàng ở Triệu trong cung nhìn thấy, kém nhau quá nhiều.

Bạn đang đọc truyện *Sát Thủ Hoàng Phi Là Sói* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **wWw.EbookFull.Net**.

Chương 368: Một Lòng Hướng Phật

"Ngươi cũng biết ta tên là Nữ Nữ nữa à!" Nữ tử cười khê, đồng thời nghĩ tới rốt cuộc là Mạnh Tử Ca nói về chuyện của mình cho nàng bao nhiêu?"Làm sao ngươi ở nơi này?" Nàng hỏi nữa.

Cung Tiêm Hội đáp:

"Một lòng hướng Phật, liền muốn thanh tịnh."

"Ồ!" Như Ý sờ mũi một cái, hơi tiếc nuối nói: "Vậy xem ra là ta nhiều chuyện, trước ta còn khuyên Mạnh đối đãi tốt với ngươi ấy."

Lời nói này làm nữ tử đôi diện đột nhiên ngẩn ra, nhưng chớp mắt, lại hồi phục. Một hồi lâu, chậm rãi mở miệng, nói:

"Hắn muốn đợi, thật ra là ngươi, vẫn luôn là ngươi. Ban đầu bắt ngờ cứu ta ở trong lũ, cũng là bởi vì làm tướng ta là ngươi. Hiện tại hiểu lầm cũng hết, hắn có thể lưu ta một mạng, đã coi như là không tệ."

Như Ý nhũn mày, nàng cũng không biết chuyện Mạnh Tử Ca cùng Cung Tiêm Hội từ trước. Nhưng nàng là một nữ tử vô cùng thông minh, lập tức liền muốn đến bởi vì thân phận chính mình là công chúa của Khương quốc, Mạnh Tử Ca vẫn luôn nghĩ rằng thiếu nợ đối với nàng. Cung Tiêm Hội là người Cung gia, có thể lúc hắn coi nàng như công chúa chạy trốn của Khương quốc, lúc này mới mang nàng về Thiên Ngọc Sơn, lúc này mới đợi nàng mấy năm.

Nàng cười khổ, chỉ nói đây thật là tạo hóa trên ngươi. Người nên bảo vệ không có bảo vệ, đến lúc đó làm trễ nãi cả đời nữ tử khác.

Chuyện này nói cho cùng, là lỗi của ai?

"Ngươi có yêu Triệu hoàng hay không?" Hồi lâu, rốt cuộc Như Ý vẫn phải hỏi một tiếng này. Không vì cái gì khác, chỉ vì Triệu hoàng bệnh chết để lại ấn tượng rất tốt với nàng.

Nàng biết, Hoàng đế giống thư sinh nho nhã rất thích nữ tử trước mặt này, không phải Đế Vương cung chiều đối với phi tử, mà là nam nhân đối với nữ nhân.

Thật tâm nói, Như Ý thích Cung Tiêm Hội gật đầu nhẹ, nói một tiếng yêu, hoặc là thích. Đáng tiếc, lời của nàng vừa mới hỏi ra, người đối diện lập tức liền lắc đầu, cho nàng đáp án rất rõ ràng——

"Không yêu!" Nàng nói: "Lòng của ta, cả đời chỉ có thể cho một người. Cho đi, không thu trở lại. Ta có thể phản bội thân thể chính mình, nhưng không có biện pháp phản bội trái tim mình."

"Vậy hắn thì sao? Hận sao?" Nàng mở miệng nữa, sau đó lại bổ sung một câu: "Ta là nói Mạnh, ngươi hận hắn sao?"

Vốn tưởng rằng người nhặt nhèo này vẫn sẽ lắc đầu một cái, sau đó lạnh nhạt nói một câu: không hận.

Nhưng không nghĩ, vừa hỏi ra, Cung Tiêm Hội lại đột nhiên trừng lớn mắt, hai quả đấm cầm thật chặt, nói tiếng:

"Hận! Dĩ nhiên hận! Hận đến mỗi lúc mỗi nhớ đều mơ tưởng giết hắn rồi!"

Bạn đang đọc truyện *Sát Thủ Hoàng Phi Là Sói* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở EbookFull.Net.

Chương 369: Hận Cùng Yêu

Nói lời này thì, khàn cả giọng, giống như người đó ở trước mặt, nàng chỉ muốn tiến lên một bước mà có thể xé nát người đó. Nhưng về mặt chuyển một cái, trong nháy mắt như nhớ lại, rồi lại mềm nhũn ra.

"Nhưng lại xuống tay không được! Hận mặt khác chính là yêu, ta có hận hắn nhiều bao nhiêu thì yêu hắn bấy nhiêu. Như vậy yêu một người, làm sao có thể giết. Lại nói. . . ." Nữ tử cười khổ một cái, tiếp tục nói: "Lại nói ta cũng không có bản lĩnh đi giết người đó, huống chi là người lợi hại như vậy."

Lời của nàng nói xong hết sức bất đắc dĩ, ngay tiếp theo Như Ý cũng bất đắc dĩ. Nàng đối với chuyện tình cảm bản thân không có quá nhiều kinh nghiệm, đời trước vội vàng giết người, đời này lại vội vàng sinh tồn. Chỉ có một Ngọc Hoa, chung quy lại vẫn là nuông chiều nàng, thỉnh thoảng lần áp, cũng không tách khỏi tình yêu.

Vì vậy, đang đối mặt nữ nhân này thì Như Ý bắt đầu cảm giác mình căn bản không có biện pháp mở miệng khuyên bảo, cũng không có biện pháp đi nói tình cảm này rốt cuộc là ai có lỗi đối với người nào.

Tối nay tôi đây, cũng chỉ là muốn xem nàng, cũng không định thay đổi gì. Mà bây giờ, xem cũng xem rồi, sẽ không có đạo lý tiếp tục lưu lại.

Vì vậy, đứng dậy, nhẹ nói:

"Người đợi đi, ta đi về. Mạnh sẽ phải đại hôn, ta là tới dự lễ."

Vừa nói chuyện vừa liền cất bước ra bên ngoài, cuối cùng tiếng nói vừa ngừng thì đột nhiên nghe nữ tử sau lưng vội hỏi:

"Tại sao người không gả cho hắn?"

Như Ý sững sờ, bước chân chần chờ ngừng lại.

Đây là một vấn đề nàng đã từng suy tư, theo lý thuyết, hắn mang nàng từ trong rừng rậm Mê Tung đi ra, ở trên thế giới này nàng lần đầu tiên đến với loài người dựa vào chính là hắn. Chẳng bao lâu sau, nàng cũng nghĩ tới cứ đi theo hắn lười hắn cả đời như vậy, Từ Y nam nhân đẹp mắt đó, đã từng để cho nàng mê hoặc.

Nhưng người cuối cùng không thắng trời, một sự kiện xảy ra, năm tháng cùng nhau, an ủi tâm tư nàng, trải qua rối loạn, lại an ủi.

Trước kia Nàng luôn không hiểu, tại sao giữa từng bước cùng Mạnh, lại thành bộ dáng hiện tại này?

Bây giờ bị Cung Tiềm Hội đột nhiên hỏi, vẫn luôn không nghĩ ra, hình như trong lúc đó thì có giải đáp.

Bạn đang đọc truyện *Sát Thủ Hoàng Phi Là Sói* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full.Net**.

Chương 370: Giết Người Phóng Hỏa Đoạt Thiên Hạ

Vì vậy, nàng quay đầu lại, hướng về phía nữ tử này o cười cười, sau đó nói:

"Bởi vì ta không hận nha! Mặc dù giữa ta và hắn có Quốc thù Gia hận, mặc dù ta biết hết thảy, nhưng ta còn chưa hận hắn. Từ xưa tới nay người thắng làm vua, đạo lý này ta hiểu. Thắng làm vua thua làm giặc, ai cũng không oán được người nào. Nếu như Khương thị nhất tộc chúng ta đấu tranh, cũng sẽ bị tiêu diệt, bằng không, tại sao Mạnh quốc không đi nuốt những quốc gia khác đây? Cũng như người nói, có bao nhiêu hận thì có yêu bao nhiêu, mà ta, không hận, cho nên không thích!"

.....

Đến Mạnh quốc vào ở Mạnh cung, người đó liền coi như là cố ý không muốn đi gặp, nhưng cũng không tránh khỏi đối phương đến tìm tới cửa.

Ngày hôm sau lúc Như Ý trở về từ nơi ở của Cung Tiềm Hội, một nam tử mặc lục bào đến Cung Viện. Nha đầu tới bẩm thì Như Ý cố ý nhìn Ngọc Hoa một cái.

Lục bào nam tử, nàng không cần phải suy nghĩ cũng có thể đoán ra nhất định là Chấp Kiếm. Huống chi, tiểu cung nữ còn nói là người của cung thái tử tới.

Thời điểm này, một là gặp hai không gặp, nàng cảm thấy tất yếu phải nhìn phản ứng Ngọc Hoa một chút.

Mà người khác, chính lúc này phe phẩy cây quạt, rất nghiêm túc thưởng thức các loại trái cây hạ nhân đưa tới. Lột một quả vải trên bờ môi cọt cọt cọt cọt, thể nhưng. Khụ, hết sức hấp dẫn.

Như ý thức lắc lắc suy nghĩ lung tung đầu, sau đó chủ động mở miệng, nói:

"người của Mạnh, gặp sao?"

Ngọc Hoa chột nhứ mày:

"Vì sao không gặp?" Sau đó ý thức như bưng bình, sờ sờ đầu của nàng, "Đồ nhi ngoan hiểu chuyện, biết trung cầu ý kiến vì sư."

"Ừ." Như Ý gật đầu, cũng không phủ nhận, "Chính là trung cầu ý kiến người đấy! thấy sao?"

"Dĩ nhiên phải gặp! Đồ nhi ngoan ngươi làm gì đấy đều được, giết người phóng hỏa đoạt thiên hạ, thấy tình nhân cũ, vì sư cũng yên tâm!"

Như Ý cảm thấy hồi hấn chính là một sai lầm, tình nhân cũ, cái gì tình nhân cũ, nàng cùng người ta có sao? Thật là!

Hung hăng liếc hần một cái, sau đó tự đứng dậy, đi tới bên ngoài sân.

Cửa vừa mở ra, quả nhiên đứng trong sân là Cháp Kiếm.

"Có chuyện gì sao?" Đi lên trước, mở miệng muốn hỏi.

Cháp Kiếm vội vàng cúi đầu thấp thấp, cố ý không nhìn tới mắt của nàng, nhưng vẫn là khó tránh khỏi có chút khản trương nho nhỏ.

"Tôn chủ xin cô nương đi một chuyến." Chỉ đơn giản một câu như vậy, sau đó cũng không lên tiếng.

Như Ý ngẩn ngơ, một hồi lâu, gật đầu nói:

"Được, vậy ngươi dẫn đường đi!"

Bạn đang đọc truyện *Sát Thủ Hoàng Phi Là Sói* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở wWw.EbookFull.Net.

Chương 371: Tạo Hóa Trêu Ngươi

Editor: Maria Nyoko

Đoạn đường này, Cháp Kiếm trầm mặc không nói, Như Ý vẫn luôn nghiên cứu hần. Nghiên cứu thật lâu cũng không thể biết hết, không thể làm gì khác hơn là mở miệng muốn hỏi:

"Cháp Kiếm ngươi có chuyện sao? Ngươi không nhận ra ta sao? Mở miệng một tiếng cô nương cô nương, làm cái gì vậy? Ngươi quên từng cho ta uống rượu? Trước kia chúng ta cũng thường nói chuyện!"

Nàng hỏi như vậy, mặt của Cháp Kiếm "Vọt" một cái liền đỏ. Đầu thấp càng sâu, nhưng vẫn không nói ra một câu.

Như Ý bất đắc dĩ, mắt nhìn thấy trước mặt có một bóng dáng Từ Y xuất hiện, là Mạnh tự mình tới đón nàng. Liền cũng không nhiều lời cùng Cháp Kiếm nữa, chỉ nói:

"Không cần ngươi dẫn, ta tự mình đi, mấy năm này làm thế nào lại thành công trở thành hũ nút?"

Nói xong, tự đi về phía trước.

Thật ra thì Cháp Kiếm cũng buồn bực, nàng nói hần thành hũ nút, nhưng hần cũng không nhớ sao mấy năm này tiểu nha đầu trở thành bộ dáng này. Nhanh mồm nhanh miệng không nói, thường ngày tướng mạo xinh đẹp như mè.

Đây thật là. Tạo hóa trêu ngươi!

.

Tối nay Mạnh Từ ca mời Như Ý ăn cơm, nhưng ăn cơm là phụ, sau khi ăn xong đi tản bộ nói chuyện phiếm mới là chính.

Khi hần nói muốn ra ngoài dạo, thật ra thì Như Ý không quá muốn đi, nhưng nghĩ tới nghĩ lui lại không biết cự tuyệt như thế nào, chỉ đành phải gật đầu, nhắm mắt bước chậm dưới ánh trăng.

Thật ra thì đề tài nên triển khai như thế nào, trong lòng đã nắm chắc. Nói thí dụ như Mạnh Từ ca nói:

"Năm ấy chính ta tại trong Mê Tung."

Nàng lập tức liền có thể nhận:

"Bị người đuổi giết, làm cho khắp người đều là máu. Ta cũng không biết nghĩ như thế nào, lại cái gì cũng không hỏi ra tay cứu người. A đúng, là cứu ngươi phải bảo vệ một số vật gì đó."

Sau đó Mạnh Tử ca lại nói:

"Người đã cứu ta, ta liền dẫn người ra Mê Tung rừng rậm."

Như Ý không đồng ý, nàng nói:

"Là người khuyên ta đi, nhưng chân chính dẫn chúng ta ra ngoài, ấy là Bạch Lang." Dừng một chút, còn nói: "Khi đó ta nhát gan, thật ra thì nhìn người rất sợ."

Nàng cảm thấy mình đã tận lực chọn không khí nhẹ nhõm, nhưng là hết cách rồi, ở chung một chỗ cùng người này, đề tài luôn nặng nề.

Vì vậy ngậm miệng, không bao giờ nói nữa.

Hai người cứ đi ở dưới ánh trăng như vậy, tất cả cung nhân lui tới né tránh, đến lúc đó chỉ còn sự thanh tĩnh.

"Tại sao lại hủy Thiên Ngọc sơn?" Hồi lâu, rốt cuộc vẫn phải hỏi ra. Đây là một chuyện luôn luôn rối rắm ở trong lòng Như Ý, Thiên Ngọc sơn đã từng là động lực nàng học tập khinh công, cho nên dùng sức học như vậy, chính là vì có một ngày có thể đi lên đỉnh núi.

Bạn đang đọc truyện *Sát Thủ Hoàng Phi Là Sói* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 372: Năm Đó Thiên Ngọc Sơn, Là Hủy Ở Trong Tay Một Người

Nhưng lại không ngờ, rốt cuộc lên rồi, Đào Nhiên Cư lại không có.

Nàng vẫn muốn hỏi, vẫn luôn không có cơ hội, hôm nay rốt cuộc chỉ có hai người họ, liền hỏi.

"Mị Nguyệt nói với ta, sau khi ta xuống núi nửa năm, người liền buông tha rồi. Cho mọi người rồi đi hết rồi, chỉ dẫn theo Tứ Trường Lão cùng Thất Tuyệt trở lại Mạnh quốc, từ đó không trở về nữa! Tại sao? không phải Thiên Ngọc Sơn là cơ nghiệp của người sao?"

Ai ngờ Mạnh Tử ca cũng là nhún vai cười khổ, bộ dáng kia hết sức bất đắc dĩ.

"Mị Nguyệt nói với người nửa thật nửa giả, ta cho mọi người đi hết là thật, từ đó về sau cũng không có đi lên nữa là giả. Khi đó ta vốn là muốn đổi một nhóm người ở trên, mà cũng cứ làm như vậy thật. Người mới ở chân núi bốn năm, cho đến có một ngày. . . . một lần đỉnh Thiên Ngọc Sơn có người chưa cho phép lên!"

Mạnh Tử ca dừng chân lại, đang đứng lại một ngã ba đường, liếc mắt nhìn Như Ý, thật sâu, cảm thán, tiếp theo sau đó nói:

"Khi đó đúng lúc ta đang ở Mạnh cung, Tứ Trường Lão cũng đi theo ta đã trở về, chỉ chưa Thất Tuyệt trên chân núi. Vốn đây là chuyện tuyệt không sai sót, nhưng lại không ngờ, người nọ chỉ dùng cả đêm, liền cướp sạch Đào Nhiên Cư này. Thất tuyệt toàn diệt, những người khác hoặc không sợ phiền toái đưa xuống núi, hoặc là có phản kháng, liền trực tiếp ném tới chân núi."

Như Ý nghe được sững sốt một chút, muốn Thiên Ngọc Sơn cao đến tám tầng mây, người rớt xuống từ phía trên kia, ném xuống dưới còn có thể dư lại cái gì?

Nhưng không phải trọng điểm, trọng điểm là ai có thể bằng sức một mình hủy Đào Nhiên Cư?

Nàng tận mắt nhìn thấy Thất Tuyệt tuyên ra thế nào, ở đó điều kiện chọn lựa người hà khắc, không nói lấy một địch một trăm, vậy cũng đều là cao thủ hàng đầu. Toàn diệt, vậy là khái niệm gì?

Nhìn ra Như Ý kinh ngạc, Mạnh Tử ca lại than một tiếng, tiếp tục nói:

"Cho đến khi ta nghe tin tức chạy trở về, cả tòa Thiên Ngọc sơn cũng đã là một vùng phế tích. Người kia phá hủy tất cả của ta, lại vẫn ở cửa bầy trận pháp huyền diệu. Sau đó người đứng cách 20 bước xa cười nhìn ta, kiêu ngạo cực điểm. Ta Mạnh Tử ca cả đời tự nhận công phu bất phạm, thế nhưng cá nhân. . . . Ta đánh không lại."

Như Ý một ngụm nước miếng hơi kềm không sặc chết mình, đang ở thời điểm Mạnh Tử ca nói đến trận pháp huyền diệu, nàng đột nhiên có một loại dự cảm rất xấu.

"Trận kia. . . . Là bầy ở rừng tùng trên Thiên Ngọc Sơn?" Nàng nhỏ giọng mở miệng, là hỏi thăm, nhưng ngôn ngữ đã thật ra thì rất khẳng định

Chương 373: Hấn Cũng Chỉ Là Không Thể Gặp Người Chịu Uất Úc

Mạnh Tử ca cười ha ha, sau đó hỏi nàng:

"Đoán được?" Không đợi Như Ý trả lời, lại tự nói: "Ta nhận được đó là Ngọc Hoa công tử, lại không biết vì sao hấn phải tới hủy Thiên Ngọc Sơn ta. Sau khi nghe ngóng, mới biết hoá ra là người là môn hạ của hấn. Khi đó ta nghĩ, có thể là người biết chuyện Khương quốc năm đó, hấn đi đến làm cho người hả giận. Nhưng hôm nay mới hiểu được, hấn cũng chỉ là không thể gặp người chịu uất ức."

Lời nói này thật là có chút tiêu điều lạnh lẽ, mặc dù người nói chuyện tận lực không biểu lộ quá nhiều cảm xúc, nhưng Như Ý vẫn còn có chút lúng túng.

Có phải nên nói tiếng xin lỗi hay không đây? nhìn dáng đáp Mạnh Tử ca cũng không tính trách nàng, nhưng nếu như người phá hủy Thiên Ngọc Sơn thật là Ngọc Hoa, thật xin lỗi cũng là việc nên làm.

Không khỏi khẽ cúi đầu, trong lòng cực kỳ bất đắc dĩ. Chỉ nói sư phụ a sư phụ, người bao che cũng quá mức. Một mảnh cơ nghiệp thật tốt của người ta, người tùy tiện lấn qua lấn lại, sẽ không có? ?

Chỉ là suy nghĩ, vấn đề đến lúc đó rất chủ động lại vòng vo lo lắng. Dù vô công Ngọc Hoa tốt, muốn một người phá hủy Thiên Ngọc Sơn, nghĩ đến cũng không phải là chuyện dễ. Có lẽ hấn có thể nhẹ nhõm đối phó Thất Tuyệt cùng những người khác, nhưng nếu như Mạnh Tử ca cùng Tứ Trưởng Lão cùng động thủ, toàn thân mà lui đến cũng không khó khăn, nhưng nếu muốn không tổn thương, cũng không quá thực tế.

Mà hôm nay Mạnh Tử ca thừa nhận hấn đánh không lại Ngọc Hoa, đây là sau khi hấn đánh mới phát giác, hay là căn bản sẽ không đánh? Có thể tưởng tượng tình thế ngày đó, làm sao hấn có thể không đánh trận này? tuy Ngọc Hoa có Lê Hoa trận che chở, nhưng năm người cùng xông lên, hơn nữa Mạnh Tử ca là cao thủ như thế, vẫn có thể xông phá. Dù sao chỉ là bày giã trận nhánh cây ra, cũng không phải Lê Hoa trên Phở Phở đảo.

Mạnh Tử ca cộng thêm Tứ Trưởng Lão cùng đi đối phó Ngọc Hoa, tình cảnh kia.

"Nghĩ gì thế?"

Đột ngột một câu hỏi dừng lại suy nghĩ của Như Ý, nàng theo bản năng thốt ra đáp:

"Chính ta nghĩ lúc ấy sư phụ có bị thương không!" Vừa mới dứt lời, lúc này mới phản ứng được người mở miệng hỏi là Mạnh Tử ca.

Người ta là bên bị hại, mà nàng lại một mực nghĩ tới an nguy người hại, chuyện này thực sự có chút không nói được.

Muốn mở miệng giải thích, lời nói Mạnh Tử ca lại truyền đến trước một bước, là hừ nhẹ một tiếng, nói:

"Hấn làm sao có thể sẽ có việc!"

Chỉ một câu này thôi, Như Ý lập tức an tâm. Ngẫm lại, những năm này quả thật cũng không nghe nói Ngọc Hoa có bị thương, xem ra là nàng nghi ngờ, sư phụ nhà mình rất khỏe!.

Chương 374: Hảo Hảo Quý Trọng Hấn

"Ta chờ thật lâu dưới chân núi." Rốt cuộc khôi phục tâm tình, mở miệng ni non, "Ta muốn chờ các người xuống núi, chỉ cần kiên nhẫn, một ngày nào đó có thể đợi được người. Nhưng sau lại phát hiện thật vô ích, vì sẽ không có người xuống. Sau ta lại khổ luyện khinh công, rốt cuộc có thể giống như các

ngươi bay lên đỉnh núi thì lại phát hiện chỗ kia đã không có người nào rồi."

Nữ tử thờ dài, sau đó sẽ nói với hắn:

"Thật xin lỗi, sự phụ ta làm chuyện ta không biết. Nếu ta biết nhất định sẽ không để cho hắn đi đấy!"

Mạnh Tử ca khoát tay:

"Thôi! Lúc đó ta cũng đã tức giận, nhưng sau lại suy nghĩ một chút, nếu như là vì ngươi, vậy coi như ta trả ngươi một khoản nợ, ít nhiều trong lòng ta cũng có thể dễ chịu hơn một chút." Nói lời này, lộ ra một nụ cười âm áp: "Trên đời này có một người như vậy, hắn không thể để ngươi chịu nửa điểm uất ức. Nữ tử, hảo hảo quý trọng hắn!"

Một câu đơn giản, suýt nữa đã làm Như Ý lộ ra ánh mắt quẩn rũ. Chuẩn bị xoay người lại nói mấy câu cảm tạ, nhưng không nghĩ, miệng mới vừa mở ra, còn không kịp phát ra âm thanh, đã đột nhiên cảm thấy thân thể chợt nhẹ, trong nháy mắt chân liền cách mặt đất.

Nàng thét một tiếng kinh hãi theo bản năng, nhưng cũng không có ra tay phản kháng.

Người có thể làm cho nàng hoàn toàn không có phòng bị thành công đánh lên, trừ Ngọc Hoa, không còn người thứ hai.

Huống chi sau lưng còn truyền tới lê hương, tay nắm ở trên eo nàng còn không có ý tốt bóp một cái, chọc cho nàng khóc cũng không được cười cũng không xong.

Nhưng nghe được âm thanh phía sau, đúng là Mạnh Tử ca nói:

"Chỉ là mượn thê tử ngươi ăn một bữa cơm, sau khi ăn xong cũng không có tiết mục này!" âm thanh này vang dội phía chân trời, trập trập vang vọng ở trên cao.

Như Ý hết sức bất đắc dĩ, muốn giải thích mấy câu, lại nghe được Ngọc Hoa nói:

"Xem các ngươi phát triển, bước kế tiếp nên ôm, ta không thể để cho nam nhân khác ôm thê tử của ta!"

Nàng vừa động tâm tư, mở miệng liền hỏi:

"Ai? không phải vì Mạnh Nhân phát hiện ngươi đi theo phía sau, cố ý nói những lời cảm động ta sao?"

Bốp!

Đầu bị người không khách khí vỗ một cái ——

"Đầu óc cái người này! Lúc thông minh lúc lại không tốt vậy? Ngươi có thể nghĩ đến điểm này không tặc, nhưng không suy nghĩ một chút, chỉ bằng hắn? Có thể phát hiện được ta sao? Ngươi phát hiện sao?" .

Bạn đang đọc truyện *Sát Thủ Hoàng Phi Là Sói* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 375: Sự Phụ, Có Phải Người Thật Là Bá Đạo Hay Không

Nghĩ lại, phải ha, công phu của mình đã không tệ, nhưng sự phụ mình theo ở phía sau một chút cũng có cảm thấy.

Cho đến khi trở về nhà, Ngọc Hoa vẫn còn cảm thán liên tục:

"Thật là khó lòng phòng bị! Khó lòng phòng bị!"

Lần này Như Ý hết sức bất đắc dĩ, nàng nói:

"Không phải cùng nhau tán gẫu một câu thôi sao, về phần ngươi sao?"

Ngọc Hoa không tiếp lời nàng, đến lúc đó lại nhắc một chuyện khác ——

"Muội muội trên đảo trả lại cho hắn đi!"

Nàng sững sờ, liền ý thức đến người hấn nói là Lâm Mộ Dung Hinh. Nhưng, muối muối. Nàng nhớ Lâm Mộ Dung Hinh đã từng nói, thật ra thì nàng không phải muối muối Mạnh Từ ca.

Chuyện này cho tới bây giờ cũng không làm rõ ràng, tất cả nghi vấn cũng để sau, Lâm Mộ Dung Hinh không biết một đáp án.

Vì vậy nữ tử nghiêng đầu, hướng về phía Ngọc Hoa nói:

"Ta có thể còn phải đi gặp hấn một lần nữa, cùng hỏi hấn một chút rốt cuộc Lâm Mộ Dung Hinh đã xảy ra chuyện gì. Nếu như là muối muối, sẽ đưa trở lại, là thân hay xa, đó là sự việc của huynh muội bọn họ. Nếu như không phải là muối muối, vậy. Liền trung cầu ý kiến nàng, xem nàng muốn đi nơi nào."

Ngọc Hoa lắc đầu phản đối, lý do rất đầy đủ ——

"Không thể lại đi tìm thái tử rồi ! Người đối với hấn vô tình, lại khó tránh khỏi hấn đối với người cô ý. Ta coi hấn luôn lôi kéo người nói chút chuyện trước kia, loại hành động hoài niệm này, luôn là có một ít tình cũ khó quên. Không được, không thể đi tìm hấn!"

Như Ý nhú nhú mày, trong giọng nói dẫn theo chút oán giận:

"Sur phụ có phải người thật là bá đạo hay không? Chẳng lẽ ta theo người, sẽ không có tự do?"

Như Ý cảm giác lời mình vừa nói xong rất nghiêm chỉnh, có đôi khi, chính là đối mặt soái ca đi nữa, cũng muốn tranh thủ một chút chủ quyền cho mình. Dù sao nàng không phải là nữ tử khuê phòng cổ đại không ra cổng trước không bước cổng sau, coi như cũng muốn tuân tam tông tứ đức, nhưng cũng không thể hoàn toàn không có tự do.

Nàng cho là vừa nói như vậy, Ngọc Hoa ít nhiều cũng có thể suy nghĩ một chút, cũng có thể để cho nàng có cảm giác tồn tại nhiều hơn, hơn nữa từ nay về sau sẽ không mỗi thời mỗi khắc cũng sống ở dưới bóng của hấn.

Ách. Có lẽ nói quá nghiêm trọng, dù sao Ngọc Hoa "Cẩn thận", hơn phân nửa vẫn đủ để cho nàng uất ức .

Nhưng không tránh được vẫn có chút thời điểm sẽ cảm thấy không quá thoải mái, nói thí dụ như hấn phá hủy Thiên Ngọc sơn, hấn không chịu để cho nàng nói chuyện cùng người xa lạ.

Mạnh Từ ca như thế nào đi nữa, với nàng mà nói cũng đạt đến hai chữ bằng hữu, không nói tiếng nào phá hủy nhà bằng hữu nàng, nàng không tính toán việc này, nhưng phải hỏi rõ ràng.

Bạn đang đọc truyện *Sát Thủ Hoàng Phi Là Sói* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 376: Không Cáo Kinh

Tâm thay đổi thật nhanh, đã cảm thấy mình đã nghĩ xong, mặc kệ hấn phản bác như thế nào, nàng chắc chắn sẽ nói lại.

Nhưng lại không ngờ, chờ đầu vừa nhắc, cũng là Ngọc Hoa giương một đôi mắt nhỏ như nhận hết uất ức đáng thương.

Như Ý sợ hết hồn, kém một chút liền nhào tới hỏi hấn đây là thế nào đây là thế nào, còn không đợi nàng bỏ nhào, đôi mắt nhỏ đáng thương liền cách mình càng ngày càng gần, cho đến lúc hai người kề đến một chỗ, lúc này mới nghe người nọ uất uất ức ức nói:

"Không nên tức giận nha! Sai lầm rồi! Nếu không người đánh ta hai cái hả giận! Chính là không nhìn nổi người đó khi dễ người! thời điểm kia người bạc mạng học võ công, vì sư ta nhìn cũng đau lòng nha! Tại sao có thể không đi hả giận thay ái đồ!"

Như Ý không tức giận nổi!

Đây là số mệnh aNàng ở trong lòng cảm thán, thật chính là a! trời đánh, đời này nàng có phải sẽ bị Ngọc Hoa ăn hết hay không! Tại sao dường như mặc kệ là đã xảy ra chuyện gì, mặc kệ là ai có lỗi đối với người nào, hấn đều có lý?

Tựa như hiện tại, rõ ràng chính là hấn đang xin lỗi, nhưng cảm giác này lại giống như nếu nàng không nói tha thứ, đó chính là nàng không biết điều?

"Đồ nhi ngoan!" Người khác đi lên trước cọ nĩa, "Đồ nhi ngoan!"

Như Ý đầu hàng.

Thôi! Đời này không có biện pháp đánh người này, cũng may nàng còn có đường khác có thể lựa chọn ——

"Vậy ta hỏi Cung Tiềm Hội một chút đi!"

Lúc này Ngọc Hoa rất rộng rãi gật đầu:

"Đi đi đi đi! Đồ nhi ngoan, người muốn ta đi qua đi lại, lão trong phòng buồn bức cũng không tiện!"

Nàng ngửa đầu nhìn trời, răng ngà suýt chút là cắn nát.

Đáng chết! Là ai tóm nàng trở về? Nàng vốn chính là đang đi lại có được hay không? Tại sao hiện tại vừa nghe ba chữ " đồ nhi ngoan " này, có chút cảm giác rợn cả tóc gáy !

Như Ý cảm giác mình chạy ra khỏi gian phòng, sống hai đời, ai cũng không sợ, nhưng nàng chỉ sợ Ngọc Hoa, thật không biết đây có coi là vô quyết dày móng tay nhọn.

Lần nữa đi tới viện Cung Tiêm Hội ở, nàng kia còn ngồi ở Phật Đường, lăm bả kính văn câu có câu không người khác nghe không hiểu.

Như Ý đến đó, vẫn là yên tĩnh, nàng ngồi xuống trên ghế đối diện, hai người giống như hôm đó, một quần áo trắng, một áo đen, ai cũng không gấp gáp, ai cũng không mở miệng trước, cứ như vậy.

Sự thật chứng minh, Cung Tiêm Hội đây dura hơn Khanh Như Ý! Hai canh giờ sau, tiếng niệm kinh ngừng, đến lúc đó có tiếng buồn bã sâu kín.

Bạn đang đọc truyện *Sát Thủ Hoàng Phi Là Sói* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 377: Thì Ra Là Lâm Mộng Hình

Editor: Maria Nyoko

"Còn muốn biết gì nữa đây?" Nàng nói, "Hồi mau đi, có lẽ qua tối nay, sẽ không kịp!"

Đúng vậy, qua tối nay, sẽ không kịp.

Ngày mai sẽ là ngày Mạnh Từ ca đại hôn, theo lễ nghi, đoàn người Như Ý không có đạo lý để lưu lại.

Chính nàng cũng biết Ngọc Hoa nhất định sẽ ôm nàng xuất cung, cho nên phải hỏi, tối nay nhất định phải hỏi hết.

Cũng không vòng vo, Nữ tử trực tiếp mở miệng, nói:

"Ta muốn biết chuyện Lâm Mộng Hình."

Lời này thành công khiến ánh mắt Cung Tiêm Hội nhìn về phía nàng, nhìn thật lâu, sau đó ném ra một câu:

"Người không biết?"

Như Ý cười khổ:

"Ta biết rõ cái gì? Ta biết còn tới hỏi người làm gì!"

Mà lý do Cung Tiêm Hội nói lời này cũng rất đầy đủ, nàng nói:

"Đêm hôm đó không phải người cứu nàng đi sao? Nàng không có nói cho người?"

Như Ý lắc đầu,

"Chưa nói. Chỉ là hàm hồ nói một câu thật ra thì nàng không phải muội muội của Mạnh, sau đó không nói."

Lời của nàng khiến Cung Tiêm Hội nổi lòng chua xót, Như Ý đột nhiên có chút không hiểu tâm ý nàng chua xót là bởi vì Lâm Mộng Hình, hay là bởi vì mình nhắc tới Mạnh.

Câu hỏi rất lâu không có được trả lời, lúc nàng cho là đối phương sẽ không nói thì mới nghe được một âm thanh u oán, sau đó âm thanh tiêu điều lạnh lẽo truyền đến.

Cung Tiêm Hội nói:

"Thật sự nàng không phải là muội muội Mạnh Tử Ca, hoặc là nói, không phải muội muội ruột. Trước kia ta cũng cho là bọn họ là huynh muội, cho nên đối với Mộng Hinh rất tốt. Sau lại bị đưa vào Triệu cung, trong lòng ta tức giận khó khăn, nghĩ tới hết cách bắt Mạnh Tử ca rồi, nhưng không phải còn có một muội muội này. Yêu ai yêu cả đường đi, hận cũng như thế. Vì vậy trăm ngàn kể tìm nàng, ở lại trong cung nhọc nhằn mọi cách. Thẳng qua thật nhiều năm mới biết, cho nên từ ca đối xử nàng không tốt, là bởi vì nàng vốn chính là đứa bé mẫu thân Tử Ca phản bội Phụ hoàng hắt vụng trộm sinh hạ cùng người khác. Cho nên Tử ca không để nàng ở lại Mạnh cung, hoàn toàn cảm thấy muội muội này là vết nhơ cho địa vị thái tử của hắn."

Vừa dứt lời, nữ tử đứng dậy, cười cười về phía Như Ý, lại nói:

"Trở về đi thôi! Ta rất mệt mỏi."

Như Ý không lưu lại nữa, nên biết cũng đã biết, những chuyện khác, hồi nữa, sợ cũng không có ý nghĩa gì.

Mẫu thân Mạnh Tử ca đã sớm ra đi, nàng đã biết đến. Về phần cha đẻ Lâm Mộng hinh, nghĩ đến, lấy thái độ xử sự của Mạnh Tử ca, căn bản sẽ không để người nọ còn sống trên đời.

Bạn đang đọc truyện *Sát Thủ Hoàng Phi Là Sói* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(chấm)Net**.

Chương 378: Biện Pháp Đi Ra Mê Tung Rừng Rậm

Nói như thế, Lâm Mộng Hinh không có biện pháp đưa ra Phở Phở đảo rồi.

Trên đường trở về, Như Ý vẫn đang suy nghĩ rốt cuộc chuyện này nên làm cái gì.

Lưu nàng ở trên đảo sao? Thật ra thì cũng được! Nhưng chỉ sợ Ngọc Hoa không vui.

Không lưu nàng ở trên đảo! Nha đầu kia mắt không nhìn thấy, đi ra ngoài nên sống như thế nào đây?

Chuyện này, mãi cho đến sáng ngày hôm sau cũng không nghĩ ra được. Lại nằm mơ một giấc mơ ngọt ngào, nằm mơ thấy mình lại trở về Mê Tung rừng rậm, vẫn là sói mẹ để cho nàng gối lên bụng ngủ, còn ôm sói tỷ tỷ trong ngực, còn được che chở trên người sói ca ca. Thơm thơm ngọt ngọt, vừa cảm giác trời sáng.

Mở mắt ra thì phát hiện mình đang nằm ở trên bụng của Ngọc Hoa, trong ngực ôm gối đầu, đang đắp chăn ngón ngang.

Có ánh mắt lấp lánh như sao đang nhìn nàng, ở trong đó mang theo hài hước cùng đùa giỡn, còn có vô tận cưng chiều.

Như Ý có chút ngượng ngùng, muốn đứng dậy, nhưng hai cánh tay cũng không tự giác vòng lên cổ của Ngọc Hoa, sau đó nhẹ nhàng nói:

"Ta nằm mơ thấy người thân của ta rồi, rất muốn rất muốn bọn họ."

"Vậy đi trở về xem một chút!" Ngọc Hoa không chút nào cảm thấy người thân nàng nói có thể là người của Tiêu gia, Như Ý vừa mở miệng, thì hắn biết rõ, nàng nói là đám Bạch Sói ở Mê Tung rừng rậm kia. "Có ta ở đây, cái gì cũng không cần sợ. Mê Tung rừng rậm muốn ra được thật ra thì rất dễ dàng, người chỉ cần bay đủ cao, cao hơn tất cả cây cối, như vậy, địa hình hiểm vi cũng đều sẽ bị giảm ở dưới chân! Thế giới bên ngoài sẽ rõ ràng, ra ngoài, không phải là việc khó!"

Một câu này, hoàn toàn thức tỉnh người trong mộng. Như Ý "Vọt" một cái ngồi dậy, sau đó đưa tay chỉ Ngọc Hoa, miệng cứ mở như vậy, thật lâu cũng không phát ra âm thanh.

Ngọc Hoa bắt đầu đi, bóp mặt của nàng ——

"Đồ nhi ngoan, có phải cảm thấy vi sư thật vĩ đại hay không?"

Như Ý hung hăng gạt đầu ——

"Sư phụ, phương pháp bị ỏi như thế người cũng nghĩ ra được! Ta thật sự là quá bội phục người!"

Không thể như vậy sao! Ngẫm lại xem, khi một mê cung đồ đặt ở trước mặt người, người chạy không thoát đi, biện pháp duy nhất này là cái gì? Dĩ nhiên chính là nhảy ra nhìn toàn cảnh mê cung này một chút. Nếu như mọi người có thể đứng ở trên tường mê cung, dĩ nhiên mê cung này là không còn mê.

Dĩ nhiên, điểm này cũng không phải là không có ai nghĩ tới, mà ít năm như vậy Mê Tung rừng rậm còn là Mê Tung rừng rậm, cũng là bởi vì những cây đó thật sự là quá cao. Cao đến hoàn toàn vượt ra khỏi phạm vi khinh công của bất kỳ cao thủ võ lâm nào, bao gồm Mạnh Tử ca.

Chương 379: Mạnh Tử Ca Cười Trắc Phi

Hắn có thể lên được Thiên Ngọc sơn, đó cũng là ở lưng chừng núi mới bắt đầu đề khí đi lên được. Hơn nữa trung gian còn có mấy nơi trợ lực. Huống chi Thiên Ngọc Sơn cao hơn nữa, lên rồi cũng có thể thở phào một cái.

Nhưng Mê Tung rừng rậm không giống nhau!

Nơi đó không phải người lên là có thể thở phào, người vẫn phải vận chân khí, nếu không tuyệt đối sẽ từ trên cây kia rớt xuống chết. Hơn nữa đứng yên không được, còn phải di động trên ngọn cây, mãi cho đến khi chạy ra vùng rừng rậm kia.

Nhìn chung thế giới này, tuyệt đối không có người có thể hoàn toàn có khả năng, Như Ý cũng tự nhận không có năng lực kia.

Nhưng Ngọc Hoa nói hắn có thể, vậy thì nhất định là có thể!

Như Ý đối với này điểm rất tin tưởng không hề nghi ngờ!

"Đứng lên!" Ngọc Hoa chủ động xuống giường, lại kéo Như Ý xuống, "Hôm nay có người làm chuyện vui! Người đi ăn mặc thật đẹp, xem xong lễ rồi chúng ta đi! Không phải muốn đi Mê Tung rừng rậm, chúng ta nói đi phải đi!"

Lời ấy rất được tâm ý nàng, vì vậy nhảy xuống giường, thật sự mặc bộ đồ thật đẹp.

Đáng tiếc, mặc kệ ăn mặc thế nào, đều là màu đen. Tuy nói kiểu dáng có điều khác biệt thường ngày, nhưng bởi vì màu sắc, kiểu dáng gì cũng không quá gây chú ý rồi.

Ngọc Hoa thật là hài lòng đối với lần này, gật đầu liên tục khen nàng xinh đẹp! Như Ý bĩu môi, hai người ở nơi này âm ỉ dặt tay nhau ra cửa, mang theo Tiêu Thước, đi tới chính điện của Mạnh cung.

Thái tử lập gia thất là chuyện lớn, và lại bởi vì thái tử ở trong cung, cho nên thái tử phi tương lai này dĩ nhiên cũng là tiến vào cung.

Như Ý bọn họ tới chậm chút, đến lúc đó, long xa vui mừng khí phách đã đậu ở trước mặt của Mạnh Tử ca.

Phía trước rất nhiều người dự lễ, mặc dù cũng đứng theo hàng, nhưng vẫn là trong ba tầng ngoài ba tầng, làm cho người ta nhìn không quá rõ ràng tình huống náo nhiệt nhất là thế nào.

Ngọc Hoa chọn một cây dương thụ cao vừa phải, hướng lên chỉ chỉ, sau đó trước mang theo Tiêu Thước đi lên. Như Ý lập tức hiểu đây là nói muốn đứng ở phía trên kia xem mới phải, vì vậy cũng đuổi theo sát.

Mới vừa lên cây, Mạnh Tử ca một thân hi bảo đỏ thắm đã từng bước lên trước để đi tới long xa. Còn kém ba bước mới dừng lại, có hạ nhân tiến lên, cho đẩy rèm xe ra.

Bởi vì Triều quốc không thể so với Mạnh quốc, tuy thân phận là Cửu công chúa được nuông chiều, cũng không được thái tử Mạnh quốc tự mình vén rèm nghênh nàng ra ngoài.

Như Ý nghe được phía dưới có người nghị luận nói:

"Không ngờ chỉ cho công chúa Triều quốc một danh phận trắc phi! Không trách được Mạnh quốc thái tử không tiến lên vén rèm xe!"

Chương 380: Mong Người Chỉ Một Lòng, Bạc Đầu Chẳng Xa

Nhau

Ách

Như Ý vỗ trán, cười trác phi! Cười một trác phi nguoi nào động tĩnh lớn thế này làm gì!

Phía dưới lại có người mở miệng nói chuyện:

"Không đúng rồi! Rõ ràng nói thái tử Mạnh quốc đại hôn, nếu chỉ cười trác phi, tại sao có thể gọi đại hôn đây?"

"Nói thì nói như thế, nhưng nguoi xem, lễ tiết này chính là nghi điển cưới trác phi a!"

Ngọc Hoa cũng nghe thấy, không khỏi nở một nụ cười tà, một tay nâng lên, vắt trên cổ của Tiêu Thước, sau đó chậm rãi nói:

"Tiểu tử, nguoi xem, nguoi trưởng thành cũng không thể học nam nhân như vậy! Chính thất chưa kịp đến cửa, đã cưới thiếp rồi. Cái gì gọi là bạch nhãn lang? Đây mới thật sự là bạch nhãn lang."

Như Ý ngắt hần một cái, trách mắng:

"Một đứa bé biết cái gì! Nguoi nói cái gì vậy!"

Ngọc Hoa cười hi hi lại ôm nàng, nói:

"Đồ nhi ngoan, vì sư nói không sai! Lấy cơ đại hôn lừa gạt cô nương tới tay, sau đó nói thành trác phi ư? Ai, nếu ta muốn là như thế này, nguoi vẫn vậy?"

"Cút!" Như Ý nổi giận! Trùng lên một đôi mắt màu xanh lục nhìn thẳng tới, cố gắng đè ép âm thanh gầm nhẹ —— "Nguoi nghĩ sao? Phở Ngọc Hoa ta cho nguoi biết! Đồ này ngoại trừ ta ra, nguoi phải còn dám nhúng chàm nữ nhân khác, đừng trách ta rút gân lột da nữ tử đó!"

Tiêu Thước khẽ run rẩy, vội vàng nắm tay áo Ngọc Hoa gấp giọng nói:

"Tỷ phụ! Nguoi bây giờ đổi ý còn kịp! Nguoi xem nữ nhân hung ác này, mắt cũng hiện lên lục quang! Ta dám cam đoan, nguoi tìm nữ nhân khác, chẳng những nàng sẽ rút gân lột da nữ tử đó, nàng còn có thể cắn chết nguoi!"

Ngón tay Ngọc Hoa, bắn ót của thiếu niên, sau đó nói:

"Yên tâm! Tỷ nguoi nàng không cần ta! Đồ này trừ tỷ phụ nguoi ra, ai còn để cho nàng như vậy! Ai còn đối với nàng tốt như vậy a!"

Nữ tử bị buộc ngồi một bên nghe, vốn định phản bác mấy câu, vốn muốn nói hần da mặt dày. Nhưng phần giận kia, quay đầu lại nhưng vẫn thua hần ở câu nói cuối cùng: còn ai để cho nàng như vậy, còn ai đối với nàng tốt như vậy!

Đúng a! Ai cũng mong nguoi lòng chỉ một, bạc đầu không xa nhau. Mà nguoi này, trừ Ngọc Hoa, cũng không có ai bên cạnh.

"Ai ta nói!" Ngọc Hoa đổi đề tài, bắt đầu động thủ bóp gương mặt Như Ý, "Đồ nhi ngoan, nguoi mới vừa rồi gọi vì sư là cái gì? Phở Ngọc Hoa! Phở Ngọc Hoa? ? Vì sư nhớ ta không phải họ phở đó!"

Bạn đang đọc truyện *Sát Thủ Hoàng Phi Là Sói* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(dot)Net**.

Chương 381: Trọng Điểm Là Hai Nguoi Thành Thân

Như Ý hóng mắt ——

"Sư phụ! Ta thuận miệng nói, trực tiếp lấy chữ Phở trong Phở Phở đảo! Nguoi không cần tích cực như vậy có được hay không! Bây giờ trọng điểm không phải họ nguoi là cái gì!"

"Vậy trọng điểm là cái gì chứ?" Ngọc Hoa tiếp cận nàng, "Đồ nhi ngoan, nguoi nói trọng điểm là cái gì chứ?"

Không đợi Như Ý trả lời, liền nghe tiểu tử Tiêu Thước kia lại biết thời thế, mở miệng nói:

"Ta biết rồi! Trọng điểm là tỷ ta tự lấy giá y cho mình, sau đó trở về Phở Phở đảo thành thân với tỷ phụ!"

Âm thanh này cũng không nhỏ, chọc nhiều người phía dưới cũng ngẩng đầu lên nhìn.

Mặt Như ý cũng hồng đến cả cổ, nếu không phải là dùng tay áo che kín mình, vậy khẳng định sẽ nhắm trên đầu Tiêu Thước, hung hăng đánh một trận.

Thế nhưng người này nữa! Nàng sợ nhất một người! Vẫn là câu nói kia, đòi trước Khanh Như Ý cộng thêm đòi này một điều không sợ trời không sợ đất, nhưng nàng chỉ sợ Ngọc Hoa! Nhiều chuyện khác, nàng vẫn luôn cười cười nói nói biếng nhác Tiêu Dao giang hồ, nhưng cũng không biết là bắt đầu từ lúc nào, vừa đụng chuyện liên quan cùng Ngọc Hoa, cũng dễ dàng trở thành một tiểu nữ tử thẹn thùng.

Tình huống như thế khi còn bé mới vừa cùng hần học nghệ, thật đúng là không cảm thấy có cái gì. Khi đó trong lòng nàng tất cả đều là luyện võ công giỏi bay lên Thiên Ngọc Sơn, tất cả đều là thăm hỏi về người tự xưng là Mạnh, nàng không biết rốt cuộc vì cái gì.

Sau lại thiếu chút nữa mất mạng vì một chương, liền đánh tan chấp niệm trong lòng nàng, cũng hiểu được Ngọc Hoa đã đối tốt với nàng như thế nào.

Dưới mắt bị mọi người vây xem, bởi vì Tiêu Thước nói như vậy, mặt nữ tử tự nhiên không nén giận được. Mà vạn vạn không ngờ, những ánh mắt bị Tiêu Thước một phen hấp dẫn đến, chỉ dừng lại một cái chớp mắt ở trên người nàng cũng chưa tới, lập tức liền vòng vo chuyển hướng.

Về phần nơi đó, không cần hỏi, dĩ nhiên là chuyển hướng Ngọc Hoa!

Người phía dưới, mặc kệ nam hay nữ, phạm là ngẩng đầu, đầu tiên chú ý tới một nữ tử che kín mặt, rồi sau đó, lập tức liền bị nam tử ôn văn quý khí ung dung thanh tao lịch sự bên cạnh hấp dẫn!

Nam tử hít một hơi lạnh, nữ tử là hận không được chảy nước miếng.

Ai cũng không ngờ, trong Mạnh cung này chẳng những thấy được một vị thái tử quý khí bức người xưng bá thiên hạ, trên cây còn có một công tử không giống phàm nhân thế gian!.

Bạn đang đọc truyện *Sát Thủ Hoàng Phi Là Sói* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 382: Bất Ngờ Xảy Ra Kinh Phẫn

Lần này, người xem tại Mạnh cung đều bị mê hoặc rồi!

Sau một hồi lâu, Như Ý tựa như cũng phát hiện phản ứng đám người phía dưới giống như có cái gì không đúng. Không phải giấu cợt nên có, giống như là thấy thần tiên, còn kém không có quý xuống đất cúng bái.

Nữ tử bất đắc dĩ thở dài một tiếng, chỉ nói thể đạo này cũng thay đổi! Nam nữ không thích nhìn mỹ nữ nữa, chuyên chọn nhìn nam tử đáng đáp tốt! Cái này kêu là chuyện gì!

Liền chuẩn bị để tay áo xuống tới chửi hần mấy câu, nhưng tay áo này mới vừa đặt xuống, đúng lúc tân nương tử bên kia cũng từ long xa đi xuống. Trong nháy mắt tiếng cô nhạc tấu càng vang, cung nhân tỷ nữ trong Mạnh cung đều quý xuống, cùng hô to:

"Thái tử điện hạ Thiên tuế Thiên tuế thiên thiên tuế! Trắc phi nương nương như ý kim an!"

Âm thanh này đình tai nhức óc, liền hấp dẫn ánh mắt của mọi người lần nữa.

"Là trắc phi!" Như Ý vốn định lắc đầu đáng tiếc vì Cửu công chúa này, nhưng đột nhiên lại nghĩ, sau đó nhìn Ngọc Hoa liền hỏi: "Su phụ người nói tại sao hần không lập chánh phi?"

Ngọc Hoa liếc nàng một cái, nói:

"Giờ sao? Không phải người cảm thấy trong lòng hần còn nhớ người đi?" Không đợi Như Ý nổi giận, lập tức lại ôm vai, tà tà một câu: "Chỉ là chuyện hần nhớ thương như vậy! một chút bán lãnh, học tám đời cũng không cần nổi vì sự!"

Nhưng, lúc này Như Ý lại không để ý tới hần ba hoa, đối với người ngàn năm không đổi mủa mép khua môi, thời điểm này cũng mất hứng thú. Tất cả tinh lực của nàng đã sưng sờ tại chỗ Cửu công chúa Triều quốc!

Không! Hoặc là nói, nàng cũng không phải đang nhìn tân nương tử này.

Tuy rằng là bởi vì mọi người một tiếng trắc phi làm cho Cửu công chúa này hoàn toàn sưng sờ, thậm chí không tiếc tự tay vén khăn cưới trên đầu lên. Nhưng Như Ý không có ý định đi quản nàng, không có quan hệ với nàng, nàng cũng không muốn xen vào tại sao Mạnh Từ ca cho công chúa người ta thành trắc phi.

Bây giờ Khanh Như Ý, mọi người hoàn toàn bởi vì gió nhẹ mới vừa thổi qua thì từ bên trong long xa hơi lộ ra một chi tiết nhỏ mà chấn kinh.

Vì cả kinh, theo ý thức người sẽ đứng dậy. Nhưng nàng quên mình đang trên cây! Như vậy vừa đứng, đầu đụng vào nhánh cây, dưới chân cũng trượt, sắp ngã xuống!

Ngọc Hoa sợ hết hồn, vội vàng lấy một tay kéo người trở lại, sau đó gấp giọng hỏi:

"Người làm gì đấy?"

Bạn đang đọc truyện *Sát Thủ Hoàng Phi Là Sói* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full.Net**.

Chương 383: Sư Phụ, Người Thấy Được Cái Gì?

Editor: Maria Nyoko

"Sư phụ người xem!" Như Ý chợt kéo lấy cánh tay Ngọc Hoa, sau đó đưa tay chỉ hướng long xa. Từ trước đến giờ trấn định tự nhiên tay khẽ phát run, ngay tiếp theo Ngọc Hoa cũng nhũn mày lại.

"Như Ý." Không hề hài hước gọi nàng đồ nhi ngoan nữa, mà là trịnh trọng kêu một tiếng Như Ý. Hắn không nhớ lần trước gọi thẳng danh tự của nàng là lúc nào, hình như là lúc nàng học thành tài ra đảo? Cũng rất giống lần đó nàng liều mạng xông vào Lê Hoa thập trận? Tóm lại, chỉ ở thời điểm đặc biệt, hắn mới có thể gọi nàng như vậy.

Tựa như hiện tại, cảm giác đồ nhi mình có chút không đúng lắm. Nàng để cho hắn nhìn, nhìn long xa, nhưng bên cạnh long xa, trừ một tân nương tử đã chuẩn bị khóc rống một trận ở ngoài, hắn không nhìn ra cái gì nữa.

Nhưng

Không đúng! !

Ngọc Hoa công tử nhũn mày run sợ, tay đồ nhi mình nắm đột nhiên thu lại, một đạo hàn quang liền bắn tới long xa.

Cùng lúc đó, bên trong long xa bị Như Ý nhìn ra, dường như cùng hắn hô ứng một dạng, có một loại ánh sáng sâu kín nghênh trở lại.

Chỉ là, nhất đạo quang hàn, nhất đạo lục quang.

Lục quang giống như lúc tâm tình Khanh Như Ý dao động bộc lộ ra ngoài, lộ ra tà khí, cũng lộ ra một loại âm trầm.

"Sư phụ! Sư phụ!" Thấy Ngọc Hoa cũng sững sờ theo, trong lòng Như Ý càng trống rỗng. Nhưng lại đặc biệt muốn nghe ý kiến từ trong miệng Ngọc Hoa, âm thanh run hồi hắn: "Sư phụ thấy được cái gì? Nói cho ta biết, người thấy được cái gì?"

Ngọc Hoa khoát khoát tay nàng, ý bảo trước không nên lên tiếng, sau đó nghiêng đầu liếc nhìn Tiêu Thước, lại nói:

"Đưa bé, để cho tỷ người đưa người đi xuống, ở dưới gốc cây ngây ngô, nơi đó cũng không thể đi. Một lát mặc kệ xảy ra chuyện gì, chỉ trốn ở chỗ này cho kỹ, cái gì cũng đừng động tới!"

Nói xong, lại kéo tay áo Như Ý. Như Ý hiểu được, giữ trường lắng ra cuốn lấy Tiêu Thước, nhẹ buông tay, vững vàng đưa người đến dưới tàng cây.

Bạn đang đọc truyện *Sát Thủ Hoàng Phi Là Sói* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 384: Mạnh Tử Ca Gặp Tập Kích

"Nhìn, bên kia xảy ra chuyện!" Mới vừa thả Tiêu Thước xong, lời nói Ngọc Hoa lại truyền tới, "Một lát có thể phải động thủ, người hoạt động gân cốt!"

Nói thì chậm nhưng xảy ra rất nhanh, không đợi lời nói xong, chỉ thấy long xa bên kia đột nhiên có bóng dáng màu trắng gấp vọt ra. Như Ý thức một tiếng kêu ra miệng, nàng gọi là ——

"Nhị ca!"

Dường như nó nghiêng đầu nhìn nàng, nhưng động tác không ngừng, chạy thẳng tới Mạnh Tử ca liền cướp đi!

Thật vất vả Mạnh Tử ca một thân hỉ bảo cũng nhìn ra, vội lách bóng dáng tránh, có thể động như thế nào đi nữa cũng là chậm nửa nhịp so với bóng dáng màu trắng kia.

Trên tay áo bông chốc bị kéo một cái, lộ ra một đoạn cánh tay.

"Bảo vệ thái tử! Bảo vệ trắc phi!" Có người đứng lúc kêu gọi, lập tức, có bốn bóng dáng lướt qua, cùng nhau hạ xuống sau lưng Mạnh Tử ca. Chính là tứ đại trưởng lão Thiên Ngọc Sơn!

"Hừ!" Như Ý hung hăng hừ một tiếng, đồng thời thân hình bay tới, vung trường lăng màu đen.

Ở sau lưng nàng, là ngọc diện công tử một thân áo đen. (ngọc diện: khuôn mặt như ngọc)

Hai người một trước một sau, tốc độ kia nhanh như gió, làm cho người ta chỉ thấy hai bóng dáng lóe lên, lại hoàn toàn không nhìn ra người gì.

Có tướng sĩ cũng phát hiện khác thường, vội vàng dựng cung lên chuẩn bị bắn tới.

Nhưng không chờ những mũi tên kia thả ra, chỉ nghe âm thanh bén nhọn trong bầu trời mênh mông, nói:

"Thời điểm bản cô nương dùng tên, các ngươi cũng sẽ không giương cung được! Đừng ở chỗ này mất mặt xấu hổ!"

Đứt lòi, đột nhiên từ không trung lướt xuống một đạo trường lăng. Cũng không biết là múa thế nào, lại thu được toàn bộ 48 cây cung từ bốn phía, sau đó đánh rớt trên mặt đất.

Có người tin có tà, còn muốn bắn nữa, lại nghe thấy tiếng Mạnh Tử ca hô:

"Phản! Đều để cung xuống cho bốn điện!"

Lời này hết sức có hiệu quả, các tướng sĩ giương cung mỗi một người đều rút về

Bạn đang đọc truyện *Sát Thủ Hoàng Phi Là Sói* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 385: Bạch Sói Cũng Muốn Cắn Chết Ngươi

Nhưng vừa rút lui như vậy, Mạnh Tử ca bại lộ bên ngoài. Bóng dáng màu trắng lại một lần nữa xông lên trước tập kích hắn, lúc này, là thẳng đến cổ họng của hắn.

Như Ý toát mồ hôi, đang muốn mở miệng gọi vật kia lại, lại đột nhiên phát hiện đã có bốn đạo bóng dáng ở bốn phía Mạnh Tử ca đồng thời lên. Tam Kiếm, cùng nhau xù trảm!

Như Ý giận dữ, liền chuẩn bị phóng dài trường, lại có bốn đạo hàn phong tự sau tai bay qua, nàng vừa mới có phản ứng, chỉ thấy Tứ Đại Trưởng Lão lại đồng thời "A" một tiếng, sau đó ba thanh trường kiếm rơi xuống đất, đoạn Hồng Lăng này cũng đứt ngang eo.

Mấy người rồi rít kinh ngạc, ai cũng không hiểu rốt cuộc là vật gì tháo vũ khí mình.

Chỉ cảm thấy vật đánh tới giống như là ám khí, rồi lại chỉ cảm thấy lực đạo không nhìn ra bất kỳ đầu mối nào.

Như Ý nghiêng đầu, chỉ thấy Ngọc Hoa đã rơi xuống đất lại từng bước đi về phía nàng.

Chống lại ánh mắt kinh ngạc của Tứ Trưởng Lão, hắn chỉ hừ nhẹ, cũng là lười nói thôi.

Như Ý biết, đó không phải là ám khí, cũng chỉ là chiêu phong của sư phụ nàng thôi.

Ngọc Hoa cũng không cần dùng ám khí đã thương người, người này nâng lên một chưởng, chỉ cần năm ngón tay vừa động, hắn là năm đạo lực gào thét xuất hiện. So với ám khí có tác dụng hơn nhiều.

Nhưng cản lại như vậy, bạch ảnh tập kích Mạnh Tử ca cũng không thể không ngừng lại.

Mọi người lúc này mới phát hiện ra, vật kia hẳn là một con sói toàn thân trắng như tuyết!

Có đứa bé không biết, không biết là vật gì, lại chỉ vào nó gọi thẳng đẹp mắt.

Nhưng người biết rồi lại rồi rít tránh lui, chỉ sợ Bạch Sói này càng điên khùng ngộ thương mình.

Như Ý mặc kệ những thứ kia, trực tiếp nhào tới, ôm cổ Bạch Sói này cọ cọ, vừa cọ còn vừa phát ra tiếng tương tự sói tru, tình cảnh kia, cực kỳ hùng vĩ.

Ngọc Hoa nhìn trường hợp này, cảm giác mình thật sự là phải nói chút gì hợp với tình hình.

Vì vậy, tiến lên một bước hướng về phía Mạnh Tử ca nói:

"Người nói một chút vài năm nay làm cái gì? Bạch Sói trong Mê Tung rừng rậm đều nhìn không thuận mắt, muốn cắn chết người!" .

Bạn đang đọc truyện *Sát Thủ Hoàng Phi Là Sói* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full . Net**.

Chương 386: Đùng Vuốt Đầu Của Nó!

Editor: Maria Nyoko

Nói xong, còn rất bất đắc dĩ lắc đầu.

Ý kia hình như Mạnh Tử ca đã hiểu rõ ràng, hẳn giống như muốn nói:

"Năm đó chỉ phá hủy Đào Nhiên Cư thật là tiện nghi người! Nên ném các người xuống núi cho chết!"

Nhưng Mạnh Tử ca cũng thật bất đắc dĩ, hẳn chỉ là bởi vì phần chấp niệm mười mấy năm trước kia, cảm thấy đứa bé Mạnh gia cùng đứa bé Khương gia ở chung một chỗ thật quá không thích hợp, lúc này mới nghĩ hết biện pháp đưa Như Ý đi.

Nhưng không nghĩ, đến lúc đó rước lấy cái vị Ngọc Hoa ôn thần này.

Nếu như sớm biết có thể phiền toái như vậy, hẳn lưu Như Ý lại. Nàng hận ý sâu hơn, cũng không có tính hủy diệt như công tử đệ nhất thiên hạ trong truyền thuyết này.

"Nhị ca! Không phải hẳn cố ý ném ta! Tất cả có nguyên nhân, chúng ta cũng đã giải thích rõ!" Như Ý bắt đầu mở miệng nói ngôn ngữ của nhân loại, hướng về phía 1 con sói, nói ngôn ngữ của nhân loại.

Mọi người nhìn hết sức kinh ngạc, rồi rít cảm thấy điều này thật sự là một đại kỳ quan. Hơn nữa Bạch Sói này xem ra cực kỳ hung ác, nhưng nhìn Nữ tử này lại thân mật ôm cổ của nó lại hôn lại cọ, bây giờ lại còn nói.

Nếu như nói mới vừa rồi Như Ý rống giống như sói đã để người hết sức kỳ quái, như vậy, dưới mắt nàng cùng sói nói tiếng người, mà sói này lại giống như có thể nghe hiểu được, thì càng làm cho người ta kỳ quái!

Trong lúc nhất thời, mọi người nghị luận phấn khởi, chỉ vào hiện trường cái gì cũng nói, thậm chí có người nói Như Ý là sói yêu.

Ngọc Hoa không nghe nổi nữa, bước nhanh đến phía trước, lúc Như Ý cùng Bạch Sói trước mặt xác định, sau đó đưa cánh tay mang theo lê hương, nhấn một cái trên đầu Bạch Sói!

Như Ý sợ hết hồn, thốt ra:

"Đùng vuốt đầu của nó!"

Nàng nói như vậy không phải không có lý, Khanh Như Ý theo chân Bạch Sói lớn lên, tập tính bọn họ nàng cũng rõ ràng so với bất luận kẻ nào.

Bạch Sói không cho phép loài người hoặc là những sinh vật khác chạm đầu của bọn nó, đây là một loại tôn nghiêm cùng ngạo khí. Ai cũng không thể sờ, nàng cũng không khác.

Bạn đang đọc truyện *Sát Thủ Hoàng Phi Là Sói* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Chương 387: Ngọc Hoa Hành Động Xâm Quyền

Nhưng Ngọc Hoa không nghe nàng, vươn tay ra liền trực tiếp phủ ở trên đầu Bạch Sói, thậm chí còn xoa nhẹ mấy cái.

Như Ý nhìn chằm chằm động tác này của hắn, tay ôm Bạch Sói thu thật chặt, chỉ sợ Bạch Sói nhất thời kích động chui lên đi cắn người.

Đĩ nhiên, cắn Ngọc Hoa là không thể, nhưng nàng sợ Ngọc Hoa đã thương nó.

Đây là nhị ca nàng, từ nhỏ nhị ca đã thương nàng nha!

Vậy mà, rất nhanh Như Ý liền phát hiện một chuyện rất kỳ quái.

Từ trước đến giờ Bạch Sói cao ngạo, ở Mê Tung trong rừng rậm duy ngã độc tôn, cư nhiên đối với loại hành động "Xâm quyền" này của Ngọc Hoa, hoàn toàn không có bất kỳ kháng cự! Ngược lại còn hết sức hưởng thụ.

Đây đối với Như Ý thật sự mà nói là kỳ quan, nàng hoàn toàn không dám tin tưởng.

Bạch Sói ô ô một tiếng, nhìn Như Ý một cái, umh mấy câu thấp hơn, Như Ý hiểu, nó là đang nói: người này không tệ, người đi theo hắn, chúng ta cũng có thể yên tâm!

Lúc này, trong Mạnh Tử đã có hộ vệ đi qua. Hoàng đế cùng hoàng hậu vì an toàn, đã đưa đến nơi an toàn, chỉ để lại Mạnh Tử ca trấn toàn trường. Mắt nhìn thấy những hộ vệ kia giờ đao thương sẽ xuống tay đối với Như Ý cùng Bạch Sói, mắt nhìn thấy Ngọc Hoa một tay vuốt Bạch Sói vừa liếc mắt tới được sẽ nổi giận.

Mạnh Tử ca vội vàng quát chói tai ——

"Dừng tay!"

Cấm quân hộ vệ lúc này mới ngừng chân, nhưng ánh mắt vẫn không rời xem hai người một Sói nguy hiểm vô cùng.

Như Ý vào lúc này cũng không quay đầu lại, hướng về phía Mạnh Tử ca xin lỗi cười một tiếng, sau đó mở miệng nói:

"Thật xin lỗi! Ảnh hưởng đại hôn của người. Ta cảm thấy được có mùi vị quen thuộc trước loan giá Cửu công chúa Triều quốc, thì ra là nhị ca của ta trốn ở bên trong."

Đang khi nói chuyện, lại nghiêng đầu xem tân nương tử này.

Nữ tử kim chi ngọc điệp hôm nay coi như là hoàn toàn trải qua cuộc sống thay đổi rất nhanh, đầu tiên là vô duyên vô cớ từ thái tử phi Mạnh quốc biến thành trắc phi, lại phát hiện thì ra bên trong long xa mình ngồi ẩn giấu một con sói!.

Bạn đang đọc truyện *Sát Thủ Hoàng Phi Là Sói* được tài miễn phí tại [wWw.EbookFull.Net](http://www.EbookFull.Net).

Tài miễn phí nhiều truyện hơn ở EbookFull.Net.

Chương 388: Cái Gì Đồng Ý Hay Không, Ai Cũng Đừng Trách Người Nào

Cửu công chúa Triều quốc cho tới bây giờ cũng không có trải qua chuyện như vậy, lại bị Như Ý trừng một cái như vậy, mắt lại tròn lên, hoa lệ hôn mê bất tỉnh.

Có cung nhân đi lên đỡ tân nương tử dậy, muốn hỏi Mạnh Tử ca một chút nên làm cái gì, nhưng nữa ngó tình thế trước mắt, giống như cũng không phải là thời điểm mở miệng.

Lúng túng thì đến lúc đó Mị Nguyệt tiến đến, liếc nhìn tân nương này, đưa tay hướng trên thân nữ tử kia một chút! Vốn là người choáng váng, một cái liền tỉnh táo lại.

Như Ý không có rảnh để ý đến nàng, liền ôm Bạch Sói nhìn Mạnh Tử ca, lại nói:

"Nhị ca của ta kể chuyện xưa người nói bọn họ muốn mang theo ta, không xa không rời. Nhưng hơn nửa năm trước mẹ nói muốn ta, để nó ra ngoài tìm một chút, lúc này mới phát hiện thì ra là người không cần ta nữa."

Lúc nói chuyện, trên mặt dâng lên một tia giễu cợt. Lại nhìn Mạnh Tử ca thì liền không còn khách khí nhiều như vậy.

"Cho nên, Mạnh, người cũng đừng trách nhị ca ta! Đây đều là bởi vì gieo quả kiếp trước! Chúng ta Bạch Lang gia tộc đều nặng uy tín, là người trước không tuân thủ lời hứa, cho nên, ai cũng chớ oán người nào." Nói cho hết lời, đứng lên, nhìn Ngọc Hoa một chút, lại nói:

"Sư phụ, chúng ta đi thôi! Chớ ảnh hưởng người ta lập gia đình." Lại giơ một tay lên, lưng nàng hướng về phía Mạnh Tử ca nói: "Phiền toái để cho người của người nhường một chút, ngày hôm nay chúng ta đi, sẽ không trở lại. Cái gì đồng ý hay không, có thể nặng hơn ngàn cân? Người xem ta hiện tại, đừng nói ngàn cân, vạn cân ta cũng động được!"

Cũng không biết người phía sau làm cái gì, thế nhưng người vốn là vây quanh Như Ý, đã tất cả tản ra.

Ngọc Hoa từ trong tay áo tay rút ra Chiết Phiến, cây quạt run lên, dao động phi phàm như tiên.

Trong lúc nhất thời, lại có một nửa người chuyển tâm tư tới trên người công tử văn nhã.

Khanh Như Ý không có quay đầu lại, cho tới bây giờ, nàng mới phát giác được mình cùng Mạnh Tử ca coi như là hoàn toàn không có gì.

Bạn đang đọc truyện *Sát Thủ Hoàng Phi Là Sói* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 389: Vị Trí Chính Phi Là Để Dành Cho Cung Phu Nhân

Lần này đi, sau này cũng không gặp lại! Mặc kệ là chuyện buồn hay là chuyện vui, dù có một ngày hai người bọn họ không ai ở nhân thế này, cũng không cần người khác đến đưa.

Từ nay về sau, người mà cả đời nàng không xa không rời, là sư phụ của nàng: Ngọc Hoa!

.....

"Cũng đến cửa cung rồi, trở về đi!" xe ngựa xuất cung là Mị Nguyệt giúp đỡ chuẩn bị, người, cũng là Mị Nguyệt cùng Cháp Kiếm đưa ra.

Cho đến khi hai người Ngọc Hoa dắt Bạch Lang đều lên xe ngựa, Mị Nguyệt vẫn lúi cúi kéo Như Ý luyến tiếc để cho nàng đi.

Như Ý bất đắc dĩ, không thể làm gì khác hơn là ném vấn đề khó khăn tới chỗ Cháp Kiếm.

Một ánh mắt đưa tới, ý kia đúng là: mau lúi nàng đi.

Nhưng lần này nàng lại tính sai, bởi vì chẳng những Mị Nguyệt không muốn nàng đi, Cháp Kiếm cũng rất muốn lưu nàng lại.

Nhưng rốt cuộc Mị Nguyệt chấp nhận, không thể kéo tay áo Như Ý, cũng chỉ đứng ở một bên, nhỏ giọng nói:

"Cho dù muốn đi, cũng đừng nói chuyện tuyệt tình như vậy, về sau còn có thể gặp mặt lại."

Như Ý nở nụ cười, nói với hân:

"Cháp Kiếm, bây giờ người không giống như trước kia. Bất quá mặc kệ là gì, người đều là Cháp Kiếm, người tốt với Mị Nguyệt một chút. Nàng nhớ người nhiều năm, người không phải người ngu, nên hiểu tâm ý của nàng!"

Một phen, thành công khiến Cháp Kiếm đỏ mặt, cũng thành công khiến Mị Nguyệt buông lỏng tay áo của nàng ra, chủ động chạy về cung.

Như Ý thở phào nhẹ nhõm, nàng cố ý nói như vậy sau đó đuổi Mị Nguyệt đi.

Thời điểm ly biệt nóng ruột nóng gan nàng chịu không nổi nhất, hướng chỉ là thật muốn đi, Mạnh cung, một ngày nàng cũng không muốn lưu.

Gặp người cũng không giữ được, Cháp Kiếm liền không miễn cưỡng. Đưa Như Ý lên xe ngựa, mắt nhìn thấy bánh xe sẽ phải chuyển động, nam tử suy nghĩ một chút, cảm thấy có đôi lời cần phải nói với nàng. Vì vậy đuổi theo hai bước, xóc rèm nói:

"Tôn chủ nói, Cửu công chúa làm trắc phi, là bởi vì vị trí chính phi hân muốn để lại cho Cung phu nhân. Tôn chủ nói đời này hân nhất định là sẽ có lỗi với người, thì không thể có lỗi với một nữ nhân khác nữa."

Chương 390: Sư Phụ, Người Cho Ta Nhị Ca Ăn Thuốc Gì?

Xe ngựa Như Ý thì càng xa, một câu nói cuối cùng của Cháp Kiếm một mực vòng tới vòng lui trong lòng nàng, cho đến khi Bạch Lang không nhìn nổi, chủ động lại gần cản tay của nàng, lúc này nàng mới phục hồi tinh thần lại.

Ngọc Hoa đã sớm không vui, háng giọng nói với Tiêu Thước đánh xe bên ngoài——

"Tiểu cữu tử, ta quay đầu đi! Hình như tỷ người coi trọng tiểu tử mặc áo xanh! Đây càng đi xa tâm thần càng có chút không tập trung, tỷ phu người là ta nhìn đau lòng, đau lòng!"

Như Ý mắt nhìn thấy công tử một thân tiên khí tay dao động chiết phiên bộ mặt đang nghiêm nghị há mồm chính là một chuỗi lời nói không biết điều, mình lại không có một chút biện pháp với hắn.

Cái gì gọi là trọn tròn mắt ức hiếp người! Đây chính là!

Như Ý cảm giác mình theo Ngọc Hoa trí khí, cũng không có ý tứ gì. Thiếu niên bên ngoài đánh xe đoán chừng cũng cùng một ý tưởng với nàng, sừng sốt không lên tiếng.

Ngọc Hoa cũng không gấp, liền dựa vào buồng xe một tay phe phẩy cây quạt, tay còn lại thảnh thơi đi trên chạc Bạch Lang.

Như Ý cảm thấy, bộ dạng này của hắn cực kỳ giống mấy cậu ấm Bắc Kinh. Chẳng qua người trên chạc chim, hắn trên chạc là sói.

Chỉ là cũng lạ, Bạch Lang vốn là rất miễn cưỡng đối với nhân loại, hơn nữa cũng không có ấn tượng tốt gì, nhưng vì sao ở trước mặt Ngọc Hoa, thì trở nên giống con mèo, một ít tính khí cũng không có?

Điểm này để cho nàng cảm thấy hết sức buồn bực và không hiểu, cũng mơ hồ có chút bận tâm. Không là vì khác, chỉ là sợ tính tình nhị ca mình vốn là rất cương liệt, ở dưới ảnh hưởng của Ngọc Hoa, mất dần bản tính, đến cuối cùng cũng giống mình, cũng chỉ có cúi đầu nghe lời!

Cái này không thể được! Nàng nghe hắn, là bởi vì có cảm tình, cũng biết hắn là đối với nàng tốt. Nhưng tại sao Bạch Lang nghe hắn nha?

"Này!" Nàng lấy chân Ngọc Hoa, "Người cho nhị ca ta uống thuốc gì? Tại sao lại thấy người theo ta lại im lặng?".

Bạn đang đọc truyện *Sát Thủ Hoàng Phi Là Sói* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 391: Nhân Loại Đã Không Thể Ngăn Cản Người Truyền Bá Tình Bằng Hữu

Editor: Maria Nyoko

Lời này đâm vào lòng Ngọc Hoa, không phải nửa câu đầu, mà là nửa câu sau.

Như lời của hắn nói, đó chính là:

"Ta là ai? Đệ nhất thiên hạ Ngọc Hoa! Người nào thấy Bản công tử không vuốt đuôi chút?"

"Vâng" Như Ý hung hăng liếc hắn một cái, vẫn không quên bổ sung: "Trước kia ta chỉ biết người đều chọc nam nữ già trẻ, hiện tại đã biết, thì ra là nhân loại đã không thể ngăn cản người truyền bá tình bằng hữu rồi."

Thiếu niên bên ngoài rèm thò đầu tới, kêu la:

"Tỷ, cuối cùng người giác ngộ!"

.....

Xe ngựa đi một đường không phải trở về Phở Phở đảo, mà là đi Mê Tung rừng rậm.

Đây là ý của Như Ý, cũng là ý của Bạch Lang. Đến bây giờ Như Ý mới biết, trong Mê Tung rừng rậm Bạch Lang không phải sói bình thường, bọn họ không giống động vật khác.

Cuối cùng cũng không rõ lắm điểm khác nhau, chỉ biết là tuổi thọ rất dài. Nàng từ trong rừng rậm ra ngoài cho tới bây giờ, gần mười năm, hơn nữa tám năm trong rừng rậm, đã hoàn toàn vượt ra khỏi tuổi thọ mười sáu năm bình thường của 1 con sói.

Nhưng bọn họ cũng còn sống! Trừ nhị ca, đại ca Tam ca Tứ ca, còn có mẹ, tỷ tỷ, đều còn sống trong rừng rậm chờ nàng có một ngày có thể trở lại nơi đây xem bọn họ.

Nhưng nàng - Khanh Như Ý tâm quá hận, mười năm rồi, một lần cũng không trở về.

Rốt cuộc không thể khi dễ Tiêu Thước đánh xe một mình, vào lúc này vừa đúng Ngọc Hoa đối với hắn, cuối cùng thiếu niên rãnh rỗi đi vào trong buồng xe nghỉ ngơi một chút.

Mấy ngày nay những thứ không nói khác, Tiêu Thước bồi dưỡng tình cảm rất tốt với Bạch Lang.

Tiêu Thước không hiểu tiếng sói, nhưng Bạch Lang nghe hiểu được tiếng người. Một người một sói thường ôm nhau thân mật thăm thiết trò chuyện, nói thí dụ như Như Ý rất hung dữ, nói thí dụ như Ngọc Hoa rất bá đạo, còn nói Phở Phở đảo rất đẹp.

Như Ý nghe được lại không thể không lên tiếng nhắc nhở hắn nói:

"Thước nhi! Nó là sói, không phải chó! Tại sao ta cảm giác ngươi coi nó như sủng vật ôm chơi đây?"

Bạn đang đọc truyện *Sát Thủ Hoàng Phi Là Sói* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full.Net**.

Chương 392: Nhị Ca, Ngươi Theo Ta Cùng Nhau Trở Về Phở Phở Đảo Đi!

Nàng vừa nói như thế, Bạch Lang cũng cảm thấy như vậy, liền muốn giãy giụa

Nhưng Tiêu Thước mặc kệ, ôm không buông tay!

Đến khi Bạch Lang cũng bắt đầu gầm nhẹ, lúc này mới hết sức không muốn liếc Như Ý một cái, lại dùng tay gãi gãi Bạch Lang, sau đó đặc biệt không khách khí nói:

"Nhị ca! Ngươi đừng nghe tỷ ta! Nữ nhân này cứ như vậy! Từ nhỏ nàng cướp quả táo ta ăn, đến bây giờ cũng không quên chèn ép ta. Ta ôm ngươi làm sao! Ta thích ngươi! Ngươi ấm, ngươi mập! Nói ta coi ngươi thành sủng vật, không phải nàng bị tỷ phu ta coi như sủng vật ngày ngày ôm như vậy."

Đầu Như Ý suýt nữa là gục trên đất, đầu tiên là bị Tiêu Thước một tiếng "Nhị ca" kia nướng nàng ngoài khét trong sống, sau đó lại bị câu nói sau cùng làm thành ngoài sống trong khét.

Sau đó, cũng không biết lời này phải nói như thế nào.

Chỉ nghe thấy có người cười ở ngoài xe, hài lòng nhiệt tình, thì khỏi nói.

Chỉ là, cười cười nói nói, tóm lại là tốt.

Trước kia Như Ý cũng nghĩ phải về Mê Tung rừng rậm, mặc dù vẫn không làm được, nhưng cũng biết, đường trở về cũng không tốt, không tránh được sẽ phải thêm vào mấy phần bi thương.

Nhưng không nghĩ, hôm nay lại có thể trở về, một đường tiếng nói tiếng cười. Còn có Ngọc Hoa cùng Tiêu Thước đi theo, còn có nhị ca.

Chuyện này khiến nàng cảm thấy giống như là một con ảo mộng, hình như từ Mạnh cung vừa ra, tất cả đều phát triển theo hướng nàng mong muốn.

Tất cả mọi chuyện đều tốt, tất cả mọi người hài hòa, trên đường đi Mê Tung rừng rậm, có một chút cảm giác ở trên Phở Phở đảo.

Đột nhiên có một ý tưởng rất lớn mật, tạo thành ở trong đầu Như Ý.

Nàng nghiêng đầu, liếc mắt nhìn Tiêu Thước cấn chơi với Bạch Lang, lại đưa tay ra bắt một cái móng vuốt của nó, sau đó dò xét tính hời:

"Nhị ca! Theo chúng ta trở về Phở Phở đảo có được hay không? Đón mẹ cùng với ca ca tỷ tỷ khác trong rừng, chúng ta cùng nhau trở về Phở Phở đảo đi, như thế nào?"

Chương 393: Ngọc Hoa cũng có thể nghe hiểu sói nói chuyện

"Chủ ý này tốt!" Tiêu Thước vừa nghe lời Như Ý liền vui vẻ, ôm cổ của Bạch Lang, cũng không để ý người ta vui hay không, liền cướp lời: "Cũng mang về trên đảo đi! Cũng mang về đi! Ông trời ơi..! Tổng cộng có bao nhiêu con sói? Có phải mỗi một con cũng đáng yêu như thế hay không? Mập như vậy?" Bạch Lang liếc mắt một cái, suýt chút là tức giận.

Làm sao hấn lại cảm thấy nó mập? Hấn cũng chỉ là đáng đáp tăng lên một ít, làm sao lại mập?

Lời này Ngọc Hoa nghe cũng không vui mừng, bên ngoài kêu:

"Này! Tiểu tử! Chủ Phở Phở đảo là ta!"

Tiêu Thước vò đầu:

"Phải ha!" Sau đó hôn Bạch Lang một cái, cùng nó thương lượng: "Làm thế nào? Ta quên Đảo chủ bạo ngược của Phở Phở đảo, ta..... Ta nói không tính."

Thiếu niên ai oán cúi đầu, bộ dáng kia nhiều đáng thương.

Như Ý nhìn vui vẻ, đưa tay nhận Bạch Lang từ trong ngực Tiêu Thước.

Bạch Lang buồn bã kêu lên vài tiếng, Như Ý có thể nghe rõ, hấn là nói:

"Nữ Nữ, người nhận thức người đệ đệ như vậy? Quá liều mạng!"

Như Ý vui vẻ, ôm Bạch Lang quơ quơ, bộ dáng kia có bao nhiêu thân thiết.

"Nhị ca! Đi đi đi đi! Các người cũng không phải là không thể sống ở trong rừng rậm. Phở Phở đảo cũng có rừng, cũng rất rậm rạp, không có Mê Tung rừng rậm lạnh như vậy. Người xem, hiện tại ta cùng sư phụ hai người tốt vô cùng, ta còn muốn, chờ trở về trên đảo, gả cho hấn. Đòi ta cũng không có người thân, thành hôn ngay cả một trưởng bối cũng không có, cũng quá giản dị. Nếu các người có thể đi, ta rất vui mừng!"

Bạch Lang đưa lưỡi ra, liếm hai cái ở trên mặt nàng, sau đó dùng ngôn ngữ đặc biệt nói với nàng:

"Chỉ cần người bên ngoài vui lòng, ca ca ta không có ý kiến!"

Như Ý muốn mở miệng hỏi một chút, muốn Ngọc Hoa một lời chắc chắn. Nhưng miệng vừa mới mở ra, không đợi nàng lên tiếng, chỉ nghe thấy công tử đánh xe bên ngoài nói:

"Vi sư ta cũng không có ý kiến, nguyện ý đi thì đi thôi!"

Bạn đang đọc truyện *Sát Thủ Hoàng Phi Là Sói* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full.Net**.

Chương 393: Ngọc Hoa Cũng Có Thể Nghe Hiểu Sói Nói Chuyện

"Chủ ý này tốt!" Tiêu Thước vừa nghe lời Như Ý liền vui vẻ, ôm cổ của Bạch Lang, cũng không để ý người ta vui hay không, liền cướp lời: "Cũng mang về trên đảo đi! Cũng mang về đi! Ông trời ơi..! Tổng cộng có bao nhiêu con sói? Có phải mỗi một con cũng đáng yêu như thế hay không? Mập như vậy?"

Bạch Lang liếc mắt một cái, suýt chút là tức giận.

Làm sao hấn lại cảm thấy nó mập? Hấn cũng chỉ là đáng đáp tăng lên một ít, làm sao lại mập?

Lời này Ngọc Hoa nghe cũng không vui mừng, bên ngoài kêu:

"Này! Tiểu tử! Chủ Phở Phở đảo là ta!"

Tiêu Thước vò đầu:

"Phải ha!" Sau đó hôn Bạch Lang một cái, cùng nó thương lượng: "Làm thế nào? Ta quên Đảo chủ bạo ngược của Phở Phở đảo, ta..... Ta nói không tính."

Thiếu niên ai oán cúi đầu, bộ dáng kia nhiều đáng thương.

Như Ý nhìn vui vẻ, đưa tay nhận Bạch Lang từ trong ngực Tiêu Thước.

Bạch Lang buồn bã kêu lên vài tiếng, Như Ý có thể nghe rõ, hẳn là nói:

"Nữ Nử, người nhận thức người đệ đệ như vậy? Quá liều mạng!"

Như Ý vui vẻ, ôm Bạch Lang quơ quơ, bộ dáng kia có bao nhiêu thân thiết.

"Nhị ca! Đi đi đi đi! Các người cũng không phải là không thể sống ở trong rừng rậm. Phở Phở đảo cũng có rừng, cũng rất rậm rạp, không có Mê Tung rừng rậm lạnh như vậy. Người xem, hiện tại ta cùng sư phụ hai người tốt vô cùng, ta còn muốn, chờ trở về trên đảo, gả cho hần. Đòi ta cũng không có người thân, thành hôn ngay cả một trường bối cũng không có, cũng quá giản dị. Nếu các người có thể đi, ta rất vui mừng!"

Bạch Lang đưa lưỡi ra, liếm hai cái ở trên mặt nàng, sau đó dùng ngôn ngữ đặc biệt nói với nàng:

"Chỉ cần người bên ngoài vui lòng, ca ca ta không có ý kiến!"

Như Ý muốn mở miệng hỏi một chút, muốn Ngọc Hoa một lời chắc chắn. Nhưng miệng vừa mới mở ra, không đợi nàng lên tiếng, chỉ nghe thấy công tử đánh xe bên ngoài nói:

"Vi sư ta cũng không có ý kiến, nguyện ý đi thì đi thôi!"

Bạn đang đọc truyện *Sát Thủ Hoàng Phi Là Sói* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 394: Hồi Cuối

Sự thật chứng minh, Bạch Lang nguyện ý đi theo Như Ý trở về Phở Phở đảo.

Hai mươi bảy ngày sau, trên biển Đông, có một thuyền buồm lướt sóng mà đi, chậm rãi tiến vào khu vực sương mù lượn lờ.

Trên thuyền chở ba người sáu sói, kéo buồm dĩ nhiên là Tiêu thước.

Thiếu niên vốn cảm giác mình không nên tiếp tục khổ sai, nên cùng người khác nằm ngang ở trên sàn tàu phơi nắng hóng gió biển.

Nhưng bất đắc dĩ, giầy vò hẳn là Ngọc Hoa.

Đối phương một câu: hoặc là kéo buồm, hoặc là xuống thuyền! khiến hần còn dám nói nhảm nhiều lời, ngoan ngoãn kéo buồm điều khiển thuyền đi.

Như Ý ở trên sàn tàu lần qua lộn lại cùng này mấy con Bạch Lang, sói mẹ thấy nàng vui vẻ, thỉnh thoảng lại dùng đầu lưỡi liếm mặt của nàng. Sói tỷ tỷ cũng nửa bước không chịu cách xa nàng, sói ca ca càng thêm vui mừng nhảy lên luôn xuống, bày tỏ vui mừng từ nay về sau có thể tiếp tục sinh hoạt chung một chỗ cùng Như Ý.

Đường biển đi hướng Phở Phở đảo, Như Ý thích nhất.

Từ lúc nàng lên đảo vào cái ngày đó, chỉ cần vừa ngồi lên thuyền trên con đường này, tâm tình luôn rất tốt.

Bởi vì nàng biết, ở điểm cuối phía trước, là một địa phương hoàn toàn tự do.

Phở phở đảo có nghiêm sư, còn có một sư muội lạnh lợi. Nàng thích nơi đó, tốt hơn tất cả các nơi khác dưới gầm trời này.

Riêng người dựa bên mép thuyền, cười nhạt nhìn tất cả, giống như đây là hình ảnh tốt đẹp nhất trong cuộc sống.

Có một loại cảm giác không quá chân thật vội vã đột kích, Ngọc Hoa công tử thật muốn mang nha đầu này về trên đảo sủng ái cả đời sao?

"Này!" Cảm thấy có người một mực dùng ánh mắt nóng rực đang nhìn mình, Như Ý có chút không quá tự tại. Dứt khoát ngồi dậy, thẳng đón ngọn nguồn ánh mắt kia——"Người nhìn ta làm gì?"

Công tử áo đen đứng lên, đi hai bước tới trước mặt nàng.

Đứng lại thì chỉ cảm thấy lê hương theo gió mà đến, lan vào lòng người.

"Đồ nhi ngoan!" Ngọc Hoa đưa tay bóp mặt của nàng: "Có phải ngươi quên chuyện gì hay không?"

"Cái gì?" Như Ý sững sờ, sau đó nháy nháy mắt, cố gắng suy nghĩ xem là quên chuyện gì. Nghĩ tới nghĩ lui, vẫn không thông suốt cuộc Ngọc Hoa nói là cái gì.

Mắt nhìn thấy Ngọc Hoa lắc đầu liên tục, nàng mặc kệ ——

"Ngươi biết liền nhắc nhở ta à! Ta quên cái gì?"

Cách đó không xa, có thiếu niên kéo buồm cất giọng hô lên, giành lời Ngọc Hoa nói ra chuyện Như Ý quên.

Âm thanh kia theo gió biển dội thẳng lọt vào tai, Như Ý nghe được là ——

"Nữ nhân Cướp quả táo của ta! Ngươi quên đặt một cái giá y ở trần nhỏ bên bờ biển!"

【 kết thúc 】

Bạn đang đọc truyện *Sát Thủ Hoàng Phi Là Sói* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(dot)Net**.

Chương 395: Ngoại Truyện 1: Không Nên Sợ Lửa

Một năm sau

Bãi biển Phở phổ đảo

Vô số món ăn ngon ngang ở trên bờ cát, một thiếu niên mười bốn tuổi cùng một cô nương mười hai tuổi tiểu ngồi đối diện nhau, bên cạnh còn có một nữ tử trên mắt che lụa trắng.

Ở giữa các nàng, còn một đồng củi khô, giống như là muốn đứng lên nướng những thứ kia ăn.

Nhưng chung quanh bọn hắn, còn có sáu con Bạch Lang vừa trắng vừa to mập ngồi.

Trong ánh mắt những con sói kia lóe ánh sáng lục u u, từng con một không chớp mắt nhìn chăm chăm đồng củi đốt kia, thỉnh thoảng phát ra mấy tiếng gầm nhẹ.

"Ai!" Tiểu cô nương buồn bực lắc đầu, hết sức khoa trương cảm thán một tiếng, sau đó mở miệng nói: "Các ngươi không nên sợ lửa! Những thứ lửa này chỉ dùng để nướng đồ, không đốt tới người! Không đúng không đúng! Là không đốt tới sói! Cho nên! Các ngươi đừng vừa thấy đốt lửa như lâm đại địch!"

Bạch Lang lắc đầu.

Nữ tử bịt mắt cũng phụ họa theo:

"Đúng nha đúng nha! Các ngươi phải học thích ứng! Giống như ta, mới bắt đầu ta cũng sợ các ngươi vậy nha! Các ngươi là sói, đã thoáng nghĩ các ngươi sẽ cắn ta rồi ăn thịt. Nhưng mà hiện tại ta lại thích ứng, không sợ nữa! Các ngươi cũng nên như vậy, bằng không rất khó sống cùng chúng ta nha!"

Bạch Lang vẫn lắc đầu.

Lúc này Tiêu Thước mở miệng, đầu tiên là hung hăng liếc Bạch Lang kia một cái, sau đó mới nói:

"Cuối cùng ta biết vì sao trước kia tỷ ta gầy như vậy, thân thể cũng không tốt như vậy. Thì ra là các ngươi không để cho nàng ăn thịt! Nếu không phải Tiêu gia chúng ta, nữ nhân kia đã sớm chết rồi! Đây! Chúng ta là người không phải là sói! Không phải các ngươi để tỷ ta suốt nửa đời chết, giờ lại muốn chúng ta đói chết chứ?"

Một trong số Bạch Lang liếc mắt, chính là nhị ca đi đến trong Mạnh cung báo thù thay Như Ý.

Nó hét lên tại chỗ mà ba người họ nghe không hiểu, nhưng sói lại nghe được vô cùng rõ ràng, nói là ——.

Bạn đang đọc truyện *Sát Thủ Hoàng Phi Là Sói* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở wWw.EbookFull.Net.

Chương 396: Ngoại Truyện 2 Xuất Giá Tòng Phu

"Nhóc con chết tiệt! Ai muốn nguoi đói chết! Các nguoi ngày ngày ăn nên ăn uống nên uống, lúc nào thì làm trể nãi qua? Chỉ là không để cho nguoi nổi lửa trước mặt chúng ta, nói đông dài cái gì!"

Sói mẹ cũng không đồng ý cách nói đó, lời nói Tiêu Thước khiến nàng sinh lòng cảm xúc.

Nằm ở trên bờ cát suy nghĩ thật lâu, cho đến khi ba người trước mặt lại bắt đầu thử nhóm lửa thì chủ động nói với bọn nhỏ:

"Thôi! Tên tiểu tử kia nói rất đúng, chúng ta nên thích ứng."

Có sói mở miệng hỏi nó:

"Mẹ nói cái gì? Lửa là thiên địch của sói, tại sao chúng ta có thể."

"Chớ nói!" Sói cái quát, "Ban đầu chính chúng ta khur khur cố chấp, không thích ứng lửa, khiến Nữ Nữ đi theo bị khổ nhiều như vậy. Hiện tại nếu rời Mê Tung rừng rậm, thì phải học cách thay đổi! Gia tộc Bạch Lang chúng ta xưa đâu bằng nay, Phở Phở đảo là nơi vui vẻ, bọn họ muốn nhóm lửa, vậy thì nhóm đi!"

Thấy Bạch Lang không phản ứng mãnh liệt nữa, trừ Thiện Tâm lúc dùng đá nhóm lửa lui về phía sau mấy bước ở ngoài, hoàn toàn không có phát ra nửa điểm âm thanh.

Tiêu Thước phải trực tiếp trở tài, đồng thời lớn tiếng la hét:

"Ngoan! Một lát cho các nguoi ném thử một chút!"

Hắn không nhìn thấy Lang Nhị ca xem thường, đó là một loại ánh mắt hận không được cắn hắn một cái.

.

Phòng trúc ở Phở Phở có chút biến hóa so với một năm trước, cũng không coi là lớn, chẳng qua là Như Ý cùng Ngọc hoa dùng hai hàng trúc ở giữa sân tạo nên một con đường toàn trúc.

Cứ như vậy, hai viện đương nhiên hợp lại làm một rồi.

Chỉ là thật ra thì cùng một chỗ cũng không có ý nghĩa thực tế, bởi vì hiện tại Như Ý rất khó có cơ hội trở lại gian phòng của mình.

Nàng và Ngọc Hoa thành thân đã là chuyện một năm trước, một năm này, Ngọc Hoa dạy nàng chính là bốn chữ: xuất giá tòng phu!

Vì vậy, nàng hoàn toàn, trừ bỏ bên trái viên, thời gian khác cũng theo Ngọc Hoa.

Bạn đang đọc truyện *Sát Thủ Hoàng Phi Là Sói* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở [Ebook Full\(cham\)Net](http://Ebook Full(cham)Net).

Chương 397: Ngoại Truyện 3: Sư Phụ! Tướng Công!

"Có đau không?" Có một giọng nam tử ôn nhả từ trong nhà truyền đến, còn làm nữ tử phát một tiếng hút không khí.

"Có đau không?" Nữ tử mở miệng oán giận, nhưng không ngăn lại, chỉ là nhỏ giọng nói: "Chàng nhẹ chút."

"Tốt!" Nam tử gạt đầu đồng ý, lại nói: "Thật ra thì vì sư dùng sức lực đã rất nhẹ, nếu như nàng kêu đau nữa, đóa Lê Hoa này sẽ không nở rộ vĩnh viễn trên cánh tay nàng được!"

Đang khi nói chuyện, ánh mắt nữ tử liếc trên bàn, có đặt bản vẽ phác thảo.

Về một cái súng bắn tia, đó là loại hình đòi trước nàng thường dùng.

Lại ngó ngó chỗ Lê Hoa gần kết thúc trên cánh tay mình, không khỏi tiếc nuối cảm thán:

"Thiệt là! Rõ ràng là để cho chàng họa một khẩu súng, ai cho chàng họa cho ta Lê Hoa đây!"

Nàng vừa nói xong, người đang cầm châm trên cánh tay nàng châm sâu một cái, chọc cho Như Ý kêu "Ngao" một tiếng liền đứng lên ——

"Chàng muốn chết a!"

Bốp!

Người nào đó vỗ trên đầu nàng:

"Sao lại nói chuyện cùng vi sư như vậy!"

"Sư cái đầu chàng!" nữ tử bị đánh chính là Như Ý, lúc này cũng không đoái hoài tới cánh tay của mình còn bị người ta chộp trong tay, mở to miệng, hung hăng cắn đầu vai sư phụ mình!

Chỉ tiếc, sức lực nàng đối với người ta mà nói, căn bản là giống như mèo, chuyện gì cũng không ngại.

"Nghe lời!" Ngọc Hoa giận nàng, "Vật kia vừa nhìn lệ khí cũng nặng, không thích hợp. Vi sư vẫn cảm thấy Lê Hoa tốt, vừa nhìn đã biết là người Phở Phở đảo."

Như Ý cúi đầu, như t biểu đạt ý kiến của mình, nàng nói:

"Ta vừa nhìn Lê Hoa này là có thể nghĩ đến hoa mai bên tai của Cung gia..... Sư phụ! Tướng công! Người yêu! Lão công! Ta là vì theo đuổi mỹ cảm, cũng không muốn giống như tổ chức tà giáo như vậy!"

"Yên tâm!" Ngọc Hoa an ủi nàng, "Phàm là tổ chức, ít nhất cũng phải mười người trở lên, một mình ngươi không thành được!"

Bạn đang đọc truyện *Sát Thủ Hoàng Phi Là Sói* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(dot)Net**.

Chương 398: Ngoại Truyện 4: Xảy Ra Chuyện!

"Ài?" Như Ý sững sờ, "Một mình ta?" chỉ chỉ Ngọc Hoa: "không phải chàng nói cũng muốn họa một đóa ở trên cánh tay cùng ta đồng nhất khuôn giống ta sao? Còn nói cái gì hoa tình lữ, thế nào, một hồi liền giờ què rồi hả?"

Ngọc Hoa gật đầu, trắng tráo nói:

"umh, trở què! Chủ yếu là vì sư cảm thấy nàng mới vừa nói có đạo lý. Họa đóa Lê Hoa ở trên người, thật đúng là dễ dàng làm cho người ta liên tưởng đến đóa hoa mai phía sau lỗ tai người Cung gia. Cho nên vi sư quyết định, cũng không họa!"

"Ta ta ta....." Nàng muốn Chửi thề một tiếng! Ngươi cứ như vậy nói không họa cũng không họa?

Đáng chết! Một năm rồi, nàng là nông nô còn trở thân không được!

Chẳng lẽ đời này đều bị hấn lấn áp?

Chẳng lẽ nàng Khanh Như Ý từ đó về sau sẽ không có tự do?

Mang theo ánh mắt phẫn hận, rút cuộc đợi đến châm cuối cùng của Ngọc Hoa rơi xuống, sau đó sẽ nói cho nàng biết:

"xong rồi!"

Như Ý vội vàng để tay áo xuống, đứng lên chống nạnh sẽ nổi giận.

Nhưng lời giấu ở trong bụng còn không đợi nói ra, chỉ nghe cửa phòng bịch một tiếng bị đụng mở!

Hai người vội vàng nghiêng đầu, chỉ thấy là Lâm Mộng Hình lao đảo chạy vào. Bởi vì quá mau, suýt nữa bị đụng một cái ghế té trật chân.

Như Ý đã sắp đi qua đờ, liền giơ chân lên mở miệng, nói:

"Đây là có việc gấp muốn người chạy tới? Thiện Tâm cùng Tiêu Thước đâu?"

Lâm Mộng Hình một phát bắt được nàng, gấp đến độ không để ý tới trả lời, trực tiếp liền nói:

"Cô nương, đã xảy ra chuyện!"

Ngọc Hoa cau mày:

"Nói rõ ràng, chuyện gì?"

Lâm Mộng Hình thở gấp gấp hai cái, lúc này mới lại nói:

"Bạch Lang, đã xảy ra chuyện! Nhanh đi bờ biển xem một chút, Tâm nhi cùng Thước nhi đều ở đây bên đó!"

Vèo ~,

Một trận gió bỗng bay lên, Lâm Mộng Hình chỉ cảm thấy có phiến lụa mỏng mỏng trơn mu bàn tay mình, còn Như Ý đứng ở trước mặt mình thì lại không thấy!.

Bạn đang đọc truyện *Sát Thủ Hoàng Phi Là Sói* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 399: Ngoại Truyện 5: Sự Kiện Trúng Độc Ở Bờ Biển

Ngay sau đó, vừa một trận gió lên, so mới vừa rồi trận kia còn nhanh hơn gấp mấy lần.

Tức khắc, bên trong nhà không người bên cạnh.

Như Ý cùng Ngọc Hoa cơ hồ là bay thẳng đến bờ biển đấy!

Bạch Lang gặp chuyện không may, lời này nghe vào trong lỗ tai Như Ý, giống như trời muốn sụp.

Hôm nay trên đảo này, toàn bộ đều là người thân nhất của nàng, nàng không hy vọng bất cứ người nào có chuyện. Bao gồm Lâm Mộng Hình.

Huống chi là Bạch Lang nuôi nàng tám năm!

Người chạy vội tới bãi biển thì chỉ thấy Tiêu Thước đang quỳ trên mặt đất, một tay ôm cổ của Bạch Lang, một tay càng không ngừng vỗ thân thể của nó.

Thiện Tâm đang cố gắng ngăn lại mấy con khác muốn nhào lên Bạch Lang, lo lắng hô to:

"Các người không nên tới! Không nên tới! rõ ràng là trúng độc, các người cũng cách xa một chút, không cần cũng dính vào độc! Các người yên tâm! Tiêu Thước là hiệu y, hẳn nhất định có thể chữa khỏi nó!"

"Chuyện gì xảy ra?" Ngọc Hoa mở miệng trước. Lúc này Như Ý mới phục hồi tinh thần lại, bước nhanh vội tới trước mặt Tiêu Thước, cúi đầu mà xem xét, là lang mẹ.

"Ăn cá trong biển!" Tiêu Thước vội vàng trả lời, vẻ mặt nghiêm túc, nhìn Như Ý, lại nặng nề thở dài.

Tâm Như Ý liền lạnh một nửa, thấy thiếu niên ôm lang trong ngực đưa cho nàng, lúc này mới nhận lấy, một lần một lần nhỏ giọng hỏi:

"Mẹ, người làm sao rồi? Tại sao có thể như vậy?"

Sói cái rất muốn mở miệng nói chuyện, nhưng lại giống như là đã câm, chỉ có thể miễn cưỡng nói chuyện, một chút âm thanh cũng không phát ra được.

Nhưng nghe được Tiêu Thước cùng Ngọc Hoa nói:

"Phải là cá có độc! Độc này rất quái lạ, không thể lập tức trị mạng, nhưng lại khiến thân thể cũng bắt đầu nhanh chóng suy kiệt. Tỷ phụ, người không phải là nói Bạch Lang rất đặc biệt, tuổi thọ của bọn nó cùng nhân loại độc nhất vô nhị sao? Nhưng ta mới vừa rồi sờ soạn mạch tượng nó, giống như độc Nhất Trung, sinh mạng của nó chỉ còn lại mấy tháng!"

"Người nói cái gì?" Như Ý cũng không quay đầu lại, trong mắt bắn ra hai đạo quang vô cùng bén nhọn.

Chỉ là xanh, tựa như Bạch Lang

Bạn đang đọc truyện *Sát Thủ Hoàng Phi Là Sói* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở wWw.EbookFull.Net.

Chương 400: Có Khả Năng Sao?

Editor: Maria Nyoko

Những Bạch Lang khác vây quanh, nhị ca nói với Như Ý:

"Lúc những con cá kia nổi lên vẫn không chết, chúng ta chưa từng thấy qua, cho rằng có thể ăn."

Đầu óc Như Ý "Ông" một tiếng vang lên, ngẩng đầu lên nhìn về mặt biển, chỉ thấy biển rộng mênh mông, vẫn một mảnh xanh thẳm, không có biến động gì.

Nhưng cá sẽ không vô duyên vô cớ chứa độc, hoặc là có người hạ độc cá quăng vào trong biển, hoặc chính là nước biển có vấn đề.

Nhưng khả năng trước thì rất khó có thể xảy ra! người ngoài không tìm được Phở phở đảo, hướng chỉ ngoài đảo có sương mù dày đặc, hải vực này cùng Mê Tung rừng rậm không khác nhau nhiều, trừ người nhà ra, người ngoài chỉ cần đi vào, trăm phần trăm là lạc đường.

Nhưng loại bỏ cái này, cũng chỉ có khả năng nước biển có độc.

Như Ý nhìn về phía Ngọc Hoa, gấp giọng hỏi:

"Có khả năng sao?"

Câu này "Có thể sao", chính là có thể có người đầu độc hải vực Phở Phở đảo sao?

Nhưng Ngọc Hoa không trả lời, hần chỉ khoanh tay đứng ở bờ biển, ánh mắt vẫn nhìn chăm chăm vào bờ biển, nháy mắt cũng không.

Như Ý cũng không hỏi tới, chỉ là ôm sói cái đi lên, vừa vỗ nhẹ an ủi nó nói không có việc gì không có việc gì, vừa giao cho Tiêu Thước, dặn dò nó vội vàng ôm trở về trong nhà.

Hai đứa bé mang theo Bạch Lang đồng loạt trở về phòng trúc, lúc này Như Ý mới bước hai bước đến bên cạnh Ngọc Hoa, sau đó cũng cúi đầu xuống xem nước biển, sao cũng nhìn không ra.

"Có thể có người đầu độc Phở Phở đảo sao? ai có bản lĩnh này?" Nàng đang hỏi vấn đề này, rất dễ nhận thấy, đây là khúc ruột trong lòng Như Ý.

Nếu như thật sự

Bạn đang đọc truyện *Sát Thủ Hoàng Phi Là Sói* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở [EbookFull\(dot\)Net](http://EbookFull(dot)Net).

Chương 401: Lâm Mộ Dung Cùng Bạch Lang

"Đừng nghĩ nhiều." Thấy vẻ mặt Như Ý nghiêm túc, Ngọc Hoa đưa tay ra ôm lên vai của nàng, nói nhỏ: "Chỉ cần cõi đời này người có ta, vậy thì không có gì lớn đấy!"

Dứt lời, kéo tay của nàng, xoay người đi tới phòng trúc.

Tiêu Thước ôm Bạch Lang đến gian phòng của mình, hần cùng Thiện Tâm còn có Lâm Mộ Dung ở một cái nhà, tiểu viện không lớn, ba mặt vây quanh mấy gian phòng, ba người vừa phân ra ở.

Lúc này, tất cả mọi người tụ trong phòng này, ngay cả Lâm Mộng Hình cũng lo lắng vây quanh bên giường.

Mặc dù nàng không nhìn thấy, nhưng lỗ tai nghe rất tốt, nghe được Tiêu Thước cùng Thiện Tâm vội vàng, biết chuyện hết sức khó giải quyết, nghĩ y thật là Bạch Lang, không phải dễ dàng như vậy.

Lại nói, thật ra thì Lâm Mộng Hình rất sợ động vật, đặc biệt là loại vật đầy lông, trước kia xa xa nghe được mèo kêu chó sủa cũng sẽ run run nửa ngày.

Bạch Lang đi theo Ngọc Hoa về đảo, nàng thật có hơn mười ngày không dám ra cửa. Ban đêm thỉnh thoảng nghe đến tiếng sói, còn có thể từ trong mộng thức tỉnh, sau đó ngồi ở bên giường một đêm.

Vì thế, không ít lần bị Thiện Tâm cùng Tiêu Thước cười.

Nhưng sau có một ngày, Tiêu Thước đột nhiên vui mừng bảo là muốn kéo thuyền du hải, nàng và Thiện Tâm hai người cũng cảm thấy thời tiết đẹp trời, là thời điểm tốt ra biển, liền đi theo.

Nhưng không nghĩ, vốn là vạn dặm không có bóng mây quang đăng mới một canh giờ, lại mây đen cuộn cuộn.

Tiêu Thước cảm giác không được, vội vàng trở buồm trở về. Đáng tiếc, tốc độ thuyền chậm rất nhiều so với mưa to từ trời.

Hai tiểu hài kia khá hơn một chút, dù sao có võ công trong người, một là nam hài, hơi sức cùng lá gan cũng lớn một chút.

Chỉ có thể khổ nàng! Cặp mắt không thấy được vào lúc này liền có vẻ đặc biệt thua thiệt, thuyền vừa động, nàng cũng không biết nên đi bên nào, cũng không biết tay vịn chỗ nào.

Mới bắt đầu Thiện Tâm còn có tinh lực lôi kéo nàng, nhưng càng về sau gió càng lớn, hai đứa bé tự vệ cũng thành vấn đề, chớ nói chi là còn có một nữ tử đã thành niên mù mắt cần chăm sóc

Bạn đang đọc truyện *Sát Thủ Hoàng Phi Là Sói* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 402: Bạch Lang Cứu Người

Thuyền của bọn hán lật, ba người cùng nhau rơi trong biển rộng, rất nhanh bị sóng lớn tách ra.

Lâm Mộng Hình không biết bơi, bị tình huống này dọa sợ, chỉ đành phải liều mạng giãy giụa cùng la lên, nhưng nơi nào còn gọi được cứu binh đến.

Cũng không biết trải qua bao lâu, mơ mơ màng màng, đã cảm thấy có vật cản cánh tay của mình.

Không phải rất dùng sức, hơn phân nửa là dắt xiêm áo nàng, nhưng đủ để cố định người.

Nàng không biết là cái gì, chỉ có thể lấy tay đi sờ, vừa chạm vào, chỉ cảm thấy có hai con vật còn sống đang vây quanh mình đang cố gắng mà lôi kéo mình theo sóng biển.

Lúc ấy đầu óc nàng cả kinh, liền nghĩ đến Bạch Lang trên Phở Phở đảo.

Thời điểm đó cũng không đoái hoài tới sợ, nữ tử liền ôm lấy Bạch Lang, tận lực để cho mình phối hợp động tác của bọn họ, đồng thời cũng sẽ không giãy giụa, như vậy mới có thể làm cho Bạch Lang tiết kiệm chút hơi sức.

Cũng không lâu lắm, được cứu lên, thế mới biết, thì ra là hai người Tiêu Thước cùng Thiện Tâm cũng bị mấy con Bạch Lang khác cứu lên bờ.

Sau Như Ý lại tới, nói với Bạch Lang thật lâu, lúc này mới quay tới nói với nàng:

"Các người ra biển Bạch Lang cũng đã nhìn ra có cái gì không đúng, muốn ngăn trở, cũng đã không còn kịp nữa. Cho nên vẫn canh giữ ở bờ biển chờ các người trở lại! Thuyền lật, trên thực tế đã sắp đến gần bên bờ, bọn họ thấy gặp chuyện không may, lập tức liền bơi tới, lúc này mới cứu các người trở về."

Lâm Mộng Hình còn nhớ rõ lúc ấy Như Ý nói chuyện, trong giọng điệu dẫn theo lắm tấm oán giận. Vừa bắt đầu nàng không hiểu là vì cái gì, nhưng cho đến sau này nàng lại nói một phen, Lâm Mộng Hình giờ mới hiểu được.

Lúc ấy Như Ý nói là:

"Ta đã nói với người không cần phải sợ bọn họ! Đây không phải là sói ăn thịt người bình thường, bọn họ có tính người, hơn nữa hoàn toàn có thể nghe

hiểu được loài người nói chuyện! Từ lúc ta sinh ra được bọn họ nhận nuôi, này sáu con lang chính là phụ mẫu tái sinh ta. Không có bọn họ, cũng sẽ không có Khanh Như Ý đời này. Cho nên người không cần sợ, người có thể giống như Thước nhì với Thiện Tâm theo chân chúng nó cùng nhau chơi đùa như vậy. Lạnh còn có thể ôm bọn họ sưởi ấm, ban đêm ngủ cùng nhau, cũng không có chuyện gì! Người xem, bọn họ mới vừa cứu tánh mạng của người, người phải ần núp nữa, có phải quá không có nhân tình rồi hay không hả?" .

Bạn đang đọc truyện *Sát Thủ Hoàng Phi Là Sói* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(chấm)Net**.

Chương 403: Ta Đã Nhớ Người Là Ai

Editor: Maria Nyoko

Lúc nàng nói như vậy, cũng không biết là kích thích dây thần kinh nào của Lâm Mộ Dung Hinh, nữ tử ngồi ở trên bờ biển lạnh phát run đột nhiên "Nha" một tiếng, sau đó nắm cánh tay Như Ý vội vàng nói:

"Ta nhớ ra rồi! Ta nhớ người là ai! Không trách được luôn cảm thấy chúng ta có quen biết, không trách được người vô duyên vô cớ đi cứu ta! Thì ra là chúng ta đã biết! Ta biết rõ người là ai! Ta nhớ ra rồi!"

Lời nói có chút không có mạch lạc, nhưng Như Ý nghe rõ ràng, cũng thờ dãi gật đầu một cái, chủ động thừa nhận nói:

"Không sai! Ta chính là Nữ Nữ năm đó trên Thiên Ngọc Sơn! Ta là người vào ở trong phòng Cung Tiêm Họa, còn bị người chỉ lỗ mũi mắng kia!"

Lời nói này khiến mặt Lâm Mộ Dung Hinh đỏ bừng, D.i.e.en đa.n LQĐ tất cả chuyện khi còn bé lập tức đều xuất hiện.

Nhớ lại ca ca, nhớ lại Cung Tiêm Họa, cũng nhớ tới nữ tử đã từng cực kỳ ghét bên cạnh này.

Nhưng người chính là kỳ quái như vậy, những năm quá khứ, người đã từng rất ưa thích rất gần gũi, mỗi một người đều vứt bỏ nàng thậm chí tổn thương nàng. Ngược lại người bị chính mình mắng, chẳng những cứu mạng của nàng, trả lại cho nàng một phần cuộc sống hết sức tốt đẹp.

Từ đó về sau, Lâm Mộ Dung Hinh không hề sợ Bạch Lang nữa. Thật sự giống như Như Ý nói như vậy, theo chân chúng nó chơi, ôm bọn họ sưởi ấm, có lúc mệt mỏi, dứt khoát dựa vào trên người Bạch Lang ở bờ cát ngủ trưa.

Lâm Mộ Dung Hinh một lần cho là, cuộc đời của mình cứ như vậy, cho đến chết.

Nhưng lại không ngờ Phở Phở đảo cũng sẽ gặp chuyện không may, nghe nói là chỗ cực kỳ an toàn trên đồi này, cũng sẽ gặp chuyện không may!

Hơn nữa hôm nay xảy ra chuyện còn là Bạch Lang mà nàng thân cận nhất!

Lâm Mộ Dung Hinh sắp khóc, nàng không thấy, hiện tại không biết Bạch Lang bị thương thành cái dạng gì, muốn hỏi một chút người khác, lại cảm thấy tất cả mọi người rất lo lắng mình hỏi nhiều người ta sẽ phiền.

Cũng chỉ có thể chen chúc trong phòng không dám thở mạnh đi đến nghe, không buông tha một chút âm thanh nhỏ.

Bạn đang đọc truyện *Sát Thủ Hoàng Phi Là Sói* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 404: Vô Ảnh Thủy

Người tra độc cho Bạch Lang là Ngọc Hoa, không thể không nói, thật ra thì y thuật Ngọc Hoa không có gì !

Trước kia mặc dù có thể chữa khỏi cho Như Ý, đó là bởi vì bệnh Như Ý chủ yếu là mất nội lực, vòng tới vòng lui cũng không thể rời bỏ một chữ "Vũ".

Cần phải tra độc, cái này có chút khó làm.

Chỉ là cũng may nhìn sách thuốc Tiêu gia, hơn nữa ngày thường nghiên cứu qua một lần, lâu ngày rồi, cũng trở thành nửa thần y.

Nhưng nửa thần y là chính bản thân hán phong cho mình, đến tột cùng có đủ tư cách hay không, vẫn không thể khảo chứng.

Chỉ là, lần này tra độc cho Bạch Lang, lại làm cho mọi người cảm thấy tên nửa thần y này cũng không coi là sáo rỗng, ít nhất sau khi hấn nhìn, nói chính xác tên thuốc độc này—— Vô Ảnh Thủy!

Lúc ấy mọi người thất kinh, đặc biệt là Như Ý, thiếu chút nữa không có nhảy dựng lên.

Vô Ảnh Thủy, dĩ nhiên nàng đã nghe nói Vô Ảnh Thủy!

Đó là một loại độc được hết sức tà môn trong chốn giang hồ!

Vô sắc vô vị không nói, kinh khủng nhất, thuốc kia chỉ cần một giọt, có thể lan cả Giang Hà, ngay cả con sông cũng mang theo độc .

Kinh khủng hơn, thời điểm chế luyện thuốc kia, có thể lựa chọn thêm một thứ thuốc vào.

Vật kia giống như là thuốc dẫn, cũng giống như là mắt, có thể mang theo độc thể đi tìm người muốn hại độc.

Nói thí dụ như, trên Phổ Phổ đảo tràn đầy Lê Hoa. Người trên đảo đều không thể tránh khỏi tiếp xúc Lê Hoa lâu dài.

Cho nên, thời điểm chế Vô Ảnh Thủy, nếu như thêm vào một chút tính chất Lê Hoa, thuốc nước kia hữu hiệu đối với người tiếp xúc Lê Hoa mỗi ngày.

Nói một cách khác, độc này chính là đặc biệt cho người trên Phổ Phổ đảo!

Trừ cái đó ra, còn kinh khủng hơn một chút —— Vô Ảnh Thủy, được tính dài đến hai mươi năm! Chỉ cần nó tan trong sông, trừ phi sông cạn, bằng không, trong vòng 20 năm, cả con sông đều mang độc!

Như Ý nói chuyện Vô Ảnh Thủy ra, nghe mọi người khóc! Tiêu Thước cắn răng phải kéo kẹt vang dội, giận đến hơi kém không có nhảy dựng lên! .

Bạn đang đọc truyện *Sát Thủ Hoàng Phi Là Sói* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 405: Quỷ Y Lạc Đồng

Lâm Mộng Hình chen đến trước, thử thăm dò sờ thân thể Bạch Lang. Tay vừa mới chạm được lông tơ mềm nhũn, nước mắt "rào rào chảy ra.

"Sư phụ." đôi tay Như Ý lạnh lẽo, nắm tay Ngọc Hoa, liền được nắm ngược trở lại.

"Đừng sợ." Hấn đứng lên tự nhiên mà nói: "Vừa là độc, nhất định có biện pháp. Vô Ảnh Thủy sẽ không chết lập tức, thế nào cũng có thể chống đỡ năm ba tháng. Lại dùng chút kỳ dược, có lẽ chống đỡ một năm cũng không phải là vấn đề. Người dùng loại độc này, đơn giản đúng là sách nhiều người khác (làm rối loạn), chính là muốn lợi dụng thời gian này đạt được mục đích của bản thân. [Di,een da,an Le)_Quy_Don] Huống chi, trong thiên hạ người có thể sử dụng Vô Ảnh Thủy, cũng chỉ có một!"

"Người nào?" Mọi người cùng kêu lên hỏi.

Ngọc Hoa đáp ——

"Quý y Lạc Đồng!"

"Quý y?" Lên tiếng là Tiêu Thước. Tiêu gia là cao thủ chế dược, hấn tự nhiên đã từng nghe nói qua quý y.

"Lão già kia còn chưa có chết sao?" Thiếu niên ném ra những lời này, rồi sau đó giận đến dậm chân một cái, lại nói —— "trước kia Cha ta cũng đã nói, kẻ đáng ghét nhất chính là quý y Lạc Đồng. Nói lão già kia căn bản không xứng là y, bởi vì hấn giết người phải nhiều hơn vô số lần so với cứu người!"

Ngọc Hoa gật đầu, coi như là xác nhận cách Tiêu Thước nói.

Như Ý nhíu lông mày nhìn hấn, theo hỏi:

"Đã là sách nhiễu, phải có toan tính, vậy hấn toan tính Phổ Phổ đảo cái gì?"

Ngọc Hoa không trả lời thẳng vấn đề của nàng, chỉ là một bên lắc lắc Chiết Phiến trong tay, đầu lại thăm dò chút nơi cổ Bạch Lang, sau đó mở miệng, nhưng nói Bạch Lang:

"Đừng sợ, ta nhất định sẽ nghĩ biện pháp cứu ngươi. Ngươi là đường mẫu Như Ý, Ngọc Hoa công tử ta sao khiến ngươi gặp chuyện không may được."

Rất kỳ quái, hấn nói một câu này, vốn sắc mặt sáu Bạch Lang đang sứt ruột lại cùng nhau nhẹ nhàng mà thở ra, thân thể đứng thẳng cũng ngồi trên đất,

bộ dáng kia, giống như là yên tâm, không cần tiếp tục lo lắng

Bạn đang đọc truyện *Sát Thủ Hoàng Phi Là Sói* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 406: Tìm Được Hắc! Giết Hắc!

Như Ý đau lòng, nhiều năm như vậy, lần đầu tiên nàng thấy bọn họ chịu tội như vậy, không khỏi có chút tự trách.

Có lẽ nàng không nên bắt bọn nó mang tới chỗ này, rừng rậm Mê Tung mới là nhà của bọn nó, mới không có tai họa.

"Sư phụ không phải người không gì không làm được sao!" Nàng nhẹ giọng ní non, nửa đáng thương chuyển hướng nhìn Ngọc Hoa, ý kia rất rõ ràng, nói là: sư phụ không gì không thể, cứu cứu nó!

Ngọc Hoa than nhẹ:

"Ta dù có nhiều bản lĩnh hơn nữa, rốt cuộc cũng không phải là Thần Tiên. Vô Ảnh Thủy chỉ có quý y có thể giải, điểm này không thể nghi ngờ. Nếu như người hỏi lão quý muốn vơ vét tài sản là cái gì. A!" Hắc lắc đầu cười khổ, lại nói: "Cái hắc muốn là ta. Hắc muốn mời ta làm con rể cho nữ nhi tự nhận là tài mạo vô song của hắc tới nhà!"

"Mẹ kiếp !" Một câu thô tục bị Như Ý bật thốt lên.

Chuyện này thực sự quá kinh người!

Muốn vơ Ngọc Hoa làm con rể tới nhà, người ta không làm, liền đầu độc hại người!

Như Ý hiểu, thì ra lão quý kia muốn làm hại Ngọc Hoa, muốn cho hắc tuyệt vọng sẽ cưới cái đó tài mạo vô song. [Di,een da,an Le)_Quy_Don]

Nên trời đánh! Hắc có tự tin nữ nhi mình có thể xứng với Ngọc Hoa?

Nói thật, ngay cả Như Ý không thừa nhận cũng không được, nếu bàn về tướng mạo, chính nàng cùng Ngọc Hoa đều không có xứng .

Dưới gầm trời này sợ là không có người nào có thể bằng được một phần mười với hắc, không đúng, hoặc là nói, là 1%.

Tuy là đối với tướng mạo lòng tin Như Ý mười phần, cũng phải ở trước mặt hắc cúi đầu xuống.

Nhưng mặc kệ nói thế nào, chiếm không được Thiên Thời, Địa Lợi, nàng còn chiếm nhân hòa.

Sống chung lâu ngày Nhật Cữu Sinh Tình, đây là hành động rất bình thường của nhân loại.

Bây giờ nàng cùng Ngọc Hoa cũng kết hôn, sẽ không để cho người khác nhớ thương tướng công mình.

Huống chi phần nhớ thương này còn hại Bạch Lang, khi nào Khanh Như Ý chịu loại uất ức này! !

"Ta muốn đi tìm hắc!" Nữ tử quát cường nhìn về phía Ngọc Hoa, lạnh lùng nói: "Người theo ta, tìm được hắc! Giết hắc!" .

Bạn đang đọc truyện *Sát Thủ Hoàng Phi Là Sói* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(chấm)Net**.

Chương 407: Quỷ Y Ân Oán Rối Rắm Cùng Ngọc Hoa (1)

Như Ý không nói giỡn, nàng thật muốn giết người. Không bởi vì ghen, chỉ vì Bạch Lang trên giường suy yếu bất lực.

Cho nên dám nói như vậy cùng Ngọc Hoa, là bởi vì nàng hiểu hắc. Nàng biết người này nhìn qua nho nhã bất phàm, D.i.e.en da.n LQĐ nhưng trên thực tế ghét ác như cừu, cũng hoàn toàn không câu nệ tiểu tiết lễ số.

Hắc cả đời chỉ làm chuyện hắc cho là đúng, cùng chuyện Như Ý cho là đúng!

Mà nay, Như Ý nói muốn giết người, Ngọc Hoa cũng thật sự như nàng mong muốn, không hề nghĩ ngợi, trực tiếp liền gật đầu, nói:

"Tốt! Ta với nàng cùng nhau, tìm được hắc! Giết hắc!"

.....

Như Ý cùng Ngọc Hoa xuất đảo chuyển này, là chuyện tất nhiên.

Coi như không vì giết người, cũng phải đi tìm thuốc giải trừ lại.

Chuyến này, bọn họ cũng không mang theo ai, Thiện Tâm, Tiêu Thuốc còn có Lâm Mộng Hình cũng ở lại trên đảo.

Còn có vài Bạch Lang, cũng lần nữa dạn dò không thể ăn đồ biển, cũng không thể uống nước biển.

Trên đảo có dẫn nước từ dưới đất, muốn ăn thứ gì đó tự mình săn trong núi thôi.

Ngọc Hoa để lại châm thử độc cho Thiện Tâm, nói cho nàng biết mặc kệ là người và sói, ăn cái gì đều muốn thử một lần, khẳng định không sao mới cho vào miệng.

Hai người cam kết trong vòng ba tháng nhất định trở lại, sau đó mới lên thuyền, ra bên ngoài.

Đoạn đường này, tâm tình Như Ý vẫn không tốt. Ngọc Hoa có lòng an ủi, nhưng cũng không biết nên nói những gì.

Hắc từ trước đến giờ nói chuyện không có nông sâu, cũng cười giòn hơi quá mức với nàng. Nhưng hôm nay không phải lúc nói giòn, đừng nói là Như Ý, ngay cả hắc đều có chút nhức đầu.

Quý y muốn hắc làm rể, chuyện như vậy giãy vò đến bây giờ, hắc đều không coi là rốt cuộc có bao nhiêu năm.

Dù sao thì là một đoạn trí nhớ rất xa xưa, có một lão già hết sức tà ác liều mạng bán nữ nhi mình cho hắc.

Lão già dùng độc, y thuật đệ nhất thiên hạ, hắc tránh không khỏi cũng tránh không được.

Vì vậy, bao nhiêu năm rồi, một đuổi theo một chạy, liền buộc Ngọc Hoa luyện thành võ công thượng thừa.

Bạn đang đọc truyện *Sát Thủ Hoàng Phi Là Sói* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 408: Ân Oán Rối Rắm Của Quý Y Và Ngọc Hoa 4

Editor: Maria Nyoko

Nhưng dù bản lĩnh có cao bao nhiêu, muốn tránh thoát quý y, không phải chuyện dễ dàng.

Người kia dùng độc chỉ là một phần, y thuật xuất thần nhập hóa lại càng làm người đời cảm phục.

Mặc dù hắc thật sự hại người thì nhiều cứu người lại ít, nhưng danh tiếng vẫn còn đó, dù đi đến chỗ nào đều sẽ có người nể mặt mũi.

Hơn nữa hắc sẽ vì đạt tới mục đích của mình mà thỉnh thoảng ban một chút ân huệ nhỏ.

Ban đầu Ngọc Hoa thường bị một số nhân sĩ giang hồ theo dõi, mặc kệ đi tới chỗ nào đều sẽ có người báo hành tung của hắc cho quý y.

Ngay cả khấn lên Phở Phở đảo, cũng có người nói với quý y hắc ngồi thuyền nào, thuyền chạy hướng nào, lúc ấy hướng gió như thế nào, hải vực có gì đặc biệt.

Vì vậy, Ngọc Hoa ra biển, mọi người đều biết sự thật.

Cũng may người đời cũng chỉ biết hắc ra biển, cũng không biết hắc đi nơi nào.

Người trong giang hồ ở Lâm Hải Thành tìm kiếm tung tích của hắc, ước chừng tìm mười năm, đều không có kết quả.

Sau lại có người đưa ra một khả năng rất không tưởng, nói Ngọc Hoa có thể đi Phở Phở đảo trong truyền thuyết.

Mà về phần Phở Phở đảo là một nơi như thế nào, ở đâu, lại không có bất cứ người nào nói rõ ràng.

Thậm chí mọi người cũng không biết lời đồn đãi xuất hiện từ lúc nào, từ miệng người nào!

Tóm lại, Phở Phở đảo đối với người đời, là một hơi hư ảo.

Nghe nói đảo ở ngay chính giữa biển khơi, bốn phía bị sương mù dày đặc bao quanh, không có ai đi vào, cũng chưa nói tới có người nào đi ra.

Chỗ kia giống như mê cung, hoặc như vòng tròn không thoát ra được (nguyên văn là 鬼打墙 : quỷ đánh tường là hiện tượng mất phương hướng), tóm lại từ cổ chí kim, có nhiều dũng sĩ khiêu chiến tìm Phở Phở đảo, cũng rước lấy thất bại hoặc là chấm dứt bằng cái chết.

Nhưng truyền thuyết về Phở Phở đảo vẫn tiếp tục, mọi người nói trên đó có tài phú vô tận, cho dù lục quốc thống nhất thiên hạ cũng không có cách nào sánh bằng.

Bạn đang đọc truyện *Sát Thủ Hoàng Phi Là Sói* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 409: Ân Oán Rối Rắm Của Quỷ Y Và Ngọc Hoa 3

Cũng có người nói đó là đảo Thần Tiên, ở trên đảo đều là Thần Tiên trên chín tầng trời, thỉnh thoảng xuống phạm trần, dừng chân tại đây.

Còn có người nói, trên đảo kia có quả tiên, người ăn có thể Trường Sinh Bất Lão.

Lại có người nói, trên đảo kia có giấu bí tịch võ lâm đệ nhất thiên hạ, luyện thành đao tên bất nhập (cái này tựa như câu mình đồng da sắt không có vũ khí nào có thể sát thương), bất lão bất tử!

Tổng hợp lại, thật ra thì Phở Phở đảo càng nghe càng giống như một ảo tưởng tốt đẹp tồn tại ở trong lòng mỗi người.

Mọi người đều cho rằng không có khả năng, tất cả đều biến thành chuyện xưa cũng không biết tiểu đảo đó tồn tại hay không.

Vì vậy, khi có người nói có lẽ Ngọc Hoa là đến đó, trong chốn giang hồ lúc này mới thực sự kinh hãi.

Nhưng không có người quá mức kỳ quái!

Không vì cái gì, chỉ vì người lên đảo chính là Ngọc Hoa!

Năm đó Ngọc Hoa, mặc dù không có võ công tuyệt thế như bây giờ, thể nhưng gương mặt, tướng mạo cũng độc nhất vô nhị.

Bất kỳ người nào gặp hấn, bất kể nam nữ già trẻ, không khỏi ước mơ ở trong lòng một phen.

Bao gồm cả quý y tính tình cô quái mắt cao hơn đầu, cũng không thể không nghiêng nghiêng dưới Ngọc Hoa dung nhan tuyệt đại.

Thật ra thì khi đó nghe nói quý y chọn trúng Ngọc Hoa, muốn hấn đến cửa làm con rể thì cũng rất nhiều người cảm thấy cái này coi như là một kỳ tích về nhân tính.

Bởi vì người người đều biết, ở trong lòng quý y không có đạo đức luân lý gì, không có bất kỳ người nào có thể ở trong sinh mệnh của hấn tạo ra quy tắc.

Cả đời này, muốn thế nào thì được thế đó, ai cũng không làm gì được hấn cả.

Mà sở dĩ cảm thấy chuyện Ngọc Hoa được xem như nhân tính ở chỗ, bởi vì quý y phối Ngọc Hoa với nữ nhi của mình, cũng coi là chuyện hơi đáng tin.

Coi như thủ đoạn cứng rắn chút, không đến mức làm cho người ta cảm thấy tiếp nhận quá khó khăn.

Bằng không, ngộ nhờ hấn xuân tâm đại phát, cảm thấy Ngọc Hoa đáng giá để hấn thay đổi tính hướng của mình mà lựa chọn cuộc sống đồng tính, vậy coi như.

Bạn đang đọc truyện *Sát Thủ Hoàng Phi Là Sói* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 410: Ân Oán Rồi Rắc Của Quý Y Và Ngọc Hoa 4

Tóm lại, mặc dù có vô số người bởi vì quan hệ tới quý y nên không thể không tạm thời thu hồi thềm thượng của mình đối với Ngọc Hoa, nhưng ở trong lòng thâm nhẹ thở ra.

Tất cả mọi người không muốn nhìn thấy Ngọc Hoa tìm được người bầu bạn, nhưng cũng tốt hơn trở mắt nhìn hán bị lão già quý y kia chà đạp.

Chỉ là không ngờ, vốn Ngọc Hoa chứng mất nữ nhi của quý y, tin tức này mới vừa thả ra không đến mấy ngày, trên giang hồ lại bắt đầu người truy ta đuổi theo năm tháng.

Lại nói chuyện Ngọc Hoa ra biển này ăm ỉ hai mươi năm, hai mươi năm này, quý y cùng với giang hồ đều không hề từ bỏ đối với việc tìm kiếm công tử Ngọc Hoa.

Chỉ tiếc, tìm khắp Đại lục cùng Hải Vực, ai cũng không thể tìm được vị trí của Ngọc Hoa.

Cho đến hai mươi năm sau, cuối cùng Ngọc Hoa lại hiện ra trước mắt người đời, mọi người kinh ngạc phát hiện, đã nhiều năm như vậy, bộ dáng của hán lại không hề thay đổi.

Không, cũng không thể nói không thay đổi, phải nói, phong cách nho nhã tục trần, so với hai mươi năm trước càng nhiều hơn.

Những nam nữ đã từng mê luyện Ngọc Hoa cũng đã là tuổi trung niên, đặc biệt là nữ tử thời cổ đại, qua 34, sẽ thấy không nửa điểm thanh xuân.

Trong lúc các nàng nghe nói Ngọc Hoa lại trở về thì từng hưng phấn. Nhưng lúc cảm thấy may mắn vì được nhìn Ngọc Hoa lần nữa thì lại không thể không tự ti mặc cảm.

Nhưng con cái lại bước theo gót một đời trước, rồi rít mê luyện Ngọc Hoa.

Hơn nữa trẻ con lại càng chân thực càng mạnh mẽ, người trẻ tuổi thế hệ này đối với Ngọc Hoa... biểu đạt tình yêu càng thêm nhiệt huyết.

Thậm chí tại nơi các nàng sinh ra và lớn lên, tự phát cử hành nhiều cuộc tuyển chọn mỹ nhân, đại hội so tài thơ ca cùng với ngắm hoa.

Người đứng nhất ở đại hội, được đề cử vì có tư cách thích cùng chờ đợi Ngọc Hoa.

Mà dù không được chọn, không dám nói tới Ngọc Hoa ở trước mặt người khác. Nhưng trong lòng vẫn là thích, ai đây cũng không quên được.

Bạn đang đọc truyện *Sát Thủ Hoàng Phi Là Sói* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở wWw.EbookFull.Net.

Chương 411: Ngọc Hoa Công Tử Thật Sự Là Thần Tiên!

Dĩ nhiên, Quý Y cũng không ngừng đuổi bắt Ngọc Hoa, thậm chí khi biết Ngọc Hoa tái xuất giang sau, lại càng làm cho người ta thêm thềm thượng hấp dẫn như độc dược, khiến những cao thủ vô lâm tìm kiếm Ngọc Hoa.

Thế nhưng lần này cùng hai mươi năm trước không giống nhau!

Hai mươi năm trước, Ngọc Hoa bị người đuổi đến mức bôn tẩu khắp nơi tránh né, cuối cùng không tiếc đi thuyền ra biển.

Như vậy làm cho người đuổi rất có cảm giác thành tựu, có thể đuổi công tử thiên hạ đệ nhất quanh chạy, cũng coi là một chuyện vui.

Vì vậy, lại một lần nữa Quý Y triệu tập mọi người thì có thể nói mọi người không giảm nhiệt tình so với năm đó.

Chỉ là, Ngọc Hoa không tránh rồi.

Chẳng những không tránh, ngược lại hán còn chủ động đứng ở trước, tay cầm Chiết Phiến, lấy một loại tư thái Thiên Quân hạ phàm nhìn những đối thủ kia.

Nghe nói từng có ba mươi mấy người đồng loạt xông lên, muốn lấy ưu thế về số lượng áp đảo để thắng lợi.

Đáng tiếc, chỉ trong nháy mắt bọn họ liền phát hiện —— đã đánh không lại Ngọc Hoa rồi !

Chẳng những đánh không lại, thậm chí ngay cả thua cũng không biết là tại sao thua!

Ngọc Hoa thật lợi hại, lập tức ra tay qua gió, mọi người không thấy rõ hắn dùng chiêu thức gì, cũng không thấy rõ ra tay lúc nào, lúc nào thì thu.

Tóm lại, khi khi phản ứng lại, đã ngã đầy đất. Nhìn lại người mặc một thân áo đen này, lại vẫn tiêu sai tự nhiên, khí vũ bất phàm.

Sau lần đó nhiều năm, cũng rất nhiều người lấy mục tiêu khiêu chiến Ngọc Hoa là nhiệm vụ của mình. Mọi người đã khiêu chiến lại nói cho người đời giống như một truyền thuyết ——

"Năm đó quả thật Ngọc Hoa lên Phở Phở đảo, cũng đã trở thành Đảo chủ! Trên đảo kia có tài phú vô tận, còn có bí tịch võ công đệ nhất thiên hạ, cũng có trường sinh bất lão, trái cây không héo! Những thứ đó đều là của Ngọc Hoa rồi! Từ nay về sau, Ngọc Hoa công tử thật sự là thần tiên!"

Chuyện Trên đời chính là như vậy, lời đồn đãi không thiết thực, chỉ cần nhiều người nói, nói thời gian dài, một ngày nào đó sẽ biến thành sự thật công chúng ngầm thừa nhận.

Bạn đang đọc truyện *Sát Thủ Hoàng Phi Là Sói* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 412: Phán! Phán!

Giống như từ cổ chí kim truyền thuyết về Phở Phở đảo, hôm nay là truyền thuyết về Ngọc Hoa công tử.

Lúc bắt đầu mọi người không tin, nhưng nói thường xuyên, tất cả mọi người đều nói như vậy, cũng liền tin.

Ngọc Hoa vốn tưởng rằng chuyện Quỷ Y muốn hắn làm rể tình đã thôi, nhưng lại không ngờ, Vô Ảnh thủy lại thật có một ngày trôi dạt đến Phở Phở đảo.

Xem ra, rất nhiều chuyện không phải tránh một chút thì tính xong. Phải giải quyết, nhất định phải tự mình đối mặt.

"Đồ nhi ngoan!" Hắn đứng ở đầu thuyền, ngoắc ngoắc tay về phía Như Ý, "Tới đây."

Như Ý đều sẽ rất nghe lời ở trước mặt hắn, để cho nàng đi qua, chỉ là đến gần nhìn gương mặt hắn một ít, cũng không khỏi lại nhú mày, nói:

"Đều nói hồng nhan họa thủy, thật là oan uổng. Thật ra thì lam nhan họa khởi mới thật là muốn chết!" Dứt lời, còn miễn phí tặng một cái xem thường, tỏ vẻ mình bất mãn đối với hắn.

Nhưng Ngọc Hoa rất oan ức, hắn nói:

"Đồ nhi ngoan, lúc này ngươi ngại là vì sư rất dễ nhìn, mà lúc đầu để ý ta như thế nào nghĩ đến? Nếu gương mặt vì sư không như vậy, ngươi có thể cũng không có việc gì dựa vào ta chảy nước miếng? Vì sư đau lòng ngươi tương tư quá khổ, lúc này mới bắt bắt dĩ thu ngươi vào trong phòng, ta. Ai ai ai —— a!"

Àm!

Ngọc Hoa rơi vào trong biển rồi.

"Phán! Phán!" Trong nước người lộ đầu ra, chỉ vào nữ tử ngồi xếp bằng ở trên thuyền liền nói: "Tạo phản hay sao? Cái này gọi là mưu sát chồng!"

Trên thuyền nữ tử chống cằm hưng nhìn trong nước, chỉ thấy nam tử toàn thân ướt đầm tốt lắm, ngay cả tóc dài đều dán chặt ở trên mặt.

Nàng hết sức ác ý xem kỹ nâng bộ dạng này nam sắc mê người này, trong lúc nhất thời, hắn là quên mờ miệng làm rõ mấy câu.

"Đồ nhi ngoan!" Ngọc Hoa bắt đầu dĩ, mình kêu gào thật lâu, người ta liền cảnh đều không để ý, đây là tình huống gì? Nhà hắn lúc nào thì học được dùng trăm mặc tới đối kháng bất mãn? .

Chương 412: nữ nhân này nhất định là điên rồi!

"Đồ nhi ngoan!" Thân thể theo sóng biển khê lên khê xuống, hai tay ôm cánh tay ôm ngực, hơi buồn bực kêu nàng: "Ném trường lăng ngươi xuống kéo vì sư đi lên!"

"Đừng!" Như Ý rất dứt khoát ném ra một câu như vậy, sau đó sẽ chỉ chỉ hắn —— "kéo mở đầu vai áo một chút, lộ thịt ra ngoài, sẽ càng hoàn mỹ hơn!"

Xoạt!

Àm!

"A! !"

Như Ý cũng rơi xuống nước!

Ngọc Hoa rất kích động muốn bỏ đầu Như Ý ra, xem một chút bên trong rốt cuộc đựng những thứ gì.

Nữ nhân này không phải bệnh thần kinh!

Loại thời điểm này nàng lại đang nghiên cứu một người đàn ông như thế nào đứng lên mới nhìn càng đẹp mắt một chút!

Đáng chết!

Ngọc Hoa cắn răng!

Nữ nhân này nhất định là điên rồi!

"Sư phụ!" Bị kéo vào nước Như Ý không quan tâm ai đúng ai sai, ngược lại là một tay ôm lấy Ngọc Hoa, hai cánh tay chặt chẽ ôm cổ của hắn, trong giọng nói mang theo nước nở rõ ràng—"Sư phụ! Làm thế nào! Ta thật sợ hãi! Ta sợ Quý Y kia không cho thuốc giải, ta sợ hắn buộc người cưới nữ nhi của hắn, ta sợ chúng ta không thể không tách ra, ta sợ."

"Ngốc!" Ngọc Hoa xoa xoa tóc của nàng, giọng mang tức giận—"Đêm đó chúng ta thành thân không phải hẹn xong, đời này đều không tách ra? Người lại sợ cái gì?"

"Nhưng ta không thể không cứu sói mẹ!" Nàng ngẩng đầu lên, nhìn mắt của hắn, nói: "Nếu không có đám kia Bạch Lang, ta không thể sống ở cõi đời này. Không thể sống thì không thể biết người, cũng không có chúng ta hôm nay!"

"Ta hiểu!" Hắn nắm chặt nữ tử trong ngực, nói: "Yên tâm, có ta ở đây, không có gì chuyện không giải quyết được. Lần này là bên ngoài, ta vốn tưởng rằng Quý Y đã bỏ đi, lại không nghĩ rằng hắn dùng Vô Ảnh thủy tới hại người. Nếu sớm biết có một ngày này, ta nhất định sáng sớm liền phá hủy Quý Cốc kia! Như Ý, tin tưởng ta, chuyện này nhất định có thể giải quyết."

Bạn đang đọc truyện *Sát Thủ Hoàng Phi Là Sói* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 413: Nữ Nhân Này Nhất Định Là Điên Rồi!

"Ồ nhi ngoan!" Thân thể theo sóng biển khẽ lên khẽ xuống, hai tay ôm cánh tay ôm ngực, hơi buồn bực kêu nàng: "Ném trường lăng người xuống kéo vi sư đi lên!"

"Đừng!" Như Ý rất dứt khoát ném ra một câu như vậy, sau đó sẽ chỉ chỉ hắn—"kéo mở đầu vai áo một chút, lộ thịt ra ngoài, sẽ càng hoàn mỹ hơn!"

Xoạt!

Ầm!

"A!!!"

Như Ý cũng rơi xuống nước!

Ngọc Hoa rất kích động muốn bỏ đầu Như Ý ra, xem một chút bên trong rốt cuộc đựng những thứ gì.

Nữ nhân này không phải bệnh thần kinh!

Loại thời điểm này nàng lại đang nghiên cứu một người đàn ông như thế nào đứng lên mới nhìn càng đẹp mắt một chút!

Đáng chết!

Ngọc Hoa cắn răng!

Nữ nhân này nhất định là điên rồi!

"Sư phụ!" Bị kéo vào nước Như Ý không quan tâm ai đúng ai sai, ngược lại là một tay ôm lấy Ngọc Hoa, hai cánh tay chặt chẽ ôm cổ của hắn, trong giọng nói mang theo nước nở rõ ràng—"Sư phụ! Làm thế nào! Ta thật sợ hãi! Ta sợ Quý Y kia không cho thuốc giải, ta sợ hắn buộc người cưới nữ nhi

của hắn, ta sợ chúng ta không thể không tách ra, ta sợ....."

"Ngốc!" Ngọc Hoa xoa xoa tóc của nàng, giọng mang tức giận —— "Đêm đó chúng ta thành thân không phải hẹn xong, đời này đều không tách ra? Ngươi lại sợ cái gì?"

"Nhưng ta không thể không cứu sói mẹ!" Nàng ngẩng đầu lên, nhìn mắt của hắn, nói: "Nếu không có đám kia Bạch Lang, ta không thể sống ở cõi đời này. Không thể sống thì không thể biết ngươi, cũng không có chúng ta hôm nay!"

"Ta hiểu!" Hắn nắm chặt nữ tử trong ngực, nói: "Yên tâm, có ta ở đây, không có gì chuyện không giải quyết được. Lần này là bên ngoài, ta vốn tưởng rằng Quỷ Y đã bỏ đi, lại không nghĩ rằng hắn dùng Vô Ảnh thủy tới hại ngươi. Nếu sớm biết có một ngày này, ta nhất định sáng sớm phá hủy Quỷ Cốc kia! Như Ý, tin tưởng ta, chuyện này nhất định có thể giải quyết."

Bạn đang đọc truyện *Sát Thủ Hoàng Phi Là Sói* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(chấm)Net**.

Chương 414: Quỷ Cốc

Thuyền của bọn họ đậu ở biên cảnh Tề quốc, bởi vì Ngọc Hoa nói, Quỷ Cốc ở biên cảnh Tề quốc, là một sơn cốc âm u ẩm ướt, bên trong hơi nhiều muỗi, tuyệt đại đa số đều có độc tính.

Hơn nữa quỷ y Lạc Đồng nuôi nấng bằng độc nhiều năm qua, vì vậy, nếu không phải có người Quỷ Cốc dẫn đường, không có người có thể trực tiếp xông vào được.

Nghe lời này thì Như Ý nhú mày, ý kia là: chúng ta đây?

Ngọc Hoa cười nhạt một tiếng, đáp:

"Chúng ta dĩ nhiên không có ở trong phạm vi không vào được! đường kia giống như rừng rậm Mê Tung, không thể đi vào, chúng ta đi từ phía trên vậy. Người biết bay, còn có địa phương gì không đi được!"

Hắn vừa nói vừa lấy ra một cái bình nhỏ, đó là Tiêu Thước cho bọn họ lúc rời đảo ——

"Nghe nói tránh côn trùng, cũng không biết là thật hay giả."

"Không phải giả." Như Ý có lòng tin đối với thuốc Tiêu phủ, tuy nói đây là Tiêu Thước tự mình phối, nhưng trên Phổ Phổ đảo có rất nhiều kỳ trân, có Ngọc Hoa cất giữ, trên đảo còn có rừng tự nhiên. Vì vậy, tất cả dược liệu trong sách thuốc gần như đều có. Dựa theo sách thuốc này chế thuốc, khẳng định không sai được!

Hai người đi vào thành trì gần đây, Ngọc Hoa vừa nói cho nàng con đường ngắn nhất nhanh nhất.

Nhưng cho dù gấp gấp bao nhiêu, phải đi vào thành mua chiếc xe ngựa, hơn nữa nếu muốn đi đường suốt đêm, còn phải chuẩn bị chút lương khô mới được.

Bọn họ đi cực nhanh, gặp chỗ không người lại vận khinh công, một đường bay đến thành Hải Vân, đi vào trước một khách cuối cùng đóng cửa thành.

Nhưng lúc này sắc trời đã tối, muốn mua ngựa xe mua lương khô để tiếp tục lên đường không có khả năng, cũng chỉ có thể suy nghĩ tìm một chỗ ở.

Thành này không lớn, khách điểm khá hơn một chút cũng chỉ có một nhà "Đón khách tới".

Hai người đi vào thì Như Ý đã cảm thấy cho dù tiểu nhị hay là chương quỹ hay là người ăn cơm ở lâu một, đều rối rít dừng lại động tác trong tay, cũng không quay đầu lại nhìn bọn họ.

Bạn đang đọc truyện *Sát Thủ Hoàng Phi Là Sói* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 415: Chưởng Quỹ Cực Phẩm

Dĩ nhiên, điều này cũng không tính là kỳ quái. Đừng nói Ngọc Hoa, coi như gương mặt này của nàng, cũng đã quá hấp dẫn hơn một người nhìn mấy lần.

Huống chỉ hai người mặc xiêm áo có màu sắc giống nhau như đúc, lại vai kề vai đồng loạt đi vào, nói là phách lối, cũng không quá.

Chỉ là năng lực tự kiềm chế kém một chút, cũng không có người thích. Như Ý nhìn thấy có một tráng hán ba mươi tuổi đầu, hai mắt nhìn chăm chăm Ngọc Hoa, lại chảy nước miếng vào trong chén mì sợi mới vừa ăn một nửa.

Nàng run một cái, dâng lên cảm giác ghê tởm. Trong lòng lăm lăm yêu nghiệt một trăm lần, coi như bắt măn đối với yêu nhan Ngọc Hoa.

Nhưng Ngọc Hoa cũng không cảm thấy ly kỳ, ngược lại lúc Như Ý biểu lộ cảm xúc bất măn thì quăng cho nàng một ánh mắt hết sức phức tạp tới đây.

Như Ý nhìn hiểu, hần nói là: đáng đáp tướng công nhà ngươi được, ngươi nên vui mừng mới phải!

Nữ tử bất đắc dĩ vỗ trán, mấy lần cũng muốn hỏi: rốt cuộc hai ta ai là nữ nhân ai là nam nhân?

Nhưng nghĩ lại một chút, vấn đề này cũng đã từng hỏi, câu trả lời còn là: buổi tối vì sự sẽ nói cho ngươi biết.

Vì vậy buổi tối, nàng không cần hỏi nữa, nàng biết đời này vĩnh viễn cũng không trở thân được trước mặt Ngọc Hoa,.....

Lúc "Nhiều người nhìn trừng trừng", Như Ý cảm giác mấy bước đi này hết sức khó khăn.

Mặc dù chỉ là từ cửa cho đến quây, nhưng cũng có mấy dặm đường, đi được đến cũng khó! Cũng thật ghê tởm!

Thật vất vả đến trước mặt chương quý khách điểm, đang chuẩn bị mở miệng muốn một gian phòng, nhưng không nghĩ, mọi người im lặng lúc này mới vừa bắt đầu ——

"Nhé! Vị công tử này, ngài nghỉ ngơi, hay là ở trọ!" Người nói chuyện ấy là chương quý, tựa như một câu nói thật bình thường, nhưng nếu đối phương khi nói chuyện lại giờ lên một Lan Hoa Chi*, đôi mắt câu hồn, hai vai vắn vắn một chút, ngươi còn có thể cảm thấy thật bình thường sao?.

Bạn đang đọc truyện *Sát Thủ Hoàng Phi Là Sói* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full.Net**.

Chương 416: Mỹ Nam Ngủ Ngoài Đường

Như Ý chút xíu là ói ra! Lúc ấy chuẩn bị lôi kéo Ngọc Hoa nhanh chân chạy!

Nhưng không đề bọn họ chuyển thân xong, nghe chương quý kia cười một tiếng mỉa mai, giọng nói lại tinh tế mềm mại ném một câu:

"Chớ đi! Nơi đó cũng không còn nơi đi! Tại thành Hải Vân này, chỉ có một khách điểm này. Hoặc là công tử ngài cũng có thể lựa chọn đầu đường xó chợ, nhưng ta khuyên ngài không nên đi con đường kia, tin tưởng ta, như vậy sẽ bị người vây xem!"

Như Ý vỗ trán một cái, thầm mắng mình một tiếng ngu ngốc! Mọi người ở thành Hải Vân này như lang như hổ, một mỹ nam tử như Ngọc Hoa mà ngủ ở trên đường cái, vậy thật không quá an toàn!

Ừm! Là quá không an toàn!

"Chương quý! Cho chúng ta một gian phòng!" âm thanh Như Ý phóng khoáng vang lên ở lầu một khách điểm, chọc cho mọi người thật vất vả cúi đầu tiếp tục ăn cơm lại lần nữa nâng đầu lên.

Có vài người nhanh mồm nhanh miệng, trực tiếp phát ra một tiếng cảm thán ——

"À?"

Như Ý sững sốt một chút, không rõ những người này là có ý gì. Nhìn lại Ngọc Hoa, lại thấy bộ dáng khoan thai tự đắc, toàn tâm toàn ý tron bóng như ngọc, từng phát từng phát phe phẩy Chiết Phiến, hoàn toàn không hay biết không khí chung quanh quý dị thế nào.

Nàng tròn mắt một cái, bày tỏ im lặng.

Đáng chết, nàng quên mất sự phụ mình giả bộ giỏi nhất, chỉ cần ra cửa, hoặc là có người ngoài ở đây, vậy hần chính là một người khiếm tốn không thể kén chọn, cho dù ai cũng không không chế được muốn quỳ bái.

Như Ý nghĩ bao nhiêu lần, đều cảm thấy coi như mình vạch trần diện mạo thật của Ngọc Hoa ra, dưới gầm trời này trừ Thiện Tâm, Tiêu Thước còn có Lâm Mộng Hinh, sợ là không có một người tin tưởng nàng.

Đây chính là phúc hắc cảnh giới tối cao!

Bất đắc dĩ, bất đắc dĩ!

"Người nói cái gì?" Chương quỹ kêu to một tiếng khoa trương, cắt đứt Như Ý oán thán. Chỉ thấy cặp mắt không quá lớn kia tròn tròn, giống như là nhìn quỹ nhìn về phía Như Ý.

*Đây là lan hoa chỉ

Bạn đang đọc truyện *Sát Thủ Hoàng Phi Là Sói* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở www.EbookFull.Net.